

Holy Bible

Aionian Edition®

മലയാളം രേഖപിൽ 1910 Modern
Malayalam Bible 1910 Modern
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

മലയാളം ക്രൈസ്തവിക്ക് 1910 Modern

Malayalam Bible 1910 Modern

New Testament

Language: Malayalam

India (Kerala, Tamil Nadu, Puducherry, Lakshadweep, Karnataka)

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

The Free Bible Foundation, 2015

Malayalam 1910 Edition in Contemporary Orthography

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoa Inc, <https://Nainoa-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

അയോഡ്യാലം

മലയാളം at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition ®* is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

മലയാളം at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

ഉള്ളടക്കങ്ങൾ

പുതിയ നിയമം

മത്തായി	1
മർക്കോസ്	49
ലുക്കോസ്	79
യോഹന്നാൻ	131
അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ	173
രോമർ	224
1 കൊരിന്ത്യർ	245
2 കൊരിന്ത്യർ	266
ഗലാത്യർ	280
എഹേസ്യർ	287
ഫിലിപ്പർ	294
കൊലബാസ്യർ	299
1 തെസ്ലോനിക്യർ	304
2 തെസ്ലോനിക്യർ	309
1 തിമോമെത്യാസ്	312
2 തിമോമെത്യാസ്	318
തീത്താസ്	322
ഫിലോമോൻ	325
എബ്രായർ	327
യാക്കോബ്	342
1 പത്രാസ്	348
2 പത്രാസ്	354
1 യോഹന്നാൻ	358
2 യോഹന്നാൻ	364
3 യോഹന്നാൻ	365
യുദാ	366
വെളിപാട്	368

അവസാന കുറിപ്പുകൾ

റീഡർ ശൈലി

ദ്രോസി

ഭൂപടം

വിഡി

ചിത്രങ്ങൾ, Doré

പുതിയ നിയമം

എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്തു എന്നു അറിയായ്ക്കൊണ്ടു
ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അവൻറെ വസ്ത്രം
വിഭാഗിച്ചു ചീടിച്ചു.
ലൂക്കാസ് 23:34

മത്തായി

1 അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവിദിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വാശാവലി:

2 അബ്രാഹാം തിസ്ഹാകിനെ ജനിപ്പിച്ചു; തിസ്ഹാക് താങ്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; താങ്കോബ് തൈഹൃദയതയ്ക്കു അവൻറെ സഹോദരനാരെയും ജനിപ്പിച്ചു; 3 തൈഹൃദാതാമാർത്തിൽ പാരതസിനെയും സാരഹിനെയും ജനിപ്പിച്ചു; പാരതൻ ഹൈസ്രാനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹൈസ്രാൻ ആരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 4 ആരാം അമ്മിനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അമ്മിനാദാബ് നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശോൻ ശല്ലമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; 5 ശല്ലമോൻ രാഹാബിൽ ഭോവസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഭോവസ് രൂതതിൽ ഓബേഡിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് തിഫ്രായിരെ ജനിപ്പിച്ചു; 6 തിഫ്രായി ദാവിദ്രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ദാവിദ് ഉള്ളതിയാവിന്റെ ഭാരയായിരുന്നവളിൽ ശലോമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; 7 ശലോമോൻ രഹബ്യാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രഹബ്യാം അബീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീയാവു ആസയെ ജനിപ്പിച്ചു; 8 ആസാ യോഗാഹാത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോഗാഹാത്ത് യോരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോരാം ഉള്ളിയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 9 ഉള്ളിയാവു യോമാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോമാം ആഹാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഹാസ് ഹിസ്കിയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 10 ഹിസ്കിയാവു മനരുദ്ധരെ ജനിപ്പിച്ചു; മനരു ആമോസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആമോസ് യോൾഡിയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 11 യോൾഡിയാവു യൈവാന്യാവെയും അവൻറെ സഹോദരനാരെയും ബാബേത്രപ്രവാസകാലത്തു ജനിപ്പിച്ചു. 12 ബാബേത്രപ്രവാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു തൈവൊന്നാവു ശരയല്ലതിയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശരയല്ലതിയേൽ സെരുബുഡാബേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 13 സെരുബുഡാബേൽ അബീഹൃദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീഹൃദ് എല്ലാക്കീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്ലാക്കീം ആസോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 14 ആസോർ സാദോകിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക് ആവീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആവീം എല്ലിഹൃദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 15 എല്ലിഹൃദ് എല്ലിയാസര ജനിപ്പിച്ചു; എല്ലിയാസർ മത്മാനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്മാൻ താങ്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 16 താങ്കോബ് മരിയത്യുടെ ദർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു. അവളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തു എന്നു പേരുള്ള യേശു ജനിച്ചു. 17 ഇങ്ങനെ തലമുകൾ ആകെ അബ്രാഹാം മുതൽ ദാവിദ്‌വരെ പതിനൊല്ലും ദാവിദ്മുതൽ ബാബേത്രപ്രവാസത്തോളം പതിനൊല്ലും ബാബേത്രപ്രവാസംമുതൽ ക്രിസ്തുവിനോളം പതിനൊല്ലും ആകുന്നു. 18 എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഇളവുള്ളം ആയിരുന്നു. അവൻറെ അമ്മയായ മരിയ യോസേഫിനു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടിവരുമ്പുണ്ട് പതിശുഖാത്മാവിനാൽ ഗർഭിണിയായി എന്നു കണ്ണു. 19 അവളുടെ ദർത്താവായ യോസേഫ് നിതിമാനാകക്കാണ്ഡും അവർക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവനു മനസ്സില്ലായകകാണ്ഡും അവളെ ശുശ്മായി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ദാവിച്ചു. 20 ഇങ്ങനെ നിന്നെഴുതിക്കുണ്ടാണ് കർത്താവിന്റെ ഭൂതം അവനു സൃപ്പന്തതിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവിദിന്റെ മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാരയായ മരിയയെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ ശക്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ ഉള്ളാറിത്മായതു പരിശുഖാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു. 21 അവർ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുകൊണ്ടു നി അവനു യേശു എന്നു പേര് ഇടേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 “കന്യുക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ

എന്നർത്ഥമുള്ള ഇംഗ്ലീഷിലും എന്നു പേര് വിളിക്കും” 23 എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇതാക്കുന്നും സംഭവിച്ചു. 24 യോസേഫ് ഉറകം ഉണ്ടനു. കർത്താവിന്റെ ദുതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, ഭാര്യയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു. 25 മകനെ പ്രസവിക്കുംവരെ അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. മകനു അവൻ യേശു എന്നു പേര് വിളിച്ചു.

2 ഹൈരോദാരാജാവിന്റെ കാലത്തു യേശു തയഹൃദയിലെ ബേതൽലേ ഹൈമിൽ ജനിച്ചുണ്ടാണ്, കിഴക്കുനിന്നു വിദ്യാഭ്യാർ തയരുശലേമിൽ എന്തി: 2 തയഹൃദയാരുടെ രാജാവായി പിന്നുവൻ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവൻരെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ണു അവനെ നമസ്കർപ്പാൻ വനിതിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 ഹൈരോദാരാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു അവനും തയരുശലേം ഒക്കെയും ഫ്രെഡീച്ചു, 4 ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി: ക്രിസ്തു എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 5 അവർ അവനോടു: തയഹൃദയി ബേതൽലേ ഹൈമിൽ തന്നേ: 6 “തയഹൃദയിലെ ബേതൽലേ ഹൈമേ, തയഹൃദയപ്രഭുക്കുന്നാൽ ഒട്ടും ചെരുതല്ല; എന്റെ ജനമായ തിസായേലിനെ മേയ്പാനുള്ള തലവൻ നിന്നിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരും” എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7 എന്നാരെ ഹൈരോദാവു വിദ്യാഭ്യാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു, നക്ഷത്രം വെളിവായ സമയം അവരോടു സുക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചിരുത്തു. 8 അവരെ ബേതൽലേഹൈമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൃഷ്ടക്ഷ്മമായി അനേകിപ്പിപ്പിൻ; കണ്ണത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു അവനെ നമസ്കർക്കേണ്ടതിനു, വന്നു എന്നെ അറിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കിഴക്കു കണ്ണ നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സമലത്തിനു മീതെ വന്നുനില്ക്കുവോളും അവർക്കു മുന്നായി പൊയ്ക്കാണ്ടിരുന്നു. 10 നക്ഷത്രം കണ്ണതുകൊണ്ടു അവൻ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു; 11 ആ പീടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയുണ്ടാക്കുടെ കണ്ണു, വീണു അവനെ നമസ്കർച്ചു; നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറിന്നു അവനു പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മുരും കാഴ്ചവെച്ചു. 12 ഹൈരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുള്ളടാടായിട്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തെക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 13 അവർ പോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദുതൻ യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസയിമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുംവരെ അവിടെ പാർക്കുക; ഹൈരോദാവു ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിനു അവനെ അനേകിപ്പിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു മിസയിമിലേക്കു പോയി. 15 ഹൈരോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവൻ അവിടെ പാർത്തു: “മിസയിമിൽ നിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ വിളിച്ചുവരുത്തി” എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 16 വിദ്യാഭ്യാർ തന്നെ കളിയാക്കി എന്നു ഹൈരോദാവു കണ്ണു വളരെ കോപിച്ചു, വിദ്യാഭ്യാരോടു ചോദിച്ചിരുന്നെ കാലത്തിനു ഒത്തവള്ളും രണ്ടു വയസ്സും താഴെയമുള്ള ആൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേതൽലേ ഹൈമിലും അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലും ആളയച്ചു കൊണ്ടിച്ചു. 17 “റാമയിൽ ഒരു ശശ്വം കേട്ട,

കരച്ചില്ലും വലിയ നിലവിലിയും തനേ; റാഹേൽ മക്കെളച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞു; അവൻ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ആശ്വാസം കൈകെക്കാൾവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നു” 18 എന്നു തിരെമ്യാപ്രവാചകൾ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു അനു നിവൃത്തിയായി. 19 എന്നാൽ പൈരോദാവു കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദുതൻ മിസ്റ്റീമിൽ വെച്ചു യോസേഫിനു സൃപ്പന്തതിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: “ഈ ശിശുവിനു പ്രാണപാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയിവർ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തിസ്സായേൽദേശത്തെക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തിസ്സായേൽദേശത്തു വന്നു. 22 എന്നാൽ തൈഹൃദയിൽ അർക്കലെഡായാസ് തന്റെ അപ്പനായ പൈരോദാവിനു പകരം വാഴുന്നു എന്നു കേട്കതുകൊണ്ടു അവിടെ പോകുവാൻ ദയപ്പെട്ടു, സൃപ്പന്തതിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഗലിലുപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയി. 23 അവൻ നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു പ്രവാചകനാർമ്മവാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാവാൻ തക്കവെള്ളം നസരെത്ത് എന്ന ശ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാർത്തു.

3 ആ കാലത്തു യോഹനാന്റംസനാപകൾ വന്നു, തൈഹൃദയമരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു:

2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരംപെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

3 “മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ വാക്കാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കി അവൻപേരു പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ” എന്നിങ്ങനെ തൈശയും പ്രവാചകൾ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തനേ. 4 യോഹനാനു ടടക്കരോമകൊണ്ടുള്ള ഉട്ടപ്പും അരയിൽ തോൽവാനും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻപേരു ആഹാരമോ ബെടുക്കിളിയും കാടുതേനും ആയിരുന്നു. 5 അനു തൈരുശലേമ്യരും തൈഹൃദയേശക്കാരെകയെയും യോർദ്രാന്റെ ഇരുക്കരയുമുള്ള എല്ലാ നാടുകാരും പുറപ്പെട്ടു അവൻപേരു അടുക്കൽ ചെന്നു 6 തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു യോർദ്രാന്റന്തിമിൽ അവനാൽ സന്നാനം ഏറ്റു. 7 തന്റെ സ്നാനത്തിനായി പരിശരില്ലും സദുക്ക്യരില്ലും പലർ വരുന്നതു കണ്ണാറ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സർപ്പസന്തതികളെ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നുതു ആർ? 8 മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ. 9 അബോഹാം തങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടും ഉണ്ടു എന്നു ഉള്ളാക്കൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരുതു; ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു അബോഹാമിനു മക്കെളുള്ളവകുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 ഇപ്പോൾ തനേ വ്യക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിനു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത വ്യക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇടുകളയുന്നു. 11 ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി വെള്ളത്തിൽ സന്നാനം ഏല്പിക്കുന്നതെയുള്ളൂ; എൻ്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എന്നുക്കാർ ബലവാൻ ആകുന്നു; അവൻപേരു ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുഭ്യമാവില്ലും തീയില്ലും സന്നാനം ഏല്പിക്കും. 12 വീശുമുറം അവൻപേരു കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ കളരത്ത മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതന്നു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇടു ചുടുകളകയും ചെയ്യും. 13 അനന്തരം തൈശു യോഹനാനാൽ സന്നാനം ഏല്പകുവാൻ ഗലിലയിൽ നിന്നു യോർദ്രാന്റക്കര അവൻപേരു അടുക്കൽ വന്നു. 14 യോഹനാനോ അവനെ വിലക്കി: നിന്നാൽ സന്നാനം ഏല്പകുവാൻ എനിക്കു ആവശ്യം; പിനെ നീ എൻ്റെ

അടുക്കൽ വരുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 യേശു അവനോടും ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്കു; ഇങ്ങനെ സകലനിതിയും നിവർത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എന്നാരെ അവൻ അവനെ സമ്മതിച്ചു. 16 യേശു സ്നാനം ഏറ്റ് ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറി; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു ഫ്രാവെന്നപോലെ ഇങ്ങി തന്റെ മേൽ വരുന്നതു അവൻ കണഡു; 17 ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ തൊൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.

4 അനന്തരം പിശാചിനാൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ യേശുവിനെ ആത്മാവു മറുഭൂമിയിലേക്കുനടത്തി. 2 അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതുരാവും ഉപവസിച്ച ശേഷം അവനു വിശനു. 3 അപ്പോൾ പരിക്ഷകൻ അടുത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ലു അപ്പുമായ്തിരുവാൻ കല്ലിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിനു അവൻ: “മനുഷ്യൻ അപ്പുംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിനെ പിശാചു അവനെ വിശ്വാസ നശരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിനേൽ നിറുത്തി അവനോടു; 6 നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴേതൊടു ചാടുക; “നിനെനക്കും ചുംബിയും അവൻ തന്റെ ദുതനാരോടു കല്ലിക്കും; അവൻ നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തുടാതവല്ലോ നിനെ കഴീൽ താങ്ങികൊണ്ടുള്ളോ” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യേശു അവനോടു: “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരിക്ഷിക്കരുതു എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 8 പിനെ പിശാചു അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്നോരു മലമേൽ കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്യത്തെയും കാണിച്ചു; 9 വിണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും നിന്നു തരം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു: സാത്താനേ, ഏനെ പിട്ടുപോ; “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി; ദുതനാർ അടുത്തുവന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 12 യോഹനാൻ തടവിൽ ആയി എന്നു കേട്ടാരെ അവൻ ശലീലെക്കു വാങ്ങിപ്പോയി, 13 നസബൈത് വിട്ടു സെബുല്യേഖ്യയും നമ്പതാലിയുടെയും അതിരുകളിൽ കടല്ക്കരെയുള്ള കഫർനാഫുമിൽ ചെന്നു പാർത്തു; 14 “സെബുല്യുൻ ദേശവും നമ്പതാലിദേശവും കടല്ക്കരയിലും യോർദ്ദാനകരെയുമുള്ള നാടും ജാതികളുടെ ശലിലയും 15 ഇങ്ങനെ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനം വാവിയോരു വെളിച്ചും കണ്ണു; മരണത്തിന്റെ ദേശത്തിലും നിശിലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശം ഉണ്ടിച്ചു” 16 എന്നു ദേശയ്ക്കാപാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇടവന്നു. 17 അനുമതിയെ യേശു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവിൻ എന്നു പ്രസാദിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവൻ ശലീലക്കപ്പെറിതു നടക്കുന്നേരം പത്രാസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ അവൻ സഹോദരനായ അന്ത്രയാസ്, എന്നിങ്ങനെ മീൻപിടിക്കാരായ രണ്ടു സഹോദരനാർ കടലിൽ വല വിശുന്നതു കണ്ണു; 19 എന്റെ പിനൊലെ വരുവിൻ; തൊൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഉടനെ അവർ വല വിട്ടുചു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 21 അവിടെ നിന്നു മുന്നോടു പോയാരെ സെബവിയുടെ മകൻ യാക്കോബും അവൻ സഹോദരൻ

യോഹന്നാനും എന്ന വേരെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടകിൽ ഇരുന്നു അപ്പനായ സെബാദിയുമായി വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു അവരെയും വിളിച്ചു. 22 അവരും ഉടനെ പടകിനെയും അപ്പനെയും വിട്ടു അവരെ അനുഗമിച്ചു. 23 പിനെ യേശു ഗൾിലയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും ജനത്തിലുള്ള സകലദിനത്തെയും വ്യാധിയെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 24 അവൻ്റെ ശുദ്ധി സുറിയയിൽ ഒക്കെയും പരന്നു. നാനാവ്യാധികളാലും ബാധകളാലും വലഞ്ഞെന സകലവിധ ദീനക്കാരെയും അവൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി; ഗലീല, ദൈക്ഷപ്പൂലി, യൈരുശലേം, യൈഹൂദ, യോർദ്ദാനക്കരെ എന്നീ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടർന്നു.

5 അവൻ പുരുഷാരത്തെ കണ്ണാറെ മലമേൽ കയറി. അവൻ ഇരുന്നേഷം ശിഷ്യനാർ അടുക്കൽ വന്നു. 2 അവൻ തിരുവായമൊഴിഞ്ഞെന്നു അവരോടു ഉപദേശിച്ചതെന്നെന്നാൽ: 3 ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാനാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു. 4 ദൃഢിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കും. 5 സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും. 6 നീതിക്കു വിശ്രന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർക്കു തൃപ്തിവരും. 7 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കും. 8 ഹൃദയശുഖിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും. 9 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 10 നീതിനിമിത്തം ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു. 11 എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും ഉപദേശിക്കയും നിങ്ങളെള്ളെങ്കും എല്ലാ തിനയും കളവായി പറകയും ചെയ്യുന്നോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ. 12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകക്കാണ്ടു സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൾ; നിങ്ങൾക്കു മുന്നെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെന്നെന്ന ഉപദേശിച്ചുവല്ലോ. 13 നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെപോയാൽ അതിനു എന്തൊന്നുകൊണ്ടു രസം വരുത്താം? പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവരാൻ അല്ലാതെ മറ്റാനിന്നും പിനെ കൊള്ളുന്നതല്ല. 14 നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചും ആകുന്നു; മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിപ്പാൻ ഹാടില്ല. 15 വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻകീഴെയ്യലു തണ്ടിനേലത്ര വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു വിട്ടില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ തന്നെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവാതത്തിക്കളെ കണ്ടു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിരാവിനെ മറ്റതുപ്പെട്ടതെന്തിനു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചും അവരുടെ മുന്നിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. 17 തൊൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരുപ്പിക്കരുതു; നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനതെ തൊൻ വന്നതു. 18 സത്യമായിട്ടു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞതുപോകുവരെ സകലവും നിവൃത്തിയാക്കുവോളും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു വള്ളി ഏകില്ലും പുള്ളി ഏകില്ലും ഒരുന്നാളും ഒഴിഞ്ഞതുപോകയില്ല. 19 ആകയാൽ ഇന്ന് ഏറ്റവും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഒന്നു അഴിക്കയും മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും

ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ എറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു വിജിക്കപ്പെട്ടു; അവയെ ആചരിക്കയും പദ്ധ്രീകരയും ചെയ്യുന്നവന്മാരോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്നു വിജിക്കപ്പെട്ടു. 21 നിങ്ങളുടെ നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരിശോരുടെയും നീതിയെ കവിയുനിശ്ചയിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടകയെല്ലാ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 22 കൊലെ ചെയ്യുതു എന്നും ആരെകിലും കൊലെ ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും എന്നും പുർവ്വമാരോടു അരുളിച്ചേയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 23 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും; സഹോദരനോടു നിന്മാരു എന്നു പറഞ്ഞതാലോ ന്യായാധിപസന്ദേശം മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടി വരും; മുഖം എന്നു പറഞ്ഞതാലോ അശ്വിനിരക്കത്തിനു യോഗ്യനാകും. (Geenna g1067) 24 ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിക്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരനു നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെവെച്ചു ഓർമ്മവന്നാൽ 25 നിന്റെ വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോടു നിരന്നുകൊൾക്ക; പിനെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക. 26 നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ വഴിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ വേഗത്തിൽ അവനോടു ഇണങ്ങിക്കൊൾക്ക; അല്ലാഞ്ഞതാൽ പ്രതിയോഗി നിന്നെന്ന ന്യായാധിപനും ന്യായാധിപൻ ചേവകനും എല്ലിച്ചിട്ടു നി തടവിൽ ആയപ്പോകും. 27 ഒടുവിലതെതെ കാശുപോലും കൊടുത്തു തീരുവോളം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയെല്ലാ എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു. 28 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിനു അവഭൂ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹ്യത്യംകൊണ്ടു അവളോടു വ്യക്തിപാരം ചെയ്തുപോയി. 29 എന്നാൽ വലക്കുണ്ടു നിന്നക്കു ഇടർച്ചവരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ ചുന്നുടുത്തു എൻ്റെത്തുകളുകൾ; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ വിശുന്നതിനെക്കൊൾ നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിന്നക്കു പ്രയോജനമണ്ടെ. (Geenna g1067) 30 വലക്കൈ നിന്നക്കു ഇടർച്ചവരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി എൻ്റെത്തുകളുകൾ; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കൊൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിന്നക്കു പ്രയോജനമണ്ടെ. (Geenna g1067) 31 ആരെകിലും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവർക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കുന്നു എന്നും അരുളിച്ചേയ്തിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 32 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടുണ്ടാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം അവഭൂക്കാണ്ടു വ്യക്തിപാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു; ഉപേക്ഷിച്ചുവരെ ആരെകിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യക്തിപാരം ചെയ്യുന്നു. 33 കൂളിസ്ത്യം ചെയ്യുതു എന്നും സത്യം ചെയ്തതു കർത്താവിനു നിവർത്തിക്കേണ്ടാണു എന്നും പുർവ്വമാരോടു അരുളിച്ചേയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 34 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: അശേഷം സത്യം ചെയ്യുതു; സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാണ്ടു അരുതു, അതു അവൻ്റെ പാദപീഠം; തെരുശലേമിനെക്കാണ്ടു അരുതു, അതു മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം 35 നിന്റെ തലയെക്കാണ്ടു സത്യം ചെയ്യുതു; ഒരു രോമവും വെളുപ്പിപ്പാനോ കുപ്പിപ്പാനോ നിന്നക്കു കഴികയില്ലെല്ലോ. 36 നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉഖ്യും, ഉമ്പും എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും

ആയിരിക്കേടു; ഇതിൽ അധികമായതു ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വരുന്നു. 38 കണ്ണിനു പകരം കണ്ണും പല്ലിനു പകരം പല്ലും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 39 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ദുഷ്ടനോടു എതിർക്കരുതു; നിനെ വലതെ ചെകിട്ടതു അടിക്കുന്നവനു മറുതു തിരിച്ചുകാണിക്ക. 40 നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവനു നിന്റെ പുത്രപ്പും വിട്ടുകൊടുക്ക. 41 ഒരുത്തൻ നിനെ ഒരു നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിർബ്ബുദ്ധിച്ചാൽ രണ്ടു അവനോടുകൂടെ പോക. 42 നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവനു കൊടുക്ക; വായിപ്പിവാങ്ങുവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുതു. 43 കൃദിക്കാരെന സ്നേഹിക്കെ എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്കെ എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 44 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; 45 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനും പുത്രനാരായി തീരോണ്ടിനു തനേ; അവൻ ദുഷ്ടനാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തന്റെ സുര്യനെ ഉദ്ധീപ്പിക്കയും നീതിമാന്മാരുടെമേലും നീതിക്കെട്ടവരുടെ മേലും മഡപെയ്തിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെല്ലോ. 46 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം? ചുക്കക്കാരും അങ്ങനെന തനേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 47 സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്നു ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശ്രാം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെന തനേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 48 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗിയപിതാവും സർഗ്ഗംപൂർണ്ണരാകുവിൻ.

6 മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവരുടെ മുന്നിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിപ്പിൻ; അല്ലാണ്ടാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പകൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല. 2 ആകയാൽ ഭിക്ഷക്കാടുകുണ്ടോൾ മനുഷ്യരാൽ മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീമികളിലും കപടക്കതിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുന്നിൽ കാഘാടം ഉത്തിക്കരുതു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 3 നീയോ ഭിക്ഷക്കാടുകുണ്ടോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിനു വലക്കേ, ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ഇടക്കേ അറിയരുതു. 4 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിന്നുക്കു പ്രതിഫലം തരും. 5 നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുണ്ടോൾ കപടക്കതിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു; അവർ മനുഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിനു പള്ളികളിലും തെരുക്കൊണ്ടുകളിലും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6 നീയോ പ്രാർത്ഥിക്കുണ്ടോൾ അറിയിൽ കടനു വാതിൽ അടുച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിന്നുക്കു പ്രതിഫലം തരും. 7 പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ നിങ്ങൾ ജാതികളുപോലെ ജല്ലനു ചെയ്യരുതു; അതിഭാഷണത്താൽ ഉത്തരം കിട്ടും എന്നെല്ലാ അവർക്കു തോന്നുന്നതു. 8 അവരോടു തുല്യരാകരുതു; നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കുംമുണ്ടെന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവു അറിയുന്നുവെല്ലോ. 9 നിങ്ങൾ ഇഞ്ചും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശ്വാദികരിക്കപ്പെടേണമേ; 10 നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ; 11 ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം

ഇന്നു തരേണമേ; 12 എങ്ങെള്ളുടെ കടകാരോടു എങ്ങൻ കഷിമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ എങ്ങെള്ളുടെ കടങ്ങളെ എങ്ങെള്ളോടു കഷമിക്കേണമേ; 13 എങ്ങെള്ളെ പരികഷയിൽ കടത്താതെ, ദുഷ്കർത്തിനിന്നു എങ്ങെള്ളെ വിടവിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്യവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ. 14 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ പിശകളെ കഷമിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങെള്ളുടെ പിതാവു നിങ്ങെള്ളോടു കഷമിക്കും. 15 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു പിശകളെ കഷമിക്കാത്താലോ നിങ്ങെള്ളുടെ പിതാവു നിങ്ങെള്ളുടെ പിശകളെയും കഷമിക്കയില്ല. 16 ഉപവസിക്കുന്നോൾ നിങ്ങൾ കപടക്കതിക്കാരപ്പോലെ വാടിയ മുഖം കാണിക്കരുതു; അവർ ഉപവസിക്കുന്നതു മനുഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിനു മുഖം വിരുപമാക്കുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങെള്ളോടു പറയുന്നു. 17 നീയോ ഉപവസിക്കുന്നോൾ നിന്റെ ഉപവാസം മനുഷ്യർക്കല്ല് രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനു വിളങ്ങേണ്ടതിനു തലയിൽ എന്ന് തേച്ചു മുഖം കഴുകുക. 18 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കുകും. 19 പുഴുവും തുരുസ്യും കെടുക്കയെല്ലാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഇരു ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുതു. 20 പുഴുവും തുരുസ്യും കെടുക്കാതെയും കള്ളൂർക്കാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചുകൊൾവിൻ. 21 നിന്റെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേംതതു നിന്റെ ഹ്യദയവും ഇരിക്കും. 22 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു ആകുന്നു; കണ്ണു ചൊല്ലുള്ളതെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 23 കണ്ണു കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ഇരുട്ടു എത്ര വലിയതു? 24 രണ്ടു യജമാനമാരെ സേവിപ്പാൻ ആർക്കുംകഴികയില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഒരുത്തനെൻ പരക്കച്ചാ മറ്റവനെ സ്വന്നപിക്കും; അബ്ലൂപ്പിൽ ഒരുത്തനോടു പറിച്ചേർന്നു മറ്റവനെ നിരസിക്കും; നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമോനെനയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 25 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങെള്ളോടു പറയുന്നതു; എന്തു തിനും, എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങെള്ളുടെ ജീവനാതിക്കാണ്ഡം എന്തു ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിനായിക്കാണ്ഡും വിചാരപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനെനക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലേയോ? 26 ആകാശത്തിലെ പവകളെ നോക്കുവിൻ; അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊആരുന്നില്ല, കള്ളുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങെള്ളുടെ പിതാവു അവരെ പുലർത്തുന്നു; അവരെയും നിങ്ങൾ ഏറ്റവും വിശ്രഷ്ടയുള്ളവരല്ലേയോ? 27 വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളതോടു ഒരു മുഖം കുടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? 28 ഉടുപ്പിനെനക്കുവിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്തു? വയലിലെ താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നിരൂപിപ്പിവിൻ; അവ അഭ്യാസിക്കുന്നില്ല, നുല്കുന്നതുമില്ല. 29 എന്നാൽ ശലോമോൻ പോലും തന്റെ സർവ്വ മഹത്യത്തിലും ഇവയിൽ ഓനിനോളം ചമണ്ടിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങെള്ളോടു പറയുന്നു. 30 ഇന്നുള്ളതും നാലെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുള്ളിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ചമയിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അപ്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങെള്ളെ എത്ര അധികം. 31 ആകയാൽ നാം എന്തു തിനും എന്തു കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടരുതു. 32 ഇരു വക ഒക്കയും ജാതികൾ അബ്യോഷിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങെള്ളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കയും നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ.

33 മുഖ്യ അവവൾ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ ഇതാക്കയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. 34 അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി വിചാരപ്പെടുത്തു; നാളെത്തെ ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പെടുമല്ലോ; അതതു ദിവസത്തിനു അനന്നതെത്തെ ദോഷം മതി.

7 നിങ്ങൾ വിധിക്രമപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിനു വിധികരുതു. 2 നിങ്ങൾ വിധിക്രമം

വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും. 3 എന്നാൽ സ്വന്തക്രാന്തിലെ കോൽ ഓർക്കാതെ സഹോദരൻ്റെ കള്ളിലെ കരടു നോക്കുന്നതു എന്തു? 4 അല്ല, സ്വന്ത കള്ളിൽ കോൽ ഇരിക്കുന്ന നീ സഹോദരനോടു; നില്ലു, നിന്റെ കള്ളിൽ നിന്നു കരടു എടുത്തുകളയടക്കുന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെന? 5 കപടഭക്തികാരാ, മുഖ്യ സ്വന്തകള്ളിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തുകളക്ക; പിനെ സഹോദരൻ്റെ കള്ളിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും. 6 വിശ്വലുമായതു നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പനികളുടെ മുസിൽ ഇടുകയുമരുതു; അവ കാൽക്കാണ്ഡു അവരെ ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചീനിക്കളുകയും ചെയ്യാൻ ഇടവരുതു. 7 യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടത്തും; മുട്ടവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 8 യാചിക്കുന്ന ഏവന്നും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവനു തുറക്കും. 9 മകൻ അപ്പും ചോദിച്ചാൽ അവനു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? 10 മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവനു പാനിനെ കൊടുക്കുമോ? 11 അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകൾക്കു നല്ല വാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു നമ എത്ര അധികം കൊടുക്കും! 12 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണ്ണു എന്നു നിങ്ങൾ ഇല്ലിക്കുന്നതു ഒക്കയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യിൻ; ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകമാരും ഇതു തന്നേ. 13 ഇടുക്കുവൊതിലുടെ അക്കത്തു കടപ്പിൻ; നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വിതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും അതിൽകൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. 14 ജീവക്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കുവും വഴി എത്രുകവെയുമുള്ളതു; അതു കണ്ടത്തുന്നവർ ചുരുക്കമെത്രെ. 15 കളിപ്പവാചകമാരെ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പുണ്ഡു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. 16 അവരുടെ മലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചിരിയാം; മുള്ളുകളിൽനിന്നു മുന്തിരിപ്പിശ്വാം എത്രിത്തിലുകളിൽനിന്നു അതിപ്പിശ്വാം പറിക്കുമാറുണ്ടോ? 17 നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കയും നല്ല മലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത മലം കായ്ക്കുന്നു. 18 നല്ല വൃക്ഷത്തിനു ആകാത്ത മലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിനു നല്ല മലവും കായ്പാൻ കഴിയില്ല. 19 നല്ല മലം കായ്ക്കാത്തവുകൾ ഒക്കയും ബെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. 20 ആകയാൽ അവരുടെ മലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചിരിയും. 21 എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻ്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അന്തേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു. 22 കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ തനിങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും. 23

അനും ഞാൻ അവരോടും ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല; അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എനെ വിദ്യ പോകുവിൻ എന്നു തീർത്തതു പറയും. 24 ആകയാൽ എൻ്റെ ഇള വചനങ്ങളെ കേടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വിട്ടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. 25 വമ്മ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറു അടിച്ചു ആ വിട്ടിമേൽ അബൈച്ചു; അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വിശ്വില്ല. 26 എൻ്റെ ഇള വചനങ്ങളെ കേടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണ്ണിമേൽ വിട്ടപണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. 27 വമ്മ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറു അടിച്ചു ആ വിട്ടിമേൽ അബൈച്ചു, അതു വീണു; അതിന്റെ വിഴച വലിയതായിരുന്നു. 28 ഇള വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞു തിർന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവൻ്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിന്മയിച്ചു; 29 അവരുടെ ശാന്തത്രിമാരപ്പോലെ അല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടേ അവൻ അവരോടു ഉപദേശിച്ചതു.

8 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവനാരെ വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടർന്നു.

2 അപ്പോൾ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു, കർത്താവേ, നിന്നക്കു മന്ദിരംഭക്തിൽ എനെ ശുഖമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ കൈ നീടി അവനെ തൊടു: എനിക്കു മന്ദിരംഭേ; നീ ശുഖമാക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ കുഷ്ഠം മാറി അവൻ ശുഖമായി. 4 യേശു അവനോടും: നോക്കു, ആരോടും പറയരുതു; അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി നീ ചെന്നു നിന്നെന്നത്തനേ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു, മോശേ കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ കമർന്നപുഖിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ വന്നു അവനോടും: 6 കർത്താവേ, എൻ്റെ സാല്യക്കാരൻ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു കരിനമായി വേദനപ്പെട്ടു വിട്ടിൽ കിടക്കുന്നു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവനോടും: ഞാൻ വന്നു അവനെ സഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു ശതാധിപൻ: കർത്താവേ, നീ എൻ്റെ പുരേകക്കത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യന്നു; ഒരു വാക്കുമാത്രം കല്പിച്ചാൽ എൻ്റെ സാല്യക്കാരനു സഖ്യം വരും. 9 ഞാനും അധികാരത്തിന് കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. എൻ്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടും; ഞാൻ ഒരുവനോടും: പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകുന്നു; മറ്റാരുത്തന്നോടും: വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ വരുന്നു; എൻ്റെ ദാസനോടും: ഇതു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അതിശയിച്ചു, പിൻചെല്ലുനവരോടു പറഞ്ഞതു; യിസായേലിൽക്കൂടെ ഇതു വലിയ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും അനേകർ വന്നു അബോഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കാബിനോടും കുടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പനിക്കിരിക്കും. 12 രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരേയോ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്കു തജ്ജികളെയും; അവിടെ കരച്ചല്ലോ പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 13 പിനെ യേശു ശതാധിപനോടും: പോക, നീ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിന്നക്കു ഭവിക്കരു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാശകയിൽ തന്നെ അവൻ്റെ സാല്യക്കാരനു സഖ്യം വന്നു. 14 യേശു പത്രോസിന്റെ വിട്ടിൽ വന്നാരെ അവൻ്റെ അമ്മാവിയമ പനിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 15 അവൻ അവളുടെ കൈതൊടു പനി അവശേഷിച്ചു; അവർ എഴുന്നേറ്റും അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. 16 വെക്കുന്നേരം ആയപ്പോൾ

പല ഭൂതഗ്രാമത്തരെയും അവന്റെ അടക്കങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ വാക്കുകൊണ്ടു
 ദുരാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കി സകലവിനക്കാർക്കും സഖ്യം വരുത്തി. 17 അവൻ
 നമ്മുടെ ബലപിന്തനകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ ചുമന്നു എന്നു യൈശയുാപ്രവാചകൻ
 പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ തന്നേ. 18 എന്നാൽ യേശു തന്റെ ചുറ്റും വളരെ
 പുരുഷാരത്തെ കണ്ണാരെ അക്കരെരക്കു പോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 19 അന്നു ഒരു
 ശാസ്ത്രി അവന്റെ അടക്കങ്ങൾ വന്നു: ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെൻ
 അനുശമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യേശു അവന്നോടു: കുറുന്തികൾക്കു കുഴികളും
 അകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ടു്; മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായിപ്പാൻ
 ഇടം ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ശിഷ്യരാർഡ് വേബാരുത്തന്നെ അവന്നോടു: കർത്താവേ,
 ഞാൻ മുഖവേഡി എന്നെന്തു അപ്പുനെ അടക്കാ ചെയ്യാൻ അനുവാദം തന്റെനും
 എന്നുപറഞ്ഞു. 22 യേശു അവന്നോടു: നീ എന്നെന്തു പിന്നാലെ വരിക; മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ
 മരിച്ചവരെ അടക്കാ ചെയ്യുടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ഒരു പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ
 അവന്റെ ശിഷ്യരാർ കൂടെ ചെന്നു. 24 പിന്നെ കടലിൽ വലിയ ഓളം ഉണ്ണായിട്ടു് പടകു
 തിരകളാൽ മുണ്ടുമാറായി; അവനോ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. 25 അവർ അടുത്തുചെന്നു:
 കർത്താവേ, രക്ഷിക്കേണമെ; ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
 ഉണ്ടത്തി. 26 അവൻ അവരോടു: അല്ലവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾ ഭീരുകൾ ആകുവാൻ
 എന്നു എന്നു പറഞ്ഞത്തോളം എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാസിച്ചപ്പോൾ
 വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി. 27 എന്നാരെ ആ മനുഷ്യർ അതിശയിച്ചു് ഇവൻ
 എങ്ങനെയുള്ളവൻ? കാറ്റും കടലും കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവണ്ണോ എന്നു
 പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അക്കരെ ഗദനേന്നുടെ ദേശത്തു എത്തിയാരെ രണ്ടു ഭൂതഗ്രാമത്തർ
 ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവനു എതിരെ ചെന്നു; അവർ അത്യുഗ്രഹാർ
 ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ആർക്കും ആ വഴി നടന്നുകൂടാത്തു. 29 അവർ നിലവിഴിച്ചു്
 ദൈവപുത്രാ, ഞങ്ങൾക്കും നിന്നുക്കും തമിൽ എന്തു? സമയത്തിനു മുമ്പെ ഞങ്ങളെ
 ദണ്ഡിപ്പിപ്പാൻ ഇവിടെ വന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവർക്കുകലെ ഒരു വലിയ
 പനിക്കുട്ടു മേഠതുകൊണ്ടിരുന്നു. 31 ഭൂതങ്ങൾ അവന്നോടു: ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു
 എങ്കിൽ പനിക്കുട്ടത്തിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു് 32 പൊയ്ക്കാർവിൻ
 എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പുറപ്പെട്ടു പനിക്കളിലേക്കു ചെന്നു; ആ
 കുട്ടം എല്ലാം കടുന്തുകത്തുടെ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ചത്തു. 33
 മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടി പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു സകലവും ഭൂതഗ്രാമത്തുടെ വസ്തുതയും
 അറിയിച്ചു. 34 ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം പുറപ്പെട്ടു യേശുവിനു എതിരെ ചെന്നു; അവനെ
 കണ്ണാരെ തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടു പോകേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

9 അവൻ പടകിൽ കയറി ഇക്കരെക്കു കടന്നു സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ എത്തി. 2 അവിടെ
 ചിലർ കിടകമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷവാതകാരനെ അവന്റെ അടക്കങ്ങൾ
 കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടു പക്ഷവാതകാരന്നോടു: മകനേ,
 ദൈവമായിരിക്ക; നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3
 എന്നാൽ ശാസ്ത്രിമാർഡ് ചിലർ: ഇവൻ ദൈവപുഷ്ടാം പായുന്നു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു
 പറഞ്ഞു. 4 യേശുവോ അവരുടെ നിരൂപണം ശ്രദ്ധിച്ചു്: നിങ്ങൾ ഹ്യാദയത്തിൽ ദോഷം
 നിരൂപിക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു 5 എന്നു

പരയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു നടക്കെ എന്നു പരയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എല്ലപ്പോൾ എന്നു ചോദിച്ചു. 6 എങ്കിലിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രനും അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു-അവൻ പക്ഷവാതകാരനോടു: “എഴുന്നേറ്റു, കിടക്കെ എടുത്തു വീടിൽ പോക” എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ എഴുന്നേറ്റു വീടിൽ പോയി. 8 പുരുഷാരം അതു കണ്ണു ദയപെട്ടു മനുഷ്യർക്കു ഇങ്ങനെന്നയുള്ള അധികാരം കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്യപെട്ടുത്തി. 9 യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ മതതായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ചുക്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ണു: എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കെ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 10 അവൻ വീടിൽ കേശംനെത്തിനു ഇരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ചുക്കക്കാരും പാപികളും വന്നു യേശുവിനോടും അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടും കൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നു. 11 പരിശമാർ അതു കണ്ണു അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ കേശിക്കുന്നതു എന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 12 യേശു അതു കേട്ടാറു: ദീനകാർക്കല്ലാതെ സാഖ്യമുള്ളവർക്കു വെവുദ്ധനെക്കാണ്ടു ആവശ്യമില്ല. 13 ധാരതതില്ല കരുണയിൽ അന്തേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്നു എന്നു പോയി പറിപ്പിൻ. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അന്തേ വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യോഹനാന്റെ ശിഷ്യമാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളും പരിശമാരും വളരെ ഉപവസിക്കുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യമാർ ഉപവസിക്കാത്തതു എന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 15 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: മനവാളൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ തോഴ്മകാർക്കു ദുഃഖിപ്പാൻ കഴികയില്ല; മനവാളൻ പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടുന നാൾ വരും; അന്നു അവർ ഉപവസിക്കാം. 16 കോടിത്തുണിക്കണ്ണം ആരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ ചേർത്തു തുന്നുമാണില്ല; തുന്നിച്ചേർത്താൽ അതുകാണ്ടു വസ്ത്രം കീറും; ചീനത്ത് ഏറ്റവും വല്ലാതെയായി തീരും. 17 പുതു വിഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറുമില്ല; പകർന്നാൽ തുരുത്തി പൊളിഞ്ഞതു വിഞ്ഞു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും. പുതുവിഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തിയിലേ പകർന്നു വെക്കയുള്ളു; അങ്ങനെ രണ്ടും ഭേദമായിരിക്കും. 18 അവൻ ഇങ്ങനെ അവരോടു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രമാണി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ കഴിഞ്ഞുപോയി; എങ്കിലും നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ ബെച്ചാൽ അവൾ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 യേശു എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യമാരുമായി അവന്റെ കൂടെ ചെന്നു. 20 അന്നു പ്രത്യേകം സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്വവമുള്ളൊരു സ്ത്രീ: 21 അവന്റെ വസ്ത്രം മാത്രം ഒന്നു തൊട്ടാൽ എനിക്കു സാഖ്യം വരും എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, പിരിക്കിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു. 22 യേശു തിരിഞ്ഞു അവരെ കണ്ണപ്പോൾ: മകളെ, ദൈര്ഘ്യപ്പെട്ടുക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികമുതൽ സ്ത്രീക്കു സാഖ്യം വന്നു. 23 പിന്നെ യേശു പ്രമാണിയുടെ വീടിൽ കടന്നു, കുഴലുതുനവരെയും ആരവാരക്കുട്ടതെയും കണ്ടിട്ടു: 24 മാറിപ്പോകുവിൻ; ബാല മരിച്ചില്ലപ്പോൾ ഉണ്ടാന്നുതെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ അവനെ പരിഹസിച്ചു. 25 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പുറത്താക്കി അകത്തു കടന്നു സ്വാല്പയുടെ കൈപിടിച്ചു, ബാല എഴുന്നേറ്റു. 26 ഈ വർത്തമാനം ആ ദേശത്തു ഒക്കയും പരന്നു. 27 യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ രണ്ടു കുരുട്ടമാർ: ദാവീദ്

പുത്രാ, തങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേനമേ എന്നു നിലവിൽിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടർന്നു. 28 അവൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ കുരുട്ടാർ അവന്റെ അടക്കക്കൽ വന്നു. ഇതു ചെയ്യാം എനിക്കു കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു യേശു ചോദിച്ചതിനു: ഉള്ള, കർത്താവേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസംപോലെ നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കേടു എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു. 30 പിനെ യേശു: നോക്കുവിൻ; ആരും അറിയരുതു എന്നു അമർച്ചയായി കല്പിച്ചു. 31 അവരെ പുറപ്പെട്ടു ആ ഭേദത്തിലെബാക്കെയും അവന്റെ ശൃംഗിയെ പരത്തി. 32 അവർ പോകുന്നോൾ ചിലർ ഭൂതഗ്രസ്തനായോരു ഉംമനെ അവന്റെ അടക്കക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33 അവൻ ഭൂതത്തെ പുരത്താക്കിയ ശേഷം ഉംമൻ സംസാരിച്ചു; തിന്നായെലിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുന്നാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു. 34 പഠിശമാരോ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെനക്കാണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുരത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോരും സഖ്യരിച്ചു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കെയും സകലവിധിനവും വ്യാധിയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 36 അവൻ പുരുഷാരത്തെ ഇടയന്നില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി കണ്ടിട്ടു അവരെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലിന്നു; തന്റെ ശിഷ്യരാരോടു: 37 കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; 38 ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിലേക്കു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിനു യാചിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം അവൻ തന്റെ പ്രതിശ്രൂതി ശിഷ്യരാരെയും അടക്കക്കൽ വിജിച്ചു, അശ്രൂഖാത്മാക്കലെ പുരത്താക്കുവാനും സകലവിധ തീനവും വ്യാധിയും പൊറുപ്പിപ്പാനും അവർക്കു അധികാരം കൊടുത്തു. 2 പ്രതിശ്രൂതാപ്പൂസ്തലമന്നാരുടെ പേരാവിതു: ഒന്നാമൻ പത്രാസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരൻ അന്നത്താസ്, സൈബവിയുടെ മകൻ യാക്കോബ്, 3 അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹനാൻ, മിലിപ്പോസ്, ബർത്തോലോമായി, തോമാസ്, ചുക്കക്കാരൻ മതതായി, അപ്പർഹായുടെ മകൻ യാക്കോബ്, 4 ത്രായി, ശിമോൻ, യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇന്ന് സ്ക്രിപ്റ്റരോത്താ യും. 5 ഈ പ്രതിശ്രൂപേരെയും യേശു അയക്കുന്നോൾ അവരോടു ആളംതാപിച്ചുതെത്തെന്നനാൽ: ജാതികളുടെ അടക്കക്കൽ പോകാതെയും ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും 6 തിന്നായെൽ ഗ്രഹത്തിലെ കാണാതെ പോയ ആടുകളുടെ അടക്കക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ. 7 നിങ്ങൾ പോകുന്നോൾ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ശോശിപ്പിൻ. 8 രാഘികളെ സൗഖ്യമാക്കുവിൻ; മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിപ്പിൻ; കുഷ്ഠരാഗികളെ ശുശ്മാക്കുവിൻ; ഭൂതങ്ങളെ പുരത്താക്കുവിൻ; സൗജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു സൗജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ. 9 മട്ടിപ്പീലയിൽ പൊന്നും വെള്ളിയും ചെന്നും 10 വഴിക്കു പൊക്കണും രണ്ടു ഉടുപ്പും ചെരിപ്പും വടിയും കരുതരുതു; വേലക്കാരൻ തന്റെ ആഹാരത്തിനു യോഗ്യനില്ലോ 11 ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ കടക്കുന്നോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ ആർ എന്നു അനേകിപ്പിൻ; പുരപ്പെടുവോളം അവിടത്തനേ പാർപ്പിൻ. 12 ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നോൾ അതിനു വന്നു പറിപ്പിൻ. 13 വീടിനു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിനേൽ വരട്ടു; യോഗ്യതയില്ല എന്നു വരികിൽ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരട്ടു;

14 ആരെക്കിലും നിങ്ങളെ കൈകൈകാളിയാതെയും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെയുമിരുന്നാൽ ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളുവിൻ. 15 ന്യായവിധിവിസത്തിൽ ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമുരുടെയും ഗമോരുരുടെയും ദേശത്തിനു സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 16 ചെന്നായ്‌കളുടെ നടുവിൽ ആട്ടിനെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ പാനിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവിനെപ്പോലെ കളക്കില്ലാത്തവരും ആയിരിപ്പിൻ. 17 മനുഷ്യരെ സുകഷിച്ചുകൊർവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ എല്ലിക്കയും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽവെച്ചു ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും 18 എന്ന് നിമിത്തം നാട്വാഴികൾക്കും രാജാക്കന്നാർക്കും മുനിൽ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും; അതു അവർക്കും ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും. 19 എന്നാൽ നിങ്ങളെ എല്ലിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെന്നേയോ എന്നോ പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പേടേണ്ടോ; പറവാനുള്ളതു ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 20 പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവാത്രേ. 21 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും മരണത്തിനു എല്ലിക്കും; അമ്മയപ്പമാർക്കു എത്രിരായി മകൾ എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും. 22 എന്ന് നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പക്കക്കും; അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവനോ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും. 23 എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങളെ ഉപദ്വിച്ചാൽ മറ്റാനിലേക്കു ഓടിപ്പോകുവിൻ. മനുഷ്യപുത്രൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ തിന്നായേൽ പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്നിതെയല്ല; അസൻ യജമാനനു മീതെയുമല്ല; 25 ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകുന്നതു ശിഷ്യനു മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നതു അസനു മതി. അവർ വിട്ടുവയവനെ ബൈബേയത്തെബുദ്ധി എന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ വിട്ടുകാരെ എത്ര അധികനും? 26 അതുകൊണ്ടു അവരെ ദയപ്പേടേണ്ടോ; മരിച്ചുവെച്ചതു ഒന്നും വെളിപ്പുടാതെയും ഗുഡശായതു ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല. 27 ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു വെളിച്ചതു പറവിൻ; ചെവിയിൽ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നതു പുരുമുകളിൽനിന്നു ഔലാംഗ്രാഹിപ്പിൻ. 28 ദേഹിയെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയാതെ ദേഹത്തെ കൊല്ലുന്നവരെ ദയപ്പേടേണ്ടോ; ദേഹിയെയും ദേഹത്തെയും നരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനെ തന്നെ ദയപ്പേടുവിൻ. (Geenna g1067) 29 കാഴിന്നു രണ്ടു കുറിക്കിൽ വില്ലക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ പിതാവു സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയില്ല. 30 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോമവും ഏല്ലാം ഏണ്ണപുട്ടിരിക്കുന്നു. 31 ആകയാൽ ദയപ്പേടേണ്ടോ; എറിയ കുറിക്കില്ലുകളെക്കാളും നിങ്ങൾ വിശ്രഷ്ടതയുള്ളവരല്ലോ. 32 മനുഷ്യരുടെ മുനിൽ എന്നെ എറുപുറയുന്ന ഏവനെയും സ്വർഗ്ഗസമനായ എന്ന് പിതാവിൻ മുനിൽ ഞാനും എറുപാതെയും. 33 മനുഷ്യരുടെ മുനിൽ എന്ന തള്ളിപ്പിന്നിയുന്നവനെന്നേയാ എന്ന് പിതാവിൻ മുനിൽ ഞാനും തള്ളിപ്പിന്നിയും. 34 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; സമാധാനം അല്ല, വാർ അതേ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ വന്നതു. 35 മനുഷ്യനെ തന്നെ അപ്പനോടും മകളെ അമയോടും

മരുമകളെ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രെ താൻ വന്നതു. 36 മനുഷ്യർന്ന് വീടുകാർ തന്നെ അവന്റെ ശത്രുകൾ ആകും. 37 എന്നെനക്കാൾ അധികം അപുന്നെയോ അമ്മയെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല; എന്നെനക്കാൾ അധികം മകനെയോ മകളെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 38 തന്റെ കുശു എടുത്തു എന്ന അനുഗമിക്കാത്തവനും എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 39 തന്റെ ജീവനെ കണ്ണാട്ടിയവൻ അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ണാട്ടും. 40 നിങ്ങളെ കൈകൈകാളിളുന്നവൻ എന്ന അയച്ചവനെ കൈകൈകാളിളുന്നു. 41 പ്രവാചകൻ എന്നുവെച്ചു പ്രവാചകനെ കൈകൈകാളിളുന്നവനു പ്രവാചകൻ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാൻ എന്നുവെച്ചു നീതിമാനെ കൈകൈകാളിളുന്നവനു നീതിമാൻ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. 42 ശിഷ്യൻ എന്നു വെച്ചു ഈ ചെറിയവർത്തിൽ ഒരുത്തനു ഒരു പാനപാത്രം തണ്ണിൽ മാത്രം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നവനു പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ പോകയില്ല എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

11 യേശു തന്റെ പ്രതിബന്ധ ശിഷ്യമാരോടു കല്പിച്ചു തിർന്നശേഷം അതതു പട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും പ്രസംഗിപ്പാനും അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവോയി. 2 യോഹന്നാൻ കാരാഗുഹത്തിൽവെച്ചു കുംസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുംചു കേട്ടിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യമാരെ അയച്ചു; 3 വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ, എങ്ങൾ മറ്റാരവുനെ കാഞ്ഞിരിക്കയോ എന്നു അവർ മുഖാന്തരം അവന്നോടു ഹോദിച്ചു. 4 യേശു അവരോടു; കുറുകൾ കാണുന്നു; മുടക്കൾ നടക്കുന്നു; കുപ്പംരോഗികൾ ശുശ്രായിത്തിരുന്നു; ചെകിടകൾ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നു; ദിനുരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു 5 എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു യോഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 6 എന്നാൽ എക്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ എല്ലാം ഭാഗ്യവാൻ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞതു. 7 അവർ പോയ ശേഷം യേശു യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പുരുഷാരങ്ങളാടു പാണത്തുടങ്ങിയതു; നിങ്ങൾ എന്തു കാണ്ണാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി? കാറിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? 8 അല്ല, എന്തുകാണ്ണാൻ പോയി? മാർദ്ദവവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മാർദ്ദവ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ രാജഗ്രാമങ്ങളിലല്ലോ. 9 അല്ല, എന്തിന്നു പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെ കാണ്ണാനോ? അതെ, പ്രവാചകനില്ലും മികച്ചവനെ തന്നെ എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 “ഞാൻ എന്റെ ദുരന്തനു മുന്നായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു വഴി ഒരുക്കു” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നെ. 11 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവർത്തിൽ യോഹന്നാൻ സന്നാപകനെക്കാൾ വർത്തിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനില്ലും വലിയവൻ എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12 യോഹന്നാൻ സന്നാപകൻ നാളുകൾമുതൽ ഇന്നേവരെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യുന്നു; ബലാൽക്കാരികൾ അതിനെ പിടിച്ചടക്കുന്നു. 13 സകല പ്രവാചകനാരും ന്യായപ്രമാണവും യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചു. 14 നിങ്ങൾക്കു പരിഗ്രഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടക്കിൽ വരുവാനുള്ള ഏലിയാവു അവൻ തന്നെ. 15 കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കടെ. 16 എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ എതിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടി, ചന്തമ്പലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ചങ്ങാതികളോടു; 17 എങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലുതി,

നിങ്ങൾ നൃത്തംചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ മാറതകിഴില്ല; എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന കുട്ടികളോടു അതു തുല്യം. 18 യോഹന്നാൻ തിനുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവനായി വന്നു; അവനു ഭൂതമുണ്ടായെന്നു അവർ പറയുന്നു. 19 മനുഷ്യപുത്രൻ തിനും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു; തിനിയും കുടിയനുമായ മനുഷ്യൻ; ചുക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു അവർ പറയുന്നു; ഇണ്ടാനമോ തന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ നിതികൾക്കപ്പറ്റിരിക്കുന്നു. 20 പിന്നെ അവൻ തന്റെ വിരുപ്പവ്യതികൾ മിക്കതും നടന്ന പട്ടണങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പുടായ്ക്കയാൽ അവയെ ശാസിച്ചുതുടങ്ങി: 21 കോരസിനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; ബേത്തംസയിദേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ നടന്ന വിരുപ്പവ്യതികൾ സോറിലും സീഡാറിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ പണ്ടുതന്നേ രടിലും ബെള്ളിഡിലും മാനസാന്തരപ്പുടുമായിരുന്നു. 22 എന്നാൽ ന്യായവിധിവിസതതിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സോറിനും സീഡാനും സഹിക്കാവതാകും എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 23 നീയോ കഫർനാമുമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളംവരെ താണുപോകും; നിനിൽ നടന്ന വിരുപ്പവ്യതികൾ സൊദോമിൽ നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അതു ഇനുവരെ നില്ക്കുമായിരുന്നു. (Had̄s 986) 24 എന്നാൽ ന്യായവിധിവിസതതിൽ നിനെനകാശം സൊദോമയുടെ നാട്ടിനു സഹിക്കാവതാകും എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 ആ സമയത്തു തന്നേ യേശു പറഞ്ഞത്തു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളൂജാവേ, നീ ഇതു ഇണ്ടാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മരച്ചു ശിശുകൾക്കു ബെളിപ്പുടുത്തിയതുകൊണ്ടു താൻ നിനെ വാഴ്തതുനു. 26 അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്തിയതു. 27 എൻ്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ദൈമേലിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ ബെളിപ്പുടുത്തിക്കാട്ടപ്പോൾ ഇപ്പിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല. 28 അഭ്യാസിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമകുന്നവരും ആയുള്ളാരെ, എല്ലാവരും എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; താൻ നിങ്ങളെ ആശുപ്പിക്കും. 29 താൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എൻ്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നോടു പരിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാകൾക്കു ആശ്വാസം കണ്ടത്തും. 30 എൻ്റെ നുകം മുദ്രവും എൻ്റെ ചുമടു ഉഖ്യവും ആകുന്നു.

12 ആ കാലത്തു യേശു ശബ്ദത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോയി; അവൻ ശിഷ്യരാർ വിശനിക്കു കതിർ പറിച്ചു തിനുതുടങ്ങി 2 പർശർ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ശബ്ദത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യരാർ ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു. 3 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞത്തു: ദാവിദ് തനിക്കും കുടെയുള്ളവർക്കും 4 വിശനപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതമാർക്കു മാത്രമല്ലാതെ തനിക്കും കുടെയുള്ളവർക്കും തിനാൻ വിഹിതമല്ലാതെ കാച്ചയപ്പും തിനു എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 5 അല്ല, ശബ്ദത്തിൽ പുരോഹിതമാർ ദൈവാലയത്തിൽബെച്ചു ശബ്ദത്തിനെ ലംഘിക്കുന്നു എങ്കിലും കൂറ്റമില്ലാതെ ഇതിക്കുന്നു എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 എന്നാൽ ദൈവാലയത്തകാശം വലിയവൻ ഇവിടെ ഉണ്ടു എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 7 ധാരതത്തിലല്ല, കരുണായിൽ അതേ, താൻ പ്രസാദിക്കുന്നു

എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരെ കുറം വിധിക്കയില്ലായിരുന്നു. 8 മനുഷ്യപുത്രനോ ശമ്പുത്തിനു കർത്താവാക്കുന്നു. 9 അവൻ അവിടം വിട്ടു അവരുടെ പഴ്ഞിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ഒക്കെ വരണ്ട ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 10 അവർ അവനിൽ കുറം ചുമതേണ്ടതിനു ശമ്പുത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനു ഒരു ആടുണ്ടു എന്നിൽക്കെടു; അതു ശമ്പുത്തിൽ കുഴിയിൽ വീണാൽ അവൻ അതിനെ പിടിച്ചു കയറ്റുകയില്ലയോ? 12 എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ആടിനെക്കാൾ എത്ര വിശ്രഷ്ടത്യുള്ളവൻ. ആകയാൽ ശമ്പുത്തിൽ നന്ദ ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പിന്നെ ആ മനുഷ്യനോടു: ഒക്കെ നീടുക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നീടി, അതു മറ്റൊപ്പോലെ സൗഖ്യമായി. 14 പരിശമാരൈ പുരപ്പട്ടു അവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി അവനു വിരോധമായി തമിൽ ആലോചിച്ചു. 15 യേശു അതു അറിഞ്ഞിട്ടു അവിടം വിട്ടുപോയി, വളരെ പേര് അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു; അവൻ അവരെ ഒക്കെയും സൗഖ്യമാക്കി, 16 തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കരുതു എന്നു അവരോടു ആളംതാപിച്ചു. 17 “ഇതാ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ഭാസൻ, എന്റെ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയൻ; ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെമേൽ വെക്കും; അവൻ ജാതികൾക്കു ന്യായവിധി അറിയിക്കും. 18 അവൻ കലഹിക്കയില്ല, നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും തെരുക്കളിൽ അവന്റെ ശമ്പും കേൾക്കയുമില്ല. 19 ചതുര ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല; പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല; അവൻ ന്യായവിധി ജയത്തോളം നടത്തും. 20 അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും” 21 എന്നിങ്ങനെ ദയശയ്യാപ്രവാചകനുബാന്തരം അരുളിച്ചേയ്ക്കത്തു നിവൃത്തി ആകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 22 അനന്തരം ചിലർക്കുരുട്ടും ഉളമനുമായോരു ഭൂതഗ്രാന്തനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഉളമൻ സംസാരിക്കയും കാണ്ടകയും ചെയ്യവാൻ തക്കവെള്ളും അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 23 പുരുഷാരം ഒക്കെയും വിസ്മയിച്ചു: ഇവൻ ഭാവിച്ചപുത്രൻ തന്നേയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു പരിശമാർ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ ബെയെത്തെസബുലിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ അവരുടെ നിരുപണം അറിഞ്ഞതു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നെ ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ ശുന്നുമാകും; 26 ഒരു പട്ടണമോ ശൃംഗമോ തന്നിൽ തന്നെ ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ നിലനില്ക്കയില്ല. സാത്താൻ സാത്താനെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ തന്നിൽ തന്നെ ചരിത്രിച്ചു പോയല്ലോ; പിന്നെ അവന്റെ രാജ്യം എന്നിങ്ങനെ നിലനില്ക്കും? 27 ഞാൻ ബെയെത്തെസബുലിനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മകൾ ആരെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു? അതുകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപനാർ ആകും. 28 ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നത്തിയിരിക്കുന്നു സ്വപ്നം. 29 ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടില്ലാതെ ബലവാൻ വീടിൽ കടന്നു അവന്റെ കോപ്പു കവർന്നുകളവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? പിടിച്ചുകെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവൻ വീടു കവർച്ചു ചെയ്യാം. 30 എന്നിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എന്നിക്കു പ്രതികുലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു. 31 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സകലപാപവും ദുഷ്ടനാഡു മനുഷ്യരോടു കഷമിക്കും; ആത്മാവിനു

നേരത്യുള്ള ദുഷ്ടനമോ ക്ഷമിക്കയില്ല. 32 അതെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രനു നേര ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിനു നേര പറഞ്ഞാലോ ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും അവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല. (അംഗ 916)

33 ഒന്നുകിൽ വ്യക്ഷം നല്ലതു, ഫലവും നല്ലതു എന്നു വെച്ചിൻ; അല്ലായ്ക്കിൽ വ്യക്ഷം ചീത്ത, ഫലവും ചീത്ത എന്നു വെച്ചിൻ; ഫലം കാണണ്ടാലോ വ്യക്ഷം അറിയുന്നതു. 34 സർപ്പസന്തതികളെ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കുന്നു നല്ലതു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഹ്യദയം നിന്നെന്തു കവിയുന്നതിൽ നിന്നാലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നതു. 35 നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ നല്ല നികേഷപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുരപ്പട്ടവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ ദുർന്മിക്കേഷപത്തിൽനിന്നു തീരുതു പുരപ്പട്ടവിക്കുന്നു. 36 എന്നാൽ മനുഷ്യർ പറയുന്ന ഏതു നിറ്റാരവാകവിനും ന്യായവിധിവിസ്തരത്തിൽ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 നിന്റെ വാക്കുകളാൽ നീ നീതികരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ വാക്കുകളാൽ കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 38 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും പരിശമാരിലും ചിലർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ ഒരു അടയാളം ചെയ്തുകാണമാൻ ഞങ്ങൾ ഇല്ലിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 39 ഭോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരുത്തുന്നു; യോനാപ്രവാചകരും അടയാളമല്ലാതെ അതിനു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല. 40 യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മുന്നു രാവും മുന്നു പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മുന്നു രാവും മുന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഉൾക്കൊു. 41 നീനേവേകാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു ഓനിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവൻ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പട്ടവല്ലോ; ഇതാ, ഇവിടെ യോനയിലും വലിയവൻ. 42 തെക്കെ രാജാളി ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു ഓനിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവൻ ശലോമോരും ഇഞ്ചാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അരുതികളിൽ നിന്നു വന്നുവല്ലോ; ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ. 43 അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുരപ്പട്ടഗ്രഹം നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി തണ്ടുപ്പു അനേഷിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു; കണ്ണത്തുനില്ലതാനും. 44 ഞാൻ പുരപ്പട്ടപോന എന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചുപ്പാറും എന്നു അവൻ പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു, അതു ഒഴിഞ്ഞതും അടിച്ചുവാരി അലകൾച്ചതുമായി കാണുന്നു. 45 പിനെ അവൻ പുരപ്പട്ടു, തനിലും ദുഷ്ടയെന്നിരുത്തുന്നു. 46 അവൻ പുരപ്പട്ടു, അവരും അവിടെ കയറി പാർക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യൻ പിന്നതെ സ്ഥിതി മുന്പിലതേതിലും വല്ലാതെ ആകും; ഈ ദുഷ്ടതലമുരുക്കും അങ്ങനെ ഭവിക്കും. 47 ഒരുത്തൻ അവനോടു: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരനാരും അവനോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുരത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 അതു പറഞ്ഞവനോടു അവൻ: എന്റെ അംഗ ആർ? എന്റെ സഹോദരനാർ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു 49 ശിഖ്യമാരുടെ നേര കൈ നീട്ടി: ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരനാരും. 50 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

13 അനും യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കലവരികെ ഇരുന്നു. 2 വളരെ പുരുഷാരം

അവൻ്റെ അടക്കത്തെ വന്നുകൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി ഇരുന്നു; പുരുഷാരം എല്ലാം കരയിൽ നിന്നു. 3 അവൻ അവരോടു പലതും ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്നുനാൽ: വിത്തക്കുനവൻ വിത്തപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 4 വിത്തക്കുനോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിനു കളഞ്ഞു. 5 ചിലതു പാറസ്മലത്തു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്ത ഇടത്തു വീണു; മണ്ണിനു താഴചയില്ലായ്കയാൽ കഷണത്തിൽ മുളച്ചുവന്നു. 6 സുര്യൻ ഉടിച്ചാരെ ചുട്ടുതട്ടി, വേർ ഇല്ലായ്കയാൽ അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറു ചിലതു മുള്ളിനിടയിൽ വീണു; മുള്ളു മുളച്ചു വളർന്നു അതിനെ തെരുക്കിക്കളഞ്ഞു. 8 മറു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു, നൃഗം അരുപത്തും മുപ്പത്തും മേനിയായി വിളഞ്ഞു. 9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കരെട. 10 പിന്ന ശിഷ്യമാർ അടക്കക്കെ വന്നു: അവരോടു ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർക്കോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 12 ഉള്ളവനു കൊടുക്കാം; അവനു സമ്മഖിയുണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ അവനുള്ളതും കൂടെ എടുത്തുകളയും. 13 അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ണിട്ടു കാണാതെയും കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാതെയും ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരികയാൽ ഞാൻ ഉപമകളായി അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു. 14 “നിങ്ങൾ ചെവിയാൽ കേൾക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ലതാനും; കണ്ണാൽ കാണും ദർശിക്കയില്ലതാനും; ഇല്ല ജനത്തിന്റെ ഹ്യായം തടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ ചെവിക്കൊണ്ടു മനമായി കേൾക്കുന്നു; കണ്ണു അടച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കണ്ണു കാണാതെയും ചെവി കേൾക്കാതെയും ഹ്യായംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയും തിരിക്കുകൊള്ളാതെയും ഞാൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ” 15 എന്നു തയ്യാറാവു പറഞ്ഞ പ്രവാചകത്തിനു അവരിൽ നിവൃത്തിവരുന്നു. 16 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു കാണുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ചെവി കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഭാഗ്യമുള്ളവ. 17 എറിയ പ്രവാചകമാരും നീതിമാനരും നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 18 എന്നാൽ വിത്തക്കുനവൻ ഉപമ കേടുകൊൾവിൻ. 19 രൂത്തൻ രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു ഗ്രഹിക്കാണ്ടാൽ ദുഷ്ടൻ വന്നു അവൻ്റെ ഹ്യായത്തിൽ വിത്തക്കപ്പെട്ടതു എടുത്തുകളയുന്നു; ഇത്തന്തെ വഴിയരികെ വിത്തക്കപ്പെട്ടതു. 20 പാറസ്മലത്തു വിത്തക്കപ്പെട്ടതോ രൂത്തൻ വചനത്തെ കേട്ടിട്ടു ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈകൊള്ളുന്നതു ആകുന്നു എങ്കിലും വേരില്ലാതിരികയാൽ അവൻ കഷണികന്തേ. 21 വചനംനിമിത്തം തെരുക്കമോ ഉപദേശമോ നേരിട്ടാൽ അവൻ കഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു. 22 മുള്ളിനിടയിൽ വിത്തക്കപ്പെട്ടതോ, രൂത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും ഇല്ല ലോകത്തിന്റെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ഞനയും വചനത്തെ തെരുക്കും നിഷ്പമലനായി തീരുന്നതാകുന്നു. (അം g165) 23 നല്ല നിലത്തു വിത്തക്കപ്പെട്ടതോ രൂത്തൻ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതു ആകുന്നു; അതു വിളഞ്ഞു നൃഗം അരുപത്തും മുപ്പത്തും മേനി നല്കുന്നു. 24 അവൻ മരാരു ഉപമ അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം

ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ നിലത്തു നല്ല വിത്തു വിതെച്ചുതിനോടു സദ്ഗശമാക്കുന്നു. 25
 മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവരെന്തെ ശത്രു വന്നു, കോതമ്പിഞ്ചേ ഇടയിൽ കള വിതെച്ചു
 പൊയ്ക്കളെന്തു. 26 എനാവു വളർന്നു കതിരായപ്പോൾ കളയും കാണായ്വനു. 27
 അപ്പോൾ വീട്ടുവയവരെന്തെ ഭാസമാർ അവരെന്തെ അടക്കക്കൽ ചെന്നു: യജമാനനേ, വയലിൽ
 നല്ലവിത്തല്ലയേ വിതെച്ചതു? പിനെ കള എവിടെന്നിനു വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 28
 ഇതു ശത്രു ചെയ്തതാകുന്നു എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. തെങ്ങൾ പോയി
 അതു പരിച്ചുകൂടുവാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ഭാസമാർ അവനോടു ചോദിച്ചു. 29
 അതിനു അവൻ: ഇല്ല, പക്ഷേ കള പരിക്കുമ്പോൾ കോതമ്പും കൂടെ പിഴുതുപോകും. 30
 രണ്ടുകുടുംബ കൊയ്തേതാളും വളരെടു; കൊയ്തു കാലത്തു എന്നു കൊയ്യുന്നവരോടു
 മുണ്ടു കള പരിച്ചുകൂട്ടി ചുട്ടുകളയേണ്ടതിനു കൈകുകളായി കൈകുവാനും കോതമ്പു
 എന്തെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെപ്പാനും കല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 മറ്റാരു ഉപമ
 അവൻ അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടകുമണിയോടു സദ്ഗശം;
 അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ വയലിൽ ഇട്ടു. 32 അതു എല്ലാവിത്തിലും
 ചെറിയതെക്കിലും വളർന്നു സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി, ആകാശത്തിലെ
 പറവകൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവെള്ളും വ്യക്ഷമായി തീരുന്നു.
 33 അവൻ മറ്റാരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ച മാവിനോടു
 സദ്ഗശം; അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മുന്നുപറ മാവിൽ എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം
 അടക്കിവെച്ചു. 34 ഇതു ഒക്കയും യേശു പുരുഷാരതേതാടു ഉപമകളായി പറഞ്ഞു;
 ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു നന്നാം പറഞ്ഞില്ല 35 “എന്നാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ
 വായ്തുറക്കും; ലോകസമാപനം മുതൽ ഗുഡമായതു ഉച്ചരിക്കും” എന്നു പ്രവാചകൻ
 പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 36 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരതെ
 പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു വീടിൽ വന്നു, ശിഷ്യമാർ അവരെന്തെ അടക്കക്കൽ ചെന്നു: വയലിലെ
 കളയുടെ ഉപമ തെളിയിച്ചുതരേണു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതിനു അവൻ ഉത്തരം
 പറഞ്ഞതു: 37 നല്ല വിത്തു വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ; 38 വയൽ ലോകം;
 നല്ലവിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രമാർ; 39 കള ദുഷ്ടൻ്റെ പുത്രമാർ; അതു വിതെച്ച
 ശത്രു പിശാച്ചു; കൊയ്തു ലോകാവസാനം; കൊയ്യുന്നവർ ദുതമാർ. (അം g165) 40
 കള കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു ചടക്കാപോലെ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും. (അം g165)

41 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദുതമാരെ അയക്കും; അവർ അവരെന്തെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു
 എല്ലാ ഇടർച്ചകളെയും അധികമാം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു 42
 തീച്ചുള്ളയിൽ ഇടുകളകയും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടകയും ഉണ്ടാകും. 43 അന്നു
 നീതിമാനാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സുര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും.
 ചെറിയുള്ളവൻ കേൾക്കരു. 44 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒഴിച്ചുവെച്ച നിധിയോടു
 സദ്ഗശം. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ണു മരെച്ചിട്ടു, തന്റെ സന്നോഷത്താൽ ചെന്നു
 തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ വയൽ വാങ്ങി. 45 പിനെന്നും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല
 മുത്തു അന്നേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയോടു സദ്ഗശം. 46 അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു
 കണ്ണത്തിയാരെ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു അതു വാങ്ങി. 47 പിനെന്നും
 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടലിൽ ഇടുന്നതും എല്ലാവക മീനും പിടിക്കുന്നതുമായോരു വലയോടു
 സദ്ഗശം. 48 നീതിത്തപ്പോൾ അവർ അതു വലിച്ചു കരക്കു കയറ്റി, ഇരുന്നുകൊണ്ടു

നല്ലതു പാത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീതത എറിഞ്ഞെകളെന്തു. 49 അങ്ങനെ തനേ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും; മുതമാർ പുരപ്പുള്ള നീതിമാനാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ദുഷ്ടനാരെ വേർത്തിച്ചു തീച്ചുള്ളതിൽ ഇടുകളയും; (ശിഖ 9165) 50 അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടക്കിയും ഉണ്ടാകും. 51 ഇതെല്ലാം ശഹിച്ചുവോ? എന്നതിനു അവർ ഉള്ള എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവൻ അവരോടു: അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു ശിഷ്യനായിത്തിർന്ന ഏതു ശാസ്ത്രിയും തന്റെ നികേഷപത്തിൽ നിന്നു പുതിയതും പഴയതും എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുകയവവനോടു സദ്ഗണനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ഈ ഉപമകളെ പറഞ്ഞു തിർന്നശേഷം യേശു അവിടം വിട്ടു തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവർക്കു ഉപദേശിച്ചു. 54 അവർ വിന്ന്‌മയിച്ചു: ഇവനു ഈ ജ്ഞാനവാം വീര്യപ്രവർത്തികളും എവിടെ നിന്നു? 55 ഇവൻ തച്ചൻ്റെ മകൻ അല്ലയോ? ഇവൻ്റെ അമ്മ മരിയ എന്നവള്ളുയോ? ഇവൻ്റെ സഹോദരനാർ യാക്കോബ്, യോഹൈ, ശ്രീമോൾ, യുദ എന്നവർ അല്ലയോ? 56 ഇവൻ്റെ സഹോദരികളും എല്ലാം നമ്മോടുകൂടെയില്ലയോ? ഇവനു ഇതു ഒക്കയും എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവക്കൽ ഇടപ്പോയി. 57 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും സ്വന്തവേന്നത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 58 അവരുടെ അവിശ്യാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ വീര്യപ്രവർത്തികളെ ചെയ്തില്ല.

14 ആ കാലത്തു ഇടപ്പലുവായ ഷൈരോദാവു യേശുവിന്റെ ശുതി കേട്ടിട്ടു: 2 അവൻ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ; അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തു; അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതു എന്നു തന്റെ ഭൂത്യാരോടു പറഞ്ഞു. 3 ഷൈരോദാവു തന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൂസിന്റെ ഭാര ഷൈരോദാ നിമിത്തം, അവൻ നിന്നു ഭാരയായിരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു 4 യോഹന്നാൻ അവനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നെ, അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. 5 അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു എല്ലാക്കയാൽ അവരെ ദേഹപ്പെട്ടു. 6 എന്നാൽ ഷൈരോദാവിന്റെ ജനനദിവസം ആയപ്പോൾ ഷൈരോദയയുടെ മകൾ സഭാമദ്ദേശം നൃത്തം ചെയ്തു ഷൈരോദാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. 7 അതുകൊണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചാലും അവർക്കു കൊടുക്കും എന്നു അവൻ അവൻ സത്യംചെയ്തു വാക്കുകൊടുത്തു. 8 അവൻ അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം: യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു ദുഃഖിപ്പിലും ചെയ്തത സത്യത്തെന്നയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അതു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു; 10 ആളുയച്ചു തടവിൽ യോഹന്നാനെ ശ്രിരഃശ്രദ്ധം ചെയ്തിച്ചു. 11 അവൻ്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലേക്കു കൊടുത്തു; അവൻ അമ്മക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. 12 അവൻ്റെ ശിഷ്യനാർ ചെന്നു ഉടൽ എടുത്തു കൂഴിച്ചിട്ടു: പിനെ വന്നു യേശുവിനെ അറിയിച്ചു. 13 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവിടംവിട്ടു പടകിൽ കയറി നിർജ്ജനമായോരു സ്ഥലത്തെക്കു വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരം അതു കേട്ടു പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നു കാൽനടയായി അവൻ്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 14 അവൻ വന്നു വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ണു അവൻിൽ മനസ്സിലിന്തു അവരുടെ രോഗികളെ സഞ്ചയമാക്കി. 15 വെവകുന്നേരമായപ്പോൾ

ശിഷ്യമാർ അവരെന്തുടർക്കൽ ചെന്നു: ഈ സ്ഥലം മരുഭൂമിയല്ലോ; നേരവും വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോതി കൈശണസാധനങ്ങൾ കൊഞ്ജേഞ്ഞതിനു അവരെ പറഞ്ഞതയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞതു. 16 യേശു അവരോടു: അവർ പോകുവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ അവർക്കു കൈച്ചിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൽ എന്നു പറഞ്ഞതു. 17 അവർ അവനോടു: അഭേദ്യ അപ്പുവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു ഇവിടെ നന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. 18 അതു ഇങ്ങുകൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു. 19 പിന്നെ പുരുഷാരം പുല്ലിനേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്ലിച്ചു; ആ അഭേദ്യ അപ്പുവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പും നുറുക്കി, ശിഷ്യമാരുടെ പകലും ശിഷ്യമാർ പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു. 20 എല്ലാവരും തിനു തൃപ്തരായി; ശ്രേഷ്ഠച്ച ക്ഷണം പത്രണ്ടു കൊടു നിന്നെടുത്തു. 21 തിനൊരേ ന്തർക്കളെയും പെപ്തങ്ങളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷമാർ ആയിരുന്നു. 22 ഉടനെ യേശു താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞതയുണ്ടായിട്ടിൽ ശിഷ്യമാർ പടകിൽ കയറി, തനിക്കുമുസ്തായി അക്കരെക്കു പോകുവാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു. 23 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞതയച്ചിട്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തനിക്കെയ മലയിൽ കയറിപ്പോയി; വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഏകനായി അവിടെ ഇരുന്നു. 24 പടകോ കരവിട്ടു പലനാഴിക ദുരത്തായി, കാറ്റു പ്രതികുലമാകക്കാണ്ടു തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു. 25 രാത്രിയിലെ നാലാം യാമത്തിൽ അവൻ കടലിനേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു. 26 അവൻ കടലിനേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യമാർ ഫേഡിച്ചു; അതു ഒരു ഭൂതം എന്നു പറഞ്ഞതു പേടിച്ചു നിലവിലിച്ചു. 27 ഉടനെ യേശു അവരോടു: ദയവൈപ്പുടുവിൻ; താൻ ആകുന്നു; പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞതു. 28 അതിനു പത്രാസ്: കർത്താവേ, നീ ആകുന്നു എങ്കിൽ താൻ വെള്ളത്തിനേൽ നിംബു അടുക്കെ വരേണ്ടതിനു കല്ലിക്കേണാ എന്നു പറഞ്ഞതു. 29 വരിക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു. പത്രാസ് പടകിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞി, യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ വെള്ളത്തിനേൽ നടന്നു. 30 എന്നാൽ അവൻ കാറ്റു കണ്ടു പേടിച്ചു മുണ്ടിത്തുടങ്ങുകയാൽ: കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നിലവിലിച്ചു. 31 യേശു ഉടനെ കൈ നീടി അവനെ പിടിച്ചു: അല്ലവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിനു സംഗ്രഹിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു. 32 അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റു അമർന്നു. 33 പടകിലാളുള്ളവർ: നീ ദൈവപുത്രൻ സത്യം എന്നു പറഞ്ഞതു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 34 അവർ അക്കരെയെത്തി, ശൈനേസരത്തു ദേശത്തു ചെന്നു. 35 അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അവൻ ആരെന്നു അറിഞ്ഞതു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ എല്ലാം ആളുയച്ചു ഭീനക്കാരെ ഒക്കെയും അവരെന്തുടർക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 36 അവരെന്തു വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ മാത്രം തൊടുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. തൊടുവർക്കു ഒക്കെയും സംഖ്യം വന്നു.

15 അനന്തരം യൈരുശലേമിൽനിന്നു പരിശാമാരും ശാസ്ത്രിമാരും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: 2 നിംബു ശിഷ്യമാർ പുർവ്വമാരുടെ സ്വന്ദര്ഭം ലാംഗ്ലിക്കുന്നതു എന്നു? അവർ കൈശിക്കുന്നേബാൾ കൈ കഴുകുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതു 3 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ സ്വന്ദര്ഭംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവക്കല്ലുന്ന ലാംഗ്ലിക്കുന്നതു എന്നു? 4 അപ്പെന്നെല്ലാം അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കു എന്നും അപ്പെന്നെന്നോ അമ്മയെയോ ദുഷ്കിക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം എന്നും ദൈവം

കല്പിച്ചുവണ്ണോ. 5 നിങ്ങളോ ഒരുതനൻ അപ്പേനോടു എക്കിലും അമ്മയോടു എക്കിലും: നിന്നക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ 6 അവൻ അപ്പേന ബഹുമാനിക്കേണ്ടു എന്നു പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്ദര്ഥത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ദുർഖ്യപരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 7 കൊടക്കൽക്കാരേ, നിങ്ങളക്കുംപു യൈശയുാവു: 8 “ഈ ജനം അധരംകാണ്ടു എന്ന ബഹുമാനിക്കുന്നു; എക്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്ന വിട്ടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 9 മനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പരിപ്പിക്കുന്നതുകാണ്ടു എന്ന വ്യർത്ഥമായി ജീക്കുന്നു” എന്നിങ്ങനെ പ്രവചിച്ചതു ഏതിരിക്കുന്നു. 10 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ അതികെ വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കേട്ടു ഗഹിച്ചു കൊശ്വരിൻ. 11 മനുഷ്യനു അശുദ്ധിവരുത്തുന്നതു വായികക്കരതു ചെല്ലുന്നതു അല്ല, വായിൽ നിന്നു പുരിപ്പുന്നതതേ; അതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 12 അപ്പോൾ ശ്രിഷ്യമാർ അടുക്കെ വന്നു: പരിശോർ ഈ വാക്കു കേട്ടു ഇടവിപ്പോയി എന്നു അറിയുന്നവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അതിനു അവൻ: സ്വർഗ്ഗസമനായ എൻ്റെ പിതാവു നട്ടിപ്പിലാത്ത തെരെ കൈയ്യു വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോകും. 14 അവരെ വിടുവിൻ; അവർ കുരുടമാരയ വഴികാട്ടികൾ അതേ; കുരുടൻ കുരുടനെ വഴിനടത്തിയാൽ ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 15 പത്രാസ് അവനോടു: ആ ഉപമ തെങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചുത്തരേണും എന്നു പറഞ്ഞതു. 16 അതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും ഇന്നുവരെ ഭോധമില്ലാത്തവരോ? 17 വായികക്കരതു കടക്കുന്നതു എല്ലാം വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടു മറ്റുകയിൽ പോകുന്നു എന്നു ഗഹിക്കുന്നില്ലയോ? 18 വായിൽ നിന്നു പുരിപ്പുന്നതോ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; അതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 19 എങ്ങനെന്നെയെന്നാൽ ദുശ്ശിനി, കൊലപാതകം, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, മോഷണം, കളഞ്ഞാക്ഷ്യം, ദുഷണം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുരിപ്പുവരുന്നു. 20 മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു ഇതതേ; കഴുകാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല. 21 യേശു അവിടം വിട്ടു, സോർ സീറോൾ എന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. 22 ആ ദേശത്തുനിന്നു ഒരു കനാന്യസ്ത്രി വന്നു, അവനോടു: കർത്താവേ, ഭാവിച്ച പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ; എൻ്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവം കർന്മായിരിക്കുന്നു എന്നു നിലവിലിച്ചു പറഞ്ഞതു. 23 അവൻ അവളോടു ഒരു വാക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; അവൻ്റെ ശ്രിഷ്യമാർ അടുക്കെ, വന്നു: അവൾ നമ്മുടെ പിന്നാലെ നിലവിലിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു; അവഭേദ പറഞ്ഞതയങ്കേണമേ എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 24 അതിനു അവൻ: തിസായേൽ ശൃംഗത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്ന അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 25 എന്നാൽ അവൾ വന്നു: കർത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞതു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 26 അവനോ: മകളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു ഇടുക്കാടുകളുന്നതു നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 27 അതിനു അവൾ: അതേ, കർത്താവേ, നായ്ക്കുട്ടികളും ഉടയാവരുടെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന നൃക്കുകൾ തിന്നുന്നുണ്ടെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 28 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടപോലെ നിന്നക്കു ഭവിക്കേടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. ആ നാഴികമുതൽ അവളുടെ മകൾക്കു

സൗഖ്യം വന്നു. 29 യേശു അവിടെ നിന്നു താത്തയാൽ ഗലീലക്കെലരികെ ചെന്നു മലയിൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു. 30 വളരെ പുരുഷാരം മുടക്കർ, കുരുടർ, ഉളമർ, കുനർ മുതലായ പലരെയും അവരെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവരെ കാൽക്കൽ വെച്ചു; അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി; 31 ഉള്ളർ സംസാരിക്കുന്നതും കുനർ സൗഖ്യമാക്കുന്നതും മുടക്കർ നടക്കുന്നതും കുരുടർ കാണുന്നതും പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു, തിസായേലിബന്റെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. 32 എന്നാൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യമാരെ അടുക്കെബിളിച്ചു; ഇന്ന പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മുന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു; അവർക്കു കേൾപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു മനസ്സിലിവു തോന്നുന്നു; അവരെ പട്ടിഞ്ഞായി വിട്ടുപ്പാൻ മനസ്സിലില്ല; അവർ വഴിയിൽവെച്ചു തുള്ളുപോയേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ശിഷ്യമാർ അവനോടു; ഇതു വലിയ പുരുഷാരത്തിനു തുപ്പതിവരുത്തുവാൻ മതിയായ അപ്പും ഈ കാട്ടിൽ നമ്മുക്കു എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 നിങ്ങളുടെ പകൽ എത്ര അപ്പും ഉണ്ടു എന്നു യേശു ചോദിച്ചു; ഏഴു; കുന്നെ ചെറുമീനും ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 35 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കലിച്ചു, 36 ആ ഏഴു അപ്പുവും മീനും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യമാരുടെ പകലും ശിഷ്യമാർ പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു. 37 എല്ലാവരും തിനു തുപ്പത്തായി; ശേഷിച്ച കഷണം അവർ ഏഴു വട്ടി നിരീക്ഷാടുത്തു. 38 തിനുവരെ സ്ത്രീകളെയും പെപതങ്ങളെയും കൂടാതെ നാലായിരം പുരുഷനാർ ആയിരുന്നു. 39 പിന്ന അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പടകിൽ കയറി മഗദാദേശത്തു എത്തി.

16 അനന്തരം പരിശമാരും സദുക്കരും അടുക്കെ വന്നു; ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു അടയാളം കാണിച്ചുത്തരേണമെന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു. 2 അവരോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; സസ്യാസമയത്തു ആകാശം ചുവന്നുകണ്ടാൽ നല്ല തെളിവാകും എന്നും 3 രാവിലെ ആകാശം മുടി ചുവന്നുകണ്ടാൽ ഇന്നു മഴക്കോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ ഭാവം വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; എന്നാൽ കാല ലക്ഷണങ്ങളെ വിവേചിപ്പാൻ കഴിക്കയില്ലയോ? 4 ദോഷവും വ്യാപിച്ചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിനു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല; പിന്ന അവൻ അവരെ വിട്ടു പോയി. 5 ശിഷ്യമാർ അക്കരെ പോകുന്നോൾ അപ്പും എടുപ്പാൻ മറന്നുപോയി. 6 എന്നാൽ യേശു അവരോടു; നോക്കുവിൻ പരിശമാരുടെയും സദുക്കരുടെയും പുളിച്ച മാവു സുക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അപ്പും കൊണ്ടുപോരായ്ക്കയാൽ ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തന്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞതു. 8 അതു അറിഞ്ഞിട്ടു യേശു പറഞ്ഞതു; അല്ലവിശ്വാസികളേ, അപ്പും കൊണ്ടുവരായ്ക്കയാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എന്തു? 9 ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? അയ്യായിരം പേർക്കു അഞ്ചു അപ്പും കൊടുത്തിട്ടു എത്ര കൊടു എടുത്തു എന്നും 10 നാലായിരം പേർക്കു ഏഴു അപ്പും കൊടുത്തിട്ടു എത്ര വട്ടി എടുത്തു എന്നും ഓർക്കുനില്ലയോ? 11 പരിശമാരുടെയും സദുക്കരുടെയും പുളിച്ച മാവു സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു പറഞ്ഞതു അപ്പത്തെക്കുറിച്ചില്ല എന്നു തിരിച്ചറിയാത്തതു എന്തു? 12 അങ്ങനെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ച മാവല്ല, പരിശമാരുടെയും സദുക്കരുടെയും ഉപദേശമത്രെ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ അവൻ പറഞ്ഞു എന്നു അവർ ശഹിച്ചു. 13 യേശു മിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യയുടെ പ്രദേശത്തു എത്തിയശേഷം

തന്റെ ശിഷ്യമാരോടും ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 14 ചിലർ യോഹനാൻസ്‌നാപകൻ എന്നും മറ്റു ചിലർ ഏലീയാവെന്നും വേരു ചിലർ തിരെമ്മാവോ പ്രവാചകമാരിൽ ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 15 നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിനു ശിമോൻ പത്രാസ്: 16 നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവനോടും ബർയോനാശിമോനെ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; ജയരക്തങ്ങൾ അല്ല, സ്വർഗ്ഗസമനായ എൻ്റെ പിതാവരതെ നിനക്കു ഇതു വെളിപ്പേടുത്തിയതു. 18 നീ പത്രാസ് ആകുന്നു; ഈ പാരമേൽ ഞാൻ എൻ്റെ സദയ പണിയും; പാതാളഗ്രാഹാപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. (Hadeth 586) 19 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു; നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതു കൈകയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിന്തിരിക്കും എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 പിനെ താൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നും ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ ശിഷ്യമാരോടു കല്പിച്ചു. 21 അന്നു മുതൽ യേശു, താൻ യെരുശലേമിൽ ചെന്നിട്ടു, മുപ്പുമാർ, മഹാപുരോഹിതമാർ, ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടുകയും മുന്നാം നാൾ ഉയർത്തെത്തഴുന്നേൽക്കയും വേണ്ടതു എന്നു ശിഷ്യമാരോടു പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങി. 22 പത്രാസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി: കർത്താവേ, അതു അരുതേ; നിനക്കു അങ്ങനെ ഭവിക്കരുതേ എന്നു ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 23 അവനോ തിരിഞ്ഞു പത്രാസിനോടും; സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ; നീ എന്നിക്കു ഇടർച്ചയാകുന്നു; നീ ദൈവത്തിന്റെല്ലു മനുഷ്യരുടേതതെ കരുതുന്നതു എന്നും പറഞ്ഞു. 24 പിനെ യേശു ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞു: ഒരുത്തൻ എൻ്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇപ്പിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ കുശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നു. 25 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇപ്പിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എൻ്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ കളിഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും. 26 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേരിട്ടും തന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവനു എന്തു പ്രയോജനം? അല്ല, തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടുകൊശവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തു മറുവില കൊടുക്കും? 27 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്തതിൽ തന്റെ ആത്മാരൂമായി വരും; അപ്പോൾ അവൻ ഓരോരുത്തനും അവനവൻ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവെള്ളം പകരം നല്കും. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസുഡിക്കാതവർ ചിലർ ഇള നില്ക്കുന്നവർിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

17 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞെഴുപാടം യേശു പത്രാസിനെനയും യാക്കോബിനെനയും അവൻ സഹോദരനായ യോഹനാനെനയും കൂട്ടി തനിച്ചു ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, 2 അവരുടെ മുന്നാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, അവൻ മുഖം സുരജന്നേപ്പാലെ ശ്രാംകിച്ചു അവൻ വസ്ത്രം വെളിച്ചാപോലെ വെള്ളയായി തീർന്നു. 3 മോശെനയും ഏലീയാവും അവനോടും സംബന്ധിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ പത്രാസ് യേശുവിനോടും കർത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മുന്നു കൂടിൽ ഉണ്ടാക്കാം; നന്നു നിനക്കും നന്നു മോശെക്കും നന്നു ഏലീയാവിനും എന്നും പറഞ്ഞു. 5 അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ

പ്രകാശമുള്ളോരു മേലം അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു; മേലത്തിൽ നിന്നു: ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവക്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവനു ചെവികൊട്ടപ്പീൻ എന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 6 ശിഷ്യമാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു കവിഞ്ഞവിണ്ണു. 7 യേശു അടുത്തുചെന്നു അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നേഡ്വിൻ, ഭയപ്പേണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവർ തലപൊക്കിയാറെ യേശുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും കണംില്ല. 9 അവൻ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്നോൾ യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെത്തഴുന്നേഡ്വക്കുംവരെ ഇള ദർഗ്ഗം ആരോട്ടും പറയരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 10 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: എന്നാൽ ഏലീയാവു മുഖവു വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 11 അതിനു അവൻ: ഏലീയാവു വന്നു സകലവും യമാസ്ഥാനത്താക്കരും സത്യം. 12 എന്നാൽ ഏലീയാവു വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഏക്കിലും അവർ അവനെ അഭിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്കു തൊന്തിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു. അപ്പെന്നും മനുഷ്യപുത്രനും അവരാൽ കഷ്ടപ്പെട്ടവാനുണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 അവൻ യോഹനാൻസന്നാപകനെനക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യമാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. 14 അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാറെ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു അവൻ്റെ മുന്നാകെ മുട്ടുകുത്തി: 15 കർത്താവേ, എൻ്റെ മകനോടു കരുണയുണ്ടാക്കേണമേ; അവൻ ചന്ദ്രരോഗം പിടിച്ചു പലപ്പോഴും തീയിലും പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാതെ കഷ്ടത്തിലായ്പോകുന്നു. 16 ഞാൻ അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ സൗഖ്യം വരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അതിനു യേശു: അവിശ്യാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രതേതാളും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും? എത്രതേതാളും നിങ്ങളെ സഹിക്കും? അവനെ എൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 യേശു ഭൂതത്തെ ശാസിച്ചു, അതു അവനെ വിട്ടുപോയി, ബാലനും ആ നാഴികമുതൽ സൗഖ്യവന്നു. 19 പിന്നെ ശിഷ്യമാർ സ്വകാര്യമായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: തങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കിക്കൂടാതെത്തു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ അല്പവിശ്യാസം നിമിത്തമാത്രെ; 21 നിങ്ങൾക്കു കടക്കുമൺഡോളം വിശ്യാസമുണ്ടാക്കിൽ ഇള മലയോടു: ഇവിടെ നിന്നു അങ്ങോടു നിങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നിങ്ങും; നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും അസാധ്യമാകയുമില്ല. (എക്കിലും പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലുമല്ലാതെ ഇള ജാതി നിങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല) എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പരയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ ശലീലയിൽ സഖരിക്കുവേണ്ട യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്ലിക്കപ്പെട്ടവാനായിരിക്കുന്നു. 23 അവർ അവനെ കൊല്ലുകയും മുന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെത്തഴുന്നേഡ്വക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ഏറ്റവും രൂഃവിച്ചു. 24 അവർ കഫർനാഹുമിൽ എത്തിയാറെ ഭിദ്രമപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ പത്രാസിന്റെ അടക്കൽ വന്നു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ഭിദ്രമപ്പണം കൊടുക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ഉള്ള എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 25 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യേശു അവനോടു: ശിമോനേ, നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാർ ചുക്കമോ കരമോ ആരോട്ടു വാങ്ങുന്നു? പുത്രനാരോടോ അന്യരോടോ എന്നു മുന്നിട്ടു ചോദിച്ചതിനു: അന്യരോടു എന്നു

അവൻ പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവനോടും എന്നാൽ പുത്രമാർ ഒഴിവുള്ളവരല്ലോ. 27 എങ്കിലും നാം അവർക്കു ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിനു നീ കടപ്പിലേക്കു ചെന്നു ചുണ്ടൽ ഇട്ടു ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ എടുക്കു; അതിന്റെ വായ് തുറക്കുവേണ്ടാൾ ഒരു ചതുർപ്പേമ്പുണം കാണും; അതു എടുത്തു എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്കു എന്നു പറഞ്ഞു.

18 ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യമാർ യേശുവിന്റെ അടക്കക്കു വന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 2 അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ അടക്കക്കു വിളിച്ചു അവരുടെ നടുവിൽ നിരുത്തി; 3 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയ്വരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടകയെല്ലാം എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തനെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു. 5 ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ കൈകൊള്ളുന്നവൻ എന്ന കൈകൊള്ളുന്നു. 6 എനിൽക്കും വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തനു ആരെകില്ലും ഇടർച്ച വരുത്തിയാലോ അവരെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരികല്ലും കെട്ടി അവനെ സമൃദ്ധത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളെയുന്നതു അവനു നന്നു. 7 ഇടർച്ച ഹേതുവായി ലോകത്തിനു അയ്യോ കഷ്ടം; ഇടർച്ച വരുന്നതു ആവശ്യം തനേ; എങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനു അയ്യോ കഷ്ടം. 8 നിന്റെ കയ്യോ കാലോ നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ അതിനെ ബട്ടി എറിഞ്ഞുകളുകൾ; രണ്ടു കയ്യും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്രിയിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ അംഗഹിനനായിട്ടോ മുടന്നനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു. (st. p166) 9 നിന്റെ കയ്യും നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ അതിനെ ചുന്നുട്ടുത്തു എറിഞ്ഞുകളുകൾ; രണ്ടു കയ്യും ഉള്ളവനായി അശ്വിനരക്കത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ ഓരോക്കയ്യുന്നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു. (Geenna p1067) 10 ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തനെ തുപ്പിക്കിക്കാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊശവിൻ. 11 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദുതനാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു നുറു ആടു ഉണ്ടു എന്നിരിക്കേണ്ടു; അവയിൽ ഒന്നു തെറി ഉഴന്നുപോയാൽ തൊല്ലുറോപ്പതിനെയും വിട്ടേച്ചു തെറിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ? 13 അതിനെ കണ്ണഭാരിയാൽ തെറിപ്പോകാത്ത തൊല്ലുറോപ്പതിലും അധികം അതിനെക്കാരിച്ചു സന്തോഷിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 14 അങ്ങനെന്നതനേ ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു ഇഷ്ടമല്ല. 15 നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു പിശച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറും അവനും ബോധം വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ നേടി. 16 കേൾക്കാണ്ടതാലോ രണ്ടു മുന്നു സാക്ഷികളുടെ വായാൽ സകല കാര്യവും ഉറപ്പാക്കണംതിനു ഒന്നു രണ്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക. 17 അവരെ കുട്ടാക്കാണ്ടതാൽ സഭയോടു അറിയിക്കു; സഭയെയും കുട്ടാക്കാണ്ടതാൽ അവൻ നിനക്കു പുറജാതിക്കാരനും എന്നപോലെ ഇതിക്കെടു. 18 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ

ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിന്തിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19 ഭൂമിയിൽവെച്ചു നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേര് ധാരിക്കുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും എറുകമത്യപ്പട്ടാൽ അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവികൾ നിന്നു അവർക്കു ലഭിക്കും; 20 രണ്ടോ മൂന്നോ പേര് എന്റെ നാമത്തിൽ കുടിവരുന്നേടത്താക്കയും ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21 അപ്പോൾ പത്രാസ് അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു: കർത്താവേ, സഹാദരൻ എത്തവട്ടം എന്നോടു പിഴേച്ചാൽ ഞാൻ കഷമിക്കേണം? 22 ഏഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല, എഴു എഴുപതു വട്ടം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ഭാസമാരുമായി കണക്കു തീർപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദ്യശം. 24 അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു കടന്നുവെച്ചു ഒരുത്തനെ അവൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവനു വീടുവാൻ വകയില്ലായ്ക്കയാൽ അവൻ്റെ യജമാനൻ അവനെയും ഭാര്യയും മക്കളും അവനുള്ളംതാക്കയും വിറ്റു കടം തീർപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 26 അതുകൊണ്ടു ആ ഭാസൻ വീണ്ടും അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യജമാനനേ എന്നോടു കഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ സകലവും തന്നു തീർക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അപ്പോൾ ആ ഭാസന്റെ യജമാനൻ മനസ്സിലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു കടവും ഇളഞ്ചുകൊടുത്തു. 28 ആ ഭാസൻ പോകുന്നേൻ തനിക്കു നുറു വെള്ളിക്കാശു കടന്നുവെച്ചു തോണ്ടക്കു പിടിച്ചു ശൈക്കി: നിന്റെ കടം തീർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ്റെ കൂടുദാസൻ: എന്നോടു കഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ തന്നു തീർക്കാം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 30 എന്നാൽ അവൻ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം വീടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. 31 ഈ സംഭവിച്ചതു അവൻ്റെ കൂടുദാസമാർക്കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു സംഭവിച്ചതു ഒക്കയും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. 32 യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു: ദുഷ്ടാസനേ, നി എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം ഒക്കയും ഇളഞ്ചുതന്നുവല്ലോ. 33 എനിക്കു നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ നിനക്കും കൂടുദാസനോടു കരുണ തോന്നേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവൻ കടമാക്കയും തീർക്കുവോളും അവനെ ദണിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കഴും എപ്പിച്ചു. 35 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹാദരനോടു മുദ്രയുർവ്വം കഷമിക്കാത്താൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

19 ഈ വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു തീർന്നിട്ടു യേശു ഗലീല വിട്ടു, 2 യോർദ്ദമാനകരെ യെഹൂദയേശത്തിന്റെ അതിരോളം ചെന്നു, വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിൻകെപ്പു: അവൻ അവിടെവെച്ചു അവരെ സൗഖ്യമാകി. 3 പർശിമാർ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഏതു കാരണം ചൊല്ലിയും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചുചോദിച്ചു. 4 അതിനു അവൻ: സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ ആശും പെണ്ണുമായി സ്വീജിച്ചു എന്നും 5 അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപുന്നയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറിച്ചേരു; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായി തീരും എന്നു അരുളിച്ചേയ്തു എന്നും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 അതുകൊണ്ടു അവൻ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രെ; ആക്കയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ

മനുഷ്യൻ വേർപ്പിൽക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 7 അവർ അവനോടും എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടു അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോഗെ കല്പിച്ചതു എന്നു ചൊണ്ടിച്ചു. 8 അവൻ അവരോടും നിങ്ങളുടെ ഹ്യാതയകാർന്നു നിമിത്തമരെ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോഗെ അനുവദിച്ചതും; ആദിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു. 9 തൊന്തോ നിങ്ങളോടും പറയുന്നതും; പരസംഗം നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരുബുദ്ധിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 10 ശിഷ്യമാർ അവനോടും; സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെ എങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു നന്ദി എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ അവരോടും; വരം ലഭിച്ചവർ അല്ലാതെ എല്ലാവരും ഈ വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 12 അമധ്യക്കേടു ശർഭത്തിൽനിന്നും ഷണ്യമാരായി ജിനിച്ചുവർ ഉണ്ടു്; മനുഷ്യർ ഷണ്യമാരാക്കിയ ഷണ്യമാരും ഉണ്ടു്; സ്വർഗ്ഗരാജ്യംനിമിത്തം തങ്ങളെത്തന്നേ ഷണ്യമാരാക്കിയ ഷണ്യമാരും ഉണ്ടു്; ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ശഹിക്കട്ട എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ കൈവെച്ചു പ്രാർത്ഥമിക്കേണ്ടതിനും ചിലർ ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യമാർ അവരെ വിലക്കി. 14 യേശുവോ: ശിശുക്കളെ എന്നു അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുകരുതു്; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അങ്ങനെ അവൻ അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു പിന്നെ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി. 16 അനന്തരം ഒരുത്തൻ വന്നു അവനോടും; ഗുരോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ തൊൻ എന്നു നന്ദി ചെയ്യുണ്ടു് ചോഡിച്ചതിനും എന്നു നല്ലവൻ ഒരുത്തനേ ഉള്ളൂ. ജീവനിൽ കടപ്പാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു എങ്കിൽ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കു എന്നു അവനോടും പറഞ്ഞു. 18 എവ എന്നു അവൻ ചോഡിച്ചതിനും യേശു: കൊല ചെയ്യുതു്, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുതു്, മോഷിക്കരുതു്, കളിള്ളാക്കശ്യം പറയുതു്; 19 അപ്പനെന്നും അമമയെന്നും സഹൃദാനിക്കു; കുടുക്കാരെനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കു എന്നിവ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യാവനക്കാരൻ അവനോടും; ഇവ ഒക്കെയും എന്നു അവനോടും പ്രമാണിച്ചു പോരുന്നു; ഇനി കുറവുള്ളതു് എന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവനോടും; സർവ്വജനപൂർണ്ണൻ ആകുവാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ചെന്നു നിന്നക്കുള്ളതു് വിറ്റു ദരിദ്രക്കു കൊടുക്കു; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നകു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 യാവനക്കാരൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഇവ വചനം കേട്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചു പോയ്ക്കളെന്നു. 23 യേശു തന്റെ ശിഷ്യരാജോടും; ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു പ്രയാസം തന്നേ എന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടും പറയുന്നു. 24 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒടക്കം സുചിക്കുശയും കടക്കുന്നതു എല്ലപ്പും എന്നും എന്നും എന്നും എന്നും നിങ്ങളോടും പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതുകേടു ശിഷ്യമാർ എററുവും വിസ്മയിച്ചും; എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവരെ നോക്കി: അതു മനുഷ്യർക്കു അസാധ്യം എങ്കിലും ദൈവത്തിനും സകലവും സാഖ്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പത്രതാസ് അവനോടും; തങ്ങൾ സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചുവരുന്നോ; തങ്ങൾക്കു എന്നു കിട്ടും എന്നു ചോഡിച്ചു. 28 യേശു അവരോടും പറഞ്ഞു: എന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്ന

നിങ്ങൾ പുനർജ്ജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും പ്രതിബദ്ധം സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു തിരുസായേൽ ശോത്രം പ്രതിബദ്ധിനും ന്യായം വിഡിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു 29 എന്ന് നാമംനിമിത്തം വീടുകളജ്ഞയോ സഹോദരരമാരെയോ സഹോദരികളജ്ഞയോ അപ്പനേയോ അമ്മയെയോ മകളെയെയോ നിലങ്ങളെയെ വിട്ടു കളഞ്ഞവനു എല്ലാം നൃഗുമടങ്ങു ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവനെയും അവകാശമാക്കും. (σιστος 5166) 30 എക്കിലും മുമ്പനാർ പലർ പിസ്വനാരും പിസ്വനാരും ആകും.

20 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലക്കാരര വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിനു

പുലർച്ചുക്കു പുറപ്പെട്ട വീടുകയവനോടു സദ്യം. 2 വേലക്കാരോടു അവൻ ദിവസത്തേക്കു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞതാത്തിട്ടു, അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു. 3 മുന്നാം മൺിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു ചിലർ ചന്തയിൽ മിനക്കെട്ടു നിലക്കുന്നതു കണ്ണു: 4 നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോകുവിൻ; ന്യായമായതു തരം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി. 5 അവൻ ആറാം മൺിനേരത്തും ഒന്താം മൺി നേരത്തും ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. 6 പതിനൊന്നാം മൺി നേരത്തും ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ നിലക്കുന്നതു കണ്ണിട്ടു; നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ മുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു നിലക്കുന്നതു എന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 7 തന്ത്രജ്ഞരു ആര്യു കുലിക്കു വിളിക്കായ്ക്കുക്കാണ്ടതേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 8 സന്യായായപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ തന്റെ വിചാരകനോടു: വേലക്കാര വിളിച്ചു, പിസ്വനാർ തുടങ്ങി മുമ്പനാർവരെ അവർക്കു കൂലി കൊടുക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ പതിനൊന്നാം മൺിനേരത്തു വന്നവർ ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി. 10 മുമ്പനാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം കിട്ടും എന്നു നിരുപ്പിച്ചു; അവർക്കും ഓരോ വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി. 11 അതു വാങ്ങിട്ടു അവർ വീടുകയവരുൾ നേരെ പിറുപിറുത്തു: 12 ഈ പിസ്വനാർ ഒരു മൺിനേരം മാത്രം വേല ചെയ്തിട്ടും നീ അവരെ പകലപ്പെടെ ഭാരവും വെയിലും സഹിച്ച തന്ത്രജ്ഞരോടു സമമാക്കിയില്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവരിൽ ഒരുത്തനോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്കേണഹിതാ, ഞാൻ നിന്നോടു അന്നായം ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോടു ഒരു പണം പറഞ്ഞത്തില്ലയോ? 14 നിന്നേരുതു വാങ്ങി പൊയ്ക്കൊൾക്ക; നിന്നുക്കു തന്നതുപോലെ ഈ പിസ്വനും കൊടുപ്പാൻ എന്നിക്കു മനസ്സു. 15 എന്നിക്കുള്ളതിനെക്കാണ്ഡു മനസ്സുപോലെ ചെയ്തവാൻ എന്നിക്കു ന്യായമില്ലയോ? ഞാൻ നല്ലവൻ ആകക്കാണ്ഡു നിന്നെ കണ്ണു കട്ടിക്കുന്നുവോ? 16 ഇങ്ങനെ പിസ്വനാർ മുമ്പനാർമുമ്പനാർ പിസ്വനാർമുമ്പനാർ ആകും. 17 യേശു യൈരുശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതിബദ്ധം ശിഷ്യമാരെയും വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വഴിയിൽവെച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 18 നാം യൈരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നുവല്ലോ; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതമാർക്കും ശാസ്ത്രിമാർക്കും എല്ലിക്കപ്പെടും; 19 അവർ അവനു മരണശിക്ഷ കല്പിച്ചു, പരിഹസിപ്പാനും തല്ലുവാനും ക്രൂശിപ്പാനും അവനെ ജാതികർക്കു എല്ലിക്കും; എന്നാൽ മുന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തേണ്ടല്ക്കും. 20 അന്നു സെബെദിപ്പുത്രനാരുടെ അമ്മ പുത്രനാരുമായി അവൻ അടുക്കെ വന്നു

നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു അപേക്ഷ കഴിച്ചു. 21 നിന്നക്കു എന്തു വേണും എന്നു അവൻ അവലോടു ചോദിച്ചു. അവൾ അവനോടു: ഈ എൻ്റെ പുത്രനാർ ഇരുവരും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിനു ഉത്തരമായി യേശു: നിങ്ങൾ ധാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; എന്നാൽ കൂടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം കൂടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു: എൻ്റെ പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കൂടിക്കും നിശ്വയം; എങ്കിലും എൻ്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരും നല്കുന്നതു എന്തേല്ല; എൻ്റെ പിതാവു ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നവോ അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ശേഷം പത്തുപേര് അതു കേട്ടിട്ടു അതു രണ്ടു സഹോദരരാഡു നീരിസപ്പേട്ടു. 25 യേശുവോ അവരെ അടക്കുക വിളിച്ചു: ജാതിക്കളുടെ അധിപത്മാർ അവർത്തിക്കർത്തുതും ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുകൾ അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 26 നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെന്ന അരുതു: നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകരാൻ ആകേണം. 27 നിങ്ങളിൽ നേരാമൻ ആകുവാൻ ഇച്ചാർക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ഭാസൻ ആകേണം. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പാന്തു ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവർ യൈൽഹോവിൽ നിന്നു പുറപ്പേട്ടപ്പോൾ വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു. 30 അപ്പോൾ വഴിയർക്കെ ഇതിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടമാർ യേശു കടന്നുപോകുന്നതു കേട്ടു: കർത്താവേ, ദാവിദ് പുത്രാ, എങ്ങനെല്ലാടു കുരുണ്ണേതോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. 31 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പുരുഷാരം അവരെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അവർ: കർത്താവേ, ദാവിദ് പുത്രാ, എങ്ങനെല്ലാടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു. 32 യേശു നിന്നു അവരെ വിളിച്ചു: എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ചിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 33 കർത്താവേ, എങ്ങൾക്കു കണ്ണു തുറന്നുകിട്ടേണു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 34 യേശു മനസ്സിലിഞ്ഞു അവരുടെ കണ്ണു തൊടു: ഉടനെ അവർ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, അവനെ അനുഗമിച്ചു.

21 അനന്തരം അവർ യൈറുശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ലഭിച്ചുമലയരികെ ബേത്ത്‌ഫഗയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു രണ്ടു ശിഷ്യമാരെ അയച്ചു: 2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു പെൺകഴുതയെയും അതിന്റെ കുട്ടിയെയും നിങ്ങൾ ഉടനെ കാണും; അവയെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 നിങ്ങളോടു ആരാനും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ: കർത്താവിനും ഇവയെക്കാണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; തന്ത്കഷണം അവൻ അവയെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 “സിയോൻ പുത്രിയോടു: ഈതാ, നിന്റെ രാജാവു സൗമ്യനായി കഴുതപ്പുറത്തും വാഹനമുഖത്തിന്റെ കുട്ടിയുടെ പുരത്തും കയറി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു പറവിൻ” 5 എന്നിങ്ങനെന്ന പ്രവാചകന് മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതിനു നിവൃത്തിവരുവാൻ ഇതു സംഭവിച്ചു. 6 ശിഷ്യമാർ പുരപ്പേട്ടു യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, 7 കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അവയുടെ മേൽ ഇട്ടു; അവൻ കയറി ഇരുന്നു. 8 പുരുഷാരം

മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിതിച്ചു: മറ്റു ചിലർ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നു കൊണ്ടു വെച്ചിരിക്കുന്ന വിതരി. 9 മുന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവിദ് പുത്രനും ഹോശനാ; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പേട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശനാ എന്നു ആർത്ഥത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ ദയവുശലേമിൽ കടന്നപ്പോൾ നഗരം മുഴുവനും ഇളക്കി: ഇവൻ ആർ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 ഇവൻ ശലീലയിലെ നസരെത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശു എന്നു പുരുഷാരം പറഞ്ഞു. 12 യേശു ദൈവലാധത്തിൽ ചെന്നു, ദൈവാലധത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും കൊള്ളുന്നവരെയും എല്ലാം പുരത്താക്കി, പൊൻവാണിക്കോരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ പീംങ്ങളെയും മറിച്ചു കളിഞ്ഞു അവരോടു: 13 എൻ്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ കളിഞ്ഞമാരുടെ ശൂഖയാക്കിത്തിർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കുരുട്ടമാരും മുടന്തമാരും ദൈവാലധത്തിൽ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 15 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവൻ ചെയ്ത അതഭൂതങ്ങളെയും ദാവിദ് പുത്രനും ഹോശനാ എന്നു ദൈവാലധത്തിൽ ആർക്കുന ബാലമാരെയും കണ്ടിട്ടു നീരിസപ്പെട്ടു; 16 ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു: ഉഘു; ശിശുകളുടെയും മുലകൂടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽ നിന്നു നീ പുകഴ്ച ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ ഓക്കലെയും വായിച്ചിട്ടിട്ടുയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 17 പിന്നെ അവരെ വിട്ടു നഗരത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബബ്മാന്യയിൽ ചെന്നു അവിടെ രാത്രി പാർത്തു. 18 രാവിലെ അവൻ നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന സമയം വിശനിട്ടു വഴിയരികെ ഒരു അതിവ്യക്ഷം കണ്ടു, 19 അടുക്കക്കെ ചെന്നു, അതിൽ ഇലയല്ലാതെ ഒന്നും കാണായ്ക്കയാൽ: ഇനി നിന്നിൽ ഒരുന്നാളും ഫലം ഉണ്ടാക്കാതെ പോകടു എന്നു അതിനോടു പറഞ്ഞു; ക്ഷണത്തിൽ അതി ഉണ്ണണിപ്പോയി. (അം 416) 20 ശിഷ്യമാർ അതു കണാക്കു: അതി ഇതു ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ണണിപ്പോയതു എങ്ങനെന എന്നു പറഞ്ഞു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 21 അതിനു യേശു: നിങ്ങൾ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായാൽ ഈ അതിയോടു ചെയ്തതു നിങ്ങളും ചെയ്യും; എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മലയോടു: നീങ്ങളി കടലിലേക്കു ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞതാൽ അതും സംഭവിക്കും എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 22 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ദൈവാലധത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുവേം മഹാപുരോഹിതമാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പുമാരും അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ എന്തു അധികാരംകാണും ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഇതു അധികാരം നിന്നു കുത്തു അർ എന്നു ചോദിച്ചു. 24 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: താനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞതാൽ എന്നു അധികാരംകാണും താൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു താനും നിങ്ങളോടു പറയും. 25 യോഹനാൻ്റെ സന്നാഹ എവിടെ നിന്നു? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ? അവർ തമിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞതാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവരെ വിശ്വസിക്കാണ്ടതു എന്നു എന്നു അവൻ നമ്മോടു ചോദിക്കും; 26 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞതാലോ, നാം പുരുഷാരത്തെ ദേപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും

യോഹന്നാന പ്രവാചകൾ എന്നല്ലോ എള്ളുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു് തെങ്ങൾക്കു അൻഡെത്തുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു്: എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു എന്നു അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല. 28 എക്കില്ലോ നിങ്ങൾക്കു എന്നു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നനാമത്തവൻറെ അടുക്കൽ ചെന്നു: മകനെ ഇന്നു എൻ്റെ മുന്തിരിതേതാട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 29 എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എക്കില്ലോ പറഞ്ഞു; അവൻ പോയി. 30 രണ്ടാമത്തവൻറെ അടുക്കൽ അവൻ ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ പോകാം അപ്പോൾ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; പോയില്ലതാനും. 31 ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പെൻ്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തതു? നനാമത്തവൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ചുക്കക്കാരും വേശ്യമാരും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 32 യോഹന്നാൻ നീതിമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല; എന്നാൽ ചുക്കക്കാരും വേശ്യമാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു; അതു കണ്ടിട്ടും നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവെള്ളും പിന്നതേതതിൽ അനുതപിച്ചില്ല. 33 മറ്റാരു ഉപമ കേൾപ്പിൻ. ശൃംഗംമനായോരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിതേതാട്ടം നടുണ്ടാകി, അതിനു വേലികെട്ടി, അതിൽ ചക്കു കുഴിച്ചിട്ടു് ഗോപുരവും പണിതു; പിന്നെ കൂടിയാണാരെ പാട്ടത്തിനു ഏലിച്ചിട്ടു് പരദേശത്തുപോയി. 34 മലകാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ തന്നിക്കുള്ള അനുവേം വാങ്ങണംതിനു അവൻ ഭാസമാരെ കൂടിയാണാരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 35 കൂടിയാണാരെ അവൻറെ ഭാസമാരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, ഒരുവനെ കൊന്നു, മറ്റാരുവനെ കല്പിഞ്ഞു. 36 അവൻ പിന്നെയും മുമ്പിലതേതതിലും അധികം ഭാസമാരെ അയച്ചു; അവരോടും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. 37 ഒടുവിൽ അവൻ: എൻ്റെ മകനെ അവർ ശക്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു, മകനെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 38 മകനെ കണ്ടിട്ടു കൂടിയാണാർ: ഇവൻ അവകാശി; വരുവിൻ, നാം അവനെ കൊന്നു അവൻറെ അവകാശം കൈവശമാക്കുക എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു, 39 അവനെ പിടിച്ചു തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താകി കൊന്നു കളഞ്ഞു. 40 ആകയാൽ മുന്തിരിതേതാട്ടത്തിൻ്റെ ഉടയവൻ വരുമ്പോൾ ആ കൂടിയാണാരോടു എന്നു ചെയ്യും? 41 അവൻ ആ വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിഗമിച്ചു തക്കസമയത്തു അനുഭവം കൊടുക്കുന്ന വേരെ കൂടിയാണാർക്കു തോട്ടം ഏലിക്കും എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവരോടു: “വീടുപണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മുലകല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇതു കർത്താവിനാൽ സംബവിച്ചു നമ്മുടെ ദ്യുഷിയിൽ ആശ്വര്യവുമായിരിക്കുന്നു” എന്നു നിങ്ങൾ തിരുവെചുത്തുകളിൽ ഏകലെയും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 43 അതുകൊണ്ടു ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പകർന്നിനു എടുത്തു അതിൻ്റെ മലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44 ഈ കല്ലിമേൽ വീണാൽ തകർന്നപോകും; അതു ആരുടെ മേൽ എക്കില്ലും വീണാൽ അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 45 അവൻറെ ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതനാരും പർശ്ചരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു എന്നു

അൻഡത്തു, 46 അവനെ പിടിപ്പാൻ അനേകിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു എല്ലുകക്കാണു അവരെ ദയപ്പെട്ടു.

22 യേശു പിന്നെയും അവരോടു ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്നും: 2

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ പുത്രനു വേണ്ടി കല്യാണസദ കഴിച്ച ഒരു രാജാവിനോടു സദ്യം. 3 അവൻ കല്യാണത്തിനു കഷണിച്ചവരെ വിജിക്കേണ്ടതിനു ഭാസമാരെ പറഞ്ഞയും; അവർക്കേണ്ട വരുവാൻ മനസ്സായില്ല. 4 പിന്നെയും അവൻ മറ്റു ഭാസമാരെ അയച്ചു; എൻ്റെ മുത്താഴം ഒരുക്കിത്തിർന്നു, എൻ്റെ കാളകളെയും തടക്കിച്ച മധ്യങ്ങളെയും അറുത്തു, എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കല്യാണത്തിനു വരുവിൻ എന്നു കഷണിച്ചുവരോടു പറയിച്ചു. 5 അവർ അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ നിലത്തിലേക്കും മറ്റാരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരത്തിനും പൊയ്ക്കളെന്നതു. 6 ശേഷമുള്ളവർ അവൻ്റെ ഭാസമാരെ പിടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളെന്നതു. 7 രാജാവു കോപിച്ചു സെസന്യങ്ങളെ അയച്ചു ആ കൊലപാതകമാരെ മുടിച്ചു അവരുടെ പട്ടണം ചുട്ടുകളെന്നതു. 8 പിനെ അവൻ ഭാസമാരോടു; കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കഷണിക്കപ്പെട്ടവരോ യോഗ്യരായില്ല. 9 ആകയാൽ വഴിത്തലെക്കൽ ചെന്നു കാണുന്നവരെ കൈയ്യെല്ലാം കല്യാണത്തിനു വിജിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ആ ഭാസമാർ പെരുവഴികളിൽ പോയി, കണ്ണ ദുഷ്ടമാരെയും നല്ലവരെയും എല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു; കല്യാണശാല വിരുന്നുകാരെക്കൊണ്ടു നിറെന്നതു. 11 വിരുന്നുകാരെ നോക്കുവാൻ രാജാവു അകത്തു വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാതെ ഒരു മനുഷ്യനെ അവിടെ കണ്ണു; 12 സ്നേഹിതാ, നീ കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാതെ ഇവിടെ അകത്തു വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അവനു വാക്കു മുട്ടിപ്പോയി. 13 രാജാവു ശുശ്രൂഷക്കാരോടു; ഇവനെ കയ്യും കാലും കൈട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ തളളിക്കളെവിന്; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകിയും ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 വിജിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ; തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം. 15 അനന്തരം പരിശമാർ ചെന്നു അവനെ വാക്കിൽ കൂടുക്കേണ്ടതിനു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു; 16 തങ്ങളുടെ ശിഷ്യമാരെ ഹരേദയരോടു കൂടെ അവൻ്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; ഗുരോ, നീ സത്യവാനും ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പരിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാതെവൻ ആകയാൽ ആരെയും ശക്തില്ലാത്തവനും ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 17 നിന്നക്കു എന്നു തോന്നുന്നു? കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിധിതമോ അല്ലയേ എന്നു പറഞ്ഞുത്തരേണും എന്നു പറയിച്ചു. 18 യേശു അവരുടെ ദുഷ്ട അനിന്നതു; കപട ഭക്തിക്കാരെ, എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്നു; 19 കരത്തിനുള്ള നാണയം കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവൻ്റെ അടുക്കൽ ഒരു ബെള്ളിക്കാശു കൊണ്ടുവന്നു. 20 അവൻ അവരോടു; ഇത് സ്വരൂപവും മേലശുദ്ധതും ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചുത്തിനു കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 22 അവർ കേടു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു അവനെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളെന്നതു. 23 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്ക്യരും അന്നു അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു; 24 ഗുരോ, ഒരുത്തൻ മകൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവൻ്റെ സഹോദരൻ അവൻ്റെ ഭാരയെ ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു

തന്റെ സഹോദരനും സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു മോഗെ കല്പിച്ചുവള്ളു. 25 എന്നാൽ തൈങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏഴു സഹോദരനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ഒന്നാമത്തവൻ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം മരിച്ചു, സന്തതി ഇല്ലായ്ക്കയാൽ തന്റെ ഭാര്യയെ സഹോദരനും വിടേച്ചു. 26 രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും ഏഴാമത്തവൻ വരെയും അങ്ങനെ തന്നെ. 27 എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 28 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ ഏഴുവർക്കിൽ ആർക്കു ഭാര്യയാകും? എല്ലാവർക്കും ആയിരുന്നുവള്ളു എന്നു ചോദിച്ചു. 29 അതിനു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; നിങ്ങൾ തിരുവൈഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്ക്കൊണ്ടു തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 30 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല, വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കാപ്പെട്ടുന്നതുമില്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദുതനാരലപ്പോലെ അന്തേ ആകുന്നു. 31 മരിച്ചുവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചോ ദൈവം അരുളിച്ചേയ്തിൽക്കുന്നതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 32 തൊൻ അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു എന്നു അവൻ അരുളിച്ചേയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചുവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമല്ല. 33 പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടിട്ടു അവൻറെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 34 സദുക്കരെ അവൻ മിണ്ഡാതാക്കിയപ്രകാരം കേട്ടിട്ടു പരിശമാർ ഓനിച്ചു കൂടി, 35 അവർക്ക് ഒരു വൈദികൻ അവനെ പരിക്ഷിച്ചു; 36 ശുഭ്രാ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏതു കല്പന വലിയതു എന്നു ചോദിച്ചു. 37 യേശു അവനോടു; നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെന്നീ പുർണ്ണഹ്രദയത്തോടും പുർണ്ണാത്മാവോടും പുർണ്ണമനസ്സോടും കുടുംബം സ്നേഹിക്കേണം. 38 ഇതാകുന്നുവലിയതും ഓനാമത്തെത്തുമായ കല്പന രണ്ടാമത്തെത്തു അതിനോടു സമം: 39 കൂടുകാരെന നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം. 40 ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ സകലന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകമാരും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 41 പരിശമാർ രൂമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുവോൾ യേശു അവരോടു; 42 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ ആരുടെ പുത്രൻ എന്നു ചോദിച്ചു; ദാവിഡിന്റെ പുത്രൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 43 അവൻ അവരോടു; എന്നാൽ ദാവിഡ് ആത്മാവിൽ അവനെ കർത്താവു എന്നു വിശ്വകുന്നതു എങ്ങനെ? 44 തൊൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളത്തിനു എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കു എന്നു കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചേയ്യതു” എന്നു അവൻ പറയുന്നുവള്ളു. 45 ദാവിഡ് അവനെ കർത്താവ് എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവൻറെ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. 46 അവനോടു ഉത്തരം പറവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല; അനുമുതൽ ആരും അവനോടു ഓനും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

23 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തോടും തന്റെ ശ്രീഖ്യമാരോടും പറഞ്ഞതു; 2
ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും മോശേയുടെ പീംത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 3 ആകയാൽ അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ഒക്കെയും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്യിൻ; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യുതു താനും. അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ലെല്ലാം. 4 അവർ ഘനമുള്ള ചുമടുക്കളെ കെട്ടി മനുഷ്യരുടെ തോഴ്ത്തിൽ വെക്കുന്നു; ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും അവയെ തൊടുവാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ല. 5 അവർ തങ്ങളുടെ

പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിനായെ ചെയ്യുന്നതു; തങ്ങളുടെ മതപ്പട്ട വിത്തിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു. 6 അതാഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പദ്ധതിയിൽ മുഖ്യാസനവും 7 അങ്ങടിയിൽ വന്നവും മനുഷ്യർ റബ്ബീ എന്നു വിജിക്കുന്നതും അവർക്കു പ്രിയമാകുന്നു. 8 നിങ്ങളോ റബ്ബീ എന്നു പേര് എടുക്കരുതു. ഒരുത്തൻ അന്തേ നിങ്ങളുടെ ശുരൂ; നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരനാർ. 9 ഭൂമിയിൽ ആരെയും പിതാവു എന്നു വിജിക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അന്തേ നിങ്ങളുടെ പിതാവു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ തനെ. 10 നിങ്ങൾ നായകനാർ എന്നു പേര് എടുക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അന്തേ നിങ്ങളുടെ നായകൻ, ക്രിസ്തു തനെ. 11 നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രാഷകാരൻ ആകേണം. 12 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പട്ടം; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പട്ടം. 13 കപടഭക്തികാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുണ്ടാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അടച്ചുകളയുന്നു; നിങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ കടപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. [കപടഭക്തികാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുണ്ടാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ പീടകളെ വിശ്വാസ്യകയും ഉപായരൂപേണ ദിർഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഈതു ഹേതുവായി നിങ്ങൾക്കു കടുമയേറിയ ശിക്ഷാവിധി വരും.] 14 കപടഭക്തികാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുണ്ടാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെ മതത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ കടലും കരയും ചെറി നടക്കുന്നു; 15 ചേർന്നശേഷം അവനെ നിങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടിച്ച നരകയോഗ്യൻ ആക്കുന്നു. (Geenna p1067) 16 ആരെങ്കിലും മനിരത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല എന്നും മനിരത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നും പറയുന്ന കുരുട്ടമാരായ വഴികാട്ടിക്കളേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം. 17 മൂഡിമാരും കുരുട്ടമാരുമായുണ്ടാരെ, ഏതു വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണത്തെ ശുശ്രീകരിക്കുന്ന മനിരമോ? 18 യാഗപീഠത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല; അതിനേലുള്ള വഴിപാടു ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 19 കുരുട്ടമാരായുണ്ടാരെ, ഏതു വലിയതു? വഴിപാടോ വഴിപാടിനെ ശുശ്രീകരിക്കുന്ന യാഗപീഠമോ? 20 ആകയാൽ യാഗപീഠത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിനേലുള്ള സകലത്തെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 21 മനിരത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 22 സ്വർഗ്ഗത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 23 കപടഭക്തികാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുണ്ടാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ തുളസി, ചതകുപ്പ്, ജീരകം ഇവയിൽ പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായം, കരുണ, വിശ്വസ്തത ഇങ്ങനെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഘനമേറിയവ തുജിച്ചുകളക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതു ചെയ്കയും ഇതു ത്രജിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 24 കുരുട്ടമാരായ വഴികാട്ടിക്കളേ, നിങ്ങൾ കൊതുകിനെ അതിചെടുക്കയും ചുക്കത്തെ വിശ്വാസികളെക്കയും ചെയ്യുന്നു. 25 കപടഭക്തികാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുണ്ടാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ കിണക്കിക്കിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; അക്കത്തോ കവർച്ചയും അതിക്രമവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 കുരുട്ടനായ പരിശനെ, കിണക്കിക്കിണ്ണങ്ങളുടെ

പുറം വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിനു മുമ്പ് അവയുടെ അകം വെടിപ്പാക്കുക. 27 കപടങ്കതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശ്രമാരുമായുള്ളാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; വെള്ളതേച്ച ശവകല്ലറകളോടു നിങ്ങൾ എത്തിരിക്കുന്നു; അവ പുറമെ അശകായി ശോഭിക്കുന്നുകില്ലും അകമെ ചത്വവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 28 അങ്ങനെ തന്നെ പുറമെ നിങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു മനുഷ്യർക്കു തോന്നുന്നു; അകമെയോ കപടങ്കതിയും അയർമ്മവും നിറഞ്ഞതവരെതെ. 29 കപടങ്കതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശ്രമാരുമായുള്ളാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകമാരുടെ കല്ലറകളെ പണിതും നീതിമാന്മാരുടെ കല്ലറകളെ അലക്കിച്ചുകൊണ്ടു; 30 എങ്ങൻ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ പ്രവാചകമാരെ കൊല്ലുന്നതിൽ കൂട്ടാളികൾ ആകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. 31 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പ്രവാചകമാരെ കൊന്നവരുടെ മകൾ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷാം പറയുന്നുപോലോ. 32 പിതാക്കന്മാരുടെ അളവുനിങ്ങൾ പൂർണ്ണ കൊർവ്വിൻ. 33 പാബുകളേ, സർപ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ നരകവിധി എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും? (Geenna g106) 34 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രവാചകമാരെയും ജനാനികളെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ ക്രൂഷിച്ചു കൊല്ലുകയും ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ചമ്മടികൊണ്ടു അടിക്കയും പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 35 നീതിമാനായ ഹാബേലിൻ്റെ രക്തംമുതൽ നിങ്ങൾ മന്ദിരത്തിനും യാഗപീഠത്തിനും നട്ടവിൽവെച്ചു കൊന്നവനായി ബൈരെവ്യാവിഞ്ഞേ മകനായ സെവര്യാവിഞ്ഞേ രക്തംവരെ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ നീതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെമേൽ വരേണ്ടതാകുന്നു. 36 ഇതെങ്കിലും ഇള തലമുറമേൽ വരും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 യെരുശലേമേ, യെരുശലേമേ, പ്രവാചകമാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലറികയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കൂൺയുണ്ടാളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നിന്റെ മക്കളെ ചേർത്തുകൊർവ്വാൻ എനിക്കു എത്രവട്ടും മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 38 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൃംഗമായ്തീരും. 39 കർത്താവിഞ്ഞേ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കുപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവോളം നിങ്ങൾ ഇനി എന്ന കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

24 യേശു ദൈവാലയം വിട്ടു പോകുന്നോൾ ശിഷ്യമാർ അവനു ദൈവാലയത്തിന്റെ പണി കാണിക്കേണ്ടതിനു അവരെന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 2 അവൻ അവരോടു: ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ? ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്ലിനേരൽ കല്ലു ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ ഔദിയുമലയിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ ശിഷ്യമാർ തനിച്ചു അവരെന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്നും നിന്റെ വരവിനും ലോകാവസാനത്തിനു അടയാളം എന്തു എന്നും പറഞ്ഞുതരേണും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. (അം g165) 4 അതിനു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൃഷ്ടിച്ചുകൊർവ്വിൻ. 5 ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞു അനേകർ എന്റെ പേര് എടുത്തു വന്നു പലരെയും തെറ്റിക്കും. 6 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും

യുദ്ധഗ്രൂതികളെയും കുറിച്ചുകേൾക്കും; ചന്നവലപ്പുടാതിരിപ്പാൻ സുകഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നെ; 7 എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല; ജാതി ജാതിയോടു രാജ്യം രാജ്യത്വത്താട്ടും എതിർക്കും; കഷാമവും ഭൂകമ്പവും അവിടവിട ഉണ്ടാകും. 8 എക്കിലും ഈതു ഒക്കയും ഇളരുന്നോവിഞ്ഞേ അതാമേത്രേ. 9 അനു അവർ നിങ്ങളെ ഉപദ്വേതത്തിനു ഏല്പിക്കയെയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; എന്നേ നാമം നിമിത്തം സകലജാതികളും നിങ്ങളെ പക്കക്കും. 10 പലരും ഇടൻ അനേയാന്യം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയെയും അനേയാന്യം പക്കക്കയെയും ചെയ്യും 11 കളളപ്പവാചകനാർ പലരും വന്നു അനേകരെ തെറ്റിക്കും. 12 അധർമ്മം പെരുകുന്നതുകൊണ്ടു അനേകരുടെ സ്വന്നഹം തണ്ടുത്തുപോകും. 13 എന്നാൽ അവസാനത്വത്താളം സഹിച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 14 രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം സകലജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യമായി ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കയും പ്രസംഗിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരും. 15 എന്നാൽ ദാനിയേൽപ്പവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചുയ്തതുപോലെ ശുന്നമാക്കുന്ന ലൈഖ്രത വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുന്നോൾ - വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചു കൊള്ളെടു - 16 അനു യൈഹൃദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ട. 17 വിട്ടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീടിലുള്ളതു എടുക്കേണ്ടതിനു ഇരഞ്ഞരുതു; 18 വയലിലുള്ളവൻ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു. 19 ആ കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! 20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഓടിപ്പോകവു ശീതകാലത്തോ ശമ്പൂത്തിലോ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥമിപ്പിൻ. 21 ലോകാരംഭമുതൽ ഇന്നുവരെയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി മേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ വലിയ കഷ്ടം അനു ഉണ്ടാകും. 22 ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങാതിരുന്നാൽ ഒരു ജയവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല; വ്യത്രാർ നിമിത്തമോ ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങും. 23 അനു ആരാനും നിങ്ങളോടു; ഇതാ, ക്രിസ്തു ഇവിടെ, അല്ല അവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 24 കളളക്രിസ്തുകളും കളള പ്രവാചകനാരും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ വ്യത്രാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അടയാളങ്ങളും അതെത്താങ്ങളും കാണിക്കും. 25 ഓർത്തുകൊൾവിൻ; തൊൻ മുന്പുകൂട്ടി നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 ആകയാൽ നിങ്ങളോടു; അതാ, അവൻ മരുഭൂമിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുറപ്പെടുത്തു; ഇതാ, അരകളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 27 മിന്നൽ കിഴക്കു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പടിഞ്ഞാരോളം വിളങ്ങുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരുവു ആകും. 28 ശവം ഉള്ളേടത്തു കഴുകൾ കൂടും. 29 ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സുരുന്ന് ഇരുണ്ടപോകും; ചന്ദൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും; നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളക്കിപ്പോകും. 30 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ അടയാളം ആകാശത്തു വിളങ്ങും; അനു ഭൂമിയിലെ സകലഗോത്രങ്ങളും പ്രലാപിച്ചുകൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ ആകാശത്തിലെ മോഹങ്ങളിനേൽ മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സാട്ടും കൂടെ വരുന്നതു കാണും. 31 അവൻ തന്റെ ഭൂത്രാരെ മഹാ കാബള്യനിയോടുംകൂടെ അയക്കും; അവർ അവൻ്റെ വ്യത്രാരെ ആകാശത്തിന്റെ അരുതിമുതൽ അരുതിവരെയും നാലു ദിക്കിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും. 32 അത്തിയെ നോക്കി ഒരു ഉപമ പർപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു ഇള്ളതായി ഇല തജിർക്കുന്നോൾ വേന്നൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ

അൻഡ്രൂനുവിള്ളോ. 33 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഇതു ഒക്കയും കാണുമ്പോൾ അവൻ അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ തനേ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അൻഡ്രൂപോകയില്ല. 34 ഇതൊക്കയും സംഭവിക്കുവോളും ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 35 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എൻ്റെ ചപനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 36 ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ എൻ്റെ പിതാവു മാത്രമല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദുതനാരും പുത്രനും കുടെ അനിയുനില്ല. 37 നോഹയുടെ കാലംപോലെ തനേ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരവും ആകും 38 ജലപ്രളയത്തിനു മുമ്പുള്ള കാലത്തു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയനാൾവരെ അവർ തിനും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിനു കൊടുത്തും പോന്നു; 39 ജലപ്രളയം വന്നു എല്ലാവരെയും നീകിക്കലളയുവോളം അവർ അൻഡ്രൂതുമില്ല; മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരവും അങ്ങനെ തനേ ആകും. 40 അന്നു രണ്ടുപേര് വയമിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈകുക്കാഉള്ളും, മറ്റൊനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 41 രണ്ടുപേര് ഒരു തിരികല്ലിൽ പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിനെ കൈകുക്കാഉള്ളും, മറ്റൊളെ ഉപേക്ഷിക്കും. 42 നിങ്ങളുടെ കർത്താവു എത്തു തിവസത്തിൽ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അനിയായ്കകൊണ്ടു ഉണ്ടൻനിൽപ്പിൻ. 43 കള്ളിൾ വരുന്നയാമം ഇന്നതെന്നു വീടുടയവൻ അൻഡ്രൂ എങ്കിൽ അവൻ ഉണ്ടൻനികയും തന്റെ വീടു തുരക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതിരികയും ചെയ്യും എന്നു അനിയുനുവിള്ളോ. 44 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിന്നെന്നു തന്റെ നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും രൂദിയിരിപ്പിൻ. 45 എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീടുകാർക്കു തസമയത്തു കേഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ മേൽ ആകിവെച്ച വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമാനും ആയ ദാസൻ ആർ? 46 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു കാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 47 അവൻ അവെനെ തനിക്കുള്ള സകലത്തിനേലും യജമാനൻ ആകിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 48 എന്നാൽ അവൻ ദുഷ്കാസനായി: യജമാനൻ വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഖുദയംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, 49 കുടുംബാസനാരെ അടിപ്പാനും കുടിയന്നാരോടുകൂടി തിനുകുടിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ 50 ആ ദാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത നാളിലും അനിയാത്ത നാഴികയിലും യജമാനൻ വന്നു 51 അവെനെ ദണിപ്പിച്ചു അവനു കപടക്കേതിക്കാരോടുകൂടെ പകുകപ്പിക്കും; അവിടെ കരച്ചുലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

25 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളുനെ എതിരേല്ലാൻ വിളക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സദ്യശം ആകും. 2 അവരിൽ അഞ്ചുപേര് ബുദ്ധിമുഖത്തവരും അഞ്ചുപേര് ബുദ്ധിമുള്ളത്തവരും ആയിരുന്നു. 3 ബുദ്ധിമുഖത്തവരിൽ വിളക്കു എടുത്തപോൾ എല്ലാ എടുത്തില്ല. 4 ബുദ്ധിമുള്ളവരോ വിളക്കേണ്ടകുടെ പാതയിൽ എല്ലായും എടുത്തു. 5 പിനെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും മയക്കാംപിടിച്ചു ഉറഞ്ഞി. 6 അർഭരാത്രിക്കോ മണവാളൻ വരുന്നു; അവെനെ എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു ആർപ്പുവിളി ഉണ്ടായി. 7 അപോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴുന്നേറു വിളക്കു തെളിയിച്ചു. 8 എന്നാൽ ബുദ്ധിമുഖത്തവര് ബുദ്ധിമുള്ളവരോടു: ഞങ്ങളുടെ വിളക്കു കെടുപോകുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എല്ലായിൽ കുറെ ഞങ്ങൾക്കു തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ബുദ്ധിമുള്ളവർ: ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും

പോരാ എന്നു വരാതിൽപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ്റെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അവർ വാങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ കല്യാണസദ്യക്കു ചെന്നു; വാതിൽ അടുക്കയും ചെയ്തു. 11 അതിന്റെ ശേഷം മറ്റൊരു കന്ധകമാരും വന്നു; കർത്താവേ, കർത്താവേ തൈസർക്കു തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിന്നു അവൻ: എന്ന നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ആകയാൽ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു ഉണ്ടനിൽപ്പിൻ. 14 ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ ഭാസമാരെ വിജിച്ചു തന്റെ സന്പത്തു അവരെ ഏല്പിച്ചു. 15 ഒരുവന്നു അണ്ണു താലപ്പെടു, ഒരുവന്നു രണ്ടു, ഒരുവന്നു ഒന്നു ഇങ്ങനെ ഒരോരുത്തനും അവനവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു യാത്രപൂറപ്പെട്ടു. 16 അണ്ണു താലപ്പെടു ലഭിച്ചവൻ ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം ചെയ്തു വേരു അണ്ണു താലപ്പെടു സന്പാദിച്ചു. 17 അങ്ങനെ തന്നെ രണ്ടു താലപ്പെടു ലഭിച്ചവൻ വേരു രണ്ടു നേടി. 18 ഒന്നു ലഭിച്ചവനോ പോയി നിലത്തു ഒരു കൂഴി കുഴിച്ചു യജമാനന്റെ ദ്രവ്യം മരച്ചുവെച്ചു. 19 വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞത്തേണ്ടം ആ ഭാസമാരുടെ യജമാനൻ വന്നു അവരുമായി കണക്കു തീർത്തു. 20 അണ്ണു താലപ്പെടു ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെ വന്നു വേരു അണ്ണു കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനനേ, അണ്ണു താലപ്പെട്ടോ എന്ന ഏല്പിച്ചുതു; എന്ന അണ്ണു താലപ്പെടുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഭാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; എന്ന നിനെ അധികത്തിനു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കെ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 22 രണ്ടു താലപ്പെടു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, രണ്ടു താലപ്പെട്ടോ എന്നു ഏല്പിച്ചുതു; എന്ന രണ്ടു താലപ്പെടുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഭാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; എന്ന നിനെ അധികത്തിനു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കെ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 24 ഒരു താലപ്പെടു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, നീ വിതെക്കാതേടത്തു നിന്നു കൊയ്യുകയും വിതൊതേടത്തു നിന്നു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കറിനമനുഷ്യൻ എന്നു എന്ന അറിഞ്ഞു. 25 ദയപ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലപ്പെടു നിലത്തു മരച്ചുവെച്ചു; നിന്റെതു ഇതാ, എടുത്തുകൊൾക്കെ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അതിന്നു യജമാനൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ദുഷ്ടനും മടിയന്നും ആയ ഭാസനേ, എന്ന വിതെക്കാതേടത്തു നിന്നു കൊയ്യുകയും വിതൊതേടത്തു നിന്നു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവെല്ലോ. 27 നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിക്കൊരു ഏല്പിക്കേണിയിരുന്നു; എന്നാൽ എന്ന വന്നു എന്നേതു പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. 28 ആ താലപ്പെടു അവൻ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു പത്തു താലപ്പെടു ഉള്ളവന്നു കൊടുപ്പിൻ. 29 അങ്ങനെ ഉള്ളവന്നു എവന്നും ലഭിക്കും; അവന്നു സമ്പ്രഖിയും ഉണ്ടാക്കും; ഉള്ളാത്തവനോടോ ഉള്ളതു കൂടെ എടുത്തുകളിയും. 30 എന്നാൽ കൊള്ളിരുതാത്ത ഭാസനെ ഏറ്റുവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു തള്ളിക്കളുവിൻ; അവിടെ കരച്ചല്ലോ പല്ലുക്കിയും ഉണ്ടാക്കും. 31 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സാടെ സകലവിശ്വലുഡുതമാരുമായി

വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ തേജസ്സിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. 32
 സകല ജാതികളെയും അവന്റെ മുന്പിൽ കൂട്ടും; അവൻ അവരെ ഇടയൽ
 ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും തമിൽ വേർത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ
 വേർത്തിരിച്ചു, 33 ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഇടത്തും
 നിറുത്തും. 34 രാജാവു തന്റെ വലത്തുള്ളവരോടു അരുളിചെച്ചും: എന്റെ പിതാവിനാൽ
 അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി
 ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. 35 എനിക്കു വിശനു, നിങ്ങൾ
 ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു; ദാഹിച്ചു നിങ്ങൾ കൂടിപ്പാൻ തന്നു; ഞാൻ അതിമിയായിരുന്നു,
 നിങ്ങൾ എനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു; 36 നശനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എനെ ഉടുപ്പിച്ചു;
 രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എനെ കാണ്ണാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ
 എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 37 അതിനു നീതിമാനാർ അവനോടു: കർത്താവേ,
 ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിനെ വിശനു കണ്ടിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചു കണ്ടിട്ടു
 കൂടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? 38 ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിനെ അതിമിയായി
 കണ്ടിട്ടു ചേർത്തുകൊൾക്കയോ നശനായി കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പിക്കയോ ചെയ്തു? 39
 നിനെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ
 വന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും. 40 രാജാവു അവരോടു: എന്റെ ഇള ഏറ്റവും ചെറിയ
 സഹോദരനാൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തേട്ടേതാളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു
 എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അരുളിചെച്ചും. 41 പിനെ
 അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോടു: ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ, എനെ വിട്ടു പിശാചിനും അവൻ
 ദുതനാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാശിത്യിലേക്കു പോകുവിൻ. (aionios g166) 42
 എനിക്കു വിശനു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തനില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കൂടിപ്പാൻ തനില്ല.
 43 അതിമിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എനെ ചേർത്തുകൊണ്ടില്ല; നശനായിരുന്നു,
 നിങ്ങൾ എനെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല; രോഗിയും തടവിലും ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എനെ
 കാണ്ണാൻ വനില്ല എന്നു അരുളിചെച്ചും. 44 അതിനു അവർ: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ
 നിനെ വിശക്കുന്നവനോ ദാഹിക്കുന്നവനോ അതിമിയോ നശനോ രോഗിയോ
 തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു
 ഉത്തരം പറയും. അവൻ അവരോടു: 45 ഇള ഏറ്റവും ചെറിവതിൽ ഒരുത്തനു
 നിങ്ങൾ ചെയ്യാതേട്ടേതാളെമല്ലാം എനിക്കു ആകുന്നു ചെയ്യാതെത്തു എന്നു
 ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം അരുളും. 46 ഇവർ
 നിത്യദശാന്തനതിലേക്കും നീതിമാനാർ നിത്യജീവകലേക്കും പോകും. (aionios g166)

26 ഈ വചനങ്ങൾ കൈകയും പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം യേശു ശ്രിഷ്ടമാരോടു: 2
 രണ്ടു ദിവസം കഴിത്തെട്ടിട്ടു പെസഫ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ;
 അന്നു മനുഷ്യപുത്രനെ കുശിപ്പാൻ എല്ലിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അന്നു
 മഹാപുരോഹിതമാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പമാരും കയ്യപ്പാമഹാപുരോഹിതന്റെ
 മണ്ഡപത്തിൽ വന്നു കൂടി, 4 യേശുവിനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ
 ആലോചിച്ചു; 5 എക്കിലും ജനത്തിൽ കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുന്നാളിൽ അരുതു
 എന്നു പറഞ്ഞു. 6 യേശു ബേമാന്യയിൽ കുഷ്ഠംരോഗിയായിരുന്ന ശീമാന്തേ
 വീടിൽ ഇരിക്കുവോൾ 7 ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ പതിമളതെലം നിറഞ്ഞ ഒരു

വെണ്ണക്കൽദശി എടുത്തുംകാണു അവൻ്റെ അടുക്കെ വന്നു, അവൻ പതിയിൽ
 ഇർക്കുമ്പോൾ അതു അവൻ്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 8 ശിഷ്യമാർ അതു കണ്ടിട്ടു
 മുഷിഞ്ഞു: ഈ വെറും ചെലവു എന്തിനു? 9 ഇതു വളരെ വിലെക്കു വിറ്റു ദരിദ്രക്കു
 കൊടുക്കാമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു അതു അറിഞ്ഞു അവരോടു:
 സ്ത്രീയെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൻ ഏകൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ
 ചെയ്തതു. 11 ദരിദ്ര നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു; തൊൻ നിങ്ങൾക്കു
 എല്ലായ്പോഴും ഇല്ലതാനു. 12 അവൻ ഈ തെലം എൻ്റെ ദേഹത്തിനേൽ ഒഴിച്ചതു
 എൻ്റെ ശവസംസ്കാരത്തിനായി ചെയ്തതാകുന്നു. 13 ലോകത്തിൽ എങ്ങും,
 ഈ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നേടതെല്ലാം, അവൻ ചെയ്തതും അവളുടെ
 ഓർമ്മക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
 എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അന്നു പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യുദ്ധം ഇന്ത്യക്കരോത്താവു
 മഹാപുരോഹിതനാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: 15 നിങ്ങൾ എന്നു തരും? തൊൻ
 അവനെ കാണിച്ചുതരം എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവനു മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു
 തുക്കിക്കൊടുത്തു. 16 അന്നു മുതൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ തകം
 അന്നേഷിച്ചു പോന്നു. 17 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപൂർത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യമാർ
 യേശുവിൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ തന്ത്രം ഒരുക്കേണ്ടതു എവിടെ
 എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇനവൻ്റെ
 അടുക്കൽ ചെന്നു: എൻ്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; തൊൻ എൻ്റെ ശിഷ്യരുമായി
 നിന്റെ അടുക്കൽ പെസഹ കഴിക്കും എന്നു ഗുരു പറയുന്നു എന്നു പറവിൻ. 19
 ശിഷ്യമാർ യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു പെസഹ ഒരുക്കി. 20 സന്ധ്യയായപ്പോൾ
 അവൻ പത്രം ശിഷ്യമാരോടുകൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നു. 21 അവൻ കേഷിക്കുമ്പോൾ
 അവൻ: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ അന്നേ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അപ്പോൾ അവൻ അത്യന്തം ദ്വാബിച്ചു:
 തൊനോ, തൊനോ, കർത്താവേ, എന്നു ഓരോരുത്തൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 23 അവൻ
 ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്നോടുകൂടെ കൈ താലത്തിൽ മുകുന്നവൻ തനേ എന്നെ
 കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 24 തനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
 പോകുന്നു സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ ഹാ കഷ്ടം; ആ
 മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എക്കിൽ അവനു കൊള്ളായിരുന്നു. 25 എന്നാരെ അവനെ
 കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യുദ്ധം: തൊനോ, റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞതിനു: നീ തനേ എന്നു
 അവൻ പറഞ്ഞു. 26 അവൻ കേഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി
 ശിഷ്യമാർക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങി കേഷിപ്പിൻ; ഇതു എൻ്റെ ശരീരം എന്നു പറഞ്ഞു. 27
 പിനെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്ത്രോതരം ചൊല്ലി അവൻകു കൊടുത്തു: എല്ലാവരും
 ഇതിൽ നിന്നു കൂടിപ്പിൻ. 28 ഇതു അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി
 ചൊരിയുന്ന പുതിയ നിയമത്തിനുള്ള എൻ്റെ രക്തം; 29 എൻ്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ
 നിങ്ങളോടുകൂടെ പുതുതായി കൂടിക്കുന്നാർവ്വരെ തൊൻ മുന്തിർവ്വളിയുടെ ഇന്ന
 അനുഭവത്തിൽ നിന്നു ഇനി കൂടിക്കയില്ല എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
 പറഞ്ഞു. 30 പിനെ അവൻ സ്ത്രോതരം പാടിയശേഷം ലീഡ് മലപകു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 31
 യേശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഏകൽ ഇടറും; തൊൻ ഇടയനെ

വെട്ടും; കൃതത്തിലെ അടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെള്ളോ. 32
 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയർത്തേണ്ടുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ശലീലെക്കു പോകും.
 33 അതിനു പത്രാസ്: എല്ലാവരും നികത്ത് ഇടകയാലും ഞാൻ രുന്നാളും ഇടുകയില്ല
 എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവനോടു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കുകുമമുഖം നി
 മുന്നുവട്ടം എന്ന തള്ളിപ്പുരയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു
 പറഞ്ഞു. 35 നിന്നോടു കുടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ നിന്നെന്ന തള്ളിപ്പുരകയില്ല
 എന്നു പത്രാസ് അവനോടു പറഞ്ഞു. അതുപോലെ തന്നെ ശിഷ്യരാർ എല്ലാവരും
 പറഞ്ഞു. 36 അനന്തരം യേശു അവരുമായി ഗൈത്തശമന എന്ന തോട്ടത്തിൽ വന്നു
 ശിഷ്യരാഹോടു: ഞാൻ അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുവോളും ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ
 എന്നു പറഞ്ഞു, 37 പത്രാസിനെയും സംബവിപുത്രരാർ ഇരുവരെയും കൂടിക്കൊണ്ടു
 ചെന്നു ദുഃഖിച്ചും വ്യാകുലപ്പെട്ടും തുടങ്ങി: 38 എൻ്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ
 അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകുടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ
 എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ അല്ലെം മുന്നോടുകും കവിജ്ഞാപിണ്ണു:
 പിതാവേ, കഴിയും എങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങിപ്പോകേണമേ;
 എങ്കിലും ഞാൻ ഇപ്പിക്കുപോലെ അല്ല, നി ഇപ്പിക്കുപോലെ ആകട്ട് എന്നു
 പ്രാർത്ഥിച്ചു. 40 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യരാഹുടെ അടുക്കൽ വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു
 കണ്ടു, പത്രാസിനോടു: എന്നോടു കുടെ ഒരു നാഴികപോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ
 നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 41 പരിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു
 പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവും ഒരുക്കമുള്ളതും, ജയമോ ബലപരിനമത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു
 42 രണ്ടാമതും പോയി: പിതാവേ, ഞാൻ കൂടിക്കാതെ അതു നിങ്ങിക്കുടാ എങ്കിൽ,
 നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ട് എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43 അനന്തരം അവൻ വന്നു, അവർ കണ്ണിനു
 ഭാരം ഏറുകയാൽ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതുകണ്ടു. 44 അവരെ വിട്ടു മുന്നാമതും പോയി
 ആ വചനം തന്നെ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 45 പിന്നെ ശിഷ്യരാഹുടെ അടുക്കൽ വന്നു:
 ഇനി ഉറങ്ങി ആശുപിച്ചു കൊശവിൻ; നാഴിക അടുത്തു; മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ
 കയ്യിൽ ഏല്ലികപ്പെടുന്നു; 46 എഴുന്നേലിൻ, നാം പോക; ഇതാ, എന്ന കാണിച്ചു
 കൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ സംസാരിക്കുന്നേം
 തന്നെ പനിയിരുവതിൽ ഒരുത്തനായ യുദ്ധയും അവനോടു കുടെ മഹാപുരോഹിതനാരും
 ജനത്തിന്റെ മുപ്പുമാരും അയച്ച വലിയോരു പുരുഷാരവും വാളും വടികളുമായി
 വന്നു. 48 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ; ഞാൻ ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ
 അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചുകൊശവിൻ എന്നു അവർക്കു ഒരു
 അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു. 49 ഉടനെ അവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: റബ്ബി,
 വന്നും എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 50 യേശു അവനോടു: സ്നേഹിതാ,
 നി വന കാര്യം എന്തു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അടുത്തു യേശുവിനേൽ
 കൈ വെച്ചു അവനെ പിടിച്ചു. 51 അപ്പോൾ യേശുവിനോടു കുടെയുള്ളവർബ�ൽ
 ഒരുവൻ കൈനീടി വാൾ ഉള്ളി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസന വെട്ടി അവൻ കാതു
 അറുത്തു. 52 യേശു അവനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടക; വാൾ ഏടുക്കുന്നവർ
 കൈയെയും വാളാൽ നശിച്ചുപോകും. 53 എൻ്റെ പിതാവിനോടു ഇപ്പോൾ തന്നെ പന്തണങ്ങു
 ലെഗ്രോനിലും അധികം ദൃതനാരെ എൻ്റെ അരികെ നിരുത്തേണ്ടതിനു എനിക്കു

അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു തോനുനുവോ? 54 എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കേണ്ട എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും എന്നു പറഞ്ഞു. 55 ആ നാഴികയിൽ യേശു പുരുഷാരത്തോട്: ഒരു കളിക്കൽ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്ന പിടിപ്പാർ വാളും വടിയുമായി വനിതിക്കുന്നു; എന്ന ദിവസേന ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു വെദവാലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്ന പിടിച്ചില്ല. 56 എന്നാൽ ഇതു ഒക്കയും പ്രവാചകമാരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാക്കേണ്ടതിനു സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിഷ്യരാൽ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 57 യേശുവിനെ പിടിച്ചുവരോ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫായുടെ അടുക്കൽ ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പത്താരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നേടത്തു അവനെ കൊണ്ടുപോയി. 58 എന്നാൽ പത്രാസ്സ് ദുരിവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമന്നയോളം പിൻചെന്നു, അകത്തു കടന്നു അവസാനം കാണ്ണാൻ സേവകമാരോടുകൂടി ഇരുന്നു 59 മഹാപുരോഹിതനാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിനു അവൻറെ നേരെ കളിക്കല്ലാക്ഷ്യം അനേകിച്ചു; 60 കളിക്കല്ലാക്ഷികൾ പലരും വനിട്ടും പറിയില്ല. 61 ഒറുവിൽ രണ്ടുപേര് വന്നു: വെദവമദിരം പൊളിച്ചു മുന്നു ദിവസംകൊണ്ടു വിണ്ണും പണിവാൻ എന്നിക്കു കഴിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 62 മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നേറ്റു അവനോട്: നീ ഒരു ഉത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവൻ നിന്നെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 63 യേശുവോ മിണ്ണാതിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോട്: നീ വെദവപുത്രനായ ക്രിസ്തുതന്നയോ? പറക എന്നു എന്ന ജീവനുള്ള വെദവത്തെക്കാണ്ടു നിന്നോടു ആശയിട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 64 യേശു അവനോട്: എന്ന ആകുന്നു; ഇനി മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ പലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഖങ്ങളെ വാഹനമാക്കി വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നു എന്ന പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 65 ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി: ഇവൻ വെദവദുഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെക്കാണ്ടു നമുക്കു എന്നു ആവശ്യം? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വെദവദുഷണം കേടുവല്ലോ; 66 നിങ്ങൾക്കു എന്നു തോനുനു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 67 അപ്പോൾ അവൻ അവൻറെ മുവത്തു തുപ്പി, അവനെ മുഴുപ്പിച്ചുട്ടി കുത്തി, ചിലർ അവനെ കന്നത്തിച്ചു: 68 ഹോ, ക്രിസ്തുവേ, നിന്നെ തല്ലിയതു ആർ എന്നു തെങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 69 എന്നാൽ പത്രാസ്സ് പുറത്തുനട്ടുമുട്ടത്തു ഇരുന്നു. അവൻറെ അടുക്കൽ ഒരു വേലക്കാരത്തി വന്നു: നീയും ഗലിലേക്കാരനായ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 70 അതിനു അവൻ: നീ പറയുന്നതു എന്നിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു എല്ലാവരും കേൾക്കു തളളിപ്പിരഞ്ഞു. 71 പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നോൾ മരുഭൂതത്തി അവനെ കണ്ടു അവിക്കയുള്ളവരോടു: ഇവനും നസിഹതനായ യേശുവിനോടു കൂടെയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു 72 ആ മനുഷ്യനെ എന്ന അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ രണ്ടാമതും ആശയോടെ തളളിപ്പിരഞ്ഞു. 73 അല്ലെന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിട നിന്നും ഉച്ചാരണവും നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 74 അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ എന്ന അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാക്കുവാനും ആശയിട്ടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ

കോഴി കുക്കി. 75 എന്നാരെ: കോഴി കുക്കും മുണ്ട് നീ മുന്നു വട്ടം എന്നെന്ന തള്ളിപ്പിയും എന്നു യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രാസ് ഓർത്തു പോയി അതിദ്ദേശവന്തൊടെ കരഞ്ഞു.

27 പ്ലാർച്ചേക്കു മഹാപുരോഹിതമാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പൂർവ്വം എല്ലാം യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ കൂടിവിച്ചാൽചു, 2 അവനെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ പീലാത്തൊസിനെ എല്ലിച്ചു. 3 അവനെ ശ്രിക്കഷക്കു വിധിച്ചു എന്നു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യും കണ്ണു അനുതപിച്ചു, ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാൾ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പൂർവ്വം അടുക്കൽ മടക്കി കൊണ്ടുവന്നു: 4 എന്ന് കുറുമില്ലാത്ത രക്തത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ പാപം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു നീങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോക്കിക്കൊൾക്ക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5 അവൻ ആ വെള്ളിക്കാൾ മനിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു, ചെന്നു കൈട്ടിഞ്ഞു ചത്തുകളഞ്ഞു. 6 മഹാപുരോഹിതമാർ ആ വെള്ളിക്കാൾ എടുത്തു: ഇതു രക്തവിലയാകയാൽ ശ്രീഡിംബാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി ആലോചിച്ചു, 7 പരദേഹികളെ കുഴിച്ചിട്ടുവാൻ അതുകൊണ്ടു കുശവൻ്റെ നിലം വാങ്ങി. 8 ആകയാൽ ആ നിലത്തിനു ഇന്നുവരെ രക്തനിലം എന്നു പേര് പറയുന്നു. 9 “യിസ്രായേൽമക്കൾ വിലമതിച്ചവൻ്റെ വിലയായ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു അവർ എടുത്തു, 10 കർത്താവു എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യത്തുപോലെ കുശവൻ്റെ നിലത്തിനു വേണ്ടി കൊടുത്തു” എന്നു യിരെമ്മാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്യത്തിനു അനു നിവൃത്തിവന്നു. 11 എന്നാൽ യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുന്നാകെ നിന്നു; നീ യെഹൂദമാരുടെ രജാവോ എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു; എന്ന് ആകുന്നു എന്നു യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു 12 മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പൂർവ്വം കുറം ചുമത്തുകയിൽ അവൻ ഒന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. 13 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: ഇവർ നിന്റെ നേരെ എന്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 14 അവൻ ഒരു വാക്കിനും ഉത്തരം പറയായ്ക്കയാൽ നാടുവാഴി അത്യന്തം ആഗ്രഹരൂപപ്പെട്ടു. 15 എന്നാൽ ഉത്സവസമയത്തു പുരുഷാരം ഇല്ലിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ നാടുവാഴി വിട്ടയ്ക്കപ്പറതിവായിരുന്നു. 16 അനു ബാബൂസ്വാന് എന്ന ശ്രീതിപ്പേഡ്രാരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 17 അവർ കൂടിവന്നപ്പോൾ പീലാത്തൊസ് അവരോടു: ബാബൂസ്വാസിനെയോ, ക്രിസ്തു എന്നു പറയുന്ന യേശുവിനെയോ, ആരെ നീങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണു എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അവർ അസുയകാണഭാക്കുന്നു അവനെ എല്ലിച്ചതു എന്നു അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. 19 അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേം അവൻറെ ഭാരം ആളുച്ചു: ആ നീതിമാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുതു; അവൻ നിമിത്തം എന്ന് ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ കഷ്ടം സഹിച്ചു എന്നു പറയിച്ചു. 20 എന്നാൽ ബാബൂസ്വാസിനെ ചോദിപ്പാനും യേശുവിനെ സർപ്പിപ്പാനും മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പൂർവ്വം പുരുഷാരത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. 21 നാടുവാഴി അവരോടു: ഈ ഇരുവർത്തിൽ എവനെ വിട്ടുതരേണെമ്മന്നു നീങ്ങൾ ഇല്ലിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു ബാബൂസ്വാസിനെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 22 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്ന യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യുണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: അവനെ കുറിക്കേണ്ണു എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.

അവനെ കുശിക്കേണെ എന്നു അവർ ഏറ്റവും നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 24 അതരവാരം അധികമാകുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പിലാത്താൻ കണ്ടിട്ടു വെള്ളം ഏടുത്തു പുരുഷാരം കാണ്ടുകെ കൈ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്മ രക്തത്തിൽ എനിക്കു കുറം ഇല്ല; നിങ്ങൾ തന്നെ നോക്കിക്കൊശ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ്മ രക്തം തണ്ണേളുടെമേലും തണ്ണേളുടെ മകജുടെ മേലും വരട്ട് എന്നു ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ അവൻ ബിരഖാസിനെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവിനെ ചമടി കൊണ്ടിപ്പിച്ചു കുശിക്കേണ്ടതിനു ഏല്പിച്ചു. 27 അനന്തരം നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ യേശുവിനെ ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം അവൻ്മ നേരെ വരുത്തി, 28 അവൻ്മ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന മേലക്കി ധരിപ്പിച്ചു, 29 മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിൽിം മെടത്തു അവൻ്മ തലയിൽ വെച്ചു, വലകയും ഒരു കോലും കൊടുത്തു അവൻ്മ മുന്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: യൈഹൃദയാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 30 പിനെ അവൻ്മമേൽ തുപ്പി, കോൽ ഏടുത്തു അവൻ്മ തലയിൽ അടിച്ചു. 31 അവനെ പരിഹസിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ മേലക്കി നീക്കി അവൻ്മ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, കുശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. 32 അവർ പോകുന്നേം ശീമോൻ എന്നു പേരുള്ള കുറേനുകാരനെ കണ്ണു, അവൻ്മ കുശ ചുമ്പാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 33 തലയോടിം എന്നർത്ഥമുള്ള ശരാല്പഗോമാ എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവനു കൈപ്പു കലക്കിയ വിഞ്ഞതു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; 34 അതു രൂചിനോക്കിയാരെ അവനു കുടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല. 35 അവനെ കുശിൽ തരെച്ചേഷം അവർ ചീട്ടിട്ടു അവൻ്മ വസ്ത്രം പകുതെതക്കുത്തു, 36 അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു അവനെ കാത്തു. 37 യൈഹൃദയാരുടെ രാജാവായ യേശു എന്നു അവൻ്മ കുറുസംഗതി ഏഴുതി അവൻ്മ തലക്കുമീതെ വെച്ചു. 38 വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു കള്ളുമ്പാരെയും അവനോടു കുടു കുശിച്ചു. 39 കടന്നുപോകുന്നുവർ തല കല്യകി അവനെ ദുഷിച്ചു; 40 മനിരം പൊളിച്ചു മുന്നുനാൾക്കാണ്ഡു പണിയുന്നവനെ, നിന്നെന്തെനോ രക്ഷിക്കു; ദൈവപുത്രൻ എകിൽ കുശിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞിവാ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അങ്ങനെ തന്നെ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പുമാരും പരിഹസിച്ചു; 42 ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ തിസ്വായേലിന്മ രാജാവു ആകുന്നു എകിൽ ഇപ്പോൾ കുശിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവരട്ട്; എന്നാൽ തണ്ണേൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. 43 അവൻ ദൈവത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; അവനു ഇവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടജ്ഞിൽ ഇപ്പോൾ വിട്ടുവിക്കെടു; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞുപോലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങനെ തന്നെ അവനോടുകുടു കുശിച്ചിരുന്ന കള്ളുമാരും അവനെ നിന്നിച്ചു. 45 ആറാംമൺ നേരംമുതൽ ഓപ്പതാംമൺ നേരംവരെ ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി. 46 ഏകദേശം ഓപ്പതാംമൺ നേരത്തു യേശു: ഏലി, ഏലി, ലമ്മാ ശബ്ദക്താനി എന്നുള്ളെക്കെ നിലവിളിച്ചു; ഏൻ്മ ദൈവമേ, ഏൻ്മ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടു എന്നു എന്നർത്ഥം. 47 അവിടെ നിന്നിരുന്നുവരിൽ ചിലർ അതു കേട്ടിട്ടു; അവൻ ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ഉടനെ അവൻിൽ ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്വപ്നാങ്ക് ഏടുത്തു പുളിച്ച വിഞ്ഞതു നിരെച്ചു ഓടത്തണ്ണിനേൽ ആക്കി അവനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 49 ശേഷമുള്ളവർ: നില്ക്കു; ഏലിയാവു അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു നോക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു പിന്നെയും

ഉരക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടു. 51 അപ്പോൾ മനിരത്തിലെ തിരളീല മേൽത്തൊട്ടു അടിയോളവും രണ്ടായി ചീതിപ്പോയി; 52 ഭൂമി കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു, കല്ലറകൾ തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധമാരുടെ ശർംങ്ങൾ പലതും ഉയിർത്തെഴുനേന്നു 53 അവരെന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെശേഷം കല്ലറകളെ വിട്ടു, വിശുദ്ധമാരുടെ ചെന്നു പലർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി. 54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ യേശുവിനെ കാത്തുനിന്നുവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു; അവൻ ദൈവപ്രത്രിൽ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 55 ഗലീലയിൽ നിന്നു യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു അനുഗ്രഹിച്ചുവന്ന പല സ്ത്രീകളും ദുരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 56 അവരിൽ മശലക്കാരത്തി മറിയയും യാദോബിന്നേയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയയും സൈബാദിപ്പുത്രമാരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 57 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അർമ്മധ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ താനും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു, 58 പീലാതെത്താസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശർംരൂപം ചോദിച്ചു; പീലാതെത്താസ് അതു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 59 യോസേഫ് ശർംരൂപം എടുത്തു നിർമ്മാണശ്രീലത്യിൽ പൊതിഞ്ഞു, 60 താൻ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ വെച്ചു കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ രൂപ വലിയ കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോയി. 61 കല്ലറക്കു എതിരെ മശലക്കാരത്തി മറിയയും മരു മറിയയും ഇരുന്നിരുന്നു. 62 ഒരുക്കനോളിന്റെ പിറ്റെ ദിവസം മഹാപുരോഹിതമാരും പരീശമാരും പീലാതെത്താസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നുകൂടി: 63 യജമാനനേ, ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുവോൾ: മൃന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞതിട്ടു ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുനേന്നോളക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു ഓർമ്മ വന്നു. 64 അതുകൊണ്ടു അവരെന്റെ ശിഷ്യമാർ ചെന്നു അവനെ മോഷിച്ചിട്ടു, അവൻ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുനേന്നു എന്നു ജനങ്ങെന്നതു പറകയും ഒടുവിലത്തെ ചതിവു മുമ്പിലത്തെതിലും വിഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു മുന്നാം നാൾവരെ കല്ലറ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 65 പീലാതെത്താസ് അവരോടു; കാവൽക്കുട്ടത്തെ തരം; പോയി നിങ്ങളാൽ ആകുന്നെന്നതെന്നും ഉറപ്പുവരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 66 അവർ ചെന്നു കല്ലിനു മുദ്രവെച്ചു കാവൽക്കുട്ടത്തെ നിറുത്തി കല്ലറ ഉറപ്പാക്കി.

28 ശബ്ദത്ത് കഴിഞ്ഞു ആത്ചചവടത്തിന്റെ ഓന്നാം ദിവസം വെള്ളക്കുവോൾ മശലക്കാരത്തി മറിയയും മരു മറിയയും കല്ലറ കാഞ്ഞാൻ ചെന്നു. 2 പെരുന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താവിന്റെ ദുതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞിവന്നു, കല്ലു ഉരുട്ടിനിക്കി അതിനേൽക്കും ഇരുന്നിരുന്നു. 3 അവരെന്റെ രൂപം മിനലിനു ദേതതും അവരെന്റെ ഉടപ്പു ഹിമംപോലെ വെള്ളത്തും ആയിരുന്നു. 4 കാവൽക്കാർ അവനെ കണ്ണു പേടിച്ചു വിരെച്ചു മരിച്ചുവരെപ്പോലെ ആയി. 5 ദുതൻ സ്ത്രീകളോടു; ഭയപ്പേഡണാം; ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അണ്ണുചീക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അരിയുന്നു; 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുനേന്നു; അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നുകാണിൻ 7 അവൻ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുനേന്നു എന്നു വേഗം ചെന്നു അവരെന്റെ ശിഷ്യമാരോടു പറവിൻ; അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലപ്പെടുത്തി പോകുന്നു; അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ കാണും; ഞാൻ നിങ്ങളോടു

പരിഞ്ഞിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അങ്ങനെന അവർ വേഗത്തിൽ ദയത്തോടും മഹാസന്ദേഹത്തോടും കൂടി കല്ലറ വിട്ടു അവൻ്റെ ശിഷ്യമാരോടു അറിയിപ്പാൾ ഓടിപ്പോയി. എന്നാൽ യേശു അവരെ ഏതിരേറു: 9 നിങ്ങൾക്കു വന്നനു എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അടുത്തുചെന്നു അവൻ്റെ കാൽ പിടിച്ചു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 10 യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ; നിങ്ങൾ പോയി എന്നെ സഹോദരന്മാരോടു ശലീലപക്ഷു പോകുവാൻ പറവിൻ; അവിട അവർ എനെ കാണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവർ പോകുന്നോൾ കാവല്ക്കുട്ടത്തിൽ ചിലർ നഗരത്തിൽ ചെന്നു സംഭവിച്ചതു എല്ലാം മഹാപുരോഹിതമാരോടു അറിയിച്ചു. 12 അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി മുപ്പുന്നാരുമായി ആലോചനകഴിച്ചിട്ടു പടയാളികൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണം കൊടുത്തു; 13 അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ രാത്രിയിൽ വന്നു തെങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ കുകോണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. 14 വസ്ത്രുത നാടുവാഴിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ എത്തി എകിലോ തെങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ നിർദ്ദേശാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ പണം വാങ്ങി ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ കമ ഇന്നുവരെ ദൈഹ്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരക്കെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു. 16 എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യമാർ ശലീലയിൽ യേശു അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്ന മലക്കു പോയി. 17 അവനെ കണ്ണപ്പോൾ അവർ നമസ്കരിച്ചു; ചിലരോ സംശയിച്ചു. 18 യേശു അടുത്തുചെന്നു: സ്വർഗ്ഗതിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നല്കുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുരപ്പുട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുഭാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും 20 തൊൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കയും പ്രമാണിപ്പാൾ തകവെള്ളം ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു സകലജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊശ്വരിൻ; തൊനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനൊള്ളം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു അരുളിചെയ്തു.

(അംഗ 5165)

മർക്കാസ്

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം: 2 “ഞാൻ നിന്മകു മുന്പായി എന്നെ ഭൂതനെ അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ വഴി ഒരുക്കും. 3 കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ അവൻ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവൻ്റെ വാക്കു” എന്നിങ്ങനെ യൈശവാപ്രവാചകരന്തെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 4 യോഹനാൻ വന്നു മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. 5 അവൻ അടുക്കൽ യൈശവാദേശം ഒക്കെയും യൈരുശലേമുർ എല്ലാവരും വന്നു പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതു യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 6 യോഹനാനോ ഒട്ടകരോമം കൊണ്ടുള്ള ഉടക്കും അരയിൽ തോൽവാറും ധരിച്ചും വെട്ടുകിളിയും കാട്ടുതേനും ഉപജീവിച്ചും പോന്നു. 7 എന്നിലും ബലമേറിയവൻ എന്നെ പിന്നാലെ വരുന്നു; അവൻ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു കുനിഞ്ഞഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. 8 ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; അവനോ നിങ്ങളെ പരിശുഖാത്മാവിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും എന്നു അവൻ പ്രസംഗിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 ആ കാലത്തു യേശു ഗലീലയിലെ നസരത്തിൽ നിന്നു വന്നു യോഹനാനാൽ യോർദ്ദാനിൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 10 വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറിയ ഉടനെ ആകാശം പിളരുന്നതും ആത്മാവു പ്രാവുപോലെ തന്റെ മേൽ വരുന്നതും കണ്ണു: 11 നീ എന്നെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 12 അനന്തരം ആത്മാവു അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോകുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 13 അവിടെ അവൻ സാത്താനാൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു നാല്പതു ദിവസം മരുഭൂമിയിൽ കാട്ടുമുഖങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; ദൃതനാർ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു പോന്നു. 14 എന്നാൽ യോഹനാൻ തടവിൽ ആയശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ ചെന്നു ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു: 15 കാലം തിക്കണ്ണതു ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്രസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവൻ ഗലീലക്കടല്ലൂറിൽ നടക്കുന്നോൾ ശ്രീമോന്നും അവൻ സഹോദരനായ അഭന്നതയാസും കടലിൽ വല വീശ്വനതു കണ്ണു; അവർ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. 17 യേശു അവരോടു: എനെ അനുഗമിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവർ വല വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 19 അവിടെ നിന്നു അല്ലോ മുന്നോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ സെബബദ്ധിയുടെ മകനായ യാക്കോബും അവൻ സഹോദരനായ യോഹനാനും പടകിൽ ഇരുന്നു വല നനാക്കുന്നതു കണ്ണു. 20 ഉടനെ അവരെയും വിളിച്ചു; അവർ അപുനായ സെബബദ്ധിയെ കൂലിക്കാരോടുകൂടെ പടകിൽ വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 21 അവർ കഫർനാമുലിലേക്കു പോയി; ശബ്ദത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 22 അവൻ ഉപദേശത്തിക്കൽ അവർ വിസ്മയിച്ചു; അവൻ ശാസ്ത്രിമാരപ്പോലെയല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടേരെ അവരെ ഉപദേശിച്ചതു. 23 അവരുടെ പള്ളിയിൽ അശുഖ്യാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നിലവിളിച്ചു: 24 നസരായനായ യേശുവേ, തെങ്ങൾക്കും നിന്മകും തമ്മിൽ എന്തു? തെങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നുവോ? നീ ആർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ

പരിഗുഖൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അതിനെ ശാസിച്ചു: മിണ്ടരുതു; അവനെ വിട്ടുപോ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപോൾ അശുദ്ധാത്മാവു അവനെ ഇഴച്ചു, ഉരക്കെ നിലവിളിച്ചു അവനെ വിട്ടു പോയി. 27 എല്ലാവരും ആശ്വര്യപ്പെട്ടു: ഇതെന്നു? ഒരു പുതിയ ഉപദേശം; അവൻ അധികാരത്തോടെ അശുദ്ധാത്മാക്രജ്ജാടും കല്പിക്കുന്നു; അവ അവനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തമിൽ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 28 അവന്റെ ശുദ്ധി വേഗത്തിൽ ഗലീലനാടു എങ്ങും പറന്നു. 29 അനന്തരം അവർ പള്ളിയിൽ നിന്നു ഇരിങ്ങി യാക്കോബും യോഹന്നാനുമായി ശിമോൺയും അന്തയാസിരുത്തും വീടിൽ വന്നു. 30 അവിടെ ശിമോൺ അമ്മാവിയും പനിപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു; അവർ അവളെക്കുറിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അടക്കതുചെന്നു അവളെ കൈക്കുറിപ്പിച്ചു എഴുന്നേണ്ടിച്ചു; പനി അവളെ വിട്ടുമാറി, അവർ അവരെ ശുദ്ധിച്ചു. 32 വൈകുന്നേരം സുര്യൻ അസ്തമിച്ചുശേഷം അവർ സകലവിധിനക്കാരെയും ഭൂതഗ്രാഹം അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33 പട്ടണം ഒക്കയും വാതിൽക്കൽ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. 34 നാനാവ്യാധികളാൽ വലഞ്ഞിരുന്ന അനേകരെ അവൻ സൗഖ്യമാകി, അനേകം ഭൂതങ്ങളെയും പുറത്താകി; ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അഭികക്കാണ്ടു സംസാർപ്പാൻ അവയെ സമ്മതിച്ചില്ല. 35 അതികാലതു ഇരുട്ടോടെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലത്തുചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 36 ശിമോനും കൂടെയുള്ളവരും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു, 37 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: എല്ലാവരും നിന്നെ അനേകിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു: എന്നൻ അടുത്ത ഉറരുകളിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിനു നാം അവിടേക്കു പോക; ഇതിനായിട്ടുണ്ട് എന്ന പുറപ്പെട്ടു വനിഡിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിൽ ഒക്കയും അവരുടെ പള്ളികളിൽ ചെന്നു പ്രസംഗിക്കയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുയും ചെയ്തു. 40 ഒരു കൂഷ്ഠംരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്ന ശുഖമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 41 യേശു മനസ്സിൽനിന്നു ഒക്കെ നിന്തി അവനെ തൊട്ടു: 42 മനസ്സുണ്ടും, ശുഖമാക എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ കൂഷ്ഠം വിട്ടുമാറി അവനു ശുഖിവിന്നു. 43 യേശു അവനെ അമർച്ചയായി ശാസിച്ചു: 44 നോക്കു, ആരോടും ഒന്നു പറയരുതു; എന്നാൽ ചെന്നു പുരോഹിതനു നിന്നെന്തെനെ കാണിച്ചു, നിന്റെ ശുഖികരണത്തിനു വേണ്ടി മോശെ കല്പിച്ചതു അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി അർപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വിട്ടുച്ചു. 45 അവനോ പുറപ്പെട്ടു വളരെ ശ്വേച്ഛിപ്പാനും വന്നതുത പ്രസംഗിപ്പാനും തുടങ്ങി; അതിനാൽ യേശുവിനു പരസ്യമായി പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴിയായ്ക്കൊണ്ടു അവൻ പുറത്തു നിർജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പാർത്തു; എല്ലാത്തു നിന്നും ആളുകൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി.

2 ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞുശേഷം അവൻ പിന്നെയും കഫർനഹുമിൽ ചെന്നു; അവൻ വിട്ടിൽ ഉണ്ടാനു ശുദ്ധിയായി. 2 ഉടനെ വാതിൽക്കൽപ്പോലും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം പലരും വന്നു കൂടി, അവൻ അവരോടു തിരുവചനം പ്രസ്താവിച്ചു. 3 അപോൾ നാലാൾ ഒരു പക്ഷവാതകകാരനെ ചുമന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4 പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു സമിച്ചുച്ചു കൂടായ്ക്കയാൽ അവൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു, പക്ഷവാതകകാരനെ കിടക്കയോടെ ഇരക്കി വെച്ചു. 5 യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതകകാരനോടു: മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ

മോചിച്ചു തന്നിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നു: ഇവൻ ഇങ്ങനെ ദൈവദ്വാഷണം പറയുന്നതു എന്തു? 7 ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആൽ എന്നു ഹ്യത്യയത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ അവർ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ഉടനെ മനസ്സിൽ ശഹിച്ചു അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹ്യത്യയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 9 പക്ഷവാതകാരനോടു നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്കു എടുത്തു നടക്കു എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എങ്ങും എങ്ങു ചോദിച്ചു. 10 എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രനു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു — അവൻ പക്ഷവാതകാരനോടു: 11 എഴുന്നേറ്റു കിടക്കു എടുത്തു വിട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു കിടക്കു എടുത്തു എല്ലാവരും കാണിക്കു പുരോഷ്ഠി; അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരു നാളും കണ്ണിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 13 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെ ചെന്നു; പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ അടക്കത്തെ വന്നു; അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. 14 പിന്നെ അവൻ കടന്നു പോകുമ്പോൾ അല്പഹായിയുടെ മകനായ ലേവി ചുക്കമലത്തു ഇരിക്കുന്നതുകണ്ണു: എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 15 അവൻ വിട്ടിൽ പതിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പല ചുക്കക്കാരും പാപികളും യേശുവിന്നോടും അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടും കൂടി പതിയിൽ ഇരുന്നു; അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചുവന്നവർ അനേകർ ആയിരുന്നു. 16 അവൻ ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ തിനുകയും കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു പരിശമാരുടെ കുട്ടതില്ലെങ്കിലും ശാസ്ത്രിമാർ കണ്ണിട്ടു അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: അവൻ ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ തിനുകുടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 17 യേശു അതു കേട്ടു അവരോടു: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ സഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനേതക്കാണും അവഗ്രഹിപ്പിക്കു; ഞാൻ നിന്തിമാനാരെ അല്ലെ, പാപികളെ അത്രെ വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 യോഹനാന്റെ ശിഷ്യമാരും പരിശമാരും ഉപവസിക്കു പതിവായിരുന്നു; അവർ വന്നു അവന്നോടു: യോഹനാന്റെയും പരിശമാരുടെയും ശിഷ്യമാർ ഉപവസിക്കുന്നവല്ലോ; നിന്റെ ശിഷ്യമാർ ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: മനവാളൻ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ തോഴ്മകാർക്കു ഉപവസിപ്പാൻ കഴിയുമോ? മനവാളൻ കൂടെ ഇരിക്കുന്നകാലത്തോളം അവർക്കു ഉപവസിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 20 എന്നാൽ മനവാളൻ അവരെ വിച്ഛുവിരിയേണ്ടുന്ന കാലം വരും; അന്നു, ആ കാലത്തു അവർ ഉപവസിക്കും. 21 പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ കോടിത്തുണിക്കണ്ണം ആരും ചേർത്തു തുന്നമാറില്ല; തുന്നിയാൽ ചേർത്തു പുതുക്കണ്ണം പഴയത്തിൽ നിന്നു വലിഞ്ഞിട്ടു ചീന്തൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെ ആകും. 22 ആരും പുതിയ വിന്തു പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകർന്നു വെക്കുമാറില്ല; വെച്ചാൽ പുതുവിന്തു തുരുത്തിയെ പൊളിക്കും; വിന്തു ഒുകിപ്പോകും; തുരുത്തി നശിച്ചുപോകും; പുതിയ വിന്തു പുതിയ തുരുത്തിയിലഭ്രെ പകർന്നു വെക്കേണ്ടതു. 23 അവൻ ശമ്പുത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യമാർ വഴിനടക്കയിൽ കതിർ പരിച്ചുതുടങ്ങി. 24 പരിശമാർ അവന്നോടു: നോക്കു, ഇവർ ശമ്പുത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു

പരിഞ്ഞു. 25 അവൻ അവരോടും ദാവിദ്, തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും മുട്ടുണ്ടായി വിശ്വന്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? 26 അവൻ അബ്യാസമാർമ്മഹാപുരോഹിതന്റെ കാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ ആർക്കും തിംബാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പും തിന്നു കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയേം എന്നു ചോദിച്ചു. 27 പിനെ അവൻ അവരോടും മനുഷ്യൻ ശമ്പുത്ത് നിമിത്തമല്ല; ശമ്പുത്ത് മനുഷ്യൻ നിമിത്തമത്രെ ഉണ്ടായതു; 28 അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ ശമ്പുത്തിന്നും കർത്താവും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

3 അവൻ പിനെയും പള്ളിയിൽ ചെന്നു: അവിടെ വരണ്ട കയ്യുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമതേതണ്ടതിന്നു ശമ്പുത്തിൽ അവനെ സഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 3 വരണ്ടകയ്യുള്ള മനുഷ്യനോടു അവൻ: നടവിൽ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 പിനെ അവരോടും ശമ്പുത്തിൽ നന്ന ചെയ്ക്കയോ, തിന്നുചെയ്ക്കയോ, ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ, കൊല്ലുകയോ, ഏതു വിഹിതം എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 5 അവരുടെ ഹ്യാദയകാർഡിന്യം നിമിത്തം അവൻ ദൃഢിച്ചുകൊണ്ടു കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റുക നോക്കി, ആ മനുഷ്യനോടും ഒക്കെ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു: അവൻ നീട്ടി, അവൻ ഒക്കെ സഖ്യമായി. 6 ഉടനെ പരിശമാർ പുറപ്പെട്ടു, അവനെ സശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഹൈരാന്തരുമായി ആലോചന കഴിച്ചു. 7 യേശു ശിഷ്യമാരുമായി കടല്ക്കരക്കു വാങ്ങിപ്പോയി; ഗലിലയിൽനിന്നു വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; 8 തെപ്പുദ്യയിൽ നിന്നും തയ്യുഗലേമിൽനിന്നും എദോമിൽ നിന്നും യോർദ്ദൂനകരെന്നിന്നും സോറിന്നുത്തും സിനോരീസ്ത്യും ചുറുപാട്ടിൽനിന്നും വലിയോരു കൂട്ടു അവൻ ചെയ്തതു ഒക്കയും കേട്ടിട്ടു അവന്റെ അടക്കൽ വന്നു. 9 പുരുഷാരം തനെ തെരുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ നിമിത്തം ഒരു ചെറു പടകു തനിക്കു ഒരുക്കി നിറുത്തുവാൻ അവൻ ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ അനേകരെ സഖ്യമാക്കുകയാൽ ബാധകൾ ഉള്ളവർ ഒക്കയും അവനെ തൊടേണ്ടതിന്നു തികിത്തിരക്കി വന്നു. 11 അശുഭാത്മാകളും അവനെ കാണുമ്പോൾ ഒക്കയും അവൻ മുന്നിൽ വിണ്ണു: നീ ദൈവപുത്രൻ എന്നു നിലവിഴിച്ചു പറയു. 12 തനെ പ്രസിദ്ധമാക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അവരെ വളരെ ശാസിച്ചുപോന്നു. 13 പിനെ അവൻ മലയിൽ കയറി തനിക്കു ബോധിച്ചവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു; അവർ അവന്റെ അർക്കെ വന്നു. 14 അവൻ തന്നോടുകൂടും ഇരിപ്പാനും ഫസർിക്കേണ്ടതിന്നു അയച്ചാനും 15 ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും പന്തിരുവരെ നിയമിച്ചു; 16 ശിമോനും പത്രാസ് എന്നു പേരിട്ടു; 17 സെബാദിത്യുടെ മകനായ യാക്കോബും, യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യോഹനാൻ: ഇവർക്കു ഇടമിക്കൾ എന്നർത്ഥമുള്ള ബോബന്നേർഫൂസ് എന്നു പേരിട്ടു — 18 അന്ത്യത്യാസ്, ഫിലിപ്പാസ്, ബർത്താലാലുമായി, മത്തായി, തോമാസ്, അല്ലെങ്കിലും മകനായ യാക്കോബ്, തദ്ദായി, കനാന്യനായ ശിമോൻ, 19 തനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇംഗ്ലീഷ് കായ്യോർത്ത് യുദ്ധ എന്നിവരെ തനെ. 20 അവൻ വിട്ടിൽ വന്നു; അവർക്കു കേഷണം കഴിപ്പാൻപോലും വഹിയാതവണ്ണം പുരുഷാരം പിനെയും തിങ്ങി കൂടി വന്നു. 21 അവന്റെ ചാർച്ചകാർ അതു കേട്ടു, അവനു ബുദ്ധിമേം ഉണ്ടു എന്നു

പരിഞ്ഞു അവനെ പിടിപ്പാൻ വന്നു. 22 ദൈർഘ്യലേഖിൽ നിന്നു വന്ന ശാസ്ത്രിമാരും: അവനും ബബയെതിബ്യുൽ ഉണ്ടു്, ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കാണ്ടു അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരെ അടക്കേക്കു വിളിച്ചു ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു്: സാത്താനു സാത്താനെ എങ്ങനെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയും? 24 ഒരു രാജ്യം തന്നിൽത്തന്നേ ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 25 ഒരു വീടു തന്നിൽ തന്നേ ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ വീടിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 26 സാത്താൻ തന്നോടുതന്നേ എതിർത്തു ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ അവനു നിലനില്പാൻ കഴിവില്ല; അവൻ അവസാനം വന്നു. 27 ബലവാനെ പിടിച്ചുകെട്ടില്ലാതെ അവൻ എന്ന് വീടിൽ കടന്നു അവൻ കോപ്പു കവർന്നുകളുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവൻ വീടു കവർച്ചു ചെയ്യാം. 28 മനുഷ്യരോടു സകല പാപങ്ങളും അവർ ആശിച്ചു പറയുന്ന സകല ആശംഖങ്ങളും ക്ഷമിക്കും; 29 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ ആശംഖം പറയുന്നവനോ രൂഗനാളും ക്ഷമ കിട്ടാതെ നിത്യശരിക്കുക്കു യോഗ്യനാക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (എം പ165, അഥിos p166) 30 അവനും ഒരു അശുദ്ധാത്മാവു ഉണ്ടു് എന്നു അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. 31 അനന്തരം അവൻ അമ്മയും സഹോദരമാരും വന്നു പുറത്തു നിന്നു അവനെ വിളിപ്പാൻ ആളുയച്ചു. 32 പുരുഷാരം അവൻ ചുറ്റും ഇരുന്നിരുന്നു; അവർ അവനോടു്: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും പുറത്തു നിന്നു നിന്നെന്നുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ അവരോടു്: 33 എൻ്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും ആർ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ചുറ്റില്ലും ഇരിക്കുന്നവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്: 34 എൻ്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും ഇതാ. 35 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ എൻ്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

4 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെവെച്ചു ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം അവൻ അടുക്കൽ വന്നു കൃടുകക്കാണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി കടലിൽ ഇരുന്നു; പുരുഷാരം കൈകയും കടലറികെ കരയിൽ ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ഉപമകളാൽ അവരെ പലതും ഉപദേശിച്ചു, ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു പറഞ്ഞു: 3 കേൾപ്പിൻ; വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുരിപ്പുട്ടു. 4 വിതെക്കുന്നോൾ ചിലതു വഴിയിരികെ വിണ്ണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിനുകളണ്ടു. 5 മറ്റു ചിലതു പാറസ്യലത്തു എറെ മണ്ണില്ലാതെതട്ടു വിണ്ണു; മണ്ണിനു താഴ്ച ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ക്ഷണിത്തിൽ മുള്ളുവന്നു. 6 സുരുൾ ഉചിച്ചാരെ ചുട്ടു തട്ടി, വേണ്ടിയും കൊണ്ടു ഉണ്ണിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു മുള്ളിനിടയിൽ വിണ്ണു; മുള്ളു മുള്ളുചു വളർന്നു അതിനെ തെരുക്കിക്കളണ്ടു; അതു വിളഞ്ഞതുമില്ല. 8 മറ്റു ചിലതു നല്ലമണ്ണിൽ വിണിട്ടു മുള്ളുചു വളർന്നു ഫലം കൊടുത്തു; മുള്ളതും അറുപതും നൂറും മേരി വിളഞ്ഞു. 9 കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കരു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അനന്തരം അവൻ തനിച്ചിരിക്കുന്നോൾ അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ പന്തിരുവരുമായി ആ ഉപമകളുറിച്ചു ചോദിച്ചു. 11 അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞതു്: ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മം നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പുറത്തുള്ളവർക്കോ സകലവും ഉപമകളാൽ ലഭിക്കുന്നു. 12 അവർ മനംതിരിയാതെയും അവരോടു ക്ഷമിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവെള്ളം അവർ കണ്ടിട്ടും അനിയാതിരിപ്പാനും കേട്ടിട്ടും ശഗിക്കാതിരിപ്പാനും സംഗതിവരും. 13 പിന്നെ അവൻ

അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഈ ഉപമ ഗഹികവുന്നില്ലയോ? പിനെ മറ്റ് ഉപമകൾ ഒക്കെയും എങ്ങനെ ഗഹികവും? 14 വിതെകക്കുന്നവൻ വചനം വിതെകക്കുന്നു. 15 വചനം വിതച്ചിട്ടു വഴിയർകെ വീണതു, കേട്ട ഉടനെ സാത്താൻ വന്നു ഹ്യദയങ്ങളിൽ വിതെകപ്പെട്ട വചനം എടുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു. 16 അങ്ങനെ തന്നെ പാറമ്പലത്തു വിതെച്ചതു വചനം കേട്ട ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ ഒക്കെക്കാജ്ഞുന്നവർ; 17 എങ്കിലും അവർ ഉള്ളിൽ വേറില്ലാതെ ക്ഷണികമാർ ആകുന്നു; വചനം നിമിത്തം ഉപദേവമോ പീഡയോ ഉണ്ടായാൽ ക്ഷണത്തിൽ ഇടരിപ്പോകുന്നു. 18 മുള്ളിനിടയിൽ വിതെകപ്പെട്ടതോ വചനം കേട്ടിട്ടു 19 ഈപ്പോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും ധനത്തിന്റെ വണ്ണമലയും മറ്റൊപ്പം അക്കദാനും അക്കത്തു കടന്നു, വചനത്തെ തെരുക്കി നഷ്ടമലമാക്കി തീർക്കുന്നതാകുന്നു. (അംഗ 9165) 20 നല്ലമണ്ണിൽ വിതെകപ്പെട്ടതോ വചനം കേൾക്കുന്നും അംഗികരിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ; അവർ മുപ്പത്തും അരുപത്തും നൂറും മേരി വിളയുന്നു. 21 പിനെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻ കീഴിലോ കട്ടിപ്പുക്കിഴിലോ വെക്കുമാറുണ്ടോ? വിളക്കുതണ്ടിനേലല്ലയോ വെക്കുന്നതു? 22 വെളിപ്പെട്ടവാനുള്ളതല്ലാതെ ഗുശമായതു എന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചതുവു വരുവാനുള്ളതല്ലാതെ മറവായതു എന്നും ഇല്ല. 23 കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ട. 24 നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു എന്തു എന്നു സുക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും; അധികമായും കിട്ടും. 25 ഉള്ളവനു കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതുകൂടെ എടുത്തുകളയും എന്നും അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു. 26 പിനെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിത്തു എറിഞ്ഞതശേഷം 27 രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും എഴുന്നേറ്റും ഇരിക്കു അവൻ അറിയാതെ വിത്തു മുളേച്ചു വളരുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. 28 ഭൂമി സ്വയമായി മുഖം താരാം പിനെ കതിരും പിനെ കതിരിൽ നിന്നെത്ത മണിയും ഇങ്ങനെ വിളയുന്നു. 29 ധാന്യം വിളയുന്നോൾ കൊയ്ത്തായതുകൊണ്ടു അവൻ ഉടനെ അറിവാൾ വെക്കുന്നു. 30 പിനെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യത്തെ എങ്ങനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏതു ഉപമയാൽ അതിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ടു? 31 അതു കടകുമണിയോടു സദ്യം; അതിനെ മണ്ണിൽ വിതെകക്കുന്നോൾ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ വിത്തിലും ചെറിയതു. 32 എങ്കിലും വിതെച്ചശേഷം വളർന്നു, സകല സസ്യങ്ങളിലും വലുതായിത്തീർന്നു, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതിന്റെ നിശ്ചിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവല്ലോ വലുതായ കൊമ്പുകളെ വിടുന്നു. 33 അവൻ ഇങ്ങനെ പല ഉപമകളാൽ അവർക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയുന്നപോലെ അവരോടു വചനം പറഞ്ഞുപോന്നു. 34 ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു എന്നും പറഞ്ഞതുമില്ല; തനിച്ചിരിക്കുന്നോൾ അവൻ ശിഷ്യനാരോടു സകലവും വ്യാവ്യാമിക്കും. 35 അന്നു സന്ധ്യായപ്പോൾ: നാം അക്കരെക്കു പോക എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു. 36 അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, താൻ പടകിൽ ഇരുന്നപാടെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി; മറ്റു ചെറുപടക്കുകളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; 37 അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാറു ഉണ്ടായി: പടകിൽ തിര തള്ളിക്കയെന്നുകൊണ്ടു അതു മുണ്ടുമാറായി. 38 അവൻ അമരത്തു തലയണം ബെച്ചു ഉണ്ടുകയായിരുന്നു; അവർ അവനെ ഉണ്ടത്തി: ഗുരോ, തെങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിന്നു വിചാരം ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 39 അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ ശാസ്ത്രിച്ചു, കടലിനോടു: അനങ്ങാതിരിക്കു, അടങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞതു; കാറ്റു അമർന്നു, വലിയ ശാന്തത

ഉണ്ടായി. 40 പിനെ അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭീരുകൾ ആകുവാൻ എത്രു? നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ വളരെ യൈപ്പേട്ട്: കാറ്റും കടലും കുടുംബം ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവെല്ലാ; ഇവൻ ആർ എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു.

5 അവർ കടലിന്റെ അക്കരെ ഗദരദേശത്തു എത്തി. 2 പടകിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിയ ഉടനെ അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽ നിന്നു വന്നു അവനെ എതിരോടു. 3 അവന്റെ പാർപ്പു കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു; ആർക്കും അവനെ ചങ്ങലകൊണ്ടുപോലും ബന്ധിച്ചുകൂടാണ്ടു. 4 പലപ്പോഴും അവനെ വിലങ്ങും ചങ്ങലയുംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചും വിലങ്ങു ഉരുമ്പി ദിച്ചും കളഞ്ഞു; ആർക്കും അവനെ അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 5 അവൻ രാവും പകലും കല്ലറകളിലും മലകളിലും ഇടവിടാതെ നിലവിളിച്ചും തന്നെത്താൽ കല്ലുകൊണ്ടു ചതെച്ചും പോന്നു. 6 അവൻ യേശുവിനെ ദുരത്തുനിന്നു കണ്ടിട്ടു ഓടിച്ചേരുന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 7 അവൻ ഉരക്കെ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ, മഹാന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിന്നു തമിൽ എത്രു? ദൈവത്താണ, എനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അശുദ്ധാത്മാവേ, ഈ മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പേടുപോക എന്നു യേശു കല്പിച്ചിരുന്നു. 9 നിന്റെ പേരെന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിനു: എൻ്റെ പേരെ ലെഗ്രോൻ; തങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 10 നാട്ടിൽ നിന്നു തങ്ങളെ അയച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ എറിയോനു അപേക്ഷിച്ചു. 11 അവിടെ മലയരികെ ഒരു വലിയ പനിക്കുടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 ആ പനികളിൽ കടക്കേണ്ടതിനു തങ്ങളെ അയക്കേണെ എന്നു അവർ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു; അശുദ്ധാത്മാകൾ പുറപ്പേട്ടു പനികളിൽ കടന്നിട്ടു കുട്ടം കടുന്നുകത്തുടെ കടലിലേക്കു പാതയു വീർപ്പുമുട്ടി ചതു. അവ ഏകദേശം രണ്ടായിരം ആയിരുന്നു. 14 പനികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടിച്ചേന്നു പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു; സംഭവിച്ചതു കാണാൻ പലരും പുറപ്പേട്ടു 15 യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ലെഗ്രോൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതഗ്രാസ്തൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുഖവോധം പുണ്ഡും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ണു ദയപ്പേട്ടു. 16 കണ്ണവർ ഭൂതഗ്രാസ്തനു സംഭവിച്ചതും പനികളുടെ കാര്യവും അവരോടു അറിയിച്ചു. 17 അപ്പോൾ അവർ അവനോടു തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടുപോകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവൻ പടകു ഏറ്റവും ഭൂതഗ്രാസ്തനായിരുന്നവൻ താനും കൂടു പോരട്ടു എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 19 യേശു അവനെ അനുവാദിക്കാതെ: നിന്റെ വീടിൽ നിന്നുക്കളുംവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, കർത്താവു നിന്നുകു ചെയ്തതു കൈയ്യും നിന്നോടു കരുണകാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു ചെയ്തതെതാകൈയും ദൈക്കപ്പോലിനാട്ടിൽ ലേഡാഷിച്ചു തുടങ്ങി; എല്ലാവരും ആശ്വര്യപ്പേടുകയും ചെയ്തു. 21 യേശു വിണ്ണും പടകിൽ കയറി ഇക്കരെ കടന്നു കടലരികെ ഇരിക്കുവോൾ വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. 22 പള്ളിപ്രമാണികളിൽ യായിനോസ് എന്നു പേരുള്ള ദുരത്തൻ വന്നു, അവനെ കണ്ണു കാല്പക്കൽ വിണ്ണു: 23 എൻ്റെ കുഞ്ഞുമകൾ അത്യാസന്നതിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവർ രക്ഷപ്പേട്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിനു നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ

വൈക്കേണമേ എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. 24 അവൻ അവനോടുകൂടെ പോയി, വലിയ പുരുഷാരവും പിൻ്തചെന്നു അവനെ തികിരീക്കാണിരുന്നു. 25 പത്രങ്ങളും സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളവളായി 26 പല വൈദ്യമാരാലും ഏറിയോനു സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ ഏറ്റവും പരവശയായി തിർന്നിരുന്നു 27 ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ വർത്തമാനം കേട്ടു: 28 അവൻ ഒരു വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു പുരുഷാരത്തിൽകൂടി പുറകിൽ വന്നു അവൻ ഒരു വസ്ത്രം തൊട്ടു: 29 കഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു; ബാധ മാറി താൻ സ്വന്നയായി എന്നു അവൻ ശരീരത്തിൽ അണിഞ്ഞു. 30 ഉടനെ യേശു തകൽനിന്നു ശക്തി പുരാപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ അണിഞ്ഞിട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു: എന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 31 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: പുരുഷാരം നിനെ തിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ടു ആർ എന്നു ചോദിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അവനോ അതു ചെയ്തവരെ കാണ്ണാൻ ചുറ്റും നോക്കി. 33 സ്ത്രീ തനിക്കു സംഭവിച്ചതു അണിഞ്ഞിട്ടും ദയപ്പെട്ടും വിരുച്ചുകൊണ്ടു വന്നു അവൻ മുന്നിൽ വിണ്ണു വസ്തുത കൈയെന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ അവളോടു: മകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോയി ബാധ ഉണ്ടായിരിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ തനേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീടിൽ നിന്നു ആർ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36 യേശു ആ വാക്കു കാര്യമാക്കാതെ പള്ളിപ്രമാണിയോടു: ദയപ്പെടേണാ, വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പത്രതാസും ധാക്കാബും ധാക്കാബിന്റെ സഹോദരനായ യോഹനാനും അല്ലാതെ മറ്റാരും തനോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ സന്മതിച്ചില്ല. 38 പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീടിൽ വന്നാറെ ആർവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു വിലപിക്കുന്നവരെയും കണ്ടു; 39 അകത്തു കടന്നു: നിങ്ങളുടെ ആർവാരവും കരച്ചലും എന്തിനു? കൂടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നതേ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു: അവരോ അവനെ പരിഹസിച്ചു. 40 അവൻ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി കൂട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും തനോടുകൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൂട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു: 41 ബാലേ, എഴുന്നേഡിക്കു എന്നു നിനോടു കല്പിക്കുന്നു എന അർത്ഥത്തോടെ തലിമാ കുമി എന്നു അവളോടു പറഞ്ഞു. 42 ബാല ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു നടന്നു; അവർക്കു പത്രങ്ങളും വയസ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യുന്നം വിസ്മയിച്ചു. 43 ഇതു ആരും അറിയരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു ഏറിയോനു കല്പിച്ചു. അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കേണം എന്നും പറഞ്ഞു.

6 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുരാപ്പെട്ടു, തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ ചെന്നു; അവൻ ശിഷ്യമാരും അനുഗ്രഹിച്ചു. 2 ശബ്ദത്തായപ്പോൾ അവൻ പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുതുണ്ടി; പലരും കേട്ടു വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഇവ എവിടെനിന്നു? ഇവന്നു കിട്ടിയ ഈ ജനങ്ങളാവും ഇവൻ കയ്യാൽ നടക്കുന്ന വീരുപബ്രത്തികളും എന്തു? 3 ഇവൻ മരിയെയുടെ മകനും ധാക്കാബി യോസെ, യുദാ, ശിമോൻ എന്നവരുടെ സഹോദരനുമായ തച്ചന്നല്ലയോ? ഇവൻ സഹോദരികളും ഇവിടെ നിന്മോടുകൂടെ ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു അവക്കൽ ഇടറിപ്പോയി. 4 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ

തന്റെ പിതൃസഹരത്തിലും ചാർച്ചക്കാരുടെ ഇടയിലും സ്വന്ത ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഏതാനും ചില രോഗികളുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു സംഖ്യം വരുത്തിയതു അല്ലാതെ അവിടെ വീരപ്രവൃത്തി ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 6 അവരുടെ അവിശ്വാസം ഹേതുവായി അവൻ ആശയരുപ്പെട്ടു. അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഉള്ളുകളിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സംശയിച്ചു പോന്നു. 7 അനന്തരം അവൻ പതിരുവരെ അടുക്കു വിജിച്ചു; അവരെ ഇളരണ്ടായി അയച്ചു തുടങ്ങി, അവർക്കു അശുദ്ധാത്മാകളുടെ മേൽ അധികാരം കൊടുത്തു. 8 അവൻ വഴിക്കു വടി അല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുതു; അപ്പുവും പൊക്കണ്ണവും മടിശ്ശീലയിൽ കാശും അരുതു; ചെറിപ്പു ഇടുക്കാള്ളാം; 9 രണ്ടു വസ്ത്രം ധരിക്കരുതു എന്നിങ്ങനെ അവരോടു കല്പിച്ചു. 10 നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു വീടിൽ ചെന്നാൽ അവിടും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടവോളം അതിൽ തന്നെ പാർപ്പിൻ. 11 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈകെലാള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവിടും വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി കൂടണ്ടുകളുവിൻ എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 അങ്ങങ്ങനെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പേണേം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു; 13 വളരെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും അനേകം രോഗികൾക്കു എണ്ണതേച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. 14 ഇങ്ങങ്ങനെ അവൻമേരു പേര് പ്രസിദ്ധമായി വരികയാൽ ഹരേരാഡാരാജാവു കേട്ടിട്ടു; യോഹന്നാൻസന്നാപകൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഇം ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൻ ഏലിയാവാകുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു. വേരെ ചിലർ: അവൻ പ്രവാചകനാരിൽ ഒരുത്തനേപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതു ഹരേരാഡാവു കേട്ടാരെ: എന്നാൽ തലവെട്ടിച്ച യോഹന്നാൻ ആകുന്നു അവൻ; അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഹരേരാഡാ തന്റെ സഹോദരനായ മീലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ ഹരേരാഡായെ പരിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻമനിമിത്തം ആളുതച്ചു, യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു തടവിൽ ആകിയിരുന്നു. 18 സഹോദരൻ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു നിന്നുകു വിഹിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ ഹരേരാഡാവോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. 19 ഹരേരാഡായോ അവൻമേരു നേരെ പകബെച്ചു അവനെ കൊല്ലുവാനും ഇല്ലിച്ചു; സാധിച്ചില്ല താനും. 20 യോഹന്നാൻ നീതിയും വിശുദ്ധിയുമുള്ള പുരുഷൻ എന്നു ഹരേരാഡാവു അണിഞ്ഞു അവനെ ദയപ്പെടുകയും അവനെ കാത്തുകൊൾക്കയും ചെയ്തു; അവൻമേരു വചനം കേട്ടിട്ടു വളരെ കലങ്ങിരയക്കിലും സന്നോധ്യത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു. 21 എന്നാൽ ഹരേരാഡാവു തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ തന്റെ മഹത്തുകൾക്കും സഹസ്രാധിപമാർക്കും ഗലിപ്പയിലെ പ്രമാണികൾക്കും വിരുന്നു കഴിച്ചപ്പോൾ ഒരു തരം വന്നു. 22 ഹരേരാഡായുടെ മകൾ അക്കത്തു ചെന്നു ന്യത്തം ചെയ്തു ഹരേരാഡാവിനെയും വിരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം: മനസ്സുള്ളതു എന്നെങ്കിലും എന്നോടു ചോദിച്ചു കൊൾക്ക; നിന്നുകു തരം എന്നു രാജാവു ബാലയോടു പറഞ്ഞു. 23 എന്നു ചോദിച്ചാലും, രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം ആയാലും നിന്നുകു തരം എന്നു സത്യം ചെയ്തു. 24 അവൻ പുറത്തിരിഞ്ഞി അമ്മയോടു: എന്നാൽ എന്നു ചോദിക്കേണേം എന്നു ചോദിച്ചതിനു: യോഹന്നാൻ സന്നാപകരണ്ടു തല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവൻ ബാധപ്പെട്ടു

രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഇപ്പോൾ തന്നെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല
 ഒരു തളികളയിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 രാജാവു അതിദ്യുമ്പിനായി എക്കില്ലും
 അബന്ധതയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അവജ്ഞാടു നിഷേധിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാണ്ടതു.
 27 ഉടനെ രാജാവു ഒരു അക്കന്ദിരയെ അയച്ചു, അവൻ്റെ തല കൊണ്ടുവരുവാൻ
 കല്പിച്ചു. 28 അവൻ പോയി തടവിൽ അവനെ ശിരഃചേരം ചെയ്തു; അവൻ്റെ
 തല ഒരു തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു കൊടുത്തു; ബാല അഭ്യർത്ഥകു
 കൊടുത്തു. 29 അവൻ്റെ ശിഷ്യരാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു അവൻ്റെ ശവം എടുത്തു
 ഒരു കല്പിതയിൽ വെച്ചു. 30 പിനെ അപ്പോസ്റ്റലമാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
 വന്നുകൂടി തങ്ങൾ ചെയ്തതും ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. 31 വരുന്നവരും
 പോകുന്നവരും വളരെ ആയിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു ദേഖിപ്പാൻ പോലും സമയം
 ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലത്തു വേറിട്ടുവന്നു
 അല്ലോ ആശുപിച്ചുകൊർവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അങ്ങനെ അവർ പടകിൽ കയറി
 ഒരു ഏകാന്ത സ്ഥലത്തു വേറിട്ടുപോയി. 33 അവർ പോകുന്നതു പലതും കണ്ണു
 അറിഞ്ഞു, എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും കാൽനടയായി അവിടേക്കു ഓടി, അവർക്കു
 മുഖേ എത്തി. 34 അവൻ പടകിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിയാറെ വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ണു,
 അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആക്കൊണ്ടു അവരിൽ മനസ്സിലിട്ടു
 പലതും ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 35 പിനെ നേരം നേരെ വൈകീട്ടു ശിഷ്യരാർ അവൻ്റെ
 അടുക്കൽ വന്നു; ഇതു നിർജ്ജനപ്രദേശം അല്ലോ; 36 നേരവും നേരെ വൈകി;
 ദേഖിപ്പാൻ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ അവർ ചുറ്റുമുള്ള കൂടികളിലും ഉറരുകളിലും ചെന്നു
 ദേഖിപ്പാൻ വള്ളതും കൊഞ്ചണ്ടതിന്നു അവരെ പറഞ്ഞതയ്ക്കേണ്ണെ എന്നു പറഞ്ഞു. 37
 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവർക്കു ദേഖിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചതിനു:
 എങ്ങൾ പോയി ഇരുന്നുറു വെള്ളിക്കൊശിന്നു അല്ലോ കൊണ്ടിട്ടു അവർക്കു തിന്മാൻ
 കൊടുക്കയോ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു എത്ര
 അല്ലോ ഉണ്ടു? ചെന്നു നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ നോക്കിട്ടു: അഞ്ചു,
 രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പിനെ അവൻ അവരോടു: എല്ലാവരെയും
 പച്ചപ്പേണ്ടിൽ പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 40 അവർ നുറും അസ്ത്രം
 വിതാൻ നിരന്തരയായി ഇരുന്നു. 41 അവൻ ആ അഞ്ചു അപ്പുവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു
 സ്വർഗ്ഗത്തെക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പും നുറുക്കി, അവർക്കു വിളന്തുവാൻ തന്റെ
 ശിഷ്യരാർക്കു കൊടുത്തു; ആ രണ്ടു മീനും എല്ലാവർക്കും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. 42
 എല്ലാവരും തിന്നു ത്യപ്തരായി. 43 കഷണങ്ങളും നീൻ നുറുക്കും പന്തണ്ടു കൊടു
 നിരച്ചുടുത്തു. 44 അപ്പും തിന്നവരോ അയ്യായിരം പുരുഷമാർ ആയിരുന്നു. 45 താൻ
 പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞതയക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യരാരെ ഉടനെ പടകു കയറി
 അക്കരെ വേത്തസ്ഥിതെക്കു നേരെ മുന്നോടുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 46 അവരെ
 പറഞ്ഞതച്ചു വിട്ടശേഷം താൻ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ പോയി. 47 വൈകുന്നേരം
 ആയപ്പോൾ പടകു കടലിഞ്ഞേ നട്ടവിലും താൻ ഏകനായി കരയിലും ആയിരുന്നു. 48
 കാറു പ്രതികുലം ആക്കൊണ്ടു അവർ തണ്ടുവലിച്ചു വലയുന്നതു അവൻ കണ്ണു
 ഏകദേശം രാത്രി നാലാം ധാമത്തിൽ കടലിമേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
 അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു. 49 അവൻ കടലിമേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു

ഭൂതം എന്നു അവർ നിരുപ്പിച്ചു നിലവിളിച്ചു. 50 എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു ഫേഡിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ അവരോടു സംസാർിച്ചു: ദയവും പുണ്യവും വിന്ന്; ഞാൻ തനേ ആകുന്നു; ദയപ്പേജേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 51 പിനെ അവൻ അവരുടെ അടക്കങ്ങൾ ചെന്നു പടകിൽ കയറി, കാറ്റു അമർന്നു; അവർ ഉള്ളിൽ അത്യുതം ഫേഡിച്ചാശ്വരയുണ്ടു്. 52 അവരുടെ ഹ്യാദയം കടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അപൂതതിന്റെ സംഗതി അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 53 അവർ അക്കരെ എത്തി ഗൈനോസരത്ത് ദേശത്തു അണണ്ടു. 54 അവർ പടകിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിയ ഉടനെ ജനങ്ങൾ അവനെ അറിഞ്ഞു. 55 ആ നാടിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി ഓടി, അവൻ ഉണ്ടു എന്നു കേൾക്കുന്ന ഇടത്തേക്കു തീനക്കാരെ കിടക്കയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു തുടങ്ങി. 56 ഉരുക്കളിലോ പട്ടണങ്ങളിലോ കുടികളിലോ അവൻ ചെന്നെടത്താക്കയും അവർ ചന്തകളിൽ രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്നു പെച്ചു, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ എങ്കിലും തൊടേണ്ടതിനു അപേക്ഷിക്കയും അവനെ തൊട്ടവർക്കു ഒക്കെയും സൗഖ്യം വരികയും ചെയ്തു.

7 യെരുശലേമിൽ നിന്നു പരിശമാരും ചില ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ അടക്കങ്ങൾ വന്നു കൂടി. 2 അവന്റെ ശിഷ്യമാരിൽ ചിലർ ശുഭിയില്ലാത്ത എന്നുവെച്ചാൽ, കഴുകാത്ത, ഒക്കെക്കാണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു അവർ കണ്ടു. 3 പരിശമാരും യെഹൂദമാർ ഒക്കെയും പുർവ്വമാരും സന്ധാരം പ്രമാണിച്ചു കൈ നന്നായി കഴുകിട്ടില്ലാത്ത ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. 4 ചന്തയിൽ നിന്നു വരുമ്പോഴും കൂളിച്ചിട്ടില്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. പാനപാത്രം, ഭരണി, ചെന്നു എന്നിവ കഴുകുക മുതലായി പലതും പ്രമാണിക്കുന്നതു അവർക്കു ചട്ടമായിരിക്കുന്നു. 5 അങ്ങനെ പരിശമാരും ശാസ്ത്രിമാരും: നിങ്ങൾ ശിഷ്യമാർ പുർവ്വമാരും സന്ധാരം അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ ശുഭിയില്ലാത്ത ഒക്കെക്കാണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു എന്നു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്: കപടക്കതിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെശയൂവു പ്രവചിച്ചതു ശരി: “ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു എന്ന ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ ഹ്യാദയം എങ്കൽ നിന്നു ദുരത്തു അകന്നിരിക്കുന്നു. 7 മാനുഷക്ലൂനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്ന വ്യർത്ഥമായി ജീക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. 8 നിങ്ങൾ ദൈവക്ലൂന വിട്ടുംകളിൽനിന്നു മനുഷ്യരുടെ സന്ധാരം പ്രമാണിക്കുന്നു; 9 പിനെ അവരോടു പറഞ്ഞതു്: നിങ്ങളുടെ സന്ധാരം പ്രമാണിപ്പാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ ദൈവക്ലൂന തജ്ജികളെയുന്നതു നന്നായി. 10 നിങ്ങൾ അപൂന്നയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കു എന്നും അപൂന്നയോ അമ്മയെയോ പ്രാകൃന്നവൻ മരിക്കേണ്ടം എന്നു മോശ പറഞ്ഞുവെള്ളു. 11 നിങ്ങളോ ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ: നിനക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നർത്ഥമുള്ള കൊർബൂസി എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി എന്നു പറയുന്നു; 12 തന്റെ അപ്പനോ അമ്മക്കോ മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്വാൻ അവനെ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. 13 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന സന്ധാരയത്താൽ ദൈവക്ലൂന ദുർബൈലമാക്കുന്നു; ഇരു വക പലതും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. 14 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു: എല്ലാവരും കേടു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 പുരത്തുനിന്നു മനുഷ്യൻ അക്കത്തു ചെല്ലുന്ന യാത്താനിന്നും അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിക്കയില്ല;

അവനിൽ നിന്നു പുരപ്പട്ടനതത്രെ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു 16 [കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കെട്ട്] എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു വീട്ടിൽ ചെന്നേഷം ശിഷ്യനാർ ആ ഉപമയക്കുവിച്ചു അവനോടു ചോദിച്ചു. 18 അവൻ അവരോടു: ഇങ്ങനെന്ന നിങ്ങളും ബോധമില്ലാത്തവരോ? പുരത്തു നിന്നു മനുഷ്യൻ്റെ അകത്തു ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിനും അവനെന്ന അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു തിരിച്ചിറയുന്നില്ലയോ? 19 അതു അവൻ്റെ ഹ്യദയത്തിൽ അല്ല വയറ്റിലത്രെ ചെല്ലുന്നതു: പിനെ മഹ്മുദയിലേക്കു പോകുന്നു; ഇങ്ങനെന്ന സകലഭോജ്യങ്ങൾക്കും ശുഖിവരുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുരപ്പട്ടനതത്രെ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നതു; 21 അകത്തുനിന്നു, മനുഷ്യരുടെ ഹ്യദയത്തിൽനിന്നു തനേ, ദുശ്വിത, വ്യക്തിചാരം, പരസംഗം, 22 കൊലപാതകം, മോഷണം, അത്യാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കാമം, വിടക്കുക്കള്ളു, ദുഷണം, അഹങ്കാരം, മുഖത എന്നിവ പുരപ്പട്ടനു. 23 ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം അകത്തുനിന്നു പുരപ്പട്ടു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 24 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുരപ്പട്ടു സിദ്ധാന്തത്തിലും സോറിന്ദ്രയും അതിർന്നടിൽ ചെന്നു ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നു; ആരും അനിയരുതു എന്നു ഇല്ലിച്ചു എങ്കിലും മിഞ്ഞിരിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. 25 അശുദ്ധമാത്മാവും ബാധിച്ച ചെവിയ മകൾ ഉള്ളൊരു സ്ത്രീ അവൻ്റെ വസ്ത്രത്തെ കേട്ടിട്ടു വന്നു അവൻ്റെ കാല്പക്കൽ വീണു. 26 അവർ സുരാഹമായ്ക്കിക്കു ജാതിയിലുള്ള ഒരു യവനസ്ത്രീ ആയിരുന്നു; തന്റെ മകളിൽ നിന്നു ഭൂതത്തെ പുരത്താക്കുവാൻ അവർ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 27 യേശു അവളോടു: മുസൈ മകൾക്കു ത്യപ്തി വരെട്ട്; മകളുടെ അപ്പം എടുത്തു ചെറുനായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവർ അവനോടു: അതേ, കർത്താവേ, ചെറുനായ്ക്കളും മേശക്കു കീഴെ കൂട്ടികളുടെ അപുന്നറുക്കുകളെ തിനുന്നുവെല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവളോടു: ഈ വാക്കുമിനിത്തം പൊയ്ക്കൊൾക്ക: ഭൂതം നിന്റെ മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവർ വീട്ടിൽ വന്നാരെ, മകൾ കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്നതും ഭൂതം വിട്ടുപോയതും കണഞ്ഞു. 31 അവൻ വീഡിംബു സോറിന്റെ അതിർ വിട്ടു സിദ്ധാൻ വഴിയായി ദേഹപ്പോലിദേശത്തിന്റെ നടവിൽക്കൂടി ഗലീലക്കാല്പുരത്തു വന്നു. 32 അവിടെ അവർ വിക്കനായോരു ചെകിടനെ അവൻ്റെ അടക്കക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു, അവൻ്റെ മേൽ കൈ വൈക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 33 അവൻ അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവൻ്റെ ചെവിയിൽ വിരൽ ഇട്ടു, തുപ്പി അവൻ്റെ നാവിനെ തൊടു, 34 സ്വർഘത്തെക്കു നോക്കി നെടുവിരിപ്പിട്ടു അവനോടു: തുറന്നുവരിക എന്നു അർത്ഥമുള്ള എഫ്മാ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഉടനെ അവൻ്റെ ചെവി തുറന്നു നാവിന്റെ കെട്ടും അഴിന്തിട്ടു അവൻ ശരിയായി സംസാരിച്ചു. 36 ഇതു ആരോടും പറയരുതു എന്നു അവരോടു കല്ലിച്ചു എങ്കിലും അവൻ എത്ര കല്ലിച്ചുവോ അത്രയും അവർ പ്രസിദ്ധമാക്കി: 37 അവൻ സകലവും നന്നായി ചെയ്തു; ചെകിടരെ കേൾക്കുമാറാക്കുന്നു; ഉംമരെ സംസാരിക്കുമാറാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അത്യന്തം വിന്റമയിച്ചു.

8 ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കെ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ നേരും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു യേശു ശിഷ്യനാരെ അടക്കക്കൽ വിളിച്ചു അവരോടു: 2 ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മുന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു; അവർക്കു

കേഷിപ്പാൻ എന്നും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു എനിക്കു അവരോടു അലിവു തോന്തുന്നു; 3 തൊൻ അവരെ പട്ടിണിയായി വീട്ടിലേക്കു അയച്ചാൽ അവർ വഴിയിൽ വെച്ചു തളർന്നു പോകും; അവരിൽ ചിലർ ദുരത്തുനിന്നുവന്നവരല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിനു അവരെ ശിഷ്യമാർ: ഇവർക്കു ഇവിടെ മരുഭൂമിയിൽ അപ്പും കൊടുത്തു തുപ്പത്തിവരുത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ പകൽ എത്ര അപ്പും ഉണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. ഏഴു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 6 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇതിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; പിനെ ആ ഏഴുപ്പും എടുത്തു സ്തോത്രം ചെയ്തു നുറുക്കി, ശിഷ്യമാരുടെ പകൽ വിളവുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ പുരുഷാരത്തിനു വിളവി. 7 ചെറിയ മീനും കുറെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതും അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു, വിളവുവാൻ പറഞ്ഞു. 8 അവർ തിനു തൃപ്തരായി; ശ്രേഷ്ഠിച്ച കഷണങ്ങൾ ഏഴുവട്ടി നിരചെടുത്തു. 9 അവർ ഏകദേശം നാലായിരം പേര് ആയിരുന്നു. 10 അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ച ഉടനെ ശിഷ്യമാരോടു കൂടെ പടകു കയറി ദില്ലമു അംശങ്ങളിൽ എത്തി. 11 അനന്തരം പരിശോർ വന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു അടയാളം അനേപ്പിച്ചു അവനുമായി തർക്കിച്ചു തുടങ്ങി. 12 അവൻ ആത്മാവിൽ തെരഞ്ഞി: ഈ തലമുറ അടയാളം അനേപ്പിക്കുന്നതു എന്തു? ഈ തലമുറക്കു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു, 13 അവരെ വിട്ടു പിനെയും പടകു കയറി അക്കരെക്കു കെന്നു. 14 അവർ അപ്പും കൊണ്ടുപോരുവാൻ മരിനു പോയിരുന്നു; പടകിൽ അവരുടെ പകൽ ഒരു അപ്പും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 15 അവൻ അവരോടു: നോക്കുവിൻ, പരിശരൂടെ പുളിച്ചമാവും ഹൈരാനാവിന്റെ പുളിച്ചമാവും സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 16 നമുക്കു അപ്പും ഇല്ലായ്ക്കയാൽ എന്നു അവർ തമിൽ തമിൽ പറഞ്ഞു. 17 അതു യേശു അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: അപ്പും ഇല്ലായ്ക്കയാൽ നിങ്ങൾ തമിൽ പറയുന്നതു എന്തു? ഇപ്പോഴും തിരിച്ചിയുന്നില്ലയോ? ഗഹിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ ഫുദയാകട്ടതിൽക്കുന്നുവോ? 18 കല്ലു ഉണ്ടായിട്ടും കണ്ണുനില്ലയോ? ചെവി ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ലയോ? ഓർക്കുന്നതുമില്ലയോ? 19 അയ്യായിരം പേർക്കു തൊൻ അഞ്ചു അപ്പും നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര കൊടു നിരചെടുത്തു? പന്തണു എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 നാലായിരം പേർക്കു ഏഴു നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര വട്ടി നിരചെടുത്തു? ഏഴു എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 21 പിനെ അവൻ അവരോടു: ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ ഗഹിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ ബേത്തംസയിദയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു കുരുടനെ അവരെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനെ തൊടേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 23 അവൻ കുരുടൻറെ കൈക്കു പിടിച്ചു അവനെ ഉളരിനു പുറത്തുകൊണ്ടു പോയി അവരെ കല്ലിൽ തുപ്പി അവരെ മേൽ കൈ വെച്ചു: നീ വല്ലതും കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 24 അവൻ മേലോടു നോക്കി: തൊൻ മനുഷ്യരെ കാണുന്നു; അവർ നടക്കുന്നതു മരങ്ങൾപോലെയതെ കാണുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 പിനെയും അവരെ കല്ലിഞ്ഞേൽ കൈ വെച്ചാരെ അവൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു മിഴിച്ചുനോക്കി എല്ലാം സ്വപ്നമായി കണ്ടു. 26 നീ ഉള്ളിൽ കടക്കപ്പോലും അരുതു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു അവനെ വീട്ടിലേക്കു അയച്ചു. 27 അനന്തരം യേശു ശിഷ്യമാരുമായി മിലിപ്പോസിന്റെ കൈസര്യക്കു അടുത്ത

ഉരുക്കളിലേക്കു പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു ശിഷ്യമാരോടും ജനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യോഹനാൻ സന്നാപകനെന്നു ചിലർ, ഏലിയാവെനു ചിലർ, പ്രവാചകരാർത്ത് രൗതനൻ എന്നു മറ്റു ചിലർ എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവരോടും എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നു അർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനും; നീ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു പത്രാസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 പിനെ തന്നെക്കുറിച്ചു ആവരോടും പറയുതെന്നു അവൻ അവരോടും വണ്ണിതമായി പറഞ്ഞു. 31 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹികയും മുപ്പുമാരും മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ തള്ളികളെണ്ടു കൊല്ലുകയും മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉയർത്തെഴുനേംല്ലകയും വേണം എന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 32 അവൻ ഈ വാക്കു തുറന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പത്രാസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 33 അവനോ തിരിഞ്ഞെന്നാകി ശിഷ്യമാരെ കണ്ടിട്ടു പത്രാസിനെ ശാസിച്ചു; സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ; നീ ദൈവത്തിന്റെത്തല്ല മനുഷ്യരുടെത്തെ കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തെയും തന്റെ ശിഷ്യമാരെയും അതികെ വിളിച്ചു അവരോടും പറഞ്ഞെന്നു; രൂവൻ എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ ഇച്ചിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു തന്റെ കുർഖ എടുത്തുകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കേണ്ടു. 35 ആരെക്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ചിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ആരെക്കിലും എന്നെന്തും സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 36 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടുകയും തന്റെ ജീവനെ കളകയും ചെയ്താൽ അവനു എന്തു പ്രയോജനം? 37 അണ്ണു, തന്റെ ജീവനു വേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്നൊരു മറുവില കൊടുക്കും; 38 വ്യാഖിച്ചാരവും പാപവും ഉള്ള ഈ തലമുറയിൽ ആരെക്കിലും എന്നെന്തും എന്നെ വചനങ്ങളെയും കൂറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവനെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ പിതാവിന്റെ തേജസ്സിൽ വിശ്വലം ദൃതമാരുമായി വരുന്നോൾ നാണിക്കും;

9 പിനെ അവൻ അവരോടും ദൈവരാജ്യം ശക്തിയോടെ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസ്പദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടും പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 ആരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു പത്രാസിനെന്നും യാക്കോബിനെന്നും യോഹനാനെന്നും കൂട്ടി ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു തന്നിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുന്നാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. 3 ഭൂമിയിൽ ഒരു അലക്കുകാരനും വെള്ളപ്പിപ്പാൻ കഴിയാതെവണ്ണും അവൻ എന്നു വസ്ത്രം അത്യന്തം വെള്ളയായി തിളങ്കി. 4 അപ്പോൾ ഏലിയാവും മോശേയും അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി യേശുവിനോടും സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. 5 പത്രാസ് യേശുവിനോടും റബ്ബീ നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നില്ക്കും; ഞങ്ങൾ മുന്നു കൂടിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടും; ഒന്നു നിന്നുകും ഒന്നു മോശേകും ഒന്നു ഏലിയാവിനും എന്നു പറഞ്ഞു. 6 താൻ എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞതില്ല; അവർ ഭയപരവശരായിരുന്നു. 7 പിനെ ഒരു മേഘം വന്നു അവരുടെ മേൽ നിശ്ചലിട്ടും; ഇവൻ എന്നെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനു ചെവികൊടുപ്പിൽ എന്നു മേഘത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 8 പെട്ടെന്നു അവർ ചുറ്റും നോക്കിയാരെ തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ മാത്രം അല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. 9 അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞുവോൾ; മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റിട്ടല്ലാതെ

ഇള കണ്ണതു അവരോടും അറിയിക്കരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു. 10
 മർച്ചവർത്തനിനുംഎഴുനേന്നുക്കു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു തമിൽ തർക്കിച്ചുംകൊണ്ടു
 അവർ ആ വാക്കു ഉള്ളിൽ സംഗഹിച്ചു. 11 ഏലിയാവു മുന്നു വരേണ്ടതു എന്നു
 ശാസ്ത്രിമാർ വാദിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 12 അതിനു യേശു:
 ഏലിയാവു മുന്നു വന്നു സകലവും യമാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സത്യം; എന്നാൽ
 മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു: അവൻ വളരെ കഷ്ണപ്പെടുകയും ധിക്കരിക്കപ്പെടുകയും
 ചെയ്യേണിവരും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്നെനെ? 13 ഏലിയാവു വന്നു;
 അവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ തങ്ങൾക്കു തോന്തിയതു
 എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം
 പറഞ്ഞു. 14 അവൻ ശ്രിഷ്യമാരുടെ അടുക്കെ വന്നാരെ വലിയ പുരുഷാരം അവരെ
 ചുറ്റി നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രിമാർ അവരോടു തർക്കിക്കുന്നതും കണ്ണു. 15 പുരുഷാരം
 അവനെ കണ്ണ ഉടനെ ഭ്രമിച്ചു ഓടിവന്നു അവനെ വന്നിച്ചു. 16 അവൻ അവരോടു:
 നിങ്ങൾ അവരുമായി തർക്കിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 17 അതിനു
 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഉള്ളമനായ ആത്മാവുള്ള എന്നേ മകനെ ഞാൻ
 നിന്നേ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 18 അതു അവനെ എവിടെവെച്ചു പിടിച്ചാലും
 അവനെ തള്ളിയിടുന്നു; പിനെ അവൻ നുരെച്ചു പല്ലുകടിച്ചു വരണ്ടുപോകുന്നു.
 അതിനെ പുറത്താക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ നിന്നേ ശ്രിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞിട്ടു് അവർക്കു
 കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19 അവൻ അവരോടു: അവിശ്വാസമുള്ള
 തലമുറയേ, എത്രതേതാളം ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടു ഇതിക്കും? എത്രതേതാളം നിങ്ങളെ
 പൊറുക്കും? അവനെ എന്നേ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 20 അവർ അവനെ അവന്നേ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ കണ്ണ ഉടനെ
 ആത്മാവു അവനെ ഇഴച്ചു; അവൻ നിലപത്തു വീണ്ടും നുരെച്ചുരുണ്ടു. 21 ഇതു അവനു
 സംഭവിച്ചിട്ടു എത്ര കാലമായി എന്നു അവന്നേ അപ്പനോടു ചോദിച്ചതിനു അവൻ:
 ചെറുപ്പംമുതൽ തന്നെ. 22 അതു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിനു പലപ്പോഴും തീയിലും
 വെള്ളത്തിലും തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നാൽ വല്ലതും കഴിയും എങ്കിൽ മനസ്സിന്തു
 തങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവനോടു: നിന്നാൽ കഴിയും
 എങ്കിൽ എന്നോ? വിശ്വസിക്കുന്നവനു സകലവും കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 24
 ബാലന്നേ അപ്പുൾ ഉടനെ നിലവിളിച്ചു: കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്നേ
 അവിശ്വാസത്തിനു സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 എന്നാരെ പുരുഷാരം
 ഓടിക്കുന്നതു യേശു കണ്ണിട്ടു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു: ഉമമും ചെകിടനുമായ
 ആത്മാവേ, ഇവനെ വിട്ടു പോ; ഇനി അവനിൽ കടക്കരുതു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
 കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ അതു നിലവിളിച്ചു അവനെ വളരെ
 ഇഴച്ചു പുറപ്പെടുപോയി. മരിച്ചപ്പോയി എന്നു പലരും പറവാൻ തക്കവെള്ളും അവൻ
 മരിച്ചപ്പോലെ ആയി. 27 യേശു അവനെ കൈക്കുപിടിച്ചു നിവിർത്തി, അവൻ എഴുന്നേറു.
 28 വീട്ടിൽ വന്നശേഷം ശ്രിഷ്യമാർ സ്വകാര്യമായി അവനോടു: തങ്ങൾക്കു അതിനെ
 പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 29 പ്രാർത്ഥനയാൽ അല്ലാതെ
 ഇള ജാതി ഓന്നിനാലും പുറപ്പെടുപോകയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 30 അവിട
 നിന്നു അവർ പുറപ്പെടു ശ്രീലയതിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു; അതു ആരും അറിയരുതെന്നു

അവൻ ഇപ്പിച്ചു. 31 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യമാരെ പറിപ്പിച്ചു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കഴിൽ എല്ലിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ കൊല്ലും; കൊന്നിട്ടു മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠ അവൻ ഉയിർത്തെഴുനേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ആ വാക്കു അവർ ശഹിച്ചില്ല; അവനോടു ചോദിപ്പാനോ യേപ്പും. 33 അവൻ കമർന്നഹുമിൽ വന്നു വിട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു തമിൽ വാദിച്ചതു എന്തു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 34 അവരോ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയവൻ ആർ എന്നു വഴിയിൽവെച്ചു വാദിച്ചതുകൊണ്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു. 35 അവൻ ഇരുന്നു പതിരുവരെയും വിളിച്ചു: ഒരുവൻ മുന്പൻ ആകുവാൻ ഇച്ചിച്ചാൽ അവൻ എല്ലാവർിലും ഒന്നുക്കത്തവന്നും എല്ലാവർക്കും ശുശ്രൂഷകനും ആകേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അവരുടെ നട്ടവിൽ നിരുത്തി അണണച്ചുകൊണ്ടു അവരോടു: 37 ഇങ്ങനെയുള്ള ശിശുകളിൽ ഒന്നിനെ എന്നെന്ന് നാമത്തിൽ കൈകൈകാളിളുന്നവൻ എന്നെന്ന കൈകൈകാളിളുന്നു; എന്നെന്ന കൈകൈകാളിളുന്നവനോ എന്നെന്ന അയച്ചവെന്ന കൈകൈകാളിളുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യോഹനനാൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഒരുവൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു എങ്ങൻ കണ്ണു; അവൻ നമ്മുണ്ടായിരുന്നു എന്നെന്ന അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അതിനു യേശു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞതു: അവനെ വിരോധിക്കരുതു; എന്നെന്ന് നാമത്തിൽ ഒരു വിരുപ്പവുത്തി ചെയ്തിട്ടു വേഗത്തിൽ എന്നെന്ന ദുഷ്കിച്ചുപറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല. 40 നമുക്കു പ്രതികുലമല്ലാത്തവൻ നമുക്കു അനുകൂലമല്ലോ. 41 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എന്നീ നാമത്തിൽ ആരൈക്കിലും ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളം നിങ്ങൾക്കു കൂടിപ്പാൻ തന്നാൽ അവനു പ്രതിഫലം കിട്ടാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 42 എക്കൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തനും ഇടർച്ചവരുത്തുന്നവൻ്നു കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരികല്ലു കെട്ടി അവനെ കടലിൽ ഇടുകളയുന്നതു അവനു എറെ നല്ലു. 43 നിന്റെ കൈ നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളൈക്ക: 44 ഉള്ളന്നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടു കയ്യുമുള്ളവൻ ആയി കൈകാത്ത തീയായ നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna p1067) 45 നിന്റെ കാൽ നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളൈക്ക: 46 മുടഞ്ഞായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടു കാലുമുള്ളവൻ ആയി കൈകാത്ത തീയായ അശ്വിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna p1067) 48 അവിടെ അവരുടെ പുഴു ചാകുന്നില്ല. തീ കെടുന്നതുമില്ല. 49 എല്ലാവന്നും തീകൊണ്ടു ഉപ്പിട്ടും. 50 ഉപ്പു നല്ലതു തന്നെ; ഉപ്പു കാരംമല്ലാതെ പോയാലോ എന്നൊന്നിനാൽ അതിനു തന്നെ വരുത്തു? നിങ്ങളിൽ തന്നെ ഉപ്പുള്ളവരും അനേജാന്യം സമാധാനമുള്ളവരും ആയിരിപ്പിന്.

10 അവിടെ നിന്നു അവൻ പുറപ്പെട്ടു യോർദ്ദാനകരെ യെഹൂദയേശുത്തിന്റെ അതിരോളം ചെന്നു; പുരുഷാരം പിന്നെയും അവൻ്നെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി, പതിവുപോലെ അവൻ അവരെ പിന്നെയും ഉപദേശിച്ചു. 2 അപ്പോൾ പരിശനാർ അടുക്കെ വന്നു: ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു പുരുഷനും വിഹിതമോ എന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു ചോദിച്ചു. 3 അവൻ അവരോടു: മോശേ നിങ്ങൾക്കു

എന്തു കല്പന തന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 4 ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തു അവരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5 യേശു അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹ്യോയകാർഡിനും നിമിത്തമത്രെ അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഈ കല്പന എഴുതിത്തന്നു. 6 സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിക്കലോ ദൈവം അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി ഉണ്ടാകി. 7 അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറിച്ചേരും; 8 ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും; അങ്ങനെ അവർ പിനെ രണ്ടു രൂപും ദേഹമായിത്തീരും. 9 ആകയാൽ ദൈവം തോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപ്പിത്തിരുത്തു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 വീട്ടിൽ വെച്ചു ശിഷ്യമാർ പിനെയും അതിനെക്കുറിച്ചു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു: ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരുഭൂതത്തിലെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ അവർക്കു വിരോധമായി വ്യഖിചാരം ചെയ്യുന്നു. 12 സ്ത്രീയും ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരുഭൂതത്തനുമായി വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ വ്യഖിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ തൊണ്ടണ്ടതിനു ചിലർ ശിഗുക്കളെ അവന്റെ അടക്കയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യമാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. 14 യേശു അതു കണ്ണാടി മുഖിഞ്ഞു അവരോടു: ശിഗുക്കളെ എന്റെ അടക്കയ്ക്കു വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതല്ലോ. 15 ദൈവരാജ്യത്തെ ശിഗു എന്നപോലെ കൈകൈക്കാളാത്തവവൻ ആരും ഒരുന്നാളും അതിൽ കടകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പിനെ അവൻ അവരെ അണണ്ചു അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു, അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 17 അവൻ പുരപ്പേട്ട ധാത്രചെയ്യുമോൾ ഒരുവൻ ഓടിവന്നു അവന്റെ മുനിൽ മുട്ടുകുത്തി: നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവനെ അവകാശം ആക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. (അംബോസ് p166) 18 അതിനു യേശു: എനെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല. 19 കൊലപചെയ്യരുതു, വ്യഖിചാരം ചെയ്യരുതു, മോശീകരുതു, കളളുക്കഷ്യം പറയരുതു, ചതികരുതു, നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കേ എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഇതു ഒക്കയും ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവനെ നോക്കി അവനെ സ്ഥനേപിച്ചു: ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ടു; നീ പോയി നിനക്കുള്ളതു എല്ലാം വിറു ദർശകമു കൊടുക്ക; എന്നാൽ നിനക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിനെ വന്നു എനെ അനുഗ്രഹിക്കേ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ വളരെ സന്തത്യുള്ളവൻ ആകക്കാണ്ടു ഈ വചനത്തിക്കൽ വിഷാദിച്ചു ദു:വിതനായി പൊയ്ക്കളെണ്ണു. 23 യേശു ചുറ്റും നോക്കി തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: സന്തത്യുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അവന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ ശിഷ്യമാർ വിസ്മയിച്ചു; എന്നാൽ യേശു പിനെയും: മക്കളേ, സന്തത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം. 25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സുചിക്കുശയുടെ കടക്കുന്നതു എല്ലപ്പോൾ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അവർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു തമിൽ തമിൽ പറഞ്ഞു. 27 യേശു അവരെ നോക്കി; മനുഷ്യർക്കു അസാധ്യം തന്നെ, ദൈവത്തിനു അല്ലതാനും; ദൈവത്തിനു

സകലവും സാഖ്യമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 പത്രാസ് അവനോടും ഇതാ, തങ്ങൾ സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുടങ്ങി. 29 അതിനു യേശു: എൻ്റെ നിമിത്തവും സുവിശേഷം നിമിത്തവും വീഡോ സഹോദരരായോ സഹോദരികളെയോ അമ്മയെയോ അപ്പരന്നേയാ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വിട്ടാൽ, 30 ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ, ഉപദ്വാനങ്ങളാടും കൂടെ നൂറു മടങ്ങു വീടുകളെയും സഹോദരരായും സഹോദരികളെയും അമ്മമാരെയും മക്കളെയും നിലങ്ങളെയും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരുമില്ല എന്നു തനാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (അം 9165, അംബോസ് 9166) 31 എങ്കിലും മുന്പനാർ പലരും പിന്മാറും പിന്മാർ മുന്പനാറും ആകും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 32 അവർ ദയവും ലോമിലേക്കു താതെ ചെയ്കയായിരുന്നു; യേശു അവർക്കു മുന്പായി നടന്നു; അവർ വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ ദയപ്പെട്ടു. അവൻ പിന്നെയും പതിരുവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു; 33 ഇതാ, നാം ദയവും ലോമിലേക്കു പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതനാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കഴുൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു ജാതികൾക്കു ഏല്പിക്കും. 34 അവർ അവനെ പതിഹസിക്കയും തുപ്പുകയും തല്ലുകയും കൊല്ലുകയും മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉയിർത്തെഴുനേംല്ലകയും ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെന തനിക്കു സംഭവിക്കാനുള്ളതു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. 35 സെബബദിയുടെ മകളായ യാക്കോബ്യും യോഹന്നാനും അവൻ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടും ഗുരോ, തങ്ങൾ നിന്നോടു യാചിപ്പാൻ പോകുന്നതു തങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോടും തനാൻ നിങ്ങൾക്കു എന്നു ചെയ്തുതരുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 37 നിബന്ധം മഹത്തുതിൽ തങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ നിബന്ധം വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിക്കാൻ വരും നല്കേണ്ണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 38 യേശു അവരോടും നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; തനാൻ കൂടിക്കുന്ന പാനപാത്രം കൂടിപ്പാനും തനാൻ ഏല്പക്കുന്ന സ്ഥാനം ഏല്പാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 39 യേശു അവരോടും തനാൻ കൂടിക്കുന്ന പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കൂടികയും തനാൻ ഏല്പക്കുന്ന സ്ഥാനം ഏൽക്കയും ചെയ്യും നിശ്ചയം. 40 എൻ്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരും നല്കുന്നതോ എൻ്റെതല്ല; ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതു ശേഷം പത്തു പേരും കേട്ടിട്ടു യാക്കോബ്യിന്നോടും യോഹന്നാനോടും നീരിസപ്പട്ടതുടങ്ങി. 42 യേശു അവരെ അടുക്കെ വിജിച്ചു അവരോടും ജാതികളിൽ അധിപതികളായവർ അവരിൽ കർത്ത്യതും ചെയ്യുന്നു; അവരിൽ മഹത്തുകളെയവർ അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 43 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ അരുതു; നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണ്ണം; 44 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ഓസനാകേണ്ണം. 45 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അതെ വന്നതു. 46 അവർ ദയർഹോവിൽ എത്തി; പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യനാരോടും വലിയ പുതുഷാരത്തോടും കൂടെ ദയർഹോവിൽ

നിന്നു പുരപ്പെടുമ്പോൾ തിമായിയുടെ മകനായ ബർത്തിമായി എന്ന കുരുടനായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാർൻ വഴിയർക്കെ ഇരുന്നിരുന്നു. 47 നസരായനായ യേശു എന്നു കേട്ടപ്പു അവൻ: ദാവിദ്പുത്രാ, യേശുവേ, എന്നോടു കരുണ തോനേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി. 48 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: ദാവിദ്പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോനേണമേ എന്നു അവൻ ഏറ്റവും അധികം നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 49 അപ്പോൾ യേശു നിന്നു: അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈരുപ്പടക, എഴുന്നേല്ക്കു, നിനെ വിളിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു കുരുടനെ വിളിച്ചു. 50 അവൻ തന്റെ പുത്രപ്പു ഇട്ടു കളഞ്ഞു ചാടിയെഴുന്നേറ്റു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 51 യേശു അവനോടു: ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്തുതന്നേണമെന്നു നീ ഇഷ്ടിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: റബ്ബുനി, എന്നിക്കു കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണമെന്നു കുരുടൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 52 യേശു അവനോടു: പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ അവനെ അനുഗമിച്ചു.

11 അവർ തയ്യാറലേമിനോടു സമീപിച്ചു ലെഡിവ് മലയർക്കെ ബേത്തപ്പാഗയിലും ബേമാന്യയിലും എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ശ്രിഷ്ടമാർക്ക് രണ്ടുപേരെ അയച്ചു അവരോടു: 2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടനാൽ ഉടനെ ആരും അരികലും കയറിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതകകുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 ഇതു ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ആരുക്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ കർത്താവിനു ഇതിനെക്കാണ്ടു അവസ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; അവൻ കഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങനൊടു അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അവർ പോയി തെരുവിൽ പുറത്തു വാതിൽക്കൽ കഴുതകകുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ണു അതിനെ അഴിച്ചു. 5 അവിടെ നിന്നുവിൽ ചിലർ അവരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതകകുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ അവരെ വിട്ടയച്ചു. 7 അവർ കഴുതകകുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അതിനേൽക്കും ഇടു; അവൻ അതിനേൽക്കു കയറി ഇരുന്നു. 8 അനേകൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ പറമ്പുകളിൽ നിന്നു ചില്ലിക്കാണു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. 9 മുമ്പും പിന്നും നടക്കുന്നവർ: ഹോശനാ, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; 10 വരുന്നതായ രാജ്യം, നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവിദിന്റെ രാജ്യം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ട; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശനാ എന്നു ആർത്തതുകാണിരുന്നു. 11 അവൻ തയ്യാറലേമിൽ ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെന്നു സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ ശേഷം നേരം വൈകിയതുകൊണ്ടു പതിരുവരോടും കൂടെ ബേമാന്യയിലേക്കു പോയി. 12 പിറുന്നാൾ അവർ ബേമാന്യ വിട്ടു പോരുമ്പോൾ അവനു വിശനു; 13 അവൻ ഇലയുള്ളൊരു അത്തിവുക്കഷം ദുരത്തുനിന്നു കണ്ണു, അതിൽ വല്ലതും കണ്ണുകിട്ടുമോ എന്നു വെച്ചു ചെന്നു, അതിനെരികെ എത്തിയപ്പോൾ ഇല അല്ലാതെ ഓന്നും കണ്ടില്ല; അതു അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ കാലമല്ലാത്തു. 14 അവൻ അതിനോടു: ഇനി നികത്തനിന്നു എന്നേക്കും ആരും മലം തിനാതിരിക്കട്ട എന്നു പറഞ്ഞു; അതു ശ്രിഷ്ടമാർ കേടു. (ശിഖ 415) 15 അവർ തയ്യാറലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും

വാദ്യുന്നവതരയും പുറത്താകവിത്തുടങ്ങി; പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും
 പ്രാക്കജൈ വില്ല്‌ക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടു കളഞ്ഞു; 16 അതും
 ദൈവാലയത്തിൽകൂടി ഒരു വസ്തുവും കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 17 പിനെ
 അവരെ ഉപദേശിച്ചു: എൻ്റെ ആലയം സകല ജാതികൾക്കും പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു
 വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളോ അതിനെ കളഞ്ഞാരുടെ
 ശുഗയാകവിത്തിൽത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതു കേട്ടിട്ടു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
 ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതു എങ്ങനെന്നു എന്നു അനേകിച്ചു.
 പുരുഷാരം എല്ലാം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അതിശയിക്കയാൽ അവർ അവനെ
 ദയപ്പെട്ടിരുന്നു. 19 സന്ധ്യയാകുന്നോൾ അവൻ നഗരം വിട്ടു പോകും. 20 രാവിലെ
 അവർ കടന്നുപോരുന്നോൾ അതിനിവൃക്ഷം വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയതു കണ്ടു. 21
 അപ്പോൾ പത്രാസിനു ഓർമ്മവനു: റബ്ബീ, നീ ശപിച്ച അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയല്ലോ
 എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 22 ദേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞെന്നു: ദൈവത്തിൽ
 വിശ്വാസമുള്ളവർ ആയിരിപ്പിൻ. 23 ആരെക്കില്ലും തന്റെ ഹ്യാദയത്തിൽ സംശയിക്കാതെ
 താൻ പറയുന്നതു സംഭവിക്കും എന്നു വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതു മലയോടു: നീ നിങ്ങി
 കടലിൽ ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിക്കും
 എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
 പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നോൾ യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ
 അതു നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 നിങ്ങൾ
 പ്രാർത്ഥമിപ്പാൻ നില്ക്കുന്നോൾ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ
 പിശകളെയും ക്ഷമിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു ആരോക്കില്ലും വല്ലതും ഉണ്ടക്കിൽ
 അവനോടു ക്ഷമിപ്പിൻ. 26 നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാതൊലോ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
 പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിശകളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല. 27 അവർ പിനെയും ദയവുശാലേമിൽ
 ചെന്നു. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചുറ്റി നടക്കുന്നോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
 ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പുണ്ടായും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; 28 നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു
 ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നും ഇതു ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം നിന്നു തന്നതു ആർ എന്നു
 അവനോടു ചോദിച്ചു. 29 ദേശു അവരോടു: താൻ നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും;
 അതിനു ഉത്തരം പറവിൻ; എന്നാൽ ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു
 എന്നു താനും നിങ്ങളോടു പറയും. 30 യോഹന്നാൻ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നോ
 മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു? എന്നോടു ഉത്തരം പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 31
 അവർ തന്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിനെ നിങ്ങൾ
 അവനെ വിശ്വസിക്കാതെന്നതു എന്തു എന്നു അവൻ പറയും. 32 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു
 എന്നു പറഞ്ഞാലോ-എല്ലാവരും യോഹന്നാനെന്ന സാക്ഷാൽ പ്രവാചകൻ എന്നു
 എല്ലാക്കൊണ്ടു അവർ ജനത്തെ ദയപ്പെട്ടു. 33 അങ്ങനെ അവർ ദയവുഡിനോടു:
 തങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ താനും ഇതു
 ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു ദയവു
 അവരോടു പറഞ്ഞു.

12 പിനെ അവൻ ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞതുടങ്ങിയതു: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു
 മുന്തിരിത്തേതാട്ടം നട്ടാണ്ടാക്കി ചുറ്റും വേലികെട്ടി ചക്കും കൂഴിച്ചുനാട്ടി ശോപുരവും

പണിതു കൂടിയാമാരെ ഏല്ലിച്ചിട്ടു പരദേശത്തു പോയി. 2 കാലം ആയപ്പോൾ കൂടിയാമാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടിനു അവൻ ഒരു ഭാസനെ കൂടിയാമാരുടെ അടക്കക്കൽ പറഞ്ഞതയച്ചു. 3 അവർ അവനെ പിടിച്ചു തല്ലി വെവുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 4 പിന്നെ മറ്റാരു ഭാസനെ അവരുടെ അടക്കക്കൽ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവനെ അവർ തലയിൽ മുറിവേല്ലിക്കയും അവമാനിക്കയും ചെയ്തു. 5 അവൻ മറ്റാരുവനെ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവനെ അവർ കൊന്നു; മറ്റു പലരെയും ചിലരെ അടിക്കയും ചിലരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 6 അവനും ഇൻ രൈതൻ, ഒരു പ്രിയമകൾ, ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മകനെ അവർ ശക്തിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ഒടുക്കം അവനെ അവരുടെ അടക്കക്കൽ പറഞ്ഞതയച്ചു. 7 ആ കൂടിയാമാരോ: ഇവൻ അവകാശി ആകുന്നു; വരുവിൻ; നാം ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം നമുക്കാകും എന്നു തന്മിൽ പറഞ്ഞു. 8 അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു തോട്ടത്തിൽ നിന്നു എൻ്റെ തന്മിൽ പറഞ്ഞു. 9 എന്നാൽ തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ എന്തു ചെയ്യും? അവൻ വന്നു ആ കൂടിയാമാരെ നിഗ്രഹിച്ചു തോടും മറ്റുള്ളവരെ ഏല്ലിക്കും. 10 “വീടു പണിയുന്നവർ തജ്ജികളെഞ്ഞ കല്ലു മുലക്കല്ലായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. 11 ഈതു കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു, നമ്മുടെ ദ്യൗഷിംഗിൽ ആശ്വര്യവുമായിരിക്കുന്നു” എന്ന തിരുവൈഴ്സ്ത്വത്തു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 12 ഈ ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു എന്നു ഗഹിച്ചിട്ടു അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അനേകിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരത്തെ യേപ്പെട്ടു അവനെ വിട്ടുപോയി. 13 അനന്തരം അവനെ വാകിൽ കുടക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ പരിശീലനത്തിലും ഹൃദാദ്യരിലും ചിലരെ അവൻ അടക്കക്കൽ അയച്ചു. 14 അവർ വന്നു: ഗുരോ, നീ മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ സത്യവാനും ആരെയും ഗണ്യമാക്കാത്തവനും എന്നു തങ്ങൾ അരിയുന്നു; കൈസർക്കു കരു കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ? തങ്ങൾ കൊടുക്കയോ കൊടുക്കാതിരിക്കയോ വേണ്ടതു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 15 അവൻ അവരുടെ കപടം അരിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്ന പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കൊണ്ടുവരുവിൻ; താൻ കാണെടു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവർ കൊണ്ടുവന്നു: ഈ സ്വരൂപവും മേലഭ്യത്വവും ആരുടേതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിനു; കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവരോടു: കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കു ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവക്കൽ വളരെ ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 18 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്കർ അവൻ അടക്കക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചതെന്തൊക്കും മരിച്ചു ഭാര്യ ശേഷിച്ചാൽ ആ ഭാര്യയെ അവൻ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു തന്റെ സഹോദരനു സന്തതിയെ ജിപ്പിക്കേണ്ണം എന്നു മോഗശ എഴുതിയിരിക്കുന്നു, 19 എന്നാൽ എഴു സഹോദരനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ മുത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു പോയി. 20 രണ്ടാമത്തെവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; മുന്നാമത്തെവനും അങ്ങനെ തന്നെ. 22 എഴുവരും സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; എല്ലാവർക്കും ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 23 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ അവരിൽ എവന്നു ഭാര്യയാകും? എഴുവർക്കും ഭാര്യ ആയിരുന്നുവല്ലോ. 24 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തിരുവൈഴ്സ്ത്വകളെയും

ദൈവശക്തിയെല്ലാം അനിയായ്ക്കുകാണഡ്രോയോ തെറ്റിപ്പോകുന്നതു? 25 മരിച്ചവർഖിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുനേംല്‌ക്കുബോൾ വിവാഹം കഴിക്കയില്ല വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദുതനാരെപ്പോലെ ആകും. 26 എന്നാൽ മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുനേംല്‌ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മോശയുടെ പുസ്തകത്തിൽ മുർപ്പടർപ്പുഭാഗത്തു ദൈവം അവനോടു: ഞാൻ അഭ്യാഹാമിരുൾ ദൈവവും തിന്റുടർപ്പിലുള്ള ദൈവവും യാദേശാബിരുൾ ദൈവവും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 27 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമതേ; നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 28 ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവനു അവർ തമിൽ തർക്കിക്കുന്നതു കേട്ടു അവൻ അവരോടു നല്ലവള്ളും ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ടു: “എല്ലാറിലും മുഖ്യകല്ലുന ഏതു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിനു യേശു: 29 എല്ലാറിലും മുഖ്യകല്ലുനയോ: “യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു ഏകകർത്താവു. 30 നിരുൾ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹ്യദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാഭോടും പൂർണ്ണമന്മേഖലാടും പൂർണ്ണഗതിയോടും കുടുംബം സ്നേഹിക്കേണം” എന്നു ആകുന്നു. 31 രണ്ടാമതേതതോ: “കൂടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തനേ സ്നേഹിക്കേണം” എന്നതേ; ഇവയിൽ വലുതായിട്ടു മറ്റാരു കല്ലുനയും ഇല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 32 ശാസ്ത്രി അവനോടു: നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തനേ; ഏകനേയുള്ളു; അവന്മാരെ മറ്റാരുത്തനുമില്ല. 33 അവനെ പൂർണ്ണഹ്യദയത്തോടും പൂർണ്ണമന്മേഖലാടും പൂർണ്ണഗതിയോടുംകുടുംബം സ്നേഹിക്കുന്നതും സകലസർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെളുക്കാളും യാഗങ്ങളെളുക്കാളും സാരമെറിയതു തനേ എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ ബുദ്ധിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു യേശു കണ്ടിട്ടു: നീ ദൈവരാജ്യത്തോടു അകന്നവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിരുൾ ശേഷം അവനോടു ആരും ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതില്ല. 35 യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ക്രിസ്തു ദാവിദിരുൾ പുത്രൻ എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 36 “കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു: ഞാൻ നിരുൾ ശത്രുക്കളെ നിരുൾ പാദപീഠം ആക്കുവോളം എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിൽക്കെ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു” എന്നു ദാവിദ് താൻ പരിശുഖാത്മാവിലായി പറയുന്നു. 37 ദാവിദ് തനേ അവനെ കർത്താവു എന്നു പറയുന്നവല്ലോ; പിനെ അവൻരുൾ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ? എന്നാൽ വലിയ പുത്രശാരം അവന്റെ വാക്കു സന്ദേഹത്തോടെ കേടുപോന്നു. 38 അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു: അകിക്കളോടെ നടക്കുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ 39 വന്നനും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനമഥലവും ഇള്ളിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക. 40 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്താൽ നീം പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർക്കു എറുവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 പിനെ യേശു ശ്രീബേജാരത്തിനു നേരെ ഇൻകുബോൾ പുത്രശാരം ബേജാരത്തിൽ പണം ഇടുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ധനവാന്നാർ പലരും വളരെ ഇട്ടു. 42 ദിന്മേഖയ ഒരു വിധവ വന്നു ഒരു പെപസക്കു ശരിയായ രണ്ടു കാൾ ഇട്ടു. 43 അപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യമാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു: ബേജാരത്തിൽ ഇട്ടു എല്ലാവരെക്കാളും ഇല

അരിത്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44 എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമ്മഖിയിൽ നിന്നു ഇട്ട്; ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു തനിക്കുള്ളതു ഒക്കെയും തന്റെ ഉപജീവനം മുഴുവനും ഇട്ട് എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.

- 13** അവൻ ദൈവാലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യരാതിൽ ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ, എങ്ങനെന്നയുള്ള കല്പി, എങ്ങനെന്നയുള്ള പണി എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 2 യേശു അവനോടു: നീ ഇള വലിയ പണി കാണുന്നുവോ? ഇടിക്കാതെ കല്പിമേൽ കല്പി ഇവിടെ ശ്രഷ്ടികയീലു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 പിന്നെ അവൻ ഓഡിവ് മലയിൽ ദൈവാലയത്തിനു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്രാസും ധാക്കോബ്ദിം യോഹനാസും അന്ത്രയാസും സ്വകാര്യമായി അവനോടു: 4 അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? അതിനു എല്ലാം നിവൃത്തി വരുന്ന കാലത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്തു എന്നു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും എന്നു ചോദിച്ചു. 5 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 6 ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അനേകർ എന്റെ പേരെടുത്തു വന്നു പലരെയും തെറ്റിക്കും. 7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധഗ്രൂതികളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ ഫ്രെഞ്ചുപോകരുതു. അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തനേ; എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല. 8 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും; അവിടവിടെ ഭൂക്കമവും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകും; ഇതു ഇന്ത്യനോവിന്റെ ആരംഭമെന്തെ. 9 എന്നാൽ നിങ്ങളെത്തനേ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസംഘങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കയും പള്ളികളിൽവെച്ചു തല്ലികയും എന്റെ നിമിത്തം നട്ടവാഴിക്കർക്കും രാജാക്കന്നാർക്കും മുന്നാകെ അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി നിറുത്തുകയും ചെയ്യും. 10 എന്നാൽ സുവിശേഷം മുന്നു സകലജാതികളോടും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 അവർ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എന്തു പരയേണ്ടു എന്നു മുൻകൂട്ടി വിചാരപ്പെടുത്തു. ആ നാഴികയിൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു തനേ പറവിൻ; പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, പരിശുശ്വാത്മാവഭ്യതു. 12 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപൂർ മകനെയും മരണത്തിനു ഏല്പിക്കും; മകളും അമധ്യപൂംഖാരുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും. 13 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പക്കക്കും; എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 14 എന്നാൽ ശുന്നമാക്കുന്ന ജൈവത നില്ക്കരുതാതെ സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, – വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളെടു – അനും യൈഹൃദ്യങ്ങളെത്തു ഉള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോക്കെടു. 15 വീട്ടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അക്കത്തെക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകയോ വീട്ടിൽ നിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ കടക്കയോ അരുതു. 16 വയയിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു. 17 ആ കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! 18 എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തു സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 19 ആ നാളുകൾ ദൈവം സ്വഷ്ടിച്ച സ്വഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ കഷ്ടകാലം ആകും. 20 കർത്താവു ആ നാളുകളെ ചുരുക്കിട്ടിലു എക്കിൽ ഒരു ജയവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വ്യത്യാസ്

നിനിത്തമോ അവൻ ആ നാളുകളെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 21 അനു ആരക്കിലും നിങ്ങളോടു് ഇതാ കീസ്തു ഇവിടെ എന്നോ അതാ അവിടെ എന്നോ പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു്. 22 കളളക്രിസ്തുക്കളും കളളപ്രവാചകരായും എഴുന്നേറ്റു, കഴിയും എകിൽ വ്യതമാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി അടയാളങ്ങളും അതുതങ്ങളും കാണിക്കും. 23 നിങ്ങളോ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; എന്ന എല്ലാ നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുവാളും. 24 എകിലോ ആ കാലത്തെ കഷ്ണം കഴിഞ്ഞ ശ്രഷ്ടം സുര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകയും ചന്ദ്ര പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കയും 25 ആകാശത്തുനിന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കയും ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളക്കിപ്പോകയും ചെയ്യും. 26 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടു തേജസ്സോടുംകൂടെ മേലണ്ണളിൽ വരുന്നതു അവൻ കാണും. 27 അനു അവൻ തന്റെ ദുതനാരെ അയച്ചു, തന്റെ വ്യതമാരെ ഭൂമിയുടെ അറുതിമുതൽ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെയും നാലു ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും. 28 അത്തിരെ നോക്കി ഒരു ഉപമ പറിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊന്ധു ഇളതായി ഇല തളിർക്കുവോൾ വേന്തൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവാളും. 29 അങ്ങനെ നിങ്ങളും ഇതു സംബന്ധിക്കുന്നതു കാണുവോൾ അവൻ അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 30 ഇതു ഒക്കയും സംബന്ധിക്കുവോളം ഇല തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു എന്ന സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 31 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 32 ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദുതനാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. 33 ആ കാലം എപ്പോൾ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 34 ഒരു മനുഷ്യൻ വീടുവിട്ടു പരദേശത്തുപോകുവോൾ ഭാസമാർക്കു അധികാരവും അവനവന്നു അതതു വേലയും കൊടുത്തിട്ടു വാതിൽക്കാവൽക്കാരനോടു ഉണർന്നിപ്പാർക്കലിച്ചതുപോലെ തന്നെ. 35 യജമാനൻ സസ്യങ്കോ അർഹരാത്രിക്കോ കോഴിക്കുകുന്ന നേരത്തോ രാവിലെയോ എപ്പോൾ വരും എന്നു അറിയായ്ക്കൊണ്ടു, 36 അവൻ പെടുന്നു വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കണ്ണത്താതിരിക്കേണ്ണതിനു ഉണർന്നിപ്പിൻ. 37 എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നതോ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു; ഉണർന്നിപ്പിൻ.

14 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹയുടെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെയും ഉത്സവം ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതത്താരും ശാന്ത്രിക്കാരും അവനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലുണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു അഭ്യന്തരിച്ചു. 2 ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാക്കാതിരിപ്പാർ ഉത്സവത്തിൽ അരുതു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 3 അവൻ ബേമാന്യത്തിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ ശ്രീമാന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുവോൾ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽരണി വിലയേറിയ സ്വപ്നങ്കാമാംസി തെലവുമായി വന്നു ഭരണി പൊട്ടിച്ചു അവൻറെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 4 അവിടെ ചിലർ: തെലവത്തിന്റെ ഇല വെറും ചെലവു എന്തിനു? 5 ഇതു മുന്നുറ്റിൽ അധികം വെള്ളിക്കാശിനും വിറ്റു ദിനുംകു കൊടുപ്പാർ കഴിയുമായിരുന്നുവാളും എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിൽ നീരംപെട്ടു അവരെ ദർപ്പിച്ചു. 6 എന്നാൽ യേശു: ഇവശേഷ വിടുവിൻ; അവരെ അസഹപൂർവ്വത്തുന്നതു എന്തു? അവൻ എക്കൽ നല്ല

പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു; 7 ദർശൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടക്കക്ക്
 ഉണ്ടല്ലോ; ഇപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു നന്മചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും; ഞാനോ
 എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടു ഇരിക്കയില്ല. 8 അവർ തന്നാൽ ആവതു ചെയ്തു;
 കല്പിതിലെ അടക്കത്തിനായി എന്തേ ഭേദത്തിനു മുമ്പുകൂട്ടി തെലം തേച്ചു. 9
 സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ഒക്കയും പ്രസംഗിക്കുമ്പോന്തതല്ലോ അവർ ചെയ്തതും
 അവളുടെ ഓർമ്മക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നു. 10 പിന്നെ പത്രിരുവരിൽ രൂത്തനായി ഇഷ്ടസ്കര്യോത്താവായ യുദ്ധ
 അവനെ മഹാപുരോഹിതമാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ അടുക്കൽ
 ചെന്നു. 11 അവർ അതു കേടു സന്തോഷിച്ചു അവനു പണം കൊടുക്കാം എന്നു
 വാദത്തം ചെയ്തു; അവനും അവനെ എങ്ങനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു തകം
 അനേഷ്ടിച്ചുപോന്നു. 12 പെസഹക്കുമ്പത്താടിനെ അരുക്കുന്നതായ പുളിപ്പില്ലാത്ത
 അപ്പത്തിന്തേ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യമാർ അവനോടു; നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ തെങ്ങൾ
 എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവൻ ശിഷ്യമാരിൽ റണ്ടുപേരെ അയച്ചു;
 നഗരത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഒരു കുടം വൈള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ
 നിങ്ങളെ എതിർപ്പെടു. 14 അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു അവൻ കടക്കുമ്പോന്തതു
 ആ വിട്ടുവയ്ക്കോടു; ഞാൻ എന്തേ ശിഷ്യമാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല
 എവിടെ എന്നു ഗുരു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറിവിൻ. 15 അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു
 വന്മാളിക കാണിച്ചുത്തു; അവിടെ നമുക്കു ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറിത്തു. 16 ശിഷ്യമാർ
 പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിൽ ചെന്നു അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു പെസഹ
 ഒരുക്കി. 17 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ പത്രിരുവരോടു കൂടു വന്നു. 18 അവർ ഇരുന്നു
 ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു; നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നെ,
 എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
 പറിത്തു. 19 അവർ ദുഃഖിച്ചു; ഓരോരുത്തന്നെ; ഞാനോ, ഞാനോ എന്നു അവനോടു
 ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. 20 അവൻ അവരോടു; പത്രിരുവരിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടു
 താലത്തിൽ കൈമുക്കുന്നവൻ തന്നെ. 21 മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നതു തന്നെക്കുറിച്ചു
 എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
 മനുഷ്യനോ അയ്യോ കഷ്ണം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവനു
 കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറിത്തു. 22 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പും എടുത്തു
 വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു; വാങ്ങുവിൻ; ഇതു എന്തേ ശരീരം എന്നു
 പറിത്തു. 23 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്ത്രോതരംചൊല്ലി അവർക്കു കൊടുത്തു;
 എല്ലാവരും അതിൽനിന്നു കൂടിച്ചു; 24 ഇതു അനേകർക്കു വേണ്ടി ചൊരിയുന്നതായി
 നിയമത്തിനുള്ളൂ എന്തേ രക്തം. 25 മുതിരിവിളിയുടെ അനുഭവം ദൈവരാജ്യത്തിൽ
 പുതുതായി അനുഭവിക്കുന്നനാർവ്വരെ ഞാൻ അതു ഇനി അനുഭവിക്കയില്ല എന്നു
 ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അവരോടു പറിത്തു. 26 പിന്നെ
 അവർ സ്ത്രോതരം പാടിയശേഷം ഒലീവു മലക്കു പോയി. 27 യേശു അവരോടു;
 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇടരിപ്പോകും; “ഞാൻ ഇടയാള വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതിപ്പോകും”
 എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
 നിങ്ങൾക്കു മുണ്ടെ ശലീലെക്കു പോകും എന്നു പറിത്തു. 29 പത്രാസ് അവനോടു;

എല്ലാവരും ഇടവയാലും ഞാൻ ഇടവുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 യേശു അവനോടു: ഇന്നു, ഈ രാത്രിയിൽ തന്നെ, കോഴി രണ്ടുവട്ടം കുകുമമുഖവു നീ മുന്നുവട്ടം എന്നെന്ന തജ്ജിപ്പിയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നൊടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവനോ: നിന്നൊടുകുടെ മരിക്കേണ്ടിവനാലും ഞാൻ നിന്നെന്ന തജ്ജിപ്പികയില്ല എന്നു അധികമായി പറഞ്ഞു; അങ്ങനെന്നെന്നേ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 32 അവർ ശെത്തശ്ശേമമന് എന്നു പേരുള്ള തോട്ടത്തിൽ വന്നാരെ അവൻ ശിഷ്യമാരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തിരുവോളം ഇവിടെ ഇതിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 33 പിന്നെ അവൻ പാത്രസിനെനയും യാക്കോബിനെനയും യോഹനാനെനയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഭേദപ്പുണ്ടാനും വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി: 34 എൻ്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദ്ദേശവിത്തമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാർത്തു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 35 പിന്നെ അല്ലോ മുണ്ടൊക്കു ചെന്നു നിലത്തു വീണ്ടും, കഴിയും എക്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകേണെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു: 36 അബ്ദാ, പിതാവേ, നിനക്കു എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാനപാതം എക്കൽ നിന്നു നിക്കേണ്ണേ; എക്കിലും ഞാൻ ഇല്ലിക്കുന്നതല്ല നീ ഇല്ലിക്കുന്നതത്തേ ആകടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പിന്നെ അവൻ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പാത്രസിനോടു: ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴിക ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 38 പരിക്ഷയിൽ അകപ്പോടായ്വാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; അത്തമാവു ഒരുക്കമുള്ളതു, ജയമോ ബലഹിനമത്രെ എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അവൻ പിന്നെന്നും പോതി ആ വചനം തന്നെ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 40 മടങ്ങിവന്നാരെ അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു ഭാരമേറിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവർ അവനോടു എന്തു ഉത്തരം പറയേണ്ടു എന്നു അഭിഞ്ഞില്ല. 41 അവൻ മുന്നാമതു വന്നു അവരോടു: ഇനി ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ; മതി, നാഴിക വന്നു; ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കഴിയിൽ ഏല്ലിക്കപ്പെടുന്നു. 42 എഴുന്നേപ്പിൻ; നാം പോക; ഇതാ, എന്നെന്ന കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഉടനെ, അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ തന്നെ, പന്തിരുവർിൽ ഒരുത്തനായ യുദയും അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതമാർ, ശാസ്ത്രിമാർ, മുപ്പുമാർ എന്നവർ അയച്ച ഒരു പുരുഷാരവും വാളും വടിയുമായി വന്നു. 44 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ എവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചു സൃഷ്ടമതയോടെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ എന്നു അവർക്കു ഒരു അടയാളം പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. 45 അവൻ വന്നു ഉടനെ അടുത്തുചെന്നു: റബ്ബി, എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 46 അവർ അവൻ്റെമേൽ കൈവച്ചു അവനെ പിടിച്ചു. 47 അഭികെ നില്ക്കുന്നവർിൽ ഒരുവൻ വാൾ ഉണ്ടി മഹാപുരോഹിതമാർ ഭാസനെ വെട്ടി കാതു അരുത്തു. 48 യേശു അവരോടു: ഒരു കളഞ്ഞേ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടു വന്നുവോ? 49 ഞാൻ തിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; എക്കിലും തിരുവൈഴുത്തുകൾക്കു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിനു ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 50 ശിഷ്യമാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 51 ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വെറും ശരീരത്തിനേൽ പുതപ്പു പുതെച്ചുംകൊണ്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു; അവർ അവനെ പിടിച്ചു. 52 അവനോ പുതപ്പു വിട്ടു നശനായി ഓടിപ്പോയി. 53 അവർ യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതമാർ

അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവൻ്റെ അടുക്കൽ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പുമാരും ശാസ്ത്രിമാരും എല്ലാം വന്നു കുടിയിരുന്നു. 54 പത്രാസ് മഹാപുരോഹിതൻ്റെ അരമനക്കത്തേതാളവും അവനെ ദുരവേ അനുഗമിച്ചു, ഭ്യത്യമാരോടു ചേർന്നു തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 55 മഹാപുരോഹിതമാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിനു അവൻ്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അനേകിച്ചു കണ്ണിലുത്താനും. 56 അനേകർ അവൻ്റെ നേരെ കളളിസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടും സാക്ഷ്യം ഒത്തുവന്നില്ല. 57 ചിലർ എഴുന്നേറു അവൻ്റെ നേരെ കളളിസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടും സാക്ഷ്യം ഒത്തുവന്നില്ല. 58 താൻ കൈപ്പണിയായ ഈ മന്ത്രം പൊളിച്ചു മുന്നു ദിവസംകൊണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റാനും പണിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞതു തങ്ങൾ കേടു എന്നു കളളിസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 59 എന്നിട്ടും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തുവന്നില്ല. 60 മഹാപുരോഹിതൻ നടവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു; നീ എന്നും ഉത്തരം പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 61 അവനോ മിണ്ണാതെയും ഉത്തരം പറയാതെയും ഇരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു; നീ വദ്യനായവൻ്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 62 താൻ ആകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തൻ്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഖലങ്ങളോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 63 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി; 64 ഈ സാക്ഷികളെകൊണ്ടു നമ്മകു എന്തു ആവശ്യം? ദൈവദുഷ്ടണം നിങ്ങൾ കേടുവള്ളോ; നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു എല്ലാവരും വിഡിച്ചു. 65 ചിലർ അവനെ തുപ്പുകയും അവൻ്റെ മുഖം മുടി അവനെ മുഴീച്ചുരുടി കുത്തുകയും പ്രവചിക്കു എന്നു അവനോടു പറകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി; ചേവകൾ അവനെ അടിച്ചുകൊണ്ടു കയ്യേറു. 66 പത്രാസ് താഴെ നടമുറ്റതു ഇരിക്കുന്നോൾ മഹാപുരോഹിതൻ്റെ ബാല്യകാരത്തികളിൽ ഒരുത്തി വന്നു, 67 പത്രാസ് തീ കായുന്നതു കണ്ണു അവനെ നോക്കി; നീയും ആ നസാറായനായ യേശുവിനോടുകൂടുരു ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 68 നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല, ബോധ്യമാകുന്നതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ അവൻ തളളിപ്പിറഞ്ഞു; പടിപ്പുരത്യിലേക്കു പുരജീപ്പിപ്പോൾ കോഴി കുകി. 69 ആ ബാല്യകാരത്തി അവനെ പിന്നെയും കണ്ണു സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവരോടു; ഇവൻ ആകുടിൽ ഉള്ളവൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും തളളിപ്പിറഞ്ഞു. 70 കുറയന്നെങ്ങനെ കഴിത്തിട്ടു അതികെ നിന്നുവർ പത്രാസിനോടു; നീ ആകുടിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; ഗലീലകാരന്മാളും എന്നു പറഞ്ഞു. 71 നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ പ്രാകുവാനും ആശയിട്ടുവാനും തുടങ്ങി. 72 ഉടനെ കോഴി രണ്ടാമതും കുകി; കോഴി രണ്ടുവട്ടം കുകുംമുനെ നീ മുന്നു വട്ടം എന്നെ തളളിപ്പിറയും എന്നു യേശു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രാസ് ഓർത്തു അതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു കരഞ്ഞു.

15 ഉടനെ അതികാലത്തു തന്നെ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പുമാരും ശാസ്ത്രിമാരുമായി ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കയും കൂടി ആലോചിച്ചു യേശുവിനെ കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി പീലാതെതാസിനെ എല്ലിച്ചു. 2 പീലാതെതാസ് അവനോടു; നീ യെഹൂദമാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചതിനും; താൻ ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 3 മഹാപുരോഹിതമാർ അവനെ എറിയോനു കുറ്റം

ചുമത്തി. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും അവനോടു ചോദിച്ചു: നി ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇതാ, അവർ നിന്നെൻ എന്തെല്ലാം കുറം ചുമത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം എന്നും പറയായ്ക്കയാൽ പീലാത്തൊസ് ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 6 അവൻ ഉത്സവംതോറും അവർ ചോദിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കു പതിവായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ ഒരു കലഹത്തിൽ കൊല്ല ചെയ്തവരായ കലഹക്കാരോടുകൂടെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബറബൂസ് എന്നു പേരുള്ള രത്തതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 പുരുഷാരം കയറി വന്നു, അവൻ പതിവുപോലെ ചെയ്യേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. 9 മഹാപുരോഹിതമാർ അസൃയക്കാണ്ഡു അവനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു പീലാത്തൊസ് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവരോടു: 10 യൈഹുദമാരുടെ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുത്തേരേണം എന്നു ഇല്ലിക്കുന്നവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 11 എന്നാൽ അവൻ ബറബൂസിനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിനു ചോദിപ്പാൻ മഹാപുരോഹിതമാർ പുരുഷാരത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും അവരോടു: എന്നാൽ യൈഹുദമാരുടെ രാജാവു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നവനെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവനെ കുശിക്ക എന്നു അവർ വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു. 14 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: അവൻ എന്തു ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാരെ, അവനെ കുശിക്ക എന്നു അവർ അധികമായി നിലവിളിച്ചു. 15 പീലാത്തൊസ് പുരുഷാരത്തിനു തുപ്പതിവരുത്തുവാൻ ഇല്ലിച്ചു ബറബൂസിനെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു യേശുവിനെ ചമട്ടിക്കൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു കുശിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു. 16 പടയാളികൾ അവനെ ആസ്ഥാനമായ മണ്ഡപത്തിനുകത്തു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം വിജിച്ചുകൂട്ടി. 17 അവനെ രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിടിടം മെടഞ്ഞു അവനെ ചുടിച്ചു: 18 യൈഹുദമാരുടെ രാജാവോ, ജയജയ എന്നു പറഞ്ഞു വനിച്ചു; 19 കോൽക്കൊണ്ഡു അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ തുപ്പി, മുട്ടകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 20 അങ്ങനെ അവനെ പരിഹസിച്ച ശേഷം അവർ രക്താംബരം നീകി സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു അവനെ കുശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. 21 അലക്സണ്ട്രിന്റെന്നും രൂഹമാസിന്നും അപ്പനായി വയലിൽ നിന്നു വരുന്ന കുറേനുക്കാരനായ ശിമോനെ അവന്റെ കുഴർ ചുമപ്പാൻ അവർ നിർബന്ധിച്ചു. 22 തലയോടിടം എന്നർത്ഥമുള്ള ശാല്ലഗാമാ എന്ന സ്ഥലത്തെക്കു അവനെ കൊണ്ടുപോയി; 23 കണ്ടിവെള്ള കലർത്തിയ വീഞ്ഞു അവനു കൊടുത്തു; അവനോ വാങ്ങിയില്ല. 24 അവനെ കുശിച്ചുശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രം ഇന്നവനു ഇന്നതു കിട്ടുണ്ടും എന്നു ചീട്ടിട്ടു പകുതി ചെയ്തു. 25 മുന്നാം മൺ നേരമായപ്പോൾ അവനെ കുശിച്ചു. 26 യൈഹുദമാരുടെ രാജാവു എന്നിങ്ങനെ അവന്റെ കുറം മീതെ ഏഴുതിയിരുന്നു. 27 അവർ രണ്ടു കളളുമാരെ ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി അവനോടുകൂടു കുശിച്ചു. 28 [അധികമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവനെ എല്ലാം എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവ്യതിയായി.] 29 കടന്നു പോകുന്നവർ തല കുല്പക്കിക്കൊണ്ഡു: ഹാ, ഹാ, മന്ത്രിരം പൊളിച്ചു മുന്നു നാളുക്കൊണ്ഡു പണിയുന്നവനേ, 30 നിന്നെന്തെനെ രക്ഷിച്ചു കുശിക്ക നിന്നു ഇന്നങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. 31 അങ്ങനെ തന്നെ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പന്നാരും അവനെ പരിഹസിച്ചു: ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ വഹിയാ. 32 നാം കണ്ഡു

വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു കുംഭത്തു എന്ന യിസായേൽ രാജാവു ഉപ്പോൾ കൃഷിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞിവരട്ട് എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു; അവനോടുകൂടെ കൃഷിക്കപ്പെട്ടവരും അവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു; 33 അതുരാം മൺിനേരമായപ്പോൾ ഒന്നതാം മൺിനേരത്തോളം ദേശത്തു എല്ലാം ഉരുട്ടു ഉണ്ടായി. 34 ഒന്നതാം മൺിനേരത്തു യേശു: എൻ്റെ ദൈവമെ, എൻ്റെ ദൈവമെ, നീ എന്ന കൈവിട്ടതു എന്നു എൻ്റെ അർത്ഥമുള്ള എല്ലാഹി, എല്ലാഹി ലമ്മാ ശമ്പുകതാനി എന്നു അത്യുചൃത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. 35 അർത്തെക നിന്നവരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ടു: അവൻ ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36 രജുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോജിൽ പുളിച്ചവിഞ്ഞു നിരൊച്ചു ഒരു ഓടക്കോലിമേലാക്കി: നില്ലിൻ; ഏലിയാവു അവനെ ഇറക്കുവാൻ വരുമോ എന്നു നമുക്കു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞു അവനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 37 യേശു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണാന വിട്ടു. 38 ഉടനെ മനിരത്തിലെ തിരുപ്പീല മേൽത്താട്ടു അടിയോളവും രണ്ടായി ചിന്തിപ്പോയി. 39 അവനു എതിരെ നിന്നിരുന്ന ശതാധിപൻ അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രാണാന വിട്ടതു കണ്ടിട്ടു: ഇരു മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 40 സ്ത്രീകളും ആരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർത്തിൽ മദലക്കാരത്തി മറിയയും ചെറിയ ധാക്കാബിഗ്രഡ്യും യോസയുടെയും അമ്മ മറിയയും ശലോമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 41 അവൻ ശലീലയിൽ ഇരിക്കുവോൾ അവർ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചും ശുശ്രഷിച്ചും പോന്നു; അവനോടുകൂടെ ദയവുശലേമിലേക്കു വന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 ദൈവകുന്നേരമായപ്പോൾ ശമ്പുത്തിന്റെ തലനാളായ ഒരുക്കനാൾ ആക്കൊണ്ടു 43 ശ്രേഷ്ഠമന്ത്രിയും ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ അനിമത്യയിലെ യോസേപ്പ് വന്നു ദൈവരുത്തോടെ പീലാതെതാസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു. 44 അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ എന്നു പീലാതെതാസ് ആശ്വര്യപ്പെട്ടു ശതാധിപനെ വിളിച്ചു: അവൻ മരിച്ചിട്ടു ഒടുനേരമായോ എന്നു 45 ശതാധിപനോടു വസ്തുത ചോദിച്ചിഞ്ഞിട്ടു ഉടൽ യോസേഫിനു നല്കി. 46 അവൻ ഒരു ശ്രീല വാങ്ങി അവനെ ഇരക്കി ശിലയിൽ ചുറ്റിപ്പുറതിന്നു. പാറയിൽ ബെട്ടിട്ടുള്ള കല്ലിയിൽ വെച്ചു, കല്ലിവാതില്ക്കൽ ഒരു കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചു; 47 അവനെ വെച്ച ഇടം മദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസയുടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു.

16 ശമ്പുത്ത കഴിത്തശ്രേഷ്ഠം മദലക്കാരത്തി മറിയയും ധാക്കാബിഗ്രഡ് അമ്മ മറിയയും ശലോമയും ചെന്നു അവനെ പുശ്രേണ്ടതിനു സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി.

2 ആദ്യചവട്ടത്തിന്റെ നോം നാൾ അതികാലത്തു സുരൂൾ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ കല്ലിരുക്കൽ ചെന്നു: 3 കല്ലിയുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളെയും എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു. 4 അവർ നോക്കിയാറെ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളെന്തായി കണ്ണു; അതു ആറുവും വല്ലതായിരുന്നു. 5 അവർ കല്ലിരുക്കൽത്തു കടന്നപ്പോൾ വെള്ളിനിലയക്കി ധരിച്ചു ഒരു സാല്പ്പക്കാരൻ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭേദിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു: ഭേദിക്കേണ്ടാ; കൃഷിക്കപ്പെട്ട നസിറയനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അഞ്ചിക്കുന്നു; അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവനെ വെച്ച സമലം ഇതാ. 7 നിങ്ങൾ പോയി അവൻ ശിഷ്യമാരോടും പത്രാസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുന്നെ ശലീലക്കു പോകുന്നു എന്നു പറവിൻ; അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്തുപോലെ അവിടെ അവനെ കാണും എന്നു

പരവിൽ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവർക്കു വിറയലും ഭേദവും പിടിച്ചു അവർ കല്ലറ വീട്ടു ഓടിപ്പോയി; അവർ ദയപ്പെടുകയാൽ ആരോടും എന്നും പറഞ്ഞില്ല. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) [അവൻ ആഴ്ചവടക്കിന്റെ ഒന്നാം നാൾ രാവിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടു താൻ ഏഴു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഴലക്കാരത്തി മറിയെക്കു ആദ്യം പ്രത്യക്ഷഗായി. 10 അവർ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നവരോടു അറിയിച്ചു. 11 അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ അവനെ കണ്ണു എന്നും അവർ കേട്ടാറെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 പിനെ അവരിൽ രണ്ടുപേര് നട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ മറ്റാരു രൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷഗായി. 13 അവർ പോയി ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവരോടു അറിയിച്ചു; അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 14 പിന്തേതതിൽ പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷഗായി, തന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി കണ്ണവരുടെ വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്ക്കയാൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ഹൃദയ കാർണ്ണത്തെയും ശാസിച്ചു. 15 പിനെ അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ കൈകയും പോയി സകല സൗഖ്യിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിന്ന്. 16 വിശ്വസിക്കയും സ്നാനം ഏല്പകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അക്കപ്പെടും. 17 വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ അടയാളങ്ങൾ നടക്കും: എൻ്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും; പുതുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും; 18 സർപ്പങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും; മരണകരമായ ധാരാളാനുകൂലിച്ചാലും അവർക്കു ഹാനി വരികയില്ല; രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെച്ചാൽ അവർക്കു സഹിച്ചും വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഇങ്ങനെ കർത്താവായ യേശു അവരോടു അരുളിച്ചേയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നു. 20 അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാത്തരും പ്രസംഗിച്ചു; കർത്താവു അവരോടുകൂടെ ഫവർത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉംപ്പിച്ചും പോന്നു.]

ലുക്കോസ്

1 ശ്രീമാനായ തെയോഹിലോസേ, ആദിമുതൽ കണ്ണ സാക്ഷികളും വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരുമായവർ നമ്മുടെ ഭരണപ്രസ്താവന, 2 നമ്മുടെ ഇടയിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചു വരുന്ന കാലങ്ങളെ വിവർിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം ചെമ്പാൻ പലരും തുനിന്തിരിക്കുന്നു, 3 നിന്നക്കു ഉപദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാർത്തയുടെ നിശയം നീ അറിയേണ്ടതിനു 4 അതു ക്രമമായി എഴുതുന്നതു നന്നനു ആദിമുതൽ സകലവും സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടു എന്നിക്കും തോന്തിയിരിക്കുന്നു. 5 ദയപൂദ്യരാജാവായ ഹൈരാഡാവിന്റെ കാലത്തു അബീയാക്കുന്നിൽ സെവര്യാവു എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരോഹിതന്റെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ്റെ ഭാര്യ അഹരാന്റെ പുതിമാരിൽ ഒരുത്തി ആയിരുന്നു; അവർക്കു എലിശബെത്ത് എന്നു പേര്. 6 ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്തിയുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കുറിമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. 7 എലിശബെത്ത് മച്ചിയാകകൊണ്ടു അവർക്കു സന്തതി ഇല്ലാത്തതു; ഇരുവരും വയസ്സു ചെന്നവരും ആയിരുന്നു. 8 അവൻ കൂറിന്റെ ക്രമപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ പുരോഹിതനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുന്നോൾ: 9 പുരോഹിത്യമര്യാദപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ മന്ത്രിരത്തിൽ ചെന്നു ധൂപം കാട്ടുവാൻ അവന്നു നൃക്കു വന്നു. 10 ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ ജനസമൂഹം ഒക്കെയും പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദുതൻ ധൂപപീഠത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവനായിട്ടു അവനു പ്രത്യക്ഷിക്കായി. 12 സെവര്യാവു അവനെ കണ്ണു ഭേദിച്ചു ദേഹപരവശനായി. 13 ദുതൻ അവനോടു പറഞ്ഞതു; സെവര്യാവേ, ദേഹപ്പേഡണ്ടോ; നിന്റെ പ്രാർത്ഥമനെക്കു ഉത്തരമായി: നിന്റെ ഭാര്യ എലിശബെത്ത് നിന്നകു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യോഹനാൻ എന്നു പേര് ഇടേണോ. 14 നിന്നകു സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും; അവൻ്റെ ജനനത്തിക്കൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. 15 അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും; വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കയില്ല; അമ്മയുടെ ശർഭത്തിൽവെച്ചു തന്നെ പരിശുശ്വാത്മാവുംകൊണ്ടു നിന്നയും. 16 അവൻ തിരിച്ചുവരുത്തും. 17 അവൻ അപ്പുമാരുടെ ഹ്യാദയങ്ങളെ മകഞ്ഞിലേക്കും വഴിങ്ങാത്തവരെ നിന്തിമാനാരുടെ ബോധത്തിലേക്കും തിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരുക്കമുള്ളൊരു ജനത്തെ കർത്താവിന്നുവെണ്ടി ഒരുക്കുവാൻ അവനു മുമ്പായി എലിയാവിന്റെ ആത്മാവോടും ശക്തിയോടും കൂടെ നടക്കും. 18 സെവര്യാവു ദുതനോടു; ഇതു എന്നു എന്നൊന്നിനാൽ അറിയും? എന്നു വ്യഖന്നും എന്റെ ഭാര്യ വയസ്സുചെന്നവളുമ്പ്പോൾ എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ദുതൻ അവനോടു; എന്നു ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ശബ്ദിയേൽ ആകുന്നു; നിന്നൊടു സംസാരിപ്പാനും ഇള സദ്ഗർത്ഥത്മാനം നിന്നൊടു അറിയിപ്പാനും എന്നു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 20 തക്കസമയത്തു നിവൃത്തിവരുവാനുള്ള എന്റെ ഇള വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്ക്കൊണ്ടു അതു സംഭവിക്കുവരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ മഹമായിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 ജനം സെവര്യാവിനായി കാത്തിരുന്നു, അവൻ മന്ത്രിരത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ ആശ്വര്യപെട്ടു. 22 അവൻ പുറത്തു വന്നാറെ അവരോടു സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ അവൻ മന്ത്രിരത്തിൽ ഒരു ദർശനം

കണ്ണു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവർക്കു ആഗ്രഹം കാട്ടി ഉമമനായി പാർത്തു. 23 അവന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലം തിക്കണ്ണത്തേഷം അവൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി. 24 ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്ത് ഗർഡം ധരിച്ചു; 25 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിര നീക്കുവാൻ കർത്താവു എന്ന കടാക്ഷിച്ച നാളിൽ ഇങ്ങനെ എനിക്കു ചെയ്തുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അണഞ്ഞ മാസം ഒളിച്ചു പാർത്തു. 26 ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ശബ്ദിയേൽദ്വാരാ നസരെത്ത് എന്ന ശലിപ്പട്ടണത്തിൽ, 27 ദാവീദുഗ്രഹത്തിലൂളു യോസേഫ് എന്നാരു പുരുഷനു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടക്കത്തെ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേര് മരിയ എന്നു ആയിരുന്നു. 28 ദുരൻ അവളുടെ അടക്കത്തെ അക്കത്തു ചെന്നു; ക്യപലിച്ചവളേ, നിനക്കു വന്നു; കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവർ ആ വാക്കു കേടു മേഖിച്ചു; ഇതു എന്നൊരു വന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു. 30 ദുരൻ അവളോടു; മരിയയേ, യേപ്പേണ്ടാ; നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു. 31 നീ ഗർഡം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യേശു എന്നു പേര് വിളിക്കേണം. 32 അവൻ വലിയവൻ ആകും; അതുന്നതരെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവനു കൊടുക്കും 33 അവൻ യാക്കോബുഗ്രഹത്തിനു എന്നുക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യത്തിനു അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. (ബിം 9165) 34 മരിയ ദുരന്നോടു; ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്ക്കയാൽ ഇതു എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതിനു ദുരൻ: പതിശുഖാത്മാവു നിന്റെമേൽ വരും; അതുന്നതരെ ശക്തി നിന്റെമേൽ നിശ്ചിട്ടും; ആകയാൽ ഉത്തരവിക്കുന്ന വിശുദ്ധരുജ്ജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 36 നിന്റെ ചാർച്ചകരാത്തി എലീശബെത്തും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു മകനെ ഗർഡം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവനവർക്കു ഇതു ആറാം മാസം. 37 ദൈവത്തിനു ഒരു കാര്യവും അസാധ്യമല്ലേം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 അതിനു മരിയ: ഇതാ, ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ഭാസി; നിന്റെ വാക്കുപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കേം എന്നു പറഞ്ഞു; ദുരൻ അവളെ വിടുപോയി. 39 ആ നാളുകളിൽ മരിയ എഴുന്നേറു മല നാട്ടിൽ ഒരു യൈഹുദപട്ടണത്തിൽ ബഹുപ്പെട്ടു ചെന്നു, 40 സെവര്യാവിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തി എലീശബെത്തിനെ വരിച്ചു. 41 മരിയയുടെ വന്നു എലീശബെത്ത് കേടുപോൾ പിള്ള അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ തുള്ളി; എലീശബെത്ത് പരിശുഖാത്മാവു നിറഞ്ഞവാളായി, 42 ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു; സ്ത്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ; നിന്റെ ഗർഭ ഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു. 43 എന്റെ കർത്താവിന്റെ മാതാവു എന്റെ അടക്കത്തെ വരുന്ന മാനം എനിക്കു എവിടെ നിന്നു ഉണ്ടായി. 44 നിന്റെ വന്നുസ്വരം എന്റെ ചെവിയിൽ വീണപോൾ പിള്ള എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ആനന്ദംകൊണ്ടു തുള്ളി. 45 കർത്താവു തന്നോടു അരുളിച്ചുയ്യർത്തിനു നിവൃത്തിയുണ്ടാകും എന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവതി. 46 അപ്പോൾ മരിയ പറഞ്ഞതു: “എന്റെ ഉള്ളം കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു; 47 എന്റെ ആത്മാവു എന്റെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഇല്ലാൻിക്കുന്നു. 48 അവൻ തന്റെ ഭാസിയുടെ താഴ്ച കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലാ; ഇന്നുമുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്ന ഭാഗ്യവതി എന്നു വാഴ്ത്തും. 49 ശക്തനായവൻ എനിക്കു വലിയവ ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

അവൻ്റെ നാമം പരിശുദ്ധം തന്നേ. 50 അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു അവൻ്റെ കരുണ തലമുറതലമുറയോളം ഇരിക്കുന്നു. 51 തന്റെ ഭൂജംകൊണ്ടു അവൻ ബലം പ്രവർത്തിച്ചു, ഹൃദയവിച്ചാരത്തിൽ അഹകരിക്കുന്നവരെ ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു. 52 പ്രദേശങ്ങാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇരകി താണവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 53 വിശനിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിരോച്ചു, സന്യന്നമാരെ വെറുതെ അയച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 54 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരോടു അരുളിച്ചേയ്തതുപോലെ അബ്രഹാമിനും അവൻ്റെ സന്തതിക്കും എന്നേക്കും കരുണ ഓർക്കേണ്ടതിനു, (അംഗം 5165) 55 തന്റെ ഭാസനായ തിണ്ടായെലിനെ തുണഞ്ചിരിക്കുന്നു.” 56 മറിയ ഏകദേശം മുന്നു മാസം അവളോടു കൂടെ പാർത്തിട്ടു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 57 എലീശവൈത്തിനു പ്രസബിപ്പാനുള്ള കാലം തിക്കഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഒരു മകനെ പ്രസബിച്ചു; 58 കർത്താവു അവൾക്കു വലിയ കരുണ കാണിച്ചു എന്നു അയല്ലക്കാരും ചാർച്ചകാരും കേട്ടിട്ടു അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു. 59 എട്ടാം നാളിൽ അവൻ പെത്തലിനെ പരിപ്പേദന ചെയ്താൻ വന്നു; അപ്പെൻ്റെ പേര്പോലെ അവനു സെവര്യാവു എന്നു പേര് വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 60 അവൻ്റെ അമ്മയോ: അബ്രൂ, അവനു യോഹനാൻ എന്നു പേരിട്ടെന്നും എന്നു പറഞ്ഞു. 61 അവൻ അവളോടു: നിന്റെ ചാർച്ചയിൽ ഈ പേരുള്ളവർ ആരും ഇല്ലാണോ എന്നു പറഞ്ഞു. 62 പിന്നെ അവനു എന്തു പേര് വിളിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അപ്പനോടു ആഗ്രഹകാട്ടി ചോദിച്ചു. 63 അവൻ ഒരു എഴുത്തു പലക ചോദിച്ചു: അവൻ്റെ പേര് യോഹനാൻ എന്നു എഴുതി; എല്ലാവരും ആഗ്രഹരൂപ്പും. 64 ഉടനെ അവൻ്റെ വായും നാവും തുറന്നു, അവൻ സംസാരിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. 65 ചുറ്റും പാർക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം ഭയം ഉണ്ടായി;, ദയവുദ്ദേശനാട്ടിൽ എങ്ങും ഇരു വാർത്ത ഒക്കയും പരന്നു. 66 കേട്ടവർ എല്ലാവരും അരു ഹ്യത്യയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു: ഇരു പെത്തൽ എന്തു ആകും എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവിൻ്റെ കൈ അവനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 67 അവൻ്റെ അപ്പനായ സെവര്യാവു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിരിഞ്ഞവനായി പ്രവചിച്ചുപറിഞ്ഞു: 68 “തിണ്ടായെലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു ഉദ്യാരണം ചെയ്കയും 69 ആദിമുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകമാർ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചേയ്തതുപോലെ (അംഗം 5165) 70 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ വശത്തു നിന്നും നമ്മു പകുക്കുന്ന ഏവരുടെയും കയ്യിൽ നിന്നും നമ്മു രക്ഷിപ്പാൻ 71 തന്റെ ഭാസനായ ഭാവിദിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ നമുക്കു രക്ഷയുടെ കൊണ്ടു ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു, 72 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരോടു കരുണ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനും 73 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു 74 നാം ആയുഷ്കമാലം ഒക്കയും ഭയം കൂടാതെ തിരുമുഖിൽ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ നമുക്കു കൂപു നല്കുമെന്നു 75 അവൻ നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രഹാമിനോടു സത്യവും തന്റെ വിശുദ്ധ നിയമവും ഓർത്തുകരുണ്ടാൽ അകുന്നു. 76 നീയോ പെത്തലേ, അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. കർത്താവിൻ്റെ വഴി ഒരുക്കുവാനും 77 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്ദേഖരുണ്ടാൽ അവൻ്റെ ജനത്തിനു പാപമോചനത്തിൽ രക്ഷാപരിജ്ഞാനം കൊടുപ്പാനുമായി നീ അവനു മുമ്പായി നടക്കും. 78 ഇരുളിലും മരണനിശ്ചലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശിച്ചു, നമ്മുടെ കാലുകളെ സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തേണ്ടതിനു 79 ആ

ആർട്ടുകരുണയാൽ ഉയരത്തിൽനിന്നു ഉദയം നമ്മുൾ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു.” 8 പെപ്പറ്റ് വളർന്നു ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു; അവൻ യിസായേലിനു തന്നെത്താൻ കാണിക്കും നാശവരെ മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.

2 ആ കാലത്തു ലോകം ക്രൈസ്തവ്യം പേര്വഴി ചാർത്തേണം എന്നു ഒഗ്ഗുസ്തോസ് ക്രൈസ്തവരുടെ ഒരു ആജ്ഞയെ പുറപ്പെട്ടു. 2 കുറേനേരാസ് സുറിയനാടു വാഴുന്നോൾ ഈ ഓന്നാമത്തെ ചാർത്തത്തു ഉണ്ടായി. 3 എല്ലാവരും ചാർത്തപ്പേഡേണ്ടിനു താന്താൻ്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി. 4 അങ്ങനെ യോണേഷാഹും ദാവീദിന്റെ ശൃംഗാരത്തിലും കുലത്തിലും ഉള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു തനിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മറിയ എന്ന ഗർഭിനിയായ ഭാര്യയോടും കൂടുട ചാർത്തപ്പേഡേണ്ടിനു ശലീലയിലെ നസരത്ത് പട്ടണം വിട്ടു, 5 തെളുജ്യത്തിൽ ബേതൽ‌ലേഹോ എന്ന ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. 6 അവൻ അവിടെ ഇരിക്കുന്നോൾ അവർക്കു പ്രസവത്തിനുള്ള കാലം തികെന്നു. 7 അവൻ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു, ശീലകൾ ചുറ്റി വഴിയുവല്ലതിൽ അവർക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്ക്കയാൽ പശുത്തെട്ടാട്ടിയിൽ കിടത്തി. 8 അന്നു ആ പ്രദേശത്തു ഇടയ്ക്കാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻ കുട്ടത്തെ കാവൽക്കാത്തു വെള്ളിയിൽ പാർത്തിരുന്നു. 9 അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ഒരു ആര്തൻ അവരുടെ അരികെ നിന്നു, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമുന്നി, അവർ ദേഹവശരായിതീർന്നു. 10 ആത്മൻ അവരോടു; ദയപ്പേഡേണ്ടാ; സർവ്വജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ളജ്ഞാരു മഹാസന്നേഹം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സ്വീകരിക്കുന്നു. 11 കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു അടയാളമോ; ശീലകൾ ചുറ്റി പശുത്തെട്ടാട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പെട്ടെന്നു സ്വർഗ്ഗിയെ സെസന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം ആത്മോടു ചേർന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. 14 “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു മഹത്വം; ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു സമാധാനം” എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ആത്മകാർ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയശേഷം ഇടയ്ക്കാർ: നാം ബേതൽ‌ലേഹമോളം ചെന്നു കർത്താവു നമ്മോടു അരിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണേണം എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു. 16 അവർ ബഹുപ്പെട്ടു ചെന്നു, മറിയരെയും യോണേഷിനെയും പശുത്തെട്ടാട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ടു. 17 കണ്ടശേഷം ഈ പെപതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു വാക്കു അരിയിച്ചു. 18 കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഇടയ്ക്കാർ പറഞ്ഞത്തിനെക്കുറിച്ചു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 19 മറിയ ഈ വാർത്ത ക്രൈസ്തവ്യം ഹ്യദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 തങ്ങളോടു അരിയിച്ചതുപോലെ ഇടയ്ക്കാർ കേട്ടതും കണ്ടതുമായ എല്ലാറിനെയും കുറിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെട്ടുത്തിയും പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. 21 പരിപ്പേരം കഴിപ്പാനുള്ള എടു തിവസം തികെന്നതപ്പോൾ അവൻ ഗർഭത്തിൽ ഉള്ളാറിക്കുംമുഖേപ ആത്മൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവനു യേശു എന്നു പേര് വിളിച്ചു. 22 മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവളുടെ ശുശ്വർക്കരണകാലം തികെന്നതപ്പോൾ 23 കടിഞ്ഞതുലായ ആശോകയെയും കർത്താവിനു വിശ്വലം ആയിരിക്കേണം എന്നു കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 24 അവനെ കർത്താവിനു അർപ്പിപ്പാനും ഒരു ഇണ കുറുപ്പാവിനെയോ രണ്ടു പ്രാക്കുത്തിനെയോ

കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചതുപോലെ യാഗം കഴിപ്പാനും അവർ അവനെ ദൈരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 25 ദൈരുശലേമിൽ ശിമോൻ എന്നു പേരുകളളാരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും തിസ്രായേലിന്റെ ആദ്ധ്യാസത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു; പരിശുഭാത്മാവും അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 കർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തവും ഒന്നു കാണുംമുണ്ടെന്ന കാണിക്കയില്ല എന്നു പരിശുഭാത്മാവിനാൽ അവനു അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിരുന്നു. 27 അവൻ ആത്മനിയേഹത്താൽ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു. ദേശു എന്ന പെപ്തലിനു വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ചട്ടപ്രകാരം ചെയ്വാൻ അമ്മയുമാർ അവനെ അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ 28 അവൻ അവനെ കയ്യിൽ ഏതി ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 29 “ഇപ്പോൾ നാമാ തിരുവചനാപോലെ നീ അടിയന്നെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയക്കുന്നു. 30 ജാതിക്കർക്കു വെളിപ്പേടുവാനുള്ള പ്രകാശവും നിന്റെ ജനമായ തിസ്രായേലിന്റെ മഹത്വമായി 31 നീ സകല ജാതികളുടെയും മുസിൽ ദൈക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ 32 ഏന്റെ കല്ലു കണ്ണുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ഇങ്ങനെ അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ അവൻ അപ്പനും അമ്മയും ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 34 പിനെ ശിമോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവന്റെ അമ്മയായ മരിയുഡാടു: അനേകഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാരം വെളിപ്പേടേണ്ടതിനു ഇവനെ തിസ്രായേലിൽ പലരുടെയും വീഴ്ചചെയക്കും എഴുന്നേള്ളിനും മറുത്തുപറയുന്ന അടയാളത്തിനുമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. 35 നിന്റെ സുന്തപ്പാണനിൽകൂടിയും ഒരു വാൾ കടക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ആശേർ ശോത്രത്തിൽ ഫനുവേലിന്റെ മകളായ ഹനാ എന്നൊരു പ്രവാചകി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ കന്യാകാലത്തിൽ പിനെ ദർത്താവിനോടുകൂടെ ഏഴു സംവത്സരം കഴിച്ചു എണ്ണപത്തുനാലു സംവത്സരം വിധവയും വളരെ വയസ്സു ചെന്നവള്ളുമായി 37 ദൈവാലയം വിട്ടു പിരിയാതെ ഉപവാസത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ രാവും പകലും ആരാധന ചെയ്തു പോന്നു. 38 ആ നാഴികയിൽ അവളും അടുത്തുനിന്നു ദൈവത്തെ സ്ത്രുതിച്ചു, ദൈരുശലേമിന്റെ വിണ്ണേട്ടപ്പിനെ കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോടും അവനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 39 കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെയും നിവർത്തിച്ചേഷം അവർ ശലീലയിൽ തങ്ങളുടെ പട്ടണമായ നസാറത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 40 പെപ്തൽ വളർന്നു ഇതാനും നിരഞ്ഞു, ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടുപോന്നു; ദൈവക്കുപത്രും അവമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 41 അവന്റെ അമ്മയുമാർ ആണ്ടുതോറും പെസഹപെരുനാളിനു ദൈരുശലേമിലേക്കു പോകും. 42 അവനു പ്രത്യേക വയസ്സായപ്പോൾ അവർ പതിവുപോലെ പെരുനാളിനു പോയി. 43 പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുവോൾ ബാലനായ ദേശു ദൈരുശലേമിൽ താമസിച്ചു; അമ്മയുമാരോ അരിഞ്ഞതില്ല. 44 സഹയാത്രക്കാരുടെ കുട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവർ ഉണ്ടിച്ചിട്ടു ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പോന്നു; പിനെ അവനെ ബന്ധുക്കളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ തിരഞ്ഞു. 45 കാണാഞ്ഞിട്ടു അവനെ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു ദൈരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 46 മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞത്തോഴേഷം അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശം കേൾക്കെയും അവരോടു ചോറിക്കെയും ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. 47 അവന്റെ വാക്കു കേട്ടവർക്കെല്ലാവർക്കും അവന്റെ വിവേകത്തിലും

ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയം തോന്തി. അവനെ കണക്കിട്ടു അവർ അതിശയിച്ചു; 48 അമ അവനോടു് മകനേ, ഞങ്ങളോടു് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു് എന്തു? നിഞ്ഞ് അപ്പനും ഞാനും വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെ തിരഞ്ഞെടു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ അവരോടു് എന്ന തിരഞ്ഞെടു എന്തിനു? എന്റെ പിതാവിനുള്ളിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടതു് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ. എന്നു പറഞ്ഞു. 50 അവൻ തങ്ങളോടു് പറഞ്ഞ വാക്കു അവർ ശഹിച്ചില്ല. 51 പിനെ അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇരഞ്ഞി, നസരെത്തിൽ വന്നു അവർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവന്റെ അമ ഹ്യദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 52 യേശുവോ ജണാനത്തിലും വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിനേന്ത്യും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും മുതിർന്നു വന്നു.

3 തീബ്രരൂപം കൈസരുടെ ഖാദ്ധയുടെ പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ പൊന്തിയോസ് പീലാത്താസ് ദൈഹ്യനാടു് വാഴുന്നോൾ, ഹരോദാവു ഗലിലയിലും അവന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൂസ് ഇതുരുത്തേവോനിത്തിദേശങ്ങളിലും ലുസാന്യാസ് അബിലേനയിലും 2 ഇടപ്രദേശനോരായും ഹനാവും കയ്യഫാവും മഹാപുരോഹിതമാരായും ഇരിക്കും കാലം സെവര്യാവിന്റെ മകനായ യോഹനാനു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ദൈവത്തിന്റെ അരുള്ളപ്പാടു ഉണ്ടായി. 3 അവൻ യോർദ്ദുനാൻകെയുള്ള നാട്ടിൽ കൈത്തും വന്നു പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരംനാനു പ്രസംഗിച്ചു. 4 “മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവൻ്റെ വാക്കാവിതു് കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവൻറെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ. 5 എല്ലാതാഴ്വരയും നികന്നുവരും; എല്ലാമലയും കുന്നും താഴും; വളഞ്ഞതു് ചൊയ്യായും ദുർഘടമായതു് നിരന വഴിയായും തീരു; 6 സകലജയവും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ കാണു്” എന്നിങ്ങനെ ദൈശയാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. 7 അവനാൽ സ്നാനം എല്ലാൻ വന്ന പുരുഷാരത്തോടു അവൻ പറഞ്ഞതു്; സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ ഞിഞ്ഞത് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതു ആർ? 8 മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായിപ്പിൻ. അഭ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ടു് എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു് പറവാൻ തുനിയരുതു്; അഭ്രാഹാമിനു ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു മക്കളെ ഉള്ളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു് പറയുന്നു. 9 ഇപ്പോൾ തന്നെ വ്യക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിനു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വ്യക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇടുകളയ്യുന്നു. 10 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു പുരുഷാരം അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അതിനു അവൻ: രണ്ടു വസ്ത്രമുള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവനു കൊടുക്കരുടെ; ക്ഷേമസാധനങ്ങൾ ഉള്ളവനും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യേണ്ട എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ചുക്കക്കാരും സ്നാനം എല്ലാൻ വന്നു: ശുരോ, ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യേണം എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 13 നിങ്ങളോടു് കല്പിച്ചതിൽ അധികം ഒന്നും പിരിക്കരുതു് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 14 പദജനവും അവനോടു് ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ആരെയും ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെയും ചതിയായി ഒന്നും വാങ്ങാതെയും നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം മതി എന്നു വെള്ളിൻ എന്നു അവരോടു് പറഞ്ഞു. 15 ജനം കാത്തുനിന്നു; അവൻ ക്രിസ്തുവോ എന്നു എല്ലാവരും ഹ്യദയത്തിൽ യോഹനാനെക്കുറിച്ചു

വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 16 യോഹനാൻ എല്ലാവരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; താൻ നിങ്ങളെ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരുന്നു; അവൻ ചെരിപ്പിൽനിന്ന് വാറു അഴിപ്പാൻ താൻ യോഗ്യന്നല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും തീക്കാണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. 17 അവനു വീശുമുറം കയ്യിൽ ഉണ്ടും; അവൻ കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതന്നു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇടു ചട്ടകളുകയും ചെയ്യും. 18 മറ്റു പലതും അവൻ പ്രഭോയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ജനത്തോടും സ്വവിശേഷം അനിയിച്ചു. 19 എന്നാൽ ഇടപ്പെടുവായ ഹരേദാവും സഹോദരന്നും ഭാര്യ ഹരേദ്യനിമിത്തവും ഹരേദാവും ചെയ്തത് സകലദോഷങ്ങൾ നിമിത്തവും യോഹനാൻ അവനെ ആക്ഷേപിക്കയാൽ 20 അതെല്ലാം ചെയ്തതു കൂടാതെ അവനെ തടവിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. 21 ജനം എല്ലാം സ്നാനം ഏല്ലക്കുകയിൽ യേശുവും സ്നാനം ഏറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു, 22 പരിശുദ്ധാത്മാവും ദേഹരൂപത്തിൽ പ്രാവു എന്നപോലെ അവന്നുമേൽ ഇരഞ്ഞിവന്നു. നീ എന്നു പ്രിയ പുതൻ; നിന്നിൽ താൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 23 യേശുവിന്നു താൻ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ യോസേഫിന്നും മകൻ എന്നും ജനം വിചാരിച്ചു; 24 യോസേഫ് ഹേഠിയുടെ മകൻ, ഹേഠി മത്മാതാത്തിന്നും മകൻ, മത്മാതാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, ലേവി മല്കിയുടെ മകൻ, മല്കി തന്നായിയുടെ മകൻ, തന്നായിരുന്നും മകൻ, 25 യോസേഫിന്നും മകൻ, യോസേഫ് മകൻ, മത്തമെഘാസിന്നും മകൻ, മത്തമെഘാസ് ആമോസിന്നും മകൻ, ആമോസ് നാഹുമിന്നും മകൻ, നാഹുമാ എസ്ത്രീയുടെ മകൻ, എസ്ത്രീ നൃത്യായിയുടെ മകൻ, 26 നൃത്യാ മധ്യാത്തിന്നും മകൻ, മധ്യാത്ത് മത്തമെഘാസിന്നും മകൻ, മത്തമെഘാസ് ശ്രമയിയുടെ മകൻ, ശ്രമയി യോസേഫിന്നും മകൻ, യോസേഫ് യോദയുടെ മകൻ, 27 യോദാ യോഹനാന്നും മകൻ, യോഹനാൻ രേസയുടെ മകൻ, രേസ സൊരാബാബേലിന്നും മകൻ, സൊരാബാബേൽ ശ്രദ്ധിയേലിന്നും മകൻ, ശ്രദ്ധിയേൽ നേരിയുടെ മകൻ, 28 നേരി മെൽക്കിയുടെ മകൻ, മെൽക്കി അദ്ദിയുടെ മകൻ, അദ്ദി കോസാമിന്നും മകൻ, കോസാം എല്ലമാദാമിന്നും മകൻ, എല്ലമാദാം ഏരിന്നും മകൻ, 29 ഏർ യോശുവിന്നും മകൻ, യോഷു എലിയേസരിന്നും മകൻ, എലിയേസർ യോർമിന്നും മകൻ, യോർം മത്മാതിന്നും മകൻ, മത്മാതാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, 30 ലേവി ശിമോന്നും മകൻ, ശിമോൻ യൈഹൂദയുടെ മകൻ, യൈഹൂദാ യോസേഫിന്നും മകൻ, യോസേഫ് യോനാമിന്നും മകൻ, യോനാം എല്ലാക്കിമിന്നും മകൻ, 31 എല്ലാക്കിനീം മല്ലാവിന്നും മകൻ, മല്ലാവു മെന്നയുടെ മകൻ, മെന്നാ മത്തമയുടെ മകൻ, മത്തമാ നാമാന്നും മകൻ, നാമാൻ ആവിദിന്നും മകൻ, 32 ആവിദ് യിഴ്വായിയുടെ മകൻ, യിഴ്വായി ഓബേദിന്നും മകൻ, ഓബേദ് ബോവസിന്നും മകൻ, ബോവസ് സല്ലമോന്നും മകൻ, സല്ലമോൻ നഹശാന്നും മകൻ, 33 നഹശാൻ അമ്മിനാദാബിന്നും മകൻ, അമ്മിനാദാബ് അരാമിന്നും മകൻ, അരാം എസോന്നും മകൻ, എസോൻ പാരേനിന്നും മകൻ, പാരേൻ യൈഹൂദയുടെ മകൻ, 34 യൈഹൂദാ യാക്കോബിന്നും മകൻ, യാക്കോബ് യിസ്ഹാക്കിന്നും മകൻ, യിസ്ഹാക് അബോഹാമിന്നും മകൻ, അബോഹാം തേരപിന്നും മകൻ, 35 തേരപ് നാഹോർിന്നും മകൻ, നാഹോർ സെരുഗിന്നും മകൻ, സെരുഗ് രഖുവിന്നും മകൻ,

രേശു ഹാലെഗിന്റെ മകൻ, ഹാലെഗർ ഏവെവതിന്റെ മകൻ, ഏവെവർ ശലാമിന്റെ മകൻ, ശലാം കയിന്നാന്റെ മകൻ, 36 കയിന്നാൻ അർഹക്സാദിന്റെ മകൻ, അർഹക്സാദി ശ്രേമിന്റെ മകൻ, ശ്രേം നോഹായുടെ മകൻ, നോഹ ലാമേക്കിന്റെ മകൻ, 37 ലാമേക് മെമുശലയുടെ മകൻ, മെമുശലാ ഹാനോക്കിന്റെ മകൻ, ഹാനോക്ക് യാരെറിന്റെ മകൻ, യാരെങ്കും മലേലോലിന്റെ മകൻ, മലേലോൽ കയിന്നാന്റെ മകൻ, 38 കയിന്നാൻ എനോഗിന്റെ മകൻ, എനോഗർ ശേത്തിന്റെ മകൻ, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ, ആദാം വൈവത്തിന്റെ മകൻ.

4 യേശു പരിശുഭ്യാത്മാവു നിറഞ്ഞതവനായി യോർദ്ദാൻ വിട്ടു മടങ്ങി; ആത്മാവു അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി; പിശാച്ചു അവനെ നാല്പതു ദിവസം പരിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 2 ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല; അവ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവനു വിശനു. 3 അപ്പോൾ പിശാച്ചു അവനോടു: നീ ദൈവപുതൻ എങ്കിൽ ഈ ക്ലീനോടു അപുമായിത്തിരുവാൻ കല്പിക്കേ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവനോടു: മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിനെ പിശാച്ചു അവനെ മേലോട്ടു കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലെ സകല രാജ്യങ്ങളെയും ക്ഷണിന്നേരത്തിൽ അവനു കാണിച്ചു: 6 ഈ അധികാരം ഒക്കയും അതിന്റെ മഹത്യവും നിന്നുകു തരം; അതു എങ്കിൽ എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു മനസ്സുള്ളവനു ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു. 7 നീ എനെ നമസ്കരിച്ചാൽ അതെല്ലാം നിന്റെതാകും എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 പിനെ അവൻ അവനെ യെരുശലേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിനേൽക്കു നിറുത്തി അവനോടു; നീ ദൈവപുതൻ എങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നുതാഴോട്ടു ചാടുക. 10 “നിനെ കാപ്പാൻ അവൻ തന്റെ ദുതനാരോടു നിനെനക്കുംചു കല്പിക്കയും ചെയ്യു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരിക്ഷിക്കരുതു എന്നു അരുളിച്ചേയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 അങ്ങനെ പിശാച്ചു സകല പരിക്ഷയും തിക്കച്ചുശേഷം കുറെ കാലത്തെക്കു അവനെ വിട്ടുമാറി. 14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഗലീലേക്കു മടങ്ങിച്ചുനു; അവൻ ശുതി ചുറുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കയും പരന്നു. 15 അവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു; എല്ലാവരും അവനെ പ്രശംസിച്ചു. 16 അവൻ വളർന്ന നസരാത്തിൽ വന്നു: ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ പതിവുപോലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു വായിപ്പാൻ എഴുന്നേറുന്നിനു. 17 യെശുയാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം അവനു കൊടുത്തു; അവൻ ശുതി ചുറുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കയും പരന്നു. 18 “ദർശനാരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ കർത്താവു എനെ അഭിഷേകം ചെയ്കയാൽ അവൻ ആത്മാവു എന്നെന്നേമെല്ലാം ബാധിക്കു വിടുതലയും കുരുട്ടമാർക്കു കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിത്തം വരുത്തി വിടുവിച്ചയപ്പാനും 19 കർത്താവിന്റെ പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗിപ്പാനും എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു. 20 പിനെ അവൻ പുസ്തകം മടക്കി ശുശ്രൂഷക്കാരനു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു ഇരുന്നു; പള്ളിയിലുള്ള

എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു അവക്കൽ പതിനേതിരുന്നു. 21 അവൻ അവരോടു: ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്തേ ചപനം കേൾക്കയിൽ ഇള തിരുവൈഴ്വതിനു നിവൃത്തി വന്നിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 22 എല്ലാവരും അവനെ പുകഴ്ത്തി, അവൻ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യ വാക്കുകൾ നിമിത്തം ആശ്വര്യപെട്ടു; ഇവൻ യോസേഫിന്റെ മകൻ അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു: “ബൈബ്രാ, നിന്നെന്തത്തേനു സൗഖ്യമാക്കുക” എന്നുള്ള പഴഞ്ഞാല്ലും “കഹർന്നഹുമിൽ ഉണ്ടായി കേട്ടു എല്ലാം ഇള നിന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും ചെയ്ക്” എന്നും നിങ്ങൾ എന്നോടു പറയും നിശ്ചയം. 24 ഒരു പ്രവാചകനും തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ സമ്മതന്മുഖം എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഏലീയാവിന്റെ കാലത്തു ആകാശം മുഖാണ്ഡും ആരു മാസവും അടഞ്ഞിട്ടു ദേശത്തു എങ്ങും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ തിന്റായേലിൽ പല വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ധമാർത്ഥമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 26 എന്നാൽ സീദോനിലെ സഹപ്തയിൽ ഒരു വിധവയുടെ അടുക്കലേക്കല്ലോടെ അവരിൽ ആരുടെയും അടുക്കലേക്കു ഏലീയാവിനെ അയച്ചില്ല. 27 അവളും എലീഷാപ്രവാചകന്റെ കാലത്തു തിന്റായേലിൽ പല കുഷ്ഠരോഗികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറിയക്കാരനായ നയമാർ അല്ലാതെ അവരാറും ശുഖമായില്ല എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 28 പള്ളിയിലുള്ളവർ ഇതു കേട്ടിട്ടു എല്ലാവരും കോപം നിറഞ്ഞവരായി എഴുന്നേറ്റു 29 അവനെ പട്ടണത്തിനു പുറത്താക്കി അവരുടെ പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ വക്കേജും കൊണ്ടുപോയി തലകീഴായി തളളിയിട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു. 30 അവനോ അവരുടെ നടവിൽ കുട്ടി കടന്നുപോയി. 31 അനന്തരം അവൻ ഗലീലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ കഹർന്നഹുമിൽ ചെന്നു ശബ്ദത്തിൽ അവരെ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു. 32 അവൻ ചപനം അധികാരത്തോടെ ആക്കയാൽ അവർ അവൻ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 33 അവിടെ പള്ളിയിൽ അശുദ്ധതയും ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 34 അവൻ നസാധനായ യേശുവേ, വിടു; ഞങ്ങൾക്കും നിന്നക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നിൽക്കുന്നുവോ! നി ആർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ തന്നെ എന്നു ഉണ്ടെങ്കെ നിലവിലിച്ചു. 35 മിണ്ടരുതു; അവനെ വിടുപോക എന്നു യേശു അതിനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ ഭൂതം അവനെ നടവിൽ തളളിയിട്ടു കേടു നേന്നും വരുത്താതെ അവനെ വിടുപോയി. 36 എല്ലാവർക്കും വിസ്മയം ഉണ്ടായി: ഈ ചപനം എന്തു? അധികാരത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ അവൻ അശുഖ്യാത്മാക്കളോടു കല്പിക്കുന്നു; അവ പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നു എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുതുകാണ്ടിരുന്നു. 37 അവൻ ശുതി ചുറ്റുമുള്ള നാടെങ്ങും പരന്നു. 38 അവൻ പള്ളിയിൽനിന്നു ഇനങ്ങി ശിമോന്റെ വീടിൽ ചെന്നു. ശിമോന്റെ അമ്മാവിയയു കുറഞ്ഞാരുതുകാണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കയാൽ അവർ അവർക്കുവേണ്ടി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 39 അവൻ അവളെ കുന്നിഞ്ഞതു നോക്കി, ജ്യരത്തെ ശാസിച്ചു; അതു അവളെ വിടുമാറി; അവൾ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 40 സുര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നേബാൾ നാനാവ്യാധികൾ പിടിച്ച തീനക്കാർ ഉള്ളവർ ഒക്കയും അവരെ അവൻ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ ഓരോരുത്തന്റെയും മേൽ കൈവെച്ചു അവരുടെയും അവരുടെ സൗഖ്യമാക്കി. 41 പലതിൽ നിന്നും ഭൂതങ്ങൾ; നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിലവിലിച്ചു പറഞ്ഞുപോയി; താൻ ക്രിസ്തു എന്നു അവ

അവികക്കാണ്ഡു മിണ്ടുവാൻ അവൻ സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസിച്ചു. 42 നേരം വെള്ളുത്തപ്പോൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലത്തേക്കു പോയി. പുരുഷാരം അവനെ തിരഞ്ഞെടു അവന്റെ അർക്കത്തു വന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പോകാതിരിപ്പാൻ അവനെ തടുത്തു. 43 അവൻ അവരോടു് ഞാൻ മറ്റൊള്ള പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ഇതിനായിട്ടുള്ള എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിലെ പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചുപോന്നു.

5 അവൻ ഗണേഷരത്ത് തടാകത്തിന്റെ കരയിൽ നില്ക്കുന്നോൾ പുരുഷാരം ദൈവപചനം കേൾക്കേണ്ടതിനു അവനെ തിക്കിക്കാണ്ഡിക്കയിൽ 2 രണ്ടു പടകു കരക്കു അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു അവൻ കണ്ഡു; അവയിൽ നിന്നു മീൻപിടിക്കാർ ഇങ്ങി വല കഴുകുകയായിരുന്നു. 3 ആ പടകുകളിൽ ശിമോനുള്ളതായ ഓനിൽ അവൻ കയറി കരയിൽ നിന്നു അല്ലെങ്കിലും നിന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ പടകിൽ ഇരുന്നു പുരുഷാരത്തെ ഉപദേശിച്ചു. 4 സംസാരിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ അവൻ ശിമോനോടു് ആഴത്തിലേക്കു നിക്കി മീൻപിടിത്തത്തിനു വല ഇരക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിനു ശിമോൻ: നാമാ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും അഭ്യാസിച്ചിട്ടും എന്നും കിട്ടിയില്ല; എക്കിലും നിന്റെ വാക്കിനു ഞാൻ വല ഇരക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ പെരുത്തു മീൻകുട്ടം അകപ്പെട്ടു വല കീറാറായി. 7 അവർ മറ്റു പടകിലുള്ള കുട്ടാളികൾ വന്നു സഹായിപ്പാൻ അവരെ മാടിവിളിച്ചു. അവർ വന്നു പടകു രണ്ടും മുഞ്ഞുമാറാക്കുവോള്ളും നിരീച്ചു. 8 ശിമോൻ പത്രാസ് അതു കണ്ടിട്ടു യേശുവിന്റെ കാല്പക്കൽ വിണ്ണു; കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകക്കാണ്ഡു എന്ന വിട്ടുപോകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവർക്കു ഉണ്ടായ മീൻപിടിത്തത്തിൽ അവനും അവനോടു കുടെയുള്ളവർക്കു എല്ലാവർക്കും സംഭേദം പിടിച്ചിരുന്നു. 10 ശിമോന്റെ കുട്ടാളികളായ യാക്കാബെം യോഹന്നാൻ എന്ന സെബാദിമക്കൾക്കും അഭ്യിഖ്യം തനേ. യേശു ശിമോനോടു് ദയപ്പേടേണാ, ഇന്നു മുതൽ നി മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിനെ അവർ പടകുകളെ കരക്കു അടക്കപ്പെട്ടിട്ടും സകലവും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 12 അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ കുഷ്ഠം നിരീഞ്ഞെന്നുരു മനുഷ്യൻ യേശുവിനെ കണ്ഡു കവിഞ്ഞു വിണ്ണു; കർത്താവേ, നിന്നു മന്ദിരം നേരക്കിൽ എന്ന ശുഖമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 യേശു കൈ നീടി അവനെ തൊടു; എനിക്കു മന്ദിരം ശുഖമാക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം അവനെ വിട്ടു മാറി. 14 അവൻ അവനോടു് ഇതു ആരോടും പറയരുതു; എന്നാൽ പോയി നിന്നെന്നതനേ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു, അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി മോശേ കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ ശുഖികരണത്തിനുള്ള വഴിപാടു അർപ്പിക്കു എന്നു അവനോടു കല്പിച്ചു. 15 എന്നാൽ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനം അധികം പരന്നു. വളരെ പുരുഷാരം വചനം കേൾക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ വ്യാധികൾക്കു സൗഖ്യം കിട്ടുന്നതിനും കൂടി വന്നു. 16 അവനോ നിർജ്ജനനേശത്തു വാങ്ങിപ്പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 17 അവൻ ഒരു ദിവസം ഉപദേശിക്കുന്നോൾ ഗലീലയിലും യൈഹുദയിലുമുള്ള സകലഗ്രാമത്തിൽനിന്നും യൈഹുദലേഖിൽനിന്നും വന പരിശനാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവിട ഇരുന്നിരുന്നു. സൗഖ്യമാക്കുവാൻ കർത്താവിന്റെ ശക്തി

അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അപ്പോൾ ചില അള്ളകൾ പക്ഷവാതം പിടിച്ച് ഒരു മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു; അവനെ അകത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു അവൻ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. 19 പുരുഷാരം ഹേതുവായി അവനെ അകത്തുകൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ വഴി കാണാണ്ടിട്ടു പുരമേൽ കയറി ഓടു നീക്കി അവനെ കിടക്കയോടെ നടുവിൽ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുക്കിവെച്ചു. 20 അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു. അവൻ: മനുഷ്യാ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും: ദൈവദുഷ്ടനം പറയുന്ന ഇവൻ ആർ? ദൈവം രൂവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. 22 യേശു അവരുടെ ചിന്തകളെ അഭിജ്ഞത്വം അവരോടു: നിങ്ങൾ ഫുദയത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 23 നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ എഴുന്നേറ്റു 24 എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രനു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അഭിയോജനിന്നു - അവൻ പക്ഷവാതകകാരനോടു: എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു വീടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവർ കാൺകെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു, താൻ കിടന കിടക്ക എടുത്തു ദൈവത്തെ മഹത്വികരിച്ചുകൊണ്ടു വീടിലേക്കു പോയി. 26 എല്ലാവരും വിസ്മയംപെണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി ദയം നിറഞ്ഞവരായി: ഇന്നു നാം അപൂർവ്വ കാര്യങ്ങളെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്റെ ശേഷം അവൻ പുരപ്പുട്ടു, ലേവി എന്നു പേരുളേണ്ടാരു ചുക്കക്കാരൻ ചുക്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു; എനെ അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 28 അവൻ സകലവും വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 29 ലേവി തന്റെ വീടിൽ അവനു ഒരു വലിയ വിരുന്നു രൈക്കി; ചുക്കക്കാരും മറ്റും വലിയോരു പുരുഷാരം അവരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. 30 പരിശമാരും അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: നിങ്ങൾ ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകൂടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 31 യേശു അവരോടു: തീനക്കാർക്കളുാതെ സഖ്യമുള്ളവർക്കു വെവ്വേനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; 32 ഞാൻ നീതിമാനാരെ അല്ല പാപികളെ അന്തേ മാനസാന്തരത്തിനു വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോടു: യോഹനാന്റെ ശിഷ്യമാർ കൂടക്കുടെ ഉപവാസിച്ചു പ്രാർത്ഥനകൾച്ചുവരുന്നു; പരിശമാരുടെ ശിഷ്യമാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യമാരോ തിന്നുകയും കൂടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു: മണവാളൻ തോഴ്മക്കാരോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ അവരെ ഉപവാസം ചെയ്യിപ്പാൻ കഴിയുമോ? 35 മണവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന കാലം വരും; അന്നു, ആ കാലത്തു, അവർ ഉപവാസിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ഉപമയ്യും അവരോടു പറഞ്ഞു: ആരും കോടിത്തുണിക്കണ്ണം കീറിയെടുത്തു പശയവസ്ത്രത്തോടു ചേർത്തു തുന്നുമാറില്ല. തുന്നിയാലോ പുതിയതു കീറുകയും പുതിയകണ്ണം പശയത്തിനോടു ചേരാതിരിക്കയും ചെയ്യും. 37 ആരും പുതുവിന്തു പുതിയതുരുത്തിയിൽ പകരുമാറില്ല, പകർന്നാൽ പുതുവിന്തു തുരുത്തിയെ പൊളിച്ചു ഷൈക്കിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും; 38 പുതുവിന്തു പുതിയതുരുത്തിയിൽ അന്തേ പകർന്നുവെക്കേണ്ടതു.

39 പിനെ പഴയതു കുടിച്ചിട്ടു അരും പുതിയതു ഉടനെ അതുഗൾക്കുനില്ല; പഴയതു എറെ നല്ലതു എന്നു പറയും.

6 ഒരു ശമ്പുത്തിൽ അവൻ വിള്ളേമിയിൽ കുടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ കതിർ പറിച്ചു കൈകൊണ്ടു തിരുമ്പിതിനു. 2 പരീശമാരിൽ ചിലർ ശമ്പുത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവരോടു: ദാവിദ് തനിക്കും കുടെയുള്ളവർക്കും വിശനുപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു 4 പുരോഹിതമാർ മാത്രമല്ലാതെ അരും തിന്നരുതാതെ കാഴ്ചയുള്ളു വാങ്ങി തിന്നുകയും കുടെയുള്ളവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 മനുഷ്യപുത്രൻ ശമ്പുത്തിനും കർത്താവു ആകുന്നു എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 6 മരാരു ശമ്പുത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ വലജൈ വരണ്ടുള്ളോരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ശാസ്ത്രിമാരും പരീശമാരും അവനെ കുറം ചുമതലുവാൻ സംഗതി കിടുണ്ടതിനു അവൻ ശമ്പുത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കാണ്ടിരുന്നു. 8 അവരുടെ വിചാരം അഭിജന്തിച്ചു; അവൻ വരണ്ടെ കൈയുള്ള മനുഷ്യനോടു: എഴുന്നേറ്റു നടവിൽ നില്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; 9 അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒന്നു ചോദിക്കാം; ശമ്പുത്തിൽ നന്ന ചെയ്കയോ തിന്ന ചെയ്കയോ ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ നശിപ്പിക്കയോ എത്ര വിഹിതം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കിച്ചു ആ മനുഷ്യനോടു; കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, അവൻ്റെ കൈക്കു സൗഖ്യം വന്നു. 11 അവരോ ഭോന്തു നിബന്ധനവരായി യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യുണ്ടു എന്നു തമിൽ ആലോചന കഴിച്ചു. 12 ആ കാലത്തു അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിനു ഒരു മലയിൽ ചെന്നു ദൈവത്തേതാടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രി കഴിച്ചു. 13 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യമാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അവരിൽ പ്രന്തണ്ഡപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവർക്കു അപ്പാസ്തലമാർ എന്നും പേര് വിളിച്ചു. 14 അവർ ആരെന്നാൽ: പത്രാസ് എന്നു അവൻ പേർവിളിച്ച ശിമോൻ, അവൻ്റെ സഹോദരനായ അന്നത്യാസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പോസ്, ബർത്താലാമായി, 15 മത്തായി, തോമാസ്, അല്പം മാതൃത്വം മകനായ യാക്കോബ്, എതിവുകാരനായ ശിമോൻ, 16 യാക്കോബിൻ്റെ സഹോദരനായ യുദാ, ഭോഗിയായത്തിൽനന്ന് ഇളംകാഡ്യാർത്തത് യുദാ എന്നിവർ തന്നേ. 17 അവൻ അവരോടു കുടെ ഇരണ്ടി സമഭൂമിയിൽ നിന്നു; അവൻ്റെ ശിഷ്യമാരുടെ കുടവും യെഹൂദയിൽ എല്ലാടത്തുനിന്നും യെരുശലേമിൽ നിന്നും നോർ സിഡോൻ എന്ന സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ നിന്നും അവൻ്റെ വചനം കേൾപ്പെന്നും രോഗശാനി കിട്ടുവാനും വന്ന സ്വഹ പുരുഷാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അശുശ്വാത്മകൾ ബാധിച്ചവരും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 19 ശക്തി അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു എല്ലാവരെയും സൗഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു പുരുഷാരം ഒക്കയും അവനെ തൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 20 അനന്തരം അവൻ ശിഷ്യമാരെ നോക്കി പറഞ്ഞതു: ദരിദ്രമാരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാമാർ; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 21 ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാമാർ; നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിവരും; ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാമാർ; നിങ്ങൾ ചിതിക്കും. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ഭേദിച്ചു ഭേദിരാക്കി നിന്നിച്ചു നിങ്ങളുടെ

പേര് വിടക്കു എന്നു തളളുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ. 23 ആ നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയതു; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രവാചകനാരോടു അങ്ങനെന തനേ ചെയ്തുവല്ലോ. 24 എന്നാൽ സന്പന്നരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങളുടെ അതശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുപോയല്ലോ. 25 ഇപ്പോൾ തുപ്പത്തമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു വിശക്കും. ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു കരയും. 26 സകല മനുഷ്യരും നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിപ്പിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ കളിപ്പവാചകനാരെ അങ്ങനെന ചെയ്തുവല്ലോ. 27 എന്നാൽ കേൾക്കുന്നവരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്വന്നഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പക്കക്കളുന്നവർക്കു ഗുണം ചെയ്തിന്. 28 നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ദുഷ്ക്രിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 29 നിന്നെൻ ഒരു ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവനു മറ്റൊരു കാണിച്ചുകൊടുക്ക; നിന്നേ പുതപ്പു എടുത്തുകളിയുന്നവനു വസ്ത്രവും തട്ടുകരുതു. 30 നിന്നോടു ചോദിക്കുന്ന ഏവന്നും കൊടുക്ക; നിന്നുക്കുള്ളതു എടുത്തുകളിയുന്നവനോടു മടക്കി ചോദിക്കരുതു. 31 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണു എന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തനേ അവർക്കും ചെയ്തിന്. 32 നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിക്കുന്നവരെ സ്വന്നഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നു ഉപചാരം കിട്ടു? പാപികളും അങ്ങനെന തനേ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 34 മടക്കി വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നവർക്കുകടം കൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നു കിട്ടു? പാപികളും കുറയാതെ മടക്കിവാങ്ങിംഗതിനു പാപികൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. 35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്വന്നഹിപ്പിൻ; അവർക്കു നമ ചെയ്തിന്; ഒന്നും പകരം ഇപ്പിക്കാതെ കടം കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വളരെ ആകും; നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മകൾ ആകും; അവൻ നഡികട്ടവരോടും ദുഷ്ടരാരോടും ദയാലുവല്ലോ. 36 അങ്ങനെന നിങ്ങളുടെ പിതാവു മനസ്സിലിവ്യുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസ്സിലിവ്യുള്ളവർ ആകുവിൻ. 37 വിധികരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കയില്ല; ശിക്ഷകരു വിധികരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകയില്ല; വിടുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിടുവിക്കും. 38 കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടു; അമർത്ഥി കുല്യക്കി കവിയുന്നൊരു നല്ല അളവു നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരു; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടു. 39 അവൻ ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു: കുതുടനു കതുടനെന വഴികട്ടുവാൻ കഴിയുമോ? ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയോ? ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനു മീതെയ്യലു, 40 അഭ്യാസം തിക്കണ്ണതവൻ എല്ലാം ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആകും. 41 എന്നാൽ നീ സഹോദരൻ്റെ കണ്ണിലെ കരടു നോക്കുകയും സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ വിചാരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്നു? 42 അല്ല, സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ നോക്കാതെ: സഹോദര, നില്ലു; നിന്നേ കണ്ണിലെ കരടു എടുത്തുകളിയട്ടു എന്നു സഹോദരനോടു പറവാൻ നിന്നക്കു എങ്ങനെ കഴിയും? കഹടകത്തിക്കാരാ, മുഖവു സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തുകളുകൾ; എന്നാൽ സഹോദരൻ്റെ കണ്ണിലെ കരടു എടുത്തുകളിവാൻ വെടിപ്പായി കണ്ണുമല്ലോ.

43 ആകാത്തപലം കായ്ക്കുന്ന നല്ല വ്യക്ഷമില്ല; നല്ലപലം കായ്ക്കുന്ന ആകാത്ത വ്യക്ഷവുമില്ല. 44 എതു വ്യക്ഷത്തെയും പലംകൊണ്ട് അറിയാം. മുള്ളിൽനിന്നു അതിപ്പഴം ശേഖരിക്കുകയും തെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിങ്ങാ പരികയും ചെയ്യുമാറില്ലപ്പോ. 45 നല്ലമനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു നല്ലതു പുരപ്പുടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്കൾ ഭോഷമായതിൽ നിന്നു ഭോഷം പുരപ്പുടുവിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നെത്തു കവിയുന്നതപ്പോ വായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. 46 നിങ്ങൾ എന്ന കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു വിളിക്കയും താൻ പറയുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 47 എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്റെ വചനം കേടു ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം ഇന്നവനോടു തുല്യൻ എന്നു താൻ കാണിച്ചു തരാം. 48 ആശക്കുഴിച്ചു പാരമേൽ അടിസ്ഥാനം ഇടു വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു അവൻ തുല്യൻ. വെള്ളപ്പാകാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടുവീടിനോടു അടിച്ചു; എന്നാൽ അതു നല്ലവള്ളം പണിതിരിക്കുന്നവനോടു തുല്യകിപ്പോയില്ല. 49 കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്തവനോ അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ മര്യാദയേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ. ഒരുക്കു അടിച്ചു ഉടനെ അതു വീണു; ആ വീടിന്റെ വിച്ച വലിയതുമായിരുന്നു.

7 ജനം കേൾക്കു തന്റെ വചനം ഒക്കയും പറഞ്ഞതുതീർന്ന ശേഷം അവൻ കഫർനഹൂമിൽ ചെന്നു. 2 അവിടെ ഒരു ശതാധിപനു പ്രിയനായ ഭാസൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പുറായിരുന്നു. 3 അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു അവൻ വന്നുതന്റെ ഭാസന രക്ഷിക്കേണ്ടിത്തിനു അവനോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ തയ്യാറന്നാരുടെ മുപ്പുനാരെ അവൻ അടുക്കൽ അയച്ചു. 4 അവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു താല്പര്യമായി അപേക്ഷിച്ചു; നീ അതു ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അവൻ യോഗ്യൻ; 5 അവൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു; എങ്ങൾക്കു ഒരു പള്ളിയും തീർപ്പിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 6 യേശു അവരോടുകൂടെ പോയി, വീടിനോടു അടുപ്പാറായപ്പോൾ ശതാധിപൻ സ്വന്നഹിതനാരെ അവൻ അടുക്കൽ അയച്ചു; കർത്താവേ, പ്രയാസപ്പേഡേണ്ടാ; നീ എന്റെ പുരേകക്കത്തു വരുവാൻ താൻ പോരാത്തവൻ. 7 അതുകൊണ്ടു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ താൻ യോഗ്യൻ എന്നു എന്നിക്കു തോന്തിട്ടില്ല. ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരനും സൗഖ്യവരും. 8 താനും അധികാരത്തിനു കീഴ്പെട്ട മനുഷ്യൻ; എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഒരുവനോടു പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു; മറ്റാരുവനോടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ വരുന്നു; എന്റെ ഭാസനോടു; ഇതു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 9 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു അവകൽ ആശയരുപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി, അനുഗമിക്കുന്ന കുടുതെതാടു; യിസ്രായേലിൽകൂടെ ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം താൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; 10 ശതാധിപൻ പറഞ്ഞതയച്ചിരുന്നവർ വീടിൽ മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഭാസനെ സൗഖ്യത്തോടെ കണ്ടു. 11 പിറ്റേനാൾ അവൻ നയിൻ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്നോൾ അവൻ ശിഷ്യമാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ പോയി. 12 അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ വാതിലോടു അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഒരുത്തനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ അമ്മക്കു ഏകജാതനായ മകൻ; അവളോ വിധവ ആയിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവു

മനസ്സുലിംഗത്വം അവജ്ഞാടു; കരയേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അടക്കത്തുചെന്നു മഞ്ചം തൊട്ടു ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു. 14 ബാലപ്രകാരം, എഴുന്നേംക്ക് എന്നു തൊൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേരു ഇരുന്നു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി; അവൻ അവനെ അമൈക്കു എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 16 എല്ലാവർക്കും ദേഹിടിച്ചു; ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ എഴുന്നേറിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്തീകരിച്ചു. 17 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ശ്രദ്ധ ദൈവയും ഒക്കെയും ചുറ്റുമുള്ള നാടനങ്ങും പറന്നു. 18 ഇതു ഒക്കെയും ദേഹനാശം ശിഷ്യമാർ അവനോടു അറിയിച്ചു. 19 എന്നാരെ ദേഹനാശം തന്റെ ശിഷ്യമാർിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു; കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു; വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, തങ്ങൾ മറ്റാരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണ്ടോ എന്നു; വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, തങ്ങൾ മറ്റാരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണ്ടോ എന്നു ചോദിപ്പാൻ ദേഹനാശസ്ഥാപകൻ തങ്ങളെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ആ നാശികയിൽ അവൻ വ്യാധികളും ഭാഡാങ്ങളും ദുരാത്മാകളും പിടിച്ചു പലരെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും പല കുരുടമാർക്കു കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടും അവരോടു; 22 കുരുടർ കാണുന്നു; മുടക്കർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുശ്രായിത്തിരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മതിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേംക്കുന്നു; ദിരുന്നോരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ദേഹനാശനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 23 എന്നാൽ എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 24 ദേഹനാശം ദുരമാർ പോയശ്രേഷ്ഠം അവൻ പുരുഷാരത്തോടു ദേഹനാശനക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു; നിങ്ങൾ എന്തു കാണാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി? കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓദയോ? 25 അല്ല, എന്തു കാണാൻ പോയി? മാർദ്വവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെന്നോ? മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു സുവഭോഗികളായി നടക്കുന്നവർ രാജാനികളിൽ അതേ. 26 അല്ല, എന്തു കാണാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെന്നോ? അതേ, പ്രവാചകനിലും മികച്ചവനെ തന്നെ എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: 27 “തൊൻ എന്റെ ദുരതനെ നിനക്കു മുമ്പായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുന്പിൽ നിനക്കു വഴി ഏറുക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെക്കുറിച്ചാക്കുന്നു. 28 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ ദേഹനാശനക്കാൾ വലിയവൻ ആരുമീല്ല; ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.— 29 എന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും ചുക്കകാരും കേട്ടിട്ടു ദേഹനാശം സ്ഥാപിക്കാനും നായശാസ്ത്രിമാരും അവനാൽ സ്ഥാപിക്കാനും ഏല്ലക്കാരെ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന തങ്ങൾക്കു വൃമാവാക്കിക്കളെന്നു. — 31 ഈ തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ എത്തിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? അവൻ എത്തിനോടു തുല്യം? 32 തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലുത്തി, നിങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്തില്ല; തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞില്ല എന്നു ചന്തസ്ഥലത്തു ഇരുന്നു അനേകാനും വിളിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടിക്കളോടു അവൻ തുല്യർ. 33 ദേഹനാശസ്ഥാപകൻ അപ്പും തിന്നാതെയും വിശ്വസ്തു

കുടിക്കാതെയും വനിൽക്കുന്നു; അവനു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.
 34 മനുഷ്യപുത്രൻ തിനും കൂടിച്ചുംകാണു വനിർഖിക്കുന്നു; തിനിയും കുടിയുന്നു
 ആയ മനുഷ്യൻ; ചുക്കരാവുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു നിങ്ങൾ
 പറയുന്നു. 35 ഇതാനമോ തന്റെ എല്ലാ മക്കളാലും നിതികരിക്കപ്പറിക്കുന്നു. 36
 പരിശമാതിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂടെ ക്ഷേണം കഴിപ്പാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു;
 അവൻ പരിശരീര വിട്ടിൽ ചെന്നു ക്ഷേണത്തിനിരുന്നു. 37 ആ പട്ടണത്തിൽ പാപിയായ
 ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പരിശരീര വിട്ടിൽ ക്ഷേണത്തിനിരിക്കുന്നതു അറിഞ്ഞു ഒരു
 വെൺകൽഭരണി പതിമള്ളേതലം കൊണ്ടുവന്നു, 38 പുറകിൽ അവൻ കാല്പകൽ
 കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു കല്ലുനീർകൊണ്ടു അവൻ കാൽ നന്നച്ചുതുങ്ങി;
 തലമുടികൊണ്ടു തുടുച്ചു കാൽ ചുംബിച്ചു തെതലം പുശി. 39 അവനെ ക്ഷണിച്ചു
 പരിശരൻ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്ന തൊടുന
 സ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങനെയുള്ളവർ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു; അവൻ പാപിയല്ലോ
 എന്നു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു 40 ശ്രീമാനേ, നിന്നോടു ഒന്നു പറവാനുണ്ടു എന്നു യേശു
 പറഞ്ഞത്തിനു: ഗുരോ, പറഞ്ഞതാലും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 41 കടം കൊടുക്കുന്ന
 ഒരുത്തനും രണ്ടു കടക്കാർ ഉണ്ഡായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ അഞ്ഞുവു വെള്ളിക്കാശും
 മറ്റവൻ അന്നതു വെള്ളിക്കാശും കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. 42 വീട്ടുവാൻ അവർക്കു
 വക ഇല്ലായ്ക്കയാൽ അവൻ ഇരുവർക്കും ഇജൈച്ചുകൊടുത്തു; എന്നാൽ അവരിൽ
 ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും? 43 അധികം ഇജൈക്കിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ
 ഉഛവിക്കുന്നു എന്നു ശ്രീമാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നീ വിഡിച്ചു ശരി എന്നു
 പറഞ്ഞു. 44 സ്ത്രീയുടെ നേരെ തരിഞ്ഞു ശ്രീമാനോടു പറഞ്ഞു: ഇന്ന് സ്ത്രീയെ
 കാണുന്നവോ? ഞാൻ നിന്റെ വിട്ടിൽ വന്നു, നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം തന്നില്ല;
 ഇവളോ കല്ലുനീർകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ നന്നച്ചു തലമുടികൊണ്ടു തുടുച്ചു. 45 നീ
 എന്നിക്കു ചുംബുനു തന്നില്ല; ഇവളോ ഞാൻ അകത്തു വന്നതു മുതൽ ഇടവിടാതെ
 എന്റെ കാൽ ചുംബിച്ചു. 46 നീ എന്റെ തലയിൽ തെതലം പുശിയില്ല; ഇവളോ പരിമള
 തെലലുകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ ചുംബിച്ചു. 47 ആകത്താൽ ഇവളുടെ അനേകമായ പാപങ്ങൾ
 മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; അവൻ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവല്ലോ;
 അല്ലോ മോചിച്ചുകിട്ടിയവൻ അല്ലോ സ്നേഹിക്കുന്നു. 48 പിനെ അവൻ അവനോടു:
 നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവനോടു കൂടെ
 പന്തിയിൽ ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും കൊടുക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു തന്മിൽ
 പറഞ്ഞുതുങ്ങാൻ. 50 അവനോ സ്ത്രീയോടു: നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
 സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

8 അനന്തരം അവൻ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു
 പട്ടണത്തോറും സഖരിച്ചും. 2 അവനോടുകൂടെ പന്തിരുവരും അവൻ
 ദുരാത്മാക്കലെയും വ്യാധികലെയും നീക്കി സന്ധവും വരുത്തിയ ചില സ്ത്രീകളും എഴു
 ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മശലക്കാരത്തി മറിയും 3 ഏഹരോദാവിന്റെ കാര്യവിചാരകനായ
 കുസായുടെ ഭാര്യയോഹനയും ശൃംഗരയും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രവകക്കാണ്ടു അവർക്കു
 ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു പോന്ന മറ്റു പല സ്ത്രീകളും ഉണ്ഡായിരുന്നു. 4 പിനെ വലിയോരു
 പുരുഷാരവും ഓരോ പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവൻ ആടുക്കൽ വന്നവരും രൂമിച്ചു

കൂടിയപ്പോൾ അവൻ ഉപമയായി പറഞ്ഞതു: വിതെകക്കുന്നവൻ വിത്തു വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 5 വിതെകക്കുന്നവൻ ചിലതു വഴിയർികെ വീണിട്ടു ചവിട്ടിപ്പോകയും ആകാശത്തിലെ പരവജാതി അതിനെ തിനുകളുകയും ചെയ്തു. 6 മറ്റു ചിലതു പാറമേൽ വീണു മുള്ളച്ചു നനവില്ലായ്കയാൽ ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു മുള്ളിനിടയിൽ വീണു; മുള്ളുകുടെ മുള്ളച്ചു അതിനെ എത്രുക്കികളുണ്ടു. 8 മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു മുള്ളച്ചു നുറുമേൻ ഫലം കൊടുത്തു. ഈതു പറഞ്ഞിട്ടു: കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ട ഏനു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ അവനോടു ഇള ഉപമ എന്തു ഏനു ചോദിച്ചതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു: 10 ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവർക്കോ കണ്ണിട്ടും കാണാതിരിപ്പാനും, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും ഉപമകളിലതെ. 11 ഉപമയുടെ പൊരുളോ: വിത്തു ദൈവപചനം; 12 വഴിയർികയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പിശാച്ചു വനു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വചനം എടുത്തുകളയുന്നു. 13 പാറമേലുള്ളവരോ കേൾക്കുന്നവാൾ വചനം സന്ദേഹപ്പെടേണാടെ കൈകൈക്കാളുന്നവർ എങ്കിലും അവർക്കു വേതില്ല; അവർ തല്ക്കാലം വിശ്വസികയും പരിക്ഷാസമയത്തു പിന്നവാങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. 14 മുള്ളിനിടയിൽ വീണതോ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും പോയി ചിന്തകളാലും ധനത്താലും സംസാരഭേദങ്ങളാലും എത്രുങ്ങി പുർണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവരതെ. 15 നല്ല മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേടു ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ക്ഷമയോടെ ഫലം കൊടുക്കുന്നവർ തനേ. 16 വിളക്കു കൊള്ളുത്തിട്ടു ആരും അതിനെ പാത്രംകൊണ്ടു മുടുകയോ കട്ടിൽക്കണിശെ വെക്കയോ ചെയ്യാതെ അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചു കാണേണ്ടതിനു തണ്ടിനേൽ അതെ വെക്കുന്നതു. 17 വെളിപ്പെടാതെ ഗുണമായതു ഒന്നുമില്ല; പ്രസിദ്ധമായി വെളിച്ചതു വരാതെ മറവായിരിക്കുന്നതും ഒന്നുമില്ല. 18 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു എന്നു സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടവിൻ. ഉള്ളവനു കിട്ടു; ഇല്ലാതവനോടോ ഉണ്ടു എന്നു തോനുന്നതും കുടെ എടുത്തുകളയും. 19 അവൻ്റെ അമയും സഹോദരരാരും 20 അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു, പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു അടുപ്പാൻ കഴിത്തില്ല. നിന്റെ അമയും സഹോദരരാരും നിനെ കാണാൻ ഇല്ലിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനോടു അറിയിച്ചു. 21 അവരോടു അവൻ: എന്റെ അമയും സഹോദരരാരും ദൈവ വചനം കേടു ചെയ്യുന്നവരതെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 ഒരു ദിവസം അവൻ ശിഷ്യമാരുമായി പടകിൽ കയറി; നാം തടാകത്തിന്റെ അക്കരെ പോക എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 23 അവർ നീകി ബാടുന്നോൾ അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി 24 തടാകത്തിൽ ഒരു ചുഡിക്കാറു ഉണ്ടായി പടകിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞതിട്ടു അവർ പ്രാണഭയത്തിലായി അടുക്കെ ചെന്നു: നാമാ, നാമാ, തെങ്ങൾ സശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണർത്തി; അവൻ എഴുന്നേറു കാറ്റിനെയും വെള്ളത്തിന്റെ കോപത്തെയും ശാമിച്ചു; അവ അമർന്നു ശാന്തത ഉണ്ടായി. പിനെ അവരോടു: 25 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ദേഹപ്പെട്ടു: ഇവൻ ആർ? അവൻ കാറ്റിനോടും വെള്ളത്തോടും കല്പികയും അവ അനുസരികയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തന്മിൽ പറഞ്ഞു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു.

26 അവർ ഗലീലക്കു നേരയുള്ള ഗൈറ്റേസെന്യോദേശത്തു അണംത്തു. 27 അവൻ കരക്കു ഇണങ്ങിയപ്പോൾ ബഹുകാലമായി ഭൂതങ്ങൾ ബാധിച്ചൊരു മനുഷ്യൻ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു വന്നു എതിർപ്പെട്ടു; അവൻ ബഹുകാലമായി വസ്ത്രം ധരിക്കാതെയും വീടിൽ പാർക്കാതെയും ശവക്ല്ലീകളിൽ അന്തേ ആയിരുന്നു. 28 അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു നിലവിളിച്ചു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യേശുവേ, മഹാന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിന്നക്കും തമ്മിൽ എന്തു? എനെ ഉപദേവികരുതെ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അശുഖാതമാവിനോടു ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. അതു വളരെ കാലമായി അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നു; അവനെ ചങ്ങലയും വിലങ്ങും ഇട്ടു ബന്ധിച്ചു സുകഷിച്ചിരുന്നിട്ടും അവൻ ബന്ധനങ്ങളെ തകർക്കയും ഭൂതം അവനെ കാടുകളിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 30 യേശു അവനോടു: നിന്റെ പേര് എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. അനേകം ഭൂതങ്ങൾ അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു; ലഘേഡാൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 31 പാതാളത്തിലേക്കു പോകുവാൻ കല്പിക്കരുതു എന്നു അവ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. (Abyssos p12) 32 അവിടെ മലയിൽ വലിയൊരു പനിക്കുട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയിൽ കടപ്പാൻ അനുവാദം തരേണും എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു. 33 ഭൂതങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടു പനിക്കളിൽ കടന്നപ്പോൾ കൂടും കടുന്നുകതെന്നുടെ തടാകണ്ണിലേക്കു പാഞ്ഞു വീർപ്പുമുട്ടി ചത്തു. 34 ഈ സംഭവിച്ചതു മേയ്ക്കുനവർ കണ്ടിട്ടു ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു. 35 സംഭവിച്ചതു കാണ്ണാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുഖോധാരം പുണ്ഡ്രം യേശുവിന്റെ കാല്പക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ണു ദയപ്പെട്ടു. 36 ഭൂതഗ്രാജ്ഞനു സഖ്യവും വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു കണ്ണവർ അവരോടു അറിയിച്ചു. 37 ഗൈറ്റേസെന്യോദേശത്തിലെ ജനസമൂഹം എല്ലാം ഭയപരവശരായി തങ്ങളെ വിട്ടുപോകേണും എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ പടക്കുകയിൽ മടങ്ങിപ്പോന്നു. 38 ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ ആർ അവനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. 39 അതിനു അവൻ: നീ വീടിൽ മടങ്ങിച്ചുന്നു ദൈവം നിന്നക്കു ചെയ്തതു ഒക്കയും അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ അയച്ചു. അവൻ പോയി യേശു തന്നിക്കു ചെയ്തതു ഒക്കയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാവും അറിയിച്ചു. 40 യേശു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈകെക്കാണും; അവർ എല്ലാവരും അവനായിട്ടു കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. 41 അപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണിയായ ധാരിബാന്ന് എന്നു പേരുളേണ്ടായു മനുഷ്യൻ വന്നു യേശുവിന്റെ കാല്പക്കൽ വീണു. 42 അവനു എക്കദേശം പറ്റണം വയസ്സുള്ള ഏകജാതയായോരു മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ മരിപ്പാറായതു കൊണ്ടു തന്റെ വീടിൽ വരേണും എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ പോകുന്നേയാൾ പുരുഷാരം അവനെ തികിലിക്കാണ്ടിരുന്നു. 43 അന്നു പറ്റണ്ടു സംഭവിച്ചതു രക്തസ്വമുള്ളവളും മുതൽ എല്ലാം വൈദ്യമാർക്കു കൊടുത്തിട്ടും ആരാലും സഖ്യവും വരുത്തുവാൻ കഴിയാതെന്നുവള്ളുമായോരു സ്ത്രീ 44 പുറകിൽ അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു ഉടനെ അവളുടെ രക്തസ്വവം നിന്നുപോയി. 45 എനെ തൊട്ടു ആർ എന്നു യേശു ചോദിച്ചു.

എല്ലാവരും താന്മ്യം, താന്മ്യം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഗുരോ, പുരുഷാരം നിന്നെ തിക്കിത്തിരക്കുന്നു എന്നു പറത്രാസും കുടകയുള്ളവരും പറഞ്ഞു. 46 യേശുവോ: ഒരാൾ എന്ന താട്ട്; എങ്കൽനിന്നു ശക്തി പുരുഷപ്പട്ടതു താൻ അറിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 47 താൻ മരഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല എന്നു സ്ത്രീ കണ്ണു വിരെച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവൻറെ മുമ്പിൽ വീണ്ങു, അവനെ താട്ട് സംഗതിയും തൽക്കശണം സഞ്ചയമായതും സകലജനവും കേൾക്കു അറിയിച്ചു. 48 അവൻ അവളോടു: മകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ തന്നെ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ ഒരാൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ പ്രയാസപ്പട്ടതേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു അതുകേട്ടാരോ: ദയപ്പട്ടണം, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്ക; എന്നാൽ അവൻ രക്ഷപ്പട്ടു എന്നു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 വീട്ടിൽ എത്തിയാരെ പത്രാസ്, യോഹനാൻ, യാക്കോബ് എന്നവരെയും സ്ഥാപയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും അല്ലാതെ ആരുരെയും അവൻ തന്നോടുകൂടു അകത്തു വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 52 എല്ലാവരും അവരെളച്ചാലീ കരകയും മുറിടുകയും ചെയ്യുന്നോൾ: കരയേണ്ടാ, അവൻ മരിച്ചില്ല, ഉറങ്ങുന്നതെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 53 അവരോ അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു അനികക്കൊണ്ടു അവനെ പരിഹസിച്ചു. 54 എന്നാൽ അവൻ അവളുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു; ബാലേ, എഴുനേന്നല്കു എന്നു അവളോടു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 55 അവളുടെ ആത്മാവു മടങ്ങിവന്നു, അവൻ ഉടനെ എഴുന്നേറു; അവൻകു കൈശണം കൊടുപ്പാൻ അവൻ കല്പിച്ചു. 56 അവളുടെ അമ്മയപ്പനാർ വിസ്താരിച്ചു. സംഭവിച്ചതു ആരോടു പറയരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു.

9 അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, സകല ഭൂതങ്ങളുടെമേലും വ്യാധികളെ സഞ്ചയമാക്കുവാനും അവർക്കു ശക്തിയും അധികാരവും കൊടുത്തു; 2 ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിപ്പാനും രോഗികൾക്കു സൗഖ്യം വരുത്തുവാനും അവരെ അയച്ചു പറഞ്ഞതു; 3 വഴിക്കു വടകയും പൊക്കണ്ണവും അപ്പവും പണവും ഒന്നും എടുക്കരുതു; രണ്ടു ഉടക്കും അരുതു. 4 നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും ചെന്നാൽ അവിടും വിട്ടുപോകുവരെ അവിടെത്തന്നെ പാർപ്പിൻ. 5 ആരുക്കിലും നിങ്ങളെ കൈകെക്കാളുംതിരുന്നാൽ ആ പട്ടണം വിട്ടു അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ കാലിൽനിന്നു പൊടി തട്ടികളെവിൻ. 6 അവൻ പുരുഷപ്പട്ടു എങ്ങും സുവിശേഷിച്ചും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു ഉൾത്തോറും സഖവിച്ചു. 7 സംഭവിക്കുന്നതു എല്ലാം ഇടപെടുവായ ഫൈറോഡാവും കേടു. 8 യോഹനാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെത്തഴുന്നേറു എന്നു ചിലരും ഏലിയാവു പ്രത്യക്ഷണായി എന്നു ചിലരും പുരാതനപ്രവാചകമാരിൽ ദേവതൻറെ ഉയിർത്തെത്തഴുന്നേരു എന്നു മറ്റുചിലരും പരകകൊണ്ടു 9 ഫൈറോഡാവും ചഞ്ചലിച്ചു: യോഹനാനെ താൻ ശിരഃചേരഡു ചെയ്തു; എന്നാൽ താൻ ഇങ്ങനെയുള്ളതു കേൾക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ കാണ്ണാൻ ശ്രമിച്ചു. 10 അപ്പോസ്റ്റലമാർ മടങ്ങിവന്നിട്ടു തങ്ങൾ ചെയ്തതു കൈയെയും അവനോടു അറിയിച്ചു. അവൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ബേതൽസയിദു എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു തനിച്ചു വാങ്ങിപ്പോയി. 11 അതു പുരുഷാരം അറിഞ്ഞു അവനെ പിന്തുടർന്നു. അവൻ അവരെ കൈകെക്കാണ്ടു ദൈവരാജ്യത്തക്കുറിച്ചു അവരോടു

സംസാരികയും രോഗശാന്തി വേണ്ടിയവരെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 12 പകൽ കഴിവാറായപ്പോൾ പതിരുവർ അടക്കത്തുവന്നു അവനോടു: ഇവിടെ നാം മരുഭൂമിയിൽ ആയിരിക്കുന്നു പുരുഷാരം ചുറ്റുമുള്ള ഉരുക്കളിലും കുടികളിലും പോയി രാത്രി പാർപ്പാനും ആളുഹാരം വാങ്ങുവാനും വേണ്ടി അവരെ പറഞ്ഞയും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ തന്നെ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിനു: അഞ്ചുപ്പും രണ്ടുമീനും അല്ലാതെ അധികം തങ്ങളുടെ പകൽ ഇല്ല; തെങ്ങൾ പോയി ഈ സകലജനത്തിനും വേണ്ടി ഭോജ്യങ്ങൾ കൊള്ളേണമോ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 14 ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിനെ അവർ തന്റെ ശിഷ്യരാഡോടു: അവരെ അനുത്തു വീതം പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു എല്ലാവരെയും ഇരുത്തി. 16 അവൻ ആ അഞ്ചു അപ്പുവും രണ്ടു മീനും ഏടുത്തുകൊണ്ടു സ്വർഫുതേക്കു നോക്കി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി പുരുഷാരത്തിനു വിളംബിവാൻ ശിഷ്യരാഡുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. 17 എല്ലാവരും തിനും ത്രിപ്പത്രായി, ശ്രേഷ്ഠിച്ച കഷണം പറ്റണ്ടു കൊടു എടുത്തു. 18 അവൻ തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ ശിഷ്യരാഡു കുടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവരോടു: പുരുഷാരം എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യോഹനനാൺസ്‌നാപകൻ എന്നും ചിലർ ഏലിയാവു എന്നും മറ്റു ചിലർ പുരാതന പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഉയിർത്തെഴുനേറ്റു എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു എന്നു പത്രാസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 ഈതു ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ അവരോടു അമർച്ചയായിട്ടു കല്പിച്ചു. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മുപ്പന്മാർ മഹാപ്യരോഹിതമന്മാർ ശാസ്ത്രികൾ എന്നിവർ അവരെ തള്ളിക്കളെന്നു കൊല്ലുകയും അവൻ മുന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുനേരല്ക്കയും വേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 പിനെ അവൻ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗ്രഹിപ്പാൻ ഒരുത്തൻ ഇല്ലിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു നാൾത്തോറും തന്റെ കുൾ എടുത്തുകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുടെ. 24 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാലോ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 25 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടിട്ടു തന്നെത്താൻ നഷ്ടമാക്കിക്കളുകയോ ചേതം വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവനു എന്തു പ്രയോജനം? 26 ആരെങ്കിലും എന്നെന്നയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവരെന്നുകുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെയും പിതാവിന്റെയും വിശുദ്ധതമാരുടെയും മഹത്യത്തിൽ വരുന്നോൾ നാണിക്കും. 27 എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം കാണുവോളും മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവർിൽ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഈ വാക്കുകളെ പറഞ്ഞിട്ടു ഏകദേശം എടു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ പത്രാസിനെയും യോഹനനാനെയും യാക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. 29 അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നോൾ മുവത്തിന്റെ ഭാവം മാറി, ഉടുപ്പു മിനുന്ന വെള്ളയായും തീർന്നു. 30 രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവനോടു സംഭാഷിച്ചു; മോശേയും ഏലിയാവും തന്നെ. 31 അവർ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷരായി അവൻ തെരുശലേമിൽ

പ്രാപിപ്പാനുള്ള നിര്യാണത്തക്കുവിച്ചു സംസാരിച്ചു. 32 പത്രാസും കൃടയുള്ളവരും ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പട്ടിരുന്നു; ഉണർന്നശേഷം അവന്റെ തേജസ്സിനെയും അവനോടു കൂടെ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷരായും കണ്ണു. 33 അവർ അവനെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ പത്രാസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; എങ്ങൾ മുന്നു കൂടിൽ ഉണ്ടാക്കും, ഒന്നു നിന്നക്കും ഒന്നു മോശേക്കും ഒന്നു ഏലിയാവിനും എന്നു താൻ പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയാതെ പറഞ്ഞു. 34 ഇതു പറയുമ്പോൾ ഒരു മേഖലം വന്നു അവരുടെമേൽ നിഴലിട്ടു. അവർ മേഖലത്തിൽ ആയപ്പോൾ പേടിച്ചു. 35 മേഖലത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവനു ചെവിക്കാടക്കുപ്പിൻ എന്നു ഒരു ശ്രദ്ധാം ഉണ്ടായി. 36 ശ്രദ്ധാം ഉണ്ടായ നേരത്തു യേശുവിനെ തനിയേ കണ്ണു; അവർ കണ്ണതു ഒന്നു ആ നാളുകളിൽ ആരോടും അറിയിക്കാതെ മനനമായിരുന്നു. 37 പിരുന്നാൾ അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞീ വന്നപ്പോൾ ബഹുപുരുഷാരം അവനെ ഏതിരേറു. 38 കൂടുതൽത്തിൽനിന്നു ഒരാൾ നിലവിളിച്ചു: ഗുരോ, എന്റെ മകനെ കടാക്ഷിക്കേണമെന്നു എന്നർ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അവൻ എനിക്കു ഏകജാതൻ ആകുന്നു. 39 ഒരാമാവു അവനെ പിടിച്ചിട്ടു അവൻ പൊടുനന്നവേ നിലവിളിക്കുന്നു; അതു അവനെ നുത്രപ്പിച്ചു പിരുപ്പിക്കുന്നു; പിനെ അവനെ തെരിച്ചിട്ടു പ്രയാസത്തോടെ വിട്ടുമാറുന്നു. 40 അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ നിരുൾ ശിഷ്യമാരോടു അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതിനു യേശു: അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രതേതാളം എന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു നിങ്ങളെ സഹിക്കു? നിരുൾ മകനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 42 അവൻ വരുമ്പോൾ തന്നെ ഭൂതം അവനെ തള്ളിച്ചിട്ടു പിരുപ്പിച്ചു. യേശു അശുദ്ധതമാവിനെ ശാസിച്ചു ബാലനെ സൗഖ്യമാക്കി അപ്പുനെ ഏലിച്ചു. 43 എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയിക്കൽ വിസ്മയിച്ചു. യേശു ചെയ്യുന്നതിൽ ഒക്കയും എല്ലാവരും ആശ്വര്യപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: 44 നിങ്ങൾ ഈ വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു കേടുകൊർവ്വിൻ: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കര്ത്തിൽ ഏല്ലിക്കപ്പെടുവാൻ പ്രോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 45 ആ വാക്കു അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; അതു തിരിച്ചറിയാതവള്ളും അവർക്കു മറഞ്ഞിരുന്നു; ആ വാക്കു സംബന്ധിച്ചു അവനോടു ചോദിപ്പാൻ അവർ ശക്തിച്ചു. 46 അവർത്തിവെച്ചു ആർ വലിയവൻ എന്നു ഒരു വാദം അവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു. 47 യേശു അവരുടെ ഹ്യായവിചാരം കണ്ണു ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അരികെ നിറുത്തി: 48 ഈ ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ ആരൈക്കിലും കൈകൈക്കാണാൽ എന്നെ കൈകൈക്കാഞ്ഞുന്നു; എന്നെ കൈകൈക്കാഞ്ഞുന്നവനോ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈകൈക്കാഞ്ഞുന്നു; നിങ്ങളെല്ലാവരിലും ചെറിയവനായവൻ അഭ്രേ വലിയവൻ ആകും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 49 നാമാ, രൂതത്തിൽ നിരുൾ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു എങ്ങൾ കണ്ടു; എങ്ങളോടുകൂടെ നിന്നെ അനുഗമിക്കായ്ക്കയാൽ അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു യോഹനാൻ പറഞ്ഞത്തിനു 50 യേശു അവനോടു: വിരോധിക്കരുതു; നിങ്ങൾക്കു പ്രതികുലമല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു അനുകൂലമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ ആരോഹണത്തിനുള്ള കാലം തികയാറായപ്പോൾ അവൻ തെരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാവാൻ മനസ്സു ഉപ്പിച്ചു തനിക്കു മുമ്പായി ഭൂതനാരെ അയച്ചു. 52 അവർ പോയി അവനായി വട്ടകുടുംബത്തിനും ശമര്യകാരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു. 53

എന്നാൽ അവൻ യെരുശലേമിലേക്കു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ അവനെ കൈകെടുത്തു. 54 അതു അവൻ ശിഷ്യമാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ടു; കർത്താവേ, [എലിയാവു ചെയ്തതുപോലെ] ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇങ്ങി അവരെ സശിപ്പിപ്പാൻ തെങ്ങൾ പറയുന്നതു നിനക്കു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 55 അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശാസിച്ചു: “നിങ്ങൾ ഏതു ആത്മാവിനു അധിനന്ദി എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; 56 മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ സശിപ്പിപ്പാന്തു രക്ഷിപ്പാനതേ വന്നതു” എന്നു പറഞ്ഞു.] അവർ വേബാരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി. 57 അവർ വഴിപോകുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു: നീ എവിടെപോയാലും താൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 58 യേശു അവനോടു: കുറുന്തികൾക്കു കൂഴിയും ആകാശത്തിലെ പറവജാതിക്കു കൂട്ടും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രനോ തല ചായിപ്പാൻ സമലമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59 വേബാരുത്തതനോടു: എന്നെ അനുഗമിക്കു എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവൻ: താൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ അപ്പെന കൂഴിച്ചിട്ടുവാൻ അനുവാദം തന്റെ എന്നു പറഞ്ഞു. 60 അവൻ അവനോടു: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ കൂഴിച്ചിട്ടു; നീയോ പോയി ദൈവരാജ്യം അറിയിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 61 മറ്റാരുത്തൻ: കർത്താവേ, താൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം; ആദ്യം എന്റെ വീടില്ലെള്ളവരോടു യാത്ര പറവാൻ അനുവാദം തന്റെ എന്നു പറഞ്ഞു. 62 യേശു അവനോടു: കലപ്പുക്കു കൈ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠ പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും ദൈവരാജ്യത്തിനു കൊള്ളാക്കുന്നവല്ലു എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം കർത്താവു വേറെ എഴുപത്തു പേരെ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തിലേക്കും അവരെ തനിക്കു മുന്നായി ഇംഗ്രിഡായി അയച്ചു, 2 അവരോടു പറഞ്ഞതു: കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം; വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു തന്റെ കൊയ്ത്തിനു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിനു അപേക്ഷിപ്പിൻ. 3 പോകുവിൻ; ചെന്നായ്‌കളുടെ നട്ടവിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ താൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. 4 സംഖ്യിയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പും എടുക്കരുതു; വഴിയിൽ വെച്ചു ആരെയും വന്നനു ചെയ്കയുമരുതു; 5 ഏതു വീടിൽ എക്കിലും ചെന്നാൽ: ഈ വീടിനു സമാധാനം എന്നു ആദ്യം പറവിൻ 6 അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടാക്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവമേൽ വസിക്കും; ഇല്ലെന്നുവരികിലേം നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരും. 7 അവർ തരുന്നതു തിന്നും കൂടിച്ചുംകൊണ്ടു ആ വീടിൽ തന്നെ പാർപ്പിൻ; വേലക്കാരൻ തന്റെ കുലിക്കു യോഗ്യന്നേം; വീടിക്കുന്നു വീടിലേക്കു മാറിപ്പോകരുതു. 8 ഏതു പട്ടണത്തിലെക്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ കൈകെടുള്ളുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വെക്കുന്നതു കൈപ്പിപ്പിൻ. 9 അതിലെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാകി, ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവരോടു പറവിൻ. 10 ഏതു പട്ടണത്തിലെക്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ കൈകെടുള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ പോയി: 11 നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു തെങ്ങളുടെ കാലിനു പറിയ പൊടിയും തെങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കുടഞ്ഞംചുപോകുന്നു; എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു. എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു പറവിൻ. 12 ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യർക്കു ആ നാളിൽ സഹിക്കാവതാകും

എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 13 കോരസിനേ, നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; ബേത്ത്‌സായിദേ, നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; നിങ്ങളിൽ നടന വീരുപ്രവൃത്തികൾ സോറിലും സീദോനിലും നടനിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ പണ്ഡത്തേനേ രടിലും വെള്ളിറിലും ഇരുന്നു മാനസാന്തരപ്പടക്കമായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സോറിനും സീദോനും സഹിക്കാവതാകും. 15 നിയോ കമർന്നപുമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളത്തോളം താണ്ടുപോകും. (Hadēs 986) 16 നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എൻ്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തജ്ജുന്നവൻ എന്ന തജ്ജുന്നു; എന്ന തജ്ജുന്നവൻ എന്ന അയച്ചവനെ തജ്ജുന്നു. 17 ആ എഴുപതുപേര് സന്ദേഹത്തോടെ മടങ്ങിവന്നു; കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളും തണ്ണേർക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; 18 അവൻ അവരോടു; സാത്താൻ മിന്നൽപോലെ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴുന്നതു താൻ കണ്ടു. 19 പാസുകളെയും തേളുകളെയും ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തെയും ചവിട്ടുവാൻ താൻ നിങ്ങൾക്കു അധികാരം തരുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും ഭോഷം വരുത്തുകയും ഇല്ല. 20 എക്കിലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നതിലില്ല. നിങ്ങളുടെ പേര് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലുണ്ടെ സന്ദേഹിപ്പിന്. 21 ആ നാശികയിൽ അവൻ പരിശുഭ്രാത്മാവിൽ ആനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും കർത്താവായുംജോളാവേ, നീ ഇവ ഇഞ്ചാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മരച്ചു ശ്രിശുകൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു താൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്തിയില്ലോ. 22 എൻ്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭരമേപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുത്രൻ ഇന്നവൻ എന്നു പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല; പിതാവു ഇന്നവൻ എന്നു പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കാട്ടുപൂർവ്വം ഇല്ലിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതുമില്ല. 23 പിന്നെ ശിഷ്യമാരുടെ നേര തിരിത്തു: നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണും ഭാഗ്യമുള്ളതു. 24 നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണാൻ എറിയ പ്രവാചകരാരും രാജാക്കണാരും ഇല്ലിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനെ കേൾപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു. 25 അനന്തരം ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി എഴുന്നേറ്റു: ഗുരോ, താൻ നിത്യജീവിനു അവകാശി ആയിരത്തിരുവാൻ എന്നു ചെയ്യേണെ എന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു. (st̄ionios 9166) 26 അവൻ അവനോടു; ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു 27 അവൻ: നിന്റെ വൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പുർണ്ണപ്രയത്നത്താടും പുർണ്ണത്താവോടും പുർണ്ണശക്തിയോടും പുർണ്ണമനസ്സോടും കുടെ സ്നേഹിക്കേണെ എന്നും കൂടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണെ എന്നും തന്നെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അവനോടു; നീ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി; അങ്ങനെ ചെയ്ക; എന്നാൽ നീജിവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ തന്നെതന്നാൻ നീതികരിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചിട്ടു യേശുവിനോടു; എൻ്റെ കൂടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതിനു 30 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; ഒരു മനുഷ്യൻ തയരുശലേമിൽ നിന്നു തയരിപ്പോവിലേക്കു പോകുന്നോൾ കളളമാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പട്ടു; അവർ അവനെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു മുറിവേലിച്ചു അർഖപ്രാണനായി വിട്ടേം പോയി. 31 ആ വഴിയായി അപ്പെട്ടു ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു അവനെ കണ്ടിട്ടു

മാൻ കടന്നു പോയി. 32 അങ്ങനെന തനേ ഒരു ലോവ്യനും ആ സ്ഥലത്തിൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മാൻ കടന്നുപോയി. 33 ഒരു ശമരകാരനോ വഴിപോകയിൽ അവൻ അടുക്കൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മനസ്സിലിഞ്ഞു അരികെ ചെന്നു 34 എന്ന്യും വിജ്ഞപ്പിച്ചു പകർന്നു അവൻ മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ കയറ്റി വഴിയുലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി രക്ഷചെയ്തു. 35 പിറുനാൾ അവൻ പുറപ്പെടുന്നോൾ രണ്ടു വൈള്ളിക്കാൾ എടുത്തു വഴിയുലക്കാരനു കൊടുത്തു: ഇവനെ രക്ഷ ചെയ്യേണം; അധികം വലുതു ചെലവിട്ടാൽ തൊൻ മടങ്ങിവരുന്നോൾ തന്നു കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 36 കളിക്കാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവനു ഈ മുവർത്തിൽ എവൻ കുടുകാരനായിത്തീർന്നു എന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നു? 37 അവനോടു കരുണ കാണിച്ചുവൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടുനീയും പോയി അങ്ങനെ തനേ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 38 പിനെ അവൻ യാത്രപോകയിൽ അവൻ ഒരു ശാമത്തിൽ എത്തി; മാർത്താ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അവനെ വിട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു. 39 അവർക്കു മരിയ എന ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കർത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു അവൻ വചനം കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. 40 മാർത്തയോ വളരെ ശുശ്രൂഷയാൽ കുഴങ്ങിട്ടു അടുക്കുവെന്നു: കർത്താവേ, എൻ്റെ സഹോദരി ശുശ്രൂഷകു എനെ തനിച്ചു വിട്ടിക്കുന്നതിൽ നിനകു വിചാരിക്കില്ലയോ? എനെ സഹായിപ്പാൻ അവളോടു കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 കർത്താവു അവളോടു: മാർത്തയേ, മാർത്തയേ, നീ പലതിനെച്ചാല്ലി വിചാരപ്പെട്ടും മനം കലങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 42 എനാൽ അപ്പേരേ വേണ്ടും; അല്ല, എന്നു മതി. മരിയ നല്ല അംഗം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു ആരും അവളോടു അപഹരിക്കയുമില്ല.

11 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; തിരുന്നശ്രേഷ്ഠം ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കർത്താവേ, യോഹനാൻ തന്റെ ശിഷ്യമാരെ പറിപ്പിച്ചതുപോലെ തന്നെള്ളയും പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പറിപ്പിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നോൾ ചൊല്ലേണ്ടിയതു: [സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ തന്ത്രജ്ഞാട] പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശ്വലീകരിക്കപ്പേണമേ; നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; [നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ.] 3 തന്ത്രശ്രക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഫാരം ദിനംപ്രതി തരേണമേ. 4 തന്ത്രജ്ഞാട പാപങ്ങളെ തന്ത്രജ്ഞാടു ക്ഷമിക്കേണമേ; തന്ത്രശ്രക്കു കടംപെട്ടിരിക്കുന്ന എവനോടും തന്ത്രജ്ഞാടും ക്ഷമിക്കുന്നു; തന്ത്രജ്ഞാടു പരിക്ഷയിൽ കടത്തരുതേ: [ദുഷ്കർമ്മനിനു തന്ത്രജ്ഞാടിലും വിടുവിക്കേണമേ.] 5 പിനെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളിൽ ആർക്കൈക്കിലും ഒരു സ്നേഹത്തിൽ ഉണ്ടു എന്നിരിക്കുടെ; അവൻ അർലുതാതിക്കു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: സ്നേഹിതാ, എനിക്കു മുന്നും വായ്പ തരേണാം; 6 എൻ്റെ ഒരു സ്നേഹിതിൽ വഴിയാത്രയിൽ എൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവനു വിളമ്പിക്കൊടുപ്പാൻ എൻ്റെ പകൽ എത്തും ഇല്ല എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാൽ: 7 എനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതു; കതകു അടച്ചിരിക്കുന്നു; പെപത്താജ്ഞാടും എന്നോടുകൂടെ കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു തരുവാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല എന്നു അകത്തുനിന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞാലും 8 അവൻ സ്നേഹിതാനാകക്കൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു അവനു കൊടുക്കയിരില്ലെങ്കിലും അവൻ ലജ്ജകുടാതെ മുട്ടിക്കെനിമിത്തം എഴുന്നേറ്റു അവനു വേണ്ടുന്നെന്നതോളം

കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9 യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്നേഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ണത്തും; മുട്ടവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 10 യാചിക്കുന്നവനു ഏവന്നും ലഭിക്കുന്നു; അന്നേഷിക്കുന്നവർ കണ്ണത്തും; മുട്ടന്നവനും തുറക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പനോടു മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവനു കല്ലു കൊടുക്കുമോ? അല്ല, മീൻ ചോദിച്ചാൽ മീനിനു പകരം പാമിനെ കൊടുക്കുമോ? 12 മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ കൊടുക്കുമോ? 13 അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകൾക്കു നല്ല ഭാന്നങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവും തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു പരിശുഖാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും. 14 ഒരിക്കൽ അവൻ ഉമ്മയായോരു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൂതം വിട്ടപോയശേഷം ഉമമൻ സംസാരിച്ചു, പുരുഷാരം ആശവര്യപെട്ടു. 15 അവർത്തിൽ ചിലരോ: ഭൂതങ്ങളുടെ തലവന്നായ ബൈദ്യത്തെ സ്വീകരിക്കാണും അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 വേറെ ചിലർ അവരെ പരിക്ഷിച്ചു ആകാശത്തുനിന്നു ഒടയാളം അവന്നോടു ചോദിച്ചു. 17 അവൻ അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: തന്നിൽതന്നേ ചരിത്രിച്ച രാജ്യം എല്ലാം പാഴായപോകും; വീടു ഓരോനും വീഴും. 18 സാത്താനും തന്നോടു തന്നേ ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ, അവരെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും? ബൈദ്യത്തെ സ്വീകരിക്കാണും ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെല്ലോ. 19 ഞാൻ ബൈദ്യത്തെ സ്വീകരിക്കാണും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മകൾ ആരെക്കാണും പുറത്താക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപതികൾ ആകും. 20 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്കാണും ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു സ്വപ്നം. 21 ബലവാൻ ആയുധം ധരിച്ചു തന്റെ അരമന കാക്കുമ്പോൾ അവരെ വസ്ത്വവക ഉറപ്പോടെ ഇരിക്കുന്നു. 22 അവനില്ലും ബലവാനായവൻ വന്നു അവരെ ജയിച്ചു എങ്കിലോ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സർവ്വായുധവർഘ്ഗം പിടിച്ചുപറിച്ചു അവരെ കൊള്ള പകുതി ചെയ്യുന്നു. 23 എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു. 24 അശുഖാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടപോയിട്ടു നിരില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ തന്നെപ്പു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കാണാത്തിട്ടു: ഞാൻ വിട്ടപോന വീടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചേല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു ചെന്നു, 25 അതു അടിച്ചുവാതിയും അലങ്കരിച്ചും കാണുന്നു. 26 അപ്പോൾ അവൻ പോയി തന്നില്ലും ദുഷ്ട ഏറിയ ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കാണും വരുന്നു; അവയും അതിൽ കടന്നു പാർത്തിട്ടു ആ മനുഷ്യരെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മുമ്പിലത്തെത്തിനേക്കാൾ വല്ലാതെയായി ഭവിക്കും. 27 ഇതു പറയുമ്പോൾ പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉച്ചതിൽ അവന്നോടു: നിന്നെ ചുമന ഉദരവും നീ കൂടിച്ച മുലയും ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അതിനു അവൻ: അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേടു പ്രമാണിക്കുന്നവർ അതേ ഭാഗ്യവാനാർ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 പുരുഷാരം തിങ്കിക്കുടിയപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതുകൂടഞ്ഞിയതു: ഈ തലമുറ ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു; അതു അടയാളം അന്നേഷിക്കുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിനു ഒരു അടയാളവും കൊടുക്കാലിലും. 30 യോനാ

നീനെവേക്കാർക്കു അടയാളം ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ തലമുരൊക്കും ആകും. 31 തെക്കെ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുരൈയിലെ ആളുകളേടു ഓനിച്ചു ഉയിർത്തുന്നേറു അവരെ കുറം വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോൻ്റെ ജനാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അരുതികളിൽനിന്നു വന്നുവദ്ദോ. ഇവിടെ ഈതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ. 32 നീനെവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുരൈയോടു ഓനിച്ചു എഴുന്നേറു അതിനെ കുറം വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പുടുവദ്ദോ. ഇവിടെ ഈതാ, യോനയിലും വലിയവൻ. 33 വിളക്കു കൊള്ളുത്തിട്ടു ആരും നിലവായിലോ പറയിൻ കീഴിലോ വെക്കാതെ അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിനു തണ്ടിനേൽ അത്രെ വെക്കുന്നതു. 34 ശർബത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു; കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ ശർബിരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും; ദോഷമുള്ളതാകിലോ ശർബിരവും ഇരുട്ടുള്ളതു തന്നേ. 35 ആകയാൽ നിന്നില്ലെങ്കിൽ വെളിച്ചം ഇരുളാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുക. 36 നിന്റെ ശർബിരം അധ്യകാരമുള്ള അംശം ടട്ടമില്ലാതെ മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ വിളക്കു തെള്ളകംകാണ്ങ്കു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുംപോലെ അശ്രേഷം പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 37 അവൻ സംസാരിക്കുന്നേവാൾ തന്നേ ഒരു പരിശൻ തന്നോടുകൂടെ മുത്താഴം കഴിപ്പാൻ അവനെ കഷണിച്ചു; അവനും അകത്തു കടന്നു കേഷണ്ടതിനിരുന്നു. 38 മുത്താഴത്തിനു മുമ്പേ കൂളിച്ചില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു പരിശൻ ആശവരുപ്പുടു. 39 കർത്താവു അവനോടു; പരിശമാരായ നിങ്ങൾ കിണക്കില്ലങ്ങളുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ കവർച്ചയും ദുഷ്ടതയും നിരന്തരിക്കുന്നു. 40 മുഖമാരെ, പുറം ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലയോ അകവും ഉണ്ടാക്കിയതു? 41 അകത്തുള്ളതു ഭിക്ഷയായി കൊടുപ്പിൻ; മുന്നാൽ സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുഭം ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 42 പരിശമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസിയിലും അരുതയിലും എല്ലാ ചീരയിലും പതാരം കൊടുക്കാനും ന്യായവും ദൈവസ്നേഹവും വിടുകളുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ചെയ്കയും അതു ത്യജികാതിരിക്കയും വേണോ. 43 പരിശമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അങ്ങാടിയിൽ വന്നവും പ്രിയമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; 44 നിങ്ങൾ കാശ്മാൻ കഴിയാത്ത കല്ലുകളെപ്പാലെ ആകുന്നു; അവയുടെ മീതെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ അറിയുന്നില്ല. 45 ന്യായശാസ്ത്രിമാർബ�ൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു; ഗുരോ, ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനാൽ നീ ഞങ്ങളെയും അപമാനിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 46 അതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു; ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ കഷ്ടം; എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള ചുമടുകളെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കാണ്ങു ചുമപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും ആ ചുമടുകളെ തൊടുന്നില്ല. 47 നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകനാരുടെ കല്ലുകളെ പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമ്മാർ അവരെ കൊന്നു. 48 അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമ്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളായിരിക്കയും സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർ അവരെ കൊന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ കല്ലുകളെ പണിയുന്നു. 49 അതുകൊണ്ങു ദൈവത്തിന്റെ ജനാനവും പറയുന്നതു; എന്ന പ്രവാചകനാരെയും അപേപ്പാസ്തലപമാരെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവർിൽ ചിലരെ അവർ കൊല്ലുകയും ഉപദ്രവിക്കയും

ചെയ്യും. 50 ഹാമേലിന്റെ രക്തം തുടങ്ങി യാഗപീഠത്തിനും ആലയത്തിനും നട്ടവിൽവെച്ചു പട്ടപോയ സെവരാവിന്റെ രക്തം വരെ 51 ലോക സ്ഥാപനം മുതൽ ചൊറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സകല പ്രവാചകമാരുടെയും രക്തം ഈ തലമുറയോടു ചോദിപ്പാൻ ഇടവരേണ്ടതിനു തന്നെ. അതെ, ഈ തലമുറയോടു അരതു ചോദിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ എടുത്തുകളിൽ; നിങ്ങൾ തന്നെ കടന്നില്ല; കടക്കുന്നവരെ തടക്കുകളിൽ; 53 അവൻ അവിടംവിട്ടപോകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും 54 അവരെ അത്യന്തം വിഷമിപ്പിപ്പാനും അവൻ വായിൽ നിന്നും വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നു വെച്ചു അവനായി പതിയിരുന്നുകൊണ്ടു പലതിനെയും കുറിച്ചു കൂടുക്കുചോദ്യം ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി.

12 അതിനിടെ പുരുഷാരം തമ്മിൽ ചവിട്ടുവാൻ തക്കവള്ളും ആയിരം ആയിരമായി തിങ്ങിക്കുടിയപ്പോൾ അവൻ ആദ്യം ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും വെളിച്ചത്തു വരാതെയും ഗുഡമായതു എന്നും അറിയാതെയും ഈരിക്കയില്ല. 3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇരുടുത്തു പറഞ്ഞത്തു എല്ലാം വെളിച്ചത്തു കേൾക്കും; അകകളിൽ വെച്ചു ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചതു പുരമുകളിൽ ഷോഷിക്കും. 4 എന്നാൽ എൻ്റെ സ്വന്നഹിതമാരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു: ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടു പിന്ന അധികമായി എന്നു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവരെ ദയപ്പെടുത്താം. 5 ആരെ ദയപ്പെടേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുത്തരം. കൊന്നിട്ടു നന്ദനത്തിൽ തള്ളിക്കളുവാൻ അധികാരമുള്ളവരെ ദയപ്പെടുവിൻ: അതെ, അവരെ ദയപ്പെടുവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (Geenna g1067) 6 രണ്ടു കാശിനും അഞ്ചു കുറിക്കിലിനെ വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ദൈവം മറന്നുപോകുന്നില്ല. 7 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടിപോലും എല്ലാം എല്ലായിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ദയപ്പെടേണാ; എറിയ കുറിക്കിലിനെക്കാജും നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവർ. 8 മനുഷ്യരുടെ മുന്നിൽ ആരക്കിലും എന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ അവരെ മനുഷ്യപുത്രനും ദൈവദുതമാരുടെ മുന്നിൽ തള്ളിപ്പിയും. 9 മനുഷ്യപുത്രന്റെ നേരെ ഒരു വാക്കു പറയുന്ന ഏവനോടും കഷമിക്കും; പരിശുഭ്യാത്മാവിന്റെ നേരെ ദൃഷ്ടണം പറയുന്നവനോടോ കഷമിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളെ പള്ളികൾക്കും കോയ്മകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും മുന്നിൽ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ എങ്ങനെന്നോ എന്നോ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടു? എന്നു പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണാ; 12 പറയേണ്ടതു പരിശുഭ്യാത്മാവും ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങളെ പറിപ്പിക്കും. 13 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: ശുഭ്രാ, ഞാനുമായി അവകാശം പകുതിചെയ്യാൻ എൻ്റെ സഹോദരനോടു കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞതു. 14 അവനോടു അവൻ: മനുഷ്യാ, എന്നെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായകർത്താവോ പങ്കിടുന്നവനോ ആകിയെതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 15 പിന്നെ അവരോടു: സകലദ്വാഗ്രഹവും സുക്ഷിച്ചു ഒണ്ടിന്തുകൊൾവിൻ; ഒരുത്തനും സമുഖിഉണ്ടായാലും അവൻ വസ്ത്വവകയല്ല അവൻ ജീവനും ആധാരമായിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞതു. 16 ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു:

ധനവാനായോരു മനുഷ്യൻ്റെ ഭൂമി നന്നായി വിളിക്കുന്നു. 17 അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടും? എൻ്റെ വിളവു കുട്ടിവെപ്പാൻ സമലം പോതാ എന്നു ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു. 18 പിനെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഇതു ചെയ്യും; എൻ്റെ കളപ്പുരക്കൈ പൊളിച്ചു അധികം വലിയവ പണിതു എൻ്റെ വിളവും വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ കുട്ടിവെക്കും. 19 എന്നിട്ടു എന്നോടുതനേ; നിന്നക്കു ഏറിയ ആശങ്കകൾക്കു മതിയായ അനവധി വസ്തുവക സ്വരൂപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ആശുസിക്ക, തിനുക, കുട്ടിക, ആനന്ദിക്ക എന്നു പറയും. ദൈവമോ അവനോടു: 20 മുഖം, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ പ്രാണനെ നിന്നോടു ചോദിക്കും. പിനെ നീ ഒരുക്കിവെച്ചതു ആർക്കാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ദൈവവിഷയമായി സന്യന്നനാകാതെ തനിക്കു തനേ നിക്ഷേപിക്കുന്നവൻ്റെ കാര്യം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു. 22 അവൻ തന്റെ ശ്രിഷ്ടജാരോടു പറഞ്ഞതു: ആകയാൽ എന്തു തിനും എന്നും ജീവനായിക്കൊണ്ടും എന്തു ഉടക്കും എന്നും ശരിരത്തിനായിക്കൊണ്ടും വിചാരപ്പെടരുതു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 23 ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടപ്പിനെക്കാൾ ശരിവും വലുതല്ലോ. 24 കാകയെ നോക്കുവിൻ; അതു വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല, അതിനു പാണിക്കശാലയും കളപ്പുരയും ഇല്ല; എക്കില്ലും ദൈവം അതിനെ പുലർത്തുന്നു. പറവജാതിയെക്കാൾ നിങ്ങൾ എത്ര വിശ്വഷമുള്ളവർ! 25 പിനെ വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തിൽ ഒരു മുഴം കുട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? 26 ആകയാൽ എറുവും ചെറിയതിനുപോലും നിങ്ങൾ പോരാത്തവർ എക്കിൽ ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതു എന്തു? 27 താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പിൻ; അവ അഡ്യാനിക്കുന്നില്ല നൃല്ക്കുന്നതുമില്ല; എന്നാൽ ശപലാമോൻ പോലും തന്റെ സകല മഹത്യത്തിലും ഇവയിൽ ഓനിനോളം ചമണ്ടിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടക്കപ്പിൽ ഉടനുതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ഉടപ്പിക്കുന്നു എക്കിൽ, അല്ലവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം? 29 എന്തു തിനും എന്തു കുട്ടിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ചഞ്ചലപ്പെടരുതു. 30 ഇള വക ഒക്കയും ലോകജാതികൾ അനേപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നു. 31 അവൻ രാജ്യം അനേപ്പിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ നിങ്ങൾക്കു ഇതും കിട്ടും. 32 ചെറിയ അട്ടിൻ കുട്ടമേ, ദേപ്പെടരുതു; നിങ്ങളുടെ പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 33 നിങ്ങൾക്കുള്ളിട്ടു വിറ്റു ഭിക്ഷകോടുപ്പിൻ; കളിൽ അടുക്കയോ പുഴു കെടുകയോ ചെയ്യാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പഴകിപ്പോകാതെ മടിപ്പിലകളും തീർന്നുപോകാതെ നിക്ഷേപവും നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 34 നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേംതു നിങ്ങളുടെ ഹ്യത്യവും ഇരിക്കും. 35 നിങ്ങളുടെ അര കെടിയും വിളക്കു കത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 36 യജമാനൻ കല്യാണത്തിനു പോയി വന്നു മുട്ടിയാൽ ഉടനെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിനു അവൻ എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും വന്നു കാത്തുനില്ക്കുന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തുല്യരായിപ്പിൻ. 37 യജമാനൻ വരുന്നേരം ഉണ്ടനിരിക്കുന്നവരായി കാണുന്ന ഭാസമാർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവൻ അര കെട്ടി അവരെ കേഷണ്ടതിനിരുത്തുകയും വന്നു അവർക്കു ശുദ്ധേഷ ചെയ്കയും ചെയ്യു എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 38 അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ

വന്നാലും മുന്നാമതിൽ വന്നാലും അങ്ങനെന കണ്ണു എക്കിൽ അവർ ഭാഗ്യവാഹാർ. 39 കള്ളൻ ഇന നാഴികെക്കു വരുന്നു എന്നു വിട്ടുകയവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എക്കിൽ അവൻ ഉണർന്നിരുന്നു തന്റെ വീടു തുരപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല എന്നറിവിൻ. 40 നിന്നയാത്ര നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 41 കർത്താവേ, ഈ ഉപമ പറയുന്നതു എന്നെല്ലാഭോ എല്ലാവരോടും കൂടുതെയോ എന്നു പത്രാസ് ചോദിച്ചതിനു കർത്താവു പറഞ്ഞതു: 42 തക്കസമയത്തു ആഹാരവിതം കൊടുക്കേണ്ടതിനു യജമാനൻ തന്റെ വേലക്കാരുടെ മേൽ ആക്കുന വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമാനുമായ ശ്രദ്ധവിചാരകൻ ആർ? 43 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തുകാണുന്ന ഭാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 44 അവൻ തനിക്കുള്ള സകലത്തിനും അവനെ വിചാരകനാക്കിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 45 എന്നാൽ ഭാസൻ: യജമാനൻ താമസിച്ചേ വർക്കയുള്ളു എന്നു ഹ്യത്യയത്തിൽ പറഞ്ഞു ബാല്യക്കാരെയും ബാല്യക്കാരത്തികളെയും തല്ലുവാനും തിനു കുടിച്ചു മഡിപ്പുനും തുടങ്ങിയാൽ, 46 അവൻ നോക്കിയിരിക്കാത്ത നാളിലും അറിയാത്ത നാഴികയിലും ആ ഭാസന്റെ യജമാനൻ വന്നു അവനെ ദണിപ്പിക്കയും അവനും അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ പക്ഷു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 47 യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞിട്ടു ഒരുങ്ങാതെയും അവൻറെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുന്ന ഭാസനും വളരെ അടിക്കൊള്ളും. 48 അറിയാതെക്കണ്ണു അടിക്കു യോഗ്യമായതു ചെയ്തവനോ കുറയ അടി കൊള്ളും; വളരെ ലഭിച്ചവനോടു വളരെ ആവശ്യപ്പെട്ടും; അധികം ഏറ്റവാൻഡിയവനോടു അധികം ചോദിക്കും. 49 ഭൂമിയിൽ തീ ഇടവാൻ ഞാൻ വനിക്കുന്നു; അതു ഇപ്പോഴേക്കുതിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഞാൻ മരദനു ഇല്ലിക്കേണ്ണു? 50 എക്കിലും എന്നിക്കു ഒരു സ്നാനം ഏല്ലാൻ ഉണ്ടു; അതു കഴിയുവോളം ഞാൻ എത്ര തെരുങ്ങുന്നു. 51 ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നല്കുവാൻ ഞാൻ വനിക്കുന്നു എന്നു തോനുന്നുവോ? അല്ലെല്ല, ചരിത്രം വരുത്തുവാൻ അതേ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ഇനിമേൽ ഒരു വിട്ടിൽ ഇരുവരോടു മുവരും മുവരോടു ഇരുവരും ഇങ്ങനെ അഭ്യന്തരപേര് തമിൽ ചരിത്രിച്ചിരിക്കും. 53 അപ്പൻ മകനോടും മകൻ അപ്പനോടും അമ മകളോടും മകൾ അമമയോടും അമമാവിയമ്മ മരുമകളോടും മരുമകൾ അമമാവിയമ്മയോടും ചരിത്രിച്ചിരിക്കും. 54 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞതു: പട്ടിഞ്ഞാറുന്നിനു മേഖം പൊങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ പെരുമഴ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഉടനെ പറയുന്നു; അതു സംഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 55 കപടക്കത്തിക്കാരെ, ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിനെറ്റും ഭാവത്തെ വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു അറിയാം; 56 എന്നാൽ ഈ കാലത്തെ വിവേചിപ്പാൻ അറിയാത്തതു എന്തു? 57 എന്നാൽ ഈ കപടക്കത്തിക്കാരെ, ഭൂമിയുടെയും സ്വയമായി വിശ്വകാത്തതു എന്തു? 58 പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ അധികാരിയുടെ അടുക്കൽ പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു അവനോടു നിന്നുകൊർവ്വാൻ ശ്രമിക്കു; അല്ലാത്താൽ അവൻ നിനെ ന്യായാധിപരെ മുൻവിൽ ഇഴച്ചുകൊണ്ടു പോകത്തും ന്യായാധിപൻ നിനെ കോല്ക്കാരൻ പകൽ ഏല്ലിക്കയും കോല്ക്കാരൻ തടവിൽ

ആക്കുകയും ചെയ്യും. 5 ഒടുക്കത്തെ കാശുപോലും കൊടുത്തുതീരുവോളം നീ അവിടെ നിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.

13 ആ സമയത്തു തന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ, പീലാതെത്താൻ ചില
ഗലീലക്കാരുടെ ചോര അവരുടെ ധാരാളങ്ങളാടു കലർത്തിയ വർത്തമാനം
അവനോടു അറിയിച്ചു. 2 അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞത്തു: ആ ഗലീലക്കാർ
ഈ അനുഭവികയാൽ എല്ലാ ഗലീലക്കാരിലും പാപികൾ ആയിരുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നവോ? 3 അല്ലെല്ലാ, മാനസാന്തരപ്പടാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
അങ്ങനെന്നതനേ സശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 അല്ല,
ശീലംഹാമിലെ ശോപുരം വിഞ്ഞു മരിച്ചുപോയ ആ പതിനേന്തുപേര് തെരുശലേമിൽ
പാർക്കുന്ന സകല മനുഷ്യരിലും കുറുക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നവോ?
5 അല്ലെല്ലാ, മാനസാന്തരപ്പടാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെ തന്നെ
സശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6 അവൻ ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു:
ഒരുത്തനു തന്റെ മുതിരിതേതാട്ടത്തിൽ നട്ടിരുന്നോരു അത്തിവുക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ അതിൽ ഫലം തിരഞ്ഞെടുവനു, കണ്ടില്ലതാനും. 7 അവൻ തോട്ടുക്കാരനോടു;
ഞാൻ ഇപ്പോൾ മുന്നു സംവത്സരമായി ഈ അത്തിയിൽ ഫലം തിരഞ്ഞെടുവനു
കാണുന്നില്ലതാനും; അതിനെ ബെട്ടികളൈക്ക; അതു നിലവിൽ നിഷ്പഫലമാക്കുന്നതു
എന്നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു അവൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ അതിന്നു ചുറ്റും
കിളളച്ചു വള്ള ഇടവോളം ഈ ആണ്ടും കൂടെ നില്ക്കുന്നു. 9 മേലാൽ കായിച്ചുകിലോ
- ഇല്ലകിൽ ബെട്ടികളൈയാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 ഒരു ശബ്ദത്തിൽ അവൻ
ഒരു പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; 11 അവിടെ പതിനേന്തു സംവത്സരമായി
ഒരു രോഗാത്മാവും ബാധിച്ചിട്ടും ഒരു നിവിരുവാൻ കഴിയാതെ കൂനിയായോരു സ്ത്രീ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 യേശു അവരെ കണ്ണു അടുക്കു വിളിച്ചു: സ്ത്രീയേ, നിന്റെ
രോഗബന്ധനം അഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവളുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. 13
അവർ കഷണത്തിൽ നിവിർന്നു വെദവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 14 യേശു ശബ്ദത്തിൽ
സഹവ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു പള്ളിപ്രമാണി നീറിസപ്പെട്ടു പുരുഷാരതേതാടു: വേല
ചെയ്വാൻ ആരുദ്ധരിപ്പുവാനും അതിനുകൂടി വന്നു സൗഖ്യം വരുത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കിൾ;
ശബ്ദത്തിൽ അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 കർത്താവും അവനോടു: കപടഭക്തിക്കാരേ,
നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ കാളയെയോ കഴുതയെയോ തൊട്ടിയിൽ
നിന്നു അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16 എന്നാൽ സാത്താൻ
പതിനേന്തു സംവത്സരമായി ബാധിച്ചിരുന്ന അബോഹാമിന്റെ മകളായ ഇവളെ
ശബ്ദത്തുനാളിൽ ഈ ബന്ധനം അഴിച്ചു വിഭ്രംഖതല്ലയോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17
അവൻ ഈ അനുഭവിച്ചു അവരെ വിരോധികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു; അവനാൽ
നടക്കുന്ന സകല മഹിമകളാലും പുരുഷാരം ഒക്കെയും സന്തോഷിച്ചു. 18 പിന്നെ അവൻ
പറഞ്ഞതു: വെദവരാജ്യം ഏതിനോടു സദ്യം? ഏതിനോടു അതിനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? 19
ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തുതന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട കടകുമണിയോടു അതു സദ്യം; അതു
വളർന്നു വൃക്ഷമായി, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ
വസിച്ചു. 20 പിന്നെയും അവൻ: വെദവരാജ്യത്തെ ഏതിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? 21 അതു
പുളിച്ചുമാവിനോടു തുല്യം; അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മുന്നുപറ മാവിൽ ചേർത്തു

എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോരും സഞ്ചാരിച്ചു ദയവുശലേഷകവു യാത്ര ചെയ്തു. 23 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കർത്താവേ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ ചുരുക്കമോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു അവനോടു പറഞ്ഞു: 24 ഇടുക്കുവാതിലുടെ കടപ്പാൾ പോരാട്ടവിൻ. പലരു കടപ്പാൾ നോക്കും കഴികയില്ലതാനും എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 വിട്ടുവയവൻ എഴുന്നേറ്റു കതകു അടുച്ചുശ്രേഷ്ഠം നിങ്ങൾ പുരത്തുനിന്നു: കർത്താവേ, തുറന്നു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കതകിനു മുടിത്തുക്കങ്ങുവോൾ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു എന്നു താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറയും. 26 അനേന്നും നിങ്ങൾ: നിന്മ മുമ്പിൽ തങ്ങൾ തിനുകയും കൂടികയും തങ്ങളുടെ തരുകളിൽ നീ പഠിപ്പികയും ചെയ്തുവില്ലോ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. 27 അവനോ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു എന്നു താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അനീതി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളാരെ, എനെ വിട്ടുപോകുവിൻ എന്നു പറയും. 28 അവിടെ അബ്രഹാമും യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും സകല പ്രവാചകമാരും ദൈവ രാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും നിങ്ങളെ പുരത്തു തള്ളികളഞ്ഞതും നിങ്ങൾ കാണുവോൾ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 29 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും അനേകകൾ വന്നു ദൈവരാജ്യത്തിൽ പനിയിലിരിക്കും. 30 മുമ്പമാരായ്തീരുന്ന പിന്നമാരുണ്ടു്, പിന്നമാരായ്തീരുന്ന മുമ്പമാരും ഉണ്ടു്. 31 ആ നാഴികയിൽ തന്നെ ചില പരിശമാർ അടുത്തുവന്നു: ഇവിടു വിട്ടു പൊയ്ക്കാൾക്ക്; ഹൈരാദാവു നിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇള്ളിക്കുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 32 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പോയി ആ കുറുക്കേന്നു: താൻ ഇന്നും നാളുയും ഭൂതങ്ങളെ പുരത്താക്കുകയും രോഗശാന്തി വരുത്തുകയും മുന്നാം നാളിൽ സമാപിക്കുകയും ചെയ്യും. 33 എങ്കിലും ഇന്നും നാളുയും മറ്റൊന്നാളും താൻ സഞ്ചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ദയവുശലേമിനു പുരത്തുവെച്ചു ഒരു പ്രവാചകൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു അസംഖ്യമല്ലോ എന്നു പറവിൻ. 34 ദയവുശലേമേ, ദയവുശലേമേ, പ്രവാചകമാരെ കൊല്ലുകയും നിന്മ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലുകയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുപോലെ നിന്മ മക്കളെ എത്രവും ചേർത്തുകൊൾവാൻ എന്നിക്കു മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 35 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശുന്ധമായ്തീരും; കർത്താവിന്മേ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

14 പരിശ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തനേർ വീട്ടിൽ അവൻ ക്ഷേണം കഴിപ്പാൻ ശമ്പുത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവൻ അവനെ ഉദ്ഘാനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 2 മഹോദരമുള്ളാരു മനുഷ്യൻ അവനേർ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 യേശു നൂയശാസ്ത്രിമാരോടും പരിശമാരോടും: ശമ്പുത്തിൽ സംഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 4 അവൻ അവനെ തൊടു സംഖ്യമാക്കി വിട്ടുച്ചു. 5 പിനെ അവരോടു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനേർ മകനോ കാളയോ ശമ്പുത്തുനാളിൽ കിണറ്റിൽ വീണാൽ കഷണത്തിൽ 6 വലിച്ചെടുക്കയില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു പ്രത്യേത്തരം പറവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 7 കഷണികപ്പെട്ടവർ

മുഖ്യാസനങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ അവരോടു ഒരുപമ പറഞ്ഞു: 8 ഒരുത്തൻ നിനെ കല്യാണത്തിനു വിളിച്ചാൽ മുഖ്യാസനത്തിൽ ഇരിക്കരുതു; പക്ഷെ നിന്നില്ലും മാനമേറിയവനെ അവൻ വിളിച്ചിരിക്കാം. 9 പിനെ നിനെന്നും അവനെന്നും കഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവനു ഇടം കൊടുക്കു എന്നു നിന്നോടു പറയുമ്പോൾ നീ നാണത്തോടു ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു പോയി ഇരിക്കേണ്ടിവരും. 10 നിനെ വിളിച്ചാൽ ചെന്നു ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു ഇരിക്കു; നിനെ കഷണിച്ചവൻ വരുമ്പോൾ നിന്നോടു: സ്നേഹിതാ, മുമ്പോടു വന്നു ഇരിക്കു എന്നു പറവാൻ ഇടവരട്ടു; അപ്പോൾ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ മുന്പിൽ നിനക്കു മാനം ഉണ്ടാകും. 11 തനെന്നതാൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പട്ടും; തനെന്നതാൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തുപ്പട്ടും. 12 തനെ കഷണിച്ചവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: നീ ഒരു മുത്താഴമോ അത്താഴമോ കഴിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിതനാരേയും സഹോദരമാരെയും ചാർച്ചക്കാരെയും സന്ദര്ഭത്തിൽ അയയ്ക്കാരെയും വിളിക്കരുതു; അവൻ നിനെ അങ്ങോടും വിളിച്ചിട്ടു നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യും. 13 നീ വിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രമാർ, അംഗഹീനമാർ, മുടക്കമാർ, കുരുടമാർ എന്നിവരെ കഷണിക്കു; 14 എന്നാൽ നീ ഭാഗ്യവാനാകും; നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ അവർക്കു വകയില്ലല്ലോ; നീതിമാനമാരുടെ പുനരുത്ഥമാനത്തിൽ നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ഉണ്ടാകും. 15 കുടെ പന്തിയിലിരുന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ ഇതു കേട്ടിട്ടും; ദൈവരാജ്യത്തിൽ കുഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; 16 അവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയോരു അത്താഴം ഒരുക്കി പലരെയും കഷണിച്ചു. 17 അത്താഴസമയത്തു അവൻ തന്റെ ദാസനെ അയച്ചു ആ കഷണിച്ചവരോടു: എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; വരുവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. 18 എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞതുടുടങ്ങി; ഒന്നാമത്തവൻ അവനോടു: ഞാൻ ഒരു നിലം കൊണ്ടതിനാൽ അതു ചെന്നു കാണേണ്ടുന ആവശ്യം ഉണ്ടും; എന്നോടു കഷമിച്ചുകൊള്ളണ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 മറ്റാരുതന്ന്: ഞാൻ അഭേദകാളയെ കൊണ്ടിട്ടുണ്ടും; അവയെ ശോധന ചെയ്യാൻ പോകുന്നു; എന്നോടു കഷമിച്ചുകൊള്ളണ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 വേരാരുതന്ന്: ഞാൻ ഇപ്പോൾവിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; വരുവാൻ കഴിവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു യജമാനനോടു അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ വീടുകയവൻ കോപിച്ചു ദാസനോടു: നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ വീമികളിലും ഇടത്തെരുക്കളിലും ചെന്നു ദരിദ്രമാർ, അംഗഹീനമാർ, കുരുടമാർ, മുടക്കമാർ, എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നു കല്പിച്ചു. 22 പിനെ ദാസൻ: യജമാനനേ, കല്പിച്ചതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യജമാനൻ ദാസനോടു: നീ പെരുവഴികളിലും വേലികൾക്കരിക്കയും പോയി, എന്നു വീടുനിയേണ്ടതിനു കണ്ണവരെ അക്കത്തുവരുവാൻ നിർബന്ധയിക്കു. 24 ആ കഷണിച്ച പുരുഷമാർ ആരും എന്നു അത്താഴം ആസ്യദ്ധികയീല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 എൻ്റെ പുരുഷരം അവനോടുകൂടെ പോകുമ്പോൾ അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 26 എന്നു അടുക്കൽ വരികയും അപ്പെന്നെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരമാരെയും

സഹാദർികളെയും സ്വന്തജീവനെയും കൂടെ പക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു എൻ്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 27 തന്റെ ക്രൂഷു എടുത്തുകൊണ്ടു എൻ്റെ പിന്നാലെ വരാത്തവനു എൻ്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴിയില്ല. 28 നിങ്ങളിൽ ആരേകിലും ഒരു ഗ്രാഫുരു പണിവാൻ ഇല്ലിച്ചാൽ ആദ്യം ഇരുന്നു അതു തീർപ്പാൻ വക ഉണ്ടാ എന്നു കണക്കു നോക്കുന്നില്ലയോ? 29 അബ്ലൂഫിൽ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടശേഷം തീർപ്പാൻ വകയില്ല എന്നു വന്നേക്കാം; 30 കാണുന്നവർ എല്ലാം; ഈ മനുഷ്യൻ പണിവാൻ തുടങ്ങി, തീർപ്പാനോ വകയില്ല എന്നു പരിഹസിക്കുമ്പോം. 31 അല്ല, ഒരു രാജാവു മറ്റാരു രാജാവിനോടു പട എല്ലാൻ പുറപ്പെടുമായും ഇരുന്നു, ഇരുപതിനായിരവുമായി വരുന്നവനോടു താൻ പതിനായിരവുമായി എതിർപ്പാൻ മതിയോ എന്നു ആലോചിക്കുന്നില്ലയോ? 32 പോരാ എന്നു വർക്കിൽ മറവൻ ദുരത്തിരിക്കുവോൾ തന്നെ സ്ഥാനാപതികളെ അയച്ചു സമാധാനത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 33 അങ്ങങ്ങൻ തന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരേകിലും തനിക്കളുള്ളതു കൈയെയും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അവനു എൻ്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 34 ഉപ്പു നല്പതു തന്നെ; ഉപ്പു കാരംലിലാതെ പോയാൽ എൻ്റൊനുകൊണ്ടു അതിനു രസം വരുത്തും? 35 പിന്നെ നിലത്തിനും വള്ളത്തിനും കൊള്ളുന്നതല്ല; അതിനെ പുറത്തു കളയും. കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കടെ

15 ചുക്കാരും പാപികളും എല്ലാം അവൻ്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 2 ഇവൻ പാപികളെ കൈകൊണ്ടു അവരോടുകൂടി കൈഷിക്കുന്നു എന്നു പരിശീലനാരും ശാസ്ത്രിമാരും പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 3 അവരോടു അവൻ ഇല്ല ഉപമ പറഞ്ഞു: 4 നിങ്ങളിൽ ഒരു ആർക്കു നുറുക്കു അടുക്കേണ്ട്. അതിൽ ഒന്നു കാണാതെ പോയാൽ അവൻ തൊല്ല്യുറോന്തിനെയും മരുഭൂമിയിൽ വിടുച്ചു, ആ കാണാതെപോയതിനെ കണ്ണാത്തുവരെ നോക്കി നടക്കാതിരിക്കുമോ? 5 കണ്ഡു കിട്ടിയാൽ സന്തോഷിച്ചു ചുമലിൽ എടുത്തു വീടിൽ വന്നു സ്നേഹിതനാരെയും അയൽക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂടി: 6 കാണാതെ പോയ എൻ്റെ ആട്ടിനെ കണ്ഡുകിട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറയും. 7 അങ്ങങ്ങൻ തന്നെ മാനസാന്തരംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊല്ല്യുറോന്തു നീതിമാനാരകകുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 8 അല്ല, ഒരു ന്തീകരു പത്തു ഭേദ ഉണ്ടു എന്നിൽക്കൊടു; ഒരു ഭേദ കാണാതെ പോയാൽ അവൻ വിളക്കു കത്തിച്ചു വീടു അടിച്ചുവാരി അതുകണ്ഡുകിട്ടുവരെ സുക്ഷ്മതേനാടെ അഭ്യന്തരിക്കാതിരിക്കുമോ? 9 കണ്ഡുകിട്ടിയാൽ സ്നേഹിതമാരെയും അയൽക്കാരത്തികളെയും വിളിച്ചുകൂടി: കാണാതെപോയ ഭേദ കണ്ഡു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പറയും. 10 അങ്ങങ്ങൻ തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെകുറിച്ചു ദൈവദുർത്ഥാരുടെ മലേം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 അവൻ തീർപ്പുനോടു: അല്ലോ, വസ്തുവിൽ എന്നിക്കു വരേണ്ടുന പക്ഷു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവർക്കു മുതൽ പകുത്തുകൊടുത്തു. 13 എന്റൊന്തു

കഴിയുമുണ്ടെന്ന ഇളയമകൾ സകലവും സ്വരൂപിച്ചു ദുരദ്ദേശത്തെക്കു യാത്രയായി അവിടെ ദുർന്മപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു; വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കൈത്തെ. 14 എല്ലാം ചെലവഴിച്ചുശേഷം ആ ഭേദത്തുകൾക്കിടയാം ഉണ്ടായിട്ടു അവനു മുട്ടുവനു തുടങ്ങി. 15 അവൻ ആ ഭേദത്തിലേ പാരമാരിൽ ഒരുത്തനെ ചെന്നു ആഗയിച്ചു. അവൻ അവനെ തന്റെ വയലിൽ പനിക്കൈ മേയ്‌പാൻ അയച്ചു. 16 പനി തിനുന്ന വാളവരകാണ്ഡു വയറു നിരോപ്പാൻ അവൻ ആഗയിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവനു കൊടുത്തില്ല. 17 അപ്പോൾ സുഖവോധം വന്നിട്ടു അവൻ: എന്തേൻ അപ്പേരെ എത്ര കുലിക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ശ്രഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു; എന്നെന്ന വിശപ്പുകൊണ്ഡു നശിച്ചുപോകുന്നു. 18 എന്നു എഴുന്നേറ്റു അപ്പേരെ അടക്കത്തെ ചെന്നു അവനോടു: അപ്പാ, എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തോടു നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 19 ഇൻ നിരോപ്പ മകൻ എന പേരിനു എന്നു യോഗ്യന്തല്ല; നിരോപ്പ കുലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെന്നേപ്പോലെ എനെന്ന ആക്രോണമേ എന്നു പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു അപ്പേരെ അടക്കത്തെ പോയി. ദുരത്തു നിന്നു തന്നെ അപ്പേൻ അവനെ കണ്ണു മനസ്സിലിണ്ടു ഓടിച്ചേന്നു അവന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു. 21 മകൻ അവനോടു: അപ്പാ, എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തോടു നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇൻ നിരോപ്പ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യന്തല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അപ്പേൻ തന്റെ ദാസനാരോടു: വേഗം മേല്തതരമായ അക്കി കൊണ്ടുവന്നു ഇവനെ ധരിപ്പിപ്പിൻ; ഇവൻ കൈക്കു മൊതിരവും കാലിനു ചെരിപ്പും ഇടവിപ്പിൻ. 23 തട്ടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അരുപ്പിൻ; നാം തിനു ആനന്ദിക്ക. 24 ഈ എന്തേൻ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ണുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവൻ ആനന്ദിച്ചു തുടങ്ങി. 25 അവൻ മുത്തമകൻ വയലിൽ ആയിരുന്നു; അവൻ വന്നു വീടിനോടു അടുത്തപ്പോൾ വാദ്യവും നൃത്യശ്ലോഷവും കേടു; 26 ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഇതെന്തു എന്നു ചോടിച്ചു. 27 അവൻ അവനോടു: നിരോപ്പ സഹാദരൻ വന്നു; നിരോപ്പ അപ്പേൻ അവനെ സഹബ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു തട്ടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അരുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു, അകത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു; അപ്പേൻ പുറത്തു വന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 29 അവൻ അവനോടു: ഇതു കാലമായി എന്നു നിന്നെ സേവിക്കുന്നു; നിരോപ്പ കല്പന ഒരിക്കലും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ എന്തേൻ ചങ്ങാതികളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിനു നീ ഒരിക്കലും എന്നിക്കു ഒരു ആട്ടിന്കുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല. 30 വേശ്യമാരോടു കൂടി നിരോപ്പ മുതൽ തിനുകളിൽ ഇല നിരോപ്പ മകൻ വന്നപ്പോഴേക്കാ തട്ടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അവനുവേണ്ടി അരുത്തുവള്ളു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 അതിനു അവൻ അവനോടു: മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടു കൂടു ഇരിക്കുന്നവള്ളു; എന്നിക്കുള്ളതു എല്ലാം നിന്നേതു ആകുന്നു. 32 നിരോപ്പ ഇല സഹാദരനോ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ണു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ആനന്ദിച്ചു സന്നാൾക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

16 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞെന്നു: ധനവാനായോരു മനുഷ്യനു ഒരു കാര്യവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവന്റെ വസ്തുവക നാനാവിധമാക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞു. 2 അവൻ അവനെ വിളിച്ചു:

നിന്നെങ്കാണ്ടു ഈ കേൾക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ കാര്യവിചാരത്തിന്റെ കണക്കു എല്ലാച്ചുതർക്ക; നീ ഇനി കാര്യവിചാരകനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 എന്നാരെ കാര്യവിചാരകൾ: ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? യജമാനൻ കാര്യവിചാരത്തിൽ നിന്നു എന്ന നീക്കുവാൻ പോകുന്നു; കിഞ്ചപ്പാൻ എനിക്കു ഫ്രാപ്തിയില്ല; ഇരപ്പാൻ ഞാൻ നാണിക്കുന്നു. 4 എന്ന കാര്യവിചാരത്തിൽനിന്നു നീക്കിയാൽ അവർ എന്ന തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ചേർത്തുകൊൾവാൻ തകവെള്ളും ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു എന്തു എന്നു എനിക്കു അനിയാം എന്നു ഉള്ളകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ അവൻ യജമാനന്റെ കടക്കാതിൽ ഓരോരുത്തനെ വരുത്തി ഓനാമതവനോടു; നീ യജമാനനു എത്ര കടപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 നുറു കുടം എണ്ണു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു; നിശ്ച കൈച്ചീടു വാങ്ങി വേഗം ഇരുന്നു അവതു എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അതിന്റെ ശേഷം മറ്റാരുത്തനോടു; നീ എത്ര കടപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. നുറു പറ കോതനു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവനോടു; നിന്റെ കൈച്ചീടു വാങ്ങി എണ്ണപതു എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഈ അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൾ ബുധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു യജമാനൻ അവനെ പുകഴ്ത്തി; വെളിച്ചുമക്കെളക്കാൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ മകൾ തങ്ങളുടെ തലമുറയിൽ ബുധിയേറിയവരല്ലോ. (അം 9165) 9 അനീതിയുള്ള മമോനെങ്കാണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതനാരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അതു ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ അവർ നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ ഇടയാക്കും. (അം9166) 10 അത്യപ്രതിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ; അത്യപ്രതിൽ നീതികെട്ടവൻ അധികത്തിലും നീതി കെട്ടവൻ. 11 നിങ്ങൾ അനീതിയുള്ള മമോനീൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായതു നിങ്ങളെ ആർ ദരമേലിക്കും? 12 അനുമായതിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്നമായതു ആർ തരു? 13 രണ്ടു യജമാനനാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരു ഭൂത്യനും കഴികയില്ല; അവൻ ഒരുവനെ പകുച്ചു മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറിച്ചേർന്നു മറ്റവനെ നിരസിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മമോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 14 ഇതൊക്കെയും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളായ പരിശമാർ കേടു അവനെ പരിഹസിച്ചു. 15 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു; നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തനേ മനുഷ്യരുടെ മുമാകെ നീതികർക്കുന്നവർ ആകുന്നു; ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അനിയുന്നു; മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായതു ദൈവത്തിന്റെ മുമാകെ അഭേദ്യതേ. 16 ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവാചകനാരുടെയും കാലം യോഹനാൻ വരെ ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ദൈവരാജ്യത്തെ സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു; എല്ലാവരും ബലാല്ക്കാരേണ അതിൽ കടപ്പാൻ നോക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു പുള്ളി വീണ്ടുപോകുന്നതിനെക്കാൾ ആകാശവും ഭൂമിയും ശിഖത്തുപോകുന്നതു എല്ലപ്പും. 18 ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റാരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വ്യക്തിപാരം ചെയ്യുന്നു; ദർത്താവും ഉപേക്ഷിച്ചുവള്ള വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യക്തിപാരം ചെയ്യുന്നു. 19 ധനവാനായോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമരവസ്ത്രവും പട്ടം ധരിച്ചു ദിനന്നതി ആധിംബരത്തോടെ സുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 ലാസർ എന്നു പേരുള്ളാരു ദർശനം വരണ്ണം നിരഞ്ഞവനായി അവൻ പടിപ്പുരക്കൽ കിടന്നു

21 ധനവാന്നേ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്നതു തിന്നു വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; നായ്ക്കലും വന്നു അവന്നേ ഭ്രംം നക്കും. 22 ആ ദർശന മരിച്ചപ്പോൾ ദുരത്താർ അവനെ അബോഹാമിന്റെ മടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 23 ധനവാനും മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുവോൾ മേലോട്ടു നോക്കി ദുരത്തു നിന്നു അബോഹാമിനെന്നും അവന്നേ മടിയിൽ ലാസർനെന്നും കണ്ടു: (Had̄es 986) 24 അബോഹാംപിതാവേ, എന്നോടു കനിവുണ്ടാക്കേണമേ; ലാസർ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുകളി എന്നേ നാവിനെ തണ്ടപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അയക്കേണമേ; ഞാൻ ഈ ജ്യാലയിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 25 അബോഹാം: മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നമ്മയും ലാസർ അമൃഖ്യം തിന്മയും പ്രാപിച്ചു എന്നു ഓർക്ക; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആശ്രമിക്കുന്നു: നീയോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. 26 അത്യൈമല്ല തങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വലിയോരു പിളർപ്പിണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവർക്കു കഴിവില്ല; അവിടെനിന്നു തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നു വരുവാനും പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു അവൻ: എന്നാൽ പിതാവേ, അവനെ എന്നേ അപ്പന്റെ വീടിൽ അയക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; 28 എനിക്കു അഞ്ചു സഹോദരനാർ ഉണ്ടു്; അവരും ഈ യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ അവൻ അവരോടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അബോഹാം അവനോടു്: അവർക്കു മോശരയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ വാക്കു അവർ കേൾക്കെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു അവൻ: അല്ലല്ലു, അബോഹാം പിതാവേ, മരിച്ചവർത്തിനിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എക്കിൽ അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു൦ എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അവനോടു്: അവർ മോശരയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കാത്താൽ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

17 അവൻ തന്റെ ശിഖ്യമാരോടു പറഞ്ഞതു: ഇടർച്ചകൾ വരാതിരിക്കുന്നതു അസാധ്യം; എക്കില്ലും അവ വരുത്തുന്നവനും അയ്യോ കാഷ്ടം. 2 അവൻ ഈ ചെറിയവർത്തിൽ ഒരുത്തനും ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു തിരിക്കല്ലു അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈട്ടി അവനെ കടലിൽ എറിഞ്ഞതുകളയുന്നതു അവനും നന്നു. 3 സുക്ഷിച്ചുകൊശവിൻ; സഹോദരൻ പിഴച്ചാൽ അവനെ ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക. 4 ദിവസത്തിൽ എഴുവട്ടം നിന്നോടു പിഴകയും എഴുവടവും നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക. 5 അപ്പൊസ്റ്റലമാർ കർത്താവിനോടു്: തങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതിന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾക്കു കടക്കുമൺഡിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തിയോടു്: വേരോടെ പറിഞ്ഞു കടലിൽ നട്ടുപോക എന്നു പറഞ്ഞതാൽ അതു നിങ്ങളെ അനുസരിക്കും. 7 നിങ്ങളിൽ ആർക്കൈക്കിലും ഉഴുകയോ മേയ്കയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭാസൻ ഉണ്ടാനിരിക്കെട്ട്. അവൻ വയലിൽനിന്നു വരുന്നോൾ: നീ ക്ഷമതയിൽ വന്നു ഉണ്ടാനും ഇതിക്ക എന്നു അവനോടു പറയുമോ? അല്ലോ; 8 എനിക്കു അഠതാഴം ഒരുക്കുക; ഞാൻ തിന്നുകൂടിച്ചു തീരുവോളം അരകെട്ടി എനിക്കു

ശുശ്രൂഷചെയ്ക; പിനെ നീയും തിനു കുടിച്ചുകൊൾക എന്നു പറകയില്ലയോ? 9 തന്നോടു കല്പിച്ചതു ഭാസൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവനു നന്ദിപറയുമോ? 10 അപൂർണ്ണം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കയെല്ലു ചെയ്തതശ്രേഷ്ഠം: ഞങ്ങൾ പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ഭാസമാർ; ചെയ്യേണ്ടതെ ചെയ്തിട്ടുള്ളു എന്നു നിങ്ങളും പറവിൻ. 11 അവൻ യെരുശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്കയിൽ ശമര്യക്കും ഗലിലേക്കും നടപിൽകുടി കടക്കുമ്പോൾ 12 ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുന്നേരം കുഷ്ഠരോഗികളായ പത്തു പുരുഷമാർ അവനു എതിർപ്പെട്ടു 13 അകലെ നിന്നുകൊണ്ടു: യേശു, നായക, ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാക്കേണമെ എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 14 അവൻ അവരെ കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ പോയി പുരോഹിതമാർക്കു നിങ്ങളെ തന്നെ കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പോകയിൽ തന്നേ അവർ ശുഖരായ്തീർന്നു. 15 അവർക്കു ഒരുത്തൻ തനിക്കു സാഖ്യവന്നതു കണ്ടു ഉച്ചതിൽ ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു അവൻകു കാൽക്കൽ കവിരൂപ്പു വീണു അവനു നന്ദി പറഞ്ഞു; 16 അവനോ ശമര്യക്കാരൻ ആയിരുന്നു 17 പത്തുപേര് ശുഖരായ്തീർന്നില്ലയോ? ഒന്നതുപേര് എവിടെ? 18 ഈ അന്യജാതിക്കാരന്മാരുടെ ദൈവത്തിനു മഹത്യം കൊടുപ്പാർ മടങ്ങിവന്നവരായി ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടു അവനോടു: 19 എഴുന്നേറ്റു പോയക്കാർക്ക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നു പരിശോധി ചോദിച്ചതിനു: ദൈവരാജ്യം കാണുന്നതെവെള്ളുമല്ല വരുന്നതു; 21 ഈതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറകയും ഇല്ല; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 പിനെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ഒരു ദിവസം കാണമാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരു; 23 കാണുകയില്ലതാനും. അന്നു നിങ്ങളോടു: ഈതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ പോകരുതു, പിൻ ചെല്ലുകയുമരുതു. 24 മിന്നൽ ആകാശത്തിങ്കീഴെ ദിക്കോടുവിക്കല്ലോം തിളങ്ങി മിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദിവസത്തിൽ ആകും. 25 എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ വളരെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും ഈ തലമുറ അവനെ തളളിക്കളെകയും വേണം. 26 നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ നാളിലും ഉണ്ടാകും. 27 നോഹ പെടുകത്തിൽ കടന നാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിനു കൊടുത്തും പോന്നു; ജലപ്രളയം വന്നു, അവരെ എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളിഞ്ഞു. 28 ലോതതിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെയും തന്നേ; അവർ തിന്നും കുടിച്ചുകൊണ്ടു വിറ്റും നട്ടും പണിതും പോന്നു. 29 എന്നാൽ ലോതത് സൊദോം വിടു നാളിൽ ആകാശത്തുനിന്നു തീയും ഗസകവും പെയ്തു എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളിഞ്ഞു. 30 മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അവുണ്ണും തന്നേ ആകും. 31 അന്നു വീടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീടിനുകത്തുള്ള സാധനം എടുപ്പാർ ഇന്ത്യിപ്പോകരുതു; അപൂർണ്ണം വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും പിനോക്കം തിരിയരുതു. 32 ലോതതിന്റെ ഭരയെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ. ഇതന്റെ ജീവനെ നേട്ടവാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം അതിനെ കളയും; അതിനെ കളയുന്നവനെല്ലാം അതിനെ രക്ഷിക്കും. 33 ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേര് ഒരു കിടകമേൽ ആയിരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈകൈക്കാളിയും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 34 രണ്ടുപേര് ഓനിച്ചു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും;

എരുത്തിയെ കൈകൈക്കാളിയും; 36 മറ്റവരെ ഉപേക്ഷിക്കും [രണ്ടുപേര് വയലിൽ ഇരിക്കും; എരുത്തനെ കൈകൈക്കാളിയും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും] എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 അവർ അവനോടു കർത്താവേ, എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ശവം ഉള്ളേട്ടതു കഴുകൾ കുട്ടും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

18 മടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥമിക്കേണും എന്നുള്ളതിനു അവൻ
അവരോടു ഒരുപമ പറഞ്ഞതു: 2 ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ ശക്തയുമില്ലാത്ത
ഒരു ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിഡവയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എൻ്റെ പ്രതിയോഗിയോടു
പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അവനു കുറേ കാലത്തേക്കു
മനസ്സില്ലായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ: എനിക്കു ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ ശക്തയുമില്ല
5 എക്കിലും വിധവ എന്നെ അസഹ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവരെ പ്രതിക്രിയ
നടത്തി രക്ഷിക്കും; അബ്ലൂഷിൽ അവൻ ഒടുവിൽ വന്നു എന്നെ മുവത്തടിക്കും എന്നു
ഉള്ളേട്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 6 അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ.
7 ദൈവമേ രാഷ്ട്രകൽ തന്നോടു നിലവിലിക്കുന്ന തന്റെ വ്യത്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ
ദിർഘക്ഷമയുള്ളവൻ ആയാലും അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കായില്ലയോ? 8
വേഗത്തിൽ അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം കണ്ണാട്ടത്തുമോ എന്നു
കർത്താവും പറഞ്ഞു. 9 തങ്ങൾ നീതിമാനാർ എന്നു ഉണ്ടും മറ്റുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുന്ന
ചിലരെക്കുപ്പും അവൻ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞതെത്തെന്നെന്നാൽ: 10 രണ്ടു മനുഷ്യർ
പ്രാർത്ഥമിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ പരിശൻ, മറ്റവൻ ചുക്കാരൻ. 11
പരിശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു തന്നെ: ദൈവമേ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ,
വ്യാദിചാരികൾ മുതലായ ശ്രേഷ്ഠം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുക്കാരെന്നപ്പോലെയോ
ഞാൻ അല്ലായ്ക്കയാൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 12 ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു;
നേടുന്നതിൽ ഒക്കയും പതാരം കൊടുത്തുവരുന്നു; എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥമിച്ചു.
13 ചുക്കാരനേ ദുരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തെക്കു നോക്കുവാൻപോലും
തുനിയാതെ മാറ്റതടിച്ചു; ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ നീതികർക്കപ്പെട്ടവനായി വിട്ടിലേക്കു പോയി; മറ്റവൻ
അങ്ങനെയല്ല. തന്നെത്താൻ ഉയർത്തത്തുനവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെട്ടു; തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തുനവൻ എല്ലാം ഉയർത്തത്തപ്പെട്ടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 15
അവൻ തൊടേണ്ടതിനു ചിലർ ശിശുക്കളെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
ശിശ്യമാർ അതുകൊണ്ടു അവരെ ശാസിച്ചു. 16 യേശുവോ അവരെ അർക്കത്തു വിളിച്ചു;
പെപ്പങ്ങളെ എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിട്ടുവിൻ; അവരെ തടക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം
ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതു ആകുന്നു. 17 ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ
കൈകൈക്കാളിളാത്തവൻ ആരും ഒരുന്നാളും അതിൽ കടകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഒരു പ്രമാണി അവനോടു:
നല്ല ശുദ്ധോ, ഞാൻ നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കേണ്ടതിനു എന്തു ചെയ്യേണു
എന്നു ചോദിച്ചു. (stōnios p166) 19 അതിനു യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നതു
എന്തു? ദൈവം ഒരുവന്നല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല. വ്യാദിചാരം ചെയ്യരുതു; 20

കൊല്ല ചെയ്യുതു; മോശീകരുതു; കളിസ്റ്റാക്ഷ്യം പറയരുതു; നിന്റെ അപ്പുനെന്തും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കു എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ഈവ ഒക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പുമുതൽ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു 22 യേശു: ഇനി ഒരു കുറവു നിന്നക്കുണ്ടു; നിന്നക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ദൽദമാർക്കു പകുത്തുകൊടുക്കു; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നകു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിനെ വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ എത്രയും ധനവാനാകക്കാണു ഇതു കേട്ടിട്ടു അതിലേംവിതനായിത്തീർന്നു. 24 യേശു അവനെ കണ്ടിട്ടു: സന്തത്യുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം! 25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു സുചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതു എല്ലപ്പും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഇതു കേട്ടവർ: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിനു അവൻ: മനുഷ്യരാൽ അസാധ്യമായതു ദൈവത്താൽ സാധ്യമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ഇതാ, തങ്ങൾ സ്വന്തമായതു വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പത്രാസ് പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവരോടു: ദൈവരാജ്യം നിമിത്തം വീടാം ഭാര്യയെ സഹോദരരൂപരെയോ അമ്മയപ്പുമാരെയോ മക്കളെയോ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു 30 ഇം കാലത്തിൽ തന്നെ പല മടങ്ങായും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ നിന്ത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളാടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (അം 9165, അംബോ 9166) 31 അനന്തരം അവൻ പതിരുവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു: ഇതാ നാം തയ്യാറലേഡുക്കു പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകമാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എല്ലാം നിവൃത്തിയാകും. 32 അവനെ ജാതികൾക്കു എല്ലിച്ചുകൊടുക്കായും അവൻ അവനെ പരിഹരിച്ചു അവമാനിച്ചു തുപ്പി തല്ലിട്ടു കൊല്ലുകയും 33 മുന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെത്തുനേത്തകയും ചെയ്യു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവരോ ഇതു ഒന്നും ശമിച്ചില്ല; ഇം വാക്കു അവർക്കു മറവായിരുന്നു; പറഞ്ഞതു അവർ തിരിച്ചിരിഞ്ഞതുമില്ല. 35 അവൻ തയ്യാറാവിനു അടുത്തപ്പോൾ ഒരു കുറുടൻ ഇരുന്നുകൊണ്ടു വഴിയരിക്കു ഇരുന്നിരുന്നു. 36 പുരുഷാരം കടന്നു പോകുന്നതു കേട്ടു: ഇതെന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 37 നസരായനായ യേശു കടന്നുപോകുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു അനിയിച്ചു. 38 അപ്പോൾ അവൻ: യേശുവേ, അവിദ്യപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോനേനേമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. 39 മുൻനടക്കുന്നവർ അവനെ മിണ്ഡാതിരിപ്പാൻ ശാസിച്ചു; അവനോ: അവിദ്യപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോനേനേമേ എന്നു എറുവും അധികം നിലവിളിച്ചു. 40 യേശു നിന്നു, അവനെ തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 41 അവൻ അടുക്കെ വന്നപ്പോൾ: ഞാൻ നിന്നകു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച കിട്ടേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവനോടു: കാഴ്ച പ്രാപിക്കു; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 കഷണത്തിൽ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു; ജനം എല്ലാം കണ്ടിട്ടു ദൈവത്തിനു പുകൾച്ച കൊടുത്തു.

19 അവൻ തയ്യാറാവിൽ എത്തി കടന്നു പോകുന്നോൾ 2 ചുങ്കക്കാർത്തിൽ പ്രമാണിയും ധനവാനുമായ സക്കായി എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ, 3 യേശു എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു കാണ്ടാൻ ശമിച്ചു, വളർച്ചയിൽ കുറിയവൻ ആകക്കൊണ്ടു

പുതുഷാരംനിന്തനം കഴിത്തില്ല. 4 എന്നാരെ അവൻ മുണ്ടാട്ടു ഓടി, അവനെ കാണേണ്ടിനു ഒരു കാട്ടതിമേൽ കയറി. യേശു ആ വഴിയാൽ വർക്കയായിരുന്നു. 5 അവൻ ആ സമലതയു എത്തിയപ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി: സകായിയേ, വേശം ഇരങ്ങിവാ; എന്ന് ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ബഹുപ്പട്ടു ഇരങ്ങി സന്തോഷത്തോടെ അവനെ കൈകൊണ്ടു. 7 കണ്ണവർ എല്ലാം: അവൻ പാപിയായോരു മനുഷ്യനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ പോയി എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 8 സകായിയേ നിന്നു കർത്താവിനോടു: കർത്താവേ, എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പാതി എന്ന ദർദ്ദക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു; വല്ലതും ചതിവായി വാങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാലുമടങ്ങു മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു: ഇവനും അഭ്യാഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ ഇന്നു ഇംഗ്ലീഷിനു രക്ഷ വന്നു. 10 കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞെടു രക്ഷിപ്പാന്തേരം വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവർ ഇതു കേടുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ അവൻ യെരുശലേമിനു സമീപിച്ചിരിക്കയാലും ദൈവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വെളിപ്പേടും എന്നു അവർക്കു തോന്തുകയാലും അവൻ ഒരു ഉപമയുംകൂടെ പറഞ്ഞതു എന്നെന്നനാൽ: 12 കുലീനനായോരു മനുഷ്യൻ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരേണും എന്നുവെച്ചു ദുരദ്ദശത്തേക്കു യാത്രപോയി. 13 അവൻ പത്തു ദാസമാരെ വിളിച്ചു അവർക്കു പത്തു റാത്തൽ വെള്ളി കൊടുത്തു എന്ന് വരുവോളം വ്യാപാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അവരെന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ പാരമാരോ അവനെ പകുച്ചു അവൻ പിന്നാലെ പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു: അവൻ തെങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു തെങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 15 അവൻ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ താൻ ദ്രവ്യം കൊടുത്തിരുന്ന ദാസമാർ വ്യാപാരം ചെയ്തു എന്നു നേടി എന്നു അറിയേണ്ടതിനു അവരെ വിളിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 16 ഒന്നാമത്തവൻ അടുത്തു വന്നു: കർത്താവേ, നീ തന റാത്തൽക്കാണ്ഡ പത്തുറാത്തൽ സസ്യാദിപ്പിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. 17 അവൻ അവനോടു: നന്നു നല്ല ദാസനേ, നീ അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ ആയതുകൊണ്ടു പത്തു പട്ടണത്തിനു അധികാരമുള്ളവൻ ആയിരിക്കു എന്നു കല്പിച്ചു. 18 റണ്ടാമത്തവൻ വന്നു: കർത്താവേ, നീ തന റാത്തൽക്കാണ്ഡു അഞ്ചു റാത്തൽ സസ്യാദിപ്പിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 നീയും അഞ്ചു പട്ടണത്തിനു മേൽവിചാരകൾ ആയിരിക്കു എന്നു അവൻ അവനോടു കല്പിച്ചു. 20 മറ്റാരുവൻ വന്നു: കർത്താവേ, ഇതാ നിന്റെ റാത്തൽ; എന്ന അതു ഒരു ഉറുമാലിൽ കൈട്ടി വെച്ചിരുന്നു. 21 നീ വെക്കാത്തതു എടുക്കുകയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന കരിനമനുഷ്യൻ ആകകൊണ്ടു എന്ന നിന്റെ വായിൽ നിന്നു തന്നേ എന്ന നിന്റെ ന്യായം വിധിക്കും. എന്ന വെക്കാത്തതു എടുക്കുകയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന കരിനമനുഷ്യൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞതുവള്ളു. 22 എന്ന വന്നു എന്റെ ദ്രവ്യം പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളണ്ടതിനു അതു നാണ്യപീഠത്തിൽ ഏല്പിക്കാഞ്ഞതു എന്നു? 23 എന്ന വന്നു എന്റെ ദ്രവ്യം പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളണ്ടതിനു അതു നാണ്യപീഠത്തിൽ ഏല്പിക്കാഞ്ഞതു എന്നു? 24 പിന്ന അവൻ അതികൈ നില്ക്കുന്നവരോടു: ആ റാത്തൽ അവൻ പകൽ നിന്നു എടുത്തു പത്തു റാത്തലുള്ളവനു കൊടുപ്പിനീ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 കർത്താവേ, അവനു പത്തു റാത്തൽ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 26 ഉള്ളവനു എവനു

കൊടുക്കും ഇല്ലാത്തവനോടു ഉള്ളതുംകുടെ എടുത്തു കളയ്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 27 എന്നാൽ ഞാൻ തങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു സമ്മതമീല്ലാത്ത ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്തേ മുമ്പിൽവെച്ചു കൊന്നുകളവിന് എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു. 28 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുസായി നടന്നുകൊണ്ടു യെരുശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. 29 അവൻ ഓലീപ് മലയരികെ ബേബ്രത്പാഗക്കും ബേമാനുക്കും സമീപിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യമാരിൽ റണ്ടുപേരെ അയച്ചു: 30 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടക്കുന്നോൾ ആരും ഒരിക്കലും കയറിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 31 അതിനെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ആരുകിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ: കർത്താവിനു ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു. 33 കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നോൾ അതിന്റെ ഉടയവർ: കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: 34 കർത്താവിനു ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 35 അതിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കഴുതക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ കയറി. 36 അവൻ പോകുന്നോൾ അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു. 37 അവൻ ഓലീപുമലയുടെ ഇറക്കത്തിനു അടുത്തപ്പോൾ ശിഷ്യമാരുടെ കൂട്ടം എല്ലാം തങ്ങൾ കണ്ണ സകല വീരപ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ചു സന്നോഷിച്ചു അത്യുചൂതിൽ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 38 കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ മഹത്വവും എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പുരുഷാരത്തിൽ ചില പരിശമാരോ അവനോടു: ഗുരോ, നിന്റെ ശിഷ്യമാരെ വിലക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അതിനു അവൻ: ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കല്ലുകൾ ആർത്തുവിജിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 41 അവൻ നഗരത്തിനു സമീപിച്ചപ്പോൾ അതിനെ കണ്ടു അതിനെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു: 42 ഈ നാളിൽ നിന്റെ സമാധാനത്തിനുള്ളതു നീയും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ അതു നിന്റെ കല്ലിനു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 നിന്റെ സന്ദർശനകാലം നീ അറിയാണത്തുകൊണ്ടു നിന്റെ ശത്രുകൾ നിന്നക്കു ചുറ്റും വാടക്കോരി നിനെ വളഞ്ഞു നാലുപുറത്തും തെരുക്കി നിന്നെന്നു നിന്നു നിന്നില്ലെങ്കിൽ മക്കലെയും നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, നിങ്കൽ കല്ലിമേൽ കല്ലു ശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന കാലം നിന്നക്കു വരും. 45 പിനെ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന വില്ക്കുന്നവരെ പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി: 46 എന്തേ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ കൊള്ളായുടെ ഗുഹ ആകിവിത്തിർത്തു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചപ്പോന്നു; എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തിൽ പ്രധാനികളായവരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ തകം നോക്കി. 48 എങ്കിലും ജനം എല്ലാം അവൻറെ വചനം കേടു രജിച്ചിരിക്കയാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞില്ല.

20 ആ ദിവസങ്ങളിൽ നന്നിൽ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ജനത്തോടു ഉപദേശിച്ചു സൃഖിശേഷം അറിയിക്കുന്നോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും

മുപ്പൂർവ്വമായി അടക്കത്തു വന്നു അവനോടു: 2 നീ എന്തു അധികാരംകാണെങ്കിലും ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിന്നുക്കു തന്നതു ആർ? ഞങ്ങളോടു പറക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അതിനു ഉത്തരമായി അവൻ: താനു നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു എന്നോടു പറിവിൻ. 4 യോഹനാൻ്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നേ മനുഷ്യരിൽനിന്നേ ഉണ്ടായതു എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അവർ തമ്മിൽ നിരുപ്പിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാണ്ണത്തു എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിക്കും. 6 മനുഷ്യരിൽനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ ജനം ഒക്കയും യോഹനാൻ്റെ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ കല്ലേറിയും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു; 7 എവിടെനിന്നേ? ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവരോടു: എന്നാൽ താൻ ഇതു ചെയ്യുന്നതു ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതു താനു നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അനന്തരം അവൻ ജനത്തോടു ഉപമ പറഞ്ഞതെത്തെന്നനാൽ: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോടും നടക്കണാക്കി കൂടിയാമാരെ പാടത്തിനു ഏല്പിച്ചിട്ടു ഏറിയ കാലം പരദേശത്തു പോയി പാർത്തു. 10 സമയമായപ്പോൾ കൂടിയാമാരോടു തോടത്തിന്റെ അനുഭവം വാങ്ങാംടതിനു അവരുടെ അടുക്കൽ ഒരു ഭാസനെ അയച്ചു; അവനെ കൂടിയാമാർ തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 11 അവൻ മറ്റാരു ഭാസനെ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവനെയും അവർ തല്ലി അപമാനിച്ചു വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 12 അവൻ മുന്നാമതു ഒരുത്തനെ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവർ അവനെയും മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 13 അപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോടുത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ: താൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എൻ്റെ ഫീയ പുത്രനെ അയക്കും; പക്ഷേ അവർ അവനെ ശക്തിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കൂടിയാമാർ അവനെ കണ്ടിട്ടു; ഇവൻ അവകാശി; അവകാശം നമ്മുടെ ആക്രോട്ടിനു നാം അവനെ കൊന്നുകളുക എന്നു തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞു. 15 അവർ അവനെ തോടത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ തോടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അവരോടു എന്തു ചെയ്യു? 16 അവൻ വന്നു ആ കൂടിയാമാരെ നിഗ്രഹിച്ചു തോടും അന്യമാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. അതു കേട്ടിട്ടു അവർ അങ്ങനെ ഒരുന്നാളും സംഭവിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവനോ അവരെ നോക്കി: “എന്നാൽ വീടുപണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മുലക്കല്ലായിത്തീർന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്തു? 18 ആ കല്ലിമേൽ വീഴുന്ന ഏവനും തകർന്നുപോകും; അതു ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ യുള്ളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഈ ഉപമ തങ്ങളുടെ പറഞ്ഞു എന്നു ശാസ്ത്രിമാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അവന്റെ മേൽ കൈവെപ്പാൻ നോക്കി എങ്കിലും ജനത്തെ യേപ്പട്ടു. 20 പിന്നെ അവർ അവനെ നാടുവാഴിയുടെ അധികാരത്തിലും ഏല്പിപ്പാതകവെള്ളം അവനെ വാക്കിൽ പിടിക്കേണ്ടതിനു തകം നോക്കി നിതിമാമാർ എന്നു നടക്കുന്ന ദ്രുക്കാരെ അയച്ചു. 21 അവർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ നേർ പറഞ്ഞു ഉപദേശിക്കയും മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി തയ്യാർത്ഥമായി പറിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 22 നാം കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അവരുടെ ഉപായം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു അവൻ അവരോടു: ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കാണിപ്പിൻ;

24 അതിനുള്ള സ്വർഗ്ഗപവം മേലഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു

ചോദിച്ചതിനു: കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനു കൊടുപ്പിൽ എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ അവർ ജനത്തിന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചു അവനെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ കഴിയാതെ അവന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആശ്വര്യപ്പെട്ടു മിണഡാതിരുന്നു. 27 പുനരുത്ഥമാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്ക്യരിൽ ചിലർ അടുത്തു വന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതു: 28 ശുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടു മകജീല്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാരതയെ പരിഗ്രഹിച്ചു സഹോദരനു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണ്ണു എന്നു മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 29 എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർത്തിൽ ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു മകജീല്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. 30 രണ്ടാമത്തവനും മുന്നാമത്തവനും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. 31 അവുണ്ണം ഏഴുപേരും ചെയ്തു മകജീല്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. 32 ഒന്നുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 33 എന്നാൽ പുനരുത്ഥമാനത്തിൽ അവർൾ അവർത്തിൽ ഏവന്നു ഭാര്യയാകും? ഏഴുവർക്കും ഭാര്യയായിരുന്നുവെല്ലോ. 34 അതിനു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഈ ലോകത്തിന്റെ മകൾ വിവാഹം കഴിക്കയും വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. (അംഗ 165) 35 എങ്കിലും ആ ലോകത്തിനും മരിച്ചവർത്തിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥമാനത്തിനും യോഗ്യരായവർ വിവാഹം കഴിക്കയുമില്ല വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവർക്കു ഇനി മരിപ്പാനും കഴിക്കയില്ല. (അംഗ 165) 36 അവൻ പുനരുത്ഥമാനപ്പെടുത്താരാക്കയാൽ ദൈവദുർഘ്യത്തുല്പരും ദൈവ പുത്രമാരും ആകുന്നു. 37 മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെത്തഴുനേംല്ക്കുന്നു എന്നതോ മോശയും മുർപ്പടർപ്പഭാഗത്തു കർത്താവിനെ അഭ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും തിന്പഹാക്കിന്റെ ദൈവവും ധാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു പറയുന്നതിനാൽ സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 38 ദൈവമോ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമല്ല; എല്ലാവരും അവനും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 39 അതിനു ചില ശാസ്ത്രിമാർ: ശുരോ, നീ പറഞ്ഞതു ശരി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 40 പിനെ അവനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ അവർ തുനിന്തന്തുമില്ല. 41 എന്നാൽ അവൻ അവരോടു: ക്രിസ്തു ഭാവിതിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 42 “കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു: എന്ന നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീംമാക്കുവോളം എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിൽക്കെ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു” 43 എന്നു സക്തിത്തന്പുസ്തകത്തിൽ ഭാവിച്ച തന്നെ പറയുന്നുവെല്ലോ. 44 അവീടെ അവനെ കർത്താവു എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിനെ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ ചോദിച്ചു. 45 എന്നാൽ ജനം ഒക്കയും കേൾക്കെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരാഖോടു: 46 നിലയക്കിള്ളോടെ നടപ്പാൻ ഇല്ലിക്കയും അങ്ങാടിയിൽ വന്നവും പള്ളിയിൽ മുവ്വാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 47 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിചുങ്ഗുകയും ഉപായരുപേണ ഭീർജ്ജമായി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർക്കു ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധിവരും.

21 അവൻ തലപൊക്കി ധനവാനാർ ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാടു ഇടുന്നതു കണ്ണു.

2 ദർദ്ദയായോരു വിധവ രണ്ടു കാശു ഇടുന്നതു കണ്ണീടു അവൻ: 3 ഈ ദർദ്ദയായ വിധവ എല്ലാവരെക്കാഞ്ഞും അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എന്ന സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമ്പദിയിൽ നിന്നുണ്ട്

വഴിപാടു ഇടത്തു; ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു തനിക്കുള്ള ഉപജീവനം എക്കയും ഇട്ടിരിക്കുന്നു. 5 ചിലർ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു അതു മനോഹരമായ കല്പകളാലും വഴിപാടുകളാലും അലകർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: 6 ഈ കാണുന്നതിൽ ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്പു കല്പിനേൽ ശ്രഷ്ടകാത്ത കാലം വരും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ഗുരോ, അതു എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും? അതു സംഭവിപ്പാറാകുമോള്ളേ ലക്ഷണം എന്നു എന്നു അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു. 8 അതിന്നു അവൻ: ആരും നിങ്ങളെ തെറിക്കാതിരിപ്പാൻ സുകഷിച്ചുകൊർവിൻ താൻ ആകുന്നു എന്നു സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു അനേകർ എൻ്റെ പേരെടുത്തു വരും; അവരെ അനുഗമിക്കരുതു. 9 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമോൾ തെട്ടിപ്പോകരുതു; അതു ആദ്യം സാമ്പിക്കേണ്ടതു തനേ; അവസാനം ഉടനെ അല്പതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും. 11 വലിയ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും മഹാവ്യാധികളും അവിടവിട ഉണ്ടാകും; ഭയക്കരകാർച്ചകളും ആകാശത്തിൽ മഹാ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകും. 12 ഇതു എല്ലാറിന്നും മുഖ്യ എൻ്റെ നാമംനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളുടെമേൽ കൈവെച്ചു രാജാക്കന്നാരുടെയും നാടുവാഴികളുടെയും മുനിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപദ്രവിക്കയും പള്ളികളിലും തടവുകളിലും ഏല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 13 അതു നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തരം ആകും. 14 ആകയാൽ പ്രതിവാദിപ്പാൻ മുന്മുകുട്ടി വിചാരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കാർവിൻ. 15 നിങ്ങളുടെ എതിർക്കൾക്കു ആർക്കു ചെറുപ്പാനോ എതിർ പറവാനോ കഴിയാത്ത വാക്കും ഒന്താനവും താൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. 16 എന്നാൽ അമ്മയപ്പുമാരും സഹോദരരാരും ചാർച്ചകരാരും ചങ്ങാതികളും നിങ്ങളെ ഏല്ലിച്ചുകൊടുക്കയും നിങ്ങളിൽ ചിലരെ കൊല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 17 എൻ്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകുക്കും. 18 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രൂ രോമംപോലും നശിച്ചുപോകയില്ലതാനും. 19 നിങ്ങൾ ക്ഷമക്കാണ്ഡ നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേട്ടം. 20 സൈന്യങ്ങൾ തെരുശലേമിനെ വള്ളത്തിരിക്കുന്നതു കാണുമോൾ അതിന്റെ ശുന്നകാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊർവിൻ. 21 അന്നു തെഹൃദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകരു; അതിന്റെ നടവിലുള്ളവർ പുറപ്പെട്ടപോകരു; നാടുപുറങ്ങളിലുള്ളവർ അതിൽ കടക്കരുതു. 22 എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ആ നാളുകൾ പ്രതികാരകാലം ആകുന്നു. 23 ആ കാലത്തു ശർഭിനികൾക്കും മുല കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു വലിയ തെരുക്കവും ഈ ജനത്തിനേൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. 24 അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വീഴുകയും അവരെ സകലജാതികളിലേക്കും ബലവരായി കൊണ്ടുപോകയും ജാതികളുടെ കാലം തികയുവോളം ജാതികൾ തെരുശലേം ചവിട്ടികളേക്കയും ചെയ്യും. 25 സുരൂനിലും ചാറനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; കടവിന്റെയും ഓളത്തിന്റെയും മുശകം നിശ്ചിതം ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്കു നിരാഗയോടു കൂടിയ പർിഫോം ഉണ്ടാകും. 26 ആകാശത്തിന്റെ ശക്തികൾ ഇളക്കിപ്പോകുന്നതിനാൽ ഭൂലോകത്തിന്നു എന്തു ഭവിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പേടിച്ചും നോക്കിപ്പാർത്തതുംകൊണ്ഡ മനുഷ്യർ നിർജ്ജീവമാർ ആകും. 27 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും മഹാതേജസ്സോടും കൂടെ

മേലത്തിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. 28 ഇതു സംഭവിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വീണ്ടുംപു അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു നിവിർക്കു തല പൊക്കുവിൻ. 29 ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു്: അത്തി മുതലായ സകല വ്യക്ഷങ്ങളെയും നോക്കുവിൻ. 30 അവ തളിർക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വേന്തൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വത്വവെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 31 അവുണ്ടു് തന്നേ ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ശഹിപ്പിൻ. 32 സകലവും സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞപോകയില്ല എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 33 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞപോകും; എന്നു് വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞപോകയില്ല. 34 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിക്രഷ്ണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പട്ടിക്കു തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടുന്നു കണ്ണിപോലെ വരാതിൽപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ. 35 അതു സർവ്വഭൂതലത്തിലും വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും വരും. 36 ആകയാൽ ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറ്റിനും ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനും മനുഷ്യപുത്രരെന്ന് മുന്നിൽ നില്പാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാക്കേണ്ടതിനും സദാകാലവും ഉണ്ടുന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചുവുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 37 അവൻ ദിവസേന പകൽ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; തന്ത്രി ഓലിപ്പമലയിൽ പോയി പാർക്കും. 38 ജനം എല്ലാം അവൻ വചനം കേൾക്കേണ്ടതിനും അതികാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ അവൻ എന്നു് അടുക്കൽ ചെല്ലും.

22 പെസഹ എന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിൻ്റെ പെരുന്നാൾ അടുത്തു. 2

അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തെ ദയപ്പട്ടകയാൽ അവനെ ഒടുക്കുവും ഉപായം അനേകിച്ചു. 3 എന്നാൽ പന്തിരുവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇള്ളൽ ഇന്നസ്കാര്യാത്തായുദയിൽ സാത്താൻ കടന്നു: 4 അവൻ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതമാരോടും പടനായകമാരോടും അവനെ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വഴിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 5 അവർ സന്നോഷിച്ചു അവനു ഭ്രംബം കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞതാത്തു. 6 അവൻ വാക്കു കൊടുത്തു, പുരുഷാരം ഇല്ലാത്ത സമയത്തു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തകം അനേകിച്ചുപോന്നു. 7 പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കേണ്ടുന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിൻ്റെ പെരുന്നാൾ ആയപ്പോൾ 8 അവൻ പത്രാസിനെന്നും യോഹനാനെന്നും അയച്ചു: നിങ്ങൾ പോയി നമുക്കു പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 തെങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു അവർ ചോദിച്ചതിനു: 10 നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമനുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു എതിർപ്പെട്ടു; അവൻ കടക്കുന്ന വീടിലേക്കു പിൻചെന്നു വീട്ടുതയവനോടു: 11 തൊൻ എന്നു് ശിഷ്യമാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗുരു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറിവിൻ. 12 അവൻ വിരിച്ചെഴുരുക്കിയോരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും; അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 13 അവർ പോയി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ണു പെസഹ ഒരുക്കി. 14 സമയം അയപ്പോൾ അവൻ അപ്പാസ്തലമായി ഭക്ഷണത്തിനും ഇരുന്നു. 15 അവൻ അവരോടു: തൊൻ കഷ്ടം അനുഭവിക്കും മുന്നു ഇല പെസഹ നിങ്ങളോടു കൂടെ കഴിപ്പാൻ വാശ്രയയോടെ ആഗഹിച്ചു. 16 അതു ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിവൃത്തിയാക്കുവോളം തൊൻ ഇനി അതു

കഴിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. 17 പിനെ പാനപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ത്തി: ഇതു വാങ്ങി പജിട്ടുകൊൾവിൻ. 18 ദൈവരാജ്യം വരുവോളും ഞാൻ മുന്തിർവജ്ഞിയുടെ അനുഭവം ഇന്നു മുതൽ കുടിക്കില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19 പിനെ അപ്പും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നൃക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നല്കുന്ന എൻ്റെ ശരീരം; എൻ്റെ ഓർമ്മക്കായി ഇതു ചെയ്യിവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അപ്പുണ്ണം തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും കൊടുത്തു: ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചൊരിയുന്ന എൻ്റെ രക്തത്തിലെ പുതിയനിയമം ആകുന്നു. 21 എന്നാൽ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ്റെ കൈ എൻ്റെ അരികെ മേശപ്പുറത്തു ഉണ്ടു്. 22 നിർബന്ധത്തിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; എക്കിലും അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനു അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഇതു ചെയ്യാൻ പോകുന്നവൻ തങ്ങളുടെ കുടുതലിൽ ആർ ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. 24 തങ്ങളുടെ കുടുതലിൽ ആരെ ആകുന്നു വലിയവനായി എന്നേണ്ടതു എന്നതിനെച്ചാല്ലി ഒരു തർക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി. 25 അവനോ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജാതികളുടെ രാജാക്കന്നാർ അവർത്തിൽ കർത്ത്യത്തും നടത്തുന്നു; അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ എന്നു പറയുന്നു. 26 നിങ്ങളോ അങ്ങനെയല്ല; നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ ഇളയവനെപ്പോലെയും നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും ആകടു. 27 ആരാകുന്നു വലിയവൻ? ക്ഷേണത്തിനിരിക്കുന്നവനോ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ക്ഷേണത്തിനിരിക്കുന്നവന്നല്ലയോ? ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ആകുന്നു. 28 നിങ്ങൾ ആകുന്നു എൻ്റെ പരിക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടുന്ന നിലനിന്നവർ. 29 എൻ്റെ പിതാവു എനിക്കു രാജ്യം നിയമിച്ചുതന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും നിയമിച്ചു തരുന്നു. 30 നിങ്ങൾ എൻ്റെ രാജ്യത്തിൽ എൻ്റെ മേശയിക്കൽ തിനുകൂടിക്കരുതും സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു തിന്നായെൽ ഗോത്രം പത്രണേണ്ടിനെയും ന്യായം വിഡിക്കയും ചെയ്യും. 31 ശിമോനേ, ശിമോനെ, സാത്താൻ നിങ്ങളെ കോതന്യുപോലെ പാറേണ്ടതിനു കല്പന ചോദിച്ചു. 32 ഞാനോ നിന്റെ വിശ്വാസം പൊയ്യോകാതിരിപ്പാൻ നിന്നു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ നീ ഒരു സമയം തിരിഞ്ഞു വന്നശേഷം നിന്റെ സഹോദരരാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക്ക. 33 അവൻ അവനോടു: കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടുടെ തടവിലാകുവാനും മരിപ്പാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അതിനു അവൻ: പത്രാശസ, നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നു മുന്നുവട്ടം തജ്ജിപ്പിയുമുന്നു ഇന്നു കോഴി കുകുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 പിനെ അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളെ മടിഗ്രീലയും പൊക്കണ്ണവും ചെതിപ്പും കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ വല്ല കുറവുമുണ്ടായോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ഒരു കുറവുമുണ്ടായില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവനോടു: എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മടിഗ്രീലയുള്ളവൻ അതു എടുക്കും; അപ്പുണ്ണം തന്നെ പൊക്കണ്ണമുള്ളവനും ഇല്ലാതവനോ തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റു വാൻ കൊള്ളും. 37 അവനെ അധിക്കളിക്കും കുടുതലിൽ എന്നി എന്നിൽ നിവൃത്തിവരേണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നെന്നുകുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു ഇനി എന്നിൽ നിവൃത്തിവരേണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നെന്നുകുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തി വരുന്നു എന്നു

പരിഞ്ഞു. 38 കർത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിനു: മതി എന്നു അവൻ അവരോടു പറിഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ പതിവുപോലെ ലീവ് മലൈക്കു പുറപ്പെടുപോയി; ശിഷ്യമാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. 40 ആ സമലതയു എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ പരിക്ഷയിൽ അക്കപ്പടാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറിഞ്ഞു. 41 താൻ അവരെ വിട്ടു ഒരു കല്ലേറുദ്യത്രേതാളം വാങ്ങിപ്പോയി മുട്ടുകുത്തി; 42 പിതാവേ, നിന്നക്കു മനസ്സുബന്ധങ്ങിൽ ഈ പാനപാത്രം എക്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും എൻ്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നെ ആകടു എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43 അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ദുതൻ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി. 44 പിന്നെ അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയർപ്പു നിലത്തു വിഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളിപ്പോലെ ആയി. 45 അവൻ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യമാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവർ വിഷാദത്താൽ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ണു അവരോടു: 46 നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു എന്തു? പരിക്ഷയിൽ അക്കപ്പടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറിഞ്ഞു. 47 അവൻ സംസാരിക്കുണ്ടാശെ തന്നെ ഇതാ, ഒരു പുരുഷാരം; പതിരുവരിൽ ഒരുവനായ യുദ്ധം അവർക്കു മുന്നടന്നു യേശുവിനെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു. 48 യേശു അവനോടു: യുദ്ധയേ, മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബനാക്കാണോ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എന്നു പറിഞ്ഞു. 49 സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതു അവന്റെ കുടൈയുള്ളവർ കണ്ണു: കർത്താവേ, എങ്ങൾ വാർക്കാണ്ടു വെട്ടേണമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 50 അവവിൽ ഒരുതന്നെ മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസം വെട്ടി അവന്റെ വലതെത കാതു അറുത്തു. 51 അപ്പോൾ യേശു; ഇതേക്കു വിട്ടുവിൻ എന്നു പറിഞ്ഞു അവന്റെ കാതു തൊട്ടു സൗഖ്യമാകി. 52 യേശു തന്റെ നേരെ വന്ന മഹാപുരോഹിതമാരോടും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകമാരോടും മുപ്പുമാരോടും: ഒരു കള്ളിന്റെ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെടുവന്നുവോ? 53 എന്നാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും എൻ്റെ നേരെ കൈ ഓങ്ങിയില്ല; എന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ നാശികയും ഇരുളിന്റെ അധികാരവും ആകുന്നു എന്നു പറിഞ്ഞു. 54 അവർ അവനെ പിടിച്ചു മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി; പത്രാസും അകലം വിട്ടു പിൻകെന്നു. 55 അവർ നടക്കുന്നതിന്റെ മദ്ദേജ തീ കത്തിച്ചു ഓനിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പത്രാസും അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 56 അവൻ തീവെടുത്തിനടക്കുക്കെ ഇരിക്കുന്നതു ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി കണ്ണു അവനെ ഉറു നോക്കി: ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു പറിഞ്ഞു. 57 അവനോ; സ്ത്രീയേ, എന്നാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു തള്ളിപ്പിറയ്തു. 58 കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു മണ്ഡാരവൻ അവനെ കണ്ണു: നീയും അവരുടെ കൂത്തിലുള്ളവൻ എന്നു പറിഞ്ഞു; പത്രാസോ: മനുഷ്യാ, എന്നാൻ ആല്ല എന്നു പറിഞ്ഞു. 59 ഏകദേശം ഒരു മണി നേരം കഴിഞ്ഞാറെ വേഗാരുവൻ: ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു സത്യം; ഇവൻ ശലീലക്കാരന്മേം എന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു പറിഞ്ഞു. 60 മനുഷ്യാ, നീ പറയുന്നതു എൻ്റിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു പത്രാസ് പറിഞ്ഞു. അവൻ സംസാരിക്കുണ്ടാശെ തന്നെ പെട്ടെന്നു കോഴി കൂക്കി. 61 അപ്പോൾ കർത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രാസിനെ നന്നു നോക്കി: ഇന്നു കോഴി കൂക്കുമുണ്ടെന്ന നീ മുന്നുവട്ടം എന്നു തള്ളിപ്പിറയും എന്നു കർത്താവു തന്നോടു

പരിഞ്ഞ വാക്കു പത്രാസു ഓർത്തു ६२ പുറത്തിനാണ് അതിദ്യു:വത്തോട് കരണ്ടു. ६३ യേശുവിനെ പിടിച്ചുവൻ അവനെ പരിഹസിച്ചു കണ്ണുകെട്ടി തല്ലി: ६४ പ്രവചിക; നിനെ അടിച്ചവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു ६५ മറ്റു പലതും അവനെ ദുഷിച്ചു പരിഞ്ഞു. ६६ നേരം വെള്ളത്തപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മുപ്പുമാരായ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂട്ടി അവനെ നൃഥാധിപസംഘത്തിൽ വരുത്തി: നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ തന്മൈജ്ഞാടു പറക എന്നു പരിഞ്ഞു. ६७ അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; ६८ ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറയുകയുമില്ല. ६९ എന്നാൽ ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇതിക്കും എന്നു പരിഞ്ഞു. ७० എന്നാൽ നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു എല്ലാവരും ചോദിച്ചിരിന്നു: നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവൻ പരിഞ്ഞു. ७१ അപ്പോൾ അവൻ ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം? നാം തന്നെ അവന്റെ വാമോഴി കേടുവണ്ണോ എന്നു പരിഞ്ഞു.

23 അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂടുമേ എഴുന്നേറ്റു അവനെ പീലാത്തൊസിന്റെ അടക്കത്ത് കൊണ്ടുപോയി: २ ഈവൻ തന്മൈജ്ഞാടെ ജാതിയെ മരിച്ചുകളകയും താൻ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നു എന്നു പരിഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈകസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നതായി തന്മൈൾ കണ്ണു എന്നു കുറ്റം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി. ३ പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ യെഹൂദമാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചിരിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവനോടു ഉത്തരം പരിഞ്ഞു. ४ പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതമാരോടു പുരുഷാരത്തോടു: ഞാൻ ഇം മനുഷ്യനിൽ കുറ്റം നന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു പരിഞ്ഞു. ५ അതിനു അവർ: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി യെഹൂദയിൽ എങ്കും ഇവിടെത്തോളവും പഠിപ്പിച്ചു ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു പരിഞ്ഞു. ६ ഇതു കേട്ടിട്ടു ഇം മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ എന്നു പീലാത്തൊസ് ചോദിച്ചു; ७ ഹരരോദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നിന്നതിട്ടു, അന്നു യെരുശാലേമിൽ വന്നു പാർക്കുന്ന ഹരരോദാവിന്റെ അടക്കത്ത് അവനെ അയച്ചു. ८ ഹരരോദാവു യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു; അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ കാണുന്ന വളരെക്കാലമായി ഇല്ലിച്ചു; അവൻ വല്ല അടയാളവും ചെയ്യുന്നതു കാണാം എന്നു ആശിച്ചീരുന്നു. ९ ഏറിയോനു ചോദിച്ചിട്ടും അവൻ അവനോടു ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. १० മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും കർണ്മായി അവനെ കുറ്റം ചുമത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ११ ഹരരോദാവു തന്റെ പടയാളികളുമായി അവനെ പരിഹസിച്ചു നില്ലാതനാക്കി ശുഭവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പീലാത്തൊസിന്റെ അടക്കത്ത് മടക്കി അയച്ചു. १२ അന്നു ഹരരോദാവും പീലാത്തൊസും തമ്മിൽ സ്നേഹിതമാരായിത്തീർന്നു; മുഖ്യ അവർ തമ്മിൽ വെരുമായിരുന്നു. १३ പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതമാരെയും പ്രമാണിക്കളെയും ജനത്തെയും വിജിച്ചു കൂട്ടി. १४ അവരോടു: ഇം മനുഷ്യൻ ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പരിഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവനെ എൻ്റെ അടക്കത്ത് കൊണ്ടുവന്നുവണ്ണോ; ഞാനോ നിങ്ങളുടെ മുന്മാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുറ്റം നന്നും ഇവനിൽ കണ്ടില്ല; १५ ഹരരോദാവും കണ്ടില്ല; അവൻ അവനെ നമ്മുടെ അടക്കത്ത് മടക്കി അയച്ചുവണ്ണോ; ഇവൻ മരണയോഗ്യമായതു നന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല സ്പഷ്ടം; १६ അതുകൊണ്ടു

തൊൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഇവനെ നീകിക്കലേക്ക്; ബാബുാസിനെ വിട്ടു തർക്ക എന്നു എല്ലാവരുംകുടുംബം നിലവിളിച്ചു. 18 [ഉത്സവത്തോറും ഒരുത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്കു പതിവായിരുന്നു] 19 അവനോ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു കലഹവും കൊലയും ഹേതുവായി തടവിലായവൻ ആയിരുന്നു. 20 പീലാത്താസ് യേശുവിനെ വിടുവിപ്പാൻ ഇപ്പിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അവരോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 21 അവരോ: അവനെ കുശിക്ക, കുശിക്ക എന്നു എതിരെ നിലവിളിച്ചു. 22 അവൻ മുന്നാമത്തും അവരോടു: അവൻ ചെയ്ത ഭോഷം എന്തു? മരണയോഗ്യമായതു എന്നും അവനിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു തൊൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവരോ അവനെ കുശിക്കേണ്ടതിനു ഉറക്കെ മട്ടിച്ചു ചോദിച്ചു; അവരുടെ നിലവിളി മഹിച്ചു; 24 അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ ആകട്ട എന്നു പീലാത്താസ് വിഡിച്ചു, 25 കലഹവും കൊലയും ഹേതുവായി തടവിലായവനെ അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ വിട്ടുകൊടുക്കയും യേശുവിനെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. 26 അവനെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വയലിൽ നിന്നു വരുന്ന ശിമോൻ എന്ന ഒരു കുന്നേനക്കാരനെ അവർ പിടിച്ചു കുഴച്ചുമപ്പിച്ചു യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുമാറാക്കി. 27 ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും അവനെച്ചാല്പി വിലപിച്ചു മുറയിടുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളും അവൻറെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 28 യേശു തിരിഞ്ഞെ അവരെ നോക്കി: യെരുശലേംപുത്രിമാരെ, എനെനെച്ചാല്പി കരയേണ്ടാ, നിങ്ങളെല്ലയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ. 29 മച്ചികളും പ്രസവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറയുന്ന കാലം വരുന്നു. 30 അന്നു മലകളോടു: തങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു: തങ്ങളെ മുടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും. 31 പച്ചമരത്തോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഉണങ്ങിയതിനു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ദുഷ്പ്രവ്യതിക്കാരായ വേഗെ രണ്ടുപേരെയും അവനോടുകൂടു കൊല്ലേണ്ടതിനു കൊണ്ടുപോയി. 33 തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ അവനെയും ദുഷ്പ്രവ്യതിക്കാരയും, ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി, കുശിച്ചു. 34 എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയായ്ക്കൊണ്ടു ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അവൻറെ വസ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീടിച്ചു. 35 ജനം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഇവൻ മറുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചുവല്ലോ; ദൈവം തിരിഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്തു എങ്കിൽ തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കേടു എന്നു പ്രധാനികളും പരിഹാസിച്ചുപറഞ്ഞു. 36 പടയാളികളും അവനെ പരിഹാസിച്ചു അടുത്തു വന്നു അവനു പുളിച്ചുവിഞ്ഞു കാണിച്ചു. 37 നീ യെഹൂദമാരുടെ രാജാവു എങ്കിൽ നിന്നെത്തനേ രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 38 ഇവൻ യെഹൂദമാരുടെ രാജാവു എന്നു ഒരു മേലഘട്ടത്തും അവൻറെ മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 39 തുകിയ ദുഷ്പ്രവ്യതിക്കാരിൽ ഒരുത്തന്: നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെത്തനെയും തങ്ങളെല്ലയും രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. 40 മറുവനോ അവനെ ശാസിച്ചു: സമർക്കശാഖിയിൽ തന്നെ ആയിച്ചും നീ ദൈവത്തെ യെപ്പട്ടനില്ലയോ? 41 നാമോ ന്യായമായിച്ചു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു; നാം പ്രവർത്തിച്ചതിനു യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നതു; ഇവനോ അരുതാത്തതു എന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 42 പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നീ രാജത്തും

പ്രാപിച്ചു വരുന്നോൾ എന്ന ഓർത്തുക്കാളിളംമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവനോടു; ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുഡിസയിൽ ഇൻകും എന്നു എന്ന സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 44 ഏകദേശം ആരാം മൺ നേരമായപ്പോൾ സുര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയിട്ടു ഒപ്പതാം മൺവരെ ദേശത്തു ഒക്കെയും അസ്യകാരം ഉണ്ടായി. 45 ദൈവമനിരത്തിലെ തിരുപ്പില നടവെ ചീനിപ്പോയി. 46 യേശു അത്യച്ചത്തിൽപ്പിതാവേ, എന്ന എന്റെ ആത്മാവിനെ തുകയീൽ ഏലിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു. 47 ഈ സംഭവിച്ചതു ശതാധിപൻ കണ്ണിട്ടു; ഈ മനുഷ്യൻ വാസ്തവമായി നീതിമാൻ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 48 കാണ്ണാൻ കൂടി വന പുരുഷാരം ഒക്കെയും സാംഭവിച്ചതു കണ്ണിട്ടു മാത്രത്തിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. 49 അവബന്ധ പരിചയകാർ എല്ലാവരും ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ച സ്ത്രീകളും ഇതു നോക്കിക്കൊണ്ടു ആരംഭിച്ചു. 50 അരിമത്യ എന്നൊരു യൈഹൃദ്യപട്ടണക്കാരനായി നല്ലവനും നീതിമാനും ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ യോസേഫ് എന്നൊരു മന്ത്രി – 51 – അവൻ അവരുടെ ആര്യാചാരനക്കും പ്രവൃത്തിക്കും അനുകൂലമല്ലായിരുന്നു – 52 പിലാതെത്താസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു, 53 അതു ഇക്കി ഒരു ശില്പയിൽ പൊതിഞ്ഞെന്നു പാറയിൽ വെട്ടിയിരുന്നതും ആരെയും ഒരിക്കലും വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ കല്പിയിൽ വെച്ചു. 54 അന്നു ഒരുക്കനാൾ ആയിരുന്നു, ശമ്പുത്തും ആരംഭിച്ചു. 55 ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനോടുകൂടെ പോന സ്ത്രീകളും പിന്നാലെ ചെന്നു കല്പിയും അവബന്ധ ശരീരം വെച്ച വിധവും കണ്ണിട്ടു 56 മടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധവർദ്ധവും പരിമളതെലവും ഒരുക്കി; കല്പന അനുസരിച്ചു ശമ്പുത്തിൽ സ്വന്മമായിരുന്നു.

24 അവർ ഒരുക്കിയ സുഗന്ധവർദ്ധം എടുത്തു ആച്ചവട്ടത്തിന്റെ നേരം തിവസം അതികാലത്തു കല്പിരെക്കൽ എത്തി, 2 കല്പിയിൽ നിന്നു കല്പം ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു. 3 അക്കത്തു കടന്നാരെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ണിലും. 4 അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ ചഞ്ചലിച്ചിരിക്കുന്നോൾ മിന്നുന വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷമാർ അതികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 5 ദയപ്പെട്ട മുഖം കുന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നോൾ അവർ അവരോടു; നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മർച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അനേഷിക്കുന്നതു എന്തു? 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല, ഉയിർത്തെഴുനേറിരിക്കുന്നു; 7 മുന്നെ ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ തനേ അവൻ നിങ്ങളോടു; മനുഷ്യപുത്രനെ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏലിച്ചു കുഴിക്കയും അവൻ മുന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുനേരിക്കയും വേണം എന്നു പറഞ്ഞതു ഓർത്തുക്കാൾവിനെ എന്നു പറഞ്ഞു 8 അവർ അവബന്ധ വാക്കു ഓർത്തു, 9 കല്പം വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി പതിനൊരുവർ മുതലായ എല്ലാവരോടും ഇതു ഒക്കെയും അഭിയിച്ചു. 10 അവർ ആരെന്നാൽ മഴലക്കാരത്തി മറിയ, യോഹന്നാ, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ തനേ. അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളും അതു അപൂസ്തലമന്നാരോടു പറഞ്ഞു. 11 ഈ വാക്കു അവർക്കു വെറും കമപോലെ തോന്തി; അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 [എന്നാൽ പത്രാസ് എഴുന്നേറ്റു കല്പിരെക്കൽ ഓടിച്ചേരുന്നു കുന്നിന്നതു നോക്കി, തുണി മാത്രം കണ്ടു, സംഭവിച്ചതെന്തനും ആശ്വര്യപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.] 13 അന്നു തനേ അവരിൽ രണ്ടുപേര് യെരുശലേമിൽനിന്നു എഴു നാഴിക ആരമുള്ള എന്ന

ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകയിൽ 14 ഈ സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ഒക്കെയും തമ്മിൽ സംസാർിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 15 സംസാർിച്ചു തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ യേശു താനും അടുത്തുചെന്നു അവരോടു ചേർന്നുനടന്നു. 16 അവനെ അറിയാതവള്ളും അവരുടെ കണ്ണു നിരോധിച്ചിരുന്നു. 17 അവൻ അവരോടു്: നിങ്ങൾ വഴിനടന്നു തമ്മിൽ വാദിക്കുന്ന ഈ കാര്യം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു. 18 ഒഴുവെയാളും എന്നു പേരുള്ളവൻ; ദയവുശലേമിലെ പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം ഈ നാജുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച കാര്യം അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19 ഏതു എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിനു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു്: ദൈവത്തിനും സകലജനത്തിനും മുന്നാകെ പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്ന നസാധയനായ ദയവുശിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു തന്നേ. 20 നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതനാരും പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു ഏപ്പിച്ചു ക്രൂഷിച്ചു. 21 തെങ്ങങ്ങോ അവൻ യിസ്രായേലിനെ വിശേഷപ്പെടുത്തുള്ളവൻ എന്നു ആഗ്രിച്ചിരുന്നു; അത്രയുമല്ല, ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടു ഇന്നു മുന്നാം നാൾ ആകുന്നു. 22 തെങ്ങങ്ങുടെ കൂടുതലിൽ ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്പരേക്കൽ പോയി 23 അവൻറെ ശരീരം കാണാതെ മടങ്ങിപ്പുന്നു അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ദുതമാരുടെ അർഗ്ഗനു കണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞതു തെങ്ങങ്ങളെ മേഖലിച്ചു. 24 തെങ്ങങ്ങുടെ കൂടുതലിൽ ചിലർ കല്പരേക്കൽ ചെന്നു സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ കണ്ണു; അവനെ കണ്ണില്ലതാനും. 25 അവൻ അവരോടു്: “അങ്ങോ, ബുദ്ധിപീനരേ, പ്രവാചകനാർ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു എല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്ത മനബുദ്ധികളേ, 26 ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കാശം അനുഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ മഹത്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടല്ലയോ” എന്നു പറഞ്ഞു, 27 മോശേ തുടങ്ങി സകലപ്രവാചകനാർിൽ നിന്നും എല്ലാതിരുവൈഴുത്തുകളിലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു അവർക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോടു അടുത്തപ്പോൾ അവൻ മുണ്ടോടു പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു. 29 അവരോ: തെങ്ങങ്ങോടുകൂടെ പാർക്കുക; നേരം വൈകി അസ്തമിപ്പാറായഭ്യും എന്നു പറഞ്ഞതു അവനെ നിർബന്ധിച്ചു; അവൻ അവരോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ ചെന്നു. 30 അവരുമായി ക്ഷേണത്തിനു ഇരിക്കുന്നോൾ അവൻ അപ്പും എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. 31 ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവർക്കു അപ്രത്യക്ഷനായി 32 അവൻ വഴിയിൽ നമ്മുടെ സംസാർിച്ചു തിരുവൈഴുത്തുകളെ തെളിയിക്കുന്നോൾ നമ്മുടെ ഹ്യാദയം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 33 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവർ എഴുന്നേറ്റു ദയവുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 34 കൂർത്താവു വാസ്തവമായി ഉയിർത്തെത്തഴുന്നേറ്റു ശ്രീമാന്നു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു കൂടിയിരുന്നു പറയുന്ന പതിനൊരുവരെയും കൂടുതയുള്ളവരെയും കണ്ണു. 35 വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പും നുറുക്കുകയിൽ തങ്ങൾക്കു അറിയായ്വന്നതും അവർ വിവർിച്ചു പറഞ്ഞു. 36 ഇങ്ങനെ അവർ സംസാർിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ അവൻ അവരുടെ നടവിൽ നിന്നു്: [നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.] 37 അവർ തന്ത്രി ദയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്നു അവർക്കു തോന്തി. 38 അവൻ അവരോടു്: നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയത്തിൽ സംശയം പോങ്ങുന്നതും

എന്തു? 39 ഞാൻ തന്ന ആകുന്ന എന്നു എൻ്റെ കയ്യും കാല്യും നോക്കി അറിവിൽ; എന്ന തൊട്ടുനോക്കുവിൽ; എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിനു മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലാണോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40 [ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും കാല്യും അവരെ കാണിച്ചു.] 41 അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശയിച്ചു നിലക്കുന്നോൾ അവരോടു: തിനുവാൻ വല്ലതും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടാ എന്നു ചോദിച്ചു. 42 അവർ ഒരു വണ്ണം വരുത്തു മീനും [തേനുകടയും] അവനു കൊടുത്തു. 43 അതു അവൻ വാങ്ങി അവർ കാണിക്കുക തിനു. 44 പിനെ അവൻ അവരോടു: ഇതാകുന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു. മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും സകീർത്തനങ്ങളിലും എന്നക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കൈകയും നിവൃത്തിയാക്കണം എന്നുള്ളതു തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു 45 തിരുവൊഴിയുകളെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനു അവരുടെ ബുധിയെ തുറന്നു. 46 ക്രിസ്തു കഷ്ണം അനുഭവിക്കയും മുന്നാം നാൾ മരിച്ചവരിൽ നിനു ഉയിർത്തെഴുന്നേലകയും 47 അവൻ്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും യെരുശലേമിൽ തുടങ്ങി സകലജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കയും വേണം എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 48 ഇതിനു നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 49 എൻ്റെ പിതാവു വാഴത്തം ചെയ്തതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ അയക്കും. നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ധരിക്കുവോളം നഗരത്തിൽ പാർപ്പിൽ എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 50 അനന്തരം അവൻ അവരെ ബേമാന്യയോളം കൂടിക്കൊണ്ടുപോയി കൈ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 51 അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞു [സ്വർഗ്ഗരാഹാണം ചെയ്തു]. 52 അവർ [അവനെ നമസ്കരിച്ചു] മഹാസന്ദേശത്തോടെ യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെച്ചു. 53 എല്ലായ്പോഴും ദൈവലായത്തിൽ ഇരുന്നു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു.

യോഹന്നാൻ

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. 3 സകലവും അവൻമുഖാന്തരം ഉള്ളബാധി; ഉള്ളബാധത്തു ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉള്ളബാധത്തല്ല. 4 അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ ഭവിച്ചുമായിരുന്നു. 5 വെളിച്ചും ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചടക്കിയില്ല. 6 ദൈവം അയച്ചിട്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു; അവനു യോഹന്നാൻ എന്നു പേര്. 7 അവൻ സാക്ഷ്യത്തിനായി, താൻമുഖാന്തരം എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു വെളിച്ചുതെത്തക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നെ വന്നു. 8 അവൻ വെളിച്ചും ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചുത്തിനു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടുന്നവന്തെ. 9 ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രകാശപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചും ലോകത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻമുഖാന്തരം ഉള്ളബാധി; ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. 11 അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈകൈകാണില്ല. 12 അവനെ കൈകൈകാണു അവൻസ് നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമകൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു. 13 അവൻ രക്തത്തിൽ നിന്നും, ജയത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താല്ലു, പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നുതേ ജനിച്ചതു. 14 വചനം ജയമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും നിരിഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. തെങ്ങൾ അവൻസ് തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവർന്നു തേജസ്സായി കണ്ണു. 15 യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷികരിച്ചു: ഏൻസ് പിന്നാലെ വരുന്നവൻ ഏനിക്കു മുമ്പനായി തീർന്നു; അവൻ ഏനിക്കു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നു ഏന്നു താൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നെ ഏന്നു വിജിച്ചുപറഞ്ഞു. 16 അവൻസ് നിരിവിൽ നിന്നു നമുക്കു ഏല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണം മോശേമുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം വന്നു. 18 ദൈവത്തെ ആരും ഒരുന്നാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 19 നീ ആർ ഏന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദിക്കേണ്ടതിനു യൈഹൂദമാർ യൈരുഗലേമിൽനിന്നു പുരോഹിതമാരെയും ലേവ്യത്രെയും അവൻസ് അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ അവൻസ് സാക്ഷ്യം ഏന്തെന്നാൽ: അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപാഞ്ഞു; 20 താൻ ക്രിസ്തു അല്ല ഏന്നു ഏറ്റു പറഞ്ഞു. 21 പിനെ ഏന്തു? നീ ഏലീയാവോ ഏന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിനു: അല്ല ഏന്നു പറഞ്ഞു. നീ ആ പ്രവാചകനോ? ഏന്തിനു: അല്ല ഏന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവൻ അവനോടു: നീ ആരാകുന്നു? തെങ്ങളെ അയച്ചവരോടു ഉത്തരം പറയേണ്ടതിനു നീ നിന്നെന്നക്കുറിച്ചു തന്നെ ഏന്തു പറയുന്നു ഏന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിനു അവൻ: യൈശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ: കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ ഏന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിജിച്ചുപറയുന്നവൻസ് ശബ്ദം താൻ ആകുന്നു ഏന്നു പറഞ്ഞു. 24 അയക്കപ്പെട്ടവർ പരിശമാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആയിരുന്നു. 25 ഏന്നാൽ നീ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലീയാവല്ല, ആ പ്രവാചകനും അല്ല ഏന്നു വരികിൽ നീ സന്നാം കഴിപ്പിക്കുന്നതു ഏന്തു ഏന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 26 അതിനു യോഹന്നാൻ: താൻ

വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടു; 27 എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ തനേ; അവൻ ചെതിപ്പിന്റെ വാസു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 ഇതു യോർദ്ദാനക്കര യോഹനാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബേമാന്യയിൽ സംഭവിച്ചു. 29 പിറേനാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടിട്ടു; ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുണ്ഠതാടു. 30 എന്റെ പിന്നാലെ ഒരു പുരുഷൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു മുഖ്യ ഉണ്ഡായിരുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു മുമ്പനായി തീർന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തനേ. 31 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എക്കിലും അവൻ തിന്റെയേലിനു വെളിപ്പേണ്ടതിനു ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ വനിബിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യോഹനാൻ പിന്നെയും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു; ആത്മാവു ഒരു പ്രാവധ്യപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അതു അവൻമേൽ വരിച്ചു. 33 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എക്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ എനെ അയച്ചവൻ എന്നോടു; ആരുടെമേൽ ആത്മാവു ഇരഞ്ഞുന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ അവൻ പരിശുഭ്യാത്മാവിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അങ്ങനെ ഞാൻ കാണുകയും ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തനേ എന്നു സാക്ഷ്യം പരകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 35 പിറേനാൾ യോഹനാൻ പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യനാർഥിൽ രണ്ടുപേരുമായി അവിടെ നില്ക്കുന്നോൾ 36 കടന്നുപോകുന്ന യേശുവിനെ നോക്കീടു; ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ കുണ്ഠതാടു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ പറഞ്ഞതു ആ രണ്ടു ശിഷ്യനാർ കേടു യേശുവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 38 യേശു തിരിഞ്ഞതു അവർ പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു അവരോടു; നിങ്ങൾ എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ: ഒസ്റ്റി, എന്നു വെച്ചാൽ ഗുരോ, നീ എവിടെ പാർക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അവൻ അവരോടു; വന്നു കാണിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ വസിക്കുന്ന ഇടം അവർ കണ്ടു അന്നു അവനോടുകൂടെ പാർത്തു; അപ്പോൾ എക്കദേഹം പത്താം മണിനേരം ആയിരുന്നു. 40 യോഹനാൻ പറഞ്ഞതു കേടു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ ശിമോൻ പത്രാസിന്റെ സഹോദരനായ അഭ്രതയാസ് ആയിരുന്നു. 41 അവൻ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമോനെ ആദ്യ കണ്ടു അവനോടു; തെങ്ങൾ മശിഹായെ എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്ത്യുവെ കണ്ണടത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42 അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവനെ നോക്കി: നീ യോഹനാൻ പുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു; നിന്നക്കു കേൾക്കാ എന്നു പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു; അതു പത്രാസ് എന്നാകുന്നു. 43 പിറേനാൾ യേശു ശവിലെക്കു പുരുഷപട്ടവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ മിലിപ്പൂസിനെ കണ്ടു; എനെ അനുഗ്രഹിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 44 മിലിപ്പൂസോ അഭ്രതയാസിന്റെയും പത്രാസിന്റെയും പട്ടണമായ ബേത്തംസയിദയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ആയിരുന്നു. 45 മിലിപ്പൂസ് നമ്മനയേലിനെ കണ്ടു അവനോടു; നൃത്യപ്രമാണത്തിൽ മോശയും പ്രവാചകനാരും എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ കണ്ണടത്തിയിരിക്കുന്നു; അവൻ യോസേപ്പിന്റെ പുത്രനായ യേശു എന്ന നസരെത്ത്‌ക്കാരൻ തനേ എന്നു പറഞ്ഞു. 46 നമ്മനയേൽ അവനോടു; നസരെത്തിൽനിന്നു വല്ല നമയും വരുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.

മിലിപ്പൂസ് അവനോടു: വന്നു കാണ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 47 നമനയേൽ തന്റെ അടക്കത്തെ വരുന്നതു യേശു കണ്ടു: ഇതാ, സാക്ഷാത് തിസായേല്യൻ; ഇവനിൽ കപടം ഇല്ല എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. 48 നമനയേൽ അവനോടു: എന്നെ എവിടെവെച്ചു അറിയും എന്നു ചോദിച്ചതിനു: മിലിപ്പൂസ് നിനെ വിളിക്കുമുണ്ടെന്നു അത്തിയുടെ കീഴിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ താൻ നിനെ കണ്ടു എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 49 നമനയേൽ അവനോടു: റബ്ബി, നീ ദൈവപ്പുത്രൻ, നീ തിസായേലിന്റെ രാജാവു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 യേശു അവനോടു: താൻ നിനെ അത്തിയുടെ കീഴിൽ കണ്ടു എന്നു നിനോടു പറക്കൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ ഇതിനെക്കാൾ വലിയതു കാണും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 ആമേൻ ആമേൻ താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിൽക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ അടക്കത്തെ ദൈവദുതനാർ കയറുകയും ഇരങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു.

2 മുന്നാം നാൾ ശലീലയിലെ കാനാവിൽ ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ അമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 യേശുവിനെയും ശിഷ്യമാരെയും കല്യാണത്തിനു കഷണിച്ചിരുന്നു. 3 വീണ്ടതു പോരാതെവർക്കയാൽ യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോടു: അവർക്കു വീണ്ടതു ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, എനിക്കും നിനക്കും തമിൽ എന്തു? എൻ്റെ നാഴിക ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ്റെ അമ്മ ശുശ്രൂഷകാരോടു: അവൻ നിങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ അതു ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ ദയപൂദമാരുടെ ശുശ്രീകരണനിയമം അനുസരിച്ചു രണ്ടൊ മുന്നോ പറ വീതം കൊള്ളുന്ന ആരു കല്യാണം ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 യേശു അവരോടു: ഈ കല്യാണങ്ങളിൽ വെള്ളം നിരെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ വകൊളവും നിരെച്ചു. 8 ഇപ്പോൾ കോതി വിരുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവർ കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. 9 അതു എവിടെനിന്നു എന്നു വെള്ളം കോതിയ ശുശ്രൂഷകാരല്ലാതെ വിരുന്നുവാഴി അറിഞ്ഞില്ല. വീണ്ടായിത്തിരിന്ന വെള്ളം വിരുന്നുവാഴി രൂചിനോക്കിയാരെ മനവാളുന്ന വിളിച്ചു: 10 എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല വീണ്ടതും ലഹരി പിടിച്ചുശേഷം ഇളപ്പമായതും കൊടുക്കുമാറുണ്ടു; നീ നല്ല വീണ്ടതു ഇതുവരെയും സുക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 11 യേശു ഇതിനെ അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭായി ശലീലയിലെ കാനാവിൽവെച്ചു ചെയ്തു തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെട്ടതി; അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 12 അനന്തരം അവനും അവൻ്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും ശിഷ്യമാരും കഫർനാഹുമിലേക്കു പോയി; അവിടെ ഏറനാൾ പാർത്തില്ല. 13 ദയപൂദമാരുടെ പെസഹ സമീപം ആകകൊണ്ടു യേശു ദയരൂഗലേമിലേക്കു പോയി. 14 ദൈവാലയത്തിൽ കാള, ആടു, പ്രാവു എനിവയെ വില്ക്കുന്നവരെയും അവിടെ ഇരിക്കുന്ന പൊൻവാണിഡക്കാരുടെ നാണ്യം തുകിക്കളഞ്ഞതു മേശകളെ മറിച്ചിട്ടു; 15 പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരോടു: ഇതു ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവില്ല; എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ വാണിഡശാല ആകരെതു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ

അവന്റെ ശിഷ്യമാർ: നിംഗ് ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻവു എന്ന തിന്നുകളയുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഓർത്തു. 18 എന്നാൽ യൈഹൂദമാർ അവനോടു; നിന്നക്കു ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്നതിനു നീ എന്തു അടയാളം കാണിച്ചുതരും എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവനോടു: ഈ മനിരം പൊളിപ്പിന്; എന്ന മുന്നു ദിവസത്തിനുകം അതിനെ പണിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യൈഹൂദമാർ അവനോടു: ഈ മനിരം നാല്പത്താറു സംവത്സരംകാണ്ഡു പണിതിരിക്കുന്നു; നീ മുന്നു ദിവസത്തിനുകം അതിനെ പണിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 അവനോ തന്റെ ശരീരം എന്ന മനിരത്തെക്കുറിച്ചുതേ പറഞ്ഞു. 22 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു അവൻ മരിച്ചവർത്തിക്കിനു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം ശിഷ്യമാർ ഓർത്തു തിരുഖ്വാത്തും യേശു പറഞ്ഞ വചനവ്യം വിശ്വസിച്ചു. 23 പെസഹപരുന്നാളിൽ യൈരുശലേമിൽ ഇരിക്കുവോൾ അവൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. 24 യേശുവോ എല്ലാവരെയും അറികകാണ്ഡു തന്നെത്താൻ അവരുടെ പകൽ വിശ്വസിച്ചേല്ലിച്ചില്ല. 25 മനുഷ്യനിലുള്ളതു എന്തു എന്നു സ്വത്വവ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുത്തന്റെയും സാക്ഷ്യം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

3 പരീശമാരുടെ കുടുമ്പിൽ യൈഹൂദരുടെ ഒരു പ്രമാണിയായി നികെക്കാദേമോസ് എന്നു പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: നബീ, നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു ഉപദേശാവായി വനിതിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടുകൂടെ ഇല്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്വാൻ ആർക്കും കഴിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണമാൻ ആർക്കും കഴിയകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 നികെക്കാദേമോസ് അവനോടു: മനുഷ്യൻ വ്യഖനായശേഷം ജനിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? രണ്ടാമതും അമധ്യുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു ജനിക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിനു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിന്നോടു പറയുന്നു; വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കും കഴിക്കയില്ല. 6 ജീവത്താൽ ജനിച്ചതു ജയം ആകുന്നു; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചതു ആത്മാവു ആകുന്നു. 7 നിങ്ങൾ പുതുതായി ജനിക്കേണെ എന്നു എന്ന നിന്നോടു പറക്കയാൽ ആശ്വര്യപ്പെടരുതു. 8 കാറു ഇഷ്ടമുള്ളേംതും ഉത്തരും; അതിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും അതു എവിടെന്നിനു വരുന്നു എന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അതുപോലെ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 നികെക്കാദേമോസ് അവനോടു: ഈതു എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 10 യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നീ യിസ്രായേലിന്റെ ഉപദേശാവായിരുന്നിട്ടും ഇതു അറിയുന്നില്ലയോ? 11 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിന്നോടു പറയുന്നു; ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിക്കയും കണ്ടു സാക്ഷികരിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈകെക്കാളുന്നില്ലതാനും. 12 ഭൂമിയിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? 13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവന്നവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നവനായ] മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിട്ടില്ല. 14 മോശേ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനെന്നും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു. 15 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. (aénios §166) 16 തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവല്ലോ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (aénios §166) 17 ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാന്തം ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനതേ. 18 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവനു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതാനായ പുത്രൻ്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായകയാൽ ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു. 19 ന്യായവിധി എന്നതോ, വെളിച്ചു ലോകത്തിൽ വനിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനി ദോഷമുള്ളതു ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചതെതക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നെ. 20 തിരു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചതെത പക്കക്കുന്നു; തന്റെ പ്രവർത്തിക്കു ആക്രോഷപം വരാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചതിങ്കലേക്കു വരുന്നതുമില്ല. 21 സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവർത്തി ദൈവത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതു വെളിപ്പേഡണ്ടതിനു വെളിച്ചതിങ്കലേക്കു വരുന്നു. 22 അതിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യമാരുമായി യെഹുദയേശത്തു വന്നു അവരോടുകൂടെ സന്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 23 യോഹന്നാനും ശലേമിനു അരികത്തു ശ്രദ്ധനോനിൽ സന്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ വളരെ വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു; ആളുകൾ വന്നു സന്നാനം എറ്റു. 24 അനും യോഹന്നാനെന തടവിൽ ആകിയിരുന്നില്ല. 25 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യമാരിൽ ചിലർക്കു ഒരു യെഹുദനുമായി ശുദ്ധികരണത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാദം ഉണ്ടായി; 26 അവർ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽവന്നു അവനോടു: റബ്ബി, യോർദ്രാനകരെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നവൻ, നി സാക്ഷികരിച്ചുള്ളൂളവൻ തന്നെ, ഇതാ, സന്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിനു യോഹന്നാൻ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കൊടുത്തിട്ടില്ലാതെ മനുഷ്യനു ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 28 എന്നാൻ ക്രിസ്തു അല്ല, അവനു മുമ്പായി അയക്കപ്പെട്ടവനതേ എന്നു എന്ന പറഞ്ഞത്തിനു നിങ്ങൾ തന്നെ എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 29 മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ മണവാളൻ ആകുന്നു; മണവാളൻ്റെ സ്നേഹിതനോ നിന്നു മണവാളൻ്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു അത്യുതം സന്നോഷിക്കുന്നു; ഇത് എന്റെ സന്നോഷം പുർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 30 അവൻ വളരേണം, എന്നാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 മേലിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവൻ; ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ഭൂമികൾ ആകുന്നു; ഭൂമികമായതു സംസാരിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനായി താൻ കാണ്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു സാക്ഷികരിക്കുന്നു; 32 അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം ആരും കൈകൈക്കാള്ളുന്നില്ല. 33 അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം കൈകൈക്കാള്ളുന്നവൻ ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവൻ ആത്മാവിനെ അളവുകൂടാതെയല്ലോ കൊടുക്കുന്നതു. 35 പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സകലവും അവൻ്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 36 പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു

നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല; ദൈവക്രോധം അവഗർമ്മേൽ വസിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. (stōnios §166)

4 യേശു യോഹനാനേക്കാൾ അധികം ശിഷ്യരാറ ചേർത്തു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പരിശോർ കേടു എന്നു കർത്താവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ 2 – ശിഷ്യരാർ അല്ലാതെ യേശു തന്നെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ലതാനു – 3 അവൻ യൈഹൂദയേശാം വിട്ടു പിന്നെയും ഗലീലേലക്കു യാത്രയായി. 4 അവൻ ശമരയിൽ കുടി കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നു. 5 അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ എന്നോരു ശമരപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രനായ യോസേഫിനു കൊടുത്ത നിലത്തിനരികെ എത്തി. 6 അവിടെ യാക്കോബിന്റെ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു. യേശു വഴി നടന്നു കഷിണിച്ചിട്ടു ഉറവിനരികെ ഇരുന്നു; അപ്പോൾ എക്കദേശം ആരാം മൺിനേരം ആയിരുന്നു. 7 ഒരു ശമരസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു; യേശു അവളോടു് എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവന്റെ ശിഷ്യരാർ ക്രഷ്ണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ പട്ടണത്തിൽ പോയിരുന്നു. 9 ശമരസ്ത്രീ അവനോടു് നീ യൈഹൂദൻ ആയിരിക്കു ശമരക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെന്ന എന്നു പറഞ്ഞു. യൈഹൂദമാർക്കും ശമരർക്കും തമിൽ സന്ധർക്കമെല്ല. — 10 അതിനു യേശു; നീ ദൈവത്തിന്റെ ഭാവധിം നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും അറിഞ്ഞതു എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 സ്ത്രീ അവനോടു് യജമാനനേ, നിനക്കു കോരുവാൻ പാത്രം ഇല്ലാലോ; കിണറു ആഴ്ചമുള്ളതാകുന്നു; പിനെ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു എവിടെ നിന്നു? 12 നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനേക്കാൾ നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു ഈ കിണറു തെങ്ങൾക്കു തന്നതു; അവനും അവന്റെ മകളും മുഗ്രഞ്ഞും ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശു അവളോടു് ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനു എല്ലാം പിന്നെയും അഹിക്കും. 14 ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുന്നാളും അഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവക്കലേക്കു പോങ്ങിവരുന്ന നീരുറവായി തീരും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (stōn §165, stōnios §166) 15 സ്ത്രീ അവനോടു് യജമാനനേ, എനിക്കു അഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിനു ആ വെള്ളം എനിക്കു തന്നേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു് പോയി ദർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 എനിക്കു ദർത്താവു ഇല്ല എന്നു ന്ത്രീ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിനു; എനിക്കു ദർത്താവു ഇല്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 18 സ്ത്രീ അവനോടു് യജമാനനേ, നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. 20 തെങ്ങളുടെ പിതാക്കമാർ ഈ മലയിൽ നമസ്കരിച്ചുവന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യെരുശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവളോടു പറഞ്ഞതു; സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു ഈ മലയിലും അല്ല യെരുശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക വരുന്നു. 22 നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. തെങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ യൈഹൂദമാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നല്ലോ വരുന്നതു. 23

സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമീരിക്കുന്നു. തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെന്നയുള്ളിവർ ആയിരിക്കേണം എന്നു പിതാവു ഇല്ലിക്കുന്നു. 24 ദൈവം ആത്മാവു ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം. 25 സ്ത്രീ അവനോടു: മശിഹ — എന്നുവെച്ചാൽ കീസ്തു — വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചുതരും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവളോടു: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെ മശിഹ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 ഇതിനീടുത്തിൽ അവൻസ് ശിഷ്യമാർ വന്നു അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ ആശ്വര്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും: നീ എന്തു ചോദിക്കുന്നു? അവളോടു എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ആരും ചോദിച്ചില്ല. 28 അനന്തരം സ്ത്രീ പാതം ബെശിട്ടു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു: 29 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കയും എന്നോടു പറഞ്ഞു ഒരു മനുഷ്യനെ വന്നുകാണിൻ; അവൻ പകേശ കീസ്തു ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവൻസ് അടുക്കൽ വന്നു. 31 അതിനീടുത്തിൽ ശിഷ്യമാർ അവനോടു: റബ്ബി, ഭക്ഷിച്ചാലും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 അതിനു അവൻ: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു ഉണ്ടു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 33 ആകയാൽ വല്ലവന്നു അവന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നുവോ എന്നു ശിഷ്യമാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്ന അയച്ചവൻസ് ഇഷ്ടം ചെയ്തു അവൻസ് പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നതു തന്നെ എൻസ് ആഹാരം. 35 ഇനി നാലു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊയ്തതു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ തല പൊകി നോക്കിയാൽ നിലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ കൊയ്തതിനു ബെളുത്തിരിക്കുന്നതു കാണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 36 വിതെക്കുന്നവനും കൊയുന്നവനും മുമ്പില്ല സന്നോധിപ്പാൻ തകവെള്ളും കൊയുന്നവൻ കൂലി വാങ്ങി നിത്യജീവകലേക്കു വിളവു കൂട്ടിവെക്കുന്നു. (stnios p166) 37 വിതെക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ, കൊയുന്നതു മറ്റാരുത്തൻ എന്നുള്ള പഴഞ്ചാൽ ഇതിൽ ഒത്തിരിക്കുന്നു. 38 നിങ്ങൾ അഭ്യാസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊയ്വാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവർ അഭ്യാസിച്ചു; അവരുടെ അഭ്യാസമലത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. 39 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കയും അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ വാക്കുന്നിമിത്തം ആ പട്ടണത്തിലെ പല ശമര്യരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 40 അങ്ങനെ ശമര്യർ അവൻസ് അടുക്കൽ വന്നു തങ്ങളോടുകൂടു പാർക്കേണം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ രണ്ടുനാൾ അവിടെ പാർത്തു. 41 ഏറ്റവും അധികംപേര് അവൻസ് വചനം കേടു വിശ്വസിച്ചു: 42 ഇനി നിന്നു വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു; തങ്ങൾ തന്നെ കേൾക്കയും അവൻ സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവു എന്നു അറിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു. 43 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ അവിടംവിട്ടു ശലീലെക്കു പോയി. 44 പ്രവാചകനു തന്റെ പിതൃദേശത്തു ബഹുമാനം ഇല്ല എന്നു യേശു തന്നെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. 45 അവൻ ശലീലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശലീലക്കാർ തങ്ങളും പെരുന്നാളിനു പോയി അവൻ തയരുഗാലേമിൽവെച്ചു പെരുന്നാളിൽ ചെയ്തതു ഒക്കയും കണ്ടതുകൊണ്ടു അവനെ അംഗീകരിച്ചു. 46 അവൻ പിന്നെയും താൻ വെള്ളം വീണ്ടാക്കിയ ശലീലയിലെ

കാനായിൽ വന്നു. അനു മകൻ രോഗിയായിരുന്നൊരു രാജഭ്യത്യൻ കഹർന്നപൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 47 യേശു തയഹൃദയേശത്തുനിന്നു ശലിലത്തിൽ വന്നു എന്നു അവൻ കേടു അവൻസ് അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ മകൻ മരിപ്പാരായിരിക്കേകാണു അവൻ വന്നു അവനെ സൗഖ്യമാക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 48 യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും കണ്ടിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 49 രാജഭ്യത്യൻ അവനോടു: കർത്താവേ, പൈതൃക മരിക്കുംമുന്നേ വരേണ്ണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു അവനോടു: പൊയ്ക്കാൾക്ക; നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു ആ മനുഷ്യൻ പോയി. 51 അവൻ പോകയിൽ അവൻസ് ദാസമാർ അവനെ എത്തിരേറ്റു മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവനു ഭേദം വന നാഴിക അവരോടു ചോദിച്ചതിനു അവൻ അവനോടു: ഇന്നലെ ഏഴുമൺിക്കു പനി വിട്ടുമാറി എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ആകയാൽ നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ നാഴികയിൽ തന്നെ എന്നു അപ്പൻ ശ്രദ്ധിച്ചു താനും കുട്ടാംബം ഒക്കയും വിശ്വസിച്ചു. 54 യേശു തയഹൃദയിൽനിന്നു ശലിലത്തിൽ വന്നപോൾ ഇതു രണ്ടാമത്തെ അടയാളമായിട്ടു ചെയ്തു.

5 അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം തയഹൃദയാരുടെ രൂപ ഉത്സവം ഉണ്ടായിട്ടു യേശു തയരുശലേമിലേക്കു പോയി. 2 തയരുശലേമിൽ ആട്ടുവാതില്ക്കൽ ബേബമെസ്താ എന്നു എബ്രായപേരുള്ള രൂപ കുളം ഉണ്ടു; അതിനും അഞ്ചു മണിയപം ഉണ്ടു. 3 അവയിൽ വ്യാധികാർ, കുതുറ, മുടക്കർ, കഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ വലിയോരു കുട്ട [വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ടു] കിടന്നിരുന്നു. 4 [അതതു സമയത്തു ഒരു ദുതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലക്കു; വെള്ളം കലങ്ങിയ ശ്രേഷ്ഠം ആരും ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു വ്യാധിപിടിച്ചവനായിരുന്നാലും അവനും സൗഖ്യം വരും.] 5 എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു ആണ്ടു രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നൊരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ണു, ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു എന്നിത്തു: നിന്നക്കു സൗഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടാ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 7 രോഗി അവനോടു: യജമാനനേ, വെള്ളം കലങ്ങുന്നോൾ എന്നെ കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ എന്നിക്കു ആരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നെ ചെല്ലുന്നോൾ മദ്രാരുത്തൻ എന്നിക്കു മുന്നായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: ഏഴുനേരു നിന്റെ കിടക ഏടുത്തു നടന്നു. 9 ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സൗഖ്യമായി കിടക ഏടുത്തു നടന്നു. 10 എന്നാൽ അനു ശബ്ദത്ത് ആയിരുന്നു. ആകയാൽ തയഹൃദയാർ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവനോടു: ഇനു ശബ്ദത്ത് ആകുന്നു; കിടക ഏടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ അവരോടു: എന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയവൻ: കിടക ഏടുത്ത നടക എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവൻ അവനോടു: കിടക ഏടുത്തു നടക എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 എന്നാൽ അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ യേശു മാറികളെത്തതുകൊണ്ടു അവൻ ആരെന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 14 അനന്തരം യേശു അവനെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ണു അവനോടു: നോക്കു, നിന്നക്കു സൗഖ്യമായശ്ശോ; അധികം തിന്നയായതു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ

ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ആ മനുഷ്യൻ പോയി തന്നെ സഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു യൈഹൂദമാരെടു അറിയിച്ചു. 16 യേശു ശബ്ദത്തിൽ അതു ചെയ്ക്കൊണ്ടു യൈഹൂദമാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു. 17 യേശു അവരെടു: എന്റെ പിതാവു ഇന്നുവരെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു; എന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെന അവൻ ശബ്ദത്തിനെന ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവം സ്വന്തപിതാവു എന്നു പറഞ്ഞു തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു സമമാക്കിയതുകൊണ്ടു യൈഹൂദമാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അധികമായി ശ്രമിച്ചു പോന്നു. 19 ആകയാൽ യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പിതാവു ചെയ്തു കാണുന്നതു അല്ലാതെ പുത്രനു സ്വന്തേ എന്നു ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതു എല്ലാ പുത്രനും അപ്പുണ്ണം തന്നേ ചെയ്യുന്നു. 20 പിതാവു പുത്രനെ സ്വന്തപിക്കയും താൻ ചെയ്യുന്നതു ഒക്കയും അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ആശ്വര്യപ്പെടുമാറു ഇവയിൽ വലിയ പ്രവൃത്തികളും അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 21 പിതാവു മരിച്ചവരെ ഉണർത്തി ജീവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനും താൻ ഇപ്പീക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 22 എല്ലാവരും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിനു പിതാവു ആരെയും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാ പുത്രനുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 23 പുത്രനെ ബഹുമാനിക്കാതവൻ അവനെ അയച്ച പിതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. 24 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം കേടു എന്ന അയച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിര്യജിവൻ ഉണ്ടു്; അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവക്കലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു. (Athanasios p166) 25 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയും കേൾക്കുന്നവർ ജീവികയും ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമീരിക്കുന്നു. 26 പിതാവിനു തനിൽതന്നേ ജീവനുള്ളതുപോലെ അവൻ പുത്രനും തനിൽതന്നേ ജീവനുള്ളവൻ ആകുമാറു വരും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 27 അവൻ മനുഷ്യപുതൻ ആകയാൽ ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അവനു അധികാരവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28 ഇതികൾ ആശ്വര്യപ്പെട്ടതു; കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ എല്ലാവരും അവൻ്റെ ശബ്ദം കേടു, 29 നന ചെയ്തവർ ജീവനായും തിന ചെയ്തവർ ന്യായവിധിക്കായും പുത്രവുമാനം ചെയ്വാനുള്ള നാഴിക വരുന്നു. 30 എനിക്കു സ്വന്തേ എന്നും ചെയ്വാൻ കഴിയുന്നതല്ല; എന്ന കേൾക്കുന്നതുപോലെ ന്യായം വിധിക്കുന്നു; എന്ന എന്റെ ഇഷ്ടം അല്ല, എന്ന അയച്ചവൻ്റെ ഇഷ്ടമന്ത്രെ ചെയ്വാൻ ഇപ്പീക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ വിധി നീതിയുള്ളതു ആകുന്നു. 31 എന്ന എന്നെനക്കും ചെയ്യുന്ന സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല. 32 എന്നെനക്കും സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു മദ്ദാരുത്തൻ ആകുന്നു; അവൻ എന്നെനക്കും പറയുന്ന സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു എന്ന അറിയുന്നു. 33 നിങ്ങൾ യോഹാനാൻ്റെ അടുക്കൽ ആളുച്ചു; അവൻ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. 34 എനിക്കോ മനുഷ്യൻ്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാനതേ ഇതു പറയുന്നതു. 35 അവൻ ജൂലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ അല്ലസമയത്തേക്കു അവൻ്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഉല്ലസിപ്പാന്

ഇപ്പിച്ചു. 36 എനിക്കോ യോഹനാൻ്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും വലിയ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു്; പിതാവു എനിക്കു അനുഷ്ഠിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ തന്നെ, പിതാവു എന്ന അയച്ചു എന്നു എന്നെന്നക്കുറിച്ചു സാക്ഷികരിക്കുന്നു. 37 എന്ന അയച്ച പിതാവുതാനും എന്നെന്നക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവൻ്റെ ശബ്ദം ദരുന്നാളും കേട്ടിട്ടില്ല, അവൻ്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല; 38 അവൻ്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നതുമില്ല; അവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 39 നിങ്ങൾ തിരുവെഴുതുകളെ ശ്രാധനചെയ്യുന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ എനിക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.

(John 9:16) 40 എക്കിലും ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല. 41 ഞാൻ മനുഷ്യരോടു ബഹുമാനം വാങ്ങുന്നില്ല. 42 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ദൈവസ്ഥനോഹം ഇല്ല എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 ഞാൻ എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെന്ന നിങ്ങൾ കൈകൈകാളില്ല; മറ്റാരുത്തൻ സ്വന്തനാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ കൈകൈകാളില്ല. 44 തമിൽ തമിൽ ബഹുമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു എക്കരൈവാത്തിൻ്റെ പകൽ നിന്നുള്ള ബഹുമാനം അനേകിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെന്ന വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിയും? 45 ഞാൻ പിതാവിൻ്റെ മുന്പിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തും എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നരുതു. നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുനവൻ ഉണ്ടു്; നിങ്ങൾ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന മോശേ തന്നെ. 46 നിങ്ങൾ മോശേയെ വിശ്വസിച്ചു എക്കിൽ എന്നെന്നും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; അവൻ എന്നെന്നക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 47 എന്നാൽ അവൻ്റെ എഴുത്തു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എക്കിൽ എൻ്റെ വാക്കു എങ്ങനെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു?

6 അനന്തരം യേശു തിബബരുസ് എന ഗലിലക്കടലിന്റെ അക്കരെക്കു പോയി. 2 അവൻ രോഗികളിൽ ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു രൂ വലിയ പുരുഷാരം അവൻ്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 3 യേശു മലയിൽ കയറി ശിഷ്യമാരോടുകൂടെ അവിടെ ഇരുന്നു. 4 യേശു മലയാരുടെ പെസഹപെരുന്നാൾ അടുത്തിരുന്നു. 5 യേശു വലിയോരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഹിലിപ്പോസിനോടു്; ഇവർക്കു തിനുവാൻ നാം എവിടെ നിന്നു അപ്പും വാങ്ങും എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഈ തു അവനെ പരിക്ഷിപ്പാനന്തേ ചോദിച്ചതു; താൻ എന്നു ചെയ്യവാൻ പോകുന്നു എന്നു താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. 7 ഹിലിപ്പാസ് അവനോടു്; ഓരോരുത്തനും അല്ലമല്ലം ലഭിക്കേണ്ടതിനും ഇരുന്നു പണത്തിനും അപ്പും മതിയാകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുത്തനായി ശിമോൻ പത്രാസിന്റെ സഹോദരനായ അഭ്യന്തരാസ് അവനോടു്; 9 ഇവിടെ രൂ ബാലകൾ ഉണ്ടു്; അവൻ്റെ പകൽ അഞ്ചു യവത്തപ്പും രണ്ടു മീറ്റും ഉണ്ടു്; എക്കിലും ഇത്തപോർക്കു അതു എന്നുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അരളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വളരെ പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരതേതാളം പുരുഷമാർ ഇരുന്നു. 11 പിനെ യേശു അപ്പും എടുത്തു വാഴ്ത്തി ഇരുന്നവർക്കു പകിട്ടുകൊടുത്തു; അങ്ങനെ തന്നെ മീറ്റും വേണ്ടുന്നേടതേതാളം കൊടുത്തു. 12 അവർക്കു തുപ്പതിയായശേഷം അവൻ ശിഷ്യമാരോടു്; ശേഷിച്ച കഷണം ഒന്നും നഷ്ടമാക്കാതെ ശേവതിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അഞ്ചു യവത്തപ്പത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം അവൻ ശേവരിച്ചു പറ്റണ്ടു കൊടു

നിരച്ചടക്കത്തു. 14 അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ കണ്ടിച്ചു: ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ ഇവൻ ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ വന്നു തന്നെ പിടിച്ചു രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തനിച്ചു മലയിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. 16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശിഷ്യമാർ കടല്ലൂതേക്കു ഇറങ്ങി 17 പടകുകയറി കടലക്കരെ കമർന്നഹുമിലേക്കു യാത്രയായി; ഇരുട്ടായശേഷവും യേശു അവരുടെ അടക്കത്തെ വന്നിരുന്നില്ല. 18 കൊടുക്കാറു അടിക്കയാൽ കടൽ കോപിച്ചു. 19 അവർ നാലു അഞ്ചു നാഴിക ദുരത്തോളം വലിച്ചുശേഷം യേശു കടലിനേൽ നടന്നു പടകിനോടു സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു പേറിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു: താൻ ആകുന്നു; പേരിക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവർ അവനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ ഇല്ലിച്ചു; ഉടനെ പടകു അവർ പോകുന്ന ദേശത്തു എത്തിപ്പോയി. 22 പിറ്റെനാൾ കടൽക്കരെ നിന്ന് പുരുഷാരം ഒരു പടകല്ലാതെ അവിടെ വേരെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും യേശു ശിഷ്യമാരോടുകൂടെ പടകിൽ കയറാതെ ശിഷ്യമാർ മാത്രം പോയിരുന്നു എന്നും ശഹിച്ചു. 23 എന്നാൽ കർത്താവു വാഴ്ത്തിട്ടു അവർ അപ്പും തിന് സ്ഥലത്തിനരികെ തിബെവര്യാസിൽനിന്നു ചെറുപടകുകൾ എത്തിയിരുന്നു. 24 യേശു അവിടെ ഇല്ല ശിഷ്യമാരും ഇല്ല എന്നു പുരുഷാരം കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളും പടകു കയറി യേശുവിനെ തിരഞ്ഞെ കമർന്നഹുമിൽ എത്തി. 25 കടലക്കരെ അവനെ കണ്ടത്തിയപ്പോൾ: റബ്ബീ, നീ എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 26 അതിനും യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടാണെല്ല, അപ്പും തിനു ത്യപ്തരായതുകൊണ്ടെത്തെ എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതു. 27 സർപ്പചോകകുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടും, നിത്യജീവക്കലേക്കു നിലനില്ക്കുന്ന അഫാരത്തിനായിട്ടു തന്നെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു; അതു മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. അവനെ പിതാവായ ദൈവം മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (John 5:16) 28 അവർ അവനോടു: ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനു തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ട എന്നു ചോദിച്ചു. 29 യേശു അവരോടു: ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെത്തെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 അവർ അവനോടു: തങ്ങൾ കണ്ടു നിന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു നീ എന്തു അടയാളം ചെയ്യുന്നു? എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? 31 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊർ മരുഭൂമിയിൽ മനാ തിനു; അവർക്കു തിനുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അപ്പും കൊടുത്തു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പും മോശായല്ല നിങ്ങൾക്കു തന്നതു, എന്തേ പിതാവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പും നിങ്ങൾക്കു തന്നതു. 33 ദൈവത്തിന്തേ അപ്പുമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ളിവനു ലോകത്തിനു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, ഈ അപ്പും എപ്പോഴും തങ്ങൾക്കു തരേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: താൻ ജീവണ്ടേ അപ്പും ആകുന്നു; എന്തേ അടുക്കത്തെ വരുന്നവനു വിശകയില്ല; എന്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ഒരുന്നാലും ദാഹിക്കയുമില്ല. 36 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. 37 പിതാവു എന്തിക്കു തരുന്നതു കൈകയോം എന്തേ

അടുക്കൽ വരും; എന്തേ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരുന്നാളും തള്ളിക്കളെകയില്ല. 38 ഞാൻ എന്തേ ഇഷ്ടമല്ല, എന്ന അയച്ചവൻ ഇഷ്ടമത്രെ ചെയ്വാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവനിർക്കുന്നതു. 39 അവൻ എന്നിക്കുതന്തതിൽ ഓന്നും ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കതെത്ത നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുനേണ്ടിക്കേണെ എന്നാകുന്നു എന്ന അയച്ചവൻ ഇഷ്ടം. 40 പുത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണമെന്നാകുന്നു എന്തേ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം; ഞാൻ അവനെ ഒടുക്കതെത്ത നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുനേണ്ടിക്കും. (അഥിos g166) 41 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവന അപ്പും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ ദയപൂദമാർ അവനെക്കുറിച്ചു പിറുപിറുത്തു: 42 ഇവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു അല്ലയോ? അവൻ അപ്പുനെയും അമ്മയെയും നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ; പിരു ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവനു എന്നു അവൻ പറയുന്നതു എന്തേനെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തമിൽ പിറുപിറുക്കേണ്ടാ; 44 എന്ന അയച്ച പിതാവു ആകർഷിച്ചിട്ടും ആകും എന്നു പ്രവാചകപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിതാവിനോടു കേടുപാറിച്ചവൻ എല്ലാം എന്തേ അടുക്കൽ വരും. 45 എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആകും എന്നു പ്രവാചകപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിതാവിനോടു കേടുപാറിച്ചവൻ എന്തേ അടുക്കൽ വരും. 46 പിതാവിനെ ആരക്കുലിയും കണ്ണിട്ടുണ്ടു എന്നു, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ കണ്ണിട്ടുള്ളൂ. 47 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. (അഥിos g166) 48 ഞാൻ ജീവൻ അപ്പും ആകുന്നു. 49 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാർ മരബുമിയിൽ മനാ തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവെല്ലോ. 50 ഇതോ തിന്നുന്നവൻ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞുന്ന അപ്പും ആകുന്നു. 51 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിയ ജീവനുള്ള അപ്പും ഞാൻ ആകുന്നു; ഈ അപ്പും തിന്നുന്നവൻ എല്ലാം എന്നേക്കും ജീവിക്കും; ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ ലോകത്തിന്റെ ജീവനു വേണ്ടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന എന്തേ മാംസം ആകുന്നു. (അഥിos g165) 52 ആക്കയാൽ ദയപൂദമാർ: നമുക്കു തന്റെ മാംസം തിന്നേണ്ടതിനു തരുവാൻ ഇവനു എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു തമിൽ വാദിച്ചു. 53 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവൻ രക്തം കൂടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. 54 എന്തേ മാംസം തിന്നുകയും എന്തേ രക്തം കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒടുക്കതെത്ത നാളിൽ അവനെ ഉയിർത്തെഴുനേണ്ടിക്കും. (അഥിos g166) 55 എന്തേ മാംസം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും എന്തേ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവും ആകുന്നു. 56 എന്തേ മാംസം തിന്നുകയും എന്തേ രക്തം കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലിയും ഞാൻ അവനിലിയും വസിക്കുന്നു. 57 ജീവനുള്ള പിതാവു എന്ന അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവിന്മുലം ജീവിക്കുന്നു. (അഥിos g165) 58 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞിവന അപ്പും ഇതു ആകുന്നു; പിതാക്കമാർ തിന്നുകയും മരിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ അല്ല; ഈ അപ്പും തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. 59 അവൻ കഹർന്നഹുമിൽ ഉപദേശിക്കുന്നേം പള്ളിയിൽവെച്ചു ഇതു പറഞ്ഞു. 60 അവൻ ശ്രിഷ്ടമാർ പലരും ആതു കേട്ടിട്ടും ഇതു കരിവാക്കു, ഇതു

ആർക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. ۶ ശിഷ്യരാർ അതിനെച്ചാല്ലി പിരുപിരുക്കുന്നതു യേശു തന്നിൽ തന്നെ അറിഞ്ഞു അവരോടു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഇടൽച്ച ആകുന്നുവോ? ۷ മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പാണ ഇരുന്നേടതെക്കു കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ? ۸ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവു ആകുന്നു; മാംസം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നില്ല; എന്ന നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു. ۹ എങ്കിലും വിശ്വസിക്കാതെവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. — വിശ്വസിക്കാതെവർ ഇന്നവർ എന്നും തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവർ ഇന്നവൻ എന്നും യേശു ആദിമുതൽ അറിഞ്ഞതിരുന്നു — ۱۰ ഇതു ഹേതുവായിട്ടെതെ എന്ന നിങ്ങളോടു: പിതാവു കൃപ നല്കിട്ടല്ലാതെ ആർക്കു എന്നെന്ന് അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. ۱۱ അനുമുതൽ അവൻ ശിഷ്യരാർിൽ പലരും പിൻവാങ്ങിപ്പോയി, പിനെ അവനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല. ۱۲ ആകയാൽ യേശു പതിരുവരോടു: നിങ്ങൾക്കും പൊയ്ക്കൊൾവാൻ മനസ്സുണ്ടാ എന്നു ചോദിച്ചു. ۱۳ ശിമോൻ പത്രാസ് അവനോടു: കർത്താവേ, എങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും? നിത്യജീവന്നെന്ന് വചനങ്ങൾ നിന്നെന്ന് പകൽ ഉണ്ടു. (stomios g166) ۱۴ നീ ദൈവത്തിന്നെ പരിശുഭൻ എന്നു എങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ۱۵ യേശു അവരോടു: നിങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ എന്ന തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഒരു പിശാചു ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു അവൻ ശിമോൻ ഇംഗ്ലാൻഡരോത്താവിന്നെന്ന് മകനായ യുദയൈക്കുവിച്ചു പറഞ്ഞു. ۱۶ ഇവൻ പതിരുവരിൽ ഒരുത്തൻ എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.

7 അതിന്നെശേഷം യേശു ശലീലയിൽ സഞ്ചരിച്ചു: തയഹൃദയാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു തയഹൃദയിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ അവനും മനസ്സില്ലായിരുന്നു. ۲ എന്നാൽ തയഹൃദയാർ കുടാരപ്പുരുനാൾ അടുത്തിരുന്നു. ۳ അവൻ സഹോദരമാർ അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നിന്നെന്ന് ശിഷ്യരാർം കാണേണ്ടതിനു ഇവിടം വിട്ടു തയഹൃദയിലേക്കു പോക. ۴ പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഓന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെല്ലാ; നീ ഇതു ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ലോകത്തിനു നിന്നെന്നതനേ വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു. ۵ അവൻ സഹോദരമാരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. ۶ യേശു അവരോടു: എന്നെന്ന് സമയം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്കോ എല്ലായ്പോഴും സമയം തന്നെ. ۷ നിങ്ങളെ പകപ്പാൻ ലോകത്തിനു കഴിയുന്നതല്ല; എന്നാൽ അതിന്നെ പ്രവൃത്തികൾ ദോഷമുള്ളവ എന്നു എന്ന അതിനെക്കുവിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു അതു എന്ന പക്കുന്നു. ۸ നിങ്ങൾ പെരുന്നാളിനു പോകുവിൻ; എന്നെന്ന് സമയം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ലായ്ക്കൊണ്ടു എന്ന ഇ പെരുന്നാളിനു ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല; ۹ ഇങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടു ശലീലയിൽ തന്നെ പാർത്തു. ۱۰ അവൻ സഹോദരമാർ പെരുന്നാളിനു പോയശേഷം അവനും പരസ്യമായിട്ടല്ല രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പോയി. ۱۱ എന്നാൽ തയഹൃദയാർ പെരുന്നാളിൽ: അവൻ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു അവനെ അന്വേഷിച്ചു. ۱۲ പുരുഷാരത്തിൽ അവനെക്കുവിച്ചു വളരെ കുശുകുശുപ്പു ഉണ്ടായി: അവൻ നല്ലവൻ എന്നു ചിലരും അല്ല, അവൻ പുരുഷാരത്തെ വണ്ണിക്കുന്നു

എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു. 13 എക്കില്ലും യെഹൂദമാരെ പേടിച്ചിട്ടും ആരും പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ചു സംസാർച്ചിപ്പു. 14 പെരുന്നാൾ പാതി കഴിഞ്ഞത്തശ്ശേഷം യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 15 വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവൻ ശാസ്ത്രം അണിയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു യെഹൂദമാർ പറഞ്ഞു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 16 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞത്തു: എൻ്റെ ഉപദേശം എന്തേതല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്നേതെന്തെ. 17 അവൻ്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നവൻ ഇത് ഉപദേശം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ എന്ന് സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നു അണിയും. 18 സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വന്തമഹത്യം അനേകിക്കുന്നു; തന്നെ അയച്ചവൻ്റെ മഹത്യം അനേകിക്കുന്നവൻ സ്വയ്യവാൻ ആകുന്നു; നീതികേടു അവനിൽ ഇല്ല. 19 മോശേ നിങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം തനിച്ചില്ലയോ? എക്കില്ലും നിങ്ങളിൽ ആരും ന്യായപ്രമാണം ആചത്രിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അനേകിക്കുന്നതു എന്നു? 20 അതിനു പുരുഷാരം: നിന്നു ഒരു ഭൂതം ഉണ്ടു; ആർ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അനേകിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്നെ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തു; അതികൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ആശ്വര്യപ്പെടുന്നു. 22 മോശേ നിങ്ങൾക്കു പരിച്ഛേദന നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ – അതു മോശേയുടെ കാലത്തല്ല പിതാക്കമൊരുടെ കാലത്തതെ തുടങ്ങിയതു – നിങ്ങൾ ശബ്ദത്തിൽ മനുഷ്യനെ പരിച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. 23 മോശേയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിനു നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻ ശബ്ദത്തിലും മനുഷ്യൻ പരിച്ഛേദന ഏല്ലക്കുന്നു എക്കിൽ എന്നെ ശബ്ദത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ മുഴുവനും സ്വാധീനിക്കാൻ എന്നോടു ഇന്ത്യപ്പെടുന്നവോ? 24 കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുതു; നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിൻ. 25 യെരുശലേമ്യരിൽ ചിലർ: അവർ കൊല്ലുവാൻ അനേകിക്കുന്നവൻ ഇവൻ അല്ലയോ? 26 അവൻ ദൈവത്തെന്താടെ സംസാരിക്കുന്നുവെല്ലോ; അവർ അവനോടു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; ഇവൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു പ്രമാണികൾ തമാർത്ഥമായി ഗ്രഹിച്ചാവോ? 27 എക്കില്ലും ഇവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നാം അണിയുന്നു; ക്രിസ്തു വരുമ്പോഴോ അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു ആരും അണികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ അണിയുന്നു; എന്നെ എവിടെനെന്നും അണിയുന്നു. എന്നെ സ്വയമായിട്ടും വന്നവനല്ല, എന്നെ അയച്ചവൻ സ്വയ്യവാൻ ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങൾ അണിയുന്നില്ല. 29 എന്നെ അവൻ്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നതുകൊണ്ടും അവൻ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടും എന്നെ അവനെ അണിയുന്നു എന്നു വിജിച്ചുപറഞ്ഞു. 30 ആകയാൽ അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അനേകിച്ചു എക്കില്ലും അവൻ്റെ നാഴിക വനിച്ചില്ലായ്കയാൽ ആരും അവൻ്റെമേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 31 പുരുഷാരം അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ കുഴുകുശുക്കുന്നു എന്നു പർശ്ശോർ കേട്ടാരെ അവനെ പിടിക്കേണ്ടതിനു മഹാപുരോഹിതമാരും പർശ്ശോർ ചേവകരെ അയച്ചു. 32 യേശുവോ: എന്നെ ഇനി കുറെനേരെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു; പിനെ എന്നെ അയച്ചവൻ്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 34 നിങ്ങൾ എന്നെ അനേകിക്കു കണ്ണടത്തുകയ്ക്കില്ലതാനും; എന്നെ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു

വരുവാൻ കഴികയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതു കേട്ടിട്ടു യെഹൂദനാർ: നാം കണ്ണടത്താതവള്ളം ഇവൻ എവിടെക്കു പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു? യവനനാരുടെ ഇടയിൽ ചിത്രപ്പാർക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി യവനരെ ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമോ? 36 നിങ്ങൾ എന്നെ അനേഷിക്കും, എന്നെ കണ്ണടത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയുമില്ല എന്നു ഈ പറഞ്ഞ വാക്കു എന്തു എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 37 ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ദുക്കത്തെ നാളിൽ യേശുനിന്നുകൊണ്ട്: ഭാവിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കുന്നേട്. 38 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു തിരുവൈഴ്വത്തു പറയുന്നതുപോലെ ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 39 അവൻ ഇതു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ലഭിപ്പുന്നുള്ള ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു; യേശു അന്നു തേജസ്കർക്കപ്പട്ടിക്കില്ലായ്ക്കയാൽ ആത്മാവു വനിട്ടില്ലായിരുന്നു. 40 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും ആ വാക്കു കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ സാക്ഷാൽ ആ പ്രവാചകൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 വേറെ ചിലർ: ഇവൻ ക്രിസ്തു തന്നെ എന്നും മറ്റു ചിലർ: ഗലീലയിൽ നിന്നോ ക്രിസ്തു വരുന്നതു? 42 ഭാവിദിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നും ഭാവിദ് പാർത്ത ഗ്രാമമായ ബേത്തലേഹമിൽനിന്നും ക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു തിരുവൈഴ്വത്തു പറയുന്നില്ലയോ എന്നും പറഞ്ഞു. 43 അങ്ങനെ പുരുഷാരത്തിൽ അവനെച്ചാല്ലി ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 44 അവർത്തിൽ ചിലർ അവനെ പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 45 ചേവകൾ മഹാപുരോഹിതനാരുടെയും പരിശമാരുടെയും അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുവരാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചിരിന്നു: 46 ഈ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ആരും ഒരുനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ചേവകൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 47 പരിശമാർ അവരോടു: നിങ്ങളും തെറ്റിപ്പോയോ? 48 പ്രമാണികളിൽ ആകട്ട പരിശമാരിൽ ആകട്ട ആരെകിലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 49 ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത പുരുഷാരമോ ശപികപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 അവർത്തിൽ ഒരുത്തനായി, മുന്നേ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന നിക്കൊടേമോസ് അവരോടു: 51 ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ വാമോഴി ആദ്യം കേട്ടു, അവൻ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം അവനെ വിധിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവർ അവനോടു: നീയും ഗലീലിലക്കാരനോ? പരിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഗലീലയിൽ നിന്നു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേംക്കുനില്ലല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 53 [അങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ താന്താൻ്റെ വീടിൽ പോയി.

8 യേശുവോ ലീവ് മലയിലേക്കു പോയി. 2 അതികാലത്തു അവൻ പിന്നെയും ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം ഒക്കയും അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേബാൾ 3 ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും വ്യഖിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു നട്ടവിൽ നിന്നുത്തി അവനോടു: 4 ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീയെ വ്യഖിചാരകർമ്മത്തിൽ തന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കണ്ണിയേണം എന്നു മോശ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ തന്നേജ്ഞാടു കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവഞ്ചക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഈതു അവനെ കൂടം ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കിടുംടതിനും അവനെ പരിക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചതായിരുന്നു.

യേശുവോ കുനിത്തു വിരൽക്കാണ്ഡു നിലത്തു എഴുതിക്കാണ്ഡിരുന്നു. 7
 അവർ അവനോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ അവൻ നിവിൽനു: നിങ്ങളിൽ
 പാപമില്ലാത്തവൻ അവശ്രൂഷയും കല്ലു എറിയട്ടു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
 8 പിന്നെയും കുനിത്തു വിരൽക്കാണ്ഡു നിലത്തു എഴുതിക്കാണ്ഡിരുന്നു. 9 അവർ
 അതു കേട്ടിട്ടു മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആരക്ഷപം ഹേതുവായി മുത്തവരും ഇളയവരും
 ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേശുമാത്രവും നടവിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും
 ശേഷിച്ചു. 10 യേശു നിവിൽനു അവളോടു: സ്ത്രീയെ, അവർ എവിടെ? നിനക്കു
 ആരും ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: 11 ഇല്ല കർത്താവേ, എന്നു അവൾ
 പറഞ്ഞു. എന്നും നിനക്കു ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു
 എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 12 യേശു പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചു: എന്നു
 ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചും ആകുന്നു: എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ
 ജീവൻ്റെ വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പരിശനാർ അവനോടു:
 നീ നിനെക്കുറിച്ചു തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല എന്നു
 പറഞ്ഞു. 14 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞത്തു: എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ
 സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നു; എന്നു എവിടെനിന്നു
 വന്നു എന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും എന്നു അരിയുന്നു; നിങ്ങളോ, എന്നു
 എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും അരിയുന്നില്ല. 15
 നിങ്ങൾ ജയപ്രകാരം വിധിക്കുന്നു; എന്നു ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല. 16 എന്നു
 വിധിച്ചാലും എന്നു എകനല്ലു, എന്നും എന്നെ അയച്ച പിതാവും കുടൈയാക്കാൽ
 എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു. 17 രണ്ടു മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നിങ്ങളുടെ
 ന്യായപ്രമാണത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെള്ളോ. 18 എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ
 സാക്ഷ്യം പറയുന്നു: എന്നെ അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
 19 അവർ അവനോടു: നിന്റെ പിതാവു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിനു യേശു:
 നിങ്ങൾ എന്നെ ആകട്ടെ എന്റെ പിതാവിനെ ആകട്ടെ അരിയുന്നില്ല; എന്നെ
 അരിത്തു എങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും അരിയുമായിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം
 പറഞ്ഞു. 20 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുവോൾ ഭണ്യാരസമലത്തുവെച്ചു
 ഈ വചനം പറഞ്ഞു; അവൻ നാഴിക അതുവരെയും വന്നിട്ടില്ലായ്ക്കുകകാണ്ഡു
 ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല. 21 അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: എന്നു പോകുന്നു;
 നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും; എന്നു
 പോകുന്ന ഇടത്തെക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22
 എന്നു പോകുന്ന ഇടത്തെക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു അവൻ
 പറഞ്ഞത്തുകെണ്ണു പക്ഷേ തന്നെത്താൻ കൊല്ലുമോ എന്നു യെഹുദമാർ പറഞ്ഞു.
 23 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ, എന്നു മേലിൽനിന്നുള്ളവർ;
 നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളവർ, എന്നു ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവന്നു. 24
 ആക്കയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു
 പറഞ്ഞു; എന്നു അങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാണ്ടാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
 പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവർ അവനോടു: നീ ആർ ആകുന്നു
 എന്നു ചോദിച്ചതിനു യേശു: ആർമുതൽ എന്നു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചുപോരുന്നതു

തന്നേ. 26 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വളരെ സംസാരിപ്പാനും വിധിപ്പാനും എനിക്കു ഉണ്ടു്; എങ്കിലും എന്ന അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനോടു കേട്ടു തന്നേ ഞാൻ ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിതാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു എന്നു അവർ ശഹിച്ചില്ല. 28 ആകയാൽ യേശു് നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെന്ന ഉയർത്തിയശേഷം ഞാൻ തന്നേ അവൻ എന്നും ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു നേനും ചെയ്യാതെ പിതാവു എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നുപോലെ ഇതു സംസാരിക്കുന്നു എന്നും അറിയും. 29 എന്ന അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു്; ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അവനു പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ എന്ന ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 31 തനിൽ വിശ്വസിച്ച യൈഹൃദയാരോടു യേശു് എൻ്റെ വചനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി എൻ്റെ ശ്രിഷ്ടമാരായി 32 സത്യം അറികയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വത്രതന്നാരാക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോടു്; തങ്ങൾ അബ്ദാഹാമിന്റെ സന്തതി; ആർക്കും ഒരുന്നാളും ഭാസമാരായിരുന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ സ്വത്രതമാർ ആകും എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അതിനും യേശു് ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ ഭാസൻ ആകുന്നു. 35 ഭാസൻ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. (ശം 9165) 36 പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രൻ ആകും. 37 നിങ്ങൾ അബ്ദാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും എൻ്റെ വചനത്തിനു നിങ്ങളിൽ ഇടം ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്ന കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു. 38 പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 39 അവർ അവനോടു്; അബ്ദാഹാം ആകുന്നു തങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 40 അവൻ അവരോടു്; നിങ്ങൾ അബ്ദാഹാമിന്റെ മകൾ എങ്കിൽ അബ്ദാഹാമിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. 41 എന്നാൽ ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനായ എന്ന നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; അങ്ങനെ അബ്ദാഹാം ചെയ്തില്ലാണോ. 42 നിങ്ങൾ പരസംഗത്താൽ ജനിച്ചവരല്ല; തങ്ങൾക്കു ഒരു പിതാവേയുള്ളൂ; ദൈവം തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 43 യേശു് അവരോടു പറഞ്ഞതു; ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെന്ന സ്വന്നഹിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വനിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി വന്നതല്ല, അവൻ എന്ന അയച്ചതാകുന്നു. 44 എൻ്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ ശഹിക്കാത്തതു എന്തു്? എൻ്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലായ്ക്കൊണ്ടതേ. 45 നിങ്ങൾ പിശാചെന പിതാവിന്റെ മകൾ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ ചെയ്യബാനും ഇല്ലിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു സത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നേം സ്വന്തത്തിൽനിന്നു എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പുനും ആകുന്നു. 45

எனானோ ஸத்யம் பரியுந்துகொள்ளு னினைச் சென் விஶுங்கிகுள்ளிடு. 46 னினைலில் அஞ் சென் பாபதெதக்கூரிச்சு வோய் வருத்துங்கு? எனான் ஸத்யம் பரியுந்து ஏகில் னினைச் சென் விஶுங்கிகாத்தது ஏற்கு? 47 கெவவஸுந்தியாய்க்கொள்ளு கேஸ்குள்ளிடு. 48 யெஹுஉமார் அவஙோடு: நி ஒரு ஶமரின்; நினக்கு ழுதம் உள்ள ஏற்கு என்று என்னைச் சென் பரியுந்து ஶரியாயே ஏற்கு பரிணத்து. 49 அதின்கு யேஶு: ஏற்கிக்கு ழுதமிடு; எனான் ஏற்கு பிதாவினெ பூஹுமானிக அநேத செய்யுந்து; னினைஜோ ஏற்கென் அபமானிகுள்ளு. 50 எனான் ஏற்கு மஹது அஙேஷிக்குள்ளிடு; அஙேஷிக்கையும் வியிக்கையும் செய்யுந்வன் ஏறுவன் உள்ளு. 51 அமேன், அமேன் எனான் னினைஜோடு பரியுந்கு: ஏற்கு வச்சு பிரமாணிக்குள்வன் ஏறுநாலும் மரளை காள்கதிடு ஏற்கு உத்தரம் பரிணத்து. (ஸ்த் 9165) 52 யெஹுஉமார் அவஙோடு: னினக்கு ழுதம் உள்ள ஏற்கு ஹப்போச் னைச்செக்கு மந்திலாயி; அவோஹாமுா பிரவாசக்காரும் மரிச்சு; நியோ ஏற்கு வச்சு பிரமாணிக்குள்வன் ஏறுநாலும் மரளை அநுபுதிக்கையிடு ஏற்கு பரியுந்கு. (ஸ்த் 9165) 53 னைச்ஜூர் பிதாவாய அவோஹாமிகைக்காச் நி வலியவஙோ? அவன் மரிச்சு, பிரவாசக்காரும் மரிச்சு; னினைத்தென நி அஞ் அதக்குள்ளு ஏற்கு சோதிச்சுதினு குயேஶு: எனான் ஏற்கென்தெனே மஹதுபீடுத்தியால் ஏற்கு மஹது ஏதுமிடு; ஏற்கென மஹதுபீடுத்துந்து ஏற்கு பிதாவு அதகுள்ளு; அவஙெ னினைஜூர் கெவவங் ஏற்கு னினைச் செய்யுந்கு. 55 ஏகிலிடு னினைச் செய்யுந்கு அவஙெ அரியுந்கிடு; எனானோ அவஙெ அரியுந்கு; அவஙெ அரியுந்கிடு ஏற்கு எனான் பரித்தால் னினைஜூபோலெ வோஷ்குபியுந்வன் அதகு; ஏற்கால் எனான் அவஙெ அரியுந்கு; அவன் ஏற்கு வச்சு பிரமாணிக்கையும் செய்யுந்கு. 56 னினைஜூர் பிதாவாய அவோஹாா ஏற்கு சோதிச்சு; அவன் கள்ளு ஸநோஷிச்சுமிரிக்குள்ளு ஏற்கு உத்தரம் பரிணத்து. 57 யெஹுஉமார் அவஙோடு: னினக்கு அவது வத்திடு ஏற்கு அதிலிடு; நி அவோஹாமிகை களிடுவோ ஏற்கு சோதிச்சு. 58 யேஶு அவரோடு: அமேன், அமேன், எனான் னினைஜோடு பரியுந்கு: அவோஹாா ஜநிச்சுதினு முனே எனான் உள்ள ஏற்கு பரிணத்து. 59 அப்போச் அவர் அவஙெ ஏறிவான் கல்லு ஏடுத்து; யேஶுவோ மரினத்து கெவாலயம் விடு போயி.

9 அவன் கடங்குபோகுவோச் பிரவிதிலே குருடங்காயோரு மங்குஷ்யரென கள்ளு. 2 அவன் ஶிஷ்யங்கார் அவஙோடு: ரஸ்தி, ஹவன் குருடங்காயி பிரகதெதகவள்ளு அஞ் பாபங் செய்த்து? ஹவஙோ ஹவன் அம்மயப்புமாரை ஏற்கு சோதிச்சு. 3 அதினு யேஶு: அவன் ஏகிலிடு அவன் அம்மயப்புமாரைக்கிலிடு பாபங் செய்திட்டு, கெவப்பியுத்தி அவக்கு வெழிவாகேள்ளதினாலே. 4 ஏற்கென அயத்துவன் ப்புத்தி பக்கு உலேஷ்டதெதாலும் நாம் செயேஷ்டதாகுள்ளு; அஞ்சுகு பிரவர்த்திச்சுக்குாத்த ராத்தி வருங்கு. 5 எனான் லோகத்தில் ஹரிக்குவோச் லோகத்திலெஞ் வெழிச்சு அதகுள்ளு ஏற்கு உத்தரம் பரிணத்து. 6 ஹனைவென பரிணதிடு அவன் நிலத்து தூப்பி தூப்புத்தகொள்ளு சேருள்ளாகவி சேரு அவன் கல்லிமேத பூஶி: 7 நி செய்கு ஶிலோஹாாக்குத்தில் கசுக்குக் ஏற்கு அவஙோடு பரிணத்து; ஶிலோஹாா ஏற்காதினு அயக்கைப்பூத்வன் ஏற்காதம். அவன் போயி கசுக்கி, கல்லு காளுங்கவங்காயி மடன்னிவங்கு. 8

അയല്ലക്കാരും അവനെ മുന്നെപ്പെടുത്തുന്നവനായി കണ്ടവരും: ഇവന്നല്ലയോ അവിടെ
 ഇരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ചുവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ തനേ എന്നു ചിലരും അല്ല,
 അവനെപ്പോലെയുള്ളവൻ എന്നു മറ്റപിലരും പറഞ്ഞു; തൊൻ തനേ എന്നു അവൻ
 പറഞ്ഞു. 10 അവർ അവനോടു: നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു എങ്ങനെന എന്നു ചോദിച്ചതിനു
 അവൻ: 11 യേശു എന്നു പ്രേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചേരുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണിനേൽ
 പുശി: ശില്പാഹാംകുളത്തിൽ ചെന്നു കഴുകുക എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു; തൊൻ
 പോയി കഴുകി കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവൻ എവിടെ എന്നു
 അവർ അവനോടു ചോദിച്ചതിനു: തൊൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
 13 കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ പരിശമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. 14
 യേശു ചേരുണ്ടാക്കി അവൻ കണ്ണു തുറന്നതു ശബ്ദത്ത് നാളിൽ ആയിരുന്നു. 15
 അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചതു എങ്ങനെന എന്നു പരിശമാരും അവനോടു ചോദിച്ചു.
 അവൻ അവരോടു: അവൻ എന്റെ കണ്ണിനേൽ ചേരു തേച്ചു തൊൻ കഴുകി; കാഴ്ച
 പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പരിശമാരിൽ ചിലർ: ഈ മനുഷ്യൻ ശബ്ദത്ത്
 പ്രമാണിക്കായ്ക്കൊണ്ടു വെവിത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
 മറ്റു ചിലർ: പാപിയായോരു മനുഷ്യനു ഇങ്ങനെനയുള്ള അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യാൻ
 എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ഭിന്നത ഉണ്ടായി.
 17 അവർ പിന്നെയും കുരുടനോടു: നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതുകൊണ്ടു നീ അവനെക്കുറിച്ചു
 എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു അവൻ
 പറഞ്ഞു. 18 കാഴ്ച പ്രാപിച്ചുവൻ അമ്മയപ്പമാരെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുവോളും അവൻ
 കുരുടനായിരുന്നു എന്നും കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നും യൈഹൂദമാർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 19
 കുരുടനായി ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇവൻ തന്നെയോ?
 എന്നാൽ അവനു ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെന എന്നു അവർ അവരോടു
 ചോദിച്ചു. 20 അവൻ അമ്മയപ്പമാർ: ഇവൻ തന്നെയുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനായി
 ജനിച്ചവൻ എന്നും തന്നെ അറിയുന്നു. 21 എന്നാൽ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെന
 എന്നു അറിയുന്നില്ല; അവൻ കണ്ണു ആൽ തുറന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; അവനോടു
 ചോദിപ്പിൽ; അവനു പ്രായം ഉണ്ടപ്പോ; അവൻ തനേ പറയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 22 യൈഹൂദക്കൊണ്ടതേ അവൻ അമ്മയപ്പമാർ ഇങ്ങനെന പറഞ്ഞു;
 അവനെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏറ്റുപറയുന്നവൻ പള്ളിഅശുനാക്കേണം എന്നു യൈഹൂദമാർ
 തമിൽ പറഞ്ഞതാത്തിരുന്നു 23 അതുകൊണ്ടതേ അവൻ അമ്മയപ്പമാർ: അവനു
 പ്രായം ഉണ്ടപ്പോ; അവനോടു ചോദിപ്പിൽ എന്നു പറഞ്ഞു. 24 കുരുടനായിരുന്ന
 മനുഷ്യനെ അവർ രണ്ടാമതും വിളിച്ചു: വെവിത്തിനു മഹത്വം കൊടുക്ക; ആ
 മനുഷ്യൻ പാപി എന്നു തന്നെ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതിനു അവൻ:
 അവൻ പാപിയോ അല്ലയോ എന്നു തൊൻ അറിയുന്നില്ല; ഒന്നു അറിയുന്നു; തൊൻ
 കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അവർ
 അവനോടു: അവൻ നിന്നു എന്നു ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണു എന്റെനെ തുറന്നു
 എന്നു ചോദിച്ചു. 27 അതിനു അവൻ: തൊൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവന്നോ; നിങ്ങൾ
 ശല്പിച്ചില്ല; വിശ്വാസം കേൾപ്പുണ്ട് ഇപ്പിക്കുന്നതു എന്നു? നിങ്ങൾക്കും അവന്റെ ശിഷ്യനാർ
 ആകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവർ അവനെ

ശകാർച്ചു; നീ അവൻറെ ശിഷ്യൻ; തങ്ങൾ മോഗയുടെ ശിഷ്യനാർ. 29 മോഗയോടു ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നു തങ്ങൾ അറിയുന്നു; ഇവനോ എവിടെനിന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ആ മനുഷ്യൻ അവരോടു; എൻ്റെ കണ്ണു തുന്നിട്ടും അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാത്തതു ആശയരും. 31 പാപികളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കുന്നില്ല എന്നും ദൈവദക്ഷതനായിരുന്നു അവൻറെ ഇഷ്യും ചെയ്യുന്നവൻറെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു. 32 കുരുടനായി പിന്നവൻറെ കണ്ണു ആരെങ്കിലും തുന്നിപ്പകാരം ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടിട്ടില്ല.

(ശിഖ 165) 33 ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽക്കിന്നു വന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവനു ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു; നീ മുഴുവനും പാപത്തിൽ പിന്നവൻ; നീ തങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നവോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ പുറത്താക്കിക്കൊള്ളുന്നു. 35 അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു യേശു കേട്ടു; അവനെ കണ്ണപ്പോൾ; നീ ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 36 അതിനു അവൻ; യജമാനനേ, അവൻ ആർ ആകുന്നു? താൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 യേശു അവനോടു; നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ തനേ എന്നു പറഞ്ഞു. 38 ഉടനെ അവൻ; കർത്താവേ, താൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 39 കാണാത്തവർ കാണ്മാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ ആവാനും ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിക്കായി താൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 40 അവനോടുകൂടെയുള്ള ചില പരിശോർ ഇതു കേട്ടിട്ടു; തങ്ങളും കുരുടരോ എന്നു ചോദിച്ചു. 41 യേശു അവരോടു; നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ; തങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പാപം നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

10 ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ആട്ടിന്തൊഴുത്തിൽ വാതിലുടെ കടക്കാതെ വേണ വഴിയായി കയറുന്നവൻ കള്ളംനും കവർച്ചുക്കാരും ആകുന്നു. 2 വാതിലുടെ കടക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയൻ ആകുന്നു. 3 അവനു വാതിൽക്കാവല്ക്കാരൻ തുന്നിക്കൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ അവൻറെ ശണ്ടും കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ആടുകളെ അവൻ പേരംചൊല്ലി വിളിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. 4 തനിക്കുള്ളിലെയെ കൈകയും പുറത്തു കൊണ്ടു പോയശേഷം അവൻ അവക്കു മുറ്റായി നടക്കുന്നു; ആടുകൾ അവൻറെ ശണ്ടും അറിഞ്ഞു അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. 5 അന്യൂനാരുടെ ശണ്ടും അറിയായ്ക്കൊണ്ടു അവ അന്യൂനെ അനുഗമിക്കാതെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 6 ഇരു സാദ്യശ്യം യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഇന്നതു എന്നു അവർ ഗഹിച്ചില്ല. 7 യേശു പിന്നെയും അവരോടു പറഞ്ഞതു; ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ആടുകളുടെ വാതിൽ താൻ ആകുന്നു. 8 എനിക്കു മുഖ്യ വന്നവർ കൈകയും കള്ളംനാരും കവർച്ചുക്കാരും അതേ; ആടുകളോ അവരുടെ വാക്കു കേട്ടില്ല. 9 താൻ വാതിൽ ആകുന്നു; എനിലുടെ കടക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു; അവൻ അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോകയും മേച്ചൽ കണ്ണാത്തുകയും ചെയ്യും. 10 മോഴിപ്പാനും അരുപ്പാനും മുടിപ്പാനും അല്ലാതെ കള്ളൻ വരുന്നില്ല; അവർക്കു ജീവൻ

ഉണ്ടാകുവാനും സമ്യുദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും അതേ ഞാൻ വനിതിക്കുന്നതു. 11 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആട്ടകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. 12 ഇടയനും ആട്ടകളുടെ ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത കൃപിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു കണ്ണു ആട്ടകളെ വിട്ടു ഓടിക്കളയുന്നു; ചെന്നായ് അവയെ പിടിക്കയും ചിന്നിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 13 അവൻ കുലിക്കാരനും ആട്ടകളെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നുമല്ലോ. 14 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ; പിതാവു എനെ അറികയും ഞാൻ പിതാവിനെ അറികയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞാൻ എനിക്കുള്ളഭവയെ അറികയും എനിക്കുള്ളവ എനെ അറികയും ചെയ്യുന്നു. 15 ആട്ടകൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. 16 ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാത്ത വേരെ ആട്ടകൾ എന്നിലും ഉണ്ടും; അവയെയും ഞാൻ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ ശശ്മി കേൾക്കും; ഒരാട്ടിൽ കൂടുവും ഒരിടയനും ആകും. 17 എന്റെ ജീവനെ വിണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ അതിനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിതാവു എനെ സന്നേഹിക്കുന്നു. 18 ആരും അതിനെ എന്നോടു ആട്ടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നെ അതിനെ കൊടുക്കുന്നു; അതിനെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു അധികാരം ഉണ്ടും; വിണ്ടും പ്രാപിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടും; ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിക്കൽ നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 ഈ വചനംനിമിത്തം യൈഹൂദമാരുടെ ഇടയിൽ പിന്നെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 20 അവർത്തിൽ പലരും; അവനു ഭൂതം ഉണ്ടും; അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു; അവൻ വാക്കു കേൾക്കുന്നതു എന്തിനു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 മറ്റു ചിലർ: ഈ ഭൂതഗ്രാസ്തന്റെ വാക്കല്ലും; ഭൂതത്തിനു കുരുടമാരുടെ കണ്ണും തുറപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അനന്തരം യൈഹൂദമെമിൽ പ്രതിഷ്ഠാതാസവം ആചരിച്ചു; അന്നു ശ്രീതകാലമായിരുന്നു. 23 യേശു ദൈവലായത്തിൽ ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 24 യൈഹൂദമാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എത്രതേതാളം ഞങ്ങളെ ആശിപ്പിക്കുന്നു? നീ ക്രിസ്തു എകിൽ സ്പഷ്ടമായി പറക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടും; എങ്കിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം ആകുന്നു. 26 നിങ്ങളോ എന്റെ ആട്ടകളുടെ കൂടുതലിലുള്ളവരല്ലായ്ക്കയാൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 27 എന്റെ ആട്ടകൾ എന്റെ ശശ്മി കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എനെ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 28 ഞാൻ അവൈക്കു നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരുന്നാളും നശിച്ചു പോകയില്ല; ആരും അവയെ എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിക്കയും ഇല്ല. (അം g165, അംബോസി g166) 29 അവയെ തനിതിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവു എല്ലാവരിലും വലിയവൻ; പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിക്കയില്ല 30 ഞാനും പിതാവു ഔന്നാകുന്നു. 31 യൈഹൂദമാർ അവനെ എറിവാൻ പിന്നെയും കല്ലു എടുത്തു. 32 യേശു അവരോടു: പിതാവിന്റെ കല്പനയാൽ ഞാൻ പല നല്ല പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയിൽ എത്ര പ്രവൃത്തിനിമിത്തം നിങ്ങൾ എനെ കല്പനയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 33 യൈഹൂദമാർ അവനോടു: നല്ലപ്രവൃത്തിനിമിത്തമല്ല, ദൈവദൂഷണംനിമിത്തവും നീ മനുഷ്യനായിരിക്കെ നിന്നെന്നതനെ ദൈവം ആകുന്നതുകൊണ്ടുമത്രെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ കല്പനിയുന്നതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ

ദേവനാർ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? 35 ദൈവത്തിനേർ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ ദേവനാർ എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ – തിരുവൈഴ്വത്തിനു നീക്കം വന്നുകൂടായല്ലോ – 36 ഞാൻ ദൈവത്തിനേർ പുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു: നീ ദൈവദുഷ്ടണം പറയുന്നു എന്നു പിതാവു വിശ്വാസികരിച്ചു ലോകത്തിൽ അയച്ചവനോടു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ? 37 ഞാൻ എൻ്റെ പിതാവിനേർ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടു; 38 ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും പിതാവു എന്നില്ലു ഞാൻ പിതാവിലും എന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു അവിയേണ്ടതിനു പ്രവൃത്തിയെ വിശ്വസിപ്പിൻ. 39 അവൻ അവനെ പിനെന്നയും പിടിപ്പാൻ നോക്കി; അവനോ അവരുടെ കഴുതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞതുപോയി. 40 അവൻ യോർദ്രാനകരെ യോഹനാൻ ആര്യത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമലതയും പിനെന്നയും ചെന്നു അവിടെ പാർത്തു. 41 പലരും അവനേർ അടുക്കൽ വന്നു: യോഹനാൻ അടയാളം കൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു യോഹനാൻ പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും സത്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42 അവിടെ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

11 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി മാർത്തയുടെയും ശ്രാമമായ ബോമാന്ത്യിലെ പാസർ എന്ന ഒരുത്തൻ ദിനമായ്ക്കിട്ടുന്നു. 2 ഈ മറിയ ആയിരുന്നു കർത്താവിനെ പരിമള തെലംപാ പുശ്രി തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു അവനേർ കാൽ തുടച്ചതു. അവളുടെ സഹോദരനായ ലാസർ ആയിരുന്നു ദിനമായ്ക്കിട്ടുന്നതു. 3 ആ സഹോദരിമാർ അവനേർ അടുക്കൽ ആളുയച്ചു: കർത്താവേ, നിന്നക്കു പ്രിയനായവൻ ദിനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 4 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു: ഈ ദിനം മരണത്തിനായിട്ടില്ല, ദൈവപുത്രൻ മഹത്യപ്പേണ്ടണ്ടതിനു ദൈവത്തിനേർ മഹത്യത്തിനായിട്ടതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യേശു മാർത്തയെയും അവളുടെ സഹോദരിയെയും ലാസർഭിനെയും സ്നേഹിച്ചു. 6 എന്നിട്ടും അവൻ ദിനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാറെ താൻ അനും ഇരുന്ന സമലതയും രണ്ടു ദിവസം പാർത്തു. 7 അതിനേർശേഷം അവൻ ശിഷ്യമാരോടു: നാം വീണ്ടും ദയപൂര്വയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: റബ്ബീ, ദയപൂര്വമാർ ഇപ്പോൾ തന്നെ നിനെ കല്പനിവാൻ ഭാവിച്ചുവെള്ളോ; നീ പിനെന്നയും അവിടെ പോകുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിനു യേശു: പകലിനു പത്രണേരു മണിനേരം ഇല്ലയോ? പകൽസമയത്തു നടക്കുന്നവൻ ഈ ലോകത്തിനേർ വെളിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഇടരുന്നില്ല. 10 രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നവനോ അവനു വെളിച്ചു ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ഇടരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 ഈതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ: നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രക്കാളിയുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ അവനെ ഉണ്ടർത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: കർത്താവേ, അവൻ നിദ്രക്കാളിയുന്നു എങ്കിൽ അവനു സൗഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശുവോ അവനേർ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ആയിരുന്നു പറഞ്ഞതു; ഉറക്കം എന്ന നിദ്രയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു അവർക്കു തോന്തിപ്പോയി. 14 അപ്പോൾ യേശു സ്വപ്നമായി അവരോടു: ലാസർ മർച്ചുപോയി; 15 ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ; എന്നാൽ നാം അവനേർ അടുക്കൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ദിനിമൊസ് എന്നു

പേരുള്ള തോമാസ് സഹഗ്രിഷ്യമാരോടു: അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിനു നാമും പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവനെ കല്പിയിൽ വെച്ചിട്ടു നാലുദിവസമായി എന്നു അറിഞ്ഞു. 18 ബോമാന്ന തയ്യുശലേമിന്റികെ ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക ദൂരത്തായിരുന്നു. 19 മാർത്തയെയും മരിയയെയും സഹോദരനെക്കൂടിച്ചു അഞ്ചുപിണ്ടിക്കേണ്ടതിനു പല തയ്യുദമാരും അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു. 20 യേശു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു മാർത്തയെ അവനെ എത്തിരേപ്പാൻ ചെന്നു; മരിയയോ വിട്ടിൽ ഇരുന്നു. 21 മാർത്തയെ യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്തേ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. 22 ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോടു എന്നു അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിന്നക്കു തരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവളോടു: നിന്തേ സഹോദരൻ ഉയിർത്തതഴുനേണ്ടിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു. 24 മാർത്തയെ അവനോടു: ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിർത്തതഴുനേണ്ടിക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അവളോടു: ഞാൻ തന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. 26 ജീവിച്ചിരുന്നു എന്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും രൗന്ധാളും മരിക്കയില്ല; ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. (അം 5165) 27 അവൾ അവനോടു: ഉദ്യു, കർത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നെ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും 28 പോയി തന്തേ സഹോദരിയായ മരിയയെ സുകാര്യമായി വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു; നിനെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൾ കേടു ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവൻഎന്തേ അടുക്കൽ വന്നു. 30 യേശു അതുവരെ ഗ്രാമത്തിൽ കടക്കാതെ മാർത്തയെ എത്തിരേ സമലതയു തന്നെ ആയിരുന്നു. 31 വീട്ടിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരുന്നു അവരെ ആരും അഞ്ചുപിണ്ടിക്കുന്ന തയ്യുദമാർ, മരിയ വേഗം എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു കണ്ണിട്ടു അവൾ കല്പരീക്കൽ കരവാൻ പോകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു പിന്തുചെന്നു. 32 യേശു ഇരിക്കുന്നേടത്തു മരിയ എത്തി അവനെ കണ്ണിട്ടു അവൻഎന്തേ കാല്പക്കൽ വിണ്ണു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്തേ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൾ കരയുന്നതും അവളോടുകൂടെ വന്ന തയ്യുദമാർ കരയുന്നതും യേശു കണ്ണിട്ടു ഉള്ളം നൊന്തു കലഞ്ഞി: 34 അവനെ വെച്ചതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, വന്നു കാണ്ക എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 35 യേശു കല്പന്നിൽ വാർത്തു. 36 ആകയാൽ തയ്യുദമാർ: കണ്ണാ അവനോടു എത്ര പ്രിയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 ചിലരോ: കുരുട്ടെൻ കല്പു തുറന്ന ഇവന്നു ഇവന്നയും മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യേശു പിന്നെയും ഉള്ളം നൊന്തു കല്പരീക്കൽ എത്തി; അതു ഒരു ശുഹാ ആയിരുന്നു; ഒരു കല്പു അതിനേൽക്കേ വെച്ചിരുന്നു. 39 കല്പു നീക്കുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവൻഎ സഹോദരിയായ മാർത്ത: കർത്താവേ, നാറ്റു വെച്ചുതുടങ്ങി; നാലുദിവസമായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40 യേശു അവളോടു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ ദൈവത്തിന്തേ മഹത്യം കാണും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ കല്പു നീക്കി. യേശു മേലോടു നോക്കി: പിതാവേ, നീ എന്തേ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 42 നീ എപ്പോഴും എന്തേ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ

എനെ അയച്ച എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ നിമിത്തം താൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ: ലാസരേ, പുറത്തു വരിക എന്നു ഉരക്കെ വിളിച്ചു. 44 മർച്ചവൻ പുറത്തു വന്നു; അവൻ കാലും കൈയും ശ്രിപ്രകാണ്ഡു കെട്ടിയും മുഖം റൂമാൽക്കാണ്ഡു മുടിയുമിരുന്നു. അവൻ കൈക്കു അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകടു എന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു. 45 മറിയയുടെ അടുക്കൽ വന്ന യൈഹൃദയാരിൽ പലരും അവൻ ചെയ്തതു കണ്ടിട്ടു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 46 എന്നാൽ ചിലർ പരിശമാരുടെ അടുക്കൽ പോയി യേശു ചെയ്തതു അവരോടു അറിയിച്ചു. 47 മഹാപുരോഹിതനാരും പരിശമാരും സംഘം കൂടി: നാം എന്നു ചെയ്യേണ്ടു്? ഈ മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെല്ലോ. 48 അവനെ ഇങ്ങനെ വിട്ടുച്ചാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കും; രോമക്കാരും വന്നുനമ്മുടെ സമ്പത്തെയും ജനത്തെയും എടുത്തുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ ഒരുത്തൻ, ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഹാവു തനേ, അവരോടു്: നിങ്ങൾ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല; 50 ജനം മുഴുവനും നശിച്ചുപോകാതവള്ളും ഒരു മനുഷ്യൻ ജാതിക്കു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു ഓർക്കുന്നതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ ഇതു സ്വയമായി പറഞ്ഞത്തല്ല, താൻ ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതൻ ആകയാൽ ജനത്തിനു വേണ്ടി യേശു മരിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പ്രവചിച്ചതന്തെ. 52 ജനത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല ചിതറിയിരിക്കുന്ന ദൈവമകളെ ഒന്നായിട്ടു ചേർക്കേണ്ടതിനും തനേ. 53 അനും മുതൽ അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു. 54 അതുകൊണ്ടു യേശു യൈഹൃദയാരുടെ ഇടയിൽ പിനെ പരസ്യമായി നടക്കാതെ അവിടം വിട്ടു മരുഭൂമികൾക്കു എന്നും പട്ടണത്തിലേക്കു വാങ്ങി ശിഖ്യമായി അവിടെ പാർത്തു. 55 യൈഹൃദയാരുടെ പെസഹ അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും തങ്ങൾക്കു ശുഭിവരുത്തുവാൻ പെസഹക്കു മുണ്ടു നാടിൽനിന്നു യൈരുശലേമിലേക്കു പോയി. 56 അവർ യേശുവിനെ അനേകിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുന്നാൾക്കു വർക്കയില്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 57 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതനാരും പരിശമാരും അവനെ പിടിക്കേണ്ടു എന്നുവെച്ചു അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടം ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിവു തരേണമെന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

12 യേശു മരിച്ചവർത്തനിനു ഉളിർപ്പിച്ച ലാസർ പാർത്ത ബേംബന്ധിലേക്കു യേശു പെസഹക്കു ആരു ദിവസം മുണ്ടു വന്നു. 2 അവിടെ അവർ അവനു ഒരു അത്താഴം ഒരുക്കി; മാർത്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു, ലാസരേ അവനോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവർത്തിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ മരിയ വിലയേറിയ സ്പുജടാമാംസിക്കെതലം ഒരു റാത്രിൽ എടുത്തു യേശുവിന്റെ കാലിൽ പുഴി തന്റെ തലമുടിക്കൊണ്ടു കാൽ തുവർത്തി; കെതലത്തിന്റെ സൗരജ്യംകൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ അവൻ ശിഖ്യമാരിൽ ഒരുത്തനായി അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള യുദ്ധം ഇന്നസ്ക്രേഡാത്താവു്; 5 ഈ തെലപം മുന്നുറു വെള്ളിക്കാശിനു വിറ്റു ദിരിദ്രോഹക്കു കൊടുക്കാതെന്നതു എന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഇതു ദിരിദ്രോഹക്കുവിച്ചു വിചാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു, അവൻ കള്ളം ആകകൊണ്ടും പണ്ണുണ്ടി തന്റെ പകൽ ആകയാൽ അതിൽ ഇടതു എടുത്തുവന്നതുകൊണ്ടും അതേ പറഞ്ഞതു. 7 യേശുവോ: അവളെ

വിട്ടുക; എന്തെന്ന് ശവസംസ്കാരത്തിവസന്തതിനായി അവർ ഇതു സുക്ഷിച്ചു എന്നിൽക്കൊടു. 8 ദർശനാർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടക്കക്കെ ഉണ്ടെല്ലാ; താൻ എല്ലായ്പോഴും അടക്കക്കെ ഇല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞതു. 9 അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു യെഹൂദമാരുടെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം യേശുവിന്റെ നിമിത്തം മാത്രമല്ല, അവൻ മരിച്ചവർത്തനിനു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസരെ കാണ്ണാനായിട്ടുംകൂടെ വന്നു. 10 അവൻ ഹേതുവായി അനേകം യെഹൂദമാർ ചെന്നു 11 യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ ലാസരയും കൊള്ളേണം എന്നു മഹാപുരോഹിതമാർ ആലോചിച്ചു. 12 പിറെനു പെരുന്നാൾക്കു വന്നോരു വലിയ പുരുഷാരം യേശു യെരുശലേമിലേക്കു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു. 13 ഇള്ളത്തപ്പനയുടെ കുരുതേതാലു എടുത്തുംകൊണ്ടു അവനെ എതിരെല്ലാൻ ചെന്നു: ഹോശനാ, തിസായേലിന്റെ രാജാവായി കർത്താവിശ്വൻ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പുട്ടവൻ എന്നു ആർത്തതു. 14 യേശു ഒരു ചെറിയ കഴുതെയ കണ്ണിട്ടു അതിനേൽക്കെ കയറി. 15 “സീയോൻ പുതി, ദേപ്പുഡേണാ; ഇതാ നിന്റെ രാജാവു കഴുതക്കുട്ടിപ്പുറത്തു കയറിവരുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. 16 ഇതു അവൻന്റെ ശിഷ്യനാർ ആട്ടിയിൽ ഗ്രഹിച്ചില്ല; യേശുവിനു തേജസ്സക്രണം വന്നേശേഷം അവനേക്കുവിച്ചു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നും തങ്ങൾ അവനു ഇങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നും അവർക്കു ഓർമ്മവന്നു. 17 അവൻ ലാസരെ കല്പിയിൽനിന്നു വിജിച്ചു മരിച്ചവർത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേപ്പിച്ചപ്പോൾ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരം സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു. 18 അവൻ ഇള അടയാളം ചെയ്തപ്രകാരം പുരുഷാരം കേട്ടിട്ടു അവനെ എതിരേറേചെന്നു. 19 ആകയാൽ പർശ്ചനാർ തമിൽ തമിൽ: നമുക്കു ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലഭോ; ലോകം അവൻന്റെ പിന്നാലെ ആയിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞതു. 20 പെരുന്നാളിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നവർത്തി ചില തവനക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 ഇവർ ഗവീലയിലെ ബേതത്തസയിദക്കാരനായ മിലിപ്പൂസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: യജമാനനേ, തന്ത്രപ്രകാരമുണ്ടായെന്നു യേശുവിനെ കാണ്ണാൻ താല്പര്യമുണ്ടു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 22 മിലിപ്പൂസ് ചെന്നു അന്ത്യത്യാസിനോടു പറഞ്ഞതു. അന്ത്യത്യാസും മിലിപ്പൂസും കൂടെ ചെന്നു യേശുവിനോടു പറഞ്ഞതു. 23 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള നാഴിക വനിതിക്കുന്നു. 24 ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതവ്യമണി നിലത്തു വിണ്ണു ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തനിയേ ഇതിക്കും; ചതു എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും. 25 തന്റെ ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും; ഇഹലോകത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ പക്കക്കുന്നവൻ അതിനെ നിരുജീവനായി സുക്ഷിക്കും. (aionios §166) 26 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ അനുഗ്രഹമിക്കൊടു; താൻ ഇരിക്കുന്നേന്തതു എന്തെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും; എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ പിതാവു മാനിക്കും. 27 ഇപ്പോൾ എന്തെ ഉള്ളം കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; താൻ എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ, ഇള നാഴികയിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; എങ്കിലും ഇതു നിമിത്തം താൻ ഇള നാഴികയിലേക്കു വനിതിക്കുന്നു. 28 പിതാവേ, നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തേണമേ. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു; താൻ മഹത്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും മഹത്യപ്പെടുത്തും എന്നോരു ശശ്മം ഉണ്ടായി. 29 അതു കേട്ടിട്ടു അറികെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം: ഇടി ഉണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റു

ചിലർ: ഒരു ദൈവദുതൻ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിനു യേശു: ഈ ശബ്ദം എന്ത് നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം അതേ ഉണ്ടായതു. 31 ഇപ്പോൾ ഇല്ല ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഇല്ല ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവിനെ പുറത്തു തള്ളിക്കളയും. 32 എന്നോ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരെയും എങ്കലേക്കു ആകർഷിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സുചിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്തേതു. 34 പുരുഷാരം അവനോടു: ക്രിസ്തു എന്നേക്കും ഇരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചുകൊട്ടിക്കുന്നു; പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നുനി പറയുന്നതു എങ്ങനെ? ഇല്ല മനുഷ്യപുത്രൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. (അംഗ 165) 35 അതിനു യേശു അവരോടു: ഇനി കുരൈകാലം മാത്രം വെളിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചും ഉള്ളടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ. ഇരുളിൽ നടക്കുന്നവർ താൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലാണോ. 36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ മകൾ ആകേണ്ടതിനു വെളിച്ചും ഉള്ളടത്തോളം വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 37 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു വാങ്ങിപ്പോയി അവരെ വിട്ടു മരഞ്ഞു. അവർ കാണിക്കുകയും അവൻ ഇതു വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടും അവർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. 38 “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു? കർത്താവിന്റെ ഭൂജം ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?” എന്നു യൈശയൂപ്രവാചകൾ പറഞ്ഞ വചനം നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവനു. 39 അവർക്കു വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ കാരണം യൈശയൂവു വേണ ദരേഢത്തു പറയുന്നതു: 40 “അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ ഹ്യോദയംകൊണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കയോ മനം തിരികയോ താൻ അവരെ സാധ്യമാക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ കണ്ണു അവൻ കുറൂടാക്കി ഹ്യോദയം തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” 41 യൈശയൂവു അവൻ തേജസ്സു കണ്ണു അവനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതു കൊണ്ടാകുന്നു ഇതു പറഞ്ഞതു. 42 എനിട്ടും പ്രമാണികളിൽ തന്നെയും അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു; പള്ളിശ്ശേരി ആകാതിരിപ്പാൻ പരിഹരിക്കാൻ നിമിത്തം ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ ദൈവത്താലുള്ള മാനത്തെക്കാൾ മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ അധികം സ്വന്നഹിച്ചു. 44 യേശു വിജിച്ചുപറഞ്ഞതു: എനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ എനിലില്ല എന്നെ അയച്ചവനിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. 45 എന്നെ കാണുന്നവർ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. 46 എനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാതിരിപ്പാൻ താൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വനിഠിക്കുന്നു. 47 എന്തെ വചനം കേട്ടു പ്രമാണിക്കാതെവനെ താൻ വിഡിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ വിധിപ്പാന്തം, ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാന്തേ താൻ വനിഠിക്കുന്നതു. 48 എന്തെ വചനം കൈകെക്കാളൊരെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവർ ഉണ്ടും; താൻ സംസാരിച്ച വചനം തന്നെ ദുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും. 49 എന്നു സ്വയമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ അയച്ച പിതാവു തന്നെ താൻ ഇന്നതു പറയേണ്ടു എന്നു ഇന്നതു സംസാരിക്കേണ്ട എന്നും കല്പന തനിഠിക്കുന്നു. 50 അവൻ കല്പന നിത്യജീവൻ എന്നു താൻ അറിയുന്നു; ആക്കയാൽ താൻ സംസാരിക്കുന്നതു പിതാവു എന്നോടു അരുളിച്ചേയ്തതുപോലെ തന്നെ സംസാരിക്കുന്നു. (അംഗ 166)

13 പെസഹപൈരുനാളിനു മുമ്പ് താൻ ഈ ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ

പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞതിട്ടു, ലോകത്തിൽ തനിക്കുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം അവരെ സ്നേഹിച്ചു. 2 അതൊം ആയപ്പോൾ പിശാച്ചു, ശിമോൻ്റെ മകനായ യുദ്ധാ ഇളംകരയോത്താവിന്റെ ഹ്യദയത്തിൽ അവവെന്ന കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തോന്നിച്ചിരുന്നു; 3 പിതാവു സകലവും തന്റെ കയ്യിൽ തനിൻകുന്നു എന്നും താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞതിൽക്കെ അതൊഴത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം ഉംഗിവെച്ചു ഒരു തുവർത്തു എടുത്തു അരയിൽ ചുറ്റി 5 ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യരാഖട കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു തുവർത്തുവാനും തുടങ്ങി. 6 അവൻ ശിമോൻ പത്രാസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവനോടു; കർത്താവേ, നീ എൻ്റെ കാൽ കഴുകുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യേശു അവനോടു; എന്നു ചെയ്യുന്നതു നീ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല; പിനെ അറിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 നീ ഒരുനാളും എൻ്റെ കാൽ കഴുകുകയില്ല എന്നു പത്രാസ് പറഞ്ഞു. അതിനു യേശു; എന്നു നിനെ കഴുകാഞ്ഞാൽ നിനക്കു എന്നോടുകൂടും പക്കില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രാസ്: (ശിഖ 4165) 9 കർത്താവേ, എൻ്റെ കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തലയും കൂടെ കഴുകേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു; കൂളിച്ചിരിക്കുന്നവനു കാൽ അല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; അവൻ മുഴുവനും ശുഡിയുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ശുഡിയുള്ളവർ ആകുന്നു; എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 തനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവെന്ന അറിഞ്ഞതിൽക്കെകാണ്ടതേ എല്ലാവരും ശുഡിയുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. 12 അവൻ അവരുടെ കാൽ കഴുകിട്ടു വസ്ത്രം ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു അവരോടു പറഞ്ഞതു; എന്നു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതു ഇന്നതു എന്നു അറിയുന്നുവോ? 13 നിങ്ങൾ എന്നു ശുരൂവെന്നും കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; എന്നു അങ്ങവെന്ന ആകകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. 14 കർത്താവും ശുരൂവുമായ എന്നു നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും തമിൽ തമിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. 15 എന്നു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിനു എന്നു നിങ്ങൾക്കു ദ്രോജം തനിൻകുന്നു. 16 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഭാസൾ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവൻ അല്ല; ഭൂതൾ തനെ അയച്ചവനെക്കാൾ വലിയവനുമല്ല. 17 ഇതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു എങ്കിൽ ചെയ്താൽ ഭാഗ്യവാമാർ. 18 നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കൂറിച്ചു പറയുന്നില്ല; എന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ എന്നു അറിയുന്നു; എന്നാൽ “എൻ്റെ അപ്പം തിനുന്നവൻ എൻ്റെ നേരെ കുതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിനു നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു. 19 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ എന്നു തനെ മശിഹാ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു എന്നു ഇപ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുമുണ്ടെന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 20 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നു അയക്കുന്നവെന്ന കൈകെക്കാളുന്നവൻ; എന്നു കൈകെക്കാളുന്നവൻ; എന്നു അയച്ചവനെ കൈകെക്കാളുന്നവൻ. 21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ഉള്ളം കലങ്ങി; ആമേൻ, ആമേൻ, എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും

എന്നു സാക്ഷികൾച്ചു പറഞ്ഞു. 22 ഇതു ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു ശിഷ്യരാർ സംശയിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി. 23 ശിഷ്യരാർഭിൽ വെച്ചു യേശു സ്ഥനേഹിച്ച ഒരുത്തൻ യേശുവിന്റെ മാർപ്പിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 24 ശിമോൻ പത്രാസ് അവനോടു ആരംശം കാട്ടി, അവൻ പറഞ്ഞത്തു ആരെക്കൊണ്ടു എന്നു ചോദിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. 25 അവൻ യേശുവിന്റെ നേരേഞ്ചാടു ചാഞ്ഞതു: കർത്താവേ, അതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 26 തൊൻ അപ്പുവണ്ണംമുക്കി കൊടുക്കുന്നവൻ തന്നെ എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; വണ്ണം മുക്കി ശിമോൻ ഇളംകരോത്താവിന്റെ മകനായ യുദ്ധക്കു കൊടുത്തു. 27 വണ്ണം വാങ്ങിയ ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു; യേശു അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ ചെയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 28 എന്നാൽ ഇതു ഇന്തിരനുക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതുവെന്നു പതിയിൽ ഇരുന്നവർിൽ ആരും അഭിശ്വില്ല. 29 പണ്ഡിതി യുദ്ധയുടെ പകൽ ആകയാൽ പെരുന്നാളിനു വേണ്ടുന്നതു മേടിപ്പാനോ ദർശക്കു വല്ലതും കൊടുപ്പാനോ യേശു അവനോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു ചിലർക്കു തോന്തി. 30 വണ്ണം വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റുപോയി, അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു. 31 അവൻ പോയശേഷം യേശു പറഞ്ഞതു: ഇപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹതുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവവും അവനിൽ മഹതുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; 32 ദൈവം അവനിൽ മഹതുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം അവനെ തന്നിൽ തന്നെ മഹതുപ്പട്ടത്തും; ക്ഷണിത്തിൽ അവനെ മഹതുപ്പട്ടത്തും. 33 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, തൊൻ ഇനി കുറഞ്ഞെന്താനു മാത്രം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ എന്ന അന്നേപ്പിക്കും; തൊൻ പോകുന്ന ഉടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു തൊൻ യെഹൂദമാരോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നു നിങ്ങളോടും പറയുന്നു. 34 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്ഥനേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കല്പന തൊൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; തൊൻ നിങ്ങളെ സ്ഥനേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്ഥനേഹിക്കേണം എന്നു തന്നെ. 35 നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്ഥനേഹം ഉണ്ടക്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യരാർ എന്നു എല്ലാവരും അഭിയു. 36 ശിമോൻ പത്രാസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്ന എന്നു ചോദിച്ചതിനു: തൊൻ പോകുന്ന ഉടത്തെക്കു നിന്നക്കു ഇപ്പോൾ എന്ന അനുഗമിപ്പാൻ കഴികയില്ല; പിന്നെതെത്തിൽ നീ എന്ന അനുഗമിക്കു എന്നു യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പത്രാസ് അവനോടു: കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്നു? തൊൻ എന്റെ ജീവനെ നിന്നക്കു വേണ്ടി വെച്ചുകളിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അതിനു യേശു: നിന്നെ ജീവനെ എനിക്കുവേണ്ടി വെച്ചുകളിയുമോ? ആമേൻ, ആമേൻ, തൊൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ മുന്നു പ്രാവശ്യം എന്ന തള്ളിപ്പിറയുവോളും കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

14 നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നില്ലും വിശ്വസിപ്പിൻ. 2 എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അന്നേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടും ഇല്ലെങ്കിൽ തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. തൊൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. 3 തൊൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ, തൊൻ ഇരിക്കുന്ന ഉടത്തു നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിനു പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും 4 തൊൻ പോകുന്ന ഉടത്തെക്കുള്ള വഴി

നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 5 തോമാസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു തങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; പിനെ വഴി എങ്ങനെ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: 6 താൻ തനെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; താൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടക്കതൽ എത്തുനില്ല. 7 നിങ്ങൾ എനെ അറിഞ്ഞതു എങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു; ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ കണ്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഫിലിപ്പാസ് അവനോടു: കർത്താവേ, പിതാവിനെ തങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരേണെ; എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു മതി എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു പറഞ്ഞതു: താൻ ഇതുകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എനെ അറിഞ്ഞില്ലയോ ഫിലിപ്പാസേ? എനെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിനെ പിതാവിനെ തങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണെ എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 10 താൻ പിതാവിലും പിതാവു എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുനില്ലയോ? താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടും സംസാരിക്കുന്നതു; പിതാവു എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. 11 താൻ പിതാവിലും പിതാവു എന്നിലും എന്നു എനെ വിശ്വസിപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എനെ വിശ്വസിപ്പിൻ. 12 ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനും ചെയ്യും; താൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കതൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു അതിൽ വലിയതും അവൻ ചെയ്യും. 13 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കയും പിതാവു പുത്രൻിൽ മഹത്യപ്പേഡണ്ടതിനു താൻ ചെയ്തുതരും. 14 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കയും താൻ ചെയ്തുതരും. 15 നിങ്ങൾ എനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളോ. 16 എന്നാൽ താൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും; അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എന്ന മറ്റാരു കാര്യസ്ഥാന എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു തരും. (അംഗ 4165) 17 ലോകം അവനെ കാണുകയോ അറിക്കയോ ചെയ്യായ്ക്കയാൽ അതിനു അവനെ ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങളോ അവൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കയും നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ അറിയുന്നു. 18 താൻ നിങ്ങളെ അനാധാരയി വിടുകയില്ല; താൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കതൽ വരും. 19 കുറേതാനു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം എനെ കാണുകയില്ല; നിങ്ങളോ എനെ കാണും; താൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും. 20 താൻ എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ എന്നിലും താൻ നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ അനു അറിയും. 21 എന്റെ കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ എനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു; എനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ പിതാവു സ്നേഹിക്കും; താനും അവനെ സ്നേഹിച്ചു അവനു എന്നെത്തന്നേ ബെജിപ്പുട്ടുത്തും. 22 ഇംഗ്ലീഷ് ദാഖലാത്താവല്ലാത്ത യുദ്ധം അവനോടു: കർത്താവേ, എന്തു സാഖിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ ലോകത്തിന്റെ തങ്ങൾക്കത്രെ നിന്നെ ബെജിപ്പുട്ടുത്തുവാൻ പോകുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു: എനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്റെ പിതാവു അവനെ സ്നേഹിക്കും; തങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കതൽ വന്നു അവനോടുകൂടെ വാസം ചെയ്യും. 24 എനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുനില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന

വചനം എന്നേതല്ല എനെ അയച്ച പിതാവിൻ്റെത്തേരെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുവോൾ ഈതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 എകിലും പിതാവു എന്നേ നാമത്തിൽ അയപ്പാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവു എന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചുതരികയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. 27 സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നെച്ചുപോകുന്നു; എന്നേ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോകം തരുന്നതുപോലെ അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയം കലങ്ങരുതു, ഫേഡികയും അരുതു. 28 ഞാൻ പോകയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കേടുവല്ലോ; നിങ്ങൾ എനെ സ്ഥാപനിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ പിതാവിൻ്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ സന്ദേഹിക്കുമായിരുന്നു; പിതാവു എന്നെന്നകാശൾ വലിയവനല്ലോ. 29 അതു സംഭവിക്കുവോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. 30 ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയില്ല; ലോകത്തിന്റെ പ്രഭേ വരുന്നു; അവനു എന്നോടു ഒരു കാര്യവുമില്ല. 31 എകിലും ഞാൻ പിതാവിനെ സ്ഥാപനിക്കുന്നു എന്നും പിതാവു എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം അറിയട്ട. എഴുന്നേള്ളിൻ; നാം പോക.

15 ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്നേ പിതാവു തോട്ടകാരനും ആകുന്നു.

2 എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത കൊഡ്യു ഒക്കയും അവൻ നീക്കിക്കലയുന്നു; കായ്ക്കുന്നതു ഒക്കയും അധികം മലം കായ്ക്കേണ്ടതിനു ചെത്തി വെടിപ്പാക്കുന്നു. 3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനംനിമിത്തം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുശ്വരിയുള്ളവരാകുന്നു. 4 എന്നിൽ വസിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കു; കൊന്തിനു മുന്തിരിവള്ളിയിൽ വസിച്ചിട്ടും സ്വയമായി കായ്പാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ വസിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല. 5 ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊഡ്യുകളും ആകുന്നു; ഒരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ മലം കായ്ക്കു; എനെ പിരിത്തു നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല. 6 എന്നിൽ വസിക്കാത്തവനെ ഒരു കൊഡ്യുപോലെ പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു; ആ വക ചേർത്തു തീയിൽ ഇടുന്നു; അതു വെന്നുപോകും. 7 നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്നേ വചനം നിങ്ങളിലും വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പിക്കുന്നതു എന്നെന്നകിലും അപേക്ഷിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടു. 8 നിങ്ങൾ വളരെ മലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ എന്നേ പിതാവു മഹതുപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്നേ ശിഷ്യമാർ ആകും. 9 പിതാവു എന്നെ സ്ഥാപനിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ സ്ഥാപനിക്കുന്നു; എന്നേ സ്ഥാപനത്തിൽ വസിപ്പിൻ. 10 ഞാൻ എന്നേ പിതാവിൻ്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു അവൻ സ്ഥാപനത്തിൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നേ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ എന്നേ സ്ഥാപനത്തിൽ വസിക്കും. 11 എന്നേ സ്ഥാപനാഷം നിങ്ങളിൽ ഇതിപ്പോന്നു നിങ്ങളുടെ സന്ദേഹം പുർണ്ണമാകുവാനും ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്ഥാപനിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ

സംസ്കാരിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്തെ കല്പന. 13 സംസ്കാരിതമാർക്കവേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള സംസ്കാരം ആർക്കും ഇല്ല. 14 എന്നും നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തെ സംസ്കാരിതമാർക്കും തന്നെ 15 യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു ദാസൻ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു എന്നും നിങ്ങളെ ദാസമാർക്കും എന്നു ഇനി പറയുന്നില്ല; എന്നും എന്തെ പിതാവിനോടു കേടുതു എല്ലാം നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു കൊണ്ടു നിങ്ങളെ സംസ്കാരിതമാർക്കും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങൾ എന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നില്ല, എന്നും നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, നിങ്ങൾ പോയി മലം കായ്ക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ മലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളെ ആക്കിവെച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്തെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതാക്കെയും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരവാനായിട്ടു തന്നെ. 17 നിങ്ങൾ തമിൽ തമിൽ സംസ്കാരിക്കേണ്ടതിനു എന്നും ഇതു നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നു. 18 ലോകം നിങ്ങളെ പക്കക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ എന്നും പക്കച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിവിൽ. 19 നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകം തനിക്കു സ്വന്തമായതിനെ സംസ്കാരിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ലോകക്കാരായിരിക്കാതെ എന്നും നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു ലോകം നിങ്ങളെ പക്കക്കുന്നു. 20 ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവന്മല്ല എന്നും എന്നും നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു ഓർപ്പിൽ; അവർ എന്നും ഉപദവിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളെയും ഉപദവിക്കും; എന്തെ വചനം പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെതും പ്രമാണിക്കും. 21 എങ്കിലും എന്നും അയച്ചവനെ അവർ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു എന്തെ നാമം നിമിത്തം ഇതു ഒക്കെയും നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. 22 എന്നും വന്നു അവരോടു സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവരുടെ പാപത്തിനു ഒഴികഴിവില്ല. 23 എന്നും പക്കക്കുന്നവൻ എന്തെ പിതാവിനെന്നും പക്കക്കുന്നു. 24 മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെ എന്നും അവരുടെ ഇടയിൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവർ എന്നെന്നും എന്തെ പിതാവിനെന്നും കാണ്കയും പക്കക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 “അവർ വെറുതെ എന്നും പക്കച്ചു” എന്നും അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം നിവൃത്തിയാക്കേണ്ടതിനും തന്നെ. 26 എന്നും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥാനായി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവും വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നുകുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും. 27 നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടു സാക്ഷ്യം പറവിൻ.

- 16** നിങ്ങൾ ഇടപ്പോകാതിരിപ്പാൻ എന്നും ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
- 2 അവർ നിങ്ങളെ പള്ളിപ്പേശുർ ആക്കും; അതെയുമല്ല നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിനു വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു എന്നും വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു.
 - 3 അവർ പിതാവിനെന്നും എന്നെന്നും അറിയായ്ക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യും.
 - 4 അതിന്റെ നാഴിക വരുമ്പോൾ എന്നും അതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതിനും ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദിയിൽ ഇതു നിങ്ങളോടു പറയാതെത്തു എന്നും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതേരെ. 5 ഇപ്പോഴോ എന്നും എന്നും അയച്ചവൻ അടുക്കൽ പോകുന്നു; നീ എവിടെ പോകുന്നു

എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എന്നോടു ചോദിക്കുന്നില്ല. 6 എങ്കിലും ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാർക്കാണു നിങ്ങളുടെ ഷ്യദിത്തിൽ ദുഃഖം നിംഭതിരിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ എന്ന നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു; എന്ന പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം; എന്ന പോകാണ്ടാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല; എന്ന പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അന്തരം ആണ്. 8 അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നിതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനു ബോധം വരുത്തും. 9 അവർ എനിൽക്കും വിശ്വസിക്കായ് കകാണു പാപത്തെക്കുറിച്ചും 10 എന്ന പിതാവിൻ്റെ അടുക്കൽ പോകയും നിങ്ങൾ ഇനി എനെ കാണാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകാണു 11 നിതിയെക്കുറിച്ചും ഈ ലോകത്തിൻ്റെ പ്രഭു വിധിക്കെപ്പട്ടിരിക്കുന്നു ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും തന്നെ. 12 ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറവാൻ ഉണ്ടു്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 13 സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും; അവൻ സ്വയമായി സംസാർക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നതു സംസാർക്കയും വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു അഭിയിച്ചുതരിക്കയും ചെയ്യു. 14 അവൻ എനിക്കുള്ളതിന്റെനു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു അഭിയിച്ചുതരുന്നതുകാണു എനെ മഹതുപ്പുടുത്തും. 15 പിതാവിനുള്ളതു കൈയെയും എനിക്കുള്ളതു്; അതുകൊണ്ടതേ അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു അഭിയിച്ചുതരും എന്നു എന്ന പറഞ്ഞതു. 16 കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എനെ കാണുകയില്ല; പിനെയും കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എനെ കാണും. 17 അവൻ ശിഖ്യമാരിൽ ചിലർ: കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എനെ കാണുകയില്ല; പിനെയും കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എനെ കാണും എന്നും പിതാവിൻ്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും അവൻ നമ്മോടു ഈ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു തമിൽ ചോദിച്ചു. 18 കുറേതൊന്നു എന്നു ഈ പറയുന്നതു എന്താകുന്നു? അവൻ എന്തു സംസാർക്കുന്നു എന്നുനാം അഭിയുന്നില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. 19 അവർ തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അഭിഞ്ഞു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എനെ കാണുകയില്ല; പിനെയും കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എനെ കാണും എന്നു എന്ന പറകയാൽ നിങ്ങൾ തമിൽ തമിൽ ചോദിക്കുന്നുവോ? 20 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു വിലാപിക്കും; ലോകമോ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കും; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീരും. 21 സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നാഴിക വന്നതുകാണു അവർക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടു്; കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചേഷമോ ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിരിക്കുന്ന സന്തോഷംനിമിത്തം അവർ തന്റെ കഷ്ടം പിനെ ഓർക്കുന്നില്ല. 22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കും ഈപ്പോൾ ദുഃഖം ഉണ്ടു് എങ്കിലും എന്ന പിനെയും നിങ്ങളെ കാണും; നിങ്ങളുടെ ഷ്യദിത്തം സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തുകളക്കയില്ല. 23 അന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു ഒന്നും ചോദിക്കയില്ല. ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങൾ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കയും അവൻ എൻ്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; അപേക്ഷിപ്പിൻ്റെ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പുർണ്ണമാക്കുവണ്ണം

നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 25 ഇതു തൊൻ സദ്യഗമായി നിങ്ങളോടു സംസാർഖിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും തൊൻ ഇനി സദ്യഗമായി നിങ്ങളോടു സംസാർക്കാതെ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്വപ്നശ്ശമായി നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 26 അനു നിങ്ങൾ എൻ്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കും; തൊൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും എന്നു തൊൻ പറയുന്നില്ല. 27 നിങ്ങൾ എൻ സ്വന്നഹിച്ചു, തൊൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കരോളു പിതാവുതാനും നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു. 28 തൊൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; പിനെയും ലോകത്തെ വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 29 അതിനു അവൻ്റെ ശിഷ്യരാർ: ഇപ്പോൾ നീ സദ്യരം ഒന്നും പറയാതെ സ്വപ്നശ്ശമായി സംസാർഖിക്കുന്നു. 30 നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും നിനോടു ചോദിപ്പാൻ നിന്നക്കു ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും തെങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു; ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തെങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 32 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താനാൻ്റെ സ്വന്നത്തിലേക്കു ചിതറിപ്പോകയും എൻ ഏകനായി വിടുകയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്മുൻിക്കുന്നു; പിതാവു എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളിട്ടുകൊണ്ടു തൊൻ ഏകന്നല്ല താനും. 33 നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനു ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാർഖിരിക്കുന്നു; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ണം ഉണ്ട്; എങ്കിലും യെരുപ്പെടുവിൻ; തൊൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

17 ഇതു സംസാർഖിട്ടു യേശു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി പറഞ്ഞതെത്തെന്നനാൽ:

പിതാവേ, നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രൻ നിനെ മഹത്പെട്ടുത്തേണ്ടതിനു പുത്രനെ മഹത്പെട്ടുത്തേണമേ. 2 നീ അവനു നല്കിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിനു നീ സകല ജയത്തിനേമല്ലും അവനു അധികാരം നല്കിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. (അംബോസിസ g166) 3 ഏകസന്ത്യരൈവമായ നിനെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു തനേ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. (അംബോസിസ g166) 4 തൊൻ ഭൂമിയിൽ നിനെ മഹത്പെട്ടത്തി, നീ എനിക്കു ചെയ്വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി തികെച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ പിതാവേ, ലോകം ഉണ്ടാകുംമുന്നെപ്പെട്ടുതേണമേ. 6 നീ ലോകത്തിൽനിനു എനിക്കു തനിട്ടുള്ള മനുഷ്യർക്കു തൊൻ നിന്റെ നാമം വെളിപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ നിന്നക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു; നീ അവരെ എനിക്കു തന്നു; അവർ നിന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 നീ എനിക്കു തന്നതു എല്ലാം നിന്റെ പകൽ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു അവർ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. 8 നീ എനിക്കു തന്ന വചനം തൊൻ അവർക്കു കൊടുത്തു; അവർ അതു കൈകൈക്കാണ്ടു തൊൻ നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു അറിഞ്ഞതും നീ എൻ അയച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 തൊൻ അവർക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു; ലോകത്തിനു വേണ്ടി അല്ല; നീ എനിക്കു തനിട്ടുള്ളവർ നിന്നക്കുള്ളവർ ആകുകൊണ്ടു അവർക്കു വേണ്ടിയതേ തൊൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 10 എൻ്റെതു എല്ലാം നിന്റെതും

നിന്മേന്തു എന്നേന്തും ആകുന്നു; ഞാൻ അവർത്തിൽ മഹത്യപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 11 ഈനി ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല; ഇവരോ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്മേ അടുക്കൽ വരുന്നു. പരിശുദ്ധപിതാവേ, അവർ നമ്മപ്പോലെ ഓന്നാകേണ്ടതിനു നീ എനിക്കു തനിരിക്കുന്ന നിന്മേ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളുണ്ടെന്നു. 12 അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ നീ എനിക്കു തനിരിക്കുന്ന നിന്മേ നാമത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ അവരെ സുക്ഷിച്ചു; തിരുവൈഴ്വത്തിനു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിനു ആ നാശയോഗ്യന്മാതെ അവർത്തിൽ ആരും നശപ്പോയിട്ടില്ല. 13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്മേ അടുക്കൽ വരുന്നു; എന്നേ സന്തോഷം അവർക്കു ഉള്ളിൽ പുർണ്ണമാകേണ്ടതിനു ഇതു ലോകത്തിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ അവർക്കു നിന്മേ വചനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലഭകിക്കന്മാത്തുപോലെ അവരും ലഭകിക്കാരണ്യായ്‌കകൊണ്ടു ലോകം അവരെ പകുച്ചു. 15 അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നു എടുക്കേണം എന്നല്ല, ദുഷ്കരമേ കയ്യിൽ അകപ്പടാതവണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളുണ്ടെന്നു എന്നതേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 16 ഞാൻ ലഭകിക്കന്മാത്തുപോലെ അവരും ലഭകിക്കാരല്ല. 17 സത്യതാൽ അവരെ വിശുദ്ധികരിക്കേണമേ, നിന്മേ വചനം സത്യം ആകുന്നു. 18 നീ എനെ ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ അവരെയും ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 19 അവരും സാക്ഷാൽ വിശുദ്ധികരിക്കപ്പെട്ടവർ ആകേണ്ടതിനു ഞാൻ അവർക്കു വേണ്ടി എന്നെന്തതനേ വിശുദ്ധികരിക്കുന്നു. 20 ഇവർക്കു വേണ്ടിമാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനത്താൽ എനിൽ വിശുദ്ധിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 21 നീ എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ലോകം വിശുദ്ധിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും ഓന്നാകേണ്ടതിനു, പിതാവേ, നീ എനിലും ഞാൻ നിനിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിനുതന്നേ. 22 നീ എനിക്കു തനിട്ടുള്ള മഹത്യം ഞാൻ അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; 23 നീ എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നീ എനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും ലോകം അറിവാൻ, നാം ഓന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഓന്നാകേണ്ടതിനു ഞാൻ അവരിലും നീ എനിലുമായി അവർ ഏക്ക്യത്തിൽ തിക്കെന്തവരായിരിക്കേണ്ടതിനുതന്നേ. 24 പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുണ്ണെ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു എനിക്കു നല്കിയ മഹത്യം നീ എനിക്കു തനിട്ടുള്ളവർ കാണേണ്ടതിനു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു അവരും എന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇപ്പിക്കുന്നു. 25 നീതിയുള്ള പിതാവേ, ലോകം നിനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനോ നിനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 നീ എനെ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം അവർത്തിൽ ആകുവാനും ഞാൻ അവർത്തിൽ ആകുവാനും ഞാൻ നിന്മേ നാമം അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും വെളിപ്പെടുത്തും.

18 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ശിഷ്യമാരുമായി കൈദ്വേഖന്തോട്ടിനു അക്കരെക്കു പോയി. അവിടെ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ അവനും ശിഷ്യമാരും കടന്നു. 2 അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യമാരോടുകൂടെ പോയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യുദ്ധയും ആ സ്ഥലം അറിഞ്ഞിരുന്നു. 3 അങ്ങനെ

യുദ്ധം പട്ടാളത്തെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരിശമ്പാരും അയച്ച ചേവകരെയും കൂട്ടിക്കാണ്ടു ദിപ്രകിപന്നങ്ങളും ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. 4 യേശു തനിക്കു നേരിട്ടുവാനുള്ളതു എല്ലാം അറിഞ്ഞു പുറത്തുചെന്നു: നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 5 നസരായനായ യേശുവിനെ എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ: അതു എന്ന തന്നെ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു; അവൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യുദ്ധയും അവരോടുകൂടെ നിന്നിരുന്നു. 6 എന്ന തന്നെ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവാങ്ങി നിലത്തുവീണു. 7 നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു അവൻ പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിനു അവർ: നസരായനായ യേശുവിനെ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 എന്ന തന്നെ എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവെല്ലോ; എന്ന ആകുന്ന തിരയുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പോയ്ക്കാളളംട എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 നീ എനിക്കു തന്നവർിൽ ആരും നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞ വാക്കിനു ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 10 ശിമോൻ പത്രാൻ തനിക്കുള്ള വാൾ ഉണ്ടി മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസനെ ബെട്ടി അവൻറെ വലത്തുകാരും അരുത്തുകളെന്നു; ആ ഭാസനു മല്ക്കുന്ന എന്നു പേര്. 11 യേശു പത്രാസിനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക; പിതാവു എനിക്കു തന്ന പാനപാത്രം എന്ന കൂടിക്കേണ്ടയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 പട്ടാളവും സഹസ്രാധിപനും യൈഹൂദമാരുടെ ചേവകരും യേശുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി 13 ഒന്നാമതു ഹന്നാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മായപ്പൻ ആയിരുന്നു. 14 കയ്യഫാവോ: ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു യൈഹൂദരുടെ ആലോചന പറഞ്ഞവൻ തന്നെ. 15 ശിമോൻ പത്രാസും മറ്റാരു ശിഷ്യനും യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; ആ ശിഷ്യൻ മഹാപുരോഹിതനു പരിചയമുള്ളവൻ ആകയാൽ യേശുവിനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റതു കടന്നു. 16 പത്രാസ് വാതില്ക്കൽ പുറത്തു നില്ക്കുന്നേം, മഹാപുരോഹിതനു പരിചയമുള്ള മറ്റു ശിഷ്യൻ പുറത്തുവന്നു വാതില്ക്കാവല്ക്കാരത്തിയോടു പറഞ്ഞു പത്രാസിനെ അകത്തു കയറ്റി. 17 വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി പത്രാസിനോടു: നീയും ഈ മനുഷ്യൻ്റെ ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുവനോ എന്നു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 18 അന്നു കൂളിൽ ആകകൊണ്ടു ഭാസനാരും ചേവകരും കനൽ കൂടി തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; പത്രാസും അവരോടുകൂടെ തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. 19 മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു അവൻറെ ശിഷ്യമാരെയും ഉപദേശത്തെയും കൂടിച്ചു ചോദിച്ചു. 20 അതിനു യേശു: എന്ന ലോകത്തോടു പരസ്യമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; പള്ളിയിലും എല്ലാ യൈഹൂദമാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും എന്ന എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു; രഹസ്യമായി ഒന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. 21 നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എന്തു? എന്ന സംസാരിച്ചതു എന്നെന്നു കേടുവരോടു ചോദിക്ക; എന്ന പറഞ്ഞതു അവർ അറിയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നോൾ ചേവകൾിൽ അർത്തക നിന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോടു ഇങ്ങനെയോ ഉത്തരം പറയുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ കന്തതു ഒന്നടിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു: എന്ന ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ തെളിവു കൊടുക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്ന തല്ലുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ഹന്നാവു അവനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി

മഹാപുരോഹിതനായ കര്ത്തവിഞ്ജൻ അടുക്കൽ ആയച്ചു. 25 ശ്രീമോൺ പത്രാസ് തീ കാണ്ടുനില്ക്കുമ്പോൾ: നീയും അവൻറെ ശിഷ്യമാർത്ത് ഒരുത്തന്മ്പയോ എന്നു ചിലർ അവനോടു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ മറുത്തുപറഞ്ഞു. 26 മഹാപുരോഹിതന്റെ ബാസമാർത്തിലെച്ചു പത്രാസ് കാതരുത്തവൻറെ ചാർച്ചക്കാരനായ ഒരുത്തൻ: എന്ന നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടതിൽ കണ്ണിലുയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പത്രാസ് പിന്നെയും മറുത്തുപറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കുകി. 28 പുലർച്ചേക്കു അവർ യേശുവിനെ കര്ത്തവിഞ്ജൻ അടുക്കൽനിന്നു ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; തങ്ങൾ അശുദ്ധമാക്കാതെ പെസഹ കഴിപ്പാന്തകവെള്ളും ആസ്ഥാനത്തിൽ കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തൊസ് അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു: ഈ മനുഷ്യരെ നേരെ എന്തു കുറ്റ ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 30 കുറക്കാരൻ അഖ്യാതന്തു എങ്കിൽ തങ്ങൾ അവനെ നിന്നെ പകൽ ഏപ്പിക്കയെല്ലായിരുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൽ എന്നു പറഞ്ഞതിനു യൈഹൃദയാർ അവനോടു; മരണശിക്ഷകമുള്ള അധികാരം തങ്ങൾക്കില്ലേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സുചിപ്പിച്ച വാക്കിനു ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 33 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ യൈഹൃദയാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 34 അതിനു ഉത്തരമായി യേശു: ഈ നീ സ്വയമായി പറയുന്നതോ മറുള്ളവർ എന്നുകൂറിച്ചു നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 35 പീലാത്തൊസ് അതിനു ഉത്തരമായി: എന്ന യൈഹൃദനോ? നിന്നെ ജനവും മഹാപുരോഹിതനാരും നിന്നെ എന്നെ പകൽ ഏപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചതിനു യേശു: 36 എന്നെ രാജ്യം എന്നവികമല്ല; എന്നെ രാജ്യം എന്നവികം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്ന യൈഹൃദയാരുടെ കര്ത്തവിലും എന്നെ ചേവകർ പോരാട്ടമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്നെ രാജ്യം എന്നവികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: എന്നാൽ നീ രാജാവു തന്നേയെല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞതിനു യേശു: നീ പറഞ്ഞതുപോലെ എന്ന രാജാവു തന്നെ; സത്യത്തിനു സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതിനു എന്ന ജനിച്ചു അതിനായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യത്മ്പരാനായവൻ എല്ലാം എന്നെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: സത്യം എന്നാൽ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെയും യൈഹൃദയാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു: എന്ന അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല. 39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ എന്ന നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരിക പതിവുണ്ടെല്ലാ; യൈഹൃദയാരുടെ രാജാവോ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു അവനു ആവന കന്നത്തിച്ചു. 40 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും പുറത്തു വന്നു: എന്ന അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു

19 അനന്തരം പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയി വാറുകൊണ്ടു അടക്കിപ്പിച്ചു.

2 പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെച്ചന്തു അവൻറെ തലയിൽ വെച്ചു ധൂമരസംത്രം ധരിപ്പിച്ചു. 3 അവൻറെ അടുക്കൽ ചെന്നു: യൈഹൃദയാരുടെ രാജാവോ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു അവനു ആവന കന്നത്തിച്ചു. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും പുറത്തു വന്നു: എന്ന അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു

അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ, പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5
 അങ്ങനെ യേശു മുൻകിടിവും യുമ്രവസ്ത്രവും ധർച്ചയു പുറത്തു വന്നു. പിലാത്താസ്
 അവരോടു: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 മഹാപുരോഹിതമാരും
 ചോവകരും അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: കുർഖ, കുർഖ എന്നു ആർത്ഥത്തുവിളിച്ചു.
 പിലാത്താസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി കുർഖിപ്പിന്: എന്നോ
 അവനിൽ കുറ്റം കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യൈഹൃദയാർ അവനോടു:
 തങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ട്; അവൻ തന്നെത്താൻ ദൈവപ്രതീകൾ
 ആകിയതുകൊണ്ടു ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവൻ മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു
 ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പിലാത്താസ് ഏറ്റവും ദയപ്പെട്ടു, 9 പിന്നെയും
 അസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു; നീ എവിടെ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു യേശുവിനോടു
 ചോദിച്ചു. 10 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പിലാത്താസ് അവനോടു: നീ എന്നോടു
 സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു നിന്നെ കുർഖിപ്പാർ അധികാരമുണ്ടെന്നും, നിന്നെ
 വിട്യപ്പാർ അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു
 യേശു അവനോടു: 11 മേലിൽനിന്നു നിനക്കു കിട്ടിട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്തെങ്കും
 നിനക്കു ദയിക്കാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്ന നിന്റെ
 പകൽ എല്ലിച്ചവന്നു അധികം പാപം ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ഈതു
 നിമിത്തം പിലാത്താസ് അവനെ വിട്യപ്പാർ ശ്രമിച്ചു. യഹൂദമാരോ: നീ ഇവനെ
 വിട്യച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്വന്നപിതൻ അല്ല; തന്നെത്താൻ രജാവാകുന്നവൻ എല്ലാം
 കൈസരുടു മതസ്തിക്കുന്നവല്ലോ എന്നു ആർത്ഥത്തുപറഞ്ഞു. 13 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
 പിലാത്താസ് യേശുവിനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, കല്പത്തളിമെന്നും എബ്രായ
 ഭാഷയിൽ ശ്രദ്ധമാ എന്നും പേരുള്ള സ്ഥലത്തു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. 14
 അപ്പോൾ പെസഹയുടെ ഒരുക്കനോൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം ആയിരുന്നു.
 അവൻ യൈഹൃദയാരോടു: ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രജാവു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവരോ:
 കൊന്നുകളും, കൊന്നുകളും; അവനെ കുർഖിക്കേണമോ എന്നു പിലാത്താസ് അവരോടു ചോദിച്ചു;
 അതിനു മഹാപുരോഹിതമാർ: തങ്ങൾക്കു കൈസരല്ലാതെ മറ്റാരു രജാവില്ല
 എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ അവൻ അവനെ കുർഖിക്കേണ്ടതിനു അവർക്കു
 എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 17 അവർ യേശുവിനെ കയ്യേറ്റു; അവൻ താൻ തനേ കുർഖിനെ
 ചുമനുകൊണ്ടു എബ്രായഭാഷയിൽ ശാഖാശാഖാ എന്നു പേരുള്ള തലയോടിടം
 എന സ്ഥലത്തെക്കു പോയി. 18 അവിടെ അവർ അവനെയും അവനോടുകൂടെ
 വേരെ രണ്ടു ആളുകളെയും ഒരുത്തനെ അപ്പുറത്തും ഒരുത്തനെ ഇപ്പുറത്തും
 യേശുവിനെ നടവില്ലമായി കുർഖിച്ചു. 19 പിലാത്താസ് ഒരു മെലശുത്തും എഴുതി
 കുർഖിമേൽ പതിപ്പിച്ചു; അതിൽ: നസരായനായ യേശു യൈഹൃദയാരുടെ രജാവു എന്നു
 എഴുതിയിരുന്നു. 20 യേശുവിനെ കുർഖിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിനു സമീപം ആകയാൽ
 അനേകം യൈഹൃദയാർ ഈ മെലശുത്തു വായിച്ചു. അതു എബ്രായ രോമ തവന
 ഭാഷകളിൽ എഴുതിയിരുന്നു. 21 ആകയാൽ യൈഹൃദയാരുടെ മഹാപുരോഹിതമാർ
 പിലാത്താസിനോടു: യൈഹൃദയാരുടെ രജാവു എന്നല്ല, എന്ന യൈഹൃദയാരുടെ
 രജാവു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എന്നതേ എഴുതേണ്ടതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22

അതിനു പീലാത്തൊസ്: താൻ എഴുതിയതു എഴുതി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 23 പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച ശേഷം അവൻ്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു ഓരോ
 പടയാളികു ഓരോ പകായിട്ടു നാലു പകാകി; അങ്കിയും എടുത്തു; അങ്കിയോ
 തുന്തൽ ഇല്ലാതെ മേൽത്തൊട്ടു അടിയോളം മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു. 24
 ഇതു കീറരുതു; ആർക്കു വരും എന്നു ചീട്ടിട്ടുക എന്നു അവർ തമിൽ പറഞ്ഞു.
 “എൻ്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുതെടക്കുതു എൻ്റെ അങ്കികായി ചീട്ടിട്ടു” എന്നുള്ള
 തിരുവെഴുതിനു ഇതിനാൽ നിവ്വത്തി വന്നു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കയും
 ചെയ്തു. 25 യേശുവിൻ്റെ ക്രൂശിന്തികെ അവൻ്റെ അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും
 ക്ഷേയോപ്പാവിൻ്റെ ഭാര്യ മരിയയും മദലകാരത്തി മരിയയും നിന്നിരുന്നു. 26 യേശു
 തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും നിലക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു; സ്ത്രീയേ, ഇതാ
 നിന്റെ മകൻ എന്നു അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. 27 പിനെ ശിഷ്യനോടു; ഇതാ നിന്റെ
 അമ്മ എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവശേഷ തന്റെ വീട്ടിൽ
 കൈകെക്കാണു. 28 അതിന്റെശേഷം സകലവും തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു
 അഭിഞ്ഞിട്ടു തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകുവണ്ണം: എനിക്കു ഭാഗിക്കുന്നു എന്നു
 പറഞ്ഞു. 29 അവിടെ പുളിച്ച വിശ്രദ്ധ നിരോധനാരു പാതം വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു;
 അവർ ഒരു സ്പോൺസ് പുളിച്ചവിശ്രദ്ധ നിരോച്ചു ഇളംപുതണ്ടിമേൽ ആക്കി
 അവൻ്റെ വായോടു അടക്കപ്പെട്ടു. 30 യേശു പുളിച്ചവിശ്രദ്ധ കൂടിച്ചുശേഷം: നിവൃത്തിയായി
 എന്നു പറഞ്ഞു തല ചായ്ച്ചു ആത്മാവിനെ എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 31 അന്നു
 ഒരുക്കനൊള്ളും ആ ശബ്ദത്ത് നാൾ വലിയതും ആകകൊണ്ടു ശർഖങ്ങൾ ശബ്ദത്തിൽ
 ക്രൂശിമേൽ ഇരിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു അവരുടെ കാൽ ദിച്ചു എടക്കപ്പെടുന്നു
 എന്നു യെഹൂദമാർ പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 32 ആകയാൽ പടയാളികൾ
 വന്നു ഒന്നാമത്തവന്നുയും അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊന്നുയും കാൽ
 ദിച്ചു. 33 അവർ യേശുവിൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു
 കാണ്കയാൽ അവൻ്റെ കാൽ ദിച്ചില്ല. 34 എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുതന്നെ
 കുന്തംകൊണ്ടു അവൻ്റെ വിലാപ്പുരത്തു കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും
 പുറപ്പെട്ടു. 35 ഇതു കണ്ടവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
 ആകുന്നു; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു താൻ സത്യം പറയുന്നു എന്നു അവൻ
 അഭിയുന്നു. 36 “അവൻ്റെ ഒരു അസ്ഥിയും ദിനത്തുപോകതില്ല” എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു
 നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിനു ഇതു സംഭവിച്ചു. 37 “അവർ കൂത്തിയിവകലേക്കു നോക്കു”
 എന്നു മറ്റാരു തിരുവെഴുത്തും പറയുന്നു. 38 അനന്തരം, യെഹൂദമാരെ പേടിച്ചിട്ടു
 രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിൻ്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്ന അരിമത്യയിലെ യോസേഫ്
 യേശുവിൻ്റെ ശർഖിൽ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാൻ പീലാത്തൊസിനോടു അനുവാദം
 ചോദിച്ചു. പീലാത്തൊസ് അനുവദിക്കയാൽ അവൻ വന്നു അവൻ്റെ ശർഖിൽ എടുത്തു.
 39 ആദ്യം രാത്രിയിൽ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്ന നികെക്കാദേമോസ്യം എടുക്കേശം
 നുറു റാത്രൽ മുറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കുട്ട കൊണ്ടുവന്നു. 40 അവർ
 യേശുവിൻ്റെ ശർഖിൽ എടുത്തു യെഹൂദമാർ ശവം അടക്കുന്ന മര്യാദപ്രകാരം
 അതിനെ സുഗന്ധവർദ്ധനതോടുകൂടെ ശീലപൊതിഞ്ഞു കെട്ടി. 41 അവനെ ക്രൂശിച്ച
 സമലത്തുതനേ ഒരു തോട്ടവും ആ തോട്ടത്തിൽ മുന്നെ ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത

പുതിയോരു കല്പനയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 ആ കല്പന സമീപം ആകക്കാണ്ടു അവർ യെഹൃദാനാരുടെ ഒരുക്കനാൾ നിമിത്തം യേശുവിനെ അവിടെ വച്ചു.

20 ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഓനാം നാൾ മദ്ദലക്കാരത്തി മറിയ രാവിലെ ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ

തന്നെ കല്പനക്കൽ ചെന്നു കല്പനവായ് ക്കൽ നിന്നു കല്പ നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 2 അവൻ ഓടി ശിമോൻ പത്രാസിന്റെയും യേശുവിനു പ്രിയനായ മറ്റു ശിഷ്യരണ്ടുയും അടുക്കൽ ചെന്നു: കർത്താവിനെ കല്പനയിൽനിന്നു എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു തന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 3 അതുകൊണ്ടു പത്രാസും മറ്റു ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു കല്പനക്കൽ ചെന്നു. 4 ഇരുവരും ഓനിച്ചു ഓടി; മറ്റു ശിഷ്യൻ പത്രാസിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടി ആദ്യം കല്പനക്കൽ എത്തി; 5 കുനിത്തുനോക്കി ശീലകൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; അകത്തു കടന്നില്ലതാനും. 6 അവൻറെ പിന്നാലെ ശിമോൻ പത്രാസും വന്നു കല്പനയിൽ കടന്നു 7 ശീലകൾ കിടക്കുന്നതും അവൻറെ തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന രൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടുന്ന കിടക്കാതെ വേറിട്ടു ഒരിടത്തു ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 8 ആദ്യം കല്പനക്കൽ എത്തിയ മറ്റു ശിഷ്യനും അപ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ടു വിശ്വസിച്ചു. 9 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുനേന്തക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല. 10 അങ്ങനെ ശിഷ്യമാർ വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 11 എന്നാൽ മറിയ കല്പനക്കൽ പുറത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. കരയുനിടയിൽ അവൻ കല്പനയിൽ കുനിത്തുനോക്കി. 12 യേശുവിന്റെ ശത്രിം കിടന്നിരുന്ന ഇടത്തു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു ദുതനാർ ഒരുത്തൻ തലൈകല്ലും ഒരുത്തൻ കാൽകല്ലും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 13 അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, യേശു നിലക്കുന്നതു കണ്ടു; യേശു എന്നു അറിഞ്ഞില്ല താനും. 15 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു? ആരെ തിരിയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരൻ എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു അവൻ: യജമാനനേ, നീ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുതുരിക; താൻ അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയക്കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു: മറിയയേ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ തിരിഞ്ഞു എബ്രായഭാഷയിൽ: റിഖുനി എന്നു പറഞ്ഞു; അതിനു ശുരൂ എന്നർത്ഥം. 17 യേശു അവളോടു: എന്നെ താനാരുതു; താൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എന്റെ സഹോദരിയാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ പിതാവും നീങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും നീങ്ങളുടെ ദൈവവുമായവൻ്റെ അടുക്കൽ താൻ കയറിപ്പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 18 മദ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു താൻ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നും അവൻ ഇങ്ങനെ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യമാരോടു അറിയിച്ചു. 19 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഓനാം നാൾ ആയ ആ ദിവസം, നേരു വെകിയപ്പോൾ ശിഷ്യമാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു യെഹൃദാനാരെ പേടിച്ചു വാതിൽ അടച്ചിരിക്കു യേശു വന്നു നട്ടവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നീങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു

അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും വിലാപ്പുറവും അവരെ കാണിച്ചു; കർത്താവിനെ കണക്കിട്ടു ശിഷ്യമാർ സന്നോഷിച്ചു. 21 യേശു പിന്നെയും അവരോടു; നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം; പിതാവു എനെ അയച്ചതുപോലെ എന്നും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശ്രേഷ്ഠം അവൻ അവരുടെമേൽ ഉത്തി അവരോടു; പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈകൊൾവിൻ. 23 ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോചിക്കുന്നവോ അവർക്കു മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിർത്തുന്നുവോ അവർക്കു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 എന്നാൽ യേശു വനപ്പോൾ പതിരുവരിൽ രൂവനായ ദിദിമാസ് എന തോമാസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 25 മറ്റേ ശിഷ്യമാർ അവനോടു; തനങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞാണ്. എന്നാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആൺപ്പുഴുതു കാണുകയും ആൺപ്പുഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 എടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യമാർ പിന്നെയും അകത്തു കൂടിയിരിക്കുന്നേഡി തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടുച്ചിരിക്കു യേശു വനു നടവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു; നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ തോമാസിനോടു; നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങനൊടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ കാണ്ക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക; അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 തോമാസ് അവനോടു; എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളാവേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവനോടു; നീ എനെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാനാർ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേകം അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യമാർ കാണ്കുക ചെയ്തു. 31 എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുഎന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

21 അതിന്റെശ്രേഷ്ഠം യേശു പിന്നെയും തിബെര്യാസ് കടല്കരയിൽവെച്ചു ശിഷ്യമാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി; പ്രത്യക്ഷനായതും വിധം ആയിരുന്നു; 2 ശിമോൻ പത്രാസും ദിദിമാസ് എന തോമാസും ഗലിലയിലുള്ള കാനയിലെ നമനയേല്ലും സെബാദിമകളും അവന്റെ ശിഷ്യമാർബ�ൽ വേരെ രണ്ടുപേരും രൂമിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. 3 ശിമോൻ പത്രാസ് അവരോടു; എന്നാൻ മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; തനങ്ങളും പോരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവർ പുരപ്പെട്ടു പടക്കു കയറി പോയി; ആ രാത്രിയിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. 4 പുലർച്ച ആയപ്പോൾ യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു ആകുന്നു എന്നു ശിഷ്യമാർ അഭിഭ്രതില്ല. 5 യേശു അവരോടു; കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കുട്ടുവാൻ വല്ലതും ഉണ്ടാ എന്നു ചോദിച്ചു; ഇല്ല എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു വല വിശുദ്ധിപ്പി; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ വീശി, മിനിന്റെ പെരുപ്പം ഹേതുവായി അതു വലിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 7 യേശു സന്നഹിച്ച ശിഷ്യൻ പത്രാസിനോടു; അതു കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു ശിമോൻ പത്രാസ് കേട്ടിട്ടു, താൻ നശനാകത്താൽ അങ്കി അരയിൽ ചുറ്റി കടലിൽ ചാടി. 8 ശേഷം ശിഷ്യമാർ

കരയിൽ നിന്നു ഏകദേശം ഇരുന്നുവു മുഴത്തിൽ അധികം ദുരത്തല്ലായ്ക്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല ഇഴച്ചുംകൊണ്ടു ചെറിയ പടകിൽ വന്നു. 9 കരകു ഇരുണ്ടിയപ്പോൾ അവർ തീക്കനലും അതിമേൽ മീൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പുവും കണ്ടു. 10 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 ശിമോൻ പത്രാസ് കയറി സൃഷ്ടിത്തമുന്നു വലിയ മീൻ നിറഞ്ഞ വല കരകു വലിച്ചു കയറ്റി; അതു വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല. 12 യേശു അവരോടു: വന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു: കർത്താവാകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുത്തനും: നീ ആർ എന്നു അവനോടു ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 13 യേശു വന്നു അപ്പും എടുത്തു അവർക്കു കൊടുത്തു; മീനും അങ്ങനെ തനേ. 14 യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയർത്തുത്തഴുനേറ്റേഷം ഇങ്ങനെ മുന്നാംപ്രാവശ്യം ശിഷ്യമാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. 15 അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചേഷം യേശു ശിമോൻ പത്രാസിനോടു: യോഹനാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ ഇവർക്കു അധികമായി എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ: ഉള്ള, കർത്താവേ, എനിക്കു നിനോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എൻ്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 16 രണ്ടാമതും അവനോടു: യോഹനാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ ഉള്ള കർത്താവേ, എനിക്കു നിനോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എൻ്റെ ആടുകളെ പാലിക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 17 മൂന്നാമതും അവനോടു: യോഹനാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു മുന്നാമതും ചോദിക്കയാൽ പത്രാസ് ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ, നീ സകലവും അറിയുന്നു; എനിക്കു നിനോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: എൻ്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്ക. 18 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിനോടു പറയുന്നു: നീ യാവനക്കാരൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തനേ അര കെട്ടി ഇഷ്ടമുഞ്ഞത്തു നടന്നു: വയസ്സനായഗ്രഹമോ നീ കൈ നീട്ടുകയും മറുപട്ടണത്തിൽ നിന്റെ അരു കെട്ടി നിനക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്കുനിന്നെന്ന കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അതിനാൽ അവൻ ഇനവിധം മരണംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്തേപ്പെടുത്തും എന്നു അവൻ സൃഷ്ടിപ്പിച്ചു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു: എന്ന അനുഗ്രഹിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 പത്രാസ് തിരിഞ്ഞെല്ലാ യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ പിൻ്റെപ്പലുന്നതു കണ്ടു: കർത്താവേ, ഇവനു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 21 അവനെ പത്രാസ് കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ, ഇവനു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 22 യേശു അവനോടു: ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണമെന്നു എനിക്കു ഇഷ്ടം ഉണ്ടാക്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു? നീ എന്ന അനുഗ്രഹിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ആകയാൽ ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നാരു ശ്രൂതി സഹോദരാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു. യേശുവോ: അവൻ മരിക്കയില്ല എന്നാലു, ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണു എന്നു എനിക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടാക്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു എന്തെ അവനോടു പറഞ്ഞു. 24 ഇ ശിഷ്യൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നവനും ഇതു എഴുതിയവനും ആകുന്നു;

അവരെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു തന്നേൾ അഭിയുന്നു. 25 യേശു ചെയ്തതു മറ്റു പലതും ഉണ്ടു; അതു ഓരോന്നായി എഴുതിയാൽ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽ തന്നെയും ഒരുപാടുകളില്ല എന്നു തൊൻ നിരൂപിക്കുന്നു.

അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ

1 തെയ്യാഫിലോസേ, ഞാൻ എഴുതിയ ഓനാമത്തെ ചരിത്രം യേശു തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പോസ്റ്റലരുക്കു പരിശുഭാത്മാവിനാൽ കല്ലുന കൊടുത്തിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾവരെ അവൻ ചെയ്തും ഉപദേശിച്ചും തുടങ്ങിയ സകലത്തെയും കുറിച്ചു ആയിരുന്നുവെള്ളോ. 2 അവൻ കഷ്ണം അനുഭവിച്ചുശേഷം നാല്പതു നാളോളം അവർക്കു പ്രത്യക്ഷഗായി ദൈവരാജ്യം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അനേകം ഭൂഖാനങ്ങളാൽ അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. 4 അങ്ങനെ അവൻ അവരുമായി കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ അവരോടു: നിങ്ങൾ യെരുശലേമിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോകാതെ എന്നോടു കേട് പിതാവിന്റെ വാദത്തെത്തിനായി കാത്തിരിക്കേണം; 5 യോഹനാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്കോ ഇനി ഏറെനാൾ കഴിയുംമുണ്ടെ പരിശുഭാത്മാവുകൊണ്ടു സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 6 ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നപ്പോൾ അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, നീ തിസായേലിന്നു ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം ധമാസ്ഥാനത്താകിക്കൊടുക്കുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. 7 അവൻ അവരോടു: പിതാവു തന്റെ സൂത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാലങ്ങളെല്ലായോ സമയങ്ങളേല്ലായോ അഭിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. 8 എന്നാൽ പരിശുഭാത്മാവു നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടു യെരുശലേമിലും യെഹൂദയിൽ എല്ലാത്തും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ അറുത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഈ പറഞ്ഞെല്ലാം അവർ കാണിക്കുകയും അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു; ഒരു മേഖലം അവനെ മുടീടു അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചകുമറഞ്ഞു. 10 അവൻ പോകുന്നേരം അവർ ആകാശത്തിലേക്കു ഉറുന്നോക്കുമ്പോൾ വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷനാർ അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു: 11 ഗലീലാപുരുഷനാരെ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗരാഹണം ചെയ്ത ഈ യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ അവൻ വീണ്ടും വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവർ യെരുശലേമിന്നു സമീപത്തു ഒരു ശമ്പളത്ത് ദിവസത്തെ വഴിവരുമുള്ള ഔദിപ് മലവിട്ടു യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 13 അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവർ പാർത്ത മാളികമുറിയിൽ കയറിപ്പോയി, പത്രാസ്, യോഹനാൻ, യാക്കോബ്, അബ്രഹാം, ഫിലിപ്പാസ്, തോമസ്, ബർത്തോലേമായി, മത്തായി, അൽഫായുടെ മകനായ യക്കാബ്, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, യാക്കോബിന്റെ മകനായ തുഡാ ഇവർ എല്ലാവരും 14 സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടും അവൻസ്റ്റു സഹോദരനാരോടും കൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ടു പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു പോന്നു. 15 ആ കാലത്തു എക്കദേശം നൂറ്റുരുപതു പേരുള്ള ഒരു സംഘം കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ പത്രാസ് സഹോദരനാരുടെ നടവിൽ എഴുന്നേറ്റുന്നു പറഞ്ഞെന്നു: 16 സഹോദരനാരായ പുരുഷനാരെ, യേശുവിനെ പിടിച്ചുവർക്കു വഴികാടിയായിത്തീർന്ന യുദ്ധയക്കവിച്ചു പരിശുഭാത്മാവു ദാവീദ് മുഖാന്തരം മുൻപാർത്തെ തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിവരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. 17 അവൻ എങ്ങളുടെ എല്ലാത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനായി ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ പക്കു ലഭിച്ചിരുന്നുവെള്ളോ. 18 -അവൻ അനീതിയുടെ കുലിക്കൊണ്ടു ഒരു നിലം മെടിച്ചു

തലകീഴായി വീണ്ടു നടവെ പിളർന്നു അവന്റെ കുടലെല്ലാം തുറിച്ചുപോയി. 19 അതു യെരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവരും അൻഡത്താകകകാണ്ടു ആ നിലത്തിനു അവരുടെ ഭാഷയിൽ രക്തനിലം എന്നർത്ഥമുള്ള അക്കൽദാമാ എന്നു പേര് ആയി. 20 –സകീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ: “അവന്റെ വാസസ്ഥലം ശുന്യമായിപ്പോകരും; അതിൽ ആരും പാർക്കാതിരിക്കരും” എന്നും “അവന്റെ അഖ്യക്ഷസ്ഥാനം മാറ്റാരുതനു ലഭിക്കരും” എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 21 ആകയാൽ കർത്താവായ യേശു യോഹനാന്റെ സ്നാനം മുതൽ നമ്മെ വിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾ വരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുപോന്ന 22 കാലത്തെല്ലാം തൈങ്ങളോടു കൂടെ നടന്ന പുരുഷരാർത്ഥിൽ ഒരുത്തൻ തൈങ്ങളോടു കൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷിയായിരത്തീരേണം. 23 അങ്ങനെ അവർ യുണ്ടതൊന്ന് എന്നു മറുപേരുള്ള ബർശബാ എന്ന യോഗേപ്പ്, മതമിയാസ് എന്നീ രണ്ടുപേരെ നിറുത്തി: 24 സകല ഹ്യാദയങ്ങളെല്ലാം അറിയുന്ന കർത്താവേ, തന്റെ സ്ഥലത്തെക്കു പോകേണ്ടതിനു യും ഒഴിഞ്ഞുപോയ ഈ ശുശ്രൂഷയുടെയും അപ്പോസ്റ്റലത്തുത്തിന്റെയും സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിനു 25 ഈ ഇരുവരിൽ ഏവുണ്ട് നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചുതരേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ പേരുക്കു ചീടിട്ടു്: 26 ചീട്ടു മതമിയാസിനു വീഴുകയും അവനെ പതിനൊന്നു അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ കുട്ടത്തിൽ എല്ലുകയും ചെയ്തു.

2 പെരുക്കാന്തനാർവന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒരു സ്ഥലത്തു നന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു.

2 പെട്ടുന്ന കൊടിയ കാറ്റിക്കുന്നതുപോലെ ആകാശത്തനിനു ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീടു മുഴുവനും നിരോച്ചു. 3 അശ്വിജ്വാലപോലെ പിളർന്നിരിക്കുന്ന നാവുകൾ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അവരിൽ ഓരോരുത്തൻ്റെ മേൽ പതിനേതു. 4 എല്ലാവരും പരിശുഭ്യാത്മാവു നിന്നെന്നതവരായി ആത്മാവു അവർക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ നല്കിയതുപോലെ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. 5 അന്നു ആകാശത്തിൽ കീഴുള്ള സകല ജാതികളിൽ നിന്നും യെരുശലേമിൽ വന്നു പാർക്കുന്ന യെഹൂദമാരായ കേതിയുള്ള പുരുഷരാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 ഈ മുഴക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ പുരുഷരാം വന്നു കൂടി, ഓരോരുത്തൻ താനാന്റെ ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു അവരന്നു പോയി. 7 എല്ലാവരും മേംച്ചു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു്: ഈ സംസാരിക്കുന്നവർ എല്ലാം ഗലീലകാർ അല്ലയോ? 8 പിന്നെ നാം ഓരോരുത്തൻ ജനിച്ച നമ്മുടെ സൃഷ്ട ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിച്ചു കേൾക്കുന്നതു എന്നെന്നു? 9 പർത്തമരും മേദ്യരും ഏലാമ്യരും മെസപ്പോതാമ്യയിലും യെഹൂദയിലും കപ്പലോകയിലും 10 പൊതുനാസിലും ആസ്യയിലും പ്രസ്ത്രയിലും പാഠ്യല്യത്തിലും മിസ്റ്റിലും കുറേനേക്കു ചേർന്ന ലിബ്യാപ്രദേശങ്ങളിലും പാർക്കുന്നവരും റോമയിൽ നിന്നു വന്നു പാർക്കുന്നവരും യെഹൂദമാരും യെഹൂദമതാനുസാരികളും കേതുരും അറബിക്കാരുമായ നാം 11 ഈ നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ വൻകാര്യങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 എല്ലാവരും മേംച്ചു ചാഞ്ചലിച്ചു; ഇതു എന്നായിരിക്കും എന്നു തമിൽ തമിൽ പറഞ്ഞു. 13 ഇവർ പുതു വീഞ്ഞു കൂടിച്ചീരിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ പത്രാസ് പതിനൊന്നുപേരോടുകൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു ഉരക്കെ അവരോടു പറഞ്ഞതു്:

യെഹുദാപുരുഷന്മാരും യെരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവരുമായുള്ളതാരെ, ഇതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്ത് വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 നിങ്ങൾ ഉഘിക്കുന്നതുപോലെ ഇവർ ലഹരി പിടിച്ചുവരല്ല; പകൽ മുന്നാംമൺനേരമേ ആയിട്ടുള്ളവല്ലോ. 16 ഇതു യോവേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതതേ; അതെന്നെന്നനാൽ: 17 “അന്ത്യകാലത്തു ഞാൻ സകല ജീവത്തിനേലും എന്ത് ആത്മാവിനെ പകരും; നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ യഥുനകാർ ദർശനങ്ങൾ ദർശിക്കും; നിങ്ങളുടെ വ്യഖ്യാർ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണും. 18 എന്ത് അസന്നാരുടെമേലും ഭാസിമാരുടെമേലും കുടെ ഞാൻ ആ നാളുകളിൽ എന്ത് ആത്മാവിനെ പകരും; അവരും പ്രവചിക്കും. 19 ഞാൻ മീതെ ആകാശത്തിൽ അതുതങ്ങളും താഴെ ഭൂമിയിൽ അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും; രക്തവ്യം തീയും പുകയാവിയും തന്നേ. 20 കർത്താവിന്റെ വലുതും പ്രസിദ്ധവ്യമായ നാൾ വരുമ്പുനേ സുര്യൻ ഇരുളായും ചന്ദ്രൻ രക്തമായും മാറിപ്പോകും. 21 എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ എവനും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.” 22 യിസായേൽ പുരുഷന്മാരെ, ഈ വചനം കേട്ടു കൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുംപോലെ ദൈവം അവനെക്കാണു നിങ്ങളുടെ നടവിൽ ചെയ്തിച്ച ശക്തികളും അതുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു 23 ദൈവം നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന പുരുഷനായി നസാധയനായ യേശുവിനെ ദൈവം തന്റെ സ്ഥിര നിർബന്ധയത്താലും മുന്നറിവിനാലും ഏപ്പിച്ചിട്ടും, നിങ്ങൾ അവനെ അധിക്ഷിക്കളുടെ കളയാൽ തന്റെപ്പും എന്തെ മുന്നിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്തെ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കയെൽ ഞാൻ കുല്യങ്ങിപോകയില്ല. 26 അതുകൊണ്ട് എന്തെ ഹ്യാദയം സന്നോധിച്ചു, എന്തെ നാവു ആനന്ദിച്ചു, എന്തെ ജീവ്യവും പ്രത്യാഗ്രയോടെ വസിക്കും. 27 നീ എന്തെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽ വിട്ടുകയില്ല; നിന്തെ പരിശുദ്ധനെ ദേവതം കാണ്ണാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല. (Hadēs g86) 28 നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്നോടു അറിയിച്ചു; നിന്തെ സന്നിധിയിൽ എന്ന സന്നോധ പുർണ്ണനാക്കും” എന്നു ദാവിദ് അവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവല്ലോ. 29 സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരെ, ശ്രീപിതാവായ ദാവിദിനെക്കുറിച്ചു അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു എനിക്കു നിങ്ങളോടു ദൈവര്യമായി പറയാം; അവൻ കല്പി ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. 30 എന്നാൽ അവൻ പ്രവാചകൻ ആകയാൽ ദൈവം അവൻ കടിപ്രദേശത്തിന്റെ മഹത്തിൽ നിന്നു ഒരുത്തനെ അവന്തെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തും എന്നു തന്നോടു സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും; 31 അവനെ പാതാളത്തിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞതില്ല; അവൻ ജീവം ദേവതം കണ്ടതുമില്ല എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം മുമ്പുകൂട്ടി കണ്ണു പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ യേശുവിനെ ദൈവം ഇയിർത്തെഴുന്നേപ്പിച്ചു; (Hadēs g86) 32 അതിനു തെങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 33 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വല ഭാഗത്തെക്കു ആരോഹണം ചെയ്തു പരിശുദ്ധത്താവും എന്ന വാഴത്താം പിതാവിനോടു വാങ്ങി, നിങ്ങൾ ഈ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പകർന്നുതന്നു. 34 ദാവിദ് സ്വർഘരോഹണം ചെയ്തില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ: “ഞാൻ നിന്തെ ശത്രുകളെൽ

നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളും 35 നീ എന്തേ വലത്തുഭാഗത്തു ഇൻക എന്നു കർത്താവു എന്തേ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചേയ്തു" എന്നു പറയുന്നു. 36 ആകയാൽ നിങ്ങൾ കുറിച്ച മൂല യേശുവിനെ തനേ ദൈവം കർത്താവും ക്രിസ്തുവുമാക്കിവെച്ചു എന്നു തിസായേൽ ഗ്രഹം ഒക്കയും നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുടെ. 37 ഇതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടു പത്രാസിനോടും ശ്രേഷ്ഠം അപ്പാസ്തലമാരോടും: സഹോദരിയാരായ പുരുഷമാരെ, നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. 38 പത്രാസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പേട്ടു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി ഓരോരുത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ; എന്നാൽ പരിശുഭ്യത്താവു എന ഭാനം ലഭിക്കും. 39 വാഴത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മകൾക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു വിളിച്ചു വരുത്തുന്ന ദുരസ്ഥമാരായ ഏവർക്കും ഉള്ളതല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40 മറ്റു പല വാക്കുകളാലും അവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു; മൂല വക്രതയുള്ള തലമുറയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പേട്ടവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവൻറെ വാക്കു കൈകെക്കാണഡി സ്നാനം ഏറ്റു; അനുമധ്യാത്മിരത്തോളം പേര് അവരോടു ചേർക്കു. 42 അവർ അപ്പാസ്തലമാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചും അപ്പും നുറക്കിയും പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചും പോന്നു. 43 എല്ലാവർക്കും യേമായി; അപ്പാസ്തലമാരാൽ ഏറിയ അതഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നടന്നു. 44 വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്നു സകലവും പൊതുവക എന്നു എല്ലാകയും 45 ജനഭൂമികളും വസ്തുക്കളും വിറ്റു അവനവന്നു ആവശ്യം ഉള്ളതുപോലെ എല്ലാവർക്കും പകിട്ടുകയും, 46 ഒരുമനപ്പേട്ടു തിനംപ്രതി ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിവരികയും വീടിൽ അപ്പും നുറുക്കിക്കൊണ്ടു ഉല്ലാസവും ഹൃദയപരമാർത്ഥതയും പൂണ്ടു ക്രഷണം കഴികയും 47 ദൈവത്തെ സ്തുതികയും സകല ജനത്തിന്റെയും കൂപ അനുഭവികയും ചെയ്തു. കർത്താവു രക്ഷിക്കപ്പേടുന്നവരെ തിനംപ്രതി സദ്യോടു ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

3 എൻകൽ പത്രാസും യോഹനാനും ദൈവതാം മൺിനേരം പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ 2 അമ്മയുടെ ഗർഭം മുതൽ മുടക്കനായ ഒരാളെ ചിലർ ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നു; അവരെ ദൈവാലയത്തിൽ ചെല്ലുന്നവരോടു ഭിക്ഷ യാചിപ്പാൻ സുന്നരു എന ദൈവാലയഗോപുരത്തിക്കൽ തിനംപ്രതി ഇരുത്തുമാറുന്നു. 3 അവൻ പത്രാസും യോഹനാനും ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭിക്ഷ ചോദിച്ചു. 4 പത്രാസ് യോഹനാനോടുകൂടെ അവരെ ഉറ്റുന്നോക്കി: നിങ്ങളെ നോക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ വല്ലതു കിട്ടും എന്നു കരുതി അവരെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. 6 അപ്പോൾ പത്രാസ്: വെള്ളിയും പൊന്നും എന്നിക്കില്ല; എന്നിക്കുള്ളതു നിനക്കു തരുന്നു: നസരായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നടക്കെ എന്നു പറഞ്ഞു 7 അവരെ വലക്കൈക്കു പിടിച്ചു എഴുന്നേണ്ടിച്ചു; ക്ഷണത്തിൽ അവൻറെ കാലും നർിയാണിയും ഉരുച്ചു അവൻ കൂതിച്ചേണ്ടുന്നു നടന്നു; 8 നടന്നും തുള്ളിയും ദൈവത്തെ പുക്കംത്തിയുംകൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു. 9 അവൻ നടക്കുന്നതും ദൈവത്തെ പുക്കംത്തുന്നതും ജനം ഒക്കയും കണ്ടു, 10 ഇവൻ സുന്നരു എന ദൈവാലയഗോപുരത്തിക്കൽ ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നവൻ എന്നു അറിഞ്ഞു അവനു സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു വിസ്മയവും

പരിശേഷവും നിന്തുവരായതിൽനിന്ന് 11 അവൻ പത്രാസിനോടും യോഹന്നാനോടും ചേർന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ജനം എല്ലാം വിസ്മയംപൂണ്ടു ശല്ലമോഗ്രീതു എന്നു പേരുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ഓടിക്കുടി. 12 അതു കണ്ണിട്ടു പത്രാസ് ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു: തിസായേൽ പുരുഷമാരെ, ഇതികൽ ആശ്വര്യപ്പെടുന്നതു എന്തു? എങ്ങളുടെ സ്വന്ത ശക്തിക്കാണോ ഭക്തിക്കാണോ ഇവനെ നടക്കുമാറാക്കി എന്നപോലെ എങ്ങെങ്കിൽ ഉറു നോക്കുന്നതു എന്തു? 13 അബോഹാമിന്റെയും തിസാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരുടെ ദൈവം തന്റെ ഭാസനായ യേശുവിനെ മഹത്യപ്പെടുത്തി; അവനെ നിങ്ങൾ എല്ലിച്ചുകൊടുക്കയും അവനെ വിട്ടുപൂണ്ട വിധിച്ച പീലാത്തൊസിന്റെ മുനിൽവെച്ചു തളളിപ്പുയുകയും ചെയ്തു. 14 പരിശുദ്ധനും നീതിമാനുമായവനെ നിങ്ങൾ തളളിപ്പുത്തു, കൊലപാതകനായവനെ വിട്ടുതരേണും എന്നു ചോദിച്ചു, ജീവനായകനെ കൊന്നുകളിൽനിന്നു. 15 അവനെ ദൈവം മർച്ചവർത്തിനിനും എഴുന്നേണ്ടിച്ചു; അതിനും എങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 16 അവൻ നാമത്തിലെ വിശ്വാസത്താൽ അവന്റെ നാമം തന്നെ നിങ്ങൾ കാണിക്കയും അറിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഇവൻ ബലം പ്രാഹിപ്പാൻ കാരണമായി തീർന്നു; അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള വിശ്വാസം ഇവനു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാണിക്കു ഇള ആരോഗ്യം വരുവാൻ ഹേതുവായി തീർന്നു. 17 സഹോദരനാരെ, നിങ്ങളുടെ പ്രമാണികളെപ്പോലെ നിങ്ങളും അറിയായ്മകാണു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു എന്നു അറിയുന്നു. 18 ദൈവമോ തന്റെ ക്രിസ്തു കഷ്ണം അനുഭവിക്കും എന്നു സകല പ്രവാചകരാം മുഖാന്തരം മുന്നിയിച്ചുതു ഇങ്ങനെ നിവർത്തിച്ചു. 19 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മാത്രതുകിട്ടേണ്ടതിനു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തിരിത്തുകൊണ്ടിരി; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സമ്മുഖത്തുനിന്നു 20 ആശ്വാസകാലങ്ങൾ വരികയും നിങ്ങൾക്കു മുൻനിയമിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവായ യേശുവിനെ അവൻ അയക്കയും ചെയ്യും. 21 ദൈവം ലോകാരംഭ മുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകരാർ മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതു കൈയെയും യമാസ്ഥാനത്താകുന്ന കാലം വരുവോളം സ്വർഗ്ഗം അവനെ കൈകൊള്ളണ്ടതാകുന്നു. [ശിഖം p165] 22 “ദൈവമായ കർത്താവു നിങ്ങളുടെ സഹോദരനാർത്തിനിനും എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേണ്ടിച്ചുതുരു; അവൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന സകലത്തിലും നിങ്ങൾ അവൻവും വാക്കു കേൾക്കേണും. 23 ആ പ്രവാചകന്റെ വാക്കു കേൾക്കാത്ത ഏവനും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നു ചേരിക്കപ്പെട്ടും” എന്നു മോഗ്ര പറഞ്ഞുവെള്ളു. 24 അത്യയുമ്പു ശമുഖേൽ ആദിയായി സംസാരിച്ച പ്രവാചകരാർ കൈയെയും ഇള കാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 25 “ഭൂമിയിലെ സകലവംഗങ്ങളും നിന്റെ സന്തതിയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടും” എന്നു ദൈവം അബോഹാമിനോടു അരുളി നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമൊരോടു ചെയ്ത നിയമത്തിന്റെയും പ്രവാചകരാരുടെയും മകൾ നിങ്ങൾ തന്നെ. 26 നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമേ ദൈവം തന്റെ ഭാസനായ യേശുവിനെ എഴുന്നേണ്ടിച്ചു ഓരോരുത്തനെ അവനവണ്ണി അകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനു അവനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

4 അവർ ജനത്താടു സംസാരിച്ചുകാണിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പുരോഹിതനാരും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും സദുക്കൃതും 2 അവരുടെ നേര വന്നു, അവർ

ജനത്തെ ഉപദേശിക്കയാലും മരിച്ചവർത്തിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തെ യേശുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അറിയിക്കയാലും നീരസപ്പട്ട്. 3 അവരെ പിടിച്ചു വെവകുന്നേരം ആകകൊണ്ടു പിറുനാൾവരെ കാബലിലാക്കി. 4 എന്നാൽ വചനം കേടുവരിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു; പുരുഷമാരുടെ എണ്ണംതന്നെ അത്യായിരത്തോളം ആയി. 5 പിറുനാൾ അവരുടെ പ്രമാണികളും മുപ്പമാരും ശാസ്ത്രിമാരും യൈരുശലേമിൽ ഓന്നിച്ചുകൂടി; 6 മഹാപുരോഹിതനായ ഹനാവും കയ്യഫാവും യോഹനാനും അലൈക്സന്റരും മഹാപുരോഹിതവംശത്തിലുള്ളവർ ഒക്കയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ഇവർ അവരെ നട്ടവിൽ നിന്നുത്തി: എത്ര ശക്തികൊണ്ടോ എത്ര നാമത്തിലോ നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 8 പത്രാസ് പരിശുഭ്യാത്മാവു നിരന്തരവനായി അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികളും മുപ്പമാരും ആയുള്ളൂരെ, 9 ഈ ബലഹിനമനുഷ്യനു ഉണ്ടായ ഉപകാരം നിമിത്തം ഇവൻ എന്നൊന്നിനാൽ സൗഖ്യമായി എന്നു നേരുള്ള ഇനു വിസ്തർിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ക്രൂഷിച്ചവനും 10 ദൈവം മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവനുമായി നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ ഇവൻ സൗഖ്യമുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ മുസിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും തിന്റെയേൽ ജനം ഒക്കയും അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 11 വീടുപണിയുന്നവരായ നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു കോൺഡിന്റെ മുലക്കല്ലായിത്തീർന്ന കല്ലു ഇവൻ തന്നെ. 12 മരോരുത്തനിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആകാശത്തിന് കീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നല്കപ്പെട്ട വേബാരു നാമവും ഇല്ല. 13 അവർ പത്രാസിന്റെയും യോഹനാന്റെയും യൈരും കാൺകയാലും ഇവർ പാലിപ്പില്ലാത്തവരും സാമാന്യരുമായ മനുഷ്യർ എന്നു ശഹിക്കയാലും ആശവരുപ്പെട്ടു; അവർ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവർ എന്നും അറിഞ്ഞു. 14 സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ അവരോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണെത്തുകൊണ്ടു അവർക്കു എത്തിർ പറവാൻ വകയില്ലായിരുന്നു. 15 അവരോടു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടു അവർ തമിൽ ആലോച്ചിച്ചു: 16 ഈ മനുഷ്യരെ എന്തു ചെയ്യുണ്ടു? പ്രത്യക്ഷമായോരു അടയാളം അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യൈരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമണ്ണോ; നിഷേധിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല. 17 എങ്കിലും അതു ജനത്തിൽ അധികം പരകാതിരിപ്പാൻ അവർ യാതൊരു മനുഷ്യനോടും ഈ നാമത്തിൽ ഇനി സംസാരിക്കരുതെന്നു നാം അവരെ തർജ്ജനം ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 18 പിന്നെ അവരെ വിളിച്ചിട്ടു: യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അശേഷം സംസാരിക്കരുതു, ഉപദേശിക്കയും അരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 19 അതിനു പത്രാസും യോഹനാനും: ദൈവത്തെതക്കാൾ അധികം നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ മുഖാകെ ന്യായമോ എന്നു വിഡിപ്പിൻ. 20 എന്തെല്ലുകൊ എന്തെല്ലു കണ്ണും കേടുമിരിക്കുന്നതു പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ ഈ സംഭവിച്ച കാര്യംകാണ്ടു എല്ലാവരും ദൈവത്തെ മഹത്തപ്പെടുത്തുകയാൽ അവരെ ശ്രിക്ഷിക്കുന്നതിനു ജനാനിമിത്തം വഴി എന്നു കാണായ്ക്കൊണ്ടു അവർ പിന്നെയും തർജ്ജനം ചെയ്തു അവരെ വിട്ടുചെന്നു. 22 ഈ അതകുത്തതാൽ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ അധികം വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നു. 23 വിട്ടുചുശ്ചേഷം അവർ കുട്ടാളികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും മുപ്പമാരും തങ്ങളോടു

പരിഞ്ഞതു എല്ലാം അറിയിച്ചു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു പരിഞ്ഞതു: ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാകിയ നാമനേ, 25 "ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തു? 26 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ അണിനിരക്കുകയും അധിപതികൾ കർത്താവിനു വിരോധമായും അവൻ്റെ അഭിഷിക്കന്നു വിരോധമായും നീചുകുടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്നു നിന്റെ ഭാസനായ ഭാവിൽ മുഖാന്തരം പരിശുഭ്യാത്മാവിനാൽ അരുളിച്ചേയ്തവനേ, 27 നീ അഭിഷേകം ചെയ്ത യേശു എന്ന നിന്റെ പരിശുഭ്യാസനു വിരോധമായി ഹരോദാവും പൊന്തിയോസ് പിലാത്തതാസും ജാതികളും യിസ്രായേൽ ജനവുമായി ഈ നഗരത്തിൽ ഓനിച്ചുകൂടി, 28 സംഭവിക്കേണാ എന്നു നിന്റെ കയ്യും നിന്റെ ആലോചനയും മുനിയിൽച്ചുതു കൈയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു സത്യം. 29 ഇപ്പോഴോ കർത്താവേ, അവരുടെ കീഷണികളെ നോക്കേണമേ. 30 സൗഖ്യമാക്കുവാൻ നിന്റെ കൈ നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ പരിശുഭ്യാസനായ യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും നിന്റെ വചനം പുർണ്ണമെയ്യെത്തോടും കൂടു പ്രസ്താവിപ്പാൻ നിന്റെ ഭാസനാർക്കു ക്യപ നല്കേണമേ. 31 ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവർ കൂടിയിരുന്ന സമലം കുല്യങ്ങി; എല്ലാവരും പരിശുഭ്യാത്മാവു നിന്തുവരായി ദൈവവചനം ദെരുതേതാട പ്രസ്താവിച്ചു. 32 വിശ്രസിച്ചവരുടെ കൂട്ടം ഏകഹൃദയവും ഏകമനസ്സും ഉള്ളവരായിരുന്നു; തനിക്കുള്ളതു ഒന്നും സ്വന്തം എന്നു ആരും പരിഞ്ഞില്ല; 33 സകലവും അവർക്കു പൊതുവായിരുന്നു. അപ്പാസ്തലമാർ മഹാശക്തിയോടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥമാനത്തിനു സാക്ഷ്യം പരിഞ്ഞുവന്നു; എല്ലാവർക്കും ധാരാളം ക്യപ ലഭിച്ചിരുന്നു. 34 മട്ടുള്ളവർ ആരും അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; നിലങ്ങളുടെയോ വീടുകളുടെയോ ഉടമസ്ഥമാരായവർ കൈയും അവരെ വിറ്റു വില കൊണ്ടുവന്നു 35 അപ്പാസ്തലമാരുടെ കാൽക്കൽ വെക്കും; പിനെ ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ആവശ്യപോലെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും. 36 പ്രഭോധനപൂത്രൻ എന്നു അർത്ഥമുള്ള ബർന്നബാസ് എന്നു അപ്പാസ്തലമാർ മറുപേര് വിളിച്ച കുപ്രദീപുകാരനായ യോസേഫ് 37 എന്നാരു ലോപ്പം തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിലം വിറ്റു പണം കൊണ്ടുവന്നു അപ്പാസ്തലമാരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു.

5 എന്നാൽ അനന്നാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയായ സമീരയോടു കൂടെ ഒരു നിലം വിറ്റു. 2 ഭാര്യയുടെ അറിവോടെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെച്ചു ഒരംഗം കൊണ്ടുവന്നു അപ്പാസ്തലമാരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. 3 അപ്പാൾ പത്രാസ്: അനന്നാസേ, പരിശുഭ്യാത്മാവിനോടു വ്യാജം കാണിപ്പാനും നിലത്തിന്റെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെച്ചുനും സാത്താൻ നിന്റെ ഘൃത്യം കൈവശമാകിയതു എന്നു? 4 അതു വില്ക്കും മുഖെ നിന്റെതായിരുന്നില്ലയോ? വിറ്റശേഷവും നിന്റെ കൈവശം അല്ലാത്തുവോ? ഈ കാര്യത്തിനു നീ മനസ്സുവെച്ചതു എന്നു? മനുഷ്യരോട്ടു ദൈവത്തോടതേ നീ വ്യാജം കാണിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു അനന്നാസ് വിണ്ണു പ്രാണനെ വിട്ടു; ഈതു കേടുവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം ഉണ്ടായി. ബോല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശ്രിലപ്പാത്തു

പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി കൂഴിച്ചിട്ടും 7 ഏകദേശം മൂന്നു മൺസിനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 അവൻ്റെ ഭാര്യ ഈ സംഭവിച്ചതു എന്നും അറിയാതെ അകത്തുവന്നും 8 പത്രാസ്
 അവളോടും ഇത്രക്കു തന്നെ എന്നും അവൾ പറഞ്ഞതും 9 പത്രാസ് അവളോടും കർത്താവിന്റെ
 അത്മാവിനെ പരിക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമിൽ തെത്തു എന്നും 10 താം നിന്റെ
 ദർത്താവിനെ കൂഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാൽ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടും; അവർ നിന്നും
 പുറത്തു കൊണ്ടുപോകും എന്നും പറഞ്ഞതും 11 ഉടനെ അവൾ അവൻ്റെ കാൽക്കൽ
 വീണും പ്രാണനെ വിട്ടും; ബാല്യകാർ അകത്തു വന്നു അവൾ മരിച്ചു എന്നും കണ്ടു
 പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി ദർത്താവിന്റെ അരികെ കൂഴിച്ചിട്ടും 12 സർവ്വസഭക്കും
 ഇതു കേട്ടവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാദൈം ഉണ്ടായി. 13 അപ്പാസ്തലമാരുടെ
 കയ്യാൽ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ പല അടയാളങ്ങളും അത്രക്കുതങ്ങളും നടന്നും; അവർ
 എല്ലാവരും ഏകകമന്മൈയുടെ ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ കൂടിവരിക പതിവായിരുന്നു.
 14 മറ്റൊരു അവരോടു ചേരുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല; ജനമോ അവരെ
 പുകഴ്ത്തിപ്പോന്നു. 15 മേല്‌ക്കുമേൽ അനവധി പുരുഷമാരും സ്ത്രീകളും കർത്താവിൽ
 വിശ്വസിച്ചു ചേർന്നുവന്നു. 16 രോഗികളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു, പത്രാസ്
 കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവൻ്റെ നിശ്ചൽ എകില്യും അവരിൽ വള്ളവരുടെയുംമേൽ
 വീഡേണ്ടതിനു വീമികളിൽ വിത്രപ്പിമേലും കിടകമേലും കിടത്തും. 17 അതുകൂടാതെ
 യെരുശലേമിനു ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും പുരുഷാരം വന്നുകൂടി രോഗികളെയും
 അശുഭാത്മാകൾ ബാധിച്ചുവരെയും കൊണ്ടുവരികയും അവർ എല്ലാവരും
 സൗഖ്യം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. 18 അസുയ നിന്നെന്നു എഴുന്നേറ്റു
 അപ്പാസ്തലമാരെ പിടിച്ചു പോതു തടവിൽ ആകി. 19 രാത്രിയിലോ കർത്താവിന്റെ
 ദുതൻ കാരാഗ്യപരവാതിൽ തുറന്നു അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു; 20
 നിങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഇരു ജീവൻ്റെ വചനം എല്ലാം ജനത്തോടും
 പ്രസ്താവിപ്പിൻ്റെ എന്നും പറഞ്ഞതും 21 അവർ കേടു പുലർച്ചുകു ദൈവാലയത്തിൽ
 ചെന്നു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മഹാപുരോഹിതനും കൂടെയുള്ളവരും വന്നു
 ന്യായാധിപസംഘത്തയും തിരിയേൽക്കലുടെ മുപ്പുനാരെയും എല്ലാം വിജിച്ചുകൂട്ടി,
 അവരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ തടവിലേക്കു ആളുയച്ചു. 22 ചേവകർ ചെന്നപ്പോൾ
 അവരെ കാരാഗ്യഹത്തിൽ കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു: കാരാഗ്യഹം നല്ല സുക്ഷ്മത്തോടെ
 പുട്ടിയിരിക്കുന്നതും കാവല്ലകാർ വാതിൽക്കൽ നില്ക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ കണ്ടും 23
 തുറന്നപ്പോഴോ അകത്തു ആരെയും കണ്ടില്ല എന്നു അറിയിച്ചു. 24 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടും
 ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും മഹാപുരോഹിതനരും ഇതു എന്നായിരിത്തിരും
 എന്നു അവരെക്കുറിച്ചു ചണ്ണലിച്ചു. 25 അപ്പോൾ രൂത്തൻ വന്നു: നിങ്ങൾ തടവിൽ
 ആകിയ പുരുഷമാർ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടും ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു
 എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 26 പടനായകൻ ചേവകരുമായി ചെന്നു, ജനം കല്ലുണ്ടിയും
 എന്നു ഭയപെട്ടുകയാൽ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യാതെ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.
 27 അങ്ങനെ അവരെ കൊണ്ടുവന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തിനുസ്വാക്ക നിറുത്തി;
 മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടും 28 ഈ നാമത്തിൽ ഉപദേശിക്കരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ

നിങ്ങളോടു അമർച്ചയായി കല്പിച്ചുവണ്ണോ; നിങ്ങളോ യെരുഗലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശംകാണു നിരോച്ചിതിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യൻ്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ മേൽ വരുത്തുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിനു പത്രാസും ശേഷം അപ്പാസ്തലമാരും: മനുഷ്യരക്കാൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 30 നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തുകിക്കൊന്ന യേശുവിനെ നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരുടെ ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചു; 31 തിസായേലിനു മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും നല്കുവാൻ ദൈവം അവനെ പ്രഭുവായും രക്ഷിതാവായും തന്റെ വലകയ്ക്കും ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 32 ഈ വസ്തുതെക്കു ഞങ്ങളും ദൈവം തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു നല്കിയ പതിശുഖാത്മാവും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഈ കേട്ടപ്പോൾ അവർ കോപപരവരഗരായി അവരെ ഒക്കുക്കിക്കളിവാൻ ഭാവിച്ചു. 34 അപ്പോൾ സർവ്വ ജനത്തിനും ബഹുമാനമുള്ള ധർമ്മാപദേശജാവായ ഗമാലിയേൽ എന്നൊരു പരിശൻ ന്യായധിപസംഘത്തിൽ എഴുന്നേറു, അവരെ കുറെ നേരം പുറത്താക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 35 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: തിസായേൽ പുരുഷമാരെ, ഈ മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു സുക്ഷിച്ചുകൊർവ്വിൻ. 36 ഈ നാളുകൾക്കു മുമ്പെ തൃഥാസ് എന്നവൻ എഴുന്നേറു താൻ മഹാൻ എന്നു നടപ്പിച്ചു; ഏകദേശം നാനുറു പുരുഷമാർ അവന്നോടു ചേർക്കുകൂടി; ഏകിലും അവൻ നശികയും അവനെ അനുസരിച്ചവർ എല്ലാവരും ചിനി നെന്മില്ലാതാകയും ചെയ്തു. 37 അവൻ്റെ ശേഷം ഗലീലക്കാരനായ യൂദാ ചാർത്തലിന്റെ കാലത്തു എഴുന്നേറു ജനത്തെ തന്റെ പക്ഷം ചേരുവാൻ വശികരിച്ചു; അവനും നശിച്ചു, അവനെ അനുസരിച്ചവർ ഒക്കെയും ചിതറിപ്പോയി. 38 ആകയാൽ ഈ മനുഷ്യരെ വിട്ടു ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു താനു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഈ ആളുപാചനയോ പ്രവൃത്തിയോ മാനുഷം എന്നു വരികിൽ അതു നശിച്ചുപോകും; 39 ദൈവവികം എക്കിലോ നിങ്ങൾക്കു അതു നശിപ്പിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പോരാടുന്നു എന്നു വരുത്തല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു: അപ്പാസ്തലമാരെ വരുത്തി അടക്കിച്ചു, ഇനി യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു അവരെ വിട്ടുച്ചു. 41 തിരുനാമത്തിനുവേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പാൻ യോഗ്യരായി എല്ലാപ്പട്ടകയാൽ അവർ സന്നോധിച്ചുകൊണ്ടു ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപോയി. 42 പിന്നെ അവർ ദിനപ്രതി ദൈവാലയത്തിലും വീടുതോറും വിടാതെ ഉപദേശികയും യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു സുവിശേഷികയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

6 ആ കാലത്തു ശിഷ്യമാർ പെരുകിവരുന്നേരുൾ തങ്ങളുടെ വിധവമാരെ ദിനംപ്രതിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേക്ഷയായി വിചാരിച്ചു എന്നു യവനാശകാർ എബ്രായഭാഷകാരുടെ നേരെ പിറുപിറുത്തു. 2 പന്തിരുവർ ശിഷ്യമാരുടെ കുട്ടത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി: തങ്ങൾ ദൈവവചനം ഉപേക്ഷിച്ചു മേശകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമല്ല. 3 ആകയാൽ സഹോദരമാരെ, ആത്മാവും ഔദാഹരണവും നിരഞ്ഞതു നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള എഴു പുരുഷമാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവരെ ഈ വേലപക്കു ആക്കാം. 4 തങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനയിലും വചനഗ്രശ്യചയിലും ഉറിതിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഈ വാക്കു കുട്ടത്തിനു ഒക്കെയും ബോധ്യമായി; വിശ്വാസവും പതിശുഖാത്മാവും നിരഞ്ഞ പുരുഷനായ

സർത്തമാനോസ്, ഹിലിപ്പൂസ്, പ്രോവോരോസ്, നിക്കാനോർ, തിമോൻ, പർമ്മനോസ്, തൈഹുദമതാനുസാരിയായ അന്ത്യാക്യോക്കാരൻ നിക്കാലാവോസ് എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു; 6 അപ്പൂസ് തലമാരുടെ മുന്പാകെ നിറുത്തി; അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. 7 രേവവചനം പരന്നു, തൈരുശലേമിൽ ശിഷ്യമാരുടെ ഏണ്ണം എറുവും പെരുക്കി, പുരോഹിതമാരിലും വലിയോരു കൂട്ടം വിശ്വാസത്തിനു അധിനരായിത്തിർന്നു. 8 അനന്തരം സർത്തമാനോസ് കൃപയും ശക്തിയും നിന്നെന്തവനായി ജനത്തിൽ വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു. 9 ലിബർത്തിനർ എന്നു പേരുള്ള പള്ളിക്കാരിലും കുറേനക്കാരിലും അലേക്സാന്ദ്രിയക്കാരിലും കിലിക്കു ആസ്യ എന്ന ദേശക്കാരിലും ചിലർ എഴുന്നേറ്റു സർത്തമാനോസിനോടു തർക്കിച്ചു. 10 എന്നാൽ അവൻ സാംസാരിച്ച ഇന്താനത്തോടും ആത്മാവോടും എതിർത്തുനില്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 11 അപ്പോൾ അവർ ചില പുരുഷമാരെ വശത്താക്കി: ഇവൻ മോശേക്കും ദൈവത്തിനും വിരോധമായി ദുഷണം പറയുന്നതു ഞങ്ങൾക്കേടു എന്നു പറയിച്ചു, 12 ജനത്തെയും മുപ്പമാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും ഇളക്കി, അവന്റെ നേരെ ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി 13 കളള്ളാക്ഷികകളെ നിറുത്തി: ഇള മനുഷ്യൻ വിശ്വലുന്നമലത്തിനും ന്യായപ്രമാണത്തിനും വിരോധമായി ഇടവിടാതെ സംസാരിച്ചുവരുന്നു; 14 ആ നസരായനായ യേശു ഇള സ്ഥലം നശിപ്പിച്ചു മോശേ നമുക്കു എല്ലിച്ച മാര്യാദകളെ മാറ്റിക്കളുതും എന്നു അവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾക്കേടു എന്നു പറയിച്ചു. 15 ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ ഉറ്റുനോക്കി അവന്റെ മുവം ഒരു ദൈവദുതന്റെ മുവംപോലെ കണ്ണു.

7 ഇതു ഉള്ളതു തന്നേയോ എന്നു മഹാപുരോഹിതൻ ചോദിച്ചതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു: 2 സഹോദരന്മാരും പിതാക്കന്മാരുമായ പുരുഷമാരെ, കേൾപ്പിൻ. നമ്മുടെ പിതാവായ അബോഹാം ഹാരാനിൽ വന്നു പാർക്കും മുന്നു മെസാപ്പാത്താമുയിൽ ഇരിക്കുന്നേരാൾ, തന്നെ തേജോമയനായ ദൈവം അവനു പ്രത്യക്ഷിക്കായി: 3 നിന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരെയും വിട്ടു ഞാൻ നിന്നക്കു കാണിച്ചു തരുന്ന ദേശത്തിലേക്കു ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞതു. അങ്ങനെ അവൻ കല്പാധരുടെ ദേശം വിട്ടു ഹാരാനിൽ വന്നു പാർത്തു. 4 അവന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം ദൈവം അവനെ അവിടെനിന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പാർക്കുന്ന ഇള ദേശത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാർപ്പിച്ചു. 5 അവനു അതിൽ ഒരു കാലടി നിലംപോലും അവകാശം കൊടുത്തില്ല; അവനു സന്തതിയില്ലാതിരിക്കു അവനും അവന്റെ ശേഷം അവന്റെ സന്തതിക്കും അതിനെ കൈവശമായി നല്കുമെന്നു അവനോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. 6 അവന്റെ സന്തതി അനുഭോദത്തു ചെന്നു പാർക്കും; ആ ദേശക്കാർ അവരെ അടിമയാക്കി നാന്നറു സംവത്സരം പീഡിപ്പിക്കും എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. 7 അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ ന്യായം വിഡിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവർ പുരപ്പുട്ടുവന്നു ഇള സ്ഥലത്തു എന്നെ സേവിക്കും എന്നു ദൈവം അരുളിചെയ്തു. 8 പിന്നെ അവനു പതിപ്പേരുന്നെയെന്ന നിയമം കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ യിന്നഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം നാൾ പതിപ്പേരു ചെയ്തു. തിന്നപ്പാക്കൽ യാക്കോബിനെയും യാക്കോബ് പന്തണ്ണു ഗ്രാത്രപിതാക്കന്മാരെയും

ജനിപ്പിച്ചു. 9 ഗോത്രപിതാക്കമൊർ യോസേഫിനോടു അസുയപ്പെട്ടു അവനെ
 മിസ്റ്റീമിലേക്കു വിറുകളെന്തു. 10 എന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു
 സകലസകങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വിടുവിച്ചു മിസ്റ്റീരാജാവായ ഫറവോൻ്റെ
 മുന്നാകെ അവനു കൃപയും ഔദ്യാനവും കൊടുത്തു: അവൻ അവനെ മിസ്റ്റീമിനും
 തന്റെ സർവ്വഗുഹത്തിനും അധിപതിയാക്കിവെച്ചു. 11 മിസ്റ്റീന്ദ്രശരതിലും
 കനാനിലും എല്ലാം കഷാമവും മഹാകഷ്വവും വന്നാരെ നമ്മുടെ പിതാക്കമൊർക്കു
 ആഹാരം കിട്ടാതെയായി. 12 മിസ്റ്റീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടു എന്നു കേട്ടിട്ടു യാക്കോബ്
 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരെ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം അയച്ചു. 13 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യോസേഫ്
 തന്റെ സഹോദരമാരോടു തന്നെത്താൻ അറിയിച്ചു യോസേഫിന്റെ വംശം ഫറവോനു
 വെളിവായ്വനു. 14 യോസേഫ് ആളയച്ചു തന്റെ പിതാവായ യാക്കോബിനെയും
 കുട്ടാംബത്തെ ഒക്കയും വരുത്തി; അവൻ ആകെ എഴുപത്തണ്ടഞ്ചുപേരായിരുന്നു. 15
 യാക്കോബ്, മിസ്റ്റീമിലേക്കു പോയി; അവനും നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരും മരിച്ചു, 16
 അവരെ ശ്രദ്ധേമിൽ കൊണ്ടുവന്നു ശ്രദ്ധേമിൽ എമോറിന്റെ മക്കളോടു അഭ്യഹാം
 വിലക്കാടുത്തു വാങ്ങിയ കല്ലിയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 17 ദൈവം അഭ്യോഹാമിനോടു
 അരുളിച്ചേയ്ത വാഗ്ദാത കാലം അടുത്തപ്പോൾ ജനം മിസ്റ്റീമിൽ വർഖിച്ചു പെരുകി. 18
 ദുവിൽ യോസേഫിനെ അറിയാത്ത വേരൊരു രാജാവു മിസ്റ്റീമിൽ വാണു. 19 അവൻ
 നമ്മുടെ വംശത്തോടു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരെ പീഡിപ്പിച്ചു,
 അവരുടെ ശിശുകൾ ജീവനോടെ ഇതികരുതു എന്നുവെച്ചു അവരെ പുതിട്ടിട്ടുച്ചു.
 20 ആ കാലത്തു മോഗെ ജനിച്ചു, തിവ്യസുന്ദരനായിരുന്നു; അവനെ മുന്നു മാസം
 അപ്പുന്റെ വീട്ടിൽ പോറ്റി. 21 പിനെ അവനെ പുതിട്ടപ്പോൾ ഫറവോൻ്റെ മകൾ അവനെ
 എടുത്തു തന്റെ മകനായി വളർത്തി. 22 മോഗെ മിസ്റ്റീമിയരുടെ സകല ഔദ്യാനവും
 അഭ്യസിച്ചു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സമർത്ഥമനായിത്തീർന്നു. 23 അവനും നാലുതു
 വയസ്സു തികയാറായപ്പോൾ തിസായേൽ മകളായ തന്റെ സഹോദരമാരെ ചെന്നു
 കാണേണം എന്നു മനസ്സിൽ തോന്തി. 24 അവരിൽ ഒരുത്തൻ അന്നായം ഏല്ക്കുന്നതു
 കണ്ണിട്ടു അവനു തുണ നിന്നു, മിസ്റ്റീമിനെ അടിച്ചു കൊന്നു, പീഡിതനു വേണ്ടി
 പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു. 25 ദൈവം താൻ മുഖാന്തരം അവർക്കു രക്ഷ നല്കും എന്നു
 സഹോദരമാർ ഗ്രഹിക്കും എന്നു അവൻ നിരുപ്പിച്ചു; എക്കിലും അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 26
 പിറ്റെന്നാൾ അവർ കലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേപ്പോൾ അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ
 വന്നു: പുരുഷമാരെ, നിങ്ങൾ സഹോദരമാരല്ലോ; തമിൽ അന്നായം ചെയ്യുന്നതു
 എന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കി. 27 എന്നാൽ
 കൂടുകാരനോടു അന്നായം ചെയ്യുന്നവൻ അവനെ ഉന്തിക്കളെന്തു: നിനെ തൈങ്ങൾക്കു
 അധികാരിയും ന്യായകർത്താവും ആക്കരിയതു ആർ? 28 ഇന്നെലെ മിസ്റ്റീമിനെ
 കൊന്നതുപോലെ എന്നെന്നും കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 29 ഈ
 വാക്കു കേട്ടിട്ടു മോഗെ ഓടിപ്പോയി മിദ്യാൻഡേശത്തു ചെന്നു പാർത്തു, അവിടെ രണ്ടു
 പുത്രരാജാരജിക്കുന്നു ജനിപ്പിച്ചു. 30 നാലുതാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നീനിന്നത്തിലെ മരുഭൂമിയിൽ
 ഒരു ദൈവാദിനത്തിന് മുൻപെടർപ്പിലെ അഗ്നിജ്ഞാലത്യിൽ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി. 31 മോഗെ
 ആ ദർശനം കണ്ടു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു, സുക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ അടുത്തുചെല്ലുന്നേപ്പോൾ: 32
 താൻ നിന്റെ പിതാക്കമൊരും ദൈവമായി അഭ്യോഹാമിന്റെ പ്രതിക്രിയയും

യാക്കോസിന്റെയും ദൈവം ആകുന്നു എന്നു കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു. മോശേ വിരെച്ചിട്ടു നോക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 33 കർത്താവു അവനോടു; നീ നില്ക്കുന്ന സമലം വിശുദ്ധ ഭൂമിയാകയാൽ കാലിൽനിന്നു ചെറിപ്പു ഉറരിക്കളെക്ക്. 34 മിസ്രയീമിൽ എന്റെ ജനത്തിന്റെ പീഡ ഞാൻ കണ്ണു കണ്ണു, അവരുടെ തെരക്കവും കേട്ടു, അവരെ വിടുവിപ്പാൻ ഇരുങ്ങിവനിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ വരിക; ഞാൻ നിനെ മിസ്രയീമിലേക്കു അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 നിനെ അധികാരിയും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതാർ എന്നിങ്ങനെ അവർ തജ്ജിപ്പിഞ്ഞെ ഈ മോശേയെ ദൈവം മുർപ്പടർപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ദുതൻ മുഖാന്തരം അധികാരിയും വിശേഷിപ്പുകാരനും ആക്കി അയച്ചു. 36 അവൻ മിസ്രയീമിലും ചെക്കടലിലും നാല്പത്തു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിലും അതിശയങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു അവരെ നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. 37 ദൈവം നിങ്ങളുടെ സഹോദരരാർഥിൽ നിന്നു എന്നപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേണ്ടിപ്പുതരും എന്നു യിസായേൽ മക്കളോടു പറഞ്ഞെ മോശേ അവൻ തനേ. 38 സീനായ്മലയിൽ തനോടു സംസാരിച്ച ദുതനോടും നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരോടും കൂടെ മരുഭൂമിയിലെ സദയിൽ ഇരുന്നവനും നമുക്കു തരുവാൻ ജീവനുള്ള അരുളപ്പാടു ലഭിച്ചവനും അവൻ തനേ. 39 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊർ അവനു കീഴ്ചപട്ടവാൻ മനസ്സില്ലാതെ അവനെ തജ്ജിക്കളഞ്ഞു ഹ്യോദയംകൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു, അപരോന്നോടു; 40 ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടപ്പാർ ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീക; ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ആ മോശേക്കു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലപ്പോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അനേരും അവർ ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി, ആ ബിംബത്തിനു ബലി കഴിച്ചു തങ്ങളുടെ കൈപ്പണിയിൽ ഉല്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 42 ദൈവവും പിന്തിരിഞ്ഞു. ആകാശത്തിലെ സെസന്യത്തെ ആരാധിപ്പാൻ അവരെ കൈവിട്ടു. “യിസായേൽ ശ്രദ്ധമേ, നിങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ എനിക്കു നാല്പത്തു സംവത്സരം ഹനനയാഗങ്ങളും ഭോജനയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചുവോ? 43 നിങ്ങൾ നമസ്കരിപ്പാർ ഉണ്ടാക്കിയ സ്വരൂപങ്ങളായ മാലോക്കിന്റെ കുടാവവും രേഫാൻവേവൻ്റെ നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു നടന്നുവപ്പോ; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബാബിലോന്നപ്പറി പ്രവസിപ്പിക്കും” എന്നു പ്രവാചകമാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവപ്പോ. 44 നീ കണ്ണമാതിരിക്കൊത്തവല്ലോ അതിനെ തീർക്കേണം എന്നു മോശേയോടു അരുളിച്ചേയ്യവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ പിതാക്കമൊർക്കു മരുഭൂമിയിൽ സാക്ഷ്യകുടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 45 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊർ അതു ഏറ്റു വാങ്ങി ദൈവം നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ അവകാശത്തിലേക്കു യോഗ്യവയ്യമായി കൊണ്ടുവന്നു ദാവിദിന്റെ കാലംവരെ വെച്ചിരുന്നു. 46 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ക്ഷപലഭിച്ചു, യാക്കോസിന്റെ ദൈവത്തിനു ഒരു വാസനയലം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. 47 ശലോമോൻ അവനു ഒരു ആലയം പണിതു. 48 അത്യുന്നതൻ കൈപ്പണിയായതിൽ വസിക്കുന്നില്ലതാനും 49 “സ്വർഗ്ഗം എനിക്കു സിംഹാസനവും ഭൂമി എന്റെ പാദപീഠവും ആകുന്നു. നിങ്ങൾ എനിക്കു പണിയുന്ന ആലയം എത്രവിധം? എന്റെ വിശ്രമസ്ഥലവും എത്രു? 50 ഇതൊക്കെയും എന്റെ കൈയല്ലയോ ഉണ്ടാക്കിയതു എന്നു കർത്താവും

അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു പ്രവാചകൻ പറയുന്നുവെല്ലോ. 51 ശാംഗകാരും ഹ്യദയത്തിനും ചെവിക്കാം പരിപ്പേരുന്ന ഇല്ലാത്തവരുമായുള്ളൂരെ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാരെപ്പോലെ തന്നെ നിങ്ങളും എല്ലായ്പോഴും പരിശുഭാത്മാവിനോടു മറുത്തു നില്ക്കുന്നു. 52 പ്രവാചകമാരിൽ ഏവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാർ ഉപദേവിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളു? നിതിമാനാധവരന്ന് വരവിനെക്കുറിച്ചു മുൻആരിയിച്ചുവരെ അവർ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 53 അവനു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഭ്രാഹികളും കൊലപാതകരും ആയിത്തീർന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവദുതമാരുടെ നിയോഗങ്ങളായി ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചു എങ്കിലും അതു പ്രമാണിച്ചിട്ടില്ല. 54 ഈ കേടുപ്പോൾ അവർ കോപപരവരശരായി അവരന്റെ നേരെ പല്ലുകടിച്ചു. 55 അവനോ പരിശുഭാത്മാവു നിരന്തവന്നായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉറ്റേന്നാകി, ദൈവമഹത്യവും ദൈവത്തിരുന്ന് വലത്തുഭാഗത്തു യേശു നില്ക്കുന്നതും കണ്ണു: 56 ഈതാ, സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപ്രത്യേകം ദൈവത്തിരുന്ന് വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നതും എന്ന് കാണുന്നു എന്നു പറയുന്നു. 57 അവർ ഉറക്ക നിലവിഴിച്ചു, ചെവി പൊത്തിക്കാണ്ണു ഓനിച്ചു അവരന്റെ നേരെ പാതയുചെന്നു, 58 അവനെ ഗഗരത്തിൽനിന്നു തള്ളി പുരത്താകി കല്ലുറിഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം ശൗര്യ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ബാല്യകാരന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. 59 കർത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈകുക്കാഞ്ഞാമെ എന്നു സ്ഥാപിക്കാം വിജിച്ചപേക്ഷിക്കയിൽ അവർ അവനെ കല്ലുറിഞ്ഞു. 60 അവനോ മുട്ടുകുത്തി: കർത്താവേ, അവർക്കു ഈ പാപം നിരുത്തരുതെ എന്നു ഉച്ചതിൽ നിലവിഴിച്ചു. ഈ പറയ്തിട്ടു അവൻ നിദ്രപാപിച്ചു.

8 അവനെ കൊലപചെയ്തതു ശാലിനു സമ്മതമായിരുന്നു. അനു യെരുശലേമിലെ സഭക്കു ഒരു വലിയ ഉപദേവം നേരിട്ടു; അപ്പൊസ്തലമനാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും യെഹുദ ശമര ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി. 2 ഭക്തിയുള്ള പുരുഷമനാർ സ്ഥാപിക്കാൻ അടക്കം ചെയ്തു, അവനെക്കുറിച്ചു വലിയൊരു പ്രലാപം കിഴച്ചു. 3 എന്നാൽ ശൗര്യ വിടുതോറും ചെന്നു പുരുഷമാരെയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചിട്ടു തടവിൽ എല്ലിച്ചുകൊണ്ടു സദയ മുടിച്ചു പോന്നു. 4 ചിതറിപ്പോയവർ വചനം സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു അവിടവിട സഞ്ചരിച്ചു. 5 മിലിപ്പോസ് ശമരപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു അവരോടു ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. 6 മിലിപ്പോസ് ചെയ്ത അടയാളങ്ങളെ പുരുഷാരങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്ക്കയാൽ അവൻ പറയുന്നതു എക്കമന്ത്രണാട ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 7 അശുഭാത്മാകൾ ബാധിച്ച പലർിൽനിന്നും അവ ഉറക്ക നിലവിഴിച്ചുകൊണ്ടു പുരുഷപ്പുടു; അനേകം പക്ഷവാതകകാരും മുടക്കരും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 8 അങ്ങനെനു ആ പട്ടണത്തിൽ വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. 9 എന്നാൽ ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ ആ പട്ടണത്തിൽ ആഭിചാരം ചെയ്തു, താൻ മഹാൻ എന്നു പറയുന്ന ശമരജാതിയെ ഭേദിപ്പിച്ചുപോന്നു. 10 ഇവൻ മഹതി എന ദൈവഗ്രഥി ആകുന്നു എന്നു പറയുന്ന ആബാലവുഡം എല്ലാവരും അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു. 11 ഇവൻ ആഭിചാരംകൊണ്ടു എറിയ കാലം അവരെ മേഖലകയാൽ അതേ അവൻ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചതു. 12 എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്ന മിലിപ്പോസിനെ അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ പുരുഷമാരും സ്ത്രീകളും സ്കാനം ഏറ്റു.

13 ശിമോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം എറ്റു ഫിലിപ്പാസിനോടു ചേർന്നു നിന്നു, വലിയ വീര്യപ്രവർത്തികളും അടയാളങ്ങളും നടക്കുന്നതു കണ്ടു ഭേദിച്ചു. 14 അനന്തരം യെരുശലേമിലുള്ള അപ്പാസ്തലമാർ, ശമര്ജ് ദൈവവചനം കൈകൈകാണ്ടു എന്നു കേട്ടു പത്രാസിനെയും യോഹനാനെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 15 അവർ ചെന്നു, അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 16 അനുവരെ അവരിൽ ആരുടെമേലും ആത്മാവു വനിയുനില്ല; അവർ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റിരുന്നതെയുള്ളു. 17 അവർ അവരുടെമേൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചു. 18 അപ്പാസ്തലമാർ കൈ വെച്ചതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചതു ശിമോൻ കണ്ടാരെ അവർക്കു ദേവ്യം കൊണ്ടുവന്നു; 19 ഞാൻ ഒരുത്തരല്ല മേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവനു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിപ്പാൻ തക്കവെള്ളും ഈ അധികാരം എന്നിക്കും തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പത്രാസ് അവനോടു; ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗം പണ്ടത്തിനു വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നീ നിരുപ്പിക്കുകൊണ്ടു നിന്റെ പണം നിന്നോടുകൂടു നശിച്ചുപോകരു. 21 നിന്റെ ഹ്യായം ദൈവ സന്നിധിയിൽ നേരുള്ളതല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ നിനക്കു പക്ഷും ഓഹരിയുമില്ല. 22 നീ ഈ വഴിയും വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പുടുക്കു കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക; പക്ഷേ നിന്റെ ഹ്യായത്തിലെ നിരുപണം ക്ഷമിച്ചുകിട്ടുമായിരിക്കും. 23 നീ കൈപ്പുള്ള പകയിലും അനീതിയുടെ ബന്ധനത്തിലും അകപ്പട്ടിക്കുവേണ്ടുന്നു എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതിനു ശിമോൻ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു എന്നും എന്നിക്കു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ കർത്താവിനോടു എന്നിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 അവർ കർത്താവിന്റെ വചനം സാക്ഷികരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുശേഷം ശ്രമക്കാരുടെ അനേക ഗ്രാമങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അനിയിച്ചുകൊണ്ടു യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 26 അനന്തരം കർത്താവിന്റെ ദുതൻ ഫിലിപ്പാസിനോടു; നീ എഴുന്നേറ്റു തെക്കോടു യെരുശലേമിൽ നിന്നു ഗസൈക്കുള്ള നിർജ്ജനമായ വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അവൻ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ കനക എന എത്രേപ്പാരാ രാജഞ്ചിയുടെ രൂപംബന്ധനക്കും അവലും സകലഭണ്യാരത്തിനും മേൽവിചാരകനുമായ രൂപംത്രേപ്പാരെ കണ്ടു. അവൻ യെരുശലേമിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകയിൽ 28 തേരിൽ ഇരുന്നു യെശയാപ്രവാചകരിൽ പുസ്തകം വായിക്കയായിരുന്നു. 29 ആത്മാവു ഫിലിപ്പാസിനോടു; നീ അടുത്തുചെന്നു തേരിനോടു ചേർന്നുനടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ഫിലിപ്പാസ് ഓടിച്ചെല്ലാണോൾ യെശയാപ്രവാചകരിൽ പുസ്തകം വായിക്കുന്നതു കേട്ടു; നീ വായിക്കുന്നതു ശഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു; 31 ഒരുത്തൻ പൊരുൾ തിരിച്ചുതരാഞ്ഞാൽ എങ്ങനെന ശഹിക്കും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു, ഫിലിപ്പാസ് കയറി തന്നോടുകൂടു ഇരിക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 തിരുവെഴുത്തിൽ അവൻ വായിച്ച ഭാഗമാവിതു: “അറുക്കുവാനുള്ള ആടിനെപ്പോലെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി; രോമം കത്തിക്കുന്നവൻ മുമ്പാകെ മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന കൂദാശാടിനെപ്പോലെ അവൻ വായ്തുകാതിരുന്നു. 33 അവൻ താഴചയിൽ അവനു ന്യായം കിട്ടാതെ പോയി; അവൻ തലമുറയെ ആർ വിവരിക്കും? ഭൂമിയിൽ നിന്നു അവന്റെ ജീവനെ എടുത്തുകളിയുന്നവല്ലോ” 34 ഷണ്യൻ ഫിലിപ്പാസിനോടു; ഇതു

പ്രവാചകൻ ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു? തന്നെക്കുറിച്ചോ മറ്റാരുത്തനെക്കുറിച്ചോ എന്നു പറഞ്ഞുതുരേണും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 35 മിലിപ്പോസ് ഈ തിരുവൈശ്വരത്തു ആധാരമാകി അവനോടു യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 36 അവർ ഇങ്ങനെ വഴിപോകയിൽ വെള്ളമുള്ളേണ്ടാരു സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ ഷണ്യൻ: ഇതാ വെള്ളം; ഞാൻ സ്നാനം ഏല്പക്കുന്നതിനു എന്തു വിരോധം എന്നു പറഞ്ഞു. 37 [അതിനു മിലിപ്പോസ്: നീ പുർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആകാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രൻ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.] 38 അങ്ങനെ അവൻ തേരെ നിർത്തുവാൻ കല്പിച്ചു: മിലിപ്പോസും ഷണ്യനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ ഇരഞ്ഞി, അവൻ അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. 39 അവർ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറിയപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവു മിലിപ്പോസിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; ഷണ്യൻ അവനെ പിനെ കണ്ടില്ല; അവൻ സന്നോഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ വഴിക്കു പോയി. 40 മിലിപ്പോസിനെ പിനെ അസ്തോറിൽ കണ്ടു; അവൻ സജ്ജരിച്ചു എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു കൈസര്യതിൽ എത്തി.

9 ശൗഖ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ ഭീഷണിയും കൊലയും നിശ്ചിച്ചുകൊണ്ടു മഹാപുരോഹിതന്റെ അടക്കത്തെ ചെന്നു, 2 ദമസ്കോസിൽ ഈ മാർഗ്ഗകാരായ വല്ല പുരുഷമാരെയോ സ്ത്രീകളെയോ കണ്ണാൽ അവരെ പിടിച്ചുകെട്ടി തയരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാതകവെള്ളം അവിടത്തെ പള്ളികൾക്കു അവനോടു അധികാരപത്രം വാങ്ങി. 3 അവൻ പ്രയാണം ചെയ്തു ദമസ്കോസിനു സമീപിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു വെളിച്ചം അവന്റെ ചുറ്റു മിനി; 4 അവൻ നിലത്തു വീണു; ശൗലേ, ശൗലേ, നീ എന്നെ ഉപദേവിക്കുന്നതു എന്നു എന്നു തന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേടു. 5 നീ ആരാകുന്നു, കർത്താവേ, എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിനു: നീ ഉപദേവിക്കുന്ന യേശു ആകുന്നു ഞാൻ. 6 നീ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുക; നീ ചെയ്യേണ്ടുന്നതു അവിടെ വെച്ചു നിന്നോടു പറയും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7 അവനോടുകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്ത പുരുഷമാർ ശബ്ദം കേടു എങ്കിലും ആരെയും കാണാതെ മരവിച്ചു നിന്നു. 8 ശൗഖ നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു കണ്ണു തുന്നാറെ നന്നാ കണ്ടില്ല; അവർ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു ദമസ്കോസിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; 9 അവൻ മുന്നു ഭിവസം കണ്ണു കാണാതെയും തിന്നുകയോ കൂടിക്കയോ ചെയ്യാതെയും ഇരുന്നു. 10 എന്നാൽ അനന്നാസ് എന്നൊരു ശിഷ്യൻ ദമസ്കോസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു: അവനെ കർത്താവു ഒരു ദർശനത്തിൽ: അനന്നാസേ എന്നു വിളിച്ചു. കർത്താവേ, അടിയൻ ഇതാ എന്നു അവൻ വിളിക്കേടു. 11 കർത്താവു അവനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു നേർവ്വീമി എന്ന തെരുവിൽ ചെന്നു, യുദ്ധത്തു വീടിൽ തർസെസാസുകാരനായ ശൗഖ എന്നു പേരുള്ളവനെ അന്നേഷിക്ക; 12 അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അനന്നാസ് എന്നൊരു പുരുഷൻ അകത്തു വന്നു താൻ കാച്ച പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്റെ മേൽ കൈ വെക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 13 അതിനു അനന്നാസ്: കർത്താവേ, ആ മനുഷ്യൻ തയരുശലേമിൽ നിന്റെ വിശുദ്ധമാർക്കു എത്ര ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പലരും പറഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 14 ഇവിടെയും നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവരെ കൈയ്യും

പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ അവനു മഹാപുരോഹിതമാരുടെ അധികാരപത്രം ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 കർത്താവു അവനോടു; നീ പോക; അവൻ എന്തു നാമം ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്നാർക്കും യിസ്രായേൽമകൾക്കും മുമ്പിൽ വഹിപ്പാൻ താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നൊരു പാത്രം ആകുന്നു. 16 എന്തു നാമത്തിനു വേണ്ടി അവൻ എന്തല്ലോ കഷ്ണം അനുഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു താൻ അവനെ കാണിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അങ്ങനെ അനന്ത്യാസ് ആ വീടിൽ ചെന്നു അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചു; ശാലേ, സഹോദരാ, നീ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു പരിശുഭ്യാത്മപൂർണ്ണൻ ആക്കേണ്ടതിനു നീ വന വഴിയിൽ നിനക്കു പ്രത്യുക്ഷനായ യേശു എന കർത്താവു എന അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവൻ എന്തു കണ്ണിൽ നിന്നു ചെതുവാൽപ്പോലെ വീണു; കാഴ്ച ലഭിച്ചു അവൻ എഴുന്നേറ്റു സന്നാനം എൽക്കയും ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു ബലം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 19 അവൻ ദമസ്കൊസിലുള്ള ശിഖ്യമാരോടു കൂടെ കുഗിനനാൾ പാർത്തു, 20 യേശു തനേ ദൈവപുതൻ എന്നു പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. 21 കേടുവർ എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു; ദയവുശലേമിൽ ഈ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കു നാശം ചെയ്തവൻ ഇവന്നല്ലയോ? ഇവിടെയും അവരെ പിടിച്ചുകെട്ടി മഹാപുരോഹിതമാരുടെ അടക്കത്തെ കൊണ്ടുപോകുവാനല്ലോ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ശാലേ മെല്ലക്കുമേൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു, യേശു തനേ ക്രിസ്തു എന്നു തെളിയിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ പാർക്കുന്ന ദയപൂദമാരെ മിണ്ടാതാക്കി. 23 കുഗിനനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദയപൂദമാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു. 24 ശാൽ അവരുടെ കൂടുക്കു അറിഞ്ഞു; അവനെ കൊല്ലുവാൻ അവർ രാവും പകല്യും നഗര ഗ്രാമപുരങ്ങളിൽ കാവൽ വെച്ചു. 25 എന്നാൽ അവൻ ശിഖ്യമാർ രാത്രിയിൽ അവനെ ഒരു കൊട്ടായിലാക്കി മതിൽവഴിയായി ഇരക്കിവിട്ടു. 26 അവൻ ദയവുശലേമിൽ എത്തിയാറെ ശിഖ്യമാരോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ ഒരു ശിഖ്യൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ എല്ലാവരും അവനെ പേടിച്ചു. 27 ബൻനാബാസോ അവനെ കൂടി അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ അടക്കത്തെ കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ വഴിയിൽ വെച്ചു കർത്താവിനെ കണ്ടതും കർത്താവു അവനോടു സംസാരിച്ചതും ദമസ്കൊസിൽ അവൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചതും എല്ലാം അവരോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 28 പിന്നെ അവൻ ദയവുശലേമിൽ അവരുമായി പെരുമാറുകയും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്യത്തോടെ പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു. 29 ധവനഭാഷകകാരായ ദയപൂദമാരോടും അവൻ സംഭാഷിച്ചു തർക്കിച്ചു; അവരോ അവനെ കൊല്ലുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. 30 സഹോദരമാർ അതു അറിഞ്ഞു അവനെ കൈസരയിലേക്കു കൂടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവിടെനിന്നു തർസോസിലേക്കു അയച്ചു. 31 അങ്ങനെ ദയപൂദ്യാ, ശലീല, ശമര്യ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ കൈയെക്കു സമാധാനം ഉണ്ടായി, അതു ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചും കർത്താവിനോടുള്ള കേതിയിലും പരിശുഭ്യാത്മാവിന്റെ പ്രഭോധനയിലും നടന്നും പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 32 പത്രാസ് എല്ലാവും സഞ്ചാരിക്കയിൽ ലുദ്ധയിൽ പാർക്കുന്ന വിശുഭ്യമാരുടെ അടുക്കലും ചെന്നു, 33 അവിടെ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു എടു സംവത്സരമായി കിടപ്പിൽ ആയിരുന്ന എന്നെന്നയാസ് എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യരെ കണ്ടു. 34 പത്രാസ് അവനോടു; എന്നെന്നയാസേ, യേശുക്രിസ്തു നിനെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു;

എഴുന്നേറ്റു താനായി തന്നെ കിടക്കെ വിർഖുകൊൾക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു. 35 ലുദ്ധിലും ശാരോനിലും പാർക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ കണ്ണു കർത്താവിക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. 36 യോപ്പയിൽ പ്രേമാൻ എന്നർത്ഥമുള്ള തബിിമാ എന്നു പേരുള്ളാരു ശിഷ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ വളരെ സർവ്വവ്യതികളും ധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുപോന്നവളായിരുന്നു. 37 ആ കാലത്ത് അവൻ ദിനും പിടിച്ചു മരിച്ചു; അവൻ അവരെ കുളിപ്പിച്ചു ഒരു മാളികമുറിയിൽ കിടത്തി. 38 ലുദ്ധ യോപ്പക്കു സമീപമാകയാൽ പത്രാസ് അവിടെ ഉണ്ടെന്നു ശിഷ്യനാർക്കേടു: നീ താമസിയാതെ തന്ത്രങ്ങളുടെ അടക്കലോളം വരേണ്ടം എന്നു അപേക്ഷിപ്പാൻ രണ്ടു ആളു അവന്റെ അടക്കൽ അയച്ചു. 39 പത്രാസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ ചെന്നു. എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവനെ മാളികമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ വിധവമാർ എല്ലാവരും കർത്തുകൊണ്ടും തബിിമാ തന്ത്രങ്ങളാടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ കുപ്പായങ്ങളും ഉടപ്പുകളും കാണിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ ചുറ്റും നിന്നു. 40 പത്രാസ് അവരെ കൈയെയും പുറത്തിറിക്കി മുട്ടുകൂത്തി പ്രാർത്ഥമിച്ചു ശവത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: തബിിത്തെയെ, എഴുന്നേഡ്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ കണ്ണു തുറന്നു പത്രാസിനെ കണ്ണു എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു. 41 അവൻ കൈ കൊടുത്തു അവരെ എഴുന്നേഡ്പിച്ചു, വിശുദ്ധനാരെയും വിധവമാരെയും വിളിച്ചു അവരെ ജീവനുള്ളവളായി അവരുടെ മുന്നിൽ നിറുത്തി. 42 ഇതു യോപ്പയിൽ എങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി, 43 പലരും കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു. പിന്നെ അവൻ തോൽക്കൊല്ലുന്നായ ശിമോൻ എന ഒരുത്തനോടുകൂടെ വളരെ നാൾ യോപ്പയിൽ പാർത്തു.

10 കൈസരുയിൽ ഇത്താലിക എന പട്ടാളത്തിൽ കൊർന്നേലൃഗാസ് എന്നു പേരുള്ളാരു ശതാധിപൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ ഭക്തനും തന്റെ സകലഗ്രഹത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തെ ദേഹപ്പട്ടനവനുമായി ജനത്തിനു വളരെ ധർമ്മം കൊടുത്തും എപ്പോഴും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥമിച്ചും പോന്നു. 3 അവൻ പകർക്ക എകദേശം ഓവതാം മണിനേരത്തു ഒരു ദർശനത്തിൽ ഒരു ദൈവദുർഘടന തന്റെ അടുക്കൽ അകത്തു വരുന്നതു സ്പഷ്ടമായി കണ്ണു: കൊർന്നേലൃഗാസേ എന്നു തന്നോടു പറയുന്നതും കേടു. 4 അവൻ അവനെ ഉറു നോക്കി ദേഹവരശനായി: എന്നാകുന്നു കർത്താവേ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു: നീന്റെ പ്രാർത്ഥമനയും ധർമ്മവും ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ യോപ്പയിലേക്കു അള്ളയച്ചു, പത്രാസ് എന്നു മരുപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക. 6 അവൻ തോൽക്കൊല്ലുന്നായ ശിമോൻ എന്നൊരുവനോടു കൂടെ പാർക്കുന്നു. അവന്റെ വീട്ടു കാല്പനിത്തു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവനോടു സംസാരിച്ച ദൃതൻ പോയ ശ്രേഷ്ഠം അവൻ തന്റെ വേലക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും തന്റെ അടുക്കൽ അക്കന്തി നില്ക്കുന്നവരിൽ ദൈവക്കേതനായോരു പടയാളിയെയും 8 വിളിച്ചു സകലവും വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു യോപ്പയിലേക്കു അയച്ചു 9 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ യാത്രചെയ്തു പട്ടാളത്തോടു സമീപിക്കുന്നേപാൾ പത്രാസ് ആറാം മണിനേരത്തു പ്രാർത്ഥമിപ്പാൻ വെഞ്ചാടത്തിൽ കയറി. 10 അവൻ വളരെ വിശനീക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; അവൻ ഒരുക്കുന്നേപോക്കു അവനു ഒരു വിവർത്ത വന്നു. 11 ആകാശം തുറന്നിടക്കുന്നതും വലിയൊരു തുപ്പട്ടിപോലെ നാലു കോൺകും കെട്ടിട്ടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇരക്കിവിട്ടോരു

പാത്രം വരുന്നതും അവൻ കണ്ടു. 12 അതിൽ ഭൂമിയിലെ സകലവിധ നാൽക്കാലിയും ഇംജാതിയും ആകാശത്തിലെ പറവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 പത്രാസേ, എഴുന്നേറ്റു അരുത്തു തിനുകു എന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 14 അതിനു പത്രാസ്: ഒരിക്കലുംപാടില്ല, കർത്താവേ; മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയതൊന്നും ഞാൻ ഒരുന്നാളും തിനിടില്ലാലോ. 15 ആ ശബ്ദം രണ്ടാംപ്രാവശ്യം അവനോടു: ദൈവം ശുദ്ധികരിച്ചതു നീ മലിനമെന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ഇങ്ങനെ മുന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; ഉടനെ പാത്രം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. 17 ഈ കണ്ണ ദർശനം എന്നതായിരിക്കും എന്നു പത്രാസ് ഉള്ളിൽ ചണവലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൊർന്നേലുംബന്ന് അയച്ച പുരുഷനാർ ശ്രീമോന്നൃ വീടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നു: 18 പത്രാസ് എന്നു മറ്റ് പേരുള്ള ശ്രീമോന്ന ഇവിടെ പാർക്കുന്നുണ്ടോഎന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു: 19 പത്രാസ് ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു അവനോടു: മുന്നു പുരുഷനാർ നിനെ അനേകിക്കുന്നു: 20 നീ എഴുന്നേറ്റു ഇരങ്ങിച്ചെല്ലുക; ഞാൻ അവരെ അയച്ചതാകകൊണ്ടു ഓന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടു കൂടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 21 പത്രാസ് ആ പുരുഷനാരുടെ അടുക്കൽ ഇരങ്ങിച്ചെന്നു: നിങ്ങൾ അനേകിക്കുന്നവൻ ഞാൻ തന്നെ; നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിനു അവർ: നീതിമാനും ദൈവഭക്തനും യൈഹൂദമാരുടെ സകലജാതിയാലും നല്ല സാക്ഷ്യംകൊണ്ടവനും ആയ കൊർന്നേലുംബന്ന് എന്ന ശതാധിപനു നിനെ വീടിൽ വരുത്തി നിന്നു പ്രസംഗം കേൾക്കേണം എന്നു ഒരു വിശ്വദൃതനാൽ അരുള്ളപ്പാടുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരെ അക്കത്തു വിളിച്ചു പാർപ്പിച്ചു; പിരുന്നാൾ എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു; യോപ്പയിലെ സഹോദരനാർ ചിലരും അവനോടുകൂടെ പോയി. 24 പിരുന്നാൾ കൈസരുയിൽ എത്തി; അവിടെ കൊർന്നേലുംബന്ന് ചാർച്ചക്കാരെയും അടുത്ത സന്നേഹിതനാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി, അവർക്കായി കാത്തിരുന്നു. 25 പത്രാസ് അക്കത്തു കയറിയപ്പോൾ കൊർന്നേലുംബന്ന് എതിരേറ്റു അവൻറു കാല്ക്കുൽ വിണ്ണു നമസ്കരിച്ചു. 26 പത്രാസോ: എഴുന്നേലക്കു, ഞാനും ഒരു മനുഷ്യന്തെ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ എഴുന്നേപ്പിച്ചു. 27 അവനോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടു അക്കത്തു ചെന്നു, അനേകർ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അവനോടു: 28 അനുജാതിക്കാരന്നു അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതും അവനുമായി പെരുമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും യൈഹൂദനു നിഷിഡം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. ഏകില്ലോ ഒരു മനുഷ്യനെയും മലിനനാ അശുദ്ധനാ എന്നു പരയരുതെന്നു ദൈവം എന്നിക്കു കാണിച്ചു തനിരിക്കുന്നു. 29 അതുകൊണ്ടാകുന്നു നിങ്ങൾ ആളയച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എതിർ പറയാതെ വന്നതു; എന്നാൽ എന്ന വിളിപ്പിച്ച സംഗതി എന്തു എന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിനു കൊർന്നേലുംബന്ന്: നാലാകുന്നാൾ ഇള നേരത്തു ഞാൻ വീടിൽ ഓന്താം മണിനേരത്തെ പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശുഖ്യവസ്ഥം ധർശിച്ചു പുരുഷൻ എന്നു മുന്നിൽ നിന്നു: 31 കൊർന്നേലുംബന്നേ, ദൈവം നിന്നു പ്രാർത്ഥന കേടു നിന്നു ധർമ്മം ഓർത്തിരിക്കുന്നു. 32 യോപ്പയിലേക്കു ആളയച്ചു പത്രാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശ്രീമോനെ വിളിപ്പിക്ക; അവൻ കടല്ലുറത്തു തോൽക്കാലുന്നായ ശ്രീമോന്നൃ വീടിൽ പാർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33 കഷണത്തിൽ

താൻ നിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു; നീ വന്നതു ഉപകാരം. കർത്താവു നിന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും കേൾപ്പാൻ തെങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ മുഖാകെ കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 34 അപ്പോൾ പത്രാസ് വായി തുറന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ദൈവത്തിനു മുഖപക്ഷമില്ല എന്നും 35 ഏതു ജാതിയിലും അവനെ ദൈപ്പട്ടു നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ അവൻ അംഗികരിക്കുന്നു എന്നും താൻ ഇപ്പോൾ യാമാർത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. 36 അവൻ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുലം സമാധാനം സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു തിന്നായെൽ മകൾക്കു അയച്ച വചനം, 37 യോഹനാൻ പ്രസംഗിച്ചു സ്നാനത്തിന്റെശേഷം ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി ദൈഹ്യത്യയിൽ ഒക്കെയും ഉണ്ടായ വർത്തമാനം, 38 നസരായനായ യേശുവിനെ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ നന്ദചെയ്തതും പിശാച്ചു ബാധിച്ചവരെ ഒക്കെയും സാഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു സംശയിച്ചതുമായ വിവരം തനേ നീങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലാ. 39 ദൈഹ്യത്യദേഹത്തിലും ദൈരുശലേമിലും അവൻ ചെയ്ത സകലത്തിനും തെങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. അവനെ അവർ മരത്തിനേൽ തുക്കിക്കൊണ്ടു; 40 ദൈവം അവനെ മുന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേള്ളിച്ചു, 41 സകല ജനത്തിനുമല്ല, ദൈവം മുന്നുകൂട്ടി നിയമിച്ചു സാക്ഷികളായി, അവൻ മരിച്ചവർബ�ൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേരശേഷം അവനോടുകൂടെ തിന്നുകൂടിച്ചുവരായ തെങ്ങൾക്കു തനേ പ്രത്യക്ഷനാക്കിത്തനു. 42 ജീവികർക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായാധിപതിയായി ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ അവൻ തനേ എന്നും ജനത്താടു പ്രസംഗിച്ചു സാക്ഷികൾപ്പാൻ അവൻ തെങ്ങളോടു കല്പിച്ചു. 43 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും അവൻറെ നാമം മൂലം പാപമോചനം ലഭിക്കും എന്നും സകല പ്രവാചകന്മാരും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 44 ഈ വാക്കുകളെ പത്രാസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നോൾ തനേ വചനം കേടു എല്ലാവരുടെ മേലും പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നു. 45 അവർ അനുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതും ദൈവത്തെ മഹത്തീകരിക്കുന്നതും കേൾക്കയാൽ 46 പത്രാസിനോടുകൂടെ വന്ന പരിപ്പേരുന്നകാരായ വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ഭാനം ജാതികളുടെ മേലും പകർന്നതു കണ്ണു വിസ്താരിച്ചു. 47 നമ്മപ്പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ച ഇവരെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു കൂടാതവെള്ളം വെള്ളം വിലക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞതു. 48 പത്രാസ് അവരെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ ചില ദിവസം അവിട താമസിക്കേണ്ണ എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു.

11 ജാതികളും ദൈവവചനം കൈകൈക്കാണ്ടു എന്നു അപ്പാസ്തലമാരും ദൈഹ്യത്യിലുള്ള സഹോദരമാരും കേടു. 2 പത്രാസ് ദൈരുശലേമിൽ ഏത്തിയപ്പോൾ പരിപ്പേരുന്നകാർ അവനോടു വാദിച്ചു: 3 നീ അഗ്രചർമ്മികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു. 4 പത്രാസ് കാര്യം ആദിമുതൽ ക്രമമായി അവരോടു വിവർിച്ചുപറഞ്ഞതു: 5 താൻ യോപ്പാപട്ടണത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ വിവശതയിൽ ഒരുദർശനം കണ്ണു: ആകാശത്തിൽനിന്നു നാലു കോൺം കെട്ടി ഇരകിയ വലിയ തുപ്പട്ടിപ്പോലെ ഒരു പാത്രം എൻ്റെ അടുക്കലോളം വന്നു. 6 അതിൽ താൻ സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ

ഭൂമിയിലെ നാൽക്കാലികളെയും കാട്ടുമുഗങ്ങളെയും ഇഴജാതികളെയും ആകാശത്തിലെ പറവകളെയും കണ്ണു്: 7 പത്രാസേ, എഴുന്നേറ്റു അരുത്തു തിനുക എന്നു എന്നോടു പറയുന്നൊരു ശബ്ദവും കേട്ടു. 8 അതിനു താൻ: ഏകലെയും പാടില്ല, കർത്താവേ; മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയതെന്നും ഏകലെയും എന്നേ വായിൽ ചെന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ആ ശബ്ദം പിന്നെയും ആകാശത്തിൽ നിന്നു്: ദൈവം ശുഖികൾച്ചതു നീ മലിനം എന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 ഈ മുന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; പിനെ എല്ലാം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. 11 അപ്പോൾ തന്നെ കൈസരുയിൽ നിന്നു എന്നേ അടുക്കൽ അയച്ചിരുന്ന മുന്നു പുരുഷമാർ തൈങ്ങൾ പാർത്ത വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നു; 12 ഒന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ പോകുവാൻ ആത്മാവു എന്നോടു കല്പിച്ചു. ഈ അരു സഹോദരരാജും എന്നോടുകൂടെ പോന്നു; തൈങ്ങൾ ആ പുരുഷങ്ങൾ വീട്ടിൽ ചെന്നു. 13 അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ദുതൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണു എന്നും നീ യോപ്പയിലേക്കു ആളയച്ചു പത്രാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക; 14 നീയും നിന്നേ ശൃംഗം മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള വാക്കുകളെ അവൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കും എന്നു ദുതൻ പറഞ്ഞു എന്നും തൈങ്ങളോടു അറിയിച്ചു. 15 താൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു പരിശുഭ്യാത്മാവു ആതിയിൽ നമ്മുടെമേൽ എന്നപോലെ അവരുടെ മേലും വന്നു. 16 അപ്പോൾ താൻ: യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; നീങ്ങൾക്കോ പരിശുഭ്യാത്മാവുകൊണ്ടു സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞ വാക്കു ഓർത്തു. 17 ആകയാൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരായ നമ്മകു തന്നതുപോലെ അതേ ഭാനത്തെ അവർക്കും ദൈവം കൊടുത്തു എങ്കിൽ ദൈവത്തെ തടപ്പാൻ തക്കവള്ളും താൻ ആർ? 18 അവർ ഈ കേടപ്പോൾ മിണ്ടാതിരുന്നു: അങ്ങനെ ആയാൽ ദൈവം ജാതികൾക്കും ജീവഭാപ്തികായി മാനസാന്തരം നല്കിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്പെടുത്തി. 19 സ്നഥമാനനാസ് നിമിത്തം ഉണ്ഡായ ഉപദ്രവം ഹേതുവാൽ ചിതറിപ്പോയവർ യെഹൂദമാരോടുള്ളാതെ മറ്റാരോടും വചനം സംസാരിക്കാതെ ഫോർമിക്കും, കുപ്രാസ്, അന്ത്യാക്രാന്തി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളോളം സഖവർച്ചു. 20 അവൻകു ചിലർ കുപ്രാസകാരും കുറേനക്കാരും ആയിരുന്നു; അവർ അന്ത്യാക്രയിൽ എത്തിയശേഷം യവനമാരോടും കർത്താവായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. 21 കർത്താവിന്റെ കൈ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വലിയൊരു കൂട്ടം വിശ്വസിച്ചു കർത്താവികളെക്കു തിരിഞ്ഞു. 22 അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വർത്തമാനം യെരുശലേമിലെ സദയുടെ ചെവിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ ബർനബാസിനെ അന്ത്യാക്രയയോളം പറഞ്ഞയച്ചു. 23 അവൻ ചെന്നു ദൈവക്കുപ കണ്ണു സന്ന്താപിച്ചു, എല്ലാവരും ഹൃദയനിർബ്ബന്ധയത്തോടെ കർത്താവിന്നോടു ചേർന്നുനില്ക്കാനെക്കവല്ലും പ്രഭോധിപ്പിച്ചു. 24 അവൻ നല്ല മനുഷ്യനും പരിശുഭ്യാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും നിന്നഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു; വളരെ പുരുഷമാരും കർത്താവിന്നോടു ചേർന്നു. 25 അവൻ ശാലിനെ തിരവാൻ തർസൊസിലേക്കു പോയി, അവനെ കണ്ണത്തിയാരെ അന്ത്യാക്രയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 26 അവർ ഒരു സംവത്സരം മുഴുവനും സഭായോഗങ്ങളിൽ കൂടുകയും ബഹുജനത്തെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു; ആദ്യം

അനൈത്യാക്കയ്തിൽവെച്ചു ശിഷ്യമാർക്കു കുംസത്യാനികൾ എന്നു പേര് ഉണ്ടായി. 27 ആ കാലത്തു യെരുശലേമിൽ നിന്നു പ്രവാചകനാർ അനൈത്യാക്കയ്തിലേക്കു വന്നു. 28 അവർിൽ അഗബബാസ് എന്നു പേരുള്ളാരുവൻ എഴുന്നേറ്റു ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടാകും എന്നു ആത്മാവിനാൽ പ്രവചിച്ചു; അതു കൂർദ്ദദ്വാസിരെ കാലത്തു സംബിച്ചു. 29 അപ്പോൾ യെരുശലൈൽ പാർക്കുന്ന സഹോദരനാരുടെ ഉത്തരിക്കായി ശിഷ്യമാരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തയപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 30 അവർ അതു നടത്തി, ബർന്നബാസിരെറ്റയും ശൗലിരെറ്റയും കയ്തിൽ മുപ്പുമാർക്കു കൊടുത്തയച്ചു.

12 ആ കാലത്തു ഹൈറോദാരാജാവു സദയിൽ ചിലരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിനു

കൈ നീട്ടി. 2 യോഹനാന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ അവൻ വാർക്കോൺടു കൊന്നു. 3 അതു യെരുശലൈമാർക്കു പ്രസാദമായി എന്നു കണ്ടു അവൻ പത്രാസിനെനയും പിടിച്ചു. അപ്പോൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പുത്തിരെ പെരുന്നാൾ ആയിരുന്നു. 4 അവനെ പിടിച്ചുശേഷം പെസഹ കഴിഞ്ഞിട്ടു ജനത്തിരെ മുന്നിൽ നിറുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചു തടവിലാക്കി അവനെ കാപ്പാൻ നനാലു ചേവകർ ഉള്ള നാലു കൂടുത്തിനു ഏലിച്ചു. 5 ഇങ്ങനെ പത്രാസിനെ തടവിൽ സുക്ഷിച്ചുവരുമ്പോൾ സദ ശ്രദ്ധയോടെ അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുപോന്നു. 6 ഹൈറോദാരു അവനെ ജനത്തിരെ മുന്നിൽ നിറുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചതിരെ തലെരാത്രിയിൽ പത്രാസ് രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുവന്നായി രണ്ടു പടയാളികളുടെ നട്ടവിൽ ഉരങ്ങുകയായിരുന്നു; വാതിലിരെ മുന്നിൽ കാവല്ക്കാർ കാരാഗ്യഹം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 7 പെട്ടെന്നു കർത്താവിരെ ദൃതൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായി, അറയിൽ ഒരു ബെളിച്ചും പ്രകാശിച്ചു. അവൻ പത്രാസിനെ വിലാപ്പുരത്തു തട്ടി: വേഗം എഴുന്നേല്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണ്ടാക്കി; ഉടനെ അവരെ ചങ്ങല കൈമേൽ നിന്നു വീണ്ടു പോയി. 8 ദൃതൻ അവനോടു: അര കെട്ടി ചെരിപ്പു ഇട്ടു മുറുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു; നിരെ വസ്ത്രം പുതെച്ചു എരെ പിന്നാലെ വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു, ദൃതൻ മുഖാന്തരം സംഭവിച്ചതു വാസ്തവം എന്നു അഭിയാതെ താൻ ഒരു ദർശനം കാണുന്നു എന്നു നിരുപ്പിച്ചു. 10 അവർ ഒന്നാം കാവലും രണ്ടാമതേതത്തും കടന്നു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ഇതിനു വാതില്ക്കുൽ എത്തി. അതു അവർക്കു സ്വത്വവെ തുറന്നു; അവർ പുറത്തിരിഞ്ഞി ഒരു തെരുവു കടന്നു, ഉടനെ ദൃതൻ അവനെ വിട്ടുപോയി. 11 പത്രാസിനു സുഖവോധം വന്നിട്ടു: കർത്താവു തന്റെ ദൃതനെ അയച്ചു ഹൈറോദാവിരെ കയ്യിൽനിന്നും യെരുശലൈത്തിരെ സകല പ്രതിക്ഷയിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിച്ചു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ വാസ്തവമായി അഭിയുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 12 ഇങ്ങനെ ഗഹിച്ച ശേഷം അവൻ മർക്കോൺ എന്നു മറുപേരുള്ള യോഹനാന്റെ അമ്മ മറിയയുടെ വിട്ടിൽ ചെന്നു. അവിടെ അനേകർ ഒരുമിച്ചു കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 13 അവൻ പടിപ്പുരവാതിൽക്കൽ മുട്ടിയാരെ രോദ എന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി വിളിക്കേൾപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു. 14 പത്രാസിരെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞു, സന്തോഷത്താൽ പടിവാതിൽ തുറക്കാതെ അകത്തേക്കു ഓടി, പത്രാസ് പടിപ്പുരക്കൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു അഭിയിച്ചു. 15 അവർ അവളോടു: നിന്നക്കു ഭ്രാന്തിണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു; അവളോ: അണ്ണ,

ഉള്ളതു തന്നെ എന്നു ഉറപ്പിച്ചുപറയുമ്പോൾ അവൻ്റെ ഭൂതൻ ആകുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 16 പത്രാസ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ തുറന്നപ്പോൾ അവനെ കണ്ണു വിസ്തമയിച്ചു. 17 അവർ മിണ്ണാതിരിപ്പാൻ അവൻ ആംഗ്യം കാട്ടി, കർത്താവു തന്നെ തടവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു; ഇതു യാക്കോബിനോടും ശ്രഷ്ടം സഹോദരമാരോടും അറിയപ്പീൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പിനെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു വേരൊരു സ്ഥലത്തെക്കു പോയി. 18 നേരം വെള്ളത്തപ്പോൾ പത്രാസ് എവിടെ പോയി എന്നു പടയാളികൾക്കു അല്ലമല്ലാത്ത പരിഭ്രം ഉണ്ടായി 19 ഹൈരോദാവു അവനെ അനേഷിച്ചിട്ടു കാണായ്ക്കയാൽ കാവൽക്കാരെ വിസ്തരിച്ചു അവരെ കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു; പിനെ അവൻ യെഹൂദ വിട്ടു കൈസര്യിലേക്കു പോയി അവിടെ പാർത്തു. 20 അവൻ സോരുരുടെയും നിന്മോന്നുരുടെയും നേര കുലിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രാജാവിൻ്റെ ദേശത്തുനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശത്തിനു ആഹാരം കിട്ടിവരിക്കയാൽ അവർ ഏകമന്മൂലാട അവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, രാജാവിൻ്റെ പജ്ഞിയാക്കാരൊന്ന ഷുസ്തതാസിനെ വഹനത്താക്കി സന്ധിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. 21 നിശ്ചയിച്ച ദിവസത്തിൽ ഹൈരോദാവു രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചു ഭ്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നു അവരോടു പ്രസംഗം കഴിച്ചു. 22 ഇതു മനുഷ്യൻ്റെ ശബ്ദമല്ല ഒരു ദേവൻ്റെ ശബ്ദം അതേ എന്നു ജനം ആർത്തു. 23 അവൻ ദൈവത്തിനു മഹത്യം കൊടുക്കായ്ക്കയാൽ കർത്താവിൻ്റെ ഭൂതൻ ഉടനെ അവനെ അടിച്ചു, അവൻ കുമിക്കു ഇരയായി പ്രാണനെ വിട്ടു. 24 എന്നാൽ ദൈവ വചനം മേല്ക്കമേൽ പരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 25 ബർന്നാബാസും ശാലും ശുശ്രൂഷ നിവർത്തിച്ച ശ്രഷ്ടം മർക്കാസ് എന്നു മറു പേരുള്ള യോഹനാനെന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തയ്യാറായോ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

13 അനന്ത്യാക്കയ്തിലെ സദയിൽ ബർന്നാബാസ്, നീശർ എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, കുറേനക്കാരൊന്ന ലുകക്കാസ്, ഇടപ്പളവുമായ ഹൈരോദാവോടുകൂടും വളർന്ന മനായേൻ, ശാൽ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരും ഉപദേശ്യാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവർ കർത്താവിനെ ആരാധിച്ചും ഉപവസിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ: ഞാൻ ബർന്നാബാസിനെന്നും ശാലിനെന്നും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലുക്കായിട്ടു അവരെ എനിക്കു വേർത്തിച്ചീൻ എന്നു പരിശുഖ്യാത്മാവു പറഞ്ഞു. 3 അങ്ങനെ അവർ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. 4 പരിശുഖ്യാത്മാവു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു അവർ സെല്ലുക്ക്യായിലേക്കു ചെന്നു; അവിടെ നിന്നു കപ്പൽ കയറി കുറ്റലാസ് ഭീപിലേക്കുപോയി, 5 സലമിനിൽ ചെന്നു യെഹൂദമാരുടെ പജ്ഞിയിൽ ദൈവവചനം അറിയച്ചു. യോഹനാൻ അവർക്കു ഭൂത്യനായിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 അവർ ഭീപിൽകൂടി പാഹോസ് വരെ ചെന്നപ്പോൾ ബർന്നേശു എന്നു പേരുള്ള യെഹൂദനായി കള്ള പ്രവാചകനായോരു വിജ്ഞാനെ കണ്ടു. 7 അവൻ ബൃഥിമാനായ സെർബ്രൈസ് പാലലാസ് എന്ന ദേശാധിപതിയോടു കൂടെ ആയിരുന്നു; അവൻ ബർന്നാബാസിനെന്നും ശാലിനെന്നും വരുത്തി ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. 8 എന്നാൽ എലീമാസ് എന്ന വിജ്ഞാൻ - ഇതാകുന്നു അവൻ്റെ പേരിന്റെ അർത്ഥം - അവരോടു എതിർത്തുനിന്നു ദേശാധിപതിയുടെ വിശ്വാസം തട്ടത്തുകളിലാണ് ശമിച്ചു. 9 അപ്പോൾ പാലലാസ് എന്നും പേരുള്ള ശാൽ പരിശുഖ്യാത്മപുർണ്ണനായി അവനെ ഉറുന്നോക്കി: 10 ഹേ സകലക്കപടവും സകല ധൂർത്തും നിരണ്ടവനെ,

വിശാചിന്ദ മകനെ, സർവ നീതിയുടെയും ശത്രുവേ, കർത്താവിന്ദ നേർവഴികളെ മരിച്ചുകളയുന്നത് നീ മതിയാക്കുകയില്ലയോ? 11 ഇപ്പോൾ കർത്താവിന്ദ കൈ നിന്ദ മേൽ വീഴും; നീ ഒരു സമയത്തേക്കു സൃഷ്ടിനു കാണാതെ കുരുടനായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഒരു തിമിരവും ഇരുട്ടും അവന്ദ മേൽ വീണ്ടും; കൈപിടിച്ചു നടത്തുന്നവരെ തിരഞ്ഞെകാണ്ഡു അവൻ തപ്പിനടന്നു. 12 ഈ ഉണ്ടായത് ദേശാധിപതി കണ്ണിട്ടു കർത്താവിന്ദ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു വിശ്വസിച്ചു. 13 പാലാസും കുടയുള്ളവരും പാഹമാസിൽനിന്നു കപ്പൾ നീകൾ, പാമ്പുലാദേശത്തിലെ പെർഫൂക്കു ചെന്നു. അവിടെവെച്ചു യോഹനാൻ അവരെ വിടുപിരിഞ്ഞു തെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 14 അവരോ പെർഫൂയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പിസിദ്യാദേശത്തിലെ അന്ത്യാക്കയ്തിൽ എത്തി ശമുത്ത് നാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഇരുന്നു. 15 ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകങ്ങളും വായിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണികൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ആളുയച്ചു: സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കു ജനനേതാടു പ്രഖ്യായനം വല്ലതും ഉണ്ടക്കിൽ പറവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. 16 പാലാസ് എഴുന്നേറ്റു ആംഗ്യം കാട്ടി പറഞ്ഞതു: യിസായേൽ പുരുഷന്മാരും ദൈവക്രതമാരും ആയുള്ളാരെ, കേൾപ്പിൻ. 17 യിസായേൽജനത്തിന്ദ ദൈവം നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, മിസ്യയിനേശേത്തിലെ പ്രവാസകാലത്തു ജനനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു, ഭൂജവിരുംകാണ്ഡു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടവിച്ചു, 18 മരുഭൂമിയിൽ നാല്പത്തു സംവത്സരകാലത്തോളം അവരുടെ സ്വഭാവം സഹിച്ചു, 19 കനാൻദേശത്തിലെ ഏഴു ജാതികളെ ഒടുക്കി, അവരുടെ ദേശം അവർക്കു അവകാശമായി വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ ഏകദേശം നാനുറുമ്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു. 20 അതിന്ദശേഷം അവൻ അവർക്കു ശമുഖവൽ പ്രവാചകൻ വരെ ന്യായാധിപതിമാരെ കൊടുത്തു, 21 അനന്തരം അവർ ഒരു രാജാവിനെ ചോദിച്ചു; ദൈവം അവർക്കു ബെന്ന്യാമീൻ ശോത്രക്കാരനായ കീഴിന്ദ മകൻ ശഹിനെ നാല്പത്താണേക്കു കൊടുത്തു. 22 അവനെ നീക്കീട്ടു ദാവിദിനെ അവർക്കു രാജാവായി വാഴിച്ചു: താൻ തിരുന്നായിരുടെ മകനായ ദാവിദിനെ എനിക്കു ബോധിച്ച പുരുഷനായി കണ്ണു; അവൻ എന്ദ മിതം എല്ലാം ചെയ്യും എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 23 അവന്ദ സന്തതിയിൽനിന്നു ദൈവം വാദത്തം ചെയ്തതുപോലെ യിസായേലിന്നു യേശു എന രക്ഷിതാവിനെ കൊടുത്തു. 24 അവന്ദ വരവിന്നു മുഖവു യോഹനാൻ യിസായേൽജനത്തിന്നു ഒക്കെയും മാനസാന്തരാത്തിന്ദ സ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു. 25 യോഹനാൻ ജീവകാലം തികവാറായപ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നു ആരു എന്നു നിരുപിക്കുന്നു? താൻ മശിഹയ്യി; അവൻ എന്ദ പിന്നാലെ വരുന്നു; അവന്ദ കാലിലെ ചെരിപ്പു അഴിപ്പാൻ താൻ യോഗ്യന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 26 സഹോദരന്മാരെ, അബ്രഹാംവംശത്തിലെ മകളും അവരോടു ചേർന്ന ദൈവക്രതമായുള്ളാരെ, നമുക്കാകുന്നു ഇള രക്ഷാവചനം അയച്ചിരിക്കുന്നതു. 27 തെരുശലേം നിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും അവനെയോ ശമുത്തുതോറും വായിച്ചുവരുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങളെയോ തിരിച്ചിരിയാതെ അവനെ ശിക്ഷകക്കു വിധിക്കയാൽ അവൈക്കു നിവൃത്തിവരുത്തി. 28 മരണത്തിന്നു ഒരു ഹേതുവും കാണാത്തിട്ടും അവനെ കൊല്ലുണ്ടാണെന്നു അവർ പീലാത്താസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 29 അവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും തികെച്ചുശേഷം

അവർ അവനെ മരത്തിൽനിന്നു ഇറക്കി ഒരു കല്പിയിൽ വെച്ചു. 30 ദൈവമോ അവനെ മതിച്ചവർിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേളിച്ചു; 31 അവൻ തന്നോടുകൂടെ ഗലിലയിൽനിന്നു യെരുമലേമിലേക്കു വന്നവർക്കു ഏറിയ ഭിവസം പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ ഇപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അവന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 32 ദൈവം പിതാക്കമാരോടു ചെയ്ത വാദത്തം യെശുവിനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേളിച്ചതിനാൽ മക്കൾക്കു നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തന്ത്രശ്രീ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. 33 നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെന്ന ജനിപ്പിച്ചു എന്നു രണ്ടാം സ്കീറ്റതന്ത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 34 ഇനി ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയാതവെള്ളം അവൻ അവനെ മരിച്ചവർന്നിനു എഴുന്നേളിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ: ദാവീദിന്റെ സ്ഥിരമായുള്ള വിശ്വാസ ക്യപകക്കൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 35 മഹറാരു സക്കിർത്തന്ത്രത്തിലും: നിന്റെ പരിശുശ്വനെ ദ്രവ്യതം കാണാൻ നീ വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു. 36 ദാവീദ് തന്റെ തലമുറയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനക്കു ശുശ്രാഷ ചെയ്തത്രേഷം നിദ പ്രാപിച്ചു തന്റെ പിതാക്കമാരോടു ചേർന്നു ദ്രവ്യതം കണ്ടു. 37 ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേളിച്ചവനോ ദ്രവ്യതം കണ്ടില്ല. ആകയാൽ സഹോദരമാരെ, 38 ഇവൻ മുലം നിങ്ങളോടു പാപമോചനം അനിയിക്കുന്നു എന്നും 39 മോശേയുടെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു നീതികരണം വരുവാൻ കഴിയാത്ത സകലത്തിൽ നിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും ഇവനാൽ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അനിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 40 ആകയാൽ: “ഹോ നിന്നക്കാരെ, നോക്കുവിൻ ആശ്വര്യപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോകുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കാലത്തു ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളോടുവിവരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി തന്നേ” 41 എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ അരുളിച്ചെയ്തതിനുംതു നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 42 അവർ പള്ളിവിട്ടു പോകുന്നേഡൾ പിറ്റെ ശമ്പൂത്തിൽ ഇള വചനം തങ്ങളോടു പറയേണ്ണു എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു. 43 പള്ളി പിരിഞ്ഞത്രേഷം യെഹൂദയാർഥിലും കേതിയുള്ള യെഹൂദമതാനുസാരികളിലും പലർ പഞ്ചലാസിനെയും ബർന്നാബാസിനെയും അനുഗ്രഹിച്ചു; അവർ അവരോടു സംസാരിച്ചു ദൈവ കൂപയിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടതിനു അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. 44 പിറ്റെ ശമ്പൂത്തിൽ ഏകദേശം പട്ടണം മുഴുവന്നും ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ വന്നു കൂടി. 45 യെഹൂദമാരോ പുതുഷാരത്തെ കണ്ടു അസുയ നിരന്തരവരായി ദുഷിച്ചുകൊണ്ടു പഞ്ചലാസ് സംസാരിക്കുന്നതിനു എതിർ പറഞ്ഞു. 46 അപ്പോൾ പഞ്ചലാസും ബർന്നാബാസും ദെരിയുപുണ്ഡി: ദൈവവചനം ആരും നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ആവശ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ തള്ളി നിങ്ങളെള്ളത്തനെ നിത്യജീവനു അയ്യാഗ്യർ എന്നു വിധിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ ഇതാ, തങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു. [അംബോസിസ g166] 47 “നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റവേതാളവും രക്ഷ ആകേണ്ടതിനു ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ വെളിച്ചമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു കർത്താവു തങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ജാതികൾ ഇതു കേടു സന്നോധിച്ചു ദൈവവചനത്തെ മഹത്തേപ്പെടുത്തി, നിത്യജീവനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എണ്ണവരും വിശ്വസിച്ചു. [അംബോസിസ g166] 49 കർത്താവിന്റെ വചനം ആ നാട്ടിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. 50 യെഹൂദമാരോ കേതിയുള്ള മാന്യസ്തോകളയും പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനികളയും ഇളക്കി പഞ്ചലാസിന്റെയും

ബർനബാസിന്റെയും നേരെ ഉപദേവമുണ്ടാക്കി അവരെ തങ്ങളുടെ അതിരുകളിൽ നിന്നു പുറത്താക്കികളെണ്ടു. 51 എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവരുടെ നേരെ തട്ടികളെണ്ടു ഇക്കോന്യതിലേക്കു പോയി. 52 ശിഷ്യരാർ സന്ദേശവും പരിശുഭാത്മാവും നിരന്തരവരായിത്തീർന്നു.

14 ഇക്കോന്യതിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു യൈഹൃദമാരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു യൈഹൃദമാരിലും യവനമാരിലും വലിയോരു പുരുഷാരം വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവല്ലോ സംസാരിച്ചു. 2 വിശ്വസിക്കാത്ത യൈഹൃദമാരോ ജാതികളുടെ മനസ്സു സഹോദരമാരുടെ നേരെ ഇളക്കി വഷളാക്കി. 3 എന്നാൽ അവർ വളരെക്കാലം അവിടെ പാർത്തു, കർത്താവിൽ ആഗ്രഹിച്ചു പാഗത്ത്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവൻ തന്റെ ക്ഷയപയുടെ വചനത്തിനു സാക്ഷിനിന്നു, അവരുടെ കയ്യാൽ അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ വരും നല്കി. 4 എന്നാൽ പട്ടണത്തിലെ ജനസമുഹം ഭീനിച്ചു ചിലർ യൈഹൃദമാരുടെ പക്ഷത്തിലും ചിലർ അപ്പാസ്തലമാരുടെ പക്ഷത്തിലും ആയി. 5 അവരെ അവമാനിപ്പാനും കണ്ണുവിശദിച്ചും ജാതികളും യൈഹൃദമാരും അവിടത്തെ പ്രമാണികളോടുകൂടി ഒരു ആക്രമം ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവർ അതു ശ്രദ്ധിച്ചു ലുസ്ത്ര, 6 ദേർഖ്യ എന്ന ലുക്കവോന്യപട്ടണങ്ങളിലേക്കും ചുറ്റുമുള്ള ദേഹത്തിലേക്കും 7 ഓടിപ്പോയി അവിടെ സുവിശേഷം അറിയിച്ചുപോന്നു. 8 ലുസ്ത്രയിൽ അമ്മയുടെ ശർദ്ദംമുതൽ മുടക്കനായി ഞിക്കലും നടന്നിട്ടില്ലാതെയും കാലിന്നു ശക്തിയില്ലാതെയും ഉള്ളജ്ഞരു പുരുഷന്റെ ഇരുന്നിരുന്നു. 9 അവൻ പാലോസ് സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു; അവൻ അവരെ ഉറു നോക്കി, സാഖ്യം പ്രാപിപ്പാൻ അവന്നു വിശ്വാസമുണ്ടു എന്നു കണ്ടിട്ടു: 10 നീ എഴുന്നേറു കാലുനി നിവിർന്നുനിൽക്കു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു; അവൻ കുതിച്ചുജ്ഞുനേരു നടന്നു 11 പാലോസ് ചെയ്തതു പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു: ദേവനാർ മനുഷ്യരുപത്തിൽ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇരങ്ങിവനിരിക്കുന്നു എന്നു ലുക്കവോന്യഭാഷയിൽ നിലവിലിച്ചു പറഞ്ഞു. 12 ബർനബാസിന്നു ഇന്തന് എന്നും പാലോസ് മുഖ്യപ്രസംഗിയാക്കാത്ത അവന്നു ബുധൻ എന്നു പേരിലിഴിച്ചു. 13 പട്ടണത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള ഇന്തക്കേഷ്ടത്തിലെ പുരോഹിതൻ കാളകളെയും പ്രമാലകളെയും ഗ്രാപ്പുരത്തിക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു പുരുഷാരത്തോടുകൂടെ യാഗം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 14 ഇതു അപ്പാസ്തലമാരു ബർനബാസും പാലോസും കേട്ടിട്ടു വസ്ത്രം കീറിക്കൊണ്ടു പുരുഷാരത്തിന്റെ ഇടയിലേക്കു ഓടിച്ചേന്നു നിലവിലിച്ചു പറഞ്ഞെന്നു: 15 പുരുഷരാറെ, നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സമസ്യാവമുള്ള മനുഷ്യർ അതെ; നിങ്ങൾ ഈ വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങളെ വിട്ടു, ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ ജീവനുള്ള ദേവത്തിക്കലേക്കു തിരിയേണം എന്നുള്ള സുവിശേഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 16 കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അവൻ സകലജാതികളെയും സ്വന്ത വഴികളിൽ നടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു. 17 എങ്കിലും അവൻ നമചെയ്യകയും ആകാശത്തുനിന്നു മഴയും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള കാലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു തരികയും ആഹാരവും സന്ദേശവും നല്കി നിങ്ങളെ തൃപ്തരാക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നതിനാൽ തന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം തരാതിരുന്നില്ല. 18 അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു തങ്ങൾക്കു യാഗം കഴിക്കാതവല്ലോ പുരുഷാരത്തെ പ്രയാസത്തോടെ

ടടുത്തു. 19 എന്നാൽ അന്ത്യാക്കയിൽ നിന്നും ഇക്കാന്തയിൽ നിന്നും യെഹൂദമാർ വന്നു കൂടി പുരുഷാരത്തെ വശത്താക്കി പാലൊസിനെ കല്പിത്തെന്നു; അവൻ മരിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അവനെ പട്ടണത്തിനു പുത്രത്തെക്കു ഇഴച്ചു കളഞ്ഞു. 20 എന്നാൽ ശിഷ്യമാർ അവനെ ചുറ്റിനിൽക്കയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു; പിറുന്നാൾ ബർനബാസിനോടുകൂടു ദർശനുക്കു പോയി. 21 ആ പട്ടണത്തിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചു പലരെയും ശിഷ്യരാക്കിയശേഷം അവർ ല്യസ്ത്, ഇക്കാന്ത, അന്ത്യാക്യ എന്ന പട്ടണങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു, 22 വിശ്വാസത്തിൽ നില നിൽക്കേണം എന്നും നാം അനേകം കഷ്ണങ്ങളിൽകൂടി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും പ്രഭോയിപ്പിച്ചു ശിഷ്യമാരുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു. 23 അവർ സഭതോറും അവർക്കു മുപ്പുനാൾ നിയമിക്കയും ഉപവസിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകാണു തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച കർത്താവികൾ അവരെ ഭാരമേഘിക്കയും ചെയ്തു. 24 അവർ പിസിദ്ധയിൽകൂടി കടന്നു പാമുല്യതിൽഎത്തി, 25 പെർഗ്ഗയിൽവചനം പ്രസംഗിച്ചുശേഷം അത്തല്യക്കു പോയി 26 അവിടെ നിന്നു കപ്പൽ കയറി അന്ത്യാക്കയിലേക്കു പോയി; തങ്ങൾ നിവർത്തിച്ച വേലക്കായി ദൈവക്യപതിൽ അവരെ രേമേലിച്ചയച്ചതു അവിടെനിന്നു ആയിരുന്നുവെല്ലോ. 27 അവിടെ എത്തിയശേഷം സഭയെ ഒരുമിച്ചു കൂടി, ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടു ഇരുന്നു ചെയ്തതെക്കയും ജാതികൾക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തതും അറിയിച്ചു. 28 പിനെ അവൻ ശിഷ്യമാരോടുകൂടു കുറൈക്കാലം അവിടെ പാർത്തു.

15 യെഹൂദയിൽനിന്നു ചിലർ വന്നു: നിങ്ങൾ മോശേ കല്പിച്ച ആചാരം അനുസരിച്ചു പരിചേദു എൽക്കാണ്ടാൽ രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിക്കയില്ല എന്നു സഹോദരമാരെ ഉപദേശിച്ചു. 2 പാലൊസിനും ബർനബാസിനും അവരോടു അല്ലമല്ലാത്ത വാദവും തർക്കവും ഉണ്ടായിട്ടു പാലൊസും ബർനബാസും അവർക്ക് മറ്റു ചിലരും ഈ തർക്കസംഗതിയെപ്പറ്റി ദയരുശലേമിൽ അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെയും മുപ്പുമാരുടെയും അടുക്കൽ പോകേണും എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 3 സഭ അവരെ യാത്ര അയച്ചിട്ടു അവർ ഹോയ്സിക്കയിലും ശമര്യയിലും കൂടി കടന്നു ജാതികളുടെ മാനസാന്തരവിവരം അറിയിച്ചു സഹോദരമാർക്കു മഹാസന്ദേശം വരുത്തി. 4 അവർ ദയരുശലേമിൽ എത്തിയാരെ സഭയും അപ്പോസ്റ്റലമാരും മുപ്പുമാരും അവരെ കൈക്കൊണ്ടു; ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടു ഇരുന്നു ചെയ്തതെക്കയും അവർ അറിയിച്ചു. 5 എന്നാൽ പരിഹപക്ഷത്തിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു അവരെ പരിചേദു കഴിപ്പിക്കയും മോശേയുടെ സ്വാധൈപ്രമാണം ആചരിപ്പാൻ കല്പിക്കയും വേണും എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ അപ്പോസ്റ്റലമാരും മുപ്പുമാരും വന്നു കൂടി. 7 വളരെ തർക്കം ഉണ്ടായശേഷം പത്രാസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടു പാരഞ്ഞതു: സഹോദരമാരെ, കുറെ നാൾ മുമ്പെ ദൈവം നിങ്ങളിൽ വെച്ചു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികൾ സുവിശേഷവചനം കേടു വിശ്വസിക്കേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 8 ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്ന ദൈവം നമ്മുക്കു തന്നതുപോലെ അവർക്കും പരിശുല്മാത്മാവിനെ കൊടുത്തുകൊണ്ടു സാക്ഷിനിന്നു വിശ്വാസത്താൽ 9 അവരുടെ ഹ്രദയങ്ങളെ ശുല്പിക്കിച്ചതിനാൽ നമ്മുക്കും തമിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും വെച്ചിട്ടില്ല. 10 ആകയാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്നാർക്കും

നമുക്കും ചുമപ്പാൻ കിഴിന്തിട്ടില്ലത്ത് നുകം ശിഖ്യമാരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ പരിക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 11 കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ക്യപയാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ അവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. 12 ജനസമുഹം എല്ലാം മിണ്ഡാതെ ബർന്നബാസും പറലൊസും ദൈവം തങ്ങളെക്കാണ്ടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്തിച്ച അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതു കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. 13 അവർ പറഞ്ഞു നിരുത്തിയശേഷം യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 14 സഹോദരന്മാരെ, എന്റെ വാക്കു കേടു കൊൾവിൻ; ദൈവം തന്റെ നാമത്തിനായി ജാതികളിൽനിന്നു ഒരു ജനത്തെ എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായിട്ടു കടാക്ഷിച്ചതു ശിമോൻ വിവരിച്ചുവണ്ണോ. 15 ഇതിനോടു പ്രവാചകനാരുടെ വാക്യങ്ങളും ഒക്കുന്നു: 16 “അനന്തരം ഞാൻ ദാവിദിന്റെ വീണ്ടുപോയ കുടാരത്തെ വീണ്ടും പണിയും; അതിന്റെ ശുന്നസ്ഥിഷ്ടങ്ങളെ വീണ്ടും പണിയും അതിനെന നിവിർത്തും; 17 മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സകലജാതികളും കർത്താവിനെ അന്നേഷ്ഠിക്കും എന്നു 18 ഇതു പുർണ്ണകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന കർത്താവു അവളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവണ്ണോ. (അംഗ165) 19 ആകയാൽ ജാതികളിൽനിന്നു ദൈവത്തിക്കലേക്കു തിരിയുന്നവരെ നാം അസഹപ്പെടുത്താതെ 20 അവർ വിഗ്രഹമാലിന്യങ്ങൾ, പരസംഗം, ശ്രാസംമുട്ടിച്ചത്തു, രക്തം എന്നിവ വർജ്ജിച്ചിരിപ്പാൻ നാം അവർക്കു എഴുതേണം എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നു. 21 മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം ശമ്പൂത്തുതോറും പള്ളികളിൽ വായിച്ചുവരുന്നതിനാൽ പുർണ്ണകാലംമുതൽ പട്ടണം തോറും അതു പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാണോ. 22 അപ്പോൾ തങ്ങളിൽ ചില പുരുഷമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പാലെവാസിനോടും ബർന്നബാസിനോടും കുടെ അന്ന്യാക്ക്യതിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു അപ്പാസ്തലമാരും മുപ്പുമാരും സർവ്വസ്ഥയും നിർബ്ബന്ധിച്ചു, സഹോദരന്മാരിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട പുരുഷമാരായ ബർബബാസ് എന്ന യുദ്ധയെയും ശിലാസിനെയും നിയോഗിച്ചു. 23 അവരുടെ കൈവശം എഴുതി അയച്ചതെന്തെന്നാൽ: അപ്പാസ്തലമാരും മുപ്പുമാരായ സഹോദരന്മാരും അന്ന്യാക്ക്യതിലും സുറിയയിലും കിലിക്ക്യയിലും ജാതികളിൽ നിന്നു ചേർന്ന സഹോദരന്മാർക്കു വരുന്നു. 24 തങ്ങൾ ക്ലീന് കൊടുക്കാതെ ചിലർ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളെ വാക്കുകളാൽ ഭേദപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളെ കലക്കിക്കളേണ്ടു എന്നു കേൾക്കേക്കാണും 25 തങ്ങൾ ചില പുരുഷമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവരായ നമ്മുടെ 26 ഫിയ ബർന്നബാസോടും പറലൊസോടും കുടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കേണം എന്നു തങ്ങൾ രൂമനപ്പെട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. 27 ആകയാൽ തങ്ങൾ യുദ്ധയെയും ശിലാസിനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ വാമാഴിയായും ഇതുതനേ അറിയിക്കും. 28 വിഗ്രഹപ്പീതം, രക്തം, ശ്രാസംമുട്ടിച്ചത്തു, പരസംഗം എന്നിവ വർജ്ജിക്കുന്നതു ആവശ്യം എന്നല്ലാതെ അധികമായ ഭാരം ഒന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമതലയുതു എന്നു പരിശുഭ്യാത്മാവിന്നും തങ്ങൾക്കും തോന്തിയിരിക്കുന്നു. 29 ഇവ വർജ്ജിച്ചു സൃക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ നന്നു; ശുദ്ധമായിരിപ്പിൻ. 30 അങ്ങനെ അവർ വിടവാങ്ങി

അനൈത്യാക്കവുമിൽ ചെന്നു ജനസമൂഹത്തെ കൂട്ടിവരുത്തി ലേവനം കൊടുത്തു. 31 അവർ ഈ ആശ്വാസവചനം വായിച്ചു സന്തോഷിച്ചു. 32 യുദ്ധയും ശീലാസും പ്രവാചകനാർ ആകകൊണ്ടു പല വചനങ്ങളാലും സഹോദരനാരെ ദ്രബോധിപ്പിച്ചു ഉറപ്പിച്ചു. 33 കുറെനാൾ താമസിച്ചശേഷം സഹോദരനാർ അവരെ അയച്ചവരുടെ അടുക്കലേക്കു സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയച്ചു. 34 എന്നാൽ പാലോസും ബർന്നബാസും അനൈത്യാക്കവുമിൽ പാർത്തു 35 മറ്റു പലരോടും കൂടി കർത്താവിന്റെ വചനം ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. 36 കുറെനാൾ കഴിത്തിട്ടു പാലോസ് ബർന്നബാസിനോടു; നാം കർത്താവിന്റെ വചനം അറിയിച്ച പട്ടണംതോറും പിന്നെയും ചെന്നു സഹോദരനാർ എങ്ങനെന്തിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 37 മർക്കൊൻ എന്ന യോഹനാനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ബർന്നബാസ് ഇല്ലാം. 38 പാലോസോ പംഫുല്യയിൽനിന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കു വരാതെ പോയവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരുപ്പിച്ചു. 39 അങ്ങനെ അവർ തമിൽ ഉഗ്രവാദമുണ്ടായിട്ടു വേർ പിരിത്തു, ബർന്നബാസ് മർക്കൊസിനെ കൂട്ടി കപ്പൽക്കയറി കുപ്രേബാസ് ഭീപിലേക്കു പോയി. 40 പാലോസോ ശീലാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സഹോദരനാരാൽ കർത്താവിന്റെ കൂപയിൽ ഭരമേലിക്കപ്പെട്ടിട്ടു 41 യാത്ര പുറപ്പെട്ടു സുറിയാ കിലിക്രാ ദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു സഭകളെ ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു.

16 അവൻ ദൗഖ്യത്വിലും ലുന്ത്രയിലും ചെന്നു. അവിടെ വിശ്വാസമുള്ളാരു ദൈഹുദസ്തീയുടെ മകനായി തിമോമെയോസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അപ്പൻ യവനനായിരുന്നു. 2 അവൻ ലുന്ത്രയിലും ഇക്കൊന്തുലുമുള്ള സഹോദരനാരാൽ നല്ല സാക്ഷാം കൊണ്ടവൻ ആയിരുന്നു. 3 അവൻ തന്നോടുകൂടെ പോരേണം എന്നു പാലോസ് ഇല്ലാം; അവൻ അപ്പൻ യവനൻ എന്നു അവിടങ്ങളിലുള്ള യഹുദമാർ എല്ലാവരും അറിത്തിരുന്നതിനാൽ അവരെ വിചാരിച്ചു അവനെ പരിച്ഛേദണ കഴിപ്പിച്ചു. 4 അവർ പട്ടണം തോറും ചെന്നു ദൈരുംഗലേമിലെ അപ്പൊസ്റ്റലനാരും മുപ്പുമാരും വിധിച്ച നിർണ്ണയങ്ങൾ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിനു അവർക്കു ഏല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 5 അങ്ങനെ സഭകൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഉരക്കയും എല്ലാത്തിൽ ദിവസേന പെരുകുകയും ചെയ്തു. 6 അവർ ആസ്യയിൽ വചനം പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു വിലക്കുകയാൽ മുഗ്രയിലും ശലാത്യദേശത്തിലും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു, 7 മുസ്യയിൽ എത്തി ബിമുഖന്നുകു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചു; യേശുവിന്റെ ആത്മാവോ അവരെ സമ്മതിച്ചില്ല. 8 അവർ മുസ്യ കടന്നു ത്രോവാസിൽ എത്തി. 9 അവിടെവച്ചു പാലോസ് രാത്രിയിൽ മക്കദോന്യക്കാരനായെങ്കിൽ പുരുഷൻ അരിക്കെ നിന്നു; നീ മക്കദോന്യകു കടന്നുവന്നു തങ്ങളെ സഹായിക്കെ എന്നു തന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതായി ഒരു ദർശനം കണ്ടു. 10 ഈ ദർശനം കണ്ടിട്ടു അവരോടു സുവിശേഷം അറിയപ്പോൾ ദൈവം തങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, തങ്ങൾ ഉടനെ മക്കദോന്യകു പുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 11 അങ്ങനെ തങ്ങൾ ത്രോവാസിൽനിന്നു കപ്പൽ നീക്കി നേരെ സമാത്രാക്കയിലേക്കും പിററുന്നാൾ നവപൊലിക്കും അവിടെ നിന്നു ഫിലിപ്പിയിലേക്കും ചെന്നു. 12 ഈ മക്കദോന്യയുടെ ആ ഭാഗത്തെ ഒരു

പ്രധാന പട്ടണവും റോമക്കാർ കൂടിയേറിപ്പാർത്തത്തും ആകുന്നു; ആ പട്ടണത്തിൽ തങ്ങൾ ചില ദിവസം പാർത്തു. 13 ശമ്പുത്തുനാളിൽ തങ്ങൾ ശോപുരത്തിനു പുറത്തെക്കു പോയി അവിടെ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു തങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പുഴവക്കത്തു ഇരുന്നു, അവിടെ കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളോടു സംസാരിച്ചു. 14 തുയതെത്തരാപട്ടണക്കാരത്തിയും രക്താംബരം വില്ലക്കുന്നവളുമായി ലുഡിയ എന്നു പേരുള്ള ദൈവ ക്ഷേത്രായോരു സ്ത്രീ കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. പഞ്ചലാസ് സംസാരിച്ചതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിനു കർത്താവു അവളുടെ ഹ്യായേം തുറന്നു 15 അവളും കുടുംബവും സ്നാനം ഏറ്റു ശേഷം: നിങ്ങൾ എന്ന കർത്താവിൽ വിശ്വസ്ത എന്നു എള്ളീയിരിക്കുന്നവെങ്കിൽ എൻ്റെ വീട്ടിൽ വന്നു പാർപ്പിൻ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു തങ്ങളെ നിർബ്ബുദ്ധിച്ചു. 16 തങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തെക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയായി ലക്ഷണം പറഞ്ഞു യജമാനമാർക്കു വളരെ ലാഡ് വരുത്തുന്ന ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി തങ്ങളെ എത്തിരേറു. 17 അവൾ പഞ്ചലാസിന്റെയും തങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ വന്നു: ഇള മനുഷ്യർ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസമാർ, രക്ഷാമാർഗ്ഗം നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നവർ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 18 ഇങ്ങനെ അവൾ പലനാൾ ചെയ്തുവന്നു. പഞ്ചലാസ് മുഴിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നോക്കി അവളിലുള്ള ഭൂതത്തോടു: അവളെ വിട്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ തേശ്വകിസ്തുവിൻ്റെ നാമത്തിൽ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അതു അവളെ വിട്ടുപോയി. 19 അവളുടെ യജമാനമാർ തങ്ങളുടെ ലാഭത്തിന്റെ ആശ പോയ്യോരുതു കണ്ടിട്ടു പഞ്ചലാസിനെന്നും ശ്രീലാസിനെന്നും പിടിച്ചു, ചന്തസ്ഥലത്തു പ്രമാണികളുടെ അടുക്കലേക്കു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി 20 അധിപതികളുടെ മുമ്പിൽ നിർത്തി; തെഹൃദയാരായ ഇള മനുഷ്യർ നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കി, 21 റോമാക്കാരായ നമുക്കു അംഗീകരിപ്പാനും അനുസരിപ്പാനും ന്യായമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങളെ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 പുരുഷാരവും അവരുടെ നേരെ ഇളക്കി; അധിപതികൾ അവരുടെ വസ്ത്രം പിച്ചുറിഞ്ഞു കോൽക്കാണ്ഡു അവരെ അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 23 അവരെ വളരെ അടിപ്പിച്ചുശേഷം തടവിൽ ആക്കി കാരാഗ്യഹപ്രമാണിയോടു അവരെ സുക്ഷ്മതേതാടെ കാപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 24 അവൻ ഇങ്ങനെന്നെന്നുള്ള കല്പന കിട്ടുകയാൽ അവരെ അക്കത്തെ തടവിൽ ആക്കി അവരുടെ കാൽ ആമത്തിൽ ഇട്ടു പൂട്ടി. 25 അർഖരാത്രിക്കു പഞ്ചലാസും ശ്രീലാസും പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തെ പാടി സ്ത്രീച്ചു; തടവുകാർ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 26 പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂക്കമം ഉണ്ടായി, കാരാഗ്യഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കുല്യങ്ങി വാതിൽ കൈയെന്നും തുറന്നുപോയി, എല്ലാവരുടെയും ചങ്ങല അഴിഞ്ഞുവീണു. 27 കരാഗ്യഹപ്രമാണി ഉറക്കുണ്ണർന്നു കാരാഗ്യഹത്തിന്റെ വാതിലുകൾ ഉറനിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ചങ്ങലകാർ ഓടിപ്പോയ്ക്കളെന്നു എന്നു ഉള്ളിച്ചു വാഞ്ഞി തന്നെത്താൻ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു. 28 അപ്പോൾ പഞ്ചലാസ്: നിന്നുക്കു ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു; തങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടോ എന്നു ഉറക്ക വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ വെളിച്ചും ചോദിച്ചു അക്കത്തെക്കു ചാടി വിരോച്ചുകൊണ്ടു പഞ്ചലാസിന്റെയും ശ്രീലാസിന്റെയും മുമ്പിൽ വീണു. 30 അവരെ പുരിത്തു കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനമാരെ, രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്നു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 31 കർത്താവായ

യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കു; എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കൃതുംബവും രക്ഷപ്രാപ്തിക്കും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 22 പിനെ അവർ കർത്താവിന്റെ വചനം അവനോടും അവൻറെ വീടിലുള്ള എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിച്ചു. 23 അവൻ രാത്രിയിൽ, ആ നാഴികയിൽ തനേ, അവരെ കൂട്ടിക്കാണ്ടുപോയി അവരുടെ മുറിവുകളെ കഴുകി; താനും തനിക്കുള്ളവരല്ലാവരും താമസിയാതെ സ്ഥാനം ഏറ്റു. 24 പിനെ അവരെ വീടിൽ കൈക്കൊണ്ടു അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിൽ വിട്ടകം ആനന്ദിച്ചു. 25 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അധിപതികൾ കോല്ക്കാരെ അയച്ചു; ആ മനുഷ്യരെ വിട്ടയ്ക്കേണം എന്നു പറയിച്ചു. 26 കാരാഗ്യഹപ്രമാണി ഈ വാക്കു പാലോസിനോടു അഭിയിച്ചു; നിങ്ങളെ വിട്ടയ്ക്കാൻ അധിപതികൾ ആളയച്ചിരക്കുന്നു; ആകയാൽ സമാധാനത്തോട് പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പാലോസ് അവരോടു; രോമപരമാരായ തങ്ങളെ അവർ വിസ്താരം കൃതാതെ പരസ്യമായി അടക്കപ്പെട്ടു; തടവിലാക്കിയില്ലോ; ഇപ്പോൾ രഹസ്യമായി തങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെ അല്ല; അവർ തനേ വന്നു തങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോകട്ട എന്നു പറഞ്ഞു. 28 കോല്ക്കാർ ആ വാക്കു അധിപതികളോടു ബോധിപ്പിച്ചാരെ അവർ രോമ പാരമാർ എന്നു കേട്ടു അവർ ദയപ്പെട്ടു ചെന്നു അവരോടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു. 29 അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു പട്ടണം വിട്ടുപോകേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 30 അവർ തടവു വിട്ടു ലുഡിയയുടെ വീടിൽ ചെന്നു സഹോദരമാരെ കണ്ടു ആശ്വസിപ്പിച്ചുശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോയി.

17 അവർ അംഫിപോലിസിലും അപ്പാലോന്യതിലും കുടി കടനു തെസ്സുലോനീകയീൽ എത്തി; അവിടെ ദയപൂദരമാരുടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 പാലോസ് പതിവുപോലെ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു മുന്നു ശമ്പളത്തിൽ തിരുവെഴുത്തുകളെ ആധാരമാക്കി അവരോടു വാദിച്ചു. 3 ക്രിസ്തു കഷ്ണം അനുഭവിക്കയും മരിച്ചവർിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുനേല്ക്കുയും ചെയ്യേണ്ടതു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു അഭിയിക്കുന്ന ഈ ദയശുത്തനേ ക്രിസ്തു എന്നും തെളിയിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 4 അവരിൽ ചീലരും ഭക്തിയുള്ള യവനമാരിൽ ഒരു വലിയ കുട്ടിയും മാന്യസ്ത്രീകളിൽ അനേകരും വിശ്വസിച്ചു പാലോസിനോടും ശീലാസിനോടും ചേർന്നു. 5 ദയപൂദരമാരെ അസുധപുണ്ടു, മിനക്കെട്ടുനടക്കുന്ന ചീല ദുഷ്ടമാരെ ചേർത്തു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി പട്ടണത്തിൽ കലപാം ഉണ്ടാക്കി യാസോൻ്റെ വീടു വളഞ്ഞു അവരെ ജനസമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 6 അവരെ കാണാത്തിട്ടു യാസോനെയും ചീല സഹോദരമാരെയും നഗരാധിപമാരുടെ അടുക്കലേക്കു ഇഴച്ചുകൊണ്ടു; ഭൂലോകത്തെ കലപിപ്പിച്ചവർ ഇവിടെയും എത്തി; 7 യാസോൻ അവരെ കൈക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു; അവർ കൈയെയും യേശു എന്ന മറ്റാരുവൻ രാജാവു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസരുടെ നിയമങ്ങൾക്കു പ്രതികുലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു. 8 ഇതു കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരവും നഗരാധിപമാരും ഭേദിച്ചു. 9 യാസോൻ മുതലായവരോടു ജാമ്യം വാങ്ങി അവരെ വിട്ടയച്ചു. 10 സഹോദരമാർ ഉടനെ, രാത്രിയിൽ തനേ, പാലോസിനെയും ശീലാസിനെയും ബെരോവെക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ എത്തിയാറെ അവർ ദയപൂദരമാരുടെ പള്ളിയിൽ പോയി. 11 അവർ തെസ്സുലോനീകയീൽപ്പുള്ളവരെക്കാൾ

ഉത്തമമാരായിരുന്നു. അവർ വചനം പുർണ്ണജാഗ്രതയോടെ കൈക്കാണ്ടതല്ലാതെ
 അതു അങ്ങനെ തന്നെയോ എന്നു ഭിന്നപ്രതി തിരുവൈഴ്യത്തുകളെ പരിശോധിച്ചു
 പോന്നു. 12 അവർഒൽ പലരും മാന്യരായ യവനസ്ത്രീകളിലും പുരുഷരാതിലും
 അനേകരും വിശ്വസിച്ചു. 13 പാലാസ് ബൈരോവയിലും ദൈവവചനം അറിയച്ചതു
 തെള്ളിലാനികയിലെ യൈഹൃദയമാർ അറിഞ്ഞതു അവിടെയും വന്നു പുരുഷരാതെത്ത
 ഇളക്കി മേഖലിച്ചു. 14 ഉടനെ സഹോദരനാർ പാലാസിനെ സമുദ്രത്തിരഞ്ഞെക്കു
 പറഞ്ഞതയച്ചു; ശ്രീലാസും തിമോമെയോസും അവിടെത്തന്നേ പാർത്തു. 15
 പാലാസിനോടുകൂടെ വഴിത്തുണ പോയവർ അവനെ അമേനയോളം
 കൊണ്ടുപോയി; ശ്രീലാസും തിമോമെയോസും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ തന്റെ അടക്കൽ
 വരേണ്ട എന്നുള്ള കല്പന വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോന്നു. 16 അമേനയിൽ പാലാസ്
 അവർക്കായി കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഗർഹത്തിൽ ബിംബങ്ങൾ നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
 കണ്ണു മനസ്സിനു ചുടുപിടിച്ചു. 17 അവൻ പള്ളിയിൽവെച്ചു യൈഹൃദയരാട്ടും
 ദൈവഭക്തനാരാട്ടും ചന്ത സ്ഥലത്തു ദിവസേന കണ്ണവരോട്ടും സംഭാഷിച്ചുപോന്നു.
 18 എപ്പിക്കരുത്രും സ്ത്രോധികരും ആയ തത്ത്വജ്ഞതാനികളിൽ ചിലർ അവനോടു
 വാദിച്ചു: ഈ വിടുവായൻ എന്തു പറവാൻ പോകുന്നു എന്നു ചിലരും അവൻ
 യേശുവിനെന്തും പുനരുത്ഥാനത്തെയും പ്രസംഗിക്കുകാണും; ഇവൻ അന്യദേവതകളെ
 ഷേഖാഷിക്കുന്നവൻ എന്നു തോന്നുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു 19 പിന്നെ
 അവനെ പിടിച്ചു അരയോപഗക്കുന്നിനേൽ കൊണ്ടുചെന്നു: നീ പ്രസ്താവിക്കുന്ന
 ഈ നവീനോപദേശം ഇന്നതു എന്നു തെങ്ങൾക്കു അറിയാമോ? 20 നീ ചില
 അപൂർവ്വങ്ങളെ തെങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ കടത്തുന്നുവമ്പോ; അതു എന്തു എന്നു
 അരിവാൻ തെങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ അമേനൻ
 കൈയെയും അവിടെ വന്നു പാർക്കുന്ന പരദേശികളും വല്ല പുതുമയും പരകയോ
 കേൾക്കയോ ചെയ്യാനല്ലാതെ മറ്റാനിനും അവസരമുള്ളവരല്ല. 22 പാലാസ്
 അരയോപഗമഭേദം നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു. അമേനപുരുഷരാറെ, നിങ്ങൾ
 എല്ലാറിലും അതിക്രമം എന്നു താൻ കാണുന്നു. 23 താൻ ചുറ്റിനും നിങ്ങളുടെ
 പുജാസ്ഥാനങ്ങളെ നോക്കുമ്പോൾ “അജ്ഞതാത ദേവനു്” എന്നു എഴുത്തുള്ള ഒരു
 വേദിക്കല്ലോ കണ്ണു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാതെ പുജിക്കുന്നതു തന്നെ താൻ
 നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 24 ലോകവും അതിലുള്ളതു കൈയെയും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം
 സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നാമനാകക്കാണ്ണു കൈപ്പണിയായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം
 ചെയ്യുന്നില്ല. 25 താൻ എല്ലാവർക്കും ജീവനും ശ്രാസവും സകലവും കൊടുക്കുന്നവൻ
 ആകയാൽ വല്ലതിനും മുട്ടുള്ളവൻ എന്നപോലെ മാനുഷ്യക്കുളാൽ ശുശ്രൂഷ
 ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. 26 ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും കുടിയിരിപ്പാൻ അവൻ ദൈത്യനിൽനിന്നു
 മനുഷ്യജാതിയെ കൈയെയും ഉള്ളവാക്കി, അവരുടെ നിവാസത്തിനും അതിരുകളും
 കാലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. 27 അവർ ദൈവത്തെ തസ്മീനോക്കി കണ്ണഡത്തുമോ
 എന്നു വെച്ചു അവനെ അന്യൂഷിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. അവൻ നഞ്ചിൽ ആർക്കും
 അക്കന്നിരിക്കുന്നവന്നല്ലതാനും. 28 അവൻിലമ്പ്പോ നാം ജീവിക്കയും ചരിക്കയും
 ഇൻകയും ചെയ്യുന്നതു. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ കവിവരമാർജ്ജിലും ചിലർ: “നാം അവൻ സന്താനമല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 29 നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്താനം എന്നു

വരികയാൽ ദൈവം മനുഷ്യൻ്റെ ശില്പവിദ്യയും സകലവും കൊണ്ടു കൊത്തിത്തിർക്കുന്ന പൊൻ, വെള്ളി, കല്ലു എന്നിവയോടു സദ്യശം എന്നു നിരുപിക്കേണ്ടതല്ല. 30 എന്നാൽ അറിയായ്മയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പേണമെന്നു മനുഷ്യരോടു കല്പിക്കുന്നു. 31 താൻ നിയമിച്ച പുരുഷൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെ നിന്തിയിൽ ന്യായം വിധിപ്പാൻ അവൻ ഒരു ഭിവസത്തെ നിശ്ചയിച്ചു; അവനെ മരിച്ചവർത്തിനിനു ഉയിർത്തെഴുനേണ്ടിച്ചതിനാൽ എല്ലാവർക്കും അതിന്റെ ഉറപ്പു നല്കിയുമിരിക്കുന്നു. 32 മരിച്ചവരുടെ പുനരവത്തമാനത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു ചിലർ പരിഹരിച്ചു; മറ്റുചിലർ: തങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി പിനെയും നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അങ്ങനെ പാലെബാസ് അവരുടെ നടുവിൽ നിനു പോയി 34 ചില പുരുഷരും അവനോടു ചേർന്നു വിശ്വസിച്ചു; അവൻ അരയോപഗസ്മാനിയായ ഭിന്നാനുബന്ധാസും ദമർശിനി എന്നു പേരുള്ളാരു സ്ത്രീയും മറ്റു ചിലരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

18 അനന്തരം അവൻ അമേന വിട്ടു കൊതിനിൽ ചെന്നു. 2 തെഹുദമാർ

എല്ലാവരും രോമനഗരം വിട്ടു പോകണം എന്നു കൂറുതോസ് കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഇത്തല്ലയിൽ നിനു ആ ഇടക്കു വന്നവനായി പൊന്തൊന്നക്കാരൻ അക്കിലാസ് എന്നു പേരുള്ളാരു യെഹുദമെന്നും അവന്റെ ഭാര്യ ഫ്രിസ്കിലുഭയയും കണ്ണു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 3 തൊഴിൽ ഓനാക്കക്കാണ്ണു അവൻ അവരോടുകൂടെ പാർത്തു വേല ചെയ്തുപോന്നു; തൊഴിലോ കുടാരപ്പണിയായിരുന്നു. 4 എന്നാൽ ശബ്ദത്തെന്നും അവൻ പള്ളിയിൽ സംഖാദിച്ചു യെഹുദമൂരെന്നും യവനമാരെന്നും സമ്മതിപ്പിച്ചു. 5 ശിലാസും തിമോമെയോസും മക്കദോന്യയിൽ നിനു വന്നാറെ പാലെബാസ് വചനഞ്ചോഷണത്തിൽ ശുഷ്കകാനിപുണ്ണു യേശു തന്നെ ക്രിസ്തു എന്നു യെഹുദമാർക്കു സാക്ഷിക്കരിച്ചു. 6 അവർ എതിർ പറയുകയും ദുഷ്കരയും ചെയ്ക്കയാൽ അവൻ വസ്ത്രം കുടഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനു നിങ്ങൾ തന്നെ ഉത്തരവാദികൾ; എന്ന നിർമ്മലൻ; ഇനിമേൽ എന്ന ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവിടം വിട്ടു, തീരത്തൊസ് യുസ്തത്താസ് എന്ന ഒരു ദൈവഭക്തന്റെ വിട്ടിൽ ചെന്നു; അവൻ വീടു പള്ളിയോടു തൊട്ടിരുന്നു. 8 പള്ളി പ്രമാണിയായ ക്രിസ്പൊസ് തന്റെ സകല കുടുംബത്തോടുകൂടെ കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു; കൊതിന്ത്യരിൽ അനേകർ വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം എറ്റു. 9 രാത്രിയിൽ കർത്താവു ദർശനത്തിൽ പാലെബാസിനോടു: നീ ഭയപ്പെടാതെ പ്രസംഗിക്ക; മിണ്ഡാതിരിക്കരുതു; 10 എന്ന നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ണു; ആരും നിന്നെ കയ്യേറും ചെയ്തു ദോഷപ്പെടുത്തുകയില്ല; ഈ പട്ടണത്തിൽ എനിക്കു വളരെ ജനം ഉണ്ണു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 11 അങ്ങനെ അവൻ ഒരാൺും ആറുമാസവും അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു താമസിച്ചു. 12 ഗ്ലീയോൻ അവായയിൽ ദേശാധിപതിയായി വാഴുന്നോൾ യെഹുദമാർ പാലെബാസിന്റെ നേരെ രൂമനപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു, അവനെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുന്നാക്ക കൊണ്ണുചെന്നു: 13 ഇവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിരോധമായി ദൈവത്തെ ജീപ്പാൻ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 പാലെബാസ് വായ്തുപ്പോൻ ഭാവിക്കുന്നോൾ ഗ്ലീയോൻ യെഹുദമാരോടു:

യെഹൃദമാരെ, വല്ല അന്യാധമോ വല്ലാത്ത പാതകമോ ആയിരുന്നേങ്കിൽ ഞാൻ കഷമയോടെ നിങ്ങളുടെ സകടം കേൾക്കുമായിരുന്നു. 15 പചനത്തെയും നാമങ്ങളെയും ന്യായപ്രമാണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കസംഗതികൾ എങ്കിലോ നിങ്ങൾ തന്നെ നോക്കിക്കൊൾവിൻ; ഈ വകുക്കു ന്യായാധിപതി ആകുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു പറഞ്ഞു 16 അവരെ ന്യായാസന്തതിക്കൽനിന്നു പുതിയതാക്കി. 17 എല്ലാവരും പള്ളിപ്രമാണിയായ സോസമന്നേസിനെ പിടിച്ചു ന്യായാസന്തതിന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചു അടിച്ചു; ഇതു ഒന്നും ഗളിയോൻ കുട്ടാക്കിയില്ല. 18 പഞ്ചലാസ് പിന്നെയും കുറൈനാൾ പാർത്തത്രേഷം സഹോദരരാഡു താതു പറഞ്ഞിട്ടും, തനിക്കു ഒരു നേർച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കൊങ്ക്രയയിൽ വെച്ചു തല കഷാരം ചെയ്തിട്ടും പ്രിസ്കില്ലയോടും അക്കിലാസിനോടും കുടെ കപ്പൽ കയറി സുരിയതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു 19 എഹമ്സോസിൽ എത്തി അവരെ അവിടെ വിട്ടു; അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു യെഹൃദമാരാടു സംഭാഷിച്ചു. 20 കുറെ കുടെ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും അവൻ സമതിക്കാതെ: 21 ദൈവഹിതമുണ്ടക്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും എന്നു പറഞ്ഞു വിടവാങ്ങി എഹമ്സോസിൽനിന്നു കപ്പൽ നീക്കി, 22 കൈസരയിൽ വന്നിരഞ്ഞി, യെരുശലേമിലേക്കു ചെന്നു, സദയ വന്നനു ചെയ്തിട്ടും അനൈതാക്യയിലേക്കു പോയി. 23 അവിടെ കുറൈനാൾ താമസിച്ച ശേഷം പുറപ്പെട്ടു, ക്രമത്താലെ ഗലാത്യദേശത്തിലും മ്രുഗ്യയിലും സഞ്ചരിച്ചു ശിഖ്യമാരെ ഒക്കെയെയും ഉറപ്പിച്ചു. 24 അലക്സാന്റ്രിയക്കാരനായി വാഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും തിരുവാഴുത്തുകളിൽ സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള അപ്പാല്ലോസ് എന്നു പേരുള്ളാരു യെഹൃദൻ എഹമ്സോസിൽ എത്തി. 25 അവൻ കർത്താവിൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചവൻ ആയിരുന്നു; യോഹനാബന്ധി സ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവനാകയാൽ അവൻ യേശുവിൻ്റെ വസ്തുത സുക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കുയെന്നു ഉപദേശിക്കുയും ചെയ്തു. 26 അവൻ പള്ളിയിൽ പ്രാഗത്യത്രേതാട പ്രസംഗിച്ചുതുങ്ങാം; അക്കിലാസും പ്രിസ്കില്ലയും അവൻ്റെ പ്രസംഗം കേട്ടാൻ അവനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തിൻ്റെ മാർഗ്ഗം അഡിക്കം സ്വപ്നമായി അവനു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. 27 അവൻ അവായയിലേക്കു പോകുവാൻ ഇച്ചിച്ചപ്പോൾ സഹോദരനാൾ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുയെന്നു അവനെ കൈകൈക്കാളേളണ്ടിതിനു ശിഖ്യമാർക്കു എഴുതുകയും ചെയ്തു; അവിടെ എത്തിയാണെ അവൻ ദൈവക്കുപരാൽ വിശ്വസിച്ചുവർക്കു വളരെ പ്രയോജനമായിത്തിർന്നു. 28 യേശു തന്നെ ക്രിസ്തു എന്നു അവൻ തിരുവാഴുത്തുകളാൽ തെളിയിച്ചു ബലത്തോടെ യെഹൃദമാരെ പരസ്യമായി വണ്ണിച്ചുകളഞ്ഞു.

19 അപ്പാല്ലോസ് കൊരിനിൽ ഇൻകുനോശ പഞ്ചലാസ് ഉൾപ്പെടെങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു എഹമ്സോസിൽ എത്തി ചില ശിഖ്യമാരെ കണ്ണാടു: 2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു പരിശുഭാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിനു: പരിശുഭാത്മാവു ഉണ്ടാനുപോലും ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ ഏതായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നാനം എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിനു: യോഹനാബന്ധി സ്നാനം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 4 അതിനു പഞ്ചലാസ്: യോഹനാബന്ധി മനസാന്തരസ്നാനമത്രെ കഴിപ്പിച്ചു തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ

വിശ്വസിക്കേണും എന്നു ജനത്തോടു പറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഇതു കേട്ടാറെ അവർ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 6 പാലലാസ് അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചപ്പോൾ പരിശുഭാത്മാവു അവരുടെമേൽ വന്നു അവർ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കയും പ്രവചിക്കയും ചെയ്തു. 7 ആ പുരുഷനാർ എല്ലാം കൂടി പ്രത്യേകാളും ആയിരുന്നു. 8 പിനെ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ദൈവരാജ്യത്തക്കുറിച്ചു സംബാദിച്ചും സമതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു മുന്നു മാസത്തോളം പ്രാഗത്ത്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചു. 9 എന്നാൽ ചിലർ കർന്മപ്പട്ടു അനുസരിക്കാതെ പുരുഷാരത്തിന്റെ മുന്പാകെ ഈ മാർഗ്ഗത്തെ ദുഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരെ വിട്ടു ശിഷ്യനാരെ വേർത്തിതിച്ചു, തുറന്നൊസിന്റെ പാഠാലയിൽ തിനംപ്രതി സംബാദിച്ചുപോന്നു. 10 അതു രണ്ടു സാവത്സരങ്ങോളം നടക്കയാൽ ആസ്യത്തിൽ പാർക്കുന്ന തയഹൃദയാരും യവനനാരും എല്ലാം കർത്താവിന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ ഇടയായി. 11 ദൈവം പാലലാസ് മുഖാന്തരം അസാധാരണയായ വീര്യപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തു. 12 അവൻന്റെ മെയ്മേൽനിന്നു രൂമാലും ഉത്തരീയവും രോഗികളുടെമേൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുകയും വ്യാധികൾ അവരെ വിട്ടുമാറുകയും ദുരാത്മാകൾ പുരുഷപ്പട്ടകയും ചെയ്തു. 13 എന്നാൽ ദേശാന്തരികളായി നടക്കുന്ന മന്ത്രവാദികളായ ചില തയഹൃദയനാർ: പാലലാസ് പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ആണ്ടായിട്ടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലുവാൻ തുന്നിന്നെന്നു. 14 ഇങ്ങനെ ചെയ്തവർ മഹാപുരോഹിതനായ സ്കേവാ എന്ന ഒരു തയഹൃദയന്റെ ഏഴു പുത്രനാർ ആയിരുന്നു. 15 ദുരാത്മാവു അവരോടു: യേശുവിനെ ഞാൻ അറിയുന്നു; പാലലാസിനെയും പരിചയമുണ്ടു്; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 16 പിനെ ദുരാത്മാവുള്ള മനുഷ്യൻ അവരുടെമേൽ ചാടി അവരെ ഇരുവരെയും കീഴടക്കി ജയിക്കയാൽ അവർ നന്ദരും മുറിവേറ്റവരുമായി ആ വീടിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി. 17 ഇതു എഫേമേസാസിൽ പാർക്കുന്ന സകല തയഹൃദയനാരും യവനനാരും അരിഞ്ഞതു; അവർക്കു ദൈവയും ഭയം തട്ടി, കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമം മഹിമപ്പട്ടു 18 വിശ്വസിച്ചവർിൽ അനേകരും വന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു അറിയുച്ചു. 19 കഷ്ടപ്രയോഗം ചെയ്തിരുന്ന പലരും തങ്ങളുടെ പുന്തകങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു എല്ലാവരും കാൺകൈ ചുട്ടുകളിഞ്ഞതു; അവയുടെ വില കണക്കുകൂട്ടിയാറെ അനുതിനായിരം വെള്ളിക്കാശു എന്നു കണ്ടു. 20 ഇങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ വചനം ശക്തിയോടെ പരന്നു പ്രബലപ്പെട്ടു. 21 ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു പാലലാസ് മകദ്ദോന്യയിലും അവായയിലും കൂടി കടന്നു ദയവുശലേമിലേക്കും പോകേണും എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു: ഞാൻ അവിടെ ചെന്നശേഷം റോമയും കാണേണും എന്നു പറഞ്ഞു. 22 തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർിൽ തിമോമെരയാസ്, എരംസ്തതാസ് എന്ന രണ്ടുപേരും മകദ്ദോന്യയിലേക്കു അയച്ചിട്ടു താൻ കുറേകാലം ആസ്യത്തിൽ താമസിച്ചു. 23 ആ കാലത്തു ഈ മാർഗ്ഗത്തെച്ചാല്പി വലിയ കലഹം ഉണ്ടായി. 24 വെള്ളികൊണ്ടു അർത്തത്തിലിസ് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രത്തുപങ്ങളെ തീർക്കുന്ന ദേമേഖിയെയാം എന്ന തട്ടാൻ തൊഴിൽക്കാർക്കു വളരെ ലാഡ് വരുത്തി വന്നു. 25 അവൻ അവരെയും ആ വകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വേലകാരയും കൂട്ടിവരുത്തി: പുരുഷനാരെ, നമ്മുടെ സന്ധാര്യം ഈ തൊഴിൽക്കാണ്ടു ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമല്ലോ. 26 എന്നാൽ ഈ പാലലാസ് എന്നവൻ കയ്യാൽ

തീർത്തത്തു ദേവമാർ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഫെസോസിൽ മാത്രമല്ല, മികവാറും ആസ്യത്തിൽ കൈയെയും വളരെ ജനങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിച്ചു മരിച്ചുകളിൽത്തു എന്നു നിങ്ങൾ കണ്ണും കേടും ഇതികുന്നുവെല്ലോ. 27 അതിനാൽ നമ്മുടെ ഈ കാര്യം ആക്ഷേപത്തിൽ ആകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ അർത്ഥത്തിൽ മഹാദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം ഏതുമില്ല എന്നു വരികയും ആസ്യമുഴുവനും ഭൂതലവും ജീച്ചപോരുന്നവളുടെ മാഹാത്മ്യം ഒടുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവർ ഇതു കേടു ക്രോധം നിറഞ്ഞവരായി: എഫെസുരുടെ അർത്ഥത്തിൽ മഹാദേവി എന്നു ആർത്തതു. 29 പട്ടണം മുഴുവനും കലഹം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു, അവർ പഞ്ചാസിന്റെ കുടുംബത്തക്കാരായ ശായാസ് അരിസ്തർഹോസ് എന്ന മഹാദേവാന്യരു പിടിച്ചുകൊണ്ടു രംഗസ്ഥലത്തെക്കു ഒരുമനപ്പെട്ടു പാതയും ചെന്നു. 30 പഞ്ചാസ് ജനസമൂഹത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചാരെ ശിഷ്യമാർ അവനെ വിട്ടില്ല. 31 ആസ്യാധിപത്മാർത്തിൽ ചിലർ അവൻ്റെ സ്നേഹിതമാർ ആകയാൽ: രംഗസ്ഥലത്തു ചെന്നു പോകരുതു എന്നു അവരും അവൻ്റെ അടുക്കൽ ആളുച്ചു അപേക്ഷിച്ചു. 32 ജനസാംഘം കലക്കത്തിലായി മികപേരും തങ്ങൾ വന്നുകൂടിയ സംഗതി എന്നെന്നു അറിയായ്കയാൽ ചിലർ ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും ആർത്തതു. 33 യെഹൂദമാർ മുഖ്യോദ്ധു ഉന്നികൊണ്ടുവന്ന അലക്സന്ദ്രിനെ പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ സംസാരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു; അലക്സന്ദ്ര ആംഗ്യം കാട്ടി ജനസമൂഹത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 34 എന്നാൽ അവൻ യെഹൂദൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ: എഫെസുരുടെ അർത്ഥത്തിൽ മഹാദേവി എന്നു എല്ലാവരും കൂടി രണ്ടു മൺിനേരത്തോളം ഏകശശ്വത്തോടെ ആർത്തതുകൊണ്ടിരുന്നു. 35 പിന്നെ പട്ടണമേനുവൻ പുരുഷാരത്തെ അമർത്തി പറഞ്ഞതു: എഫെസുപ്പുരുഷമാരേ, എഫെസോസ് പട്ടണം അർത്ഥത്തിൽ മഹാദേവിക്കും ഭോവിൽക്കിന്നു വീണ ബിംബത്തിന്നും ക്ഷേത്രപാലക എന്നു അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ ആർ? 36 ഇതു എതിർമൊഴിയില്ലാത്തകയാൽ നിങ്ങൾ തിടുകമൊയി ഒന്നും ചെയ്യാതെ അടങ്കിപ്പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു. 37 ഈ പുരുഷമാരെ നിങ്ങൾ കൂട്ടികൊണ്ടുവന്നുവെല്ലോ; അവർ ക്ഷേത്രം കവർച്ച ചെയ്യുന്നവരല്ല, നമ്മുടെ ദേവിയെ ദൂഷിക്കുന്നവരുമല്ല. 38 എന്നാൽ ദേമേഖിയെയാസിന്നും കൂടെയുള്ള തൊഴിൽക്കാർക്കും വല്ലവന്നുയും നേരെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടാക്കിൽ വിസ്താരംവിവസങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്; ദേശാധിപതികളും ഉണ്ടും; തമ്മിൽ വ്യവഹരിക്കുന്നു. 39 വേറെ കാര്യം ചൊല്ലി ആകുന്നു വാദം എങ്കിൽ ധർമ്മസഭയിൽ തീർക്കാമല്ലോ. 40 ഇന്നനെത്തു കലപാത്തിന്നു കാരണമില്ലായ്കയാൽ അതു നിമിത്തം നമ്മുടെ പേരിൽ കൂറും ചുമതലയാൽ ഇടയുണ്ടു സ്വപ്നം; ഈ ആൾക്കുട്ടത്തിന്നു ഉത്തരം പറവാൻ നമുക്കു വക ഒന്നുമില്ലല്ലോ. 41 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു അവൻ സദയെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

20 കലഹം ശമിച്ചശേഷം പഞ്ചാസ് ശിഷ്യമാരെ കൂട്ടിവരുത്തി പ്രഭോധിപ്പിച്ചിട്ടു

യാത്രപറഞ്ഞു മഹാദേവാന്യക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. 2 ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു അവരെ ഏറിയോന്നു പ്രഭോധിപ്പിച്ചിട്ടു തവനേശ്വരത്തു എത്തി. 3 അവിടെ മുന്നു മാസം കഴിച്ചിട്ടു സൃഗിയെക്കു കപ്പൽ കയറിപ്പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നോൾ യെഹൂദമാർ അവൻ്റെ നേരെ കൂടുകെട്ടു ഉണ്ടാക്കുകയാൽ മഹാദേവാന്യവഴിയായി

മണ്ണിപ്പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 4 ബൈരോവയിലെ പുരാസിന്റെ മകൻ സോപത്രാസും തെള്ളലോറിക്ക്യരായ അരിന്തർഹാസും സെക്കുന്നൊസും വെർബൈക്കാരനായ ഗാന്ധാസും തിമോമെത്യാസും ആസ്യക്കാരായ തുഹിരക്കാസും ത്രോഹിമൊസും ആസ്യവരെ അവനോടു കൂടെ പോയി. 5 അവർ മുദ്ര പോയി ത്രോഹാസിൽ തങ്ങൾക്കായി കാത്തിരുന്നു. 6 തങ്ങളോ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫിലിപ്പിയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി അഞ്ചു ദിവസംക്കാണ്യു ത്രോഹാസിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു. 7 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ തങ്ങൾ അപ്പം നൃഗുക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ പാലാസ് പിറേന്നാൾ പുരപ്പെട്ടവാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ടു അവരോടു സംഭാഷിച്ചു പാതിരവരെയും പ്രസാംഗം നീട്ടി. 8 തങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ യുത്തികെടാസ് എന്ന യഹവനക്കാരൻ കിളിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു ശാശ്വതിന്ത പിടിച്ചു, 9 പാലാസ് വളരെ നേരു സംഭാഷികയാൽ നിദ്രാവശനായി മുന്നാം തട്ടിൽ നിന്നു താഴെ വീണ്ടും; അവനെ മരിച്ചുവന്നായി എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. 10 പാലാസ് ഇരഞ്ഞിചെച്ചുന്നു അവൻഗ്രേമേൽ വീണ്ടു തഴുകി: ഭേദിക്കേണ്ടാ; അവൻ പ്രാണന്തിരം അവനിൽ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിനെ അവൻ കയറിച്ചെന്നു അപ്പം നൃഗുകി തിന്നു പുലരുവോളം സംഭാഷിച്ചു പുരപ്പെട്ടു പോയി. 12 അവർ ആബാലനെ ജീവനുള്ളവനായി കൊണ്ടുവന്നു അത്യന്തം ആശ്രംഖിച്ചു. 13 തങ്ങൾ മുന്നായി കപ്പൽ കയറി പാലാസിനെ അഞ്ചുഡാസിൽ വെച്ചു കയറ്റിക്കൊണ്ടാർവ്വാൻ വിചാരിച്ചു അവിടെക്കു ഓടി; അവൻ കാൽനടയായി വരുവാൻ വിചാരിച്ചു ഇങ്ങനെ ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. 14 അവൻ അഞ്ചുഡാസിൽ തങ്ങളോടു ചേർന്നപ്പോൾ അവനെ കയറ്റി മിതുലേനയിൽ എത്തി; 15 അവിടെ നിന്നു നീക്കി, പിറേന്നാൾ വിയോസ്വീപിന്റെ തുകിൽ എത്തി, മറുന്നാൾ സാമൊസ്വീപിൽ അണ്ണന്തു പിറേന്നു മിലേത്തൊസിൽ എത്തി. 16 കഴിയും എക്കിൽ പെന്തകൊസ്തുനാളേക്കു യെരുശലേമിൽ എത്തേതണ്ണതിന്നു പാലാസ് ബഹിപ്പെട്ടുകയാൽ ആസ്യയിൽ കാലതാമസം വരുത്തു എന്നുവെച്ചു എഫെസോസിൽ അടുക്കാതെ ഓടേണാ എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. 17 മിലേത്തൊസിൽ നിന്നു അവൻ എഫെസോസിലേക്കു അജയച്ചു സഭയിലെ മുപ്പുമാരെ വരുത്തി. 18 അവർ അവനെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ആസ്യയിൽ വന്ന ഒന്നാം നാൾ മുതൽ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ എങ്ങനെയിരുന്നു എന്നും 19 വളരെ താഴ്മയോടും കണ്ണുനിരോടും യെരുശലോറുടെ കുടുക്കുകളാൽ എനിക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ണങ്ങളോടും കൂടെ 20 കർത്താവിനെ സേവിച്ചു വന്നു എന്നും പ്രായോജനമുള്ളതു ഒന്നും മരിച്ചുവെക്കാതെ പരസ്യമായും വിടുതോറും നിങ്ങളോടു അറിയിക്കയും ഉപദേശികയും ചെയ്തു എന്നും 21 ദൈവത്തികലേക്കുള്ള മാനസാന്തരവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യെശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും യെരുശലോർക്കും യവനന്മാർക്കും സാക്ഷികരിച്ചു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലാ. 22 ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ ആത്മാവിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി യെരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നു. 23 ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ണങ്ങളും എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു പട്ടണം തോറും സാക്ഷ്യം പറയുന്നതല്ലാതെ അവിടെ എനിക്കു നേരിട്ടുവാനുള്ള ഒന്നും ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. 24

എക്കിലും ഞാൻ എൻ്റെ പ്രാണനെ വിലയേറിയതായി എണ്ണുനില്ല; എൻ്റെ ഓട്ടവും ദൈവക്യപ്രയുടെ സുവിശേഷത്തിനു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടതിനു കർത്താവായ യേശുതന ശുശ്രൂഷയും തിരക്കേണ്ടു എനേ എനിക്കുള്ളു. 25 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നവനായ എൻ്റെ മുഖം നിങ്ങൾ ആരും ഇനി കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 26 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും സഹിച്ചുപോയാൽ ഞാൻ കുറക്കാറെന്ന് എന്നു ഞാൻ ദിവസം നിങ്ങളോടു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 27 ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന ഒന്നും മരച്ചുവെക്കാതെ ഞാൻ മുഴുവനും അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നവല്ലോ. 28 നിങ്ങളെത്തന്നേയും താൻ സുന്നതക്കത്താൽ സന്ധാദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ മേയ്പാൻ പഠിശ്രദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളെ അല്പ്യക്ഷരാക്കിവെച്ച ആട്ടിൻ കുട്ടം മുഴുവനെയും സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 29 ഞാൻ പോയ ശേഷം ആട്ടിൻ കുട്ടതെ ആദരിക്കാതെ കൊടിയ ചെന്നായ്ക്കൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 30 ശിഷ്യമാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകളും വാനിയിലും വിപരിതാപദ്ധതം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പുരുഷമാർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും എഴുന്നേഡ്ക്കും. 31 അതുകൊണ്ടു ഉണ്ടനിൽപ്പിൻ; ഞാൻ മുന്നു സംവത്സരം രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ ക്ലൗസിൽ വാർത്തയുംകൊണ്ടു ഓരോരുത്തനും ബുദ്ധിപറിത്തുനെന്തു ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 32 നിങ്ങൾക്കു ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുവാനും സകല വിശ്വാസമാരോടുംകൂടും അവകാശം തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും അവൻ്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ രേമേല്ലിക്കുന്നു. 33 ആരും ദൈവത്തിലും വെള്ളിയോ പൊന്നോ വസ്ത്രമോ ഞാൻ മോഹിച്ചിട്ടില്ല. 34 എൻ്റെ മുട്ടിനും എഴുന്നോടുകൂടെയുള്ളവർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ ഇള കൈകളാൽ അല്പാനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നവല്ലോ. 35 ഇങ്ങനെ പ്രയത്നം ചെയ്തു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരെ സഹായിക്കയും, വാഞ്ഞനതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതു ഭാഗ്യം എന്നു കർത്താവായ യേശുതാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു ഓർത്തുകൊണ്ടുകയും വേണ്ടതു എന്നു ഞാൻ എല്ലാംകൊണ്ടും നിങ്ങൾക്കു ദുഷ്കാനം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 36 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുട്ടുകൂത്തി അവരെല്ലാവരോടും കൂടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. 37 എല്ലാവരും വളരെ കരഞ്ഞു. 38 ഇനിമേൽ അവൻ്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ ഏറുവും ദുഃഖിച്ചു പഞ്ചലാസിന്റെ കഴുതിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു കപ്പലോളം അവനോടുകൂടെ വന്നു അവനെ യാത്രയയച്ചു.

21 അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു നീക്കിയശേഷം തങ്ങൾ നേരെ ഓടി കോസിലും പിറുന്നാൾ രൊദ്ദോസിലും അവിടം വിട്ടു പത്തരയിലും എത്തി. 2 ഫോയ്നിക്കയ്യിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ കണ്ണിട്ടു തങ്ങൾ അതിൽ കയറി ഓടി. 3 കുപ്പോസ് ദ്രീപു കണ്ടു അതിനെ ഇടത്തുപുറം വിട്ടു സുനിയയിലേക്കു ഓടി സോറിൽ വന്നിരുണ്ടി; കപ്പൽ അവിടെ ചരക്കു ഇരക്കുവാനുള്ളതായിരുന്നു; 4 തങ്ങൾ ശിഷ്യമാരെ കണ്ണാത്തി എഴുന്നാൾ അവിടെ പാർത്തു; അവർ പഞ്ചലാസിനോടു യെരുശലേമിൽ പോകരുതു എന്നു ആത്മാവിനാൽ പറഞ്ഞു. 5 അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു തങ്ങൾ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമായി പട്ടണത്തിനും പുറത്തോളം തങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു 6 കടൽകരയിൽ മുട്ടുകൂത്തി

പ്രാർത്ഥമിച്ചു തമ്മിൽ യാത്ര പരഞ്ഞിട്ടു തെങ്ങൾ കപ്പുത്ത് കയറി; അവർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 7 തെങ്ങൾ സോർ വിട്ടു കപ്പലോടും തികെച്ചും പ്രത്യേകമായി സീറ്റിൽ സഹോദരനാർ വന്നും ചെയ്തു ഒരു ഭിവസും അവരോടുകൂടെ പാർത്തു. 8 പിറ്റുനാൾ തെങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു കൈസരയെത്തിൽ എത്തി, ഏഴുവർത്തിൽ ഒരുവന്നായ ഫിലിപ്പോസ് എന്ന സുവിശേഷശക്കൻ്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ പാർത്തു. 9 അവനു കന്യകമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരുമായ നാലു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 തെങ്ങൾ അവിടെ വള്ളരെ ഭിവസും പാർത്തിരിക്കുന്നോൾ അശബ്ദബോസ് എന്ന ഒരു പ്രവചകൻ തയ്യാറായിൽ നിന്നു വന്നു. 11 അവൻ തെങ്ങളുടെ അടക്കത്തെ വന്നു പഞ്ചലാസിന്റെ അരക്കച്ചു എടുത്തു തന്റെ കൈകാലുകളെ കെട്ടി: ഈ അരക്കച്ചയുടെ ഉടമസ്ഥനെ തയ്യാറാർ തയ്യാറലേമിൽ ഇങ്ങനെ കെട്ടി ജാതികളുടെ കഴുൽ ഏഴ്സിക്കും എന്നു പരിശുഖാത്മാവു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഈതു കേട്ടാൽ തയ്യാറലേമിൽ പോകരുതു എന്നു തെങ്ങളും അവിടത്തുകാരും അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 അതിനു പഞ്ചലാസ്: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു എന്റെ ഹൃദയം ഇങ്ങനെനെ തകർക്കുന്നതു എന്തു? കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിനു വേണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ മാത്രമല്ല തയ്യാറലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 14 അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൂടായ് ക്രത്യാർത്ഥിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു തെങ്ങൾ മിണ്ടാതിരുന്നു. 15 അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു തെങ്ങൾ യാത്രക്കു കോപ്പുകൂട്ടി തയ്യാറലേമിലേക്കു പോയി. 16 കൈസരയിലെ ശിഷ്യമാരിൽ ചിലരും തെങ്ങളോടുകൂടെ പോന്നു, കുപ്രാസകാരനായ മനാസോൻ എന്ന ഒരു പഴയശിഷ്യനോടുകൂടെ അതിമികളായ് പാർക്കേണ്ടതിനു തെങ്ങളെ അവൻറെ അടുക്കത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 17 തയ്യാറലേമിൽ എത്തിപ്പോൾ സഹോദരനാർ തെങ്ങളെ സന്നോധനേതാട കൈകൊണ്ടു. 18 പിറ്റുനു പഞ്ചലാസും തെങ്ങളും യാക്കോബിന്റെ അടുക്കത്തെ പോയി; മുപ്പുമാരും എല്ലാം അവിടെ വന്നു കൂടി. 19 അവൻ അവരെ വന്നും ചെയ്തു തന്റെ ശുഗ്രേഷയാൽ ദൈവം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്തിച്ചതു ഓരോന്നായി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 20 അവർ കേടു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. പിനെ അവനോടു പറഞ്ഞതു്: സഹോദരാ, തയ്യാറമാരുടെ ഇടയിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവർ എത്ര ആയിരം ഉണ്ടു എന്നു നീ കാണുന്നവല്ലോ; അവർ എല്ലാവരും ന്യായപ്രമാണത്തല്ലരാർ ആകുന്നു. 21 മക്കളെ പർശ്ചീന ചെയ്യരുതു എന്നും നമ്മുടെ മര്യാദ അനുസരിച്ചു നടക്കരുതു എന്നും നീ ജാതികളുടെ ഇടയിലുള്ള സകല തയ്യാറമാരോടും പറഞ്ഞു മോശേയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളിവാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു അവർ നിന്നെന്നുവീം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 ആകയാൽ എന്താകുന്നു വേണ്ടതു്? നീ വന്നിട്ടുണ്ടു എന്നു അവർ കേൾക്കും നിശ്ചയം. 23 തെങ്ങൾ നിന്നോടു ഈ പറയുന്നതു ചെയ്ക്ക; നേർച്ചയുള്ള നാലു പുരുഷനാർ തെങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു. 24 അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ നിന്നെന്ന ശുഖിവരുത്തി അവരുടെ തല കഷാരം ചെയ്യേണ്ടതിനു അവർക്കു വേണ്ടി ചെലവു ചെയ്ക്ക; എന്നാൽ നിന്നെന്നുകൊണ്ടു കേടുതു ഉള്ളത്തു എന്നും നീയും ന്യായപ്രമാണത്തെ ആചരിച്ചു ക്രമമായി നടക്കുന്നവർ എന്നും എല്ലാവരും അറിയും. 25 വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ജാതികളെ സംബന്ധിച്ചോ അവർ വിഗ്രഹാർപ്പിതവും രക്തവും

ശ്രാസംമുട്ടിച്ചത്തും പരസംഗവും മാത്രം ഒഴിത്തിരിക്കേണ്ണം എന്നു വിധിച്ചു എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടോ. 25 അങ്ങനെ പാലൊസ് ആ പുരുഷമാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പിറ്റുന്നാൾ അവരോടുകൂടെ തന്ന ശുദ്ധിവരുത്തി ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; അവർത്ത ഓരോരുത്തനുവേണ്ടി വഴിപാടു കഴിപ്പാനുള്ള ശുദ്ധികരണകാലം തികഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27 ആ ഏഴു ദിവസം തീരാറായപ്പോൾ അസ്യയിൽ നിന്നു വന യെഹുദമാർ അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടിട്ടു പുരുഷാരത്തെ ഒക്കയും ഇളക്കി അവനെ പിടിച്ചു; 28 തിസായേൽപ്പുരുഷമാരെ, സഹായിപ്പിൻ; ഇവൻ ആകുന്ന ജനത്തിനും ന്യായപ്രമാണത്തിനും ഈ സ്ഥലത്തിനും വിരോധമായി എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരെയും ഉപദേശിക്കുന്നവൻ; അവൻ യവനമാരെയും ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ഈ വിശ്വല സ്ഥലം തിണ്ടിച്ചുകളിഞ്ഞു എന്നു വിജിച്ചുകൂടി. 29 അവർ മുന്നെ എഹമസ്യനായ ത്രോഫിമോസിനെ അവനോടുകൂടെ നഗരത്തിൽ കണ്ടതിനാൽ പാലൊസ് അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു എന്നു നിരുപ്പിച്ചു. 30 നഗരം എല്ലാം ഇളക്കി ജനം ഓടിക്കൂടി പാലൊസിനെ പിടിച്ചു ദൈവാലയത്തിനു പുറത്തെക്കു ഇഴച്ചു കൊണ്ടുപോയി; ഉടനെ വാതിലുകൾ അടച്ചുകളിഞ്ഞു. 31 അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നേം ദൈവശലം ഒക്കയും കലക്കത്തിൽ ആയി എന്നു പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപനു വർത്തമാനം എത്തി. 32 അവൻ കഷണത്തിൽ പടയാളികളെയും ശതാധിപമാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരുടെ നേരെ പാതയുണ്ടും; അവർ സഹസ്രാധിപനെയും പടയാളികളെയും കണ്ടപ്പോൾ പാലൊസിനെ അടിക്കുന്നതു നിരുത്തി. 33 സഹസ്രാധിപൻ അടുത്തുവന്നു അവനെ പിടിച്ചു രണ്ടു ചങ്ങലവെപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആർ എന്നും എത്തു ചെയ്തു എന്നും ചോദിച്ചു. 34 പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ആരവാരം ഹൈതുവായി നിശ്ചയം നന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായ്ക്കയാൽ അവനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 35 പടിക്കെട്ടിനേൽആയപ്പോൾ: അവനെ കൊന്നുകളക്ക് എന്നു ആർത്തതുകൊണ്ടു ജനസമൂഹം പിൻചെല്ലുകയാൽ 36 പുരുഷാരത്തിന്റെ ബലാൽക്കാരം പേടിച്ചിട്ടു പടയാളികൾ അവനെ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. 37 കോട്ടയിൽ കടക്കുമാറായപ്പോൾ പാലൊസ് സഹസ്രാധിപനോടു; എനിക്കു നിന്നോടു ഒരു വാക്കു പറയാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനും അവൻ: നിനക്കു യവനഭാഷ അറിയാമോ? 38 കുറെ നാൾ മുന്നെ കലഹം ഉണ്ടാക്കി നാലായിരം കട്ടാരക്കാരെ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ മിസ്യയിലൂർന്നി അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അതിനും പാലൊസ്: ഞാൻ കിലിക്കയിൽ തർജ്ജുസാസ് എന പ്രസിദ്ധമനഗരത്തിലെ പാരനനായോരു യെഹുദൻ ആകുന്നു. ജനത്തോടു സംസാരിപ്പാൻ അനുവദിച്ചപ്പോൾ പാലൊസ് പടിക്കെട്ടിനേൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തോടു ആംഗ്യം കാട്ടി, വളരെ മഞ്ഞമായ ശ്രേഷ്ഠം എബോയഭാഷയിൽ വിജിച്ചുപരഞ്ഞതാവിതു:

22 സഹോദരമാരും പിതാക്കന്നൂരുമായുള്ളാരെ, എനിക്കു ഇന്നു നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതിവാദം കേടുകൊശവിൻ. 2 എന്നാൽ എബോയഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു അവർ അധികം മഞ്ഞമായി നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതെന്നനാൽ:

3 എാൻ കിലിക്യതിലെ തർസൊസിൽ ജനിച്ച യൈഹുദനും ഈ നഗരത്തിൽ വളർന്നു ഗമാലിയേലിന്റെ കാപ്പക്കുൽ ഇരുന്നു പിതാക്കമൊരുടെ ന്യായപ്രമാണം സുക്ഷ്മതയോടെ അഭ്യസിച്ചവനുമാക്കയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഈനും ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവസേവയിൽ എരിവുള്ളവനായിരുന്നു. 4 എാൻ പുരുഷമാരയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ഏല്ലിച്ചും ഈ മാർഗ്ഗക്കാരെ കൊല്ലുവാനും മടിക്കാതെ ഉപദേവിച്ചുംവന്നു. 5 അതിനു മഹാപുരോഹിതനും മുപ്പമാരുടെ സംഘം ഒക്കെയും എനിക്കുസാക്ഷികൾ; അവരെടു സഹോദരനാർക്കായി എഴുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ദമസ്കൊസിൽ പാർക്കുന്നവരെയും പിടിച്ചുകെട്ടി ദണ്ഡനത്തിനായി യെരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനു എാൻ അവിടേക്കു യാത്രയായി. 6 അങ്ങനെ പ്രയാണം ചെയ്തു ദമസ്കൊസിനോടു അടുത്തപ്പോൾ ഏകദേശം ഉച്ചക്കു പെട്ടുനും ആകാശത്തുനിന്നു വലിയോരു വെളിച്ചും എന്റെ ചുറ്റും മിനി. 7 എാൻ നിലത്തു വീണ്ടും ശാലേ, ശാലേ, നീ എന്ന ഉപദേവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. 8 കർത്താവേ, നീ ആർ എന്നു എാൻ ചോദിച്ചതിനു; നീ ഉപദേവിക്കുന്ന നസറായനായ യേശു ആകുന്നു എാൻ എന്നു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. 9 എന്നോടു കൂടെയുള്ളവർ വെളിച്ചും കണ്ണു എകിലും എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവർന്തെ ശബ്ദം കേട്ടില്ല. 10 കർത്താവേ എാൻ എന്തു ചെയ്യുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു കർത്താവു എന്നോടു; എഴുന്നേറ്റു ദമസ്കൊസിലേക്കു പോക; നീ ചെയ്യേണ്ടതിനു വിധിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം അവിടെ നിന്നോടു പറയും എന്നു കല്പിച്ചു. 11 ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സു ഹേതുവായിട്ടു കണ്ണു കാണായ്ക്കയാൽ കൂടെയുള്ളവർ എന്നെ കൈക്കു പിടിച്ചു നടത്തി; അങ്ങനെ എാൻ ദമസ്കൊസിൽ എത്തതി. 12 അവിടെ പാർക്കുന്ന സകല യൈഹുദമാരാലും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടവനായി ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കേതിയുള്ള പുരുഷനായ അനന്യാസ് എന്നൊരുത്തൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുനിന്നു: 13 സഹോദരനായ ശാലു, കാഴ്ചപ്രാപ്തിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികയിൽ തന്നെ എാൻ കാഴ്ച പ്രാപ്തിച്ചു അവനെ കണ്ണു. 14 അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു; നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരുടെ ദൈവം നിനെ തന്റെ ഇഷ്ടം അറിവാനും നീതിമാനായവനെ കാണമാനും അവൻറെ വായിൽ നിന്നും വചനം കേൾപ്പാനും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 നീ കാൺകയും കേൾക്കയും ചെയ്തതിനു സകലമനുഷ്യർക്കും നീ അവൻറെ സാക്ഷിയായിൽത്തീരും. 16 ഇനി താമസിക്കുന്നതു എന്തു? എഴുന്നേറ്റു അവൻറെ നാമം വിജിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു നിന്റെ പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളുകു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ എാൻ യെരുശലേമിൽ മണ്ണിച്ചുനു ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരം ഒരു വിവശതയിൽ ആയി അവനെ കണ്ണു; 18 നീ ബഹുപ്രേസ്തു വേഗം യെരുശലേം വിട്ടുപോക; നീ എന്നെന്നക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം അവർ കൈകെക്കാൾകയില്ല എന്നു എന്നോടു കല്പിച്ചു 19 അതിനു എാൻ: കർത്താവേ, നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ എാൻ തടവിൽ ആക്കുകയും പള്ളിതോറും അടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു എന്നും 20 നിന്റെ സാക്ഷിയായ സ്ത്രീമാനനാസിന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ എാനും സമ്മതിച്ചു അരികെ നിന്നു അവനെ കൊല്ലുന്നവരുടെ വസ്ത്രം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും അവർ അരിയുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവൻ എന്നോടു; നീ പോക; എാൻ നിനെ

ദുരത്തു ജാതികളുടെ അടുകലേക്കു അയക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 22 ഈ വാക്കോളം അവർ അവനു ചെവിക്കൊടുത്തു; പിനെ: ഇങ്ങനെത്തവനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളുക്; അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 23 അവർ കുകലിട്ടും വസ്ത്രം കീറിക്കളുത്തും പുഴി വാരി മേലോടു എറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ 24 അവർ ഇങ്ങനെ അവൻസ്റ്റു നേരെ ആര്ക്കുവാൻ സംഗതി എന്തു എന്നു അറിയേണ്ടതിനു ചമട്ടിക്കൊണ്ടു അവനോടു ചോദ്യം ചെയ്യുണ്ടും എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞു അവനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 25 തനെ വാരു കൊണ്ടു കെടുന്നോൾ പഞ്ചലാസ് അരികെ നില്ക്കുന്ന ശതാധിപനോടു: രോമപൗര്യും വിസ്താരം കഴിയാത്തവനുമായ മനുഷ്യനെ ചമട്ടിക്കൊണ്ടു അടിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 26 ഈതു കേട്ടിട്ടു ശതാധിപൻ ചെന്നു സഹസ്രാധിപനോടു: നീ എന്തു ചെയ്വാൻ പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ രോമപൗരൻ ആകുന്നു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27 സഹസ്രാധിപൻ വന്നു: നീ രോമപൗരൻ തന്നേയോ? എന്നോടു പറക എന്നു ചോദിച്ചതിനു: 28 അതെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഏറിയ മുതൽ കൊടുത്തു ഈ പഞ്ചത്വം സന്ധാരിച്ചു എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞതിനു: ഞാനോ അങ്ങനെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പഞ്ചലാസ് പറഞ്ഞു. 29 ഭേദ്യം ചെയ്വാൻ ഭാവിച്ചവർ ഉടനെ അവനെ വിടുമാണി; സഹസ്രാധിപനും അവൻ രോമപൗരൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ദയപ്പെട്ടു. 30 പിറ്റെന്നു യൈഹൃദയാർ പഞ്ചലാസിനേൽ ചുമതലുന്ന കുറുത്തിന്റെ സുക്ഷമം അരിവാൻ ഇപ്പിച്ചിട്ടു അവൻ മഹാപുരോഹിതമാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും കൂടി വരുവാൻ കല്പിച്ചു അവനെ കെടുഴിച്ചു താഴെ കൊണ്ടുചെന്നു അവരുടെ മുന്നിൽ നിരുത്തി.

23 പഞ്ചലാസ് ന്യായാധിപസംഘത്തെ ഉറ്റുന്നോക്കി: സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ ഇന്നെ ഭിവസ്ത്രത്തോളവും കേവലം നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടുംകൂടും ദൈവത്തിന്റെ മുന്നാക്കെ നടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു അവൻസ്റ്റു വായിക്കു അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 3 പഞ്ചലാസ് അവനോടു: ദൈവം നിന്നെ അടിക്കും, വൈള്ള തേച്ച ചുവരേ; നീ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എന്നെ വിസ്തർപ്പാൻ ഇരിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിരോധമായി എന്നെ അടിപ്പാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അരികെ നില്ക്കുന്നവർ: നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെ ശക്തിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിനു പഞ്ചലാസ്: സഹോദരന്മാരെ, മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല; “നിന്നേ ജനത്തിന്റെ അധിപതിയെ ദുഷ്കിക്കരുതു്” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 എന്നാൽ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഒരു പക്ഷം സദൃക്കരും ഒരുപക്ഷം പരിശമാരും ആകുന്നു എന്നു പഞ്ചലാസ് അറിഞ്ഞു: സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ ഒരു പരിശമാരും പരിശമാരും മകനും ആകുന്നു; മരിച്ചവരുടെ പ്രത്യാശയെ പുനരുത്ഥാനത്തയ്ക്കു കുറിച്ചു ഞാൻ വിസ്താരത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ പരിശമാരും സദൃക്കരും തമിൽ ഇടന്നു സംഘം ചരിത്രിച്ചു. 8 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല, ദുതനും ആത്മാവും ഇല്ല എന്നു സദൃക്കർ പറയുന്നു; പരിശമാരും രണ്ടും ഉണ്ടെന്നു പ്രമാണിക്കുന്നു.

9 അങ്ങനെ വലിയോരു നിലവിലി ഉണ്ടായി; പരിശപകഷത്തിലെ ശാസ്ത്രിമാർക്ക് ചീലം എഴുന്നേറ്റു വാദിച്ചു: ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല; ഒരാമാവോ ഒരു ദുരന്തോ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ വലിയ ഇടച്ചൽ ആയതുകൊണ്ടു അവർ പാലോസിനെ ചീതിക്കളെയും എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പേടിച്ചു, പടയാളികൾ ഇറങ്ങിവന്നു അവനെ അവരുടെ നടവിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു കോട്ടയിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 11 രാത്രിയിൽ കർത്താവു അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു: ദൈരൂമായിരിക്ക; നീ എന്നെക്കുറിച്ചു ദയവുശലേമിൽ സാക്ഷികരിച്ചതുപോലെ രോമയിലും സാക്ഷികരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 12 നേരു വെളുത്തപ്പോൾ ചില ദയപൂർവ്വാർ തമ്മിൽ യോജിച്ചു പാലോസിനെ കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും തിനുകയോ കൂടികയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപമം ചെയ്തു. 13 ഈ ശപമം ചെയ്തവർ നാല്പതിൽ അധികംപേര് ആയിരുന്നു. 14 അവർ മഹാപുരോഹിതനാരുടെയും മൃപ്പനാരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു: ഞങ്ങൾ പാലോസിനെ കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും ആസൃദ്ധിക്കയില്ല എന്നൊരു കറിനശപമം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 ആക്കയാൽ നിങ്ങൾ അവന്റെ കാര്യം അധികം സുക്ഷ്മതേതാട പരിശോധിക്കേണ്ണു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ താഴെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ന്യായാധിപസംഘവുമായി സഹസ്രാധിപനോടു അപേക്ഷിപ്പിക്ക; എന്നാൽ അവൻ സമീപിക്കും മുന്നു ഞങ്ങൾ അവനെ ഒടുക്കിക്കളുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ഈ പതിയിരിപ്പിനെക്കുറിച്ചു പാലോസിന്റെ പെങ്ങളുടെ മകൻ കേട്ടിട്ടു ചെന്നു കോട്ടയിൽ കടന്നു പാലോസിനോടു അറിയിച്ചു. 17 പാലോസ് ശതാധിപമാർക്ക് ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഈ യഥവനക്കാരനും സഹസ്രാധിപനോടു ഒരു കാര്യം അറിയിപ്പാനുള്ളതിനാൽ അവനെ അങ്ങനോടു കൊണ്ടുപോകേണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അവൻ അവനെ കൂട്ടി സഹസ്രാധിപന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു: തടവുകാരനായ പാലോസ് എന്നു വിളിച്ചു, നിന്നോടു ഒരു കാര്യം പറവാനുള്ള ഈ യഥവനക്കാരനെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്നോടു അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 സഹസ്രാധിപൻ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു മാറിന്നു: എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളതു എന്നു എന്നു സുകാര്യമായി ചോദിച്ചു. 20 അതിനു അവൻ: ദയപൂർവ്വാർ പാലോസിനെക്കുറിച്ചു അധികം സുക്ഷ്മതേതാട വിസ്താരം കഴിക്കേണ്ണമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ വന്നു നാജൈ അവനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനു നിന്നോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ തന്തു കൂടിയിരിക്കുന്നു. 21 നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചു പോകരുതു; അവർക്ക് നാല്പതിൽ അധികം പേര് അവനെ ഒടുക്കിക്കളയുവോളം ഒന്നും തിനുകയോ കൂടികയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപമംചെയ്തു അവന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാദത്തം കിട്ടും എന്നു അശിച്ചു അവർ ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 നീ ഇതു എന്നോടു അറിയിച്ചു എന്നു ആരോടും മിണ്ണരുതു എന്നു സഹസ്രാധിപൻ കല്പിച്ചു യഥവനക്കാരനെ പറഞ്ഞതയച്ചു. 23 പിന്നെ അവൻ ശതാധിപമാർക്ക് രണ്ടുപേരു വരുത്തി: ഈ രാത്രിയിൽ മുന്നാം മണിനേരത്തു കൈസരുക്കു പോകുവാൻ ഇരുന്നു കാലാളയും എഴുപതു കുതിരചേവകരെയും ഇരുന്നു കുത്തക്കാരെയും ഒരുക്കുവിൻ. 24 പാലോസിനെ കയറ്റി ദേശാധിപതിയായ മേലിക്കപ്പിന്റെ അടുക്കൽ ക്ഷേമതേതാട

എത്തിപ്പാർ മുഗവാഹനങ്ങളെയും സംഭരിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 25 താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു എഴുത്തുകും എഴുതി: 26 കൂർദ്ദങ്ഗാസ് ലുസിയാസ് രാജസ്രീ മേലിക്കൻ ദേശാധിപതിക്കു വരുന്നു. 27 ഈ പുരുഷനെ യൈഹൃദയാർ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ റോമപാർപ്പൻ എന്നു അറിഞ്ഞെങ്കും ഞാൻ പട്ടാളത്തോടുകൂടം കൂടെ നേരിട്ടു ചെന്നു അവനെ വിടുവിച്ചു. 28 അവന്റെമേൽ കുറം ചുമത്തുന്ന സംഗതി ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചിട്ടു അവരുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു അവനെ കൊണ്ടുചെന്നു. 29 എന്നാൽ അവരുടെ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു കുറം ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ മരണത്തിനോ ചങ്ങലേക്കോ യോഗ്യമായതു എന്നും ഇല്ല എന്നു കണം. 30 അനന്തരം ഈ പുരുഷൻ്റെ നേരെ അവൻ കുടുക്കുകൂടു ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു തുംബകിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ തർക്കങ്ങാം അവനെ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ്റെ നേരയുള്ള അന്യായം സന്നിധാനത്തിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ വാദികളോടുകൂടിച്ചുമിരിക്കുന്നു; ശുദ്ധമായിരിക്കുന്നു. 31 പടയാളികൾ കല്പനപ്രകാരം പഞ്ചാസിനെ കൂട്ടി രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിസോളം കൊണ്ടുചെന്നു, 32 പിറുനാൾ കുതിരചേവകരെ അവനോടുകൂടും അയച്ചു കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിപോന്നു. 33 മറ്റവർ കൈസരുയിൽ എത്തി ദേശാധിപതിക്കു എഴുത്തു കൊടുത്തു പഞ്ചാസിനെയും അവൻ്റെ മുസിൽ നിർത്തി. 34 അവൻ എഴുത്തു വായിച്ചിട്ടു എത്തു സംസ്ഥാനക്കാർന്ന് എന്നുചോദിച്ചു. കിലിക്കുക്കാരൻ എന്നുകേട്ടാരോ: 35 വാദികളും കൂടെ വന്നുചേരുവോൾ നിന്നെ വിസ്തരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു ഹരാരാവിന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊശ്വരവാൻ കല്പിച്ചു.

24 അഞ്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞത്തശ്ശേഷം മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് മുപ്പുന്നാരോടുകൂടം തെർത്തുബ്ലാസ് എന്ന ഒരു വ്യവഹാരജ്ഞന്മനോടുകൂടം കൂട്ടി വന്നു, പഞ്ചാസിന്റെ നേരെ ദേശാധിപതിയുടെ മുസാകെ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. 2 അവനെ വിജിച്ചാരെ തെർത്തുബ്ലാസ് അന്യായം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതെത്തെന്നുനാൽ: 3 രാജസ്രീ മേലിക്കണ്ണ, നീമുഖാന്തരം ഞങ്ങൾ വളരെ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതും നിന്റെ പരിപാലനത്താൽ ഈ ജാതിക്കു ഏറിയ ശുണ്ണിക്കരണങ്ങൾ സാധിച്ചിരിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും പുർണ്ണനീഡിയോടുകൂടം കൂടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. 4 എക്കിലും നിന്നെ അധികം അസഹ്യപ്പെടുത്തതുകൂടു എന്നുവെച്ചു ക്ഷമയോടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അന്യായം കേൾക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 5 ഈ പുരുഷൻ ഒരു ബാധയും ലോകത്തിലുള്ള സകല യൈഹൃദയാരുടെയും ഇടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവനും നസാധമതത്തിനും മുന്നും എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ണിരിക്കുന്നു. 6 അവൻ ദൈവാലയം തീണ്ടിപ്പാനും ശ്രമിച്ചു. അവനെ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിസ്തരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു. 7 എക്കിലും സഹസ്രാധിപനായ ലുസിയാസ് വളരെ ബലത്തോടു വന്നു അവനെ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി, 8 അവൻ്റെ വാദികൾ നിന്റെ മുസാകെ വരുവാൻ കല്പിച്ചു] നീ തന്നെ അവനെ വിസ്തരിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ അന്യായം ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഈ സകല സംഗതികളും അറിഞ്ഞുകൊശ്വരവാൻ ഇടയാകും. 9 അതു അങ്ങനെ തന്നെ എന്നു യൈഹൃദയാരും യോജിച്ചു പറഞ്ഞു. 10 സംസാരിക്കാം എന്നു ദേശാധിപതി ആംഗ്യം കാട്ടിയാരെ പഞ്ചാസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഈ ജാതിക്കു നീ

അനേകസംവത്സരമായി ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറികകൊണ്ടു എൻ്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ദൈർଘ്യത്തോടെ പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ ദൈർଘ്യശലേമിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ പോയിട്ടു പത്രങ്ങൾ നാളിൽ അധികമായില്ല എന്നു നിനക്കു അറിയാകുന്നതാകുന്നു. 12 ദൈവാലയത്തിലോ പള്ളികളിലോ നഗരങ്ങളിലോവെച്ചു ആരോടും വാദികരയക്കിലും പുരുഷരത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നാതായി അവർ എന്ന കണ്ണിട്ടില്ല. 13 ഈനു എൻ്റെ നേരെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്വായം നിന്റെ മുസ്വകെ തെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നതുമല്ല. 14 എന്നാൽ ഒന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു: മതദേശം എന്നു ഇവർ പറയുന്ന മാർഗ്ഗപ്രകാരം ഞാൻ പിതാക്കഹാരുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകപ്പുന്തകങ്ങളിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കയും വിശ്വനികയും ചെയ്യുന്നു. 15 റിതിമാനാരുടെയും നിതികെട്ടുവരുടെയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും എന്നു ഇവർ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും ദൈവത്തിക്കൽ ആശവെച്ചിരിക്കുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും കൂദമില്ലാത്ത മനസ്സാക്ഷി എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 17 പലസംവത്സരം കൂടിട്ടു ഞാൻ എൻ്റെ ജാതിക്കാർക്കു ധർമ്മം കൊണ്ടുവരുവാനും വഴിപാടു കഴിപ്പാനും വന്നു. 18 അതു അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവർ എന്ന ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശുഭീകരണം കഴിഞ്ഞവനായി കണ്ട്; പുരുഷാരത്തോടു കൂടിയല്ല, കലഹത്തോടുകൂടിയുമല്ല. 19 എന്നാൽ ആസ്യകാരായ ചില ദയഹൃദയാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർക്കു എൻ്റെ നേരെ അന്വായം ഉണ്ടക്കിൽ നിന്റെ മുസ്തിൽ വന്നു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 20 അപ്പു, ഞാൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുസ്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തക്കവുംപു ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്ന വിന്റർക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞെന്നാരു വാക്കല്ലാതെ 21 അവിടെ വെച്ചു എൻ്റെ പകൽ വല്ല കൂദവും കണ്ടിട്ടുണ്ടകിൽ ഇവർ തന്നെ പറയട്ടേ. 22 മേലിക്കസിനു ഇള മാർഗ്ഗം സംബന്ധിച്ചു സുക്ഷ്മമായ അറിവു ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും: ലുസിയാസ് സഹസ്രാധിപൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തും എന്നു പറഞ്ഞു അവധിവെച്ചു, 23 ശതാധിപനോടു അവനെ തടവിൽ തന്നെ സുക്ഷിച്ചു ദയകാണിപ്പാനും അവൻ്റെ സ്നേഹിതനാർ അവനും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു വിരോധിക്കാതിരിപ്പാനും കല്പിച്ചു. 24 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്ക് ദയഹൃദ സ്ത്രീയായ തന്റെ ഭാര്യ ദ്രോണില്ലയുമായി വന്നു, പഞ്ചലാസിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തുയേശുവില്ലെള്ള വിശ്വാസത്തക്കവുംപു അവൻ്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു. 25 എന്നാൽ അവൻ നിതി, ഇന്ത്യാധികാരി, വരുവാനുള്ള ന്യായവിധി എനിവരെക്കുംപു സംസാരിക്കുമ്പോൾ മേലിക്ക് ദയപരവശനായി: തങ്കാലം പോകാം; അവസരം ഉള്ളപ്പോൾ നിന്നെ വിളിപ്പിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 പഞ്ചലാസ് തനിക്കു ഭവ്യം തരും എന്നു ആശിച്ചു പലപ്പോഴും അവനെ വരുത്തി അവനോടു സംബന്ധിച്ചു പോന്നു. 27 രണ്ടാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്കസിനു പിൻവാഴിയായി പൊർക്കേഡ് ഫെസ്റ്റേം്സ് ഫെസ്റ്റേം്സ് വനപ്പോൾ മേലിക്ക് ദയഹൃദയാരുടെ പ്രീതി സന്ധാരിക്കേണം എന്നു വെച്ചു പഞ്ചലാസിനെ തടവുകാരനായി വിഞ്ചച്ചുപോയായി.

25 മേസ്റ്റേം്സ് സംസാരത്തിൽ വനിട്ടു മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം കൈസരുയിൽ നിന്നു ദയരുശലേമിലേക്കു പോയി. 2 അപ്പോൾ

മഹാപുരോഹിതമാരും യൈഹൃദയാരുടെ പ്രധാനികളും പാലാസിന്റെ നേരെ അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു; 3 ദയചെയ്തു അവനെ യൈരുശലേമിലേക്കു വരുത്തേണ്ടതിനു അവർ പാലാസിനു പ്രതികൂലമായി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; 4 വഴിയിൽവെച്ചു അവനെ ഒടുക്കിക്കളുവാൻ അവർ ഒരു പതിയിരിപ്പു നിർത്തി. അതിനു മെസ്തതാസ്: പാലാസിനെ കൈസരത്യിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ വേഗം അവിടേക്കു പോകുന്നുണ്ടു്; 5 നിങ്ങളിൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ കൂടെ വന്നു ആ മനുഷ്യൻ നേരെ അന്യായം ഉണ്ടാക്കിയെന്നു ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ഏകദേശം എടു പത്തു ദിവസം അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ചുശേഷം കൈസരകു മടങ്ങിപ്പോയി; പിറ്റുനു ന്യായാസന്നത്തിൽ ഉരുന്നു പാലാസിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 7 അവൻ വന്നാരെ യൈരുശലേമിൽ നിന്നു വന്ന യൈഹൃദയാർ ചുറ്റു നിന്നു അവന്റെ നേരെ കുറികുറ്റം പലതു ബോധിപ്പിച്ചു. 8 പാലാസോ: യൈഹൃദയാരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തോടാകട്ടെ ദൈവാലയത്തോടാകട്ടെ കൈസരാടാകട്ടെ എന്നാൽ ഒരു കൂറവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പ്രതിവാദിച്ചാരെ ആ കൂറങ്ങാളെ തെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 9 എന്നാൽ മെസ്തതാസ് യൈഹൃദയാരുടെ പ്രിതി സന്ധാരിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചു പാലാസിനോടു് യൈരുശലേമിലേക്കു ചെന്നു അവിടെ എന്റെ മുസിൽവെച്ചു ഇള സംഗതികളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരംനടപ്പാൻ നിന്നക്കു സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു പാലാസ്: എന്നാൽ കൈസരുടെ ന്യായാസന്നത്തിനു മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നു; 10 അവിടെ എന്നെന്ന വിസ്തർിക്കേണ്ടതാകുന്നു; യൈഹൃദയാരോടു് എന്നാൽ ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല; അതു നീയും നല്ലവള്ളും അഭിജന്തിരിക്കുന്നു. 11 എന്നാൽ അന്യായം ചെയ്തു മരണയോഗ്യമായതു വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കിയെന്നു മരണശിക്ഷ ഏല്പക്കുന്നതിനു എന്നിക്കു വിരോധമില്ല. ഇവർ എന്റെനേരെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം നേരല്ല എന്നു വർക്കിലോ എന്നെന്ന അവർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആരക്കും കഴിയുന്നതല്ല; 12 എന്നാൽ കൈസരെ അദ്ദേഹചാല്പുനു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മെസ്തതാസ് തന്റെ ആലോചന സദയോടു സംസാരിച്ചിട്ടു്: കൈസരെ നീ അദ്ദേഹചാല്പിയിരിക്കുന്നു; കൈസരുടെ അടുക്കലേക്കു നീ പോകും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 ഒടുന്നാൾ കഴിഞ്ഞതശേഷം അഗ്രിപ്പാരാജാവും ബൈറ്റനീകയും മെസ്തതാസിനെ വാദം ചെയ്യാൻ കൈസരത്യിൽ എത്തി. 14 കുറെ നാൾ അവിടെ പാർക്കുന്നോൾ മെസ്തതാസ് പാലാസിന്റെ സംഗതി രാജാവിനോടു് വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു്: ഫേമലിക്സ് വിടേച്ചുപോയോരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടു്. 15 എന്നാൽ യൈരുശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ യൈഹൃദയാരുടെ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പുമാരും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ്റെ നേരെ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. വിധിക്കു അപേക്ഷിച്ചു. 16 എന്നാൽ പ്രതിവാദികളെ അഭിമുഖമായി കണ്ണു അന്യായത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടക്കിട്ടുമുന്നെ യാതൊരു മനുഷ്യനെയും ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു ഗോമർക്കു മരാദയല്ല എന്നു എന്നാൽ അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17 ആകയാൽ അവർ ഇവിടെ വന്നു കൂടിയാരെ എന്നാൽ ഒടു താമസിയാതെ പിറ്റുനു തന്നെ ന്യായാസന്നത്തിൽ ഉരുന്നു ആ പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 18 വാദികൾ അവൻ്റെ ചുറ്റും നിന്നു എന്നാൽ നിരൂപിച്ചിരുന്ന കുറ്റം 19 ഓന്നും ബോധിപ്പിക്കാതെ സ്വന്തമതത്തെക്കുറിച്ചും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പാലാസ് പറയുന്ന മർച്ചുപോയ

യേശു എന്നാരുവനെക്കുറിച്ചും ചില തർക്കസംഗതികളെ കൊണ്ടുവന്നതെയുള്ളൂ. 20 ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിചാരണ നടത്തേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു ഞാൻ അറിയാത്കയാൽ: നിനക്കു യെരുശലേമിലേക്കു പോയി അവിടെ ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരം നടപ്പാൻ സമർത്ഥമാണോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 എന്നാൽ പാലൊസ് ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ വിധിക്കായി തന്നെ സുക്ഷിക്കേണ്ടം എന്നു അദ്യംചൊല്ലുകയാൽ കൈസരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുവോളും അവനെ സുക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 22 ആ മനുഷ്യരുൾ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ എന്നിക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു അഗ്രിപ്പാവു ഘെസ്തൊസിനോടു പറഞ്ഞതിനു: നാജൈ കേൾക്കാം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 23 പിറ്റേനു അഗ്രിപ്പാവു ബൈർന്നിക്കയുമായി വളരെ ആധികാരത്തോടെ വന്നു. സഹസ്രാധിപതികളോടു നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ വിചാരണമണ്ഡപത്തിൽ വന്നാരെ ഘെസ്തൊസിന്റെ കല്പനയാൽ പാലൊസിനെ കൊണ്ടുവന്നു. 24 അപ്പോൾ ഘെസ്തൊസ് പറഞ്ഞതു: അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഇവിടെ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന സകല പുരുഷന്മാരുമായുള്ളാരേ, യെഹൂദമാരുടെ സമൂഹം എല്ലാം യെരുശലേമിലും ഇവിടെയും വെച്ചു എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയും അവനെ ജീവനോടെ വെച്ചേക്കരുതു എന്നു നിലവിളിക്കയും ചെയ്ത ഈ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവെല്ലോ. 25 അവൻ മരണയോഗ്യമായതു എന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു; അവൻ തന്നെയും ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ അദ്യം ചൊല്ലുകയാൽ അവനെ അയക്കേണ്ടം എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 അവനെക്കുറിച്ചു തിരുമെനിക്കു എഴുതുവാൻ എന്നിക്കു നിശ്ചയമായതു എന്നുമില്ല; അതുകൊണ്ടു വിസ്താരം കഴിഞ്ഞിട്ടു എഴുതുവാൻ വലുതും ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു അവനെ നിങ്ങളുടെ മുന്നിലും വിശ്രഷാൽ അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, തിരുമുന്നിലും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27 തടവുകാരനെ അയക്കുവോൾ അവൻ പേരിലുള്ള കുറ്റം കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല എന്നു തോന്നുന്നു.

26 അഗ്രിപ്പാവു പാലൊസിനോടു: നിന്റെ കാര്യം പറിവാർ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പാലൊസ് കൈനീടി പ്രതിവാദിച്ചുതെന്നെന്നാൽ: 2 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യെഹൂദമാർ എൻ്റെ മേൽ ചുമതലുന്ന എല്ലാ കൂദങ്ങളെല്ലയും കുറിച്ചു ഇന്നു തിരുമുന്നാകെ പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടു, 3 വിശ്രഷാൽ നീ യെഹൂദമാരുടെ ഇടയിലെ ആചാരങ്ങളും തർക്കങ്ങളും എല്ലാം അറിയുന്നവൻ ആകയാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ പ്രതിവാദം ക്ഷമയോടെ കേൾക്കേണ്ണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 4 എൻ്റെ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും യെരുശലേമിലും ആറിമുതൽ ബാല്യംതുടങ്ങിയുള്ള എൻ്റെ നടപ്പ് യെഹൂദമാർ എല്ലാവരും അറിയുന്നു. 5 ഞാൻ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സുക്ഷ്മത എറിയ മതദേഹക്കാരം പർശന്നയി ജീവിച്ചു എന്നു അവൻ ആറിമുതൽ അറിയുന്നു; അവർക്കു മനസ്സിലെങ്കിൽ സാക്ഷ്യം പറയാം. 6 ദൈവത്താൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്നാർക്കു ലഭിച്ചതും 7 നമ്മുടെ പ്രത്യേകം ശോത്രങ്ങളും രാപ്പകൾ ശ്രദ്ധയോടെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ ആഗ്രിക്കുന്നതും ആയ വാദത്തത്തിലുള്ള പ്രത്യാശപ്രേരണയിട്ടുന്നതെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിസ്താരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതു ആ പ്രത്യാശയെച്ചാലീ ആകുന്നു, രാജാവേ, യെഹൂദമാർ എൻ്റെമേൽ കുറ്റം ചുമതലുന്നതു. 8 ദൈവം

മരിച്ചുവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതു വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്തുന്നതു എന്തു? 9 നസറായനായ യേശുവിൻ്റെ നാമത്തിനു വിരോധമായി പലതും പ്രവർത്തിക്കേണം എന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു സത്യം. 10 അതു ഞാൻ യെരുശലേമിൽ ചെയ്തിട്ടുമെങ്കും; മഹാപുരോഹിതമാരോടു അധികാരപത്രം വാങ്ങി വിശുദ്ധമാരിൽ പലരെയും തടവിൽ ആക്കി അടച്ചു; അവരെ നിഗമിക്കുന്ന സമയം ഞാനും സമ്മതം കൊടുത്തു. 11 ഞാൻ എല്ലാ പള്ളികളിലും അവരെ പലപ്പോഴും ദണിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദുഷണം പറവാൻ നിർബന്ധമികയെയും അവരുടെ നേരെ അത്യന്തം ഭാനുപിടിച്ചു അന്യപട്ടണങ്ങളോളിവും ചെന്നു അവരെ ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു. 12 ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവരികയിൽ ഞാൻ മഹാപുരോഹിതമാരുടെ അധികാരത്തോടും ആജ്ഞയോടും കൂടെ ദമസ്കീക്കാസിലേക്കു യാത്രപോകുന്നോൾ, 13 രാജാവേ, നട്ടുചെക്കു ഞാൻ വഴിയിൽവെച്ചു സൃഷ്ടിന്റെ പ്രകാശത്തെ കവിതെന്നതു വെളിച്ചും ആകാശത്തിൽ നിന്നു എന്നെന്നയും എന്നോടു കൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവരെയും ചുറ്റി പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ടു. 14 എങ്ങനെ എല്ലാവരും നിലത്തു വീണപ്പോൾ: ശ്രാലേ, ശ്രാലേ, നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു? മുള്ളിന്റെ നേരെ ഉതക്കുന്നതു നിനക്കു വിഷമം ആകുന്നു എന്നു എബ്ബായാഘാഷയിൽ എന്നോടു പറയുന്നൊരു ശബ്ദം ഞാൻ കേടു. 15 നീ ആരാകുന്നു കർത്താവേ, എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിനു കർത്താവു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു തന്നെ ഞാൻ; 16 എക്കിലും എഴുന്നേറ്റു നിവിർന്നു നിൽക്കു; നീ എന്നെ കംഭതിനും ഇനി ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷിക്കുന്നതിനും നിനെ ശുശ്രൂഷകനും സാക്ഷിയുമായി നിയമിപ്പാൻ ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷിക്കു. 17 ജനത്തിന്റെയും ജാതികളുടെയും കയ്യിൽനിന്നു ഞാൻ നിനെ രക്ഷിക്കും. 18 അവർക്കു പാപമോചനവും എന്നിലൂളി വിശ്വാസത്താൽ ശുഡികൾക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഉടയിൽ അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ കണ്ണു തുറപ്പുനും അവരെ ഇരുളിൽനിന്നു വെളിച്ചതിലേക്കും സാത്താൻ്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു വെവത്തിക്കലേക്കും തിരിപ്പാനും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിനെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 19 അതുകൊണ്ടു അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗിയദർശനത്തിനു അനുസരണമേഖല കാണിക്കാതെ 20 അദ്യം ദമസ്കീകാസിലും യെരുശലേമിലും യൈഹൃദയേശത്തെങ്കും ഉള്ളവരോടും പിനെ ജാതികളോടും മാനസാന്തരപ്പെട്ട വെവത്തിക്കലേക്കു തിരിത്തു മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു. 21 ഈതു നിമിത്തം യൈഹൃദയാർ വെവാലയത്തിൽ വെച്ചു എന്നെ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 22 എന്നാൽ വെവത്തിന്റെ സഹായം ലഭിക്കയാൽ ഞാൻ ഇന്നുവരെ നിൽക്കയും ചെറിയവരോടും വലിയവരോടും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു പോരുകയും ചെയ്യുന്നു. 23 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ആദ്യനായി ജനത്തോടും ജാതികളോടും വെളിച്ചും അറിയിക്കയും ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകമാരും മോഗ്രാഫും ഭാവികാലത്തക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതോഴെ വേറെയൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 24 ഇങ്ങനെ പ്രതിഭാവികയിൽ മെസ്സത്താന്: പാലോസേ, നിനക്കു ഭാനുണ്ടും; വിദ്യാബഹൃതത്താൽ നിനക്കു ഭാനു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 25 അതിനു പാലോസ്: രാജഗ്രീ മെസ്സത്താസേ, എനിക്കു ഭാനതില്ല; ഞാൻ സത്യവും സുഖവോധവുമായ വാക്കെന്തെ സംസാരിക്കുന്നതു. 26 രാജാവിനു ഇതിനെക്കുറിച്ചു

അവിവുള്ളതുകൊണ്ടു അവനോടു എന്ന് പ്രാഗത്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു; അവനു ഇതു ഒന്നു മറബായിരിക്കുന്നില്ല എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു; അതു ഒരു കോൺഡ് നടന്നതല്ല. 27 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു എന്ന് എന്ന് അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അഗ്രിപ്പാ പഴലോസിനോടു; എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുവാൻ നീ എന്നെ അല്ലാംകൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിനു പഴലോസ്: നീ മാത്രമല്ല, ഇന്നു എൻ്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അല്ലാംകൊണ്ടുകുട്ട അധികം കൊണ്ടുകുട്ട ഈ ചങ്ങല ഷീകെ എന്നപ്പോലെ ആക്കേണം എന്നു എന്ന് എന്ന് ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ രാജാവും ദേശാധിപതിയും ബൈബിളിക്കയും അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നവരും എഴുന്നേറ്റു മാറി നിന്നു; 31 ഈ മനുഷ്യൻ മരണത്തിനോ ചങ്ങലേക്കോ യോഗ്യമായതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു തന്മിൽ പറഞ്ഞു. 32 കൈക്കാരൻ അദ്ദേഹം ചൊല്ലിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനെ വിട്ടയ്ക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു അഗ്രിപ്പാവു ഹെൻ്റ്രിത്താസിനോടു പറഞ്ഞു.

27 എന്നേർ കപ്പൽ കയറി ഇതല്ലെങ്കു പോകേണം എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ പഴലോസിനെന്നയും മറ്റു ചില തടവുകാരെന്നയും ഒന്നുസ്ത്യപട്ടാളത്തിലെ ശതാധിപനായ യൂലിയേഡിനെ ഏല്ലിച്ചു. 2 അങ്ങനെ എന്നേർ ആസ്യകര പറ്റി ഓട്ടവാനുള്ള ഒരു അദ്ദേഹത്തുകപ്പലിൽ കയറി നീക്കി; തെള്ളലോനികയെം നിന്നുള്ള മക്കഭേദങ്ങളൊരുന്ന അരിസ്തർഹോസും എന്നേരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 പിറ്റെന്നു എന്നേർ സീറോനിൽ എത്തി; യൂലിയേഡ് പഴലോസിനോടു ദയ കാണിച്ചു, സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി സർക്കാരം കൈകൈകാർവാൻ അനുവദിച്ചു. 4 അവിടെ നിന്നു എന്നേർ നീക്കി, കാറ്റു പ്രതികുലമാകയാൽ കുപ്രോസ് ഭീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടി; 5 കിലിക്ക് പാമ്പുല്യ കടക്കിയിരായി ചെന്നു ലുക്കിയയിലെ മുറാച്ചുണ്ടായ്ക്കിൽ എത്തി. 6 അവിടെ ശതാധിപൻ ഇതല്ലെങ്കു പോകുന്ന ഒരു അലേക്സാന്ദ്രിയകപ്പൽ കണ്ടു എന്നേരെളുതു അതിൽ കയറ്റി. 7 പിരു എന്നേർ ബഹുഭിവസം പതുക്കുക ഓടി, കുന്നിദൊസ് തുക്കിൽ പ്രയാസത്തോടെ എത്തി, കാറ്റു സമ്മതിക്കായ്കയാൽ ക്രൈത്തിപ്പിന്റെ മറപറ്റി ശല്ലമോന്നെങ്കു നേരെ ഓടി, 8 കരപറ്റി പ്രയാസത്തോടെ ലസയുപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തു ശുഭത്തുറമ്പും എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തു എത്തി. 9 ഇങ്ങനെ വളരെ നാൾ ചെന്നേരേഷം നോന്നും കഴിഞ്ഞിരിക്കു കപ്പലോടു വെവശമും ആകകൊണ്ടു പഴലോസ്: 10 പുരുഷമാരേ, ഈ ധാത്രയിൽ ചരക്കിനും കപ്പലിനും മാത്രമല്ല നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കും ഏറിയ കഷ്ണനഷ്ണങ്ങൾ വരും എന്നു എന്ന് കാണുന്നു എന്നു അവരെ പ്രഭോധിപ്പിച്ചു. 11 ശതാധിപനോ പഴലോസ് പറഞ്ഞതിനെനക്കാർ മാലുമിയുടെയും കപ്പലുടമസ്ഥാനത്തു വാക്കു അധികം വിശ്വസിച്ചു. 12 ആ തുറമുഖം ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ തക്കത്തല്ലായ്കയാൽ അവിടെ നിന്നു നീക്കി തക്കപുപടിഞ്ഞാറായും വടക്കുപടിഞ്ഞാറായും തുറന്നു കിടക്കുന്ന മൊയ്ക്കിക്കു എന്ന ക്രൈത്തത്തുറമ്പും കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ചെന്നു ശീതകാലം കഴിക്കേണം എന്നു മിക്കപേരും ആലോചന പറഞ്ഞു. 13 തെക്കൻ കാറ്റു മനമായി ഉള്ളുകയാൽ താഴ്വരും സാധിച്ചു എന്നു തോന്തി, അവർ അവിടെ നിന്നു നക്കുരം എടുത്തു ക്രൈത്ത ഭീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടി.

14 കുറെ കഴിത്തിട്ടു അതിനു വിരോധമായി ഇഷാനമുലൻ എന കൊടുക്കാറു അടിച്ച്. 15 കപ്പൽ കാറ്റിരെൻ നേരെ നില്പാൻ കഴിയാതവള്ളും കുടുങ്ങുകയാൽ ഞങ്ങൾ കൈവിട്ടു അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 16 കൂറു എന ചെറിയ ദീപിക്കേ മരപറി ഓടിട്ടു പ്രയാസത്തോടെ തോണി കൈവശമാക്കി. 17 അതു വലിച്ചുകയറ്റിട്ടു അവർ കപ്പൽ ചുറ്റിക്കെട്ടിയും മറ്റും ഉറപ്പുവരുത്തി; പിനെ മണത്തിട്ടുമേൽ അകപ്പെട്ടു എന്നു പേടിച്ചു പായി ഇറക്കി അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 18 ഞങ്ങൾ കൊടുക്കാറ്റിനാൽ അതുനും അലയുകകൊണ്ടു പിറുന്നു അവർ ചരകു പുറത്തുകളഞ്ഞു. 19 മുന്നാം നാൾ അവർ സൃഷ്ടകയ്യാൽ കപ്പൽക്കോപ്പും കടലിൽ ഇടുകളഞ്ഞു. 20 വളരെ നാളായിട്ടു സുരൂവന്നേയാ നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലായോ കാണാതെയും വല്ലാത്ത കൊടുക്കാറു അടിച്ചുകൊണ്ടു ഇൻകയാൽ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നുള്ള ആശ കൈയെല്ലാം അറുപോയി. 21 അവർ വളരെ പട്ടിണി കിടന്നശേഷം പാലോസ് അവരുടെ നടവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു; പുരുഷന്മാരേ, എൻ്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചു ഫ്രേതയിൽനിന്നു നീക്കാതെയും ഇരു കഷ്ണു നഷ്ടങ്ങൾ സന്ധാരിക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 22 എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഡെയരേതോടിൽപ്പാർ തോൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; കപ്പലിനു അല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ ആരുടെയും പ്രാണനു ഹാനി വരികയില്ല. 23 എൻ്റെ ഉദയവനും തോൻ സേവിച്ചുവരുന്നവനുമായ ദൈവത്തിൻ്റെ ദുതൻ ഇരു രാത്രിയിൽ എൻ്റെ അടുക്കൽനിന്നു; 24 പഞ്ചലോസേ, ഭയപ്പെടരുതു; നീ കൈസരുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു; നിന്നോടുകൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവരെ കൈയെല്ലാം ദൈവം നിനക്കു ഭാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എനു പറഞ്ഞു. 25 അതുകൊണ്ടു പുരുഷന്മാരേ, ഡെയരേതോടിൽപ്പിടി; എന്നോടു അരുളിച്ചേയ്തതുപോലെ തന്നെ സംഭവിക്കും എന്നു തോൻ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നു. 26 എങ്കിലും നാം ഒരു ദീപിനേൽ മുട്ടി വീഴേണ്ടതാകുന്നു. 27 പതിനാലാലം രാത്രിയായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അദിയക്കടലിൽ അലയുന്നേരം അർഹരാത്രിയിൽ രൂക്ഷ കരകു സമീപിക്കുന്നു എന്നു കപ്പൽക്കാർക്കു തോന്നി. 28 അവർ ഇന്നയം ഇടു ഇരുപതു മാരിനു കണ്ടു; കുറയ അപ്പുറം പോയിട്ടു വീണ്ടും ഇന്നയം ഇടു പതിനെണ്ണു മാരിനു കണ്ടു. 29 പാറ സഹാരങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു എന്നു പേടിച്ചു അവർ അമരത്തു നിന്നു നാലു നക്കുരം ഇടു, നേരും വെള്ളപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 30 എന്നാൽ കപ്പൽക്കാർ കപ്പൽ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുവാൻ വിചാരിച്ചു അണിയത്തുനിന്നു നക്കുരം ഇടുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ തോണി കടലിൽ ഇറക്കി. 31 അപ്പോൾ പഞ്ചലോസ് ശതാധിപനോടും പടയാളികളോടും ഇവർ കപ്പലിൽ താമസിച്ചുപ്പാതെ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിക്കേണ്ടതിനു അപേക്ഷിച്ചു; നിങ്ങൾ നേരും ഭക്ഷിക്കാതെ കാത്തുകൊണ്ടു പട്ടിണി കിടക്കുന്നതു ഇന്നു പതിനാലാലം തിവസം ആകുന്നുവല്ലോ. 32 പടയാളികൾ തോണിയുടെ കയറു അരുത്തു അതു വീഴിച്ചുകളഞ്ഞതു. 33 നേരും വെള്ളക്കാറായപ്പോൾ പഞ്ചലോസ് എല്ലാവരോടും ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതിനു അപേക്ഷിച്ചു; നിങ്ങൾ നേരും ഭക്ഷിക്കാതെ കാത്തുകൊണ്ടു പട്ടിണി കിടക്കുന്നതു ഇന്നു പതിനാലാലം തിവസം ആകുന്നുവല്ലോ. 34 അതുകൊണ്ടു ആഹാരം കഴിക്കേണ്ണ എന്നു തോൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കളുള്ളതല്ലോ; നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ്റെയും തലയിലെ ഒരു രോമപോലും നഷ്ടമാകയില്ല നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അപ്പും എടുത്തു എല്ലാവരും കാണിക്കു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിട്ടു നുറുക്കി തിന്നുതുടങ്ങി. 36

അപ്പോൾ എല്ലാവരും ദെയരുപ്പെട്ടു കേഷണം കഴിച്ചു. 37 കപ്പലിൽ തന്നെ അക്കപ്പാടെ ഇരുന്നുറുത്രുപത്താറു അർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 38 അവർ തിന്നു ത്യപ്തിവന്നേഷം ധാന്യം കടലിൽ കളഞ്ഞു കപ്പലിന്റെ ഭാരം കുറെച്ചു. 39 വെളിച്ചമായപ്പോൾ ഇന ദേശം എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല എങ്കിലും കരയുള്ളാരു തുറ കണ്ണു, കഴിയും എങ്കിൽ കപ്പൽ അതിലേക്കു ഓടിക്കേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. 40 നങ്കുരം അറുത്തു കടലിൽ വിട്ടു ചുക്കാൻ്റെ കെട്ടും അഴിച്ചു പെരുന്നായ് കാറ്റമുഖമായി കൊടുത്തു കരക്കു നേരെ ഓടി. 41 ഇരുക്കൽ കുടിയോരു സ്ഥലത്തിനേൽ ചെന്നു കയറുകയാൽ കപ്പൽ അടിഞ്ഞു അണിയം ഉരെച്ചു ഇളക്കമീല്ലാതെയായി; അമരം തിരയുടെ കേമത്താൽ ഉടഞ്ഞുപോയി. 42 തടവുകാരിൽ ആരും നീനി ഓടിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ അവരെ കൊണ്ടേണം എന്നു പദയാളികൾ ആലോചിച്ചു. 43 ശതാധിപനോ പാലാസിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചിട്ടു അവരുടെ താല്പര്യം തടുത്തു, നീനുവാൻ കഴിയുന്നവർ ആദ്യം ചാടി കരക്കു പറ്റുവാനും 44 ശേഷമുള്ളവർ പലകമേലും കപ്പലിന്റെ വണിക്കുള്ളുടെ മേലുമായി എത്തുവാനും കല്ലിച്ചു; ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും കരയിൽ എത്തി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സംഗതിവന്നു.

28 രക്ഷപ്പെട്ടേണം ദീപിന്റെ പേര് മലിനത എന്നു തന്നെ ശഹിച്ചു. 2 അവിടത്തെ ബർബരമാർ തന്നെക്കു അസാധാരണ ദയ കാണിച്ചു, മഴയും ശ്രീതവിം നിമിത്തം തീ കൂട്ടി തന്നെളെ ഒക്കയും കൈകൈക്കാണ്ടു. 3 പാലാസ് കുറെ വിറകു പെറുകി തീയിൽ ഇടപ്പോൾ ഒരു അണ്ണലി ചുടുനിമിത്തം പുറപ്പെട്ടു അവൻ്റെ കൈക്കു പറ്റി. 4 ആ ജന്തു അവൻ്റെ കൈമേൽ തുങ്ങുന്നതു ബർബരമാർ കണ്ടപ്പോൾ: ഇല്ല മനുഷ്യൻ ഒരു കൊലപാതകൻ സംശയമില്ല; കടലിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടും നീതിദേവി അവനെ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നു തന്മിൽ പറഞ്ഞു. 5 അവനോ ആ ജന്തുവിനെ തീയിൽ കൂടുത്തു കളഞ്ഞു, ദോഷം എന്നും പറ്റിയില്ല. 6 അവൻ വീർക്കുകയോ പെട്ടെന്നു ചതുര വീഴുകയോ ചെയ്യും എന്നു വെച്ചു അവർ കാതുനിന്നു; വളരെ നേരം കാതുനിന്നിട്ടും അവനു ആപത്തു എന്നും ഭവിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ണു മന്ത്രം മാറി അവൻ ഒരു ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 ആ സ്ഥലത്തിന്റെ സമീപത്തു പുല്ലിയെഡാസ് എന ദീപുപ്രമാണിക്കു ഒരു ജമഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തന്നെളെ ചേർത്തു മുന്നു ദിവസം ആരുരവോടെ അതിമിസൽക്കാരം ചെയ്തു. 8 പുല്ലിയെഡാസ് അപ്പൻ പനിയും അതിസാരവും പിടിച്ചു കിടപ്പായിരുന്നു. പാലാസ് അവൻ്റെ അടക്കത്തെ അക്കത്തു ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവൻ്റെമേൽ കൈവെച്ചു സഞ്ചയം വരുത്തി. 9 ഇതു സാദീച്ചേണം ദീപിലെ മറ്റു ഭീനക്കാരും വന്നു സഞ്ചയം പ്രാപിച്ചു. 10 അവരും ഏറിയ സമ്മാനം തന്നു തന്നെളെ മാനിച്ചു; തന്നെ കപ്പൽ കയറുന്ന സമയം ആവശ്യമുള്ളതു കയറ്റിത്തന്നു. 11 മുന്നു മാസം കഴിഞ്ഞേണം ആ ദീപിൽ ശ്രിതകാലം കഴിച്ചു കിടന്നിരുന്ന അശ്വിനി ചിഹ്നമുള്ളാരു അലെക്സണ്ട്രിയകപ്പലിൽ തന്നെ കയറി പുരപ്പെട്ടു. 12 സുക്കരുസയിൽ കരക്കിറിങ്ങി മുന്നു നാൾ പാർത്തു; അവിടെ നിന്നു ചുറ്റി ഓടി രേശ്യാനിൽ എത്തി. 13 ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു തെക്കൊടു അടിച്ചതിനാൽ പിറേന്നു പുത്ര്യാലിയിൽ എത്തി. 14 അവിടെ സഹോദരന്മാരെ കണ്ണു തന്നെളുടു കുടെ ഏഴു നാൾ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു; പിന്നെ തന്നെ രോമത്തിൽ എത്തി. 15 അവിടത്തെ സഹോദരന്മാർ തന്നെളുടെ വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടു അപ്പുപുതബും ത്രിമണ്യപവും വരെ തന്നെളെ എത്തിരെറ്റു

വന്നു; അവരെ കണ്ടിട്ടു പാലോസ് ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി യെരും പ്രാപിച്ചു. 16 രോമയിൽ എത്തിയശേഷം തനിക്കു കാവലായ പടയാളിയോടുകൂടെ വേർട്ടു പാർപ്പാൻ പാലോസിനു അനുവാദം കിട്ടി. 17 മുന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ തയ്യാറമാരിൽ പ്രധാനികളായവരെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ വന്നുകൂടിയപ്പോൾ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സഹോദരമാരെ, താൻ ജനത്തിനോ പിതാക്കമാരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കോ വിരോധം എന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരിക്കു എന്നു തയ്യാറെമിൽനിന്നും ബഹുമായി രോമക്കാരുടെ കളിൽ എല്ലിച്ചു. 18 അവർ വിസ്തരിച്ചാരെ മരണയോഗ്യമായതു എന്നും എന്നിൽ കാണായ്ക്കയാൽ എന്നു വിട്ടയപ്പാൻ അവർക്കു മനസ്യംഭാതിരുന്നു 19 എന്നാൽ തയ്യാറമാർ എതിർപ്പുകയാൽ താൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലുന്നിവന്നു; എന്തേ ജാതിയുടെ നേരെ അന്യായം ബോധിപ്പിപ്പാൻ എന്നിക്കു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലതാനും. 20 ഇതു ഹേതുവായി നിങ്ങളെ കണ്ണു സംസാരിക്കേണ്ണു എന്നുവെച്ചു താൻ നിങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചു. യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശനിമിത്തം ആകുന്നു താൻ ഈ ചണല ചുമക്കുന്നതു. 21 അവർ അവനോടു: നിന്റെ സംഗതിക്കു തയ്യാറയിൽ നിന്നു തങ്ങൾക്കു എഴുത്തു വരികയോ സഹോദരമാരിൽ ആരും വന്നു നിന്നെന്നുക്കാണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും പറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 22 എക്കില്ലും ഈ മതദേവതയിന്നു എല്ലായിടത്തും വിരോധം പറയുന്നു എന്നു തങ്ങൾ അറിയുന്നതിനാൽ നിന്റെ മതം ഇന്നതു എന്നു നീ തനേ പറഞ്ഞുകേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു പലരും അവൻന്റെ പാർപ്പിടത്തിൽ അവൻന്റെ അടക്കൽ വന്നു; അവരോടു അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളും ആധാരമാക്കി യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അവർക്കു ബോധം വരുമാറു രാവിലെ തുടങ്ങി സന്ധ്യവരെ വിവരിച്ചു. 24 അവൻ പറഞ്ഞതു ചിലർ സമ്മതിച്ചു; ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 25 അവർ തമിൽ യോജിക്കാതെ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നോൾ പാലോസ് അവരോടു ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞതെത്തെന്നനാൽ: 26 “നിങ്ങൾ ചെവിക്കൊണ്ടു കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും ചെവിക്കൊണ്ടു കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു മനനിതിയാതെയും. 27 താൻ അവരെ സാഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിനും ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം തട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ചെവി കേൾപ്പാൻ മനമായിരിക്കുന്നു; അവരുടെ കണ്ണു അടച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയി പരക” എന്നിങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവു യെശയാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശരി തനേ. 28 ആകയാൽ ദൈവം തന്റെ ഈ രക്ഷ ജാതികൾക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കേൾക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 29 അവൻ കുലിക്കു വാങ്ങിയ വീടിൽ രണ്ടു സംവത്സരം മുഴുവൻ പാർത്തു, തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരെ കൈയെയും കൈക്കൊണ്ടു 30 പുർണ്ണ പ്രാഗത്യത്വത്വാട വിശ്വാസംകൂടാതെ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും കർത്താവായ യേശുക്കിന്ത്യവിനെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിച്ചും പോന്നു.

രോമർ

1 ദൈവം തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു
2 വിശുദ്ധരേവകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകരാർ മുഖാന്തരം മുന്നുകൂട്ടി വാഴത്തം
ചെയ്ത സുവിശേഷത്തിനായി വേർത്തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട് അപ്പോസ്റ്റലനും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാസനുമായ പാലോസ് 3 രോമയിൽ ദൈവത്തിനു
പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെട്ട് വിശുദ്ധരാമുഖ എല്ലാവർക്കും എഴുതുന്നതു: 4 നമ്മുടെ
പിതാവായ ദൈവത്തികൾക്കിനും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുക്കൾക്കിനും
നിങ്ങൾക്കു കൂപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 5 ജഡം സംബന്ധിച്ചു
ഭാവിപ്പിന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു ജനിക്കയും മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തുനേത്രക്കയാൽ
വിശുദ്ധയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവനാല്ലോ തന്ത്രശ്ര 6 അവൻ്റെ
നാമത്തിനായി സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ വിശ്വാസത്തിനു അനുസരണം
വരുത്തേണ്ടതിനു കൂപയും അപ്പോസ്റ്റലത്തുവും പ്രാപിച്ചതു. 7 അവൻ്റെ
യേശുക്രിസ്തുവിനായി വിളിക്കപ്പെട്ട് നിങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസം സർവ്വലോകത്തിലും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആദ്യം
തന്നെ എന്റെ ദൈവത്തിനു യേശുക്രിസ്തുമുഖവാന്തരം നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും
വേണ്ടി സ്ത്രോതരം ചെയ്യുന്നു. 9 ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളെ ഓർത്തുക്കാണ്ടു
ദൈവേഷ്ടത്താൽ എപ്പോൾ എക്കിലും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
സാധിക്കേണ്ടതിനു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ എപ്പോഴും യാചിക്കുന്നു 10
എന്നുള്ളതിനു അവൻ്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷഭോഷണത്തിൽ ഞാൻ
എന്റെ ആത്മാവിൽ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവം എനിക്കു സാക്ഷി. 11 നിങ്ങളുടെ
സ്ഥിരികരണത്തിനായി ആത്മികവരം വള്ളതും നിങ്ങൾക്കു നല്കേണ്ടതിനു,
12 അതായതു നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ എനിക്കും ആശ്വാസം ലഭിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ നിങ്ങളെ
കാണ്ണാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നു. 13 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, എനിക്കു ശ്രേഷ്ഠം
ജാതികളിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളിലും വള്ള ഫലവും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഭാവിച്ചു എക്കിലും ഇതുവരെ മുടക്കം വന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരെതു എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14 യവനനാർക്കും
ബർബരനാർക്കും ഔഭ്യാനികൾക്കും ബൃഹിപ്രീനർക്കും ഞാൻ കടക്കാൻ ആകുന്നു.
15 അങ്ങനെ രോമയിലുള്ള നിങ്ങളോടും സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ എന്നാൽ
ആവോളം ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 16 സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു
ലജജയില്ല; വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും ആദ്യം യെഹൂദന്നും പിനെ യവനനും
അതു രക്ഷക്കായി ദൈവശക്തിയാകുന്നുവെല്ലാ. 17 അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ
നീതി വിശ്വാസം ഹേതുവായും വിശ്വാസത്തിനായിക്കാണ്ടും വെളിപ്പെടുന്നു.
“നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 18
അനീതിക്കാണ്ടും സത്യത്തെ തടുക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സകല അക്കേതിക്കും
അനീതിക്കും നേരെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു.
19 ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാകുന്നതു അവർക്കു വെളിവായിരിക്കുന്നു; ദൈവം

അവർക്കു വെളിവാക്കിയില്ലോ. 20 അവൻ നിത്യഗ്രഹത്തിയും ദിവ്യത്വവുമായി അവൻ അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെടുവരുന്നു; അവർക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. (aidos §126) 21 അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവനെ ദൈവമെന്നു ഓർത്തു മഹത്തീകരിക്കുന്നു നന്ദി കാണിക്കുന്നു ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ നിരുപണങ്ങളിൽ വ്യർത്ഥരായിത്തിർന്നു, അവരുടെ വിവേകമില്ലാത്ത ഹൃദയം ഇരുണ്ടുപോയി. 22 ജനങ്ങൾക്കു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ മുശരായിപ്പോയി; 23 അക്ഷയനായ ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിനെ അവർ കഷയമുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, നാൽക്കാലി, ഇഴജാതി എന്നിവയുടെ രൂപസാദ്യമായി മാറ്റിക്കളെന്തു. 24 അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വത്ശരീരങ്ങളെ തമിൽ തമിൽ അവമാനിക്കേണ്ടതിനു അശുദ്ധിയിൽ എല്ലിച്ചു. 25 ദൈവത്തിന്റെ സത്യം അവർ വ്യാജമാക്കി മാറ്റിക്കളെന്തു, സൃഷ്ടിചുവന്നെങ്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ജീച്ചു ആരാധിച്ചു; അവൻ എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ആമേൻ. (ശിഖാ §165) 26 അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ അവമാനരാഗങ്ങളിൽ എല്ലിച്ചു; അവരുടെ സ്വന്തീകൾ സ്വാഭാവികദോഗത്തെ സ്വഭാവവിരുദ്ധമാക്കിക്കളെന്തു. 27 അപൂർണ്ണം പുരുഷമാരും സ്വാഭാവികസ്വത്തിലോഗം വിട്ടു അനേകാനും കാമം ജൂലിച്ചു ആണോടു ആണ് അവലക്ഷണമായതു പ്രവർത്തിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്രമത്തിനു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലം തങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രാപിച്ചു. 28 ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധർമ്മാംഗൾ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനു തക്കവള്ളം ദൈവം അവരെ ഉചിതമില്ലാത്തതു ചെയ്യാൻ നികുഷ്ടബ്യുദ്ധിയിൽ എല്ലിച്ചു. 29 അവർ സകല അനീതിയും ദുഷ്ടതയും അത്യാഗ്രഹവും ദുർഖ്യബിയും നിരന്തരവർ; അസുയ, കൊല, പിണകൾ, കപടം, ദുര്മീലം എന്നിവ തിണ്ടിയവർ, അകുറളക്കാർ, ഏഷ്ണിക്കാർ, ദൈവദേവികൾ, നിഷ്ഠുരങ്ങാർ, ഗർവ്വിഷ്ഠംകാർ, ആത്മഹ്രഷംസകാർ, പുതുദോഷം സകലിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കരൂമാരെ അനുസരിക്കാത്തവർ, 30 ബുദ്ധികീനർ, നിയമലംഘികൾ, വാത്സല്യമില്ലാത്തവർ, കനിവറവർ 32 ഈ വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ മരണയോഗ്യർ എന്നുള്ള ദൈവന്യായം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും അവയെ പ്രവർത്തിക്കു മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നവർിൽ പ്രസാദിക്കയുംകുടെ ചെയ്യുന്നു.

2 അതുകൊണ്ടു വിധിക്കുന്ന എത്തു മനുഷ്യനുമായുള്ളാവേ, നിന്നുകു പ്രതിവാദം പറവാൻ ഇല്ല; അന്യനെ വിധിക്കുന്നതിൽ നീ നിന്നെന്തെനെ കുറും വിധിക്കുന്നു; വിധിക്കുന്ന നീ അതു തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവില്ലോ. 2 എന്നാൽ ആവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ദൈവത്തിന്റെ വിധി സത്യാനുസരണയായിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. 3 ആവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വിധിക്കയും അതു തന്നെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാം, നീ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയിൽനിനു തെറ്റി ഞിയും എന്നു നിന്നെക്കുന്നുവോ? 4 അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നടത്തുന്നു എന്നു അറിയാതെ നീ അവൻ ദയ, ക്ഷമ, ഭീർലക്ഷാന്തി എന്നിവയുടെ ഏഴുവരും നിരസിക്കുന്നുവോ? 5 എന്നാൽ നിരസിക്കാറിന്നു കാരിന്നതാലും അനുതാപമില്ലാത്ത ഹൃദയത്താലും നീ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധി വെളിപ്പെടുന്ന കോപദിവസത്തേക്കു നിന്നുകു തന്നെ കോപം ചരതിച്ചുവെക്കുന്നു. 6 അവൻ ഓരോരുത്തതനു അവനവൻ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക പകർണം ചെയ്യും. 7 നല്ല പ്രവൃത്തിക്കു വേണ്ടുന്ന സ്ഥിരത പുണ്ഡു

തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അനേഷിക്കുന്നവർക്കു (σῑο̄νιο̄ς §166) 8 നിത്യജീവനും, ശാര്യം പുണ്യ സത്യം അനുസരിക്കാതെ അനീതി അനുസരിക്കുന്നവർക്കു കോപവും ക്രോധവും കൊടുക്കും. 9 തിരു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യാത്മാവിനും കഷ്ടവും സകടവും ആദ്യം ദയഹൃദനും പിനെ യവനനും വരും. 10 നന്ദ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവനും മഹത്യവും മാനവും സമാധാനവും ആദ്യം ദയഹൃദനും പിനെ യവനനും ലഭിക്കും. 11 ദൈവത്തിന്റെ പകൽ മുവപക്ഷം ഇല്ലാണോ. 12 ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതെ പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കയും ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ നശിച്ചുപോകും; ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടായിട്ടു പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കയും ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടും. 13 ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവരല്ല ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്തിമാരാർ; ന്യായപ്രമാണം ആചർക്കുന്നവരുടെ നീതികൾക്കപ്പെടുന്നതു. 14 ന്യായപ്രമാണമില്ലാതെ ജാതികൾ ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ളതു സ്വഭാവത്താൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ന്യായപ്രമാണമില്ലാതെ അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ ഒരു ന്യായപ്രമാണം ആകുന്നു. 15 അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കുടെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും അവരുടെ വിചാരങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടും ചുമതലകയോ പ്രതിവാദികയോ ചെയ്തുകൊണ്ടു അവർ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി തണ്ടളുടെ ഹ്യദയത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു; 16 ദൈവം യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം മനുഷ്യരുടെ രഹസ്യങ്ങളെ എൻ്റെ സുവിശേഷപ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കുന്ന നാളിൽ തന്നെ. 17 നീയോ ദയഹൃദൻ എന്നു പേർക്കൊണ്ടും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ആഗ്രഹിച്ചും 18 ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു പറികയാൽ അവൻ്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞും ഭേദാദ്ഭേദങ്ങൾ വിവേചിച്ചും 19 ഇഞ്ചാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സ്വരൂപം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു നിനക്കു ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു നീ കുരുടർക്കു വഴി കാട്ടുന്നവൻ, 20 ഇളക്കിലുള്ളവർക്കു വെളിച്ചും, മുഖരെ പരിപ്പിക്കുന്നവൻ, ശിശുകൾക്കു ഉപദേശാവും എന്നു ഉരച്ചുമിരിക്കുന്നുകളിൽ- 21 ഹേ, അന്യനെ ഉപദേശിക്കുന്നവനെ, നീ നിന്നെത്തന്നെ ഉപദേശിക്കാത്തതു എന്തു? മോഷ്ടിക്കരുതു എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടിക്കുന്നുവോ? 22 വ്യാദിചാരം ചെയ്യുതു എന്നു പറയുന്ന നീ വ്യാദിചാരം ചെയ്യുന്നുവോ? വിഗ്രഹങ്ങളെ വെറുകുന്ന നീ ക്രഷ്ണം കവർച്ച ചെയ്യുന്നുവോ? 23 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്ന നീ ന്യായപ്രമാണം ഉലന്നതാൽ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നുവോ? 24 “നീങ്ങൾ നിനിത്തം ദൈവത്തിന്റെ നാമം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ദുഷ്ക്രപ്പെടുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 25 നീ ന്യായപ്രമാണം ആചർച്ചാൽ പരിപ്പേരു പ്രയോജനമുള്ളതു സത്യം; ന്യായപ്രമാണം അലിയായാലോ നിന്റെ പരിപ്പേരു അഗ്രചർമ്മമായിത്തീർന്നു. 26 ആഗ്രചർമ്മി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചാൽ അവൻ്റെ അഗ്രചർമ്മം പരിപ്പേരു എന്നു എണ്ണുകയില്ലയോ? 27 സ്വഭാവത്താൽ അഗ്രചർമ്മിയായവൻ ന്യായപ്രമാണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എങ്കിൽ അക്ഷയരവും പരിപ്പേരുന്നയുമുള്ള ന്യായപ്രമാണം അലിയായായ നിന്നെ അവൻ വിധിക്കയില്ലയോ? 28 പുരാബേശ ദയഹൃദനും ദയഹൃദനും; പുരാബേശ ജയത്തിലുള്ളതു പരിപ്പേരുന്നയുമല്ല; 29 അക്ഷയ ദയഹൃദനായവന്നതെ ദയഹൃദൻ; അക്ഷയത്തിലല്ല ആത്മാവിലുള്ള ഹ്യദയപരിപ്പേരുന്നയതേ പരിപ്പേരു; അവനു മനുഷ്യരാലല്ല ദൈവത്താൽ തന്നെ പുക്കച്ച ലഭിക്കും.

3 എന്നാൽ തയ്യാറനു എന്തു വിശ്വാസത്? അല്ല, പരിശോഭനയാൽ എന്തു പ്രയോജനം?

2 സകലവിധത്തിലും വളരെ ഉണ്ടും; ഒന്നാമതു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പട്ടകൾ അവരുടെ പകൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. 3 ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതക്കു നീക്കം വരുമോ?

4 ഒരുന്നാളും ഇല്ല. “നിന്റെ വാക്കുകളിൽ നി നീതികർക്കപ്പെടുവാനും നിന്റെ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ ജയിപ്പാനും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം സത്യവാൻ, സകല മനുഷ്യരും ഭോഷ്ടകു പറയുന്നവർ എന്നേ വരു. 5 എന്നാൽ നമ്മുടെ അനീതി ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം എന്തു പറയും? ശിക്ഷ നടത്തുന്ന ദൈവം നീതിയില്ലാത്തവൻ എന്നോ?— ഞാൻ മാനുഷരിൽത്തിൽ പറയുന്നു — ഒരുന്നാളുമല്ല; 6 അഭ്യസിക്കിൽ ദൈവം ലോകത്തെ എങ്ങനെ വിഡിക്കും? 7 ദൈവത്തിന്റെ സത്യം എന്റെ ഭോഷ്ടകിനാൽ അവൻ്റെ മഹത്യത്തിനായി അധികം തെളിവായി എങ്കിൽ എന്നെ പാപി എന്നു വിധിക്കുന്നതു എന്തു? 8 നല്ലതു വരേണ്ടതിനു തീയതു ചെയ്ക്ക എന്നു പറയരുതോ? ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഞങ്ങളെ ദുഷിച്ചുപറയുന്നുവെല്ലോ. ഇവർക്കു വരുന്ന ശിക്ഷാവിധി നീതിയുള്ളതു തന്നേ. 9 അരകയാൽ എന്തു? നമുക്കു വിശ്വാസതയുണ്ടോ? അശോഷമില്ല; തയ്യാറമാരും യവനമാരും ഒരുപോലെ പാപത്തിൽ കീഴാക്കുന്നു എന്നു നാം മുഖ്യ തെളിച്ചുവെല്ലോ. 10 “നീതിമാൻ ആരുമില്ല. ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. 11 ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഇല്ല, ദൈവത്തെതെ അനേകിക്കുന്നവനും ഇല്ല. 12 എല്ലാവരും വഴിതെറി ഒരുപോലെ കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീർന്നു; നമ ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല. 13 അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കൂഴി: നാവുകൊണ്ടു അവർ ചതിക്കുന്നു; സർപ്പവിഷം അവരുടെ അധിരഞ്ജൻക്കു കീഴെ ഉണ്ടും. 14 അവരുടെ വായിൽ ശാപവും കൈപ്പും നിറങ്ങിതിക്കുന്നു. 15 അവരുടെ കാൽ രക്തം ചൊരിയുവാൻ ബഹുപ്പെടുന്നു. 16 നാശവും അരിഷ്ടതയും അവരുടെ വഴികളിൽ ഉണ്ടും. 17 സമാധാനമാർഗ്ഗം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 18 അവരുടെ ദ്രശ്യത്തിൽ ദൈവഭയം ഇല്ല” എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 19 ന്യായപ്രമാണം പറയുന്നതു എല്ലാം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കീഴുള്ളവരോടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. അങ്ങനെ ഏതു വായും അടങ്കു സർവ്വലോകവും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശിക്ഷായോഗ്യമായിത്തീരേണ്ടതെന്തെന്നു. 20 അതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജയവും അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ നീതികർക്കപ്പെടുകയില്ല; ന്യായപ്രമാണത്താൽ പാപത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനമെന്തെ വരുന്നതു. 21 ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ നീതി, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും യേശുക്രിസ്തുവികലെ വിശ്വാസത്താലുള്ള ദൈവനീതി, തന്നേ, ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ വെളിപ്പെടുവനിതിക്കുന്നു. 22 അതിനു ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകമാരും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 23 ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല; എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവത്തേജസ്സു ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു, 24 അവൻ്റെ കൃപയാൽ ക്രിസ്തുയേശ്വരിക്കലെ വിശ്വാസവുമുലം സാജന്മായതേ നീതികർക്കപ്പെടുന്നതു. 25 വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അവൻ തന്റെ രക്തംമുലം പ്രായശ്വിത്തമാക്കുവാൻ ദൈവം അവനെ പരസ്യമായി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പൊറുമയിൽ മുൻകൾണ്ട പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകനിമിത്തം തന്റെ നീതിയെ പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ,

26 താൻ നീതിമാനും യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനെ നീതീകരിക്കുന്നവനും ആകെണ്ടതിനു ഇക്കാലത്തു തന്റെ നീതിയെ പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ തന്നെ അങ്ങനെ ചെയ്തതു. 27 ആകയാൽ പ്രശംസ ഏവിടെ? അതു പൊയ്യോഡി. ഏതു മാർഗ്ഗത്താൽ? കർമ്മമാർഗ്ഗത്താലോ? അല്ല, വിശ്വാസമാർഗ്ഗത്താലതേ. 28 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികുടാതെ വിശ്വാസത്താൽ തന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം അനുമാനിക്കുന്നു. 29 അല്ല, ദൈവം യൈഹൂദമാരുടെ ദൈവം മാത്രമോ? ജാതികളുടെയും ദൈവമല്ലയോ? അതെ ജാതികളുടെയും ദൈവം ആകുന്നു. 30 ദൈവം ഏകനല്ലോ; അവൻ വിശ്വാസംമുലം പതിച്ഛേദനക്കാരെയും വിശ്വാസത്താൽ അഗ്രചർമ്മികളെയും നീതീകരിക്കുന്നു. 31 ആകയാൽ നാം വിശ്വാസത്താൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുർഖ്യലമാക്കുന്നുവോ? ഒരു നാളും ഇല്ല; നാം ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കയേതേ ചെയ്യുന്നു.

4 എന്നാൽ നമ്മുടെ പുർണ്ണപിതാവായ അബ്രഹാം ജീവിപ്രകാരം എന്തു പാപിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു്? 2 അബ്രഹാം പ്രവൃത്തിയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിൽ അവനു പ്രശംസിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടു്; ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇല്ലതാനും, 3 തിരുവൈഴുത്തു എന്തു പറയുന്നു? “അബ്രഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു്” എന്നു തന്നെ. 4 എന്നാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനു കുലി കണക്കിടുന്നതു ക്യപയാതിട്ടില്ല കടമായിട്ടതേ. 5 പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ എങ്കിലും അക്കെത്തനെ നീതീകരിക്കുന്നവൻിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനോ അവൻിൽ വിശ്വാസം നീതിയായി കണക്കിടുന്നു. 6 ദൈവം പ്രവൃത്തികുടാതെ നീതീകണക്കിടുന്ന മനുഷ്യൻിൽ ഭാഗ്യം അവിടും വർണ്ണിക്കുന്നതു്: 7 “അധർമ്മം മോചിച്ചും പാപം മരിച്ചും കിട്ടിയവർ ഭാഗ്യവാമാർ. 8 കർത്താവു പാപം കണക്കിടാത്ത മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ.” 9 ഈ ഭാഗ്യവർഘ്നനു പതിച്ഛേദനക്കോ? അഗ്രചർമ്മത്തിനു കുടെയോ? അബ്രഹാംമാൻിനു വിശ്വാസം നീതിയായി കണക്കിട്ടു് എന്നല്ലോ നാം പറയുന്നതു്. 10 എങ്ങനെ കണക്കിട്ടു? പതിച്ഛേദനയിലോ? അഗ്രചർമ്മത്തിലോ? പതിച്ഛേദനയിലല്ല, അഗ്രചർമ്മത്തിലതേ. 11 അഗ്രചർമ്മത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസനിതിക്കു മുദ്രയായി പതിച്ഛേദന എന്ന അടയാളം അവനു ലഭിച്ചതു അഗ്രചർമ്മത്താട വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും കൂടെ നീതി കണക്കിടപ്പെടുവാനക്കവെള്ളും താൻ അവർക്കു എല്ലാവർക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിനും 12 പതിച്ഛേദന മാത്രമുള്ളവരല്ല നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രഹാംമാനും അഗ്രചർമ്മത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവരുമായ പതിച്ഛേദനക്കാർക്കു പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിനും തന്നെ. 13 ലോകാവകാശി ആകും എന്നുള്ള വാദത്തം അബ്രഹാംമാനോ അവൻിൽ സന്തതിക്കോ ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർ അവകാശികൾ എങ്കിൽ വിശ്വാസം വ്യർത്ഥവും വാദത്തം ദുർഖ്യലവും എന്നു വരും. 15 ന്യായപ്രമാണമോ കോപത്തിനു ഹേതുവാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതെത്തതു ലംഘനവുമില്ല. 16 അതുകൊണ്ടു ക്ഷുപാദാനം എന്നു വരേണ്ടതിനു വിശ്വാസത്താലതേ അവകാശികൾ ആകുന്നതു്; വാദത്തം സകലസന്തതിക്കും, ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർക്കു മാത്രമല്ല, അബ്രഹാംമാൻിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർക്കും കൂടെ ഉറപ്പാക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. 17 മരിച്ചവരെ

ജീവിപ്പിക്കയും ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതിനെപ്പോലെ വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നവനായി താൻ വിശ്വസിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ ഭ്രാംഗിയിൽ അവൻ നമുക്കെല്ലാവർക്കും പിതാവാക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. “താൻ നിനെ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാക്കിവെച്ചു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 18 “നിന്റെ സന്തതി ഇവള്ളം ആകും” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ താൻ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാക്കും എന്നു അവൻ ആത്മശക്കു വിരോധമായി ആരശയോടെ വിശ്വസിച്ചു. 19 അവൻ ഏകദേശം നൂറു വയസ്സുള്ളവനാകയാൽ തന്റെ ശത്രീരം നിർജ്ജീവമായിപ്പോയതും സാരയുടെ ശർഖപാത്രത്തിന്റെ നിർജ്ജീവത്യവും ഗഹിച്ചിട്ടും വിശ്വാസത്തിൽ കഷിണിച്ചില്ല. 20 ദൈവത്തിന്റെ വാദത്തത്തിക്കൽ അവിശ്വാസത്താൽ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു ദൈവത്തിനു മഹത്യം കൊടുത്തു, 21 അവൻ വാദത്തം ചെയ്തതു പ്രവർത്തിപ്പാനും ശക്തന്ന് എന്നു പുർണ്ണമായി ഉരെച്ചു. 22 അതുകൊണ്ടു അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു. 23 അവനു കണക്കിട്ടു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെ വിചാരിച്ചു മാത്രം അല്ല, 24 നമ്മുടെ വിചാരിച്ചുകൂടെ ആകുന്നു. നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തതു മരണത്തിനു ഏലിച്ചും നമ്മുടെ നീതീകരണത്തിനായി ഉയിർപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്ന 25 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചവർത്തിനു ഉയർപ്പിച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കും കണക്കിട്ടുവാനുള്ളതാകയാൽ തന്നേ.

5 വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുലം നമുക്കു ദൈവത്തോടു സമാധാനം ഉണ്ടു്. 2 നാം നില്ക്കുന്ന ഈ കൃപയിലേക്കു നമുക്കു അവന്നുലും വിശ്വാസത്താൽ പ്രവേശനവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം ദൈവത്തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു. 3 അതു തന്നേ അല്ല, കഷ്ട സഹിഷ്ണുതയും സഹിഷ്ണുത സിഖതയെയും സിഖത പ്രത്യാശയെയും ഉള്ളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു 4 നാം കഷ്ടങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 പ്രത്യാശക്കോ ഓഗം വരുന്നില്ല; ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം നമുക്കു നല്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാരമാവിനാൽ നമ്മുടെ ഹ്യദയങ്ങളിൽ പകർന്നിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 6 നാം ബലഹിനർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ക്രിസ്തു തക്കസമയത്തു അഭക്തർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. 7 നീതിമാന്യവേണ്ടി ആരെങ്കിലും മരിക്കുന്നതു ഭൂമിഭാഗം; ഗുണവാന്നുവേണ്ടി പകേശ മരിപ്പാൻ തുനിയുമായിരിക്കും. 8 ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കയാൽ ദൈവം തനിക്കു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. 9 അവൻ്റെ രക്തത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷമോ നാം അവനാൽ എത്ര അധികമായി കോപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 10 ശത്രുകളായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നമുക്കു അവൻ്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വന്നു എങ്കിൽ നിരന്നശേഷം നാം അവൻ്റെ ജീവനാൽ എത്ര അധികമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 11 അതുയുമല്ല, നമുക്കു ഇപ്പോൾ നിരപ്പു ലഭിച്ചതിനു കാരണമായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖവാനരം നാം ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണം സകലമനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. 13 പാപമോ ന്യായപ്രമാണംവരെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ പാപത്തെ കണക്കിട്ടുന്നില്ല. 14 എങ്കിലും വരുവാനുള്ളവൻ്റെ

പ്രതിരുപമായ ആദാമിന്റെ ലംഘനത്തിനു തുല്യമായി പാപം ചെയ്യാത്തവർല്ലും മരണം ആദാം മൃതത്ത് മോശവരര വാണിരുന്നു. 15 എന്നാൽ ലംഘനത്തിന്റെ കാര്യവും ക്യപാവരത്തിന്റെ കാര്യവും രൂപോലൈഥ്ര; ഏകൻ്റെ ലംഘനത്താൽ അനേകർ മരിച്ചു എങ്കിൽ ദൈവക്ഷേപയും ഏകമനുഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്യപയാലുള്ള ഭാവവും അനേകർക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും അധികം കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 ഏകൻ പാപം ചെയ്തതിന്റെ ഫലവും ഭാനത്തിന്റെ കാര്യവും രൂപോലൈഥ്ര; ഏകൻ്റെ പാപം ശിക്ഷാവിധി കല്പിപ്പാൻ ഹേതുവായിത്തിർന്നു. ക്യപാവരമോ അനേക ലംഘനങ്ങളെ മോചിക്കുന്ന നീതികരണ വിധിക്കു ഹേതുവായിത്തിർന്നു. 17 ഏകൻ്റെ ലംഘനത്താൽ മരണം ആ ഏകൻ നീതിത്തം വാണു എങ്കിൽ ക്യപയുടെയും നീതിദാനത്തിന്റെയും സമ്പദിലാക്കിക്കുന്നവർ യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏകൻ നീതിത്തം ഏറ്റവും അധികമായി ജീവനിൽ വാഴും. 18 അങ്ങനെ ഏകലംഘനത്താൽ സകലമനുഷ്യർക്കും ശിക്ഷാവിധിവന്നതുപോലെ ഏകനീതിയാൽ സകലമനുഷ്യർക്കും ജീവകാരണമായ നീതികരണവും വന്നു. 19 ഏകമനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ അനേകർ പാപികളായിത്തിർന്നതുപോലെ ഏകൻ്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ നീതിമാനാരായിത്തിരും. 20 എന്നാൽ ലംഘനം പെരുക്കേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണവും ഇടയിൽ ചേർന്നുവന്നു; എങ്കിലും പാപം പെരുക്കിയേട്ടതു ക്യപ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു. 21 പാപം മരണത്താൽ വാണതുപോലെ ക്യപയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നീതിയാൽ നിത്യജീവനായി വാഴേണ്ടതിനു തന്നേ. (aionios p166)

6 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ക്യപ പെരുക്കേണ്ടതിനു പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതു. 2 പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചവരായ നാം ഈ അതിൽ ജീവിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 3 അല്ല, യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റവരായ നാം എല്ലാവരും അവരെ മരണത്തിൽ പകാളികളാക്കുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിക്കുന്നു എന്നു നീങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 4 അങ്ങനെ നാം അവരെ മരണത്തിൽ പകാളികളായിത്തിർന്ന സ്നാനത്താൽ അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു; ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു പിതാവിന്റെ മഹിമയാൽ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും ജീവൻ്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. 5 അവരെ മരണത്തിന്റെ സാദ്യഗ്രാന്താടും ഏകീവിക്കും. 6 നാം ഈ പാപത്തിനു അടിമല്ലാതാവല്ലോ പാപഗർഹിതത്തിനു നീക്കം വരേണ്ടിനു നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ അവനോടുകൂടെ ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാം അറിയുന്നു. 7 അങ്ങനെ മരിച്ചവൻ പാപത്തിൽ നിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചിക്കുന്നു. 8 നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ അവനോടുകൂടെ ജീവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. 9 ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തുത്തിരുന്നേറിക്കയാൽ ഇനി മരിക്കയില്ല; മരണത്തിനു അവരെമേൽ ഇനി കർത്തൃത്വമില്ല എന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. 10 അവൻ മരിച്ചതു പാപസംബന്ധമായി ഞിക്കലായിട്ടു മരിച്ചു; അവൻ ജീവിക്കുന്നതോ ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നു. 11 അഭ്യർഥി നീങ്ങളും പാപ സംബന്ധമായി മരിച്ചവർ എന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും നീങ്ങളെത്തന്നേ എണ്ണുവിൻ. 12 ആകയാൽ പാപം നീങ്ങളുടെ മർത്യുഗർഹിതത്തിൽ അതിന്റെ മോഹങ്ങളെ

അനുസരിക്കുമാറു ഇനി വാഴരുതു, 13 നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അനീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായി പാപത്തിനു സമർപ്പിക്കയും അരുതു. നിങ്ങളെത്തന്നേ മർച്ചിട്ടു ജീവിക്കുന്നവരായും നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ നീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ, കൃപേക്കരെതെ അധിനിവാകയാൽ പാപം നിങ്ങളിൽ കർത്തവ്യതു നടത്തുകയില്ലാണോ. 15 എന്നാൽ എന്തു? ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ കൃപേക്കരെതെ അധിനിവാകയാൽ നാം പാപം ചെയ്ക്ക എന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതു. 16 നിങ്ങൾ ഭാസമാരായി അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നേ സമർപ്പിക്കയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്യുന്നവനു ഭാസമാർ ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിനായി പാപത്തിന്റെ ഭാസമാർ, അബ്ലഷ്കിൽ നീതിക്കായി അനുസരണത്തിന്റെ ഭാസമാർ തന്നേ. 17 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ഭാസമാർ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ പതിപ്പിച്ച ഉപദേശരൂപത്തെ ഹൃദയപുർവ്വം അനുസരിച്ചു 18 പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു നീതിക്കു ഭാസമാരായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു സ്വത്വം. 19 നിങ്ങളുടെ ജയത്തിന്റെ ബലഹിന്തനിമിത്തം ഞാൻ മാനുഷ്യരിതിയിൽ പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അധർമ്മത്തിനായി അശുദ്ധിക്കും അധർമ്മത്തിനും അടിമകളാക്കി സമർപ്പിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ വിശുദ്ധിക്കരണത്തിനായി നീതിക്കു അടിമകളാക്കി സമർപ്പിപ്പിൻ. 20 നിങ്ങൾ പാപത്തിനു ഭാസമാരായിരുന്നപ്പോൾ നീതിയെ സംബന്ധിച്ചു സ്വതന്ത്രരായിരുന്നുവെല്ലോ. 21 നിങ്ങൾക്കു അന്നു എന്നൊരു ഫലം ഉണ്ടായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജ തോന്നുന്നതു തന്നേ. അതിന്റെ അവസാനം മരണമല്ലോ. 22 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിനു ഭാസമാരായിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലം വിശുദ്ധിക്കരണവും അതിന്റെ അന്തം നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (aiōnios g166) 23 പാപത്തിന്റെ ശമഖം മരണമത്ര; ദൈവത്തിന്റെ ക്രപാവരമോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവന് തന്നേ. (aiōnios g166)

7 സഹോദരനാരെ, ന്യായപ്രമാണം അറിയുന്നവരോടെല്ലോ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു: മനുഷ്യൻ ജീവനോടിരിക്കും കാലത്തൊക്കെയും ന്യായപ്രമാണത്തിനു അവന്റെമേൽ അധികാരമുണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 2 ദർത്താവുള്ള സ്ത്രീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭർത്താവിനോടു ന്യായപ്രമാണത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ അവൾ ഭർത്തുന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഉചിവുള്ളവളായി. 3 ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവോൾ അവൾ വേരെ പുരുഷനു ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു പേരിവരും; ഭർത്താവു മരിച്ചു എങ്കിലോ അവൾ വേരെ പുരുഷനു ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു വരാതവണ്ണം. 4 അതുകൊണ്ടു സഹോദരനാരെ, നാം ദൈവത്തിനു ഫലം കായ്ക്കുമാറു മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ വേരോരുവനു ആകേണ്ടതിനു നിങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം മുഖാന്തരം ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി മരിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 നാം ജയത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഉള്ളവായ പാപരാഗങ്ങൾ മരണത്തിനു ഫലം കായ്ക്കതെക്കവണ്ണം നമ്മുടെ അവയവങ്ങളിൽ

വ്യാപർശ്ചുപോന്നു. 6 ഇപ്പോഴോ, നമ്മ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചിരിക്കുന്നും അക്ഷരത്തിന്റെ പഴക്കത്തിലഘു ആത്മാവിന്റെ പുതുക്കത്തിൽ തന്നെ സേവിക്കേണ്ടതിനു നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ന്യായപ്രമാണം പാപം എന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതു എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്താൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറിഞ്ഞതിലും; മോഹികരുതു എന്നു ന്യായപ്രമാണം പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മോഹത്തെ അറികയില്ലായിരുന്നു. 8 പാപമോ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്നിൽ സകലവിധ മോഹത്തെയും ജനിപ്പിച്ചു; ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ പാപം നിർജ്ജീവമാകുന്നു. 9 ഞാൻ ഒരുക്കാലത്തു ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ കല്പന വന്നപ്പോൾ പാപം വീണ്ടും ജീവിക്കയും ഞാൻ മരിക്കയും ചെയ്തു. 10 ഇങ്ങനെ ജീവനായി ലഭിച്ചിരുന്ന കല്പന എനിക്കു മരണ ഹേതുവായിത്തീർന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. 11 പാപം അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്നെന്ന ചതിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 12 ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശുദ്ധം; കല്പന വിശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും തന്നെ. 13 എന്നാൽ നമ്മയുള്ളൂ എനിക്കു മരണകാരണമായിത്തീർന്നു എന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതു. പാപമത്രേ മരണമായിത്തീർന്നതു; അതു നമ്മയുള്ളൂ എനിക്കു മരണം ഉള്ളവാക്കുന്നതിനാൽ പാപം എന്നു തെളിയേണ്ടതിനും കല്പനയാൽ അത്യന്തം പാപമായിത്തീരേണ്ടതിനും തന്നെ. 14 ന്യായപ്രമാണം ആത്മികം എന്നു നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ; ഞാനോ ജയമയൻ, പാപത്തിനു ഭാസനായി വിൽക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. 15 ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാൻ അറിയുന്നില്ലു; ഞാൻ ഇപ്പിക്കുന്നതിനെ അല്ല പക്കക്കുന്നതിനെ അതേ ചെയ്യുന്നതു. 16 ഞാൻ ഇപ്പിക്കാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ അതിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ. 18 എന്നിൽ എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ജയത്തിൽ നമ വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; നമ ചെയ്വാനുള്ള താല്പര്യം എനിക്കുണ്ടു്; പ്രവർത്തിക്കുന്നതോ ഇല്ല. 19 ഞാൻ ചെയ്വാൻ ഇപ്പിക്കുന്ന നമ ചെയ്യുന്നില്ലപ്പോ; ഇപ്പിക്കാത്ത തിനയത്രെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. 20 ഞാൻ ഇപ്പിക്കാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ അതിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ. 21 അങ്ങനെ നമ ചെയ്വാൻ ഇപ്പിക്കുന്ന ഞാൻ തിനു എന്റെ പകൽ ഉണ്ടു് എന്നൊരു പ്രമാണം കാണുന്നു. 22 ഉള്ളിംകൊണ്ടു് ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ രസിക്കുന്നു. 23 എങ്കിലും എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന വേഗാരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ അവധിവജ്ഞാളിൽ കാണുന്നു; അതു എന്റെ അവധിവജ്ഞാളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിനു എന്നെ ബുദ്ധിക്കൊള്ളയുന്നു. 24 അയ്യോ, ഞാൻ അരിഷ്മനുഷ്യൻ! ഇല മരണത്തിനു അധിനമായ ശരിരത്തിൽനിന്നു എന്നെ ആർ വിടുവിക്കും? 25 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖവാന്തരം ഞാൻ ദൈവത്തിനു ന്ത്രണാത്രം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞാൻ തന്നെ ബുദ്ധിക്കൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും ജയംകൊണ്ടു് പാപത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

8 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവർക്കു ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല.

2 ജീവന്റെ ആത്മാവിശ്വസ്ത പ്രമാണം എനിക്കു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും പ്രമാണത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 3 ജയത്താലുള്ള ബലപരിനന്തരനിമിത്തം ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കഴിയാണത്തിനെ (സാധിപ്പാൻ) ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ പാപജ്ഞയത്തിന്റെ സാദ്ധ്യത്തിലും പാപം നിമിത്തവും അയച്ചു, പാപത്തിന്നു ജയത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. 4 ജയത്തെയല്ല ആത്മാവിശ്വ അന്തേ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നീതി നിവൃത്തിയാക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 5 ജയസ്വഭാവമുള്ളവർ ജയത്തിനുള്ളതും ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവർ ആത്മാവിന്നുള്ളതും ചിന്തിക്കുന്നു. 6 ജയത്തിന്റെ ചിന്ത മരണം; ആത്മാവിശ്വ ചിന്തയോ ജീവനും സമാധാനവും തന്നേ. 7 ജയത്തിന്റെ ചിന്ത ദൈവത്തോടു ശത്രുതും ആകുന്നു; അതു ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കീഴ്ചപെടുന്നില്ല, കീഴ്ചപെടുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 8 ജയസ്വഭാവമുള്ളവർക്കു ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 9 നിങ്ങളോ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ ജയസ്വഭാവമുള്ളവരെ ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവരുടെ, ക്രിസ്തുവിശ്വ ആത്മാവില്ലാത്തവർ അവന്നുള്ളവന്നല്ല. 10 ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലോ ശരീരം പാപംനിമിത്തം മരിക്കേണ്ടതെങ്കിലും ആത്മാവു നീതിനിമിത്തം ജീവനാക്കുന്നു. 11 യേഹുവിശ്വ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവരെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിശ്വ മരണത്തിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവർ നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തന്റെ ആത്മാവിനെക്കാണ്ടു നിങ്ങളുടെ മർത്യുശരീരങ്ങളും ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 12 ആക്കയാൽ സഹോദരരാമെ, നാം ജയത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ജയത്തിന്നല്ല കടക്കാരാക്കുന്നതു. 13 നിങ്ങൾ ജയത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മരിക്കും നിശ്ചയം; ആത്മാവിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മരിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലോ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. 14 ദൈവാത്മാവു നടത്തുന്നവർ ഏവരും ദൈവത്തിന്റെ മകൾ ആകുന്നു. 15 നിങ്ങൾ പിന്നെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഭാസ്യത്തിന്റെ ആത്മാവിശ്വ അന്തേ പ്രാപിച്ചതു. 16 നാം ദൈവത്തിന്റെ മകൾ എന്നു ആത്മാവുതാനും നഞ്ഞുടെ ആത്മാവോടുകൂടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 17 നാം മകൾ എങ്കിലോ അവകാശികളും ആകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളും ക്രിസ്തുവിന്നു കൂടുവകാശികളും തന്നേ; നാം അവനോടുകൂടെ തേജസ്കർക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവനോടുകൂടെ കഷ്ണമനുഭവിച്ചാലും. 18 നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു വിചാരിച്ചാൽ ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ണങ്ങൾ സാരമില്ല എന്നു താൻ എന്നുന്നു. 19 സൃഷ്ടി ദൈവപുത്രനാരുടെ വെളിപ്പാടിശ്വ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. 20 സൃഷ്ടി ഭവതുത്തിന്റെ ഭാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുതലയും ദൈവമകളുടെ തേജസ്സാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രാപിക്കും എന്നുള്ള ആശയോടെ മായെക്കു കീഴ്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 21 മനഃപുരുഷമായിട്ടില്ല, അതിനെ കീഴ്ചപെടുത്തിയവരെ കല്പനിമിത്തമഞ്ഞേ. 22 സർവ്വസൃഷ്ടിയും ഇന്നുവരെ ഒരുപോലെ തെരഞ്ഞെ ഇന്റുനോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ. 23 ആത്മാവെന ആദ്യദാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന

നാമുടെ ശർഖത്തിന്റെ വീണേടകപ്പായ പുത്രത്യത്തിനു കാതതുകൊണ്ടു ഉള്ളിൽ തെരഞ്ഞുന്നു. 24 പ്രത്യാശയാലല്ലോ നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. കാണുന്ന പ്രത്യാശയോ പ്രത്യാശയല്ല; ഒരുത്തൻ കാണുന്നതിനായി ഈ പ്രത്യാശിക്കുന്നതു എന്തിനു? 25 നാം കാണാത്തതിനായി പ്രത്യാശിക്കുന്നു എങ്കിലോ അതിനായി കഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. 26 അവ്യാസം തന്നെ ആത്മാവു നമ്മുടെ ബലഹിനതെക്കു തുണനില്ക്കുന്നു. വേണ്ടുംപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നു നാം അറിയുന്നില്ലല്ലോ. ആത്മാവു തന്നെ ഉച്ചിച്ചു കൂടാതെ തെരക്കുങ്ങാൽ നമുക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു. 27 എന്നാൽ ആത്മാവു വിശ്വലർക്കു വേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ആത്മാവിന്റെ ചിന്ത ഇനത്തെന്നു ഹൃദയങ്ങളെ പരിഗോധിക്കുന്നവൻ അറിയുന്നു. 28 എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു, നിർബ്ബന്ധപ്രകാരം വിജിക്കപ്പെട്ടുവർക്കു തന്നെ, സകലവും നമ്മക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. 29 അവൻ മുന്നിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അന്നേകം സഹോദരനാരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിനു അവൻറെ സ്വരൂപത്തോടു അനുസൃതപരാക്കുവാൻ മുന്നിയമിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 30 മുന്നിയമിച്ചവരെ വിജിച്ചും വിജിച്ചവരെ നീതികരിച്ചും നീതികരിച്ചവരെ തേജസ്കരിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 31 ഇതു സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവം നമുക്കു അനുകൂലം എങ്കിൽ നമുക്കു പ്രതികൂലം ആർ? 32 സ്വന്തപുത്രതെന്ന ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ അവനോടുകൂടെ സകലവും നമുക്കു നല്കാതിരിക്കുമോ? 33 ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ആർ കൂടം ചുമതലും? നീതികരിക്കുന്നവൻ ദൈവം. 34 ശ്രിക്ഷവിധിക്കുന്നവൻ ആർ? ക്രിസ്തുയേശു മരിച്ചവൻ; മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ തന്നെ; അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കയും നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 35 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു നമ്മ വേർപ്പിരിക്കുന്നതാർ? കഷ്ടയോ സങ്കടമോ ഉപദേശമോ പ്രീണിയോ നശതയോ ആപത്തോ വാജോ? 36 “നിന്റെ നിമിത്തം തെങ്ങളെ ഇടവിടാതെ കൊല്ലുന്നു; അരുപ്പാനുള്ള ആടുകളെപ്പോലെ തെങ്ങളെ എല്ലുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 37 നാമോ നമ്മ സ്നേഹിച്ചവൻ മുഖാന്തരം ഇതിൽ ഒക്കയും പുർണ്ണജയം പ്രാപിക്കുന്നു. 38 മരണത്തിനോ ജീവനോ ദുതനാർക്കോ വാഴചകൾക്കോ അധികാരങ്ങൾക്കോ ഇപ്പോഴുള്ളതിനോ വരുവാനുള്ളതിനോ ഉയരത്തിനോ ആഴത്തിനോ മറ്റൊരായോ സ്വാഖ്യിക്കോ 39 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവന്നഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മ വേഗപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ ഉരുച്ചിരിക്കുന്നു.

9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ പറയുന്നതു ഭോഷ്കക്ക്; 2 എനിക്കു വലിയ ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാതെ നോവും ഉണ്ടു എന്നു എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എനിക്കു പരിശുഭാത്മാവിൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നു. 3 ജയപ്രകാരം എന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ എന്റെ സഹോദരനാർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനോടു വേറുവിട്ടു ശാപഗ്രസ്തനാവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. 4 അവർ തിസായേല്യർ; പുത്രത്വവും തേജസ്സും നിയമങ്ങളും ന്യായപ്രമാണവും ആരാധനയും വാദത്തങ്ങളും അവർക്കുള്ളവർ; 5 പിതാക്കന്നാരും അവർക്കുള്ളവർ

തനേ; ജയപ്രകാരം കിസ്തുവും അവർത്തനിന്നല്ലോ ഉത്തവിച്ചതു; അവൻ സർവ്വത്തിനും മീതെ ദൈവമായി എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ആമേൻ. (അം 416) 6 ദൈവവചനം വ്യമാഹായിപ്പോയി എന്നല്ല; തിസായേലിൽനിനു ഉത്തവിച്ചവർ എല്ലാം തിസായേല്യർ എന്നും 7 അബോഹാമിന്റെ സന്തതിയാകയാൽ എല്ലാവരും മകൾ എന്നും വരികയില്ല; “യിസ്ഹാക്കിൽനിനു ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും” എന്നേയുള്ളൂ. 8 അതിന്റെ അർത്ഥമോ: ജയപ്രകാരം ജനിച്ച മകൾ അല്ല ദൈവത്തിന്റെ മകൾ; വാദത്തപ്രകാരം ജനിച്ച മക്കളെയത്രെ സന്തതി എന്നു എല്ലാനും. 9 “ഈ സമയത്തെക്കു ഞാൻ വരും; അപ്പോൾ സാരെക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും” എന്നല്ലോ വാദത്തവചനം. 10 അതുയുമല്ല, റിബേക്കയും നമ്മുടെ പിതാവായ തിസ്ഹാക്ക് എന്ന ഏകനാൽ ശർഡ ധരിച്ചു, 11 കുട്ടികൾ ജനിക്കയോ ഗൃഖാമാകട്ട ദോഷമാകട്ട എന്നും പ്രവർത്തിക്കയോ ചെയ്യാംമുന്നേ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ പ്രകാരമുള്ള ദൈവനിർണ്ണയം പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തമല്ല വിളിച്ചവൻ്റെ ഇഷ്ടം നിമിത്തം തനേ വരേണ്ടതിനു; 12 “മുത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും” എന്നു അവജ്ഞാടു അരുളിച്ചുയ്തു. 13 “ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിച്ചു ഏഷാവിനെ ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 14 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവത്തിന്റെ പകൽ അനീതി ഉണ്ടാ? ഒരു നാളും ഇല്ല. 15 “എനിക്കു കരുണ തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കരുണ തോന്നുകയും എനിക്കു കനിവു തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കനിവു തോന്നുകയും ചെയ്യും” എന്നു അവൻ മോശായോടു അരുളിച്ചുയുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു ഇഷ്ടിക്കുന്നവനാലുമല്ല, ഓട്ടനവനാലുമല്ല, കരുണ തോന്നുന്ന ദൈവത്താലത്രെ സകലവും സാധിക്കുന്നതു. 17 “ഇതിനായിട്ടു തനേ ഞാൻ നിന്നെന്ന നിർത്തിയിരിക്കുന്നതു; നിന്നിൽ എന്റെ ശക്തി കാണിക്കേണ്ടതിനും എന്റെ നാമം സർവ്വഭൂമിയിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതിനും തനേ” എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ ഫറവോനോടു അരുളിച്ചുയുന്നു. 18 അങ്ങനെ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനോടു അവനു കരുണ തോന്നുന്നു; തനിക്കു മനസ്സുള്ളവരെ അവൻ കിടിനനാക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ അവൻ പിനെ കുറ്റം പറയുന്നതു എന്തു? ആർ അവൻറെ ഇഷ്ടതെന്നാടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു നീ എന്നോടു ചോദിക്കും. 20 അയ്യോ, മനുഷ്യാ, ദൈവത്താടു പ്രത്യുത്തരം പറയുന്ന നീ ആർ? മനനതിരിക്കുന്നതു മനനത്തവനോടു; നീ എന്നെ ഇങ്ങനെ ചെമച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിക്കുമോ? 21 അല്ല, കുർവ്വനു അതേ പിണ്യത്തിൽനിന്നു ഒരു പാത്രം മാനനതിനും മറ്റാരു പാത്രം അപമാനത്തിനും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മർന്നിനേൽക്കു അധികാരം ഇല്ലയോ? 22 എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ കോപം കാണിപ്പാനും ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുവാനും യൈഹുദമാരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, 23 ജാതികളിൽനിന്നും വിളിച്ചു തേജസ്സിനായി മുന്നൊരുക്കിയ കരുണാപാത്രങ്ങളായ നമ്മിൽ 24 തന്റെ തേജസ്സിന്റെ ധനം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും ഇഷ്ടിച്ചിട്ടു നാശയോഗ്യമായ കോപപാത്രങ്ങളെ വളരെ തീർഖലക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു എങ്കിൽ എന്തു? 25 “എന്റെ ജനമല്ലാത്തവരെ എന്റെ ജനം എന്നും പ്രിയയല്ലാത്തവരെ പ്രിയ എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും. 26 നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞ ഇടത്തിൽ അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും” എന്നു ഹോശ്രയാപുന്തകത്തിലും അരുളിച്ചുയുന്നുവല്ലോ.

27 യൈശയുാവോ തിസായേലിനെക്കുറിച്ചു: “തിസായേൽമക്കലുടെ എണ്ണം കടൽകരയിലെ മണൽപോലെ ആയിരുന്നാലും ശേഷിപ്പുത്രേ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 28 കർത്താവു ഭൂമിയിൽ തന്റെ വചനം നിവർത്തിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ തീർക്കു” എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു. 29 “സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവു നമുക്കു സന്തതിയെ ശേഷിപ്പിച്ചിരുമ്പുകിൽ നാം സൊദോമെപ്പോലെ ആകുമായിരുന്നു, ശാമോരെക്കു സദ്ഗ്രഹമാകുമായിരുന്നു” എന്നു യൈശയു മുസ്യകൃതി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 30 അകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ണു? നീതിയെ പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ നീതിപ്രാപിച്ചു, വിശ്വാസത്താല്ലെങ്കിൽ നീതി തന്നേ. 31 നീതിയുടെ പ്രമാണം പിന്തുടർന്ന തിസായേലോ അതു പ്രമാണത്തിക്കൽ എത്തിയില്ല. 32 അതെന്തുകൊണ്ടു തന്നേ അവർ ഇടർച്ചക്കല്ലിനേൽ തുടി ഇടൻ: 33 “ഈതാ, ഞാൻ സീയോനിൽ ഇടർച്ചക്കല്ലും തടങ്ങൽ പാരയും വെക്കുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജിച്ചു പോകയില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ.

10 സഹോദരമാരെ, അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണം എന്നു തന്നേ എന്റെ ഹ്യുദയവാഞ്ഞയും അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള ധാചനയും ആകുന്നു. 2 അവർ പരിജ്ഞനാനപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്നു താൻ അവർക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ നീതി അഡിയാതെ സ്വന്ത നീതി സ്ഥാപിപ്പാൻ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു കീഴ്പെട്ടില്ല. 4 വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നീതി ലഭിപ്പാൻ ക്രിസ്തു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അവസാനം ആകുന്നു. 5 ന്യായപ്രമാണത്താലുള്ള നീതി സംബന്ധിച്ചു: “അതു ചെയ്ത മനുഷ്യൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും” എന്നു മോഗെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 6 വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിയോ ഇവള്ളം പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവിനെ ഇറക്കേണം എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറും എന്നോ, 7 ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു കയറേണം എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങും എന്നോ നിന്റെ ഹ്യുദയത്തിൽ പറയരുതു.” (Abyssos g12) 8 എന്നാൽ അതു എന്തു പറയുന്നു? “വചനം നിന്നക്കു സമീപമായി നിന്റെ വായിലും നിന്റെ ഹ്യുദയത്തിലും ഇരിക്കുന്നു” അതു തെങ്ങൾ പ്രസാഗിക്കുന്ന വിശ്വാസ വചനം തന്നേ. 9 യേശുവിനെ കർത്താവു എന്നു വായികൊണ്ടു ഏറ്റുപറികയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തേണ്ടില്ലെന്നും എന്നു ഹ്യുദയംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 10 ഹ്യുദയംകൊണ്ടു നീതിക്കാഡി വിശ്വസിക്കയും വായികൊണ്ടു രക്ഷക്കാഡി എറ്റുപറികയും ചെയ്യുന്നു. 11 “അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരുത്തനും ലജിച്ചു പോകയില്ല” എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവെല്ലോ. 12 യെഹൂദൻ എന്നും യവനൻ എന്നും വ്യത്യാസമില്ല; എല്ലാവർക്കും കർത്താവു ഒരുവൻ തന്നേ; അവൻ തന്നെ വിളിച്ചുപോക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നൽകുവാന്തകവെള്ളം സന്പന്നൻ ആകുന്നു. 13 “കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപോക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു” എന്നുണ്ടെല്ലോ. 14 എന്നാൽ അവൻ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ എങ്ങനെന്ന വിളിച്ചുപോക്ഷിക്കും? അവൻ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവനിൽ എങ്ങനെന്ന വിശ്വസിക്കും? പ്രസാഗിക്കുന്നവൻ ഇല്ലാതെ എങ്ങനെന്ന കേൾക്കും? 15 ആരും അയക്കാതെ എങ്ങനെന്ന പ്രസാഗിക്കും? “നന്ന സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ എത്ര മനോഹരം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ.

16 എകിലും എല്ലാവരും സുവിശേഷം അനുസർച്ചിക്കില്ല: “കർത്താവേ, തെങ്ങൾക്കേർപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചു” എന്നു യൈശയുാവു പറയുന്നവല്ലോ. 17 ആകയാൽ വിശ്വാസം കേൾവിയാലും കേൾവി ക്രിസ്തുവിൻ്റെ വചനത്താലും വരുന്നു. 18 എന്നാൽ അവർ കെട്ടില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കെട്ടിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം: “അവരുടെ നാദം സർവ്വ ഭൂമിയിലും അവരുടെ വചനം ഭൂതലത്തിന്റെ അട്ടേതാളവും പരന്നു.” 19 എന്നാൽ തിസായേൽ ഗഹിച്ചില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. “ജനമല്ലാത്തവരെക്കാണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എൻഡിവു വരുത്തും; മുഖജാതിയെക്കാണ്ടു നിങ്ങൾക്കു കോപം ജനിപ്പിക്കും” എന്നു ഞനാമതു മോശെ പറയുന്നു. 20 യൈശയുാവോ: “എന്ന അന്നേഷ്ഠിക്കാത്തവർ എന്ന കണ്ണടത്തി; എന്ന ചോദിക്കാത്തവർക്കു ഞാൻ പ്രത്യക്ഷഗായി” എന്നു യൈശയേതാട പറയുന്നു. 21 തിസായേലിനെക്കുറിച്ചോ: “അനുസർിക്കാത്തതും മറുത്തുപറയുന്നതുമായ ജനത്തിക്കലേക്കു ഞാൻ ഇടവിടാതെ കൈനീട്” എന്നു അവൻ പറയുന്നു.

11 എന്നാൽ ദൈവം സ്വജനത്തെ തള്ളിക്കള്ളെന്നതുവോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

എന്നു നാളും ഇല്ല; ഞാനും തിസായേലുന്നല്ലോ; അബോഹാമിൻ്റെ സന്തതിയിൽ ബബന്ധാർമ്മിൻ ശോത്രത്തിൽ ജനിച്ചവൻ തനേ. 2 ദൈവം മുന്നിത്തെന്തിട്ടുള്ള തന്റെ ജനത്തെ തള്ളിക്കള്ളെന്തിട്ടില്ല. ഏലീയാവിൻ്റെ ചർത്തത്തിൽ തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതു അറിയുന്നില്ലയോ? 3 അവൻ തിസായേലിനു വിരോധമായി: “കർത്താവേ, അവർ നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു നിന്റെ യാഗപീംങ്ങളെ ഇടിച്ചു കളഞ്ഞു; ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശ്രഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു” 4 എന്നു ദൈവത്തോടു വാദിക്കുന്നേം അവനു അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതു എന്തു? “ബാലിനു മുട്ടുകുത്താതെ ഏഴായിരം പേരെ ഞാൻ എനിക്കായി ശ്രഷ്ടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു തനേ. 5 അങ്ങനെ ഇള കാലത്തിലും കൃപയാലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രകാരം എന്നു ശ്രഷ്ടിപ്പുണ്ടു. 6 കൃപയാൽ എകിൽ പ്രവൃത്തിയാലല്ല; അബ്ലൂഷിൽ കൃപ കൃപയല്ല. 7 ആകയാൽ എന്തു? തിസായേൽ താൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പാപിച്ചില്ല; തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രകാരം അതുപ്പാപിച്ചു; ശ്രഷ്ടമുള്ളവരോ കർണ്ണപൂർണ്ണിരിക്കുന്നു. 8 “ദൈവം അവർക്കു ഇന്നുവരെ ഗാധാനിത്രയും കാണാത്ത കണ്ണും കേൾക്കാത്ത ചെവിയും കൊടുത്തു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 9 “അവരുടെ മേശ അവർക്കു കണ്ണിയും കൃടക്കും ഇടർച്ചയും പ്രതികാരവുമായിത്തീരട; 10 അവരുടെ കണ്ണും കാണാതവണ്ണും ഇരുണ്ടുപോകരട; അവരുടെ മുതുകു എല്ലായ്പോഴും കുന്നിയിക്കേണമേ” എന്നു ദാവിദും പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ അവർ വിശ്വേണ്ടിനോ ഇടവിയതു എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്നു നാളും അല്ല; അവർക്കു എൻഡിവു വരുത്തുവാൻ അവരുടെ ലംഘനം ഹേതുവായി ജാതികൾക്കു രക്ഷ വന്നു എന്നേയുള്ളു. 12 എന്നാൽ അവരുടെ ലംഘനം ലോകത്തിനു ധനവും അവരുടെ നഷ്ടം ജാതികൾക്കു സന്പത്തും വരുവാൻ കാരണമായി എകിൽ അവരുടെ യമാസമാനം എത്ര അധികം? 13 എന്നാൽ ജാതികളായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു: ജാതികളുടെ അപ്പാസ്തലപന്നായിരിക്കയാൽ ഞാൻ എൻ്റെ 14 സ്വജാതിക്കാർക്കു വല്ലവിധേനയും സ്വപർഖ ജനിപ്പിച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ രക്ഷിക്കാമെങ്കിലോ എന്നു വെച്ചു തനേ ഞാൻ എൻ്റെ ശുശ്രൂഷയെ പുകഴ്തുന്നു. 15 അവരുടെ ഭേദം ലോകത്തിന്റെ നിരപ്പിനു ഹേതുവായി എകിൽ അവരുടെ

അംഗീകരണം മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പുന്നല്ലാതെ എന്താകും? 16 ആദ്യഭാഗം വിശ്വാസം എങ്കിൽ പിണ്ഡം മുഴുവന്നും അങ്ങനെന തനേ; വേർ വിശ്വാസം എങ്കിൽ കൊമ്പുകളും അങ്ങനെന തനേ. 17 കൊമ്പുകളിൽ ചിലതു ഒടിച്ചിട്ടു കാട്ടാലീവായ നിനെ അവയുടെ ഇടയിൽ ഒടിച്ചു ചേർത്തു ഒലീവുമരത്തിന്റെ ഫലപ്രദമായ വേരിനു പക്ഷാളിയായിത്തീർന്നു എങ്കിലോ, 18 കൊമ്പുകളുടെ നേരെ പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ വേരിനെ അല്ല വേർ നിനെന്നയതേ ചുമക്കുന്നു എന്നു ഓർക്ക. 19 എന്നാൽ എന്നെ ഒടിക്കേണ്ടതിനു കൊമ്പുകളെ ഒടിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നു നീ പറയും. 20 ശരി; അവിശ്വാസത്താൽ അവ ഒറിഞ്ഞുപോയി; വിശ്വാസത്താൽ നീ നില്ക്കുന്നു; ദൈഖിയാതെ ദയപ്പെടുക. 21 സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ ദൈവം ആദരിക്കാതെ പോരയകിൽ നിനെന്നയും ആദരിക്കാതെ വന്നേക്കും. 22 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും വണ്ണിതവും കാണ്ക; വിണവരിൽ ദൈവത്തിന്റെ വണ്ണിതവും; നിന്നിലോ നീ ദയയിൽ നിലനിന്നാൽ ദയയും തനേ; അല്ലെങ്കിൽ നീയും ചേരിക്കപ്പെടും. 23 അവിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കാത്താൽ അവരെയും കുട ഒടിക്കും; അവരെ വിണ്ടും ഒടിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനമ്പോം. 24 സ്വഭാവത്താൽ കാട്ടുമരമായതിന്നിനു നിനെ മുറിച്ചെടുത്തു സ്വഭാവത്തിനു വിരോധമായി നല്ല ഒലിവുമരത്തിൽ ഒടിച്ചു എങ്കിൽ, സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളായവരെ സ്വന്തമായ ഒലിവുമരത്തിൽ എത്ര അധികമായി ഒടിക്കും. 25 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാരെനു നിങ്ങൾക്കു തനേ തോന്നാതിരിപ്പാൻ ഇള രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ജാതികളുടെ പുർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം തിസായേലിനു അംഗമായി കാർന്നും ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 ഇങ്ങനെ യിസായേൽ മുഴുവന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടും. 27 “വിട്ടവിക്കുന്നവൻ സീയോനിൽനിനു വരും; അവൻ യാക്കാബിൽ നിനു അഭക്തിയെ മാറ്റും. ഞാൻ അവരുടെ പാപങ്ങളെ നീക്കുന്നോൾ ഇതു ഞാൻ അവരെടു ചെയ്യുന്ന നിയമം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 28 സുവിശേഷം സംബന്ധിച്ചു അവർ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ശത്രുകൾ, തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചോ പിതാക്കമാർന്നിമിത്തം പ്രിയമാർ. 29 ദൈവം തന്റെ കൃപാവരങ്ങളെയും വിളിയെയും കുറിച്ചു അനുതപിക്കുന്നില്ലപ്പോം. 30 നിങ്ങൾ മുഖവെ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാതിരുന്നിട്ടു അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനാൽ ഇപ്പോൾ കരുണ ലഭിച്ചതുപോലെ, 31 നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച കരുണയാൽ അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവരും ഇപ്പോൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നു. 32 ദൈവം എല്ലാവരോടും കരുണ ചെയ്യേണ്ടതിനു എല്ലാവരെയും അനുസരണക്കേടിൽ അടച്ചുകളഞ്ഞു. (leeset p1653) 33 ഹാ, ദൈവത്തിന്റെ ധനം, ഔദാഹരണം, അറിവു എന്നിവയുടെ ആഴ്ചമേ! അവരെ ന്യായികൾ എത്ര അപമേയവും അവരെ വഴികൾ എത്ര അഗ്രാചരവും ആകുന്നു. 34 കർത്താവിന്റെ മനസ്സു അറിഞ്ഞവൻ ആർ? 35 അവനു മന്ത്രിയായിരുന്നവൻ ആർ? അവനു വള്ളതും മുഖവെ കാടുത്തിട്ടു പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നവൻ ആർ? 36 സകലവും അവനിൽ നിന്നും അവനാലും അവകല്പക്കും ആകുന്നുവെല്ലോ; അവനു എന്നേക്കും മഹത്തും. ആമേൻ. (aion p165)

12 സഹോദരമാരെ, ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സുലിവു ഓർപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ

ശർഖങ്ങളെ ജീവന്മാരും വിശ്വാസിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിച്ചിൻ. 2 ഈ ലോകത്തിനു അനുരൂപമാകാതെ നമ്യും പ്രസാദവും പുർണ്ണതയുമുള്ള ദൈവഹിതം ഇന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനു മനസ്സു പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. (ബംഗ 4165) 3 ഭാവിക്കേണ്ടതിനു മീതെ ഭാവിച്ചുയരാതെ ദൈവം അവനവനു വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവു പകിട്ടുപോലെ സുഖോധമാക്കുംവള്ളം ഭാവിക്കേണ്ടെന്നു ഞാൻ എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപയാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനോടും പറയുന്നു. 4 ഒരു ശർഖത്തിൽ നമുക്കു പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടെല്ലാ; എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തി ഒന്നല്ലതാനും; 5 അതുപോലെ പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശർഖവും എല്ലാവരും തമിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 6 ആകയാൽ നമുക്കു ലഭിച്ച കൃപയെ ഒത്തവള്ളം ബവവേരു വരും ഉള്ളിരുക്കാണും പ്രവചനം എങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിനു ഒത്തവള്ളം, 7 ശുശ്രൂഷ എങ്കിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ, ഉപദേശിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ ഉപദേശത്തിൽ, പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ 8 പ്രഭോധനത്തിൽ, ഭാനം ചെയ്യുന്നവൻ ഏകാഗ്രതയോടെ, ഭരിക്കുന്നവൻ ഉത്സാഹത്തോടെ, കരുണാചെയ്യുന്നവൻ പ്രസന്നതയോടെ ആകട്ട; 9 സന്നേഹം നിർവ്വാജം ആയിരിക്കട്ട; തീയതിനെ വെറുത്തു നല്പിനോടു പറിക്കൊൾവിൻ. 10 സഹോദരപ്രീതിയിൽ തമിൽ സ്ഥായിപ്പുണ്ടും ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അനേന്നാം മുന്നിട്ടു കൊൾവിൻ. 11 ഉത്സാഹത്തിൽ മട്ടപ്പില്ലാതെ ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവരായി കർത്താവിനെ സേവിച്ചിൻ. 12 ആഗ്രഹിയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ; 13 കഷ്ണതയിൽ സഹിഷ്ണനത കാണിപ്പിൻ; പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിപ്പിൻ; വിശ്വാസമാരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ കാണിക്കയും അതിമിസൽക്കാരം ആചരിക്കയും ചെയ്യവിൻ. 14 നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ. 15 സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കയും കരയുന്നവരോടുകൂടെ കരകയും ചെയ്യവിൻ. 16 തമിൽ എന്കുമത്യമുള്ളവരായി വലിപ്പം ഭാവിക്കാതെ എളിയവരോടു ചേരണ്ണുകൊൾവിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നെ ബുദ്ധിമാനാർ എന്നു വിചാരിക്കരുതു. 17 ആർക്കും തിനെക്കു പകരം തിനു ചെയ്യാതെ സകലമനുഷ്യരുടെയും മുന്നിൽ യോഗ്യമായതു മുൻകരുതി, 18 കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങളാൽ ആവോളം സകലമനുഷ്യരോടും സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 19 പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ദൈവക്കോപത്തിനു ഇടക്കാടുപ്പിൻ; പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ പകരം ചെയ്യും എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ 20 “നിന്നേ ശത്രുവിനു വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനു തിനാൻ കൊടുക്ക; അഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടിപ്പാൻ കൊടുക്ക; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ അവന്റെ തലമേൽ തീക്കനേൽ കുന്നിക്കു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 21 തിന്മയോടു തോല്ക്കാതെ നമയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക.

13 എത്ര മനുഷ്യനും ശ്രേഷ്ഠംധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങാട്ട. ദൈവത്താല്ലല്ലാതെ ഒരധികാരവുമില്ലല്ലാ; **ഉള്ള** അധികാരങ്ങളോ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2 ആകയാൽ അധികാരതേനാടു മരുക്കുന്നവൻ ദൈവ വ്യവസ്ഥയോടു മരുക്കുന്നു. മരുക്കുന്നവരോ ശിക്ഷാവിധി പ്രാപിക്കും. 3 വാഴുന്നവർ സൽപ്പവ്യത്തിക്കല്ലു ആശ്വപ്പവ്യത്തിക്കരേ ഭയങ്കരം. അധികാരസമ്പന്ന ഭയപൂടാതിരിപ്പാൻ ഇള്ളിക്കുന്നുവോ? നമചെയ്ക്ക; എന്നാൽ അവനോടു പുകഴ്ച

ലാറിക്കും. 4 നിന്റെ നമ്മുക്കായിട്ടുള്ള അവൻ ദൈവസൃഷ്ടിക്കാരനായിരിക്കുന്നതു. നീ തിന് ചെയ്താലോ ഭയപെട്ടുക; ബഹുതെ അല്ല അവൻ വാൾ വഹിക്കുന്നതു; അവൻ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ ശിക്ഷക്കായി പ്രതികാർത്ഥായ ദൈവസൃഷ്ടിക്കാരൻ തനേ. 5 അതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയെ മാത്രമല്ല മനസ്സാക്ഷിയെയും വിചാരിച്ചു കീഴടങ്ങുക ആവശ്യം. 6 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നികുതിയും കൊടുക്കുന്നു. അവൻ ദൈവസൃഷ്ടിക്കമാരും ആ കാര്യം തനേ നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു. 7 എല്ലാവർക്കും കടമായുള്ളതു കൊടുപ്പിൽ; നികുതി കൊടുക്കേണ്ടവനു നികുതി; ചുക്കം കൊടുക്കേണ്ടവനു ചുക്കം; ഭയം കാണിക്കേണ്ടവനു ഭയം; മാനം കാണിക്കേണ്ടവനു മാനം. 8 അന്നോന്തും സ്നേഹിക്കുന്നതു അല്ലാതെ ആരോടും ഓന്നും കടമെട്ടിരിക്കരുതു; അന്നേന സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണം നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നവല്ലോ. 9 വ്യഖിചാരം ചെയ്യുതു; കൊല ചെയ്യുതു; മോഷികരുതു; മോഹികരുതു; എന്നുള്ളതും മറ്റു ഏതു കല്പനയും കൂടുകാരെനെ നിന്നെല്ലാലെ സ്നേഹിക്ക എന്നി വചനത്തിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 സ്നേഹം കൂടുകാരെനും ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ സ്നേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിവൃത്തി തനേ. 11 ഇതു ചെയ്യേണ്ടതു ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാവാൻ നാശിക വനിബിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെന നിങ്ങൾ സമയത്തെ അറികയാൽ തനേ; നാം വിശ്വസിച്ച സമയത്തെക്കാൾ രക്ഷ ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 12 രാത്രി കഴിവാരായി പകൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു നാം ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വെച്ചുകളഞ്ഞു വെളിച്ചത്തിന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾക്ക. 13 പകൽസമയത്തു എന്നപോലെ നാം മര്യാദയായി നടക്ക; വെറിക്കുത്തുകളിലും മദ്യപാനങ്ങളിലുംല്ല, ശയനമോഹങ്ങളിലും ഔഷ്ഠകാമങ്ങളിലുംല്ല, പിണക്കത്തിലും അസൃയയിലുംല്ല. 14 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെത്തനേ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. മോഹങ്ങൾ ജനിക്കുമാറു ജയത്തിനായി ചിന്തിക്കരുതു.

14 സംശയവിചാരങ്ങളെ വിഡിക്കാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ ചേർത്തുകൊൾവിൻ. 2 ഒരുവൻ എല്ലാം തിനാമെനു വിശ്വസിക്കുന്നു; ബലഹീനനോ സസ്യാദികളെ തിനുന്നു. 3 തിനുന്നവൻ തിനാത്തവനെ ഡിക്കരിക്കരുതു; തിനാത്തവൻ തിനുന്നവനെ വിഡിക്കരുതു; ദൈവം അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവല്ലോ. 4 മരുഭൂതത്തിന്റെ ഭാസനെ വിഡിപ്പാൻ നീ ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതോ വീഴുന്നതോ സുന്ധാരംമാനന്തരേ; അവൻ നില്ക്കുന്നതാണു; അവനെ നില്ക്കുമാറാക്കുവാൻ കർത്താവിനു കഴിയുമല്ലോ. 5 ഒരുവൻ ഒരു ദിവസത്തെക്കാൾ മറ്റാരു ദിവസത്തെ മാനിക്കുന്നു; വേരാരുവൻ സകലദിവസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു; ഓരോരുത്തന്നെ താനാഞ്ഞ മനസ്സിൽ ഉരുച്ചിരിക്കുണ്ടോ. 6 ദിവസത്തെ ആദരിക്കുന്നവൻ കർത്താവിനായി ആദരിക്കുന്നു; തിനുന്നവൻ കർത്താവിനായി തിനുന്നു; അവൻ ദൈവത്തെ സ്ത്രീക്കുന്നവല്ലോ; തിനാത്തവൻ കർത്താവിനായി തിനുന്നു; അവനു ദൈവത്തെ സ്ത്രീക്കുന്നവനു. 7 നമ്മിൽ ആരും തനിക്കായി തനേ ജീവിക്കുന്നില്ല. ആരും തനിക്കായി തനേ മരിക്കുന്നതുമില്ല. 8 ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം കർത്താവിനായി ജീവിക്കുന്നു; മരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കർത്താവിനായി മരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിലും മരിക്കുന്നു എങ്കിലും നാം

കർത്താവിനുള്ളവർ തനേ. 9 മരിച്ചവർക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും കർത്താവു ആക്രോണ്ടിനല്ലോ ക്രിസ്തു മരിക്കയും ഉയർക്കയും ചെയ്തതു. 10 എന്നാൽ നീ സഹോദരനെ വിഡിക്കുന്നതു എന്തു? അല്ല, നീ സഹോദരനെ ഡിക്കർക്കുന്നതു എന്തു? നാം എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസന്തതിനു മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടിവരും. 11 “എന്നാണ എൻ്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാമുഴക്കാലും മടങ്ങും, എല്ലാനാവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കും എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചയ്ക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 12 ആകയാൽ നമിൽ ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തോടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. 13 അതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്വേഷാന്ത വിഡിക്കരുതു; സഹോദരനു ഇടർച്ചയോ തടങ്ങലോ വെക്കാതിപ്പിച്ചാൻ മാത്രം ഉരുച്ചുകൊൾവിൻ. 14 യാതൊന്നും സ്വതവെ മലിനമല്ല എന്നു ഞാൻ കർത്താവായ യേശുവിൽ അറിഞ്ഞും ഉരുച്ചുമിരിക്കുന്നു. വല്ലതും മലിനം എന്നു എല്ലാനുവന്നു മാത്രം അതു മലിനം ആകുന്നു. 15 നിന്റെ ഭക്ഷണംനിമിത്തം സഹോദരനെ വ്യസനിപ്പിച്ചാൽ നീ സ്നേഹപ്രകാരം നടക്കുന്നില്ല. ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ അവനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കരുതു. 16 നിങ്ങളുടെ നമ്മക്കു ദുഷ്ടണം വരുത്തരുതു. 17 ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനിയവുമല്ല, നീതിയും സമാധാനവും പരിശുഭ്രതമാവിൽ സന്ന്വാഷവും അഭേദ. 18 അതിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർക്കു കൊള്ളാക്കുന്നവനും തനേ. 19 ആകയാൽ നാം സമാധാനത്തിനും അന്വേഷാനും ആത്മികവർദ്ധനക്കും ഉള്ളതിനും ശ്രമിച്ചുകൊൾക്ക. 20 ഭക്ഷണംനിമിത്തം ദൈവനിർമ്മാണത്തെ അഴിക്കരുതു. എല്ലാം ശുശ്മാ തനേ; എക്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുമാറു തിനുന്ന മനുഷ്യനു അതു ദോഷമത്രേ. 21 മാംസം തിനാതെയും വിശ്വീകൃതയും സഹോദരനും ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 22 നിന്നക്കുള്ള വിശ്വാസം ദൈവസനിധിയിൽ നിന്നക്കു തനേ ഇരിക്കട്ട; താൻ സീക്രിക്കുന്നതിൽ തന്നെത്താൻ വിഡിക്കാതവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 23 എന്നാൽ സംശയിക്കുന്നവൻ തിനുന്നു എക്കിൽ അതു വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഉത്തരവിക്കായ്ക്കൊണ്ടു അവൻ കുറക്കാരനായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഉത്തരവിക്കാത്തതെക്കയും പാപമത്രേ.

15 എന്നാൽ ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ ബലഹീനതകളെ ചുമക്കുകയും നമിൽ തനേ പ്രസാദിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 2 നമിൽ ഓരോരുത്തൻ കുടുക്കാരനെ നമ്മകാഡിച്ചു ആത്മിക വർദ്ധനക്കു വേണ്ടി പ്രസാദിപ്പിക്കേണം. 3 “നിന്നെ നിനിക്കുന്നവരുടെ നിന്ന് എൻ്റെ മേൽ വീണു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുതുപോലെ ക്രിസ്തുവും തനിൽ തനേ പ്രസാദിച്ചില്ല. 4 എന്നാൽ മുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കയും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിനായിട്ടും, നമുക്കു തിരുവൈഴ്യത്തുകളാൽ ഉള്ളവകുന്ന സ്ഥിരതയാലും ആശ്വാസത്താലും പ്രത്യാഗ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനുതനേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 എന്നാൽ നിങ്ങൾ രഹിക്കമത്യപെട്ടു, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏകമന്ദ്രീം ഒരു വായിനാൽ മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിനു 6 സ്ഥിരതയും ആശ്വാസവും നല്കുന്ന ദൈവം നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിനു അനുറപ്പമായി തമിൽ ഏകച്ചിന്തയോടിപ്പാൻ കൂപ നല്കുമാറാകട്ട. 7 അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യത്തിനായി

നിങ്ങളെ കൈകൊണ്ടതുപോലെ നിങ്ങളും അനേധിയം കൈകൊൾവിൻ. 8 പിതാക്കഹാർക്കു ലഭിച്ച വാദത്താൽ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിനു 9 ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ സത്യംനിമിത്തം പരിപ്പേരേനക്കു ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീർന്നു എന്നും ജാതികൾ ദൈവത്തെ അവരുൾ കരുണനിമിത്തം മഹത്വികരിക്കേണ്ട എന്നും ഞാൻ പറയുന്നു. 10 “അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തി നിന്റെ നാമത്തിനു സ്തുതി പാടും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 11 മറ്റാരേതത്തു: “ജാതികളേ, അവരുൾ ജനത്തോടു നന്നിച്ചു ആനന്ദിപ്പിൻ” എന്നും പറയുന്നു. “സകല ജാതികളുമായുള്ളാരെ, കർത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ, സകല വംശങ്ങളും അവനെ സ്തുതിക്കുടെ” എന്നും പറയുന്നു. 12 “യിഴുായിയുടെ വേരും ജാതികളെ ദിപ്പാൻ എഴുന്നേന്ന് കുന്നവനുമായവൻ ഉണ്ടാകും; അവനിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും” എന്നു ദയവും വും പറയുന്നു. 13 എന്നാൽ പ്രത്യാശ നല്കുന്ന ദൈവം പരിശുഭാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയിൽ സമ്മദിയുള്ളവരായി വിശ്വസിക്കുന്നതില്ലോ സകല സന്നോഷവും സമാധാനവുംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നിരോക്കുമാറാകട്ട. 14 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ തന്നെ ദയാപൂർണ്ണരും സകല ജനാനവും നിരഞ്ഞവരും അനേധിയം പ്രഭോധിപ്പിപ്പാൻ ധാപ്തരും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉരുച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എങ്കിലും ജാതികൾ എന്ന വഴിപാടു പരിശുഭാത്മാവിനാൽ വിശുദ്ധികരിക്കപ്പെട്ടു പ്രസാദകരമായിത്തീരുവാൻ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷശ്ലോഷംം പുരോഹിതനായി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായിതിക്കേണ്ടതിനു 16 ദൈവം എന്നിക്കു നല്കിയ കൃപ നിമിത്തം നിങ്ങളെ ഓർമ്മപൂട്ടുത്തുംവണ്ണും ഞാൻ ചിലേടത്തു അതിരെയുമായി നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്നിക്കു ദൈവസംബന്ധമായി പ്രശംസ ഉണ്ടു. 18 ക്രിസ്തു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികളുടെ അനുസരണത്തിനായിട്ടു വചനത്താലും പ്രവച്ചനിയാലും അടയാളങ്ങളുടെയും അതഭൂതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും പരിശുഭാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും പ്രവർത്തിച്ചതു അല്ലാതെ മറ്റാനും മിണ്ഡുവാൻ ഞാൻ തുനിയുകയില്ല. 19 അങ്ങനെ ഞാൻ ദയരൂഷലേം മുതൽ ഇല്ലായേശാന്തതാളം ചുറ്റിസംഘരിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷശ്ലോഷംം പുരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 ഞാൻ മറ്റാരുവരുൾ അടിസ്ഥാനത്തിനേൽ പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം അറിഞ്ഞതിട്ടുള്ള ഇടത്തിലല്ല, 21 “അവനെക്കുറിച്ചു അറിവുകീട്ടില്ലാതവർ കാണും; കേട്ടില്ലാതവർ ഗഹിക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുതുപോലെ അതേ, സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ അഭിമാനിക്കുന്നതു. 22 അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു പലപ്പോഴും മുടക്കം വന്നു. 23 ഇപ്പോഴോ എന്നിക്കു ഇരു ഭിക്കുകളിൽ ഇനി സ്ഥലമില്ലായ്കയാലും അങ്ങാടു വരുവാൻ അനേകസംവശ്വരമായി വാഞ്ചി ഉണ്ടാകക്കൊണ്ടു, 24 ഞാൻ സ്പാന്യയിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നോൾ പോകുന്ന വഴിക്കു നിങ്ങളെ കാണ്ണാനും ആദ്യം നിങ്ങളെ കണ്ടു സന്നോഷിച്ചുശേഷം നിങ്ങളാൽ യാത്ര അയക്കപ്പെട്ടവാനും ആശ്രിക്കുന്നു. 25 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ വിശുഭന്നാർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ ദയരൂഷലേംിലേക്കു യാത്രയാകുന്നു. 26 ദയരൂഷലേംിലെ വിശുഭന്നാർക്കു എത്താനും

യർമ്മോപകാരം ചെയ്യവാൻ മക്കളോന്നുയില്ലും അവായതില്ലും ഉള്ളവർക്കു ഇഷ്ടം തോന്തി. 27 അവർക്കു ഇഷ്ടം തോന്തി എന്നു മാത്രമല്ല, അതു അവർക്കു കടവും ആകുന്നു; ജാതികൾ അവരുടെ ആത്മികനമകളിൽ കൂടാളികൾ ആരെങ്കിൽ ഷൈഹികനമകളിൽ അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യവാൻ കടവെട്ടിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 28 ഞാൻ അതു നിവർത്തിച്ചു ഇള ഫലം അവർക്കു എല്ലിച്ചു ബോധ്യം വരുത്തിയ ശ്രഷ്ടം നിങ്ങളുടെ വഴിയായി സ്പാന്നുയിലേക്കു പോകും. 29 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിണ്ട് അനുഗ്രഹപ്പൂർത്തിയോടെ വരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 30 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, ദൈഹ്യത്വയിലെ അവിശ്വാസികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു എന്ന രക്ഷിക്കേണ്ടതിനും ദയരൂഹലേഖിലേക്കു ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന സഹായം വിശ്വാശമാർക്കു 31 പ്രസാദമായിത്തീരേണ്ടതിനും ഇങ്ങനെ ഞാൻ ദൈവവേഷ്ടത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ മനം തണ്ടുക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങൾ എനിക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്നോടുകൂടെ പോരാടേണം 32 എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ആത്മാവിണ്ട് സന്നേഹത്തെയും ഓപ്പുചൂഢു ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 33 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കുടെ. ആമേൻ.

16 നമ്മുടെ സഹോദരിയും കൊക്രൈസ്തവയിലെ ശുശ്രൂഷകകാരത്തിയുമായ ഫേബവയെ 2 നിങ്ങൾ വിശ്വാശമാർക്കു യോഗ്യമാംവെല്ലോ കർത്താവിണ്ട് നാമത്തിൽ കൈകൈക്കാണ്ഡു, അവർക്കു നിങ്ങളുടെ സഹായം വേണ്ടുന്ന ഏതു കാര്യത്തില്ലും സഹായിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭാരമേല്ലിക്കുന്നു. അവളും പലർക്കും വിശ്വേഷാൽ എനിക്കും സഹായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ കൂടുവേലക്കാരായ പ്രിസ്കയെയും അക്കിലാവെയും വരുന്ന ചെയ്യവിൻ. 4 അവർ എന്റെ പ്രാണനു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ കഴുത്തു വെച്ചുകൊടുത്തവരാകുന്നു; അവർക്കു ഞാൻ മാത്രമല്ല, ജാതികളുടെ സകലസഭകളും കൂടെ നബിപറയുന്നു. 5 അവരുടെ വീട്ടിലെ സഭയെയും വരുന്ന ചെയ്യവിൻ; ആസ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനു ആദ്യഫലമായി എനിക്കു പ്രിയനായ എരപ്പുനത്താസിനു വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 6 നിങ്ങൾക്കായി വളരെ അഭ്യാസിച്ചവളായ മരിയെക്കു വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 7 എന്റെ ചാർച്ചകാരും സഹബവഥമാരായ അഭ്യന്തരാനിക്കാസിനും യുനിയാവിനും വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ; അവർ അപ്പൊസ്റ്റലമാരുടെ ഇടയിൽ പേർക്കാണ്ടവരും എനിക്കു മുണ്ണ് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരും ആകുന്നു. 8 കർത്താവിൽ എനിക്കു പ്രിയനായ അംഗീയാത്മതാസിനു വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 9 ക്രിസ്തുവിൽ തങ്ങളുടെ കൂടുവേലക്കാരനായ ഉർഭ്വാനോസിനും എനിക്കു പ്രിയനായ സ്താക്കവിനും വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 10 ക്രിസ്തുവിൽ സമ്മതനായ അപ്പേബസിനും വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. അരിസ്തെബുലൈബാസിന്റെ ഭവനക്കാർക്കു വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 11 എന്റെ ചാർച്ചകാരനായ ഹരേദിയോനു വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 12 കർത്താവിൽ അഭ്യാസിക്കുന്നവരായ തുമേഫെനക്കും തുമേഹാസെക്കും വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. കർത്താവിൽ വളരെ അഭ്യാസിച്ചവളായ പ്രിയ പെർസിസിനു വരുന്ന ചൊല്ലുവിൻ. 13 കർത്താവിൽ പ്രസിദ്ധനായ

രുഹ്യാസിനെയും എൻഡക്കും അമ്മയായ അവൻ്റെ അമ്മയെയും വന്നനു ചെയ്വിൻ.

14 അസുംക്രിതാസിനും ഷ്ടേഗോനും ഹർമ്മോസിനും പത്രാബാസിനും ഹർമ്മാസിനും കൃതയുള്ള സഫോദരംാർക്കും വന്നനു ചൊല്ലുവിൻ. 15

പിലോല്പാഗോസിനും യുപിതൈക്കും നെരയുസിനും അവൻ്റെ സഫോദരിക്കും ലൈബാസിനും അവരോടുകൂടെയുള്ള സകല വിശുദ്ധമാർക്കും വന്നനു ചൊല്ലുവിൻ.

16 വിശുദ്ധചുംബനംകൊണ്ടു അനേന്യാനും വന്നനു ചെയ്വിൻ. ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സകലസഭകളും നിങ്ങളെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു. 17 സഫോദരമുഖം, നിങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപദേശത്തിനു വിപരിതമായ ദ്രോപക്ഷങ്ങളെയും ഇടർച്ചകളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ സുകഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അവരോടു അകന്നു മാറ്റുവിൻ. 18 അങ്ങനെയുള്ളവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ അല്ല, തങ്ങളുടെ വയറ്റിനെയത്രെ സേവിക്കയും ചക്രവരാക്കും മുഖസ്തുതിയും പറഞ്ഞു സാധ്യകളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളെ വശിച്ചുകളിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 19 നിങ്ങളുടെ അനുസരണം പരക്കെ എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾ നിമിത്തം സന്നോധിക്കുന്നു; എക്കിലും നിങ്ങൾ നന്മക്കു ഇണ്ടാനികളും തിനെക്കു അജ്ഞന്നയാരും ആക്രോണം എന്നു ഞാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു. 20 സമാധാനത്തിൻ്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കണിം ചതെച്ചുകളും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കുടെ. 21

എൻ്റെ കൂടുവേലക്കാരനായ തിമോമെയോസും എൻ്റെ ചാർച്ചക്കാരായ ലൂക്ക്യാസും

യാസോനും സോസിപത്രാസും നിങ്ങളെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു. 22 ഈ ലേവനം എഴുതിയ

തെർത്താസ് എന്ന ഞാൻ നിങ്ങളെ കർത്താവിൽ വന്നനു ചെയ്യുന്നു. 23 എൻഡിക്കും

സർവ്വസഭക്കും അതിമിസൽക്കാരം ചെയ്യുന്ന ഗായാസ് നിങ്ങളെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു. പട്ടണത്തിൻ്റെ ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ എരസ്താസും സഫോദരനായ കുർത്താസും

നിങ്ങളെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു. 25 പുർണ്ണകാലങ്ങളിൽ മരണത്തിരുന്നിട്ടു ഇപ്പോൾ

വെളിപ്പെട്ടവന്നതും നിത്യദൈവത്തിൻ്റെ നിയോഗപ്രകാരം സകലജാതികൾക്കും

വിശ്വാസത്തിൻ്റെ അനുസരണത്തിനായി പ്രവാചകമാരുടെ എഴുത്തുകളാൽ (aiōnios g166) 26 അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മർമ്മത്തിൻ്റെ വെളിപ്പാടിനു അനുസരണമായുള്ള

എൻ്റെ സുവിശേഷത്തിനും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിനും

ഒത്തവള്ളും നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന (aiōnios g166) 27 എക്കഞ്ഞാനിയായ

ദൈവത്തിനു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം എന്നെന്നേക്കും മഹത്യം ഉണ്ടാക്കുമാറാക്കുടെ.

ആമേൻ. (aiōn g165)

1 കൊരിന്തുർ

1 ദൈവേഷ്ടതാൽ യേശുക്രിസ്തുവിണ്ട് അപ്പോസ്റ്റലനായി വിളിക്കപ്പെട്ട പറലാസും സഹോദരനായ സോസ്തതനേസും കൊരിന്തില്ലെങ്കിൽ, 2 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വലീകരിക്കപ്പെട്ടവരും അവിടെയും ഇവിടെയും എവിടെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിണ്ട് നാമത്തെ വിളിച്ചുപോക്കിക്കുന്ന ഏവരോടുകൂടെ വിളിക്കപ്പെട്ട വിശ്വലുന്നാരുമായവർക്കു തന്നെ, എഴുതുന്നതു; 3 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൾ നിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കട്ട. 4 നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നല്കപ്പെട്ട ദൈവക്കുപനിമിത്തം ഞാൻ എന്നെന്ന് ദൈവത്തിനു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു എപ്പോഴും സ്ഥാതനം ചെയ്യുന്നു. 5 ക്രിസ്തുവിണ്ട് സാക്ഷ്യം നിങ്ങളിൽ ഉറപ്പായിരിക്കുന്നതുപോലെ 6 അവനിൽ നിങ്ങൾ സകലത്തിലും വിശേഷാൽ സകല വചനത്തിലും സകല പരിജ്ഞാനത്തിലും സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു. 7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒരു ക്ഷുപാവരത്തിലും കുറവില്ലാത്തവരായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിണ്ട് പ്രത്യക്ഷത കാത്തിരിക്കുന്നു. 8 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിണ്ട് നാളിൽ കുറുമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ നിങ്ങളെ അവസാനത്തേതാളം ഉറപ്പിക്കും. 9 തന്നെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിണ്ട് കുട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം വിശ്വസ്തൻ. 10 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നു തന്നെ സംസാരിക്കയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത വീക്കാതെ ഏകമനസ്സിലും ഏകാഭിപ്രായത്തിലും യോജിച്ചിരിക്കയും വേണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിണ്ട് നാമം ചൊല്ലി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 11 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പിണകം ഉണ്ടാനു ക്ഷോവയുടെ ആളുകളാൽ എന്നിക്കു അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 12 നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തന്തിൽ ഞാൻ പറലാസിണ്ട് പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ അപ്പോലോസിണ്ട് പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ കേഫാവിണ്ട് പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ ക്രിസ്തുവിണ്ട് പക്ഷക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നുപോൽ. 13 ക്രിസ്തു വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ? പറലാസ് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കുശിക്കപ്പെട്ടുവോ? അല്ല, പറലാസിണ്ട് നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ സ്നാനം ഏറ്റുവോ? 14 എന്നെന്ന് നാമത്തിൽ ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു എന്നു ആരും പറയാതവണ്ണം. 15 ക്രിസ്പെബാസിനെയും ഗാഡ്യാസിനെയും ഒഴികെ നിങ്ങളിൽ ആരെയും ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കായ്ക്കയാൽ ഞാൻ ദൈവത്തിനു സ്ഥാതനം ചെയ്യുന്നു. 16 സ്ഥാതനമനാസിണ്ട് ഭവനക്കാരെയും ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; അത്പോതെ മറ്റു വല്ലവരെയും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവോ എന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. 17 സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ അല്ല സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനത്ര ക്രിസ്തു എന്നെ അയച്ചതു; ക്രിസ്തുവിണ്ട് ക്രുഷു വ്യർത്ഥമാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു വാക്പാതുരുത്തേതാടെ അല്ലതാനും. 18 ക്രുഷിണ്ട് വചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു ഭോഷ്ടത്തുവും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നമ്മക്കോ ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു. 19 “ഇഞ്ചാനികളുടെ ഇഞ്ചാനം ഞാൻ സഹിപ്പിക്കയും ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ ബുദ്ധി ദുർബുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 20 ഇഞ്ചാനി എവിടെ? ശാസ്ത്രി എവിടെ? ഇതു ലോകത്തിലെ

താർക്കികൾ എവിടെ? ലോകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലാനം ദൈവം ഭോഷ്ടുമാകിയില്ലയോ?

(അംഗം 4165) 21 ദൈവത്തിന്റെ ഇംഗ്ലാനത്തിൽ ലോകം ഇംഗ്ലാനത്താൽ ദൈവത്തെ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവരെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭോഷ്ടുത്താൽ രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു പ്രസാദം തോന്തി. 22 യൈഹൃദമാർ അടയാളം ചോദിക്കയും യവനമാർ ഇംഗ്ലാനം അഭേദ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നു; 23 എങ്ങെല്ലാ ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു; യൈഹൃദമാർക്കു ഇടർച്ചയും 24 ജാതിക്കർക്കു ഭോഷ്ടുവുമെങ്കിലും യൈഹൃദമാരാകട്ട യവനമാരാകട്ട വിളിക്കപ്പെട്ട ഏവർക്കും ദൈവശക്തിയും ദൈവജനാനവുമായ ക്രിസ്തുവിനെ തനേ. 25 ദൈവത്തിന്റെ ഭോഷ്ടും മനുഷ്യരക്കാർ ബലമേറിയതും ആകുന്നു. 26 സഹോദരരാറെ, നിങ്ങളുടെ വിളിയെ നോക്കുവിൻ: ലോകാർപ്പായപ്രകാരം ഇംഗ്ലാനികൾ എറെയില്ല, ബലവാനാർ എറെയില്ല, കുപീനനാരും എറെയില്ല. 27 ഇംഗ്ലാനികളെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ഭോഷ്ടുമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു; ബലമുള്ളതിനെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ബലപീനമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു. 28 ഉള്ളതിനെ ഇല്ലായ്മയാക്കുവാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ കുലപീനവും നിക്യൂഷ്വമായതും എത്രുമില്ലാത്തതും തിരഞ്ഞെടുത്തു; 29 ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു ജയവും പ്രശംസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു തനേ. 30 നിങ്ങളോ അവനാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവൻ നമുക്കു ദൈവത്തികൾ നിനു ഇംഗ്ലാനവും നിതിയും ശുശ്വരനാവും വീണ്ണടപ്പുമായിത്തീർന്നു. 31 “പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ പ്രശംസിക്കേടു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആക്കേണ്ടതിനു തനേ.

2 സ്ഥാനും, സഹോദരനാരെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ വചനത്തിന്റെയോ ഇംഗ്ലാനത്തിന്റെയോ വൈദവം കൂടാതെയതേരെ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളോടു പ്രസ്താവിപ്പാൻ വന്നതു. 2 ക്രൂഷികപ്പെട്ടവനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അറിയാതെവനായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. 3 സ്ഥാൻ ബലപീനതയോടും ഭയത്തോടും വളരെ നടുക്കതേതാടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 4 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനു മനുഷ്യരുടെ ഇംഗ്ലാനമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി തനേ ആധാരമായിരിക്കേണ്ടതിനു 5 എൻ്റെ വചനവും എൻ്റെ പ്രസംഗവും ഇംഗ്ലാനത്തിന്റെ വർഷികരണവാക്കുകളാൽ അല്ല, ആത്മാവിന്റെയും ശക്തിയുടെയും പ്രദർശനത്താലും ആയിരുന്നതു. 6 എന്നാൽ തിക്കണ്ടവരുടെ ഇടയിൽ എങ്ങൻ ഇംഗ്ലാനം സംസാരിക്കുന്നു; ഈ ലോകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലാനമല്ല, നശിച്ചുപോകുന്നവരായ ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ ഇംഗ്ലാനവുമല്ല; (അംഗം 4165) 7 ദൈവം ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുഖേ നമ്മുടെ തേജസ്സിനായി മുന്നിയമിച്ചതും മറഞ്ഞിരുന്നതുമായ ദൈവത്തിന്റെ ഇംഗ്ലാനമന്ത്ര മർമ്മമായി എങ്ങൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (അംഗം 4165) 8 അതു ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ അതരും അറിഞ്ഞില്ല; അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ തേജസ്സിന്റെ കർത്താവിനെ ക്രൂഷികയീല്ലായിരുന്നു. (അംഗം 4165) 9 “ദൈവം തനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ഒരുക്കീടുള്ളതു കണ്ണിട്ടില്ല ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹ്യാതയതിൽ തോന്നിട്ടുമില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തനേ. 10 നമുക്കോ ദൈവം തന്റെ

ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആത്മാവു സകലതെത്തയും ദൈവത്തിന്റെ ആഴ്ചങ്ങളെയും ആരാധനയും. 11 മനുഷ്യനിലുള്ളതു അവൻിലെ മാനുഷാത്മാവല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ ആർ അറിയും? അപ്പുണ്ണം തന്നെ ദൈവത്തിലുള്ളതു ദൈവാത്മാവല്ലാതെ ആരും ശഹിച്ചിട്ടില്ല. 12 നാമോ ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ദൈവം നമുക്കു നല്കിയതു അറിവാനായി ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവിനെ അത്രെ പ്രാപിച്ചതു. 13 അതു എങ്ങൾ മാനുഷജാതാനം ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ അല്ല, ആത്മാവു ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ആത്മികനാർക്കു ആത്മികമായതു തെളിയിക്കുന്നു. 14 എന്നാൽ പ്രകൃത മനുഷ്യൻ ദൈവാത്മാവിന്റെ ഉപദേശം കൈകൈകാളുന്നില്ല; അതു അവനു ഭോഷ്ടും ആകുന്നു; ആത്മികമായി വിവേചിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതു അവനു ശഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 15 ആത്മികനോ സകലതെത്തയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാധും വിവേചിക്കേപ്പെടുന്നതുമല്ല. 16 കർത്താവിന്റെ മനസ്സു അറിഞ്ഞു അവനെ ശഹിപ്പിക്കാകുന്നവൻ ആർ? നാമോ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

3 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളോടു എനിക്കു ആത്മികനാരോടു എന്നപോലെ അല്ല, ജയികമാരോടു എന്നപോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ ശിശുകളായവരോടു എന്നപോലെ അത്രെ സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. 2 ഭക്ഷണമല്ല, പാൽ അതെ എന്ന നിങ്ങൾക്കു തന്നതു; ഭക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും കഴിവായിട്ടില്ല; ഇന്നും നിങ്ങൾ ജയികമാരല്ലോ. 3 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇളർഷ്യയും പിണകവും ഇരിക്കു, നിങ്ങൾ ജയികമാരും ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടക്കുന്നവരുമല്ലയോ? 4 ഒരുത്തൻ: എന്ന പാലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും മറ്റാരുത്തൻ: എന്ന അപ്പാലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും പരയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സാധാരണമനുഷ്യരല്ലയോ? 5 അപ്പാലോസ് ആർ? പാലൊസ് ആർ? തങ്ങൾക്കു കർത്താവു നല്കിയതുപോലെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്ന ശുശ്രൂഷകാരത്രെ. 6 എന്ന നട്ടു, അപ്പാലോസ് നന്നച്ചു, ദൈവമത്രെ വളരുമാറാക്കിയതു. 7 ആകയാൽ വളരുമാറാക്കുന്ന ദൈവമല്ലാതെ നടുന്നവനും നന്നക്കുന്നവനും രൂപോലെ; ഓരോരുത്തനും താന്തരാൻ അഭ്യാന്തരത്തിനും ഒത്തവണ്ണം കൂലി കിട്ടും. 8 എങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാർ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂഷി, ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹനിർമ്മാണം. 10 എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവക്കുപെട്ടു ഒത്തവണ്ണം എന്ന ജനാനമുള്ളൊരു പ്രധാനശില്പിയായി അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റാരുത്തൻ മീതെ പണിയുന്നു; താൻ എങ്ങനെ പണിയുന്നു എന്നു ഓരോരുത്തനും നോക്കിക്കൊള്ളുടെ. 11 യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ മറ്റാനും ഇടുവാൻ ആർക്കു കഴിക്കില്ല. 12 ആ അടിസ്ഥാനത്തിനേൽക്കും ആരാക്കിലും പൊന്നു, വെള്ളി, വിലയേറിയ കല്ലു, മരം, പച്ചല്ലു, ദൈവക്കാൽ എനിവി പണിയുന്നു എക്കിൽ അവനവൻ പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെടുവരും; 13 ആ ദിവസം അതിനെ തെളിവാക്കും; അതു തീയോടെ വെളിപ്പെടുവരും; ഓരോരുത്തനെന്റെ പ്രവൃത്തി ഇന്നവിധം എന്നു തീ തന്നെ ശോധന ചെയ്യും. 14 ഒരുത്തൻ പണിത പ്രവൃത്തി നിലനില്ക്കും എക്കിൽ അവനു പ്രതിഫലം കിട്ടും. 15 ഒരുത്തനെന്റെ പ്രവൃത്തി വെന്നുപോയെങ്കിൽ അവനു ചേതം വരും;

താനോ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും; എന്നാൽ തീയിൽകൂടി എന്നപോലെ അതേ. 16 നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രം എന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും അഭിയുനില്ലയോ? 17 ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രം നശിപ്പിക്കുന്നവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കും; ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രം വിശ്വാസമല്ലോ; നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നെ. 18 ആരും തന്നെത്താൻ വണികരുതു; താൻ ഈ ലോകത്തിൽ ഔദ്യാനി എന്നു നിങ്ങളിൽ ആർക്കൈക്കിലും തോനിയാൽ അവൻ ഔദ്യാനിയാകേണ്ടതിനു ഭോഷനായിത്തീരട്ട. (ബിംഗ് 165) 19 ഈ ലോകത്തിന്റെ ഔദ്യാനം ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭോഷത്തുമത്രേ. “അവൻ ഔദ്യാനികളെ അവരുടെ കഴശലത്തിൽ പിടിക്കുന്നു” എന്നും 20 “കർത്താവു ഔദ്യാനികളുടെ വിചാരം വ്യർത്ഥം എന്നറിയുന്നു” എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 21 ആകയാൽ ആരും മനുഷ്യരിൽ പ്രശാസിക്കരുതു; സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽത്തല്ലോ. 22 പാലാസോ, അപ്പാലൂസോ, കേഹാവോ, ലോകമോ, ജീവനോ, മരണമോ, ഇപ്പോഴുള്ളതോ, വരുവാനുള്ളതോ സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 23 നിങ്ങളോ കുംസ്തുവിനുള്ളവർ; കുംസ്തു ദൈവത്തിനുള്ളവൻ.

4 തങ്ങളെ കുംസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകാരും ദൈവമർഹനങ്ങളുടെ ഗൃഹവിചാരകനാരും എന്നിങ്ങനെ ഓരോരുത്തന്നെ എണ്ണിക്കാഞ്ഞുട്ടു. 2 ഗൃഹവിചാരകനാരിൽ അന്നേഷ്ഠിക്കുന്നതോ അവർ വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണ്ട എന്നതേ. 3 നിങ്ങളോ മനുഷ്യർ കഴിക്കുന്ന വല്ല വിസ്താരത്തിലോ എന്ന വിധിക്കുന്നതു എന്നിക്കു എത്തയും ലാഘവകാര്യ; താൻ എന്നെന്നതനേ വിധിക്കുന്നതുമില്ല. 4 എന്നിക്കു യാതാരു കുറുത്തെക്കുറിച്ചും ബോധിമില്ലെങ്കിലും അതിനാൽ താൻ നീതിമാൻ എന്നു വരികയില്ല; എന്ന വിധിക്കുന്നതു കർത്താവു ആകുന്നു. 5 ആകയാൽ കർത്താവു വരുവോളും സമയത്തിനു മുമ്പെ എന്നും വിധിക്കരുതു; അവൻ ഇരുട്ടിൽ മരണത്തിരിക്കുന്നതു വെളിച്ചത്താക്കി ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വെളിപ്പുടുത്തും; അനും ഓരോരുത്തനും ദൈവത്തിക്കൽനിനു പുകഴ്ച ഉണ്ടാകും. 6 സഹോദരന്മാരെ, ഇതു താൻ നിങ്ങൾനിമിത്തം എന്നെന്നയും അപ്പാലൂസിനെന്നയും ഉദ്രോഗിച്ചു പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു; എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു അപ്പുറം (ഭാവികാതിരിപ്പാൻ) തങ്ങളുടെ ദ്രോഗനം കണ്ണു പറിക്കേണ്ടതിനും ആരും ഒരുത്തനും അനുകൂലമായും മറ്റാരുവനു പ്രതികൂലമായും ചീർത്തുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനും തന്നെ. 7 നിന്നെ വിശ്വാസിപ്പിക്കുന്നതു ആർ? ലഭിച്ചതല്ലാതെ നിന്നക്കു എന്തുള്ളു? ലഭിച്ചതെങ്കിലോ ലഭിച്ചതല്ല എന്നപോലെ പ്രശാസിക്കുന്നതു എന്തു? 8 ഇതു ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ തുപ്പത്താരായി; 9 ഇതു ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ സന്ധനമാരായി; തങ്ങളെ കുടാതെ വാഴുന്നവരായി; അയ്യോ, നിങ്ങളോടുകൂടെ തങ്ങളും വാഴേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ വാണ്ണു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 10 തങ്ങൾ ലോകത്തിനു, ദുതനാർക്കും മനുഷ്യർക്കും തന്നെ, കുത്തുകാഴ്ചയായി തീർന്നിരിക്കയാൽ ദൈവം അപ്പാസ്തലപ്പനാരായ തങ്ങളെ ഒടുക്കത്തെവരായി മരണവിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുവരെപ്പോലെ നിറുത്തി എന്നു എന്നിക്കു തോന്നുന്നു. 11 തങ്ങൾ കുംസ്തുനിമിത്തം ഭോഷംാർ; നിങ്ങൾ കുംസ്തുവിൽ വിവേകികൾ; തങ്ങൾ ബലഹിനർ, നിങ്ങൾ ബലവാന്മാർ; നിങ്ങൾ മഹത്തുകൾ, തങ്ങൾ മാനഹിനർ അതേ. 12 ഈ നാശികവരെ തങ്ങൾ വിശന്നും ഭാവിച്ചും ഉടപ്പാൻ ഇല്ലാതെയും കുത്തുകൊണ്ടും സ്ഥിരവാസം കുടാതെയും ഇരിക്കുന്നു.

സ്വന്തകയ്യാൽ വേലചെയ്തു അഭ്യാസിക്കുന്നു; ശകാരം കേട്ടിട്ടു ആശീർവ്വദിക്കുന്നു; ഉപദേശം എറ്റിട്ടു സഹിക്കുന്നു; ദുഷണം കേട്ടിട്ടു നല്ലവാക്കു പറയുന്നു. 13 തെങ്ങെൽ ലോകത്തിന്റെ ചവറുപോലെയും ഇനുവാരെ സകലത്തിന്റെയും അഴുക്കായും തീർന്മിരിക്കുന്നു. 14 നിങ്ങളെ നാണിപ്പിപ്പാന്തു, എൻ്റെ പ്രിയ മക്കളോടു എന്നപോലെ ബുദ്ധിപറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതു എഴുതുന്നു. 15 നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുവിൽ പതിനായിരം ഗുരുക്കമൊർ ഉണ്ടെങ്കിലും പിതാക്കമൊർ എററയില്ല; ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഞാനമ്മോ നിങ്ങളെ സുവിശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചതു. 16 ആകയാൽ എൻ്റെ അനുകാരികൾ അകുവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 17 ഇതുനിമിത്തം കർത്താവിൽ വിശ്വസ്തനും എൻ്റെ പ്രിയ മകനുമായ തിമോമെയോസിനെ നിങ്ങളുടെ അടക്കത്ത് അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എങ്ങും എത്ര സഭയിലും ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള എൻ്റെ വഴികൾ അവൻ നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കും. 18 എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടക്കത്ത് വരികയില്ല എന്നുവെച്ചു ചിലർ ചീർത്തിരിക്കുന്നു. 19 കർത്താവിനു ഇഷ്ടം എങ്കിൽ ഞാൻ വേഗം നിങ്ങളുടെ അടക്കത്ത് വന്നു, ചീർത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വാക്കമ്മു ശക്തി തന്നെ കണ്ടെന്നു. 20 ദൈവരാജ്യം വചനത്തില്ലെ ശക്തിയിലഭ്രത ആകുന്നു. 21 നിങ്ങൾക്കു എത്ര വേണോ? ഞാൻ വടിയോടുകൂടുടെയോ സ്നേഹത്തിലും സന്മാനമാവില്ലമോ നിങ്ങളുടെ അടക്കത്ത് വരേണ്ടതു?

5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുർന്മാപ്പു ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പെൻ ഭാര്യയെ പെച്ചുകൊള്ളുന്നുപോൽ; അതു ജാതിക്കളിൽപ്പോലും ഇല്ലാത്ത ദുർന്മാപ്പു തന്നെ. 2 എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചീർത്തിരിക്കുന്നു; ഈ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കുവാൻ തക്കവെള്ളം നിങ്ങൾ ആവിച്ചിട്ടുമില്ല. 3 ഞാനോ ശരീരക്കാണ്ഡു ദുരിസ്ഥൻ എങ്കിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു കുടെയ്ക്കുള്ളവനായി, നിങ്ങളുടെ മദ്ദു ഇരിക്കുന്നവനായി തന്നെ, ഈ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെക്കുറിച്ചു; 4 നിങ്ങളും എൻ്റെ ആത്മാവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഒന്നിച്ചു കൂടീട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ, 5 ആത്മാവു കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാഭിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു ജയസംഹാരത്തിനായി സാത്താനും എപ്പിക്കേണം എന്നു വിഡിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ നന്നാണ്; അസാരം പുളിമാവു പിണ്യത്തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? 7 നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്തവരായിരിപ്പാൻ തക്കവെള്ളം പുതിയ പിണ്യം ആക്കേണ്ടതിനു പഴയ പുളിമാവിനെ നീക്കിക്കൊള്ളവിൻ. നമ്മുടെ പെസഹക്കുണ്ടാടും അരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു തന്നെ. 8 ആകയാൽ നാം പഴയ പുളിമാവുകൊണ്ടും, തിനയും ദുഷ്ടയും ആയ പുളിമാവുകൊണ്ടുമല്ല, സ്വാച്ഛതയും സത്യവുമായ പുളിപ്പില്ലായ്ക്കൊണ്ടുതന്നെ ഉത്സവം ആചത്രിക്ക. 9 ദുർന്മാപ്പുകാരോടു സംസർഖം അരുതു എന്നു ഞാൻ എൻ്റെ ലേഖനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതീട്ടുണ്ടെല്ലോ. 10 അതു ഇല ലോകത്തിലെ ദുർന്മാപ്പുകാരോടൊ അത്യാഗഹിക്കളോടൊ പിടിച്ചുപറിക്കാരോടൊ വിഗ്രഹാരാധിക്കളോടൊ അരുതു എന്നല്ലെല്ലോ; അങ്ങനെ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ലോകം വിട്ടു പോകേണ്ടിവരും. 11 എന്നാൽ സഹാദരൻ എന്നു പേരുപെട്ട ഒരുവൻ ദുർന്മാപ്പുകാരനോ അത്യാഗഹിയോ വിഗ്രഹാരാധിയോ വാവിഷ്ഠാണക്കാരനോ

മദ്യപനോ പിടിച്ചുപറിക്കാരനോ ആകുന്നു എങ്കിൽ അവനോടു സംസർഭും അരുതു; അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകൂടു ഭക്ഷണം കഴിക്കപ്പോലും അരുതു എന്നതേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു. 12 പുറത്തുള്ളവരെ വിധിപ്പാൻ എനിക്കു എന്തു കാര്യം? നിങ്ങൾ അക്കത്തുള്ളവരെ അല്ലയോ വിധിക്കുന്നതു; പുറത്തുള്ളവരെ ദൈവം വിധിക്കുന്നു. 13 ആ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളിവിൻ.

6 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനു മറ്റാരുത്തനോടു ഒരു കാര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിശ്വബന്ധാരുടെ മുമ്പാകെ അല്ല, അഭക്തമാരുടെ മുമ്പിൽ വ്യവഹാരത്തിനു പോകുവാൻ തുനിയുന്നവോ? 2 വിശ്വബന്ധാർ ലോകത്തെ വിധിക്കും എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? ലോകത്തെ നിങ്ങൾ വിധിക്കുമെങ്കിൽ ഏറുവും ചെറിയ സംഗതികളെ വിധിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അയ്യോഗ്യരോ? 3 നാം ദുതമാരെ വിധിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? എന്തിക്കാരുങ്ങളെ എത്ര അധികം? 4 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തിക്കാരുങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും വ്യവഹാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിധിപ്പാൻ സദ ഗണ്യമാക്കാത്തവരെ ഇരുത്തുന്നവോ? 5 നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജക്കായി ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ സഹോദരമാർക്കു മദ്ദേശ കാര്യം തീർപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളാരു ഇണ്ടാനിയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലയോ? 6 അല്ല, സഹോദരൻ സഹോദരനോടു വ്യവഹരിക്കുന്നു; അതും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ തനേ. 7 നിങ്ങൾക്കു തമിൽ വ്യവഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതു തനേ കേവലം പോരായ്മയാകുന്നു; അതിനു പകരം നിങ്ങൾ അന്യായം സഹിച്ചുകൊള്ളാത്തതു എന്തു? 8 അല്ല, നിങ്ങൾ അന്യായം ചെയ്ക്കയും നഷ്ടം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; അതും സഹോദരമാർക്കു തനേ. 9 അന്യായം ചെയ്യുന്നവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളെത്തന്നേ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പിൻ; ദുർന്മാപകാർ, വിഗ്രഹരാധികൾ, വ്യഖിചാരികൾ, സ്വയദോഗികൾ, പുരുഷകാമികൾ, 10 കളളിമാർ, അത്യാഗ്രഹികൾ, മദ്യപമാർ, വാവിഷ്ഠാണകാർ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല. 11 നിങ്ങളും ചിലർ ഈ വകക്കാരായിരുന്നു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിശ്വസ്തനും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാലും നിങ്ങളെത്തന്നേ കഴുകി ശുശ്രീകരണവും നീതീകരണവും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 സകലത്തിനും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല; സകലത്തിനും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ യാതൊന്നിനും അധിനന്നാകയില്ല. 13 ഭോജ്യങ്ങൾ വയറ്റിനും വയറു ഭോജ്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളതു; എന്നാൽ ദൈവം ഇതിനെയും അതിനെയും ഇല്ലായ്മയാക്കും. ശരീരമോ ദുർന്മാപിനല്ല കർത്താവിനത്രെ; കർത്താവു ശരീരത്തിനും. 14 എന്നാൽ ദൈവം കർത്താവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ നമ്മുടു തന്റെ ശക്തിയാൽ ഉയിർപ്പിക്കും. 15 നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളെ ഞാൻ എടുത്തു വേശ്യരുടെ അവയവങ്ങൾ ആക്കാമോ? ഒരുന്നാളും അരുതു. 16 വേശ്യയോടു പറിച്ചേരുന്നവൻ അവളുമായി ഏകശരീരമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും എന്നുണ്ടണ്ണോ. 17 കർത്താവിനോടു പറിച്ചേരുന്നവനോ അവനുമായി

എക്കാത്മാവു ആകുന്നു. 18 ദുർന്മാപ്പു വിട്ടു ഓടുവിൻ. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന എത്തു പാപവും ശർഇതതിനു പുറത്താകുന്നു. ദുർന്മാപ്പുകാരനോ സ്വന്തശർഇതതിനു വിരോധമായി പാപം ചെയ്യുന്നു. 19 ദൈവത്തിന്റെ ഭാന്മായി നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിശുഭാത്മാവിന്റെ മരിരമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ ശർഇതം എന്നും നിങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ താന്താങ്ങൾക്കുള്ളവരല്ല എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ? 20 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ശർഇതകാണ്ഡു ദൈവത്തെ മഹത്യപൂട്ടുത്തുവിൻ.

7 നിങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച സംഗതികകളും എന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ:

സ്ത്രീയെ തൊടാതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യനു നല്ലതു. 2 എങ്കിലും ദുർന്മാപ്പുനിമിത്തം ഓരോരുത്തനു സ്വന്തലാരയും ഓരോരുത്തിക്കു സ്വന്തദർത്താവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട്. 3 ഭർത്താവു ഭാര്യക്കും ഭാര്യ ഭർത്താവിനും കടബെട്ടിരിക്കുന്നതു ചെയ്യേട്ട്. 4 ഭാര്യയുടെ ശർഇതതിനേൽ അവർക്കല്ലെ ഭർത്താവിനുന്തെ അധികാരമുള്ളതു; അങ്ങനെ ഭർത്താവിന്റെ ശർഇതതിനേൽ അവന്നല്ല ഭാര്യക്കേതേ അധികാരം. 5 പ്രാർത്ഥനയെന്നു അവസരമുണ്ടാവാൻ ഒരു സമയത്തെക്കു പരസ്പരസമ്മതത്തേതാട അല്ലാതെ തമിൽ വേറുപെട്ടിരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ അജിതേന്ത്രിയത്യം നിമിത്തം സാത്താൻ നിങ്ങളെ പരിക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു വീണ്ടും ചേർന്നിരിപ്പും. 6 ഞാൻ ഇതു കല്പനയായിട്ടും അനുവാദമായിട്ടുതേ പറയുന്നതു. 7 സകല മനുഷ്യരും എന്നെപ്പോലെ ആയിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഒരുവനും ഇങ്ങനെയും ഒരുവനും അങ്ങനെയും താന്താന്റെ കൃപാവരം ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 8 വിവാഹം കഴിയാത്തവരോടും വിധവമാരോടും: അവർ എന്നെപ്പോലെ പാർത്തുകൊണ്ടാൽ അവർക്കു കൊള്ളാം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 9 ജിതേന്ത്രിയത്യമില്ലെങ്കിലോ അവർ വിവാഹം ചെയ്യേട്ട്; അശ്വന്തതിനെക്കാൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതു. 10 വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരോടോ ഞാന്നല്ല കർത്താവു തന്നെ കല്പിക്കുന്നതു: 11 ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വേറുപിരിയരുതു; പിരിഞ്ഞു എന്നു വരികിലോ വിവാഹംകൂടാതെ പാർക്കേണം; അല്ലെന്നു വർകിൽ ഭർത്താവോടു നിരന്നുകൊള്ളേണം; ഭർത്താവു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു. 12 എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവരോടു കർത്താവല്ല ഞാൻ തന്നെ പറയുന്നതു; ഒരു സഹോദരനു അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ ഉണ്ടായിരിക്കയും അവർ അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 13 അവിശ്വാസിയായ ഭർത്താവുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും, അവൻ അവജ്ഞാടുകൂടെ പാർപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 14 അവിശ്വാസിയായ ഭർത്താവു ഭാര്യ മുഖാന്തരം വിശ്വുദ്ധികരിക്കപ്പെട്ടും അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ സഹോദരൻ മുഖാന്തരം വിശ്വുദ്ധികരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മകൻ അശുശ്ര എന്നു വരും; ഇപ്പോഡോ അവർ വിശുശ്ര ആകുന്നു. 15 അവിശ്വാസി വേറുപിരിയുന്നു എങ്കിൽ പിരിയേട്ട്; ഈ വകയിൽ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ബഹുരായിരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ സമാധാനത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ ദൈവം നമ്മ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 സ്ത്രീയേ, നീ ഭർത്താവിനു രക്ഷവരുത്തും എന്നു നിനക്കു എങ്ങനെ അറിയാം? പുരുഷാ, നീ ഭാര്യക്കു രക്ഷ വരുത്തും എന്നു നിനക്കു എങ്ങനെ അറിയാം? 17 എന്നാൽ ഓരോരുത്തനു കർത്താവു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തുപോലെയും ഓരോരുത്തനെ ദൈവം വിളിച്ചുപോലെയും അവനവൻ നടക്കേട്; ഇങ്ങനെ

ആകുന്നു എാൻ സകല സഭകളിലും ആജ്ഞയാപിക്കുന്നതു. 18 ഒരുത്തൻ പരിപ്പോന്തോട വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? അഗ്രചർമ്മം വരുത്തരുതു; ഒരുത്തൻ അഗ്രചർമ്മതോട വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? പരിപ്പോന്ന ഏൽക്കരുതു. 19 പരിപ്പോന്ന ഓന്നുമില്ല, അഗ്രചർമ്മവും ഓന്നുമില്ല, ദൈവക്ലൂന പ്രമാണിക്കുന്നതതേരെ കാര്യം. 20 ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ വസിച്ചുകൊള്ളെടു. 21 നീ ഭാസനായി വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? വ്യസനികരുതു. സ്വത്രന്തൻ ആകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അതിൽ തന്നെ ഇരുന്നുകൊൾക്ക. 22 ഭാസനായി കർത്താവിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ കർത്താവിശ്വേഷി സ്വത്രന്തൻ ആകുന്നു. അങ്ങനെ തന്നെ സ്വത്രന്തനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്രിസ്തുവിശ്വേഷി ഭാസനാകുന്നു. 23 നിങ്ങളെ വിലെക്കുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർക്കു ഭാസമാരാകരുതു. 24 സഹോദരരാറെ, ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ദൈവസനിധിയിൽ വസിക്കെടു. 25 കന്യകമാരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു കർത്താവിശ്വേഷി കല്പനയില്ല; എക്കിലും വിശ്വസ്തന് ആകുവാന്തകവെള്ളം കർത്താവിശ്വേഷി കരുണ ലഭിച്ചവനായി എാൻ അഭിപ്രായം പറയുന്നു. 26 ഇപ്പോൾത്തെ കഷ്ട നിമിത്തം എാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മനുഷ്യർ അങ്ങനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതു അവനു നന്നു എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. 27 നീ ഭാരയോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ? വേറുപാടു അണ്ണേഷികരുതു. നീ ഭാര ഇല്ലാത്തവനോ? ഭാരയെ അണ്ണേഷികരുതു. 28 നീ വിവാഹം ചെയ്താലും ദോഷമില്ല; കന്യകയും വിവാഹം ചെയ്താൽ ദോഷമില്ല; എക്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു ജീവതിൽ കഷ്ട ഉണ്ടാകും; അതു നിങ്ങൾക്കു വരരുതു എന്നു എണ്ണേ ആഗ്രഹം. 29 എന്നാൽ സഹോദരരാറെ, ഇതൊന്നു എാൻ പറയുന്നു: കാലം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; 30 ഇനി ഭാരമാരുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും സന്നോഷിക്കുന്നവർ സന്നോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും വിലെക്കുവാങ്ങുന്നവർ കൈവശമാകാത്തവരെപ്പോലെയും 31 ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ആയിരിക്കേണം. ഈ ലോകത്തിശ്വേഷി രൂപം ഒരുംതുപോകുന്നവല്ലോ. 32 നിങ്ങൾ ചിന്താകുലമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണം എന്നു എാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാത്തവൻ കർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു കർത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; 33 വിവാഹം ചെയ്തവൻ ഭാരയെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു ലോകത്തിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 34 അതുപോലെ ഭാരയായവർക്കും കന്യകക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടും. വിവാഹം കഴിയാത്തവർ ശരിരത്തിലും ആത്മാവിലും വിശുദ്ധയാക്കേണ്ടതിനു കർത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; വിവാഹം കഴിഞ്ഞവർ ഭർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു ലോകത്തിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 35 എാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കിടുവാനല്ല, യോഗ്യത വിചാരിച്ചും നിങ്ങൾ ചാപല്യം കൂടാതെ കർത്താവികൾ സ്ഥിരമായ് വസിക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിനായിട്ടുതേ പറയുന്നതു. 36 എന്നാൽ രൂത്തൻ തന്റെ കന്യകക്കു പ്രായം കടനാൽ താൻ ചെയ്യുന്നതു അയോധ്യം എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നു എക്കിൽ അങ്ങനെ വേണ്ടിവനാൽ ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്യേടു; അവൻ ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം ചെയ്യേടു. 37 എക്കിലും നിർബ്ബന്ധമില്ലാതെ തന്റെ ഇഷ്ടം നടത്തുവാൻ

അയിക്കാരമുള്ളവനും ഹ്യോദയത്തിൽ സഫിരതയുള്ളവനുമായ ഒരുവൻ തന്റെ കന്യുകയെ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ സ്വന്ത ഹ്യോദയത്തിൽ നിർബ്ലായിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ചെയ്യുന്നതു നന്നു. 38 അങ്ങങ്ങെ ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യുകയെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതു നന്നു; വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു ഏറെ നന്നു. 39 ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തേതാളം സത്രി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനുമായി വിവാഹം കഴിവാൻ സ്വാത്രത്യം ഉണ്ടു; കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായി മാത്രമേ ആകാവു. 40 എന്നാൽ അവർ അങ്ങങ്ങെന്നെന്നേ പാർത്തുകൊണ്ടാൽ ഭാഗ്യമേറിയവർ എന്നു എൻ്റെ അഭിപ്രായം; ദൈവാത്മാവു എനിക്കും ഉണ്ടു എന്നു തോന്നുന്നു.

8 വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞാലോ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിവു ഉണ്ടു എന്നു നമുക്കു അറിയാം. അറിവു ചീർപ്പിക്കുന്നു; സ്ഥനേഹമോ ആത്മികവർഖന വരുത്തുന്നു. 2 താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്നു ഒരുത്തനു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇന്നുവരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 3 ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെ സ്ഥനേഹിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവനെ ദൈവം അറിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്നു. 4 വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ തിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ലോകത്തിൽ വിഗ്രഹം ഏതുമില്ല എന്നും ഏകദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു. പല ദേവമാരും പല കർത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടു എന്നു പറയുന്നുവെല്ലോ. 5 എന്നാൽ ആകാശത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ദേവമാർ എന്നു പ്രേരുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നുവരികില്ലും 6 പിതാവായ ഏക ദൈവമേ നമുക്കുള്ളും; അവൻ സകലത്തിനും കാരണാദ്വാതനും നാം അവനായി ജീവിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക കർത്താവും നമുക്കു ഉണ്ടു; അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം നാമും ആകുന്നു. 7 എന്നാൽ എല്ലാവരിലും ഇം അറിവില്ല. ചിലർ ഇന്നുവരെ വിഗ്രഹപരിചയം ഹേതുവായി വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നുവെച്ചു തിന്നുന്നു; 8 അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി ബലഹീനമാക്കയാൽ മലിനമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ആഹാരം നമ്മെ ദൈവത്തോടു അടക്കപ്പിക്കുന്നില്ല; തിന്നാത്താൽ നമുക്കു നഷ്ടമില്ല; തിനാൽ ആദായവുമില്ല. 9 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇം സ്വത്രത്യം ബലഹീനമാർക്കു യാതൊരു വിധത്തിലും തകങ്ങൾ ആയി വരാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 10 അറിവുള്ളവനായ നീ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ കണ്ണാൽ, ബലഹീനനെക്കിൽ അവൻറെ മനസ്സാക്ഷി വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ തിന്നുവാൻ തകബല്ലം ഉരുക്കെയില്ലയോ? 11 ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ, ആ ബലഹീനസഹാദരൻ ഇങ്ങനെ നിന്റെ അറിവിനാൽ നശിച്ചു പോകുന്നു. 12 ഇങ്ങനെ സഹോദരമാരുടെ നേരെ പാപം ചെയ്തു, അവരുടെ ബലഹീന മനസ്സാക്ഷിയെ ദണിപ്പിക്കുവോൾ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു പാപം ചെയ്യുന്നു. 13 ആകയാൽ ആഹാരം എൻ്റെ സഹോദരനു ഇടർച്ചയായിത്തീരും എങ്കിൽ എൻ്റെ സഹോദരനു ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിനു താൻ ഒരുന്നാളും മാംസം തിന്നുകയില്ല. (ശാഖ 416)

9 താൻ സ്വത്രത്ത് ആല്ലയോ? താൻ അപ്പോസ്റ്റലൻ ആല്ലയോ? നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ താൻ കണ്ണിട്ടില്ലയോ? കർത്താവിൽ താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം നിങ്ങൾ ആല്ലയോ? 2 മറുള്ളവർക്കു താൻ അപ്പോസ്റ്റലൻ

അപ്പുനുവർക്കിൽ എങ്ങനെനയക്കിലും നിങ്ങൾക്കു ആകുന്നു; കർത്താവിൽ എൻ്റെ അപ്പാസ്തലത്യത്തിന്റെ മുട്ട നിങ്ങളുണ്ടോ. 3 എന്നെ വിധിക്കുന്നവരോടു ഞാൻ പറയുന്ന പ്രതിവാദം ഇതാകുന്നു. 4 തിനുവാനും കുടിപ്പാനും തങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ? 5 ശേഷം അപ്പാസ്തലമാരും കർത്താവിൻ്റെ സഹോദരമാരും കേഫാവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഭാര്യയായോരു സഹോദരിയുമായി സജ്ജവിപ്പാൻ തങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ? 6 അല്ല, വേല ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ എനിക്കും ബർനബാസിനും മാത്രം അധികാരമില്ല എന്നുണ്ടോ? 7 സുന്ന ചെലവിനേൽ യുദ്ധസേവ ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? മുന്തിരിത്രേതാട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ ഫലം തിനാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? അട്ടിൻ കുടുതെ മേയിച്ചു കുടുതിന്റെ പാൽക്കാണ്ടു ഉപജീവിക്കാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? 8 ഞാൻ ഇതു മനുഷ്യരുടെ മര്യാദപ്രകാരമോ പറയുന്നതു? ന്യായപ്രമാണവും ഇങ്ങനെ പറയുന്നില്ലയോ? 9 “മെതിക്കുന്ന കാഭേക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു്” എന്നു മോഗ്രാഫുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവോ; ദൈവം കാഭേക്കു വേണ്ടിയോ ചിന്തിക്കുന്നതു? 10 അല്ല, കേവലം നമുക്കു വേണ്ടി പറയുന്നതോ? അതേ, ഉഴുന്നവൻ ആശയോടെ ഉഴുകയും മെതിക്കുന്നവൻ പതം കിട്ടും എന്നുള്ള ആശയോടെ മെതിക്കയും വേണ്ടതാകയാൽ നമുക്കു വേണ്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതെത്തെ. 11 തങ്ങൾ ആത്മീകമായതു നിങ്ങൾക്കു വിതെച്ചിട്ടു് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവികമായതു കൊയ്ത്താൽ വലിയ കാര്യമോ? 12 മറ്റുള്ളവർക്കു നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇതു അധികാരം ഉണ്ടാക്കിൽ തങ്ങൾക്കു എത്ര അധികം? എങ്കിലും തങ്ങൾ ഇതു അധികാരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സുവിശേഷത്തിനു യാതൊരു വിശ്ലേഷം വരുത്താതിരിപ്പാൻ സകലവും പൊറുക്കുന്നു. 13 ദൈവാലയകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ദൈവാലയംകാണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും യാഗപീഠത്തികൾ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർ യാഗപീഠത്തിലെ വഴിപാടുകളിൽ ഓഹരിക്കാർ ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 14 അതുപോലെ കർത്താവും സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷതാൽ ഉപജീവിക്കേണം എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എങ്കിലും ഇതു ഒന്നും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ഇങ്ങനെ എനിക്കു കിട്ടേണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ ഇതു എഴുതുന്നതും അല്ല; ആരെങ്കിലും എൻ്റെ പ്രശംസ വ്യമാവാക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്ക തന്നെ എനിക്കു നല്കു. 16 ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രശംസിപ്പാൻ ഒന്നുമില്ല. നിർബ്ബന്ധം എന്റെ മേൽ കിടക്കുന്നു. ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എനിക്കു അയ്യോ കഴി! 17 ഞാൻ അതു മനസ്പുർവ്വം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രതിഫലം ഉണ്ടു്; മനസ്പുർവ്വമല്ലക്കിലും കാര്യം എങ്കൽ ദരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 18 എന്നാൽ എൻ്റെ പ്രതിഫലം എന്തു? സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നോൾ സുവിശേഷഭേദങ്ങളും ചെലവുകുടാതെ നടത്തുന്നതു തന്നെ. 19 ഇങ്ങനെ ഞാൻ കേവലം സ്വത്രാൻ എങ്കിലും അധികംപോര നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ എന്നെന്നതനെ എല്ലാവർക്കും ഭാസനാക്കി. 20 യൈഹൃദയാരെ നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ യൈഹൃദയാർക്കു യൈഹൃദയപ്പോലെ ആയി; ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരെ നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവൻ അല്ല എങ്കിലും

ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവർക്കു ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവനെപ്പാലെ ആയി. 21 ദൈവത്തിനു ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവൻ ആകാതെ ക്രിസ്തുവിനു ന്യായപ്രമാണമുള്ളവനായിരിക്കു, ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവരെ നേടേണ്ടതിനു എന്ന് ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവർക്കു ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവനെപ്പാലെ ആയി. 22 ബലഹിനന്മാരെ നേടേണ്ടതിനു എന്ന് ബലഹിനർക്കു ബലഹിനന്മായി; ഏതുവിധത്തിലും ചിലരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിനു എന്ന് ഏല്ലാവർക്കും എല്ലാമായിത്തീർന്നു. 23 സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു പക്ഷാളിയാക്കേണ്ടതിനു എന്ന് സകലവും സുവിശേഷം നിമിത്തം ചെയ്യുന്നു. 24 ഓടുക്കളെത്തിൽ ഓടുനവർ എല്ലാവരും ഓടുനു എക്കിലും ഒരുവനെ വിരുതു പ്രാഹിക്കുന്നുള്ള എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളും പ്രാഹിപ്പാതകവെള്ളും ഓടുവിൻ. 25 അങ്ങം പൊരുതുന്നവൻ ഒക്കയും സകലത്തിലും വർജ്ജനം ആചരിക്കുന്നു. അതോ, അവർ വാടുന കിടിക്കും നാമോ വാടാത്തതും പ്രാഹിക്കേണ്ടതിനു തനേ. 26 ആകയാൽ എന്ന് നിശ്ചയമില്ലാത്തവെള്ളമല്ല ഓടുന്നതു; ആകാശത്തെ കുത്തുന്നതുപോലെയല്ല എന്ന് മുഴുവിയുഖം ചെയ്യുന്നതു. 27 മറ്റുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ചിശേഷം എന്ന് തനേ കൊള്ളരുതാത്തവനായി പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു എന്നേ ശരിതത്തെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അടിമയാക്കുകയതേ ചെയ്യുന്നതു.

10 സഹോദരരാരെ, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും മേഖത്തിൻകീഴിൽ ആയിരുന്നു; 2 എല്ലാവരും സമുദ്രത്തുടെ കടനു എല്ലാവരും മേഖത്തിലും സമുദ്രത്തിലും സ്ഥാനം ഏറ്റു 3 മോശേയോടു ചേർന്നു എല്ലാവരും 4 ഒരേ ആത്മികാഹാരം തിനു എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മീകപാനിയം കൂടിച്ചു –അവരെ അനുഗമിച്ച ആത്മീകപാരയിൽനിന്നുള്ളു അവർ കൂടിച്ചതു; ആ പാറ ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു– 5 എക്കിലും അവർത്തിൽ മികപേരിലും ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല, അവരെ മരുഭൂമിയിൽ തളളിയിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു എന്നു ആയിരുന്നു. 6 ഇതു നമുക്കു ദൃശ്യാന്തമായി സംബന്ധിച്ചു; അവർ മോഹിച്ചതുപോലെ നാമും ദുർമ്മോഹികൾ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിനു തനേ. 7 “ജനം തിന്നുവാനും കൂടിപ്പാനും ഇരുന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം അവർത്തി ചിലരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധികൾ ആകരുതു. 8 അവർത്തി ചിലർ പരസംഗം ചെയ്തു ഒരു ദിവസത്തിൽ ഇരുപത്തുമുവയിരംപേര് വിഞ്ഞുപോയതുപോലെ നാം പരസംഗം ചെയ്യുതു. 9 അവർത്തി ചിലർ പരിക്ഷിച്ചു സർപ്പങ്ങളാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ നാം കർത്താവിനെ പരിക്ഷിക്കരുതു. 10 അവർത്തി ചിലർ പിറുപിറുത്തു സംഹാരിയാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ നിങ്ങൾ പിറുപിറുകയെയുമരുതു. 11 ഇതു ദൃശ്യാന്തമായിട്ടു അവർക്കു സംഭവിച്ചു, ലോകാവസ്ഥാനും വന്നെത്തിയിരിക്കുന്ന നമുക്കു ബുദ്ധ്യപദ്ധതിനായി എഴുതിയുമിരിക്കുന്നു. (ശശ 4165) 12 ആകയാൽ താൻ നില്ക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നവൻ വിശാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊള്ളട്ട. 13 മനുഷ്യർക്കു നടപ്പിലാത്ത പരിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു നേരിട്ടിട്ടില്ല; ദൈവം വിശ്വസ്തർ; നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു മീതെ പരിക്ഷ നേരിട്ടുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു സഹിപ്പാൻ കഴിയേണ്ടതിനു പരിക്ഷയോടുകൂടെ അവൻ പോക്കുവഴിയും ഉണ്ടാക്കും. 14 അതുകൊണ്ടു ഫ്രിയന്നാരെ, വിഗ്രഹാരാധന വിട്ടോടുവിൻ. 15 നിങ്ങൾ വിവേകികൾ

എന്നുവെച്ചു താൻ പറയുന്നു; താൻ പറയുന്നതു വിവേചിപ്പിൻ. 16 നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവിഞ്ഞ രക്തത്തിഞ്ഞ കൃടായ്മ അല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പും ക്രിസ്തുവിഞ്ഞ ശർദ്ദത്തിഞ്ഞ കൃടായ്മ അല്ലയോ? 17 അപ്പും നന്നു ആകകൊണ്ടു പലരായ നാം ഒരു ശർദ്ദം ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും ആ ഒരേ അപ്പത്തിൽ അംഗൾകൾ ആകുന്നുവെല്ലാ. 18 ജീവപ്രകാരമുള്ള തിസ്സായേലിന നോക്കുവിൻ; യാഗങ്ങൾ ഭൂജിക്കുന്നവർ യാഗപീഠത്തിഞ്ഞ കൃടാളികൾ അല്ലയോ? 19 താൻ പറയുന്നതു എന്തു? വിഗ്രഹാർപ്പിതം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? വിഗ്രഹം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? 20 അല്ല, ജാതികൾ ബലി കഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതങ്ങൾക്കു കഴിക്കുന്നു എന്നതേ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളുടെ കൃടാളികൾ ആകുവാൻ എനിക്കു മനസ്സിലും. 21 നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിഞ്ഞ പാനപാത്രവും ഭൂതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവും കുടിപ്പാൻ പാടില്ല; നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിഞ്ഞ മേശയിലും ഭൂതങ്ങളുടെ മേശയിലും അംഗൾകൾ ആകുവാനും പാടില്ല. 22 അല്ല, നാം കർത്താവിനു ക്രോധം ജ്യലിപ്പിക്കുന്നുവോ? അവനെക്കാൾ നാം ബലവാനാരോ? 23 സകലത്തിനും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു്; എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല. സകലത്തിനും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു്; എങ്കിലും സകലവും ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നില്ല. 24 ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല, മറ്റുള്ളവർന്ന് ഗുണം അനേകിക്കുടെ. 25 അങ്ങടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം ഒന്നും അനേകിക്കാതെ തിന്നുവിൻ. 26 ഭൂമിയും അതിഞ്ഞ പുർണ്ണതയും കർത്താവിനുണ്ടതല്ലോ. 27 അവിശ്യാസികളിൽ ഒരുവൻ നിങ്ങളെ കഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുന്പിൽ വിളവുന്നതു എന്തായാലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം ഒന്നും അനേകിക്കാതെ തിന്നുവിൻ. 28 എങ്കിലും ഒരുവൻ: ഇതു വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നു നിങ്ങളോടു പാണ്ടാൽ ആ അറിയിച്ചുവൻ നിമിത്തവും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തവും തിന്നരുതു. 29 മനസ്സാക്ഷി എന്നു താൻ പറയുന്നതു തന്റെതല്ല മറ്റൊന്തതെന്തെ. എൻ്റെ സ്വാത്രന്ത്യം അനുമനസ്സാക്ഷിയാൽ വിഡിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിനു? 30 നന്ദിയോടെ അനുഭവിച്ചു സ്വന്തോന്തരംചെയ്ത സാധനാനിമിത്തം താൻ ദുഷ്കികപ്പെടുന്നതു എന്തിനു? 31 ആകയാൽ നിങ്ങൾ തിന്നാലും കുടിച്ചാലും എന്തുചെയ്താലും എല്ലാം ദൈവത്തിഞ്ഞ മഹാത്മാത്തിനായി ചെയ്യിൻ. 32 ദയപൂർവ്വമാർക്കും യവനമാർക്കും ദൈവസഭക്കും ഇടർച്ചയല്ലാത്തവരാകുവിൻ. 33 എന്നും എൻ്റെ ഗുണമല്ല, പലർ രക്ഷികപ്പെടേണ്ടതിനു അവരുടെ ഗുണം തന്നെ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരെയും എല്ലാംകൊണ്ടു പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നുവെല്ലാ.

11 താൻ ക്രിസ്തുവിഞ്ഞ അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും എൻ്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ. 2 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എന്ന ഓർക്കുകയും താൻ നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ച കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കയും ചെയ്കയാൽ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നു. 3 എന്നാൽ എത്തുപുരുഷരെന്തും തല ക്രിസ്തു, സ്ത്രീയുടെ തല പുരുഷൻ, ക്രിസ്തുവിഞ്ഞ തല ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണം എന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 4 മുട്ടപടം ഇടു പ്രാർത്ഥികയേണ പ്രവചികയേണ ചെയ്യുന്ന എത്തുപുരുഷനും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. 5 മുട്ടപടമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥികയേണ പ്രവചികയേണ ചെയ്യുന്ന എത്തുസ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു; അതു അവർ ക്ഷയരം

ചെയ്തിച്ചതുപോലെയല്ലോ. 6 സ്ത്രീ മുട്ടുപടമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ മുടി കത്തിച്ചുകളയട്ട്. കത്തിക്കുന്നതോ കഷാരം ചെയ്തിക്കുന്നതോ സ്ത്രീക്കു ലജ്ജയെക്കിൽ മുട്ടുപടം ഇടുകൊള്ളേണ്ട്. 7 പുരുഷൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും തേജസ്സും ആകയാൽ മുട്ടുപടം ഇടേണ്ടതല്ല. സ്ത്രീയോ പുരുഷൻറെ തേജസ്സ് ആകുന്നു. 8 പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നല്ലോ സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നതെ ഉണ്ടായതു. 9 പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കായിട്ടും സ്ത്രീ പുരുഷനായിട്ടല്ലോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു. 10 ആകയാൽ സ്ത്രീക്കു ആത്മാർത്ഥിക്കിത്തും തലമേൽ അധിനതാലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടും. 11 എന്നാൽ കർത്താവിൽ പുരുഷനെ കുടാതെ സ്ത്രീയുമില്ല സ്ത്രീയെ കുടാതെ പുരുഷനുമില്ല. 12 സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നു ഉണ്ടായതുപോലെ പുരുഷനും സ്ത്രീമുഖാന്തരം ഉള്ളവാകുന്നു; എന്നാൽ സകലത്തിനും ദൈവം കാരണാഭ്യർത്ഥന. 13 നിങ്ങൾ തന്നെ വിധിപ്പിൻ; സ്ത്രീ മുട്ടുപടം ഇടാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നതു യോഗ്യമോ? 14 പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ അതു അവനു അപമാനം എന്നും 15 സ്ത്രീ മുടി നീട്ടിയാലോ അതു മുട്ടുപടത്തിനു പകരം നല്കിയിരിക്കുന്നും അവർക്കു മാനം ആകുന്നു എന്നും പ്രകൃതി തന്നെ നിങ്ങളെ പരിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16 ഒരുത്തർന്ന തർക്കിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാൽ അങ്ങനെയുള്ള മര്യാദ നിങ്ങൾക്കില്ല ദൈവസഭകൾക്കുമില്ല എന്നു ഓർക്കേട്ട്. 17 ഇനി ആളഞ്ഞാവിപ്പാൻ പോകുന്നതിൽ എന്നർ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നതിനാൽ നാമേകളും തിനേക്കതേരെ ഇടയാകുന്നതു. 18 എന്നാമതു നിങ്ങൾ സഭകുടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാനും എന്നർ കേൾക്കുന്നു; ഏതാനും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 19 നിങ്ങളിൽ കൊള്ളാക്കുന്നവർ വെളിവാക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നപക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു. 20 നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നോൾ കർത്താവിൻ്റെ അത്താഴമല്ല കഴിക്കുന്നതു. 21 ഭക്ഷണം കഴിക്കയെന്തിൽ ഓരോരുത്തർന്ന താന്തരാൻ്റെ അത്താഴം മുണ്ടു കഴിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരുവൻ വിശ്വനും മറ്റൊരുവൻ ലഹരിപിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. 22 തിനുവാനും കൂടിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു വീടുകൾ ഇല്ലയോ? അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സദയെ നിങ്ങൾ തുള്ളികർച്ചു, ഇല്ലാത്തവരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നവോ? നിങ്ങളോടു എന്തു പറയേണ്ടു? നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയോ? ഇതിൽ എന്നർ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല. 23 എന്നർ കർത്താവികൾ നിന്നു പ്രാഹിക്കയും നിങ്ങൾക്കു ഏല്പിക്കയും ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: കർത്താവായ യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത രാത്രിയിൽ അവൻ അപ്പും എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി നുറുക്കി: 24 ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള എൻ്റെ ശരീരം; എൻ്റെ ഓർമ്മക്കായി ഇതു ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അപ്പുണ്ണം തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും എടുത്തു; ഇന്ന പാനപാത്രം എൻ്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയനിയമം ആകുന്നു; ഇതു കൂടിക്കുമ്പോൾ ശാകയും എൻ്റെ ഓർമ്മക്കായി ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഇന്ന അപ്പും തിനുകയും പാനപാത്രം കൂടിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ ശാകയും കർത്താവു വരുവോളും അവൻ്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 27 അതുകൊണ്ടു അയ്യോഗ്യമായി അപ്പും തിനുകയോ കർത്താവിൻ്റെ പാനപാത്രം കൂടിക്കയോ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം കർത്താവിൻ്റെ ശരീരവും രക്തവും സംബന്ധിച്ചു കൂറുക്കാരൻ ആകും. 28 മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടും വേണം ഇന്ന അപ്പും തിനുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കൂടിക്കയും

ചെയ്വാൻ. 29 തിനുകയും കുടികയും ചെയ്യുന്നവൻ ശർത്തെത്തെ വിവേചിക്കാത്താൽ തനിക്കു ശിക്ഷാവിധി തിനുകയും കുടികയും ചെയ്യുന്നു. 30 ഈതു ഹേതുവായി നിങ്ങളിൽ പലരും ബലപ്രീനരും രോഗികളും ആകുന്നു; അനേകരും നിദ്രക്കൊള്ളുന്നു. 31 നാം നമ്മെത്തനേ വിധിച്ചാൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. 32 വിധിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലോ നാം ലോകത്തോടുകൂടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അക്കപ്പൊതിരിക്കേണ്ടതിനു കർത്താവു നമ്മെ ബാലശിക്ഷ കഴിക്കയാകുന്നു. 33 ആകയാൽ സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ കൂടുന്നോൾ അനേന്നാനും കാത്തിരിപ്പിൻ. 34 വലുവനും വിശകകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതു ന്യായവിധിക്കു ഹേതുവാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ വീടിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കു. ശേഷം കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ വനിക്കു ക്രമപ്പെടുത്തു.

12 സഹോദരമാരെ, ആത്മികവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു

എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾ ജാതികൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളെ നടത്തിയതുപോലെ ഉള്ളവിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പോക പതിവായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 3 ആകയാൽ ദൈവാത്മാവിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ ആരും യേശു ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറകയില്ല; പരിശൃംഖലാത്മാവിൽ അല്ലാതെ യേശു കർത്താവു എന്നു പറവാൻ ആർക്കും കഴിക്കയുണ്ട് എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ശഹിപ്പിക്കുന്നു. 4 എന്നാൽ ക്യപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്; ആത്മാവു ഓന്തേ. 5 ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്; കർത്താവു ഒരുവൻ. 6 വിരുപ്പവ്യത്തികളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്; എക്കിലും എല്ലാവർലും എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തനേ. 7 എന്നാൽ ഓരോരുത്തനും ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശനം പൊതുപ്രയോജനത്തിനായി നല്കപ്പെടുന്നു. 8 ഒരുത്തനും ആത്മാവിനാൽ ഇണ്ടാനത്തിന്റെ വചനവും മറ്റാരുത്തനും അതേ ആത്മാവിനാൽ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനവും നല്കപ്പെടുന്നു; 9 വേരോരുത്തനും അതേ ആത്മാവിനാൽ വിശ്വാസം, മറ്റാരുവനും അതേ ആത്മാവിനാൽ രോഗശാന്തികളുടെ വരം; 10 മറ്റാരുവനും വിരുപ്പവ്യത്തികൾ; മറ്റാരുവനും പ്രവചനം; മറ്റാരുവനും ആത്മാക്ലേജുടെ വിവേചനം; വേരോരുവനും പലവിധ ഭാഷകൾ; മറ്റാരുവനും ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം. 11 എന്നാൽ ഇതു എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു താൻ ഇപ്പിക്കുംപോലെ അവനവനും അതതു വരം പകുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവു തനേ. 12 ശരീരം ഓന്നും അതിനും അവയവം പലതും ശരീരത്തിന്റെ അവയവം പലതായിരിക്കു എല്ലാം ഒരു ശരീരവും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു കിന്ത്യവും. 13 തെയ്യപുജയാരോ യവനമാരോ ഭാസമാരോ സ്വത്രതരോ നാം എല്ലാവരും ഏകശരീരിമാകുമാറു ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്ഥാനം ഏറ്റും എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനംചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 14 ശരീരം ഒരു അവയവമല്ല പലതത്രെ. 15 ഞാൻ കൈ അല്ലായ്ക്കുക്കാണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു കാൽ പരയുന്നു എങ്കിൽ അതിനാൽ അതു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു വരികയില്ല. 16 ഞാൻ കണ്ണു അല്ലായ്ക്കുക്കാണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു ചെവി പരയുന്നു എങ്കിൽ അതിനാൽ അതു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു വരികയില്ല. 17 ശരീരം മുഴുവൻ കണ്ണായാൽ ശ്രവണം എവിടെ? മുഴുവൻ ശ്രവണം ആയാൽ ല്പാണം എവിടെ? 18 ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം അവയവങ്ങളെ ശരീരത്തിൽ വെച്ചുറായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. 19 സകലവും ഒരു

അവയവം എങ്കിൽ ശർഖ് എവിടെ? 20 എന്നാൽ അവയവങ്ങൾ പലതെക്കിലും ശർഖ് എന്നു തന്നേ. 21 കണ്ണിനു കയ്യോടു: നിന്നെനക്കാണു എനിക്കു ആവശ്യമില്ല എന്നും തലമകു കാലുകളോടു: നിങ്ങളെനക്കാണു എനിക്കു ആവശ്യമില്ല എന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. 22 ശർഖത്തിൽ ബലം കുറെത്തവ എന്നു തോന്നുന്ന അവയവങ്ങൾ തന്നേ ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു. 23 ശർഖത്തിൽ മാനം കുറെത്തവ എന്നു തോന്നുന്നവെക്കു നാം അധികം മാനം അണിയിക്കുന്നു; നമ്മിൽ അഴകു കുറെത്തവെക്കു അധികം അഴകു വരുത്തുന്നു; 24 നമ്മിൽ അഴകുള്ള അവയവങ്ങൾക്കു അതു ആവശ്യമില്ലപ്പോ. 25 ശർഖത്തിൽ ഭിന്നത വരാതെ അവയവങ്ങൾ അണ്ണോന്നും ഒരുപോലെ കരുതേണ്ടതിനായി ദൈവം കുറവുള്ളതിനു അധികം മാനം കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശർഖത്തെ കുട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. 26 അതിനാൽ ഒരു അവയവം കഷ്ണം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവയവങ്ങൾ ഒക്കയുംകൂടെ കഷ്ണം അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു അവയവത്തിനു മാനം വന്നാൽ അവയവങ്ങൾ ഒക്കയും കുടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. 27 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിഞ്ചേരു ശർഖവും ഓരോരുത്തനീ വെബ്ബോയി അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 28 ദൈവം സദയിൽ എന്നാമതു അപ്പോസ്റ്റലമാർ, രണ്ടാമതു പ്രവാചകമാർ, മൂന്നാമതു ഉപദേശ്യാക്കന്നാർ, ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരെ നിയമിക്കയും പിന്ന വീരപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാന്തികളുടെ വരം, സഹായം ചെയ്വാനുള്ള വരം, പരിപാലനവരം, വിവിധഭാഷാവരം എനിവ നല്കുകയും ചെയ്തു. 29 എല്ലാവരും അപ്പോസ്റ്റലമാരോ? എല്ലാവരും പ്രവാചകമാരോ? എല്ലാവരും ഉപദേശ്യാക്കന്നാരോ? എല്ലാവരും വീരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവരോ? 30 എല്ലാവരും രോഗശാന്തികളുള്ള വരം ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും അനുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവോ? 31 എല്ലാവരും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവോ? ഭ്രാഷ്ടംവരങ്ങളെ വാഞ്ഛിപ്പിക്കുക; ഇനി അതിശ്രദ്ധംമായോരു മാർഗ്ഗം എന്ന നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം.

13 എന്ന മനുഷ്യരുടെയും ഭൂതമാരുടെയും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും എനിക്കു സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ എന്ന മുഴങ്ങുന്ന ചെണ്ണോ ചിലമ്പുന്ന കൈതത്താളമോ അതേ. 2 എനിക്കു പ്രവചനവരം ഉണ്ടായിട്ടു സകല മർമ്മങ്ങളും സകല ജണ്ഠാനവും ഗ്രഹിച്ചാലും മലകളെ നീക്കുവാൻതക്കെ വിശ്വാസം ഉണ്ടായാലും സ്നേഹമില്ല എങ്കിൽ എന്ന ഏതുമില്ല. 3 എനിക്കുള്ളതെല്ലാം അനന്താനം ചെയ്താലും, എൻ്റെ ശർഖ് ചുടുവാൻ ഏല്ലിച്ചാലും, സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ എനിക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. 4 സ്നേഹം നീർജ്ജമായി കഷമിക്കയും ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു; സ്നേഹം സ്വപർഖിക്കുന്നില്ല, 5 സ്നേഹം നിഗജിക്കുന്നില്ല, ചീർക്കുന്നില്ല, അയോധ്യമായി നടക്കുന്നില്ല, സ്വാർത്ഥമാം അണ്ണേഷിക്കുന്നില്ല, ഭേദജ്ഞപ്പെടുന്നില്ല, ഭാഷം കണക്കിടുന്നില്ല; 6 അനീതിയിൽ സന്തോഷിക്കാതെ സത്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു; 7 എല്ലാം പൊറുകുന്നു, എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. 8 സ്നേഹം ഒരുന്നാളും ഉതിർന്നുപോകയില്ല. പ്രവചനവരമോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകു; ഭാഷാവരമോ, അതു നിന്നുപോകു; ജണ്ഠാനമോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകു. 9 അംഗമായി മാത്രം നാം അറിയുന്നു; അംഗമായി മാത്രം പ്രവചിക്കുന്നു; 10 പുർണ്ണമായതു വരുമ്പോഴോ അംഗമായതു നീങ്ങിപ്പോകു. 11 എന്ന ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ ശിശുവിനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു, ശിശുവിനെപ്പോലെ ചിന്തിച്ചു,

ശിശുവിനെപ്പോലെ നിരൂപിച്ചു; പുരുഷനായ ശ്രേഷ്ഠമോ എന്നർ ശിശുവിനുള്ളതു ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞു. 12 ഇപ്പോൾ നാം കണ്ണാടിയിൽ കടമാഴിയായി കാണുന്നു; അപ്പോൾ മുഖാമുഖമായി കാണും; ഇപ്പോൾ എന്നർ അംഗമായി അറിയുന്നു; അപ്പോഴോ എന്നർ അറിയപ്പെട്ടുപോലെ തന്നെ അറിയും. 13 ആകയാൽ വിശ്വാസം, പ്രത്യാർ, സ്നേഹം ഈ മുന്നും നിലനിൽക്കുന്നു; ഇവയിൽ വലിയതോ സ്നേഹം തന്നെ.

14 സ്നേഹം ആചരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിൻ! ആത്മികവരദങ്ങളും വിശ്രേഷാൽ പ്രവചനവരവും വാഞ്ഛിപ്പിൻ. 2 അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യരോട്ടു ദൈവത്തോടതെ സംസാരിക്കുന്നു; ആരും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലല്ലോ; എക്കിലും അവൻ ആത്മാവിൽ മർമ്മങ്ങളെ സംസാരിക്കുന്നു. 3 പ്രവചിക്കുന്നവനോ ആത്മികവർഖനെക്കും പ്രബോധനത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്നു. 4 അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ തനിക്കുതാൻ ആത്മികവർഖന വരുത്തുന്നു; പ്രവചിക്കുന്നവൻ സഭക്കു ആത്മികവർഖന വരുത്തുന്നു. 5 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കേണം എന്നും വിശ്രേഷാൽ പ്രവചിക്കേണം എന്നും എന്നർ ഇള്ളിക്കുന്നു. അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ സഭക്കു ആത്മികവർഖന ലഭിക്കേണ്ടതിനു വ്യാവ്യാമിക്കുനില്ലെങ്കിൽ പ്രവചിക്കുന്നവൻ അവനെക്കാൾ വലിയവൻ. 6 സഹോദരരാറെ, എന്നർ വെളിപ്പാടായിട്ടോ ഇതൊന്നമായിട്ടോ പ്രവചനമായിട്ടോ ഉപദേശമായിട്ടോ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിപ്പുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടക്കക്കൽ വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രയോജനം വരും? 7 കൃഷ്ണ, വീണ എന്നിങ്ങനെ നാദം കൊടുക്കുന്ന നിർജ്ജീവസാധനങ്ങൾ തന്നേയും നാദങ്ങോ കാണിക്കാത്താൽ ഉള്ളിയതോ മീട്ടിയതോ എന്നെന്നു എങ്ങനെ അറിയും; 8 കാഹിളം തെളിവില്ലാത്ത നാദം കൊടുത്താൽ പടക്കു ആർ ഏങ്ങനും? 9 ആതുപോലെ നിങ്ങളും നാവുകൊണ്ടു തെളിവായ വാക്കു ഉച്ചരിക്കാത്താൽ സംസാരിക്കുന്നതു എന്നെന്നു എങ്ങനെ അറിയും? നിങ്ങൾ കാറിനോടു സംസാരിക്കുന്നവർ ആകുമ്മണ്ണാ. 10 ലോകത്തിൽ വിവിധ ഭാഷകൾ അനവധി ഉണ്ടും; അവയിൽ ഒന്നും തെളിവില്ലാത്തതല്ല. 11 എന്നർ ഭാഷ അറിയാത്താൽ സംസാരിക്കുന്നവനു എന്നർ ബർഘുരൻ ആയിരിക്കും; സംസാരിക്കുന്നവൻ എനിക്കും ബർഘുരൻ ആയിരിക്കും. 12 അവുണ്ടാം നിങ്ങളും ആത്മവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാഞ്ചയുള്ളവരാകയാൽ സഭയുടെ ആത്മിക പർഖനെക്കായി സമലഭാർ ആകുവാൻ ശ്രമിപ്പിൻ. 13 ആതുകൊണ്ടു അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ വ്യാവ്യാമവരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുടെ. 14 എന്നർ അന്യഭാഷയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എകിൽ എന്റെ ആത്മാവു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്റെ ബുദ്ധിയോ അഫലമായിരിക്കുന്നു. 15 ആകയാൽ എന്തു? എന്നർ ആത്മാവുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കും; ബുദ്ധികൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കും; ആത്മാവുകൊണ്ടു പാടും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പാടും. 16 അല്ല, നീ ആത്മാവുകൊണ്ടു സ്ത്രോതരം ചൊല്ലിയാൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവൻ നീ പരിയുന്നതു തിരിയാതിരിക്കു നിന്റെ സ്ത്രോതരത്തിനു എങ്ങനെ ആമേൻ പരിയും? 17 നീ നന്നായി സ്ത്രോതരം ചൊല്ലുന്നു സത്യം; മറ്റൊന്നും ആത്മികവർഖന വരുന്നില്ലതാനും. 18 നിങ്ങളെല്ലാവരിലും അധികം എന്നർ അന്യഭാഷകളിൽ

സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നർ ദൈവത്തെ സ്ത്രീക്കുന്നു. 19 ഏകില്ലും സദയിൽ പതിനൊയിരം വാക്കു അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികം മറ്റുള്ളവരെയും പരിപ്പിക്കേണ്ടതിനും ബുദ്ധികോണ്ടു അഭ്യവാക്യു പറവാൻ എന്ന് ഇച്ചിക്കുന്നു. 20 സഹോദരന്മാരേ, ബുദ്ധിയിൽ കുണ്ടതുങ്ങൾ ആകരുതു; തിരെക്കവും ശിശുകൾ ആയിരിപ്പിന്; ബുദ്ധിയിലോ മുതിർന്നവരാകുവിന്. 21 “അനൃഭാഷകളാലും അന്യമാരുടെ അധികാരങ്ങളാലും എന്നർ ഇള ജനത്തോടു സംസാരിക്കും ഏകില്ലും അവർ എന്ന് വാക്കു കേൾക്കയില്ല എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചേയുന്നു” എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. 22 അതുകൊണ്ടു അനൃഭാഷകൾ അടയാളമായിരിക്കുന്നതു വിശ്വാസികൾക്കല്ലും, അവിശ്വാസികൾക്കതേരേ; പ്രവചനമോ അവിശ്വാസികൾക്കല്ലും, വിശ്വാസികൾക്കലും തന്നേ. 23 സദ ഒക്കയും ഒരുമിച്ചുകൂടി എല്ലാവരും അനൃഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നു ഏകിൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവരോ അവിശ്വാസികളോ അകത്തു വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു എന്നു പറകയില്ലെന്നോ? 24 എല്ലാവരും പ്രവചിക്കുന്നു ഏകിലോ അവിശ്വാസിയോ ആത്മവരമില്ലാത്തവരോ അകത്തു വന്നാൽ എല്ലാവരുടെ വാക്കിനാലും അവനും പാപബോധം വരും; അവൻ എല്ലാവരാലും വിവേചിക്കപ്പെടും. 25 അവൻ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുവരും; അങ്ങനെ അവൻ കവിയ്യുവീണു, ദൈവം വാസ്തവമായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കും. 26 ആകയാൽ എന്തു? സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തനും സക്ഷിർത്തനം ഉണ്ടു, ഉപദേശം ഉണ്ടു, വെളിപ്പാടു ഉണ്ടു, അനൃഭാഷ ഉണ്ടു, വ്യവ്യാനം ഉണ്ടു, സകലവും ആത്മികവർദ്ധനക്കായി ഉതക്കട്ട. 27 അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു ഏകിൽ രണ്ടു പേരോ ഏറിയാൽ മൂന്നുപേരോ ആകക്കട്ട; അവർ ഓരോരുത്തനായി സംസാരിക്കയും ഒരുവൻ വ്യാവ്യാമികയും ചെയ്യേണ്ടു. 28 വ്യാവ്യാമി ഇല്ലാത്തതാൽ അനൃഭാഷക്കാരൻ സദയിൽ മിണ്ഡാതെ തന്നോടും ദൈവത്തെന്നും സംസാരിക്കട്ട. 29 പ്രവാചകന്മാർ രണ്ടു മൂന്നു പേരും സംസാരിക്കയും മറ്റുള്ളവർ വിവേചിക്കയും ചെയ്യേണ്ടു. 30 ഇരിക്കുന്നവനായ മറ്റാരുവനും വെളിപ്പാടുണ്ടായാലോ ഒന്നാമത്തവൻ മിണ്ഡാതിരിക്കട്ട. 31 എല്ലാവരും പരിപ്പാനും എല്ലാവർക്കും പ്രബോധനം ലഭിപ്പാനുമായി നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും ഓരോരുത്തനായി പ്രവചിക്കാമല്ലോ. 32 പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാകൾ പ്രവാചകന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 33 ദൈവം കലകത്തിന്റെ ദൈവമല്ല സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമാണെന്നും സ്ത്രീകൾ സഭയോഗങ്ങളിൽ മിണ്ഡാതിരിക്കട്ട; ന്യായപ്രമാണവും പറയുന്നതുപോലെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പാനല്ലാതെ സംസാരിപ്പാൻ അവർക്കു അനുവാദമില്ല. 35 അവർ വല്ലതും പരിപ്പാൻ ഇച്ചിക്കുന്നു ഏകിൽ വിട്ടിൽവെച്ചു ആത്മക്കാമനാരോടു ചോടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടു; സ്ത്രീ സദയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു അനുച്ചിതമല്ലോ. 36 ദൈവവചനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നോ പുറപ്പെടുത്തു? അല്ല, നിങ്ങൾക്കു മാത്രമോ വന്നതു? 37 താൻ പ്രവാചകൻ എന്നോ ആര്ഥികൻ എന്നോ ഒരുത്തനും തോന്നുനും ഏകിൽ, എന്നർ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു കർത്താവിന്റെ കല്പന ആകുന്നു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടു. 38 ഒരുവൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അറിയാതിരിക്കട്ട. 39 അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ, പ്രവചനവരം വാഞ്ഞരിപ്പിന്; അനൃഭാഷകളിൽ

സംസാരിക്കുന്നതു വിലക്കുകയുമരുതു. 4 സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും നടക്കേട്.

15 എന്നാൽ സഹോദരരാറെ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതും നിങ്ങൾക്കു

ലഭിച്ചതും നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതും 2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതും വ്യമാവല്ലുന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഞാൻ ഇന്നവിധം നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. 3 കുംതു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുവൈഴ്വത്തുകളിൽ പ്രകാരം മരിച്ചു 4 അടക്കപ്പെട്ട തിരുവൈഴ്വത്തുകളിൽ പ്രകാരം മുന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറു 5 കേഫാവിനും പിനെ പതിരുവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമായി ഏല്ലാച്ചുതന്നുവണ്ണോ. 6 അനന്തരം അവൻ അന്ത്യുള്ളിൽ അധികം സഹോദരരാർക്കു ഒരുമിച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ മിക്കപ്പേരും ഇന്നുവരെ ജീവനോടിരിക്കുന്നു; ചിലരോ നിദ്രപ്രാപ്തിരിക്കുന്നു. 7 അനന്തരം അവൻ യാക്കോബിനും പിനെ അപ്പാസ്തലമാർക്കും ഏല്ലാവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി. 8 എല്ലാവർക്കും ഒടുവിൽ അകാലപ്രജപോലയുള്ള എനിക്കും പ്രത്യക്ഷനായി; 9 ഞാൻ അപ്പാസ്തലമാർക്കിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവന്നു; ദൈവസഭയെ ഉപദേശിച്ചതിനാൽ അപ്പാസ്തലൻ എന പേരിനു യോഗ്യനുമല്ല. 10 എങ്കിലും ഞാൻ ആകുന്നതു ദൈവക്യപത്യാൽ ആകുന്നു; എന്നോടുള്ള അവൻറെ കൂപ് വ്യർത്ഥമായതുമില്ല; അവരെല്ലാവരെക്കാളും ഞാൻ അത്യന്തം അഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാന്നല്ല എന്നോടുകൂടെയുള്ള ദൈവക്യപത്രതേ. 11 ഞാനാകട്ട അവരാകട്ട ഇവള്ളും തങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഇവള്ളും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 12 കുംതു മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറു എന്നു പ്രസംഗിച്ചുവരുന്ന അവസ്ഥക്കു മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു എന്നെന്ന? 13 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എങ്കിൽ കുംതുവും ഉയിർത്തെഴുന്നേറിട്ടില്ല. 14 കുംതു ഉയിർത്തെഴുന്നേറിട്ടില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം. 15 മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ല എന്നു വരികിൽ ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടില്ലത്തെ കുംതുവിനെ അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നു ദൈവത്തിനു വിരോധമായി സാക്ഷ്യം പറകയാൽ തങ്ങൾ ദൈവത്തിനു കളജ്ഞാക്ഷികൾ എന്നു വരും. 16 മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ കുംതുവും ഉയിർത്തിട്ടില്ല. 17 കുംതു ഉയിർത്തിട്ടില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വ്യർത്ഥമണ്ടേ; നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 18 കുംതുവിൽ നിദ്രക്കാണവരും സശ്ചാപ്രോതി. 19 നാം ഈ ആയുസ്സിൽ മാത്രം കുംതുവിൽ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ സകല മനുഷ്യരിലും അരിഷ്ഠമാരണ്ടേ. 20 എന്നാൽ കുംതു നിദ്രക്കാണവരിൽ ആദ്യഹലമായി മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു. 21 മനുഷ്യൻ മുലം മരണം ഉണ്ടാകയാൽ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യൻ മുലം ഉണ്ടായി. 22 ആതാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോലെ കുംതുവിൽ എല്ലാവരും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. 23 ഓരോരുത്തനും താനാഞ്ചേരിയിലില്ലതേ; ആദ്യഹലം കുംതു; പിനെ കുംതുവിനുള്ളവർ അവൻറെ വരവികൾ; 24 പിനെ അവസാനം; അന്നു അവൻ എല്ലാവാഴചെക്കും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും നീക്കം വരുത്തിട്ടു

രാജ്യം പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏല്പിക്കും. 25 അവൻ സകലശത്രുക്കരെള്ളും കാൽക്കിഴാക്കുവോളും വാഴേണ്ടതാകുന്നു. 26 എടുക്കരെത്തെ ശത്രുവായിട്ടു മരണം നിങ്ങിപ്പോകും. 27 സകലതെത്തയും അവൻ്റെ കാൽക്കിഴാക്കരിയിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടെല്ലോ; സകലവും അവനു കീഴപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ സകലതെത്തയും കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവൻ ഒഴികെയത്രെ എന്നു സ്വപ്നം. 28 എന്നാൽ അവനു സകലവും കീഴപ്പെടുവന്നേഷം ദൈവം സകലത്തിലും സകലവും ആക്രോണ്ടതിനു പുത്രൻ താനും സകലവും തനിക്കു കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവനു കീഴപ്പെട്ടിരിക്കും. 29 അല്ല, മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി സ്നാനം ഏല്പക്കുന്നവർ എന്തു ചെയ്യും? മരിച്ചവർ കേവലം ഉയിർക്കുനിബ്ലൂക്കിൽ അവർക്കുവേണ്ടി സ്നാനം ഏല്പക്കുന്നതു എന്തിനു? 30 ഞങ്ങളും നാഴികത്തോറും പ്രാണഭയത്തിൽ ആകുന്നതു എന്തിനു? 31 സഹോദരരാറെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവികൾ എനിക്കു നിങ്ങളിലുള്ള പ്രശ്നസയാണ് എന്ന് ദിവ്യേന്ന മരിക്കുന്നു. 32 എന്നാൽ ഏതെമ്പസാസിൽവെച്ചു മുഗ്രയുഥം ചെയ്തതു വെറും മാനുഷം എന്നുവരികിൽ എനിക്കു എന്തു പ്രയോജനം? മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുനിബ്ലൂക്കിൽ നാം തിനുക, കൂടിക്ക, നാളെ ചാകുമ്പോളോ. 33 വണ്ണിക്കപ്പെടരുതു, “അർഭാഷണത്താൽ സദാചാരം കെടുപോകുന്നു.” 34 നീതിക്കു നിർമ്മദരായി ഉണ്ടുവിൻ; പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ; ചിലർക്കു ദൈവത്തെക്കുണിച്ചു പരിജ്ഞാനമില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജക്കായി പറയുന്നു. 35 പക്ഷേ ഒരുവൻ; മരിച്ചവർ എന്നെന്ന ഉയിർക്കുനു എന്നും ഏതുവിധം ശർഖത്തോടെ വരുന്നു എന്നും ചോദിക്കും. 36 മുഖാ, നീ വിതെക്കുന്നതു ചത്തില്ല എങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നില്ല. 37 നീ വിതെക്കുന്നതോ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ശർഖമല്ല, കോതനിണ്ടേയോ മറ്റു വല്ലതിന്റേയോ വെറും മനിയത്രെ വിതെക്കുന്നതു; 38 ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്യംപോലെ അതിനു ഒരു ശർഖവും ഓരോ വിത്തിനു അതതിന്റെ ശർഖവും കൊടുക്കുന്നു. 39 സകല മാംസവും ഒരുപോലെയുള്ള മാംസമല്ല; മനുഷ്യരുടെ മാംസം വേരെ, കനുകകാലികളുടെ മാംസം വേരെ, പക്ഷികളുടെ മാംസം വേരെ, മത്സ്യങ്ങളുടെ മാംസവും വേരെ. 40 സുർഖിയ ശർഖങ്ങളും ഭൗമഗർഭങ്ങളും ഉണ്ടു്; സുർഖിയശർഖരങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേരെ, ഭൗമ ശർഖരങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേരെ. 41 സുരൂന്റെ തേജസ്സു വേരെ, ചുറുന്റെ തേജസ്സു വേരെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേരെ; നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമിൽ തേജസ്സുകാണ്ഡു ദേശം ഉണ്ടെല്ലോ. 42 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും അച്ചണ്ണം തനേ. ദ്രവത്തതിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, അദ്വാതവുടെ ഉയിർക്കുനു; 43 അപമാനത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കുനു; ബലഹിനതയിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ ഉയിർക്കുനു; 44 പ്രാകൃതശർഖിരം വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മികശർഖിരം ഉയിർക്കുനു; പ്രാകൃതശർഖിരം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആത്മിക ശർഖവും ഉണ്ടു്. 45 ഒന്നാം മനുഷ്യനായ ആദാം ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു എന്നു എഴുതിയുമിരിക്കുനുവെല്ലോ; ഒടുക്കരെത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായി. 46 എന്നാൽ ആത്മികമല്ല പ്രാകൃതമത്രെ ഒന്നാമത്രെത്തു; ആത്മികം പിന്നതെത്തിൽ വരുന്നു. 47 ഒന്നാം മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ; രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സുർഖത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ. 48 മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്നേപോലെ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവരും സുർഖിയന്നേപോലെ സുർഖിയമാരും ആകുന്നു; 49 നാം മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ സുർഖിയന്റെ പ്രതിമയും ധരിക്കും. 50 സഹോദരരാറെ,

മാംസരക്തങ്ങൾക്കു ദൈവരാജ്യത്തെ അവകാശമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല, ദ്രവത്യം അദ്വൈതത്തെ അവകാശമാക്കുകയുമില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 51 ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം: നാം എല്ലാവരും നിദ്രക്കാളികയില്ല; 52 എന്നാൽ അന്യകാഹളനാദത്തികൾ പെട്ടുന്നു കണ്ണിമെക്കുനിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം ധനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 53 ഈ ദ്രവത്യമുള്ളതു അദ്വൈതത്തെയും ഈ മർത്യമായതു അമർത്യത്തെയും ധരിക്കേണം. 54 ഈ ദ്രവത്യമുള്ളതു അദ്വൈതത്തെയും ഈ മർത്യമായതു അമർത്യത്തെയും ധരിക്കുവോൾ “മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയ വചനം നിവൃത്തിയാക്കും. 55 ഹേ മരണമേ, നിരു ജയം എവിടെ? ഹേ മരണമേ, നിരു വിഷമുള്ള എവിടെ? (Hadeth p86) 56 മരണത്തിനു വിഷമുള്ള പാപം; പാപത്തിനു ശക്തിയോ ന്യായപ്രമാണം. 57 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമുക്കും ജയം ലഭ്യകുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. 58 ആക്കയാൽ എന്റെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ ഉറപ്പുള്ളവരും കുല്യങ്ങാത്തവരും നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കർത്താവിൽ വ്യർത്ഥമല്ല എന്നു അഭിഭ്രതിരിക്കയാൽ കർത്താവിനു വേലയിൽ എപ്പോഴും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നവരും ആകുവിൻ.

16 വിശുദ്ധമാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മഗ്രേവരത്തിനു കാര്യത്തിലോ ഞാൻ ഗലാത്യസഭകളോടു ആജ്ഞാനാവിച്ചുതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്വിൻ. 2 ഞാൻ വന്നഗ്രേഷം മാത്രം ശ്രേം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു ആശച്ചവടത്തിൽ ഒന്നാം നാശതോറും നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തനിക്കു കഴിവുള്ളതു ചരതിച്ചു തന്റെ പകൽ വെച്ചുകൊള്ളേണം. 3 ഞാൻ എത്തിയഗ്രേഷം നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം ഏതുശ്രദ്ധേയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സമ്മതമുള്ളവരെ ഞാൻ എഴുതേതാടുകൂടുടെ അയക്കും. 4 ഞാനും പോകുവാൻ തകവെള്ളം അതു യോഗ്യമായിരുന്നാൽ അവർക്കു എന്നോടു കൂടി പോരാം. 5 ഞാൻ മക്കലോന്യയിൽകൂടി കടന്ന ശ്രേഷ്ഠം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും; മക്കലോന്യയിൽകൂടി ആകുന്നു ഞാൻ വരുന്നതു. 6 ഞാൻ പോകുന്നേടതേതക്കു നിങ്ങൾ എന്നെന്ന യാത്ര അയപ്പാൻ തകവെള്ളം പക്ഷേ നിങ്ങളോടുകൂടുടെ പാർക്കും; ഹിമകാലംകുടെ കഴിക്കുമായിരിക്കും. 7 കർത്താവു അനുവദിച്ചാൽ കുറേക്കാലം നിങ്ങളോടുകൂടുടെ പാർപ്പാൻ ആശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രാവഹ്യം കടന്നുപോകുവിശിയിൽ അല്ല നിങ്ങളെ കാണാൻ ഇല്ലിക്കുന്നതു. 8 എഹൈസാസിൽ ഞാൻ പെണ്ണെക്കാസ്ത് വരെ പാർക്കും. 9 എനിക്കു വലിയതും സഹലവുമായോരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു; എതിരാളികളും പലർ ഉണ്ടു. 10 തിമോമെരയാസ് വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിർഭയനായിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; എന്നെപ്പോലെ തന്നെ അവൻ കർത്താവിനു വേല ചെയ്യുന്നവല്ലോ. 11 ആരും അവനെ അലക്ഷ്യമാക്കരുതു; ഞാൻ സഹോദരന്മായി അവനെ കാത്തിരിക്കുക്കാണു എന്റെ ആടുക്കൽ വരുവാൻ അവനെ സമാധാനത്തോടെ യാത്ര അയച്ചിൻ. 12 സഹോദരനായ അപ്പോള്ളാസിനു കാര്യമോ, അവൻ സഹോദരന്മാരോടുകൂടുടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണ്ണ എന്നു ഞാൻ അവനോടു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു എക്കിലും ഇപ്പോൾ വരുവാൻ അവനും ഒക്കും മനസ്സായില്ല;

അവസരം കിട്ടിയാൽ അവൻ വരും. 13 ഉണർന്നിതിപ്പിൻ; വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്പിൻ; പുരുഷത്തും കാണിപ്പിൻ; ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 14 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ ചെയ്വിൻ. 15 സഹോദരമാരെ, സ്വത്തെനാസിന്റെ കുടുംബം അവായയിലെ ആദ്യഫലം എന്നും അവർ വിശുദ്ധമാരുടെ ശുശ്രൂഷക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 16 ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കും അവരോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കയും അഭ്യാസിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവന്നും നിങ്ങളും കീഴപെട്ടിരിക്കേണം എന്നും താൻ നിങ്ങളെ പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. 17 സ്വത്തെനാസും ഷോർത്തുനാതാസും അവായിക്കൊണ്ടും വന്നതു എന്നിക്കു സന്തോഷമായി. നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തു കുറവായിരുന്നതു അവർ നികത്തിയിരിക്കുന്നു. 18 അവർ എൻ്റെ മനസ്സും നിങ്ങളുടെ മനസ്സും തണ്ടപ്പിച്ചുവല്ലോ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ മാനിച്ചുകൊൾവിൻ. 19 ആസ്യയിലെ സഭകൾ നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു; അക്കിലാവും പ്രിസ്കയും അവരുടെ ഭവനത്തിലെ സഭയോടുകൂടെ കർത്താവിൽ നിങ്ങളെ വളരെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 20 സകല സഹോദരമാരും നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു; വിശുദ്ധച്ചുംബന്തതാൽ അന്വേച്ചനം വന്നനും ചെയ്യിൻ. 21 പറലോസായ എൻ്റെ കയ്യാൽ വന്നനും. 22 കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ഏവന്നും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ! നമ്മുടെ കർത്താവു വരുന്നു. 23 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട. 24 നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എൻ്റെ സ്നേഹം. ആമേൻ.

2 കൊരിന്തുർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലോസും സഹോദരനായ തിമോമെരോസും കൊറിന്തിലെ ദൈവസഭക്കും അവായയിൽ എല്ലാടത്തുമുള്ള. സകലവിശ്വബന്ധാർക്കും കുരെ എഴുതുതുന്നതു; 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൾ നിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. 3 മനസ്സിലുള്ള പിതാവും സർവ്വാഖ്യാസവും നല്കുന്ന ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുവൻ. 4 ദൈവം ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ആശ്വാസംകാണ്ടു ഞങ്ങൾ യാതൊരു കഷ്ടത്തിലുമുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാർ ശക്തരാക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾക്കുള്ള കഷ്ടത്തിൽ ഒക്കെയും അവൻ ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. 5 ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ പെരുകുന്നതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനാൽ ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസവും പെരുകുന്നു. 6 ഞങ്ങൾ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനു രക്ഷശക്കും ആകുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം വരുന്നു എങ്കിൽ അതു ഞങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ തന്നെ നിങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനൊരു ഫലിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ ആകുന്നതുപോലെ ആശ്വാസത്തിനും കൂട്ടാളികൾ എന്നറികയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു തന്നെ. 8 സഹോദരമാരെ, ആസ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടം നിങ്ങൾ അറിയാതിരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല; ജീവനോടിരിക്കുമോ എന്നു നിരാഗ തോന്തുമാറു ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു. 9 അതെ, ഞങ്ങളിൽ അല്ല, മതിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശയിപ്പാർ തകവെള്ളം ഞങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു ഉള്ളിൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടിവന്നു. 10 ഇതു ദേഹരംരഥനത്തിൽനിന്നു ദൈവം ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു, വിടുവികയും ചെയ്യും; അവൻ മേലാലും വിടുവിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ അവനിൽ ആശ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 അതിനു നിങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാൽ തുണ്ടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; അങ്ങനെ പലർ മുഖാന്തരം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ കൃപക്കു വേണ്ടി പലരാലും ഞങ്ങൾനിമിത്തം സ്ത്രോതരം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടവരു. 12 ഞങ്ങൾ ലോകത്തിൽ, വിശ്രേഷാൽ നിങ്ങളോടു, ജയിഞ്ഞതാനത്തിൽ അല്ല, ദൈവക്കുപയിലത്രെ, ദൈവം നല്കുന്ന വിശ്വാസിയിലും നിർമ്മലതയിലും പെരുമാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം തന്നെ ഞങ്ങളുടെ പ്രശംസ. 13 നിങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും ഗ്രഹിക്കുന്നതും അല്ലാതെ മറ്റാനും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നില്ല; 14 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാളിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു എന്നപോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും പ്രശംസ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഏറിക്കുവെറു ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം ഗ്രഹിക്കും എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 15 ഇങ്ങനെ ഉരെച്ചിട്ടു നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാമതു ഒരു അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കേണം എന്നുവെച്ചു 16 മുഖെൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും ആ വഴിയായി മക്കദോന്യുക്കു പോയി പിന്നെയും മക്കദോന്യുയിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും നിങ്ങളാൽ യൈഹുദയിലേക്കു യാത്ര അയക്കപ്പെട്ടവാനും ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. 17 ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചതിൽ ഞാൻ ചാപല്യം കാണിച്ചുവോ?

അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ വാക്കു ഉപ്പും ഉമ്പും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നു ആകുവാനെക്കവല്ലോം എൻ്റെ നിരൂപണം ജഡിക്കിരുപ്പണമോ? 18 നിങ്ങളോടുള്ള തൊങ്ങളുടെ വചനം ഏകകൽ ഉപ്പും എന്നും മറ്റാരികകൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല എന്നതിനു വിശ്വസ്തനായ ദൈവം സാക്ഷി. 19 എന്നും സില്യാനോസും തിരുമാമേധ്യാസും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിച്ച ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു ഏകകൽ ഉപ്പും എന്നും മറ്റാരികകൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല; അവനിൽ ഉപ്പും എന്നതേയുള്ളൂ. 20 ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ എത്ര ഉണ്ടുകില്ലും അവനിൽ ഉപ്പും എന്നതേ; അതുകൊണ്ടു തൊങ്ങളാൽ ദൈവത്തിനു മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറു അവനിൽ ആമേൻ എന്നും തന്നേ. 21 തൊങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ഹ്യാത്യാനങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു. 22 അവൻ നമ്മുഖ മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവും എന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെ ഹ്യാത്യാനങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു. 23 എന്നാണ്, നിങ്ങളെ ആദത്തിച്ചിട്ടുതെ എന്ന ഇതുവരെ കൊരിന്തിൽ വരാത്തതു; അതിനും ദൈവം സാക്ഷി. 24 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനേൽക്കും തൊങ്ങൾ കർത്ത്യത്വം ഉള്ളവർ എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ സന്നോധത്തിനും തൊങ്ങൾ സഹായികൾ അഭ്യന്തരേ; വിശ്വാസസംബന്ധമായി നിങ്ങൾ ഉരൈച്ചു നില്ക്കുന്നുവെല്ലോ.

2 എന്നാൽ എന്ന വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ അടക്കകൽ വരുന്നതു ദു:വത്തോടെ

ആകരുതു എന്നു എന്ന നിർബന്ധയിച്ചു. 2 എന്ന നിങ്ങളെ ദു:വിപ്പിച്ചാൽ എന്നാൽ ദു:വിതന്നായവൻ അണ്ണാതെ എന്നെന്ന സന്നോധിപ്പിക്കുന്നതു ആരു? 3 എന്ന ഇതു തന്നേ എഴുതിയതു എന്ന വന്നാൽ എന്നെന്ന സന്നോധിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ ദു:വം ഉണ്ടാകരുതു എന്നുവെച്ചും എൻ്റെ സന്നോധം നിങ്ങൾക്കു എണ്ണാവർക്കും സന്നോധം ആയിരിക്കും എന്നു നിങ്ങളെ എണ്ണാവരെയും കുറിച്ചും വിശ്വസിച്ചിരിക്കേണ്ടും ആകുന്നു. 4 വളരെ കഷ്ടവും മനോവ്യസനവും ഉണ്ടായിട്ടു വളരെ ക്രിയാനിരോടുകൂടെ എന്ന നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു നിങ്ങൾ ദു:വിക്കേണ്ടതിനല്ല, എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള വലിയ സ്നേഹം നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനുതെ. 5 ഒരുവൻ എന്നെന്ന ദു:വിപ്പിച്ചും എങ്കിൽ അവൻ എന്നെന്നയല്ല ഒരുവിധത്തിൽ — എന്ന കണക്കിൽ എന്നെന്ന പരയരുതല്ലോ — നിങ്ങളെ എണ്ണാവരെയും ദു:വിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അവനു ഭൂതിപക്ഷത്താൽ ഉണ്ടായ ഈ ശിക്ഷ മതി. 7 അവൻ അതിദ്യു:വത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ അവനോടു ക്ഷമിക്കരുയും അവനെ ആശുപിള്ളിക്കരുയും തന്നേ വേണ്ടതു. 8 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം അവനു ഉറപ്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ എന്ന നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും അനുസരണമുള്ളവരോ എന്നു പരിക്ഷിച്ചിരിയേണ്ടതിനുമായിരുന്നു എന്ന എഴുതിയതു. 10 നിങ്ങൾ വല്ലതും ക്ഷമിക്കുന്നവനോടു എന്നും ക്ഷമിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്ന വല്ലതും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 സാത്താൻ നമ്മുഖ തോല്ലിക്കരുതു; അവൻ തന്നെ നാം അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ. 12 എന്നാൽ എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ ത്രോവാസിൽ വന്നാരെ കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കായി എനിക്കു ഒരു വാതിൽ തുന്നുകിട്ടിയപ്പോൾ 13 എൻ്റെ സഹോദരനായ തീതൊസിനെ കാണാത്തിട്ടു മനസ്സിൽ സ്വന്ധതയില്ലായ്ക്കയാൽ എന്ന അവരോടു യാത്രപറഞ്ഞു മക്കദ്ദോണ്ടുകു പുറപ്പെട്ടു. 14 ക്രിസ്തുവിൽ തൊങ്ങളെ എപ്പോഴും ജയ്യാസവമായി നടത്തുകയും എണ്ണാടത്തും തൊങ്ങളെക്കൊണ്ടു

തന്റെ പരിജനനത്തിന്റെ വാസന വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതം. 15 രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും നശിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ സാരഭ്യവാസന ആകുന്നു; 16 ഇവർക്കു മരണത്തിൽനിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസന, അവർക്കോ ജീവനിൽനിന്നു ജീവക്കലേക്കുള്ള വാസന തന്നേ. എന്നാൽ ഇതിനു ആരു പ്രാപ്തൻ? 17 ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ കൂടുചേർക്കുന്ന അനേകരപ്പോലെ അല്ല, നിർമ്മലതയോടും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ക്രിസ്തുവിൽ സംസാരിക്കുന്നു.

3 ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഞങ്ങളെല്ലത്തനേ ഫ്രാദിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവോ? അല്ല ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു ഫ്രാദ്യപത്രം കാണിപ്പാനാകട്ടെ നിങ്ങളോടു വാങ്ങുവാനാകട്ടെ ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമോ? 2 ഞങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യന്തരിൽ എഴുതിയതായി സകലമനുഷ്യരും അറിയുന്നതും വായിക്കുന്നതുമായ ഞങ്ങളുടെ പത്രം നിങ്ങൾ തന്നേ. 3 ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ ഉണ്ടായ ക്രിസ്തുവിൻ പത്രമായി നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുന്നുവെല്ലോ. അതു മഷിക്കാണാല്ല, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ അതേ. കല്പവകയിൽ അല്ല, ഹ്യാത്യമെന്ന മാംസപ്ലകയിൽ തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 4 ഈ വിധം ഉറപ്പു ഞങ്ങൾക്കു ദൈവത്തോടു ക്രിസ്തുവിനാൽ ഉണ്ടു. 5 ഞങ്ങളിൽനിന്നു തന്നേ വരുമ്പോലെ സ്വയമായി വല്ലതും സകലിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തർ എന്നാലും; ഞങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലേ. 6 അവൻ ഞങ്ങളെ പുതുനിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാർ ആകുവാൻ പ്രാപ്തരാകി; അക്ഷരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരല്ല, ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരല്ലേ; അക്ഷരം കൊല്ലുന്നു, ആത്മാവോ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ കല്ലിൽ അക്ഷരമായി കൊത്തിയിരുന്ന മരണശുശ്രൂഷ, നീകം വരുന്നതായ മോശയുടെ മുഖത്തേജസ്സുനിമിത്തം തിസായേൽമകൾക്കു അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കിക്കുടാതവെല്ലും 8 തേജസ്സുള്ളതായെങ്കിൽ ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷ അധികം തേജസ്സുള്ളതാകയില്ലയോ? 9 ശിക്ഷാവിഡിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സാകുന്നു എങ്കിൽ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സുറിയതായിരിക്കും. 10 അതേ, തേജസ്സാടുകൂടിയതു ഈ കാര്യത്തിൽ ഈ അതിമഹത്തായ തേജസ്സുനിമിത്തം ഒട്ടും തേജസ്സില്ലാത്തതായി. 11 നീകം വരുന്നതു തേജസ്സുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ നീലനില്ലക്കുന്നതു എത്ര അധികം തേജസ്സുള്ളതായിരിക്കും! 12 ഈ വിധം പ്രത്യാഗ്രയുള്ളവരായി ഞങ്ങൾ വളരെ പ്രാഗത്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. 13 നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിന്റെ അന്തം തിസായേൽ മകൾ കാണാതവെല്ലും മോശ തന്റെ മുഖത്തു മുട്ടപടം ഇടത്തുപോലെ അല്ല. 14 എന്നാൽ അവരുടെ മനസ്സു കറിനപ്പെട്ടപോയി. പാഠനിയമം വായിക്കുമ്പോശാക്കയും ആ മുട്ടപടം നീങ്ങാതെ ഇന്നുവരെ ഇരിക്കുന്നവെല്ലോ; അതു ക്രിസ്തുവിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. 15 മോശയുടെ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ മുട്ടപടം ഇന്നേയോളം അവരുടെ ഹ്യാത്യത്തിനേൽക്കും കിടക്കുന്നു. 16 കർത്താവിക്കലേക്കു തിരിയുമ്പോൾ മുട്ടപടം നീങ്ങിപ്പോകും. 17 കർത്താവു ആത്മാവാകുന്നു; കർത്താവിന്റെ ആത്മാവുള്ളേട്ടതു സ്ഥാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു. 18 എന്നാൽ മുട്ടപടം നീങ്ങിയ മുഖത്തു കർത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപ്പോലെ

പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ഭാനമായി തേജസ്സിനേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു അതെ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

4 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു കരുണ ലഭിച്ചിട്ടു ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ അബൈദ്യരപ്പെടാതെ 2 ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങൾ തുജിച്ചു ഉപായം പ്രയോഗിക്കാതെയും ദൈവവചനത്തിൽ കൂടു ചേർക്കാതെയും സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ സകലമനുഷ്യരുടെയും മനസ്സാക്ഷിക്കു ഞങ്ങളെത്തന്നേ ബോധ്യമാക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കായെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 ദൈവപ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശ്രോഡിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സു കുറുടാക്കി. (അംബ് g165) 5 ഞങ്ങളെത്തന്നേ അല്ല, ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കർത്താവു എന്നും ഞങ്ങളേയോ യേശു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ ഭാസനാർ എന്നും അതേ ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. 6 ഈരുടിൽ നിന്നു വെളിച്ചു പ്രകാശിക്കേണം എന്നു അരുളിച്ചെയ്ത ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളഞ്ഞിക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങളുടെ ഹ്യോദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 എങ്കിലും ഈ അത്യന്തശക്തി ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമതെ എന്നും വരേണ്ടതിനും ഈ നിക്ഷേപം ഞങ്ങൾക്കു മണംപാത്രങ്ങളിൽ ആകുന്നു ഉള്ളതു. 8 ഞങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല; ബിശ്വമുട്ടുന്നവർ എങ്കിലും നിരാശപ്പെടുന്നില്ല; 9 ഉപദ്രവം അനുവോദിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല; വിശ്വകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചുപോകുന്നില്ല; 10 യേശുവിന്റെ ജീവൻ ഞങ്ങളുടെ ശർിരത്തിൽ വെളിപ്പേണ്ടതിനു യേശുവിന്റെ മരണം ശർിരത്തിൽ എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു. 11 ഞങ്ങളുടെ മർത്യുശർിരത്തിൽ യേശുവിന്റെ ജീവൻ വെളിപ്പേണ്ടതിനു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും യേശുനിമിത്തം മരണത്തിൽ ഏല്ലിക്കപ്പെടുന്നു. 12 അങ്ങനെ ഞങ്ങളിൽ മരണവും നിങ്ങളിൽ ജീവനും വ്യാപതിക്കുന്നു. 13 “ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ സംസാരിച്ചു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അതേ ആത്മാവു ഞങ്ങൾക്കുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു. 14 കർത്താവായ യേശുവിനെ ഉയർപ്പിച്ചവൻ ഞങ്ങളെയും യേശുവോടു കൂടെ ഉയർപ്പിച്ചു നിങ്ങളോടുകൂടു തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നുത്തും എന്നു ഞങ്ങൾ അഭിയുന്നു. 15 ക്യപ പലരിലും പെരുകി ദൈവത്തിന്റെ മഹിമക്കായി സ്ത്രോന്തം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിനു സകലവും നിങ്ങൾനിമിത്തമല്ലോ ആകുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അബൈദ്യരപ്പെടാതെ ഞങ്ങളുടെ പുരാമയുള്ള മനുഷ്യൻ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അകമേയുള്ളവൻ നാൾക്കുന്നാർ പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്നു. 17 നോടിനേരത്തെക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ ലഘുവായ കഷ്ടം അത്യന്തം അനവധിയായി തേജസ്സിന്റെ നിത്യഘനം ഞങ്ങൾക്കു കിടുവാൻ ഹേതുവാകുന്നു. (അംബിos g166) 18 കാണുന്നതിനെ അല്ല, കാണാത്തതിനെ അതേ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കാണിരിക്കുന്നു; കാണുന്നതു താൽക്കാലികം, കാണാത്തത്തോ നിത്യം. (അംബിos g166)

5 കൂടാരമായ ഞങ്ങളുടെ ഭൗമവെനം അഴിത്തുപോയാൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത നിത്യവെനമായി ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമായോരു കെട്ടിടം ഞങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടാനു അറിയുന്നു. (Athios p166) 2 ഈ കൂടാരത്തിൽ ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നഗരാധിക്രമം ഉടപ്പുള്ളവരായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ 3 സ്വർഗ്ഗീയമായ ഞങ്ങളുടെ പാർപ്പിടം അതിനു മീതെ ധർപ്പാൻ വാഞ്ചിക്കുന്നു. 4 ഉരിവാനല്ല മർത്യുമായതു ജീവനാൽ നിങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിനു മീതെ ഉടപ്പാൻ ഇച്ചിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ ഈ കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടതോളം ഭാരപ്പെട്ടു തെരഞ്ഞുന്നു. 5 അതിനായി ഞങ്ങളെ ഒരുക്കിയതു ആത്മാവിനെ അച്ചാരമായി തന്നിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നേ. 6 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും ദയവുപ്പെട്ടു ശരിരത്തിൽ വസിക്കുവോൾ ഒക്കയും കർത്താവിനോടു അകനു പരദേശികൾ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നു. 7 കാഴ്ചയാൽ അല്ല വിശ്വാസത്താലും ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നതു. 8 ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ദയവുപ്പെട്ടു ശരിരം വിട്ടു കർത്താവിനോടുകൂടെ വസിപ്പാൻ അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ശരിരത്തിൽ വസിച്ചാലും ശരിരം വിട്ടാലും ഞങ്ങൾ അവനെ പ്രസാർപ്പിക്കുന്നവർ ആകുവാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. 10 അവനവൻ ശരിരത്തിൽ ഇരിക്കുവോൾ ചെയ്തതു നല്ലതാകില്ലും തീയതാകില്ലും അതിനു തകവെള്ളം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസന്നതിന്റെ മുമ്പാകെ വെളിപ്പേടേണ്ടതാകുന്നു. 11 ആകയാൽ കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണം എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും ഞങ്ങൾ മനസ്സിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു; എന്നാൽ ദൈവത്തിനു ഞങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷികളില്ലും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എന്ന് ആശിക്കുന്നു. 12 ഞങ്ങൾ പിനൊയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ നിങ്ങളോടു ശ്രദ്ധിക്കയല്ല, ഹ്യായം നോക്കിട്ടും, മുഖം നോക്കിട്ടും പ്രശംസിക്കുന്നവരോടു ഉത്തരം പറവാൻ നിങ്ങൾക്കു വക ഉണ്ഡാകേണ്ടതിനു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കാരണം തരികയും ചെയ്യുന്നതു. 13 ഞങ്ങൾ വിവരമാർ എന്നുവരികിൽ ദൈവത്തിനും സുഖവായമുള്ളവർ എന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾക്കും ആകുന്നു. 14 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്നഹം ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നു; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിച്ചിരിക്കു എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും 15 ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി തങ്ങൾക്കായിട്ടു തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു ഉയരിക്കുവന്നായിട്ടു തന്നേ ജീവിക്കേണ്ടതിനു അവൻ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ഇനുമുതൽ ആരെയും ജയപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല; ക്രിസ്തുവിനെ ജയപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലും ഇനിമേൽ അങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല. 17 ഒരുത്തൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നു; പഴയതു കഴിഞ്ഞുപോയി, ഇതാ, അതു പുതുതായി തിർന്നിരിക്കുന്നു. 18 അതിനൊക്കെയും ദൈവം തന്നേ കാരണഭൂതന്ന്; അവൻ നമ്മ ക്രിസ്തുമുലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു, നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 19 ദൈവം ലോകത്തിനു ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു പോന്നു. ഈ നിരപ്പിന്റെ വചനം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭരമേഘിച്ചമിരിക്കുന്നു. 20 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി സ്ഥാനാപതികളായി ദൈവത്തോടു നിരന്നു കൊൾവിൻ എന്നു ക്രിസ്തുവിനു പകരം അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു ദൈവം ഞങ്ങൾ മുഖാന്തരം

പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. 21 പാപം അറിയാത്തവനെ, നാം അവനിൽ ദൈവത്തിനേർ നീതി ആക്രോണ്ടതിനു, അവൻ നമ്മക്കു വേണ്ടി പാപം ആകി.

6 നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിനേർ ക്യപ ലഭിച്ചതു വ്യർത്ഥമായിത്തീരുതു എന്നു തെങ്ങൾ സഹപ്രവൃത്തിക്കാരായി നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 “പ്രസാദകാലത്തു ഞാൻ നിനക്കു ഉത്തരം അരുളി; രക്ഷാദിവസത്തിൽ ഞാൻ നിനെ സഹായിച്ചു” എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെഴുന്നുവെള്ളോ. ഇപ്പോൾ ആകുന്ന സുപ്രസാദകാലം; ഇപ്പോൾ ആകുന്ന രക്ഷാദിവസം. 3 ശുശ്രൂഷക്കു ആക്രോഷപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിനു തെങ്ങൾ ഒന്നിലും ഇടർച്ചുക്കു ഹേതു കൊടുക്കാതെ സകലത്തിലും തെങ്ങളെത്തന്നേ 4 ദൈവത്തിനേർ ശുശ്രൂഷകനാരായി കാണിക്കുന്നു; ബഹുസഹിഷ്ണന്ത, കഷ്ടം, ബുദ്ധിമുട്ടു, സകടം, തല്ലു, 5 തടവു, കലഹം, അഖ്യാനം, ഉറക്കിളേപ്പു, പട്ടിണി, നിർമ്മലത, പരിജ്ഞാനം, 6 തീർഘക്ഷമ, ദയ, പരിശുഖ്യാത്മാവു, നിർവ്വാജസന്നഹം, സത്യവചനം, ദൈവശക്തി 7 എന്നിവയിലും ഇടത്തും വലത്തും നീതിയുടെ ആയുജ്ഞൾ ധർച്ചക്രോണഭാഗം 8 മാനാപമാനങ്ങളും ദുഷ്കീർത്തിസൽക്കിർത്തികളും അനുഭവിച്ചും ചതിയനാരെന്നിട്ടും സത്യവാനാർ, 9 ആരും അറിയാത്തവരെന്നിട്ടും എല്ലാവരും നല്പവന്നും അറിയുന്നവർ, മരിക്കുന്നവരെന്നിട്ടും ഇതാ, തെങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു; ശ്രിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെന്നിട്ടും കൊല്ലപ്പെടാത്തവർ; 10 ദേശവിതരങ്കിലും എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുന്നവർ; ദരിദ്രരങ്കിലും പലരെയും സന്യനർ ആക്കുന്നവർ; ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ എക്കിലും എല്ലാം കൈവശമുള്ളവരായിത്തന്നേ. 11 അല്ലയോ കൊരിന്തുരേ, തെങ്ങളുടെ വായി നിങ്ങളോടു തുറന്നിരിക്കുന്നു; തെങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യം വിശാലമായിരിക്കുന്നു. 12 തെങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾക്കു ഇടുക്കമെല്ലു, നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യങ്ങളിൽ അതേ ഇടുക്കമുള്ളതു. 13 ഇതിനു പ്രതിഫലമായി നിങ്ങളും വിശാലതയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 14 നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോടു ഇണയല്ലപ്പിന കൂടരുതു; നീതിക്കും അധർമ്മതിനും തമിൽ എന്തോരു ചേർച്ച? വെളിച്ചത്തിനും റൂളോടു എന്തോരു കൂട്ടായ്മ? 15 ക്രിസ്തുവിനും ബെലിയാലിനും തമിൽ എന്നു പൊരുത്ത? അല്ല, വിശ്വാസിക്കു അവിശ്വാസിയുമായി എന്നു ഓഹരി? 16 ദൈവാലയത്തിനു വിഗ്രഹങ്ങളോടു എന്നു യോജ്യത? നാം ജീവനുള്ള ദൈവത്തിനേർ ആലയമണ്ണോ. “ഞാൻ അവതിൽ വസിക്കയും അവരുടെ ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈവവും അവർ എന്നിക്കു ജനവും ആകും” എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെഴുന്നു. 17 അതുകൊണ്ട് “അവരുടെ നടവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വേർപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെഴുന്നു; അശുഖ്യമായതു ഒന്നും തൊടരുതു; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു 18 നിങ്ങൾക്കു പിതാവും നിങ്ങൾ എനിക്കു പുത്രനാരും പുത്രിമാരും ആയിരിക്കും” എന്നു സർവ്വഗക്തനായ കർത്താവു അരുളിച്ചെഴുന്നു.

7 പ്രിയമുള്ളവരെ, ഈ വാദത്തെങ്ങൾ നമ്മക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം ജയത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കമ്പഡിവും നീകി നമ്മത്തന്നേ വെടിപ്പാകി ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ തികേച്ചുക്കൊൾക്ക. 2 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ തെങ്ങൾക്കു

ଲୁଙ୍କ ତରୁବିଳ; ତଣେଶ ଅନ୍ତରୋଦ୍ଦୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଯଂ ଚେତ୍ୟତିକ୍ରିପ୍ତ, ଅନ୍ତରୟୁଂ କେନ୍ଦ୍ରତତୀକ୍ରିପ୍ତ, ଅନ୍ତରୋଦ୍ଦୁ ଓଷ୍ଠୁ ବେଳୀଚ୍ଛାତିକ୍ରମିପ୍ଲୁ. ୩ କୁର୍ଦ୍ଦ ବିଡିପ୍ରାଗମ୍ଭ ତାଙ୍କ ଲୁହ ପଠ୍ୟାନ୍ତକୁ; ରୁହିଚ୍ଛୁ ମରିପ୍ରାଗୁ ରୁହିଚ୍ଛୁ ଜୀବିପ୍ରାଗୁ ନିଜେଶ ତଣେଭ୍ୟୁଦ ହୃଦୟତେଜିତ ଲୁହିକବୁନ୍ଦ ଏକୁ ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟତଥିବା ପଠ୍ୟାନ୍ତକ୍ରମିପ୍ଲୋ. ୪ ନିଜେଜ୍ୱୋଦ ଏଗିକବୁନ୍ତ ପ୍ରାଗତ୍ୟଂ ବଲିତକୁ; ନିଜେଭେଳକବୁନ୍ତିଚ୍ଛୁତ୍ୱ ଏବେଳ୍ପ ପ୍ରଶାସ ବଲିତକୁ; ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସଂକ୍ଷେପ ନିର୍ବିତ୍ତିରିକବୁନ୍ଦ ତଣେଭ୍ୟୁଦ ସକଳ କଷ୍ଟତଥିଲୁହ ସନ୍ତୋଷଂ ଏଗିକବୁ କବିତେତିରିକବୁନ୍ଦ. ୫ ତଣେଶ ମକରୋନ୍ଧ୍ୟାଯିତ ଏତତିଯ ଶେଷପ୍ରୁଦ ତଣେଭ୍ୟୁଦ ଜୟତେତିନ୍ଦ ଉକ୍ତ ସୁବମଲ୍ଲ ଏଲ୍ଲାବିଧତିଲୁହ କଷ୍ଟମତେ ଉଣ୍ଡାଯତକୁ; ପୁରୁତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧଂ, ଅକତତ୍ ଦେଇ. ୬ ଏକିଲୁହ ଏଲ୍ଲିତଵର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଲ୍ଲିକବୁନ ଦେଇବା ତୀରତାସିରେଳ ବରବିଗାତ ତଣେଭେଳ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଲ୍ଲିଚ୍ଛୁ. ୭ ଅବେଳ୍ପ ବରବିଗାତ ମାତ୍ରମଲ୍ଲ, ଆବନ୍ଦ ନିଜେଭେଳକବୁନ୍ଦ ଲାଗିଚ୍ଛୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସତତାଲୁହିକୁଦ; ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ବାନ୍ଧରୁଯା ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ବିଲାପବ୍ୟୁ ଏଗିକକାରୁନ୍ତ ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ଏରିବ୍ୟୁ ତଣେଜ୍ୱୋଦ ଅନ୍ତିଚ୍ଛୁତିଗାତ ତାଙ୍କ. ଅନ୍ତକେକବୁନ୍ଦ ତାଙ୍କ ଅଧିକମାତ୍ର ସନ୍ତୋଷିଚ୍ଛୁ. ୮ ତାଙ୍କ ଲେବଗତତାତ ନିଜେଭେଳ ଦ୍ୱାବିଲ୍ଲିଚ୍ଛୁ ଏକୁ ବରିକିଲୁହ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିକବୁନ୍ଦିଲ୍ଲ; ଅନ୍ତ ଲେବଗଂ ନିଜେଭେଳ କୁଗିଯିବେରତେତକଷେତ୍ରିଲୁହ ଦ୍ୱାବିଲ୍ଲିଚ୍ଛୁ ଏକୁ କାଣ୍ଡାନ୍ତକୁବୁନ୍ଦ ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁ ଏକିଲୁହ ଲ୍ଲୋଭ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁ ଏକିଲୁହ ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁ ଏକିଲୁହ ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁ. ୧୦ ଦେଇବହିତପ୍ରକାରମୁନ୍ତ ଦ୍ୱାବଂ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପଂ ଦ୍ୱାବତ ମାନସାନରତେତ ରକ୍ଷକାରୀ ଦ୍ୱାବିଚ୍ଛୁ ଉତ୍ସବାକବୁନ୍ଦ; ଲୋକତତିର୍କ ଦ୍ୱାବମେ ମରଣରେତ ଉତ୍ସବାକବୁନ୍ଦ. ୧୧ ଦେଇବହିତପ୍ରକାର ନିଜେଶକବୁନ୍ଦାଯ ଲ୍ଲା ଦ୍ୱାବଂ ଏତ୍ର ଉତ୍ସବାହଂ, ଏତ୍ର ପ୍ରତିବାଦଂ, ଏତ୍ର ନୀରସଂ, ଏତ୍ର ଦେଇ, ଏତ୍ର ବାରତ, ଏତ୍ର ଏରିବ୍ୟୁ, ଏତ୍ର ପ୍ରତିକାରଂ ନିଜେଭ୍ୟୁତ ଜଗିଲ୍ଲିଚ୍ଛୁ; ଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟତିତ ନିଜେଶ ନିରମଲମାର ଏକୁ ଏଲ୍ଲାବିଧତିଲୁହ କାଣିଲ୍ଲିରିକବୁନ୍ଦ. ୧୨ ତାଙ୍କ ନିଜେଶକବୁ ଏଶୁତିଯତୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଯ ଚେତ୍ୟତବନ୍ଦିମିତନ ଅନ୍ତା, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଯ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁଵର ନିମିତତବ୍ୟମଲ୍ଲ, ତଣେଶକବୁ ବେଳିତ୍ୟୁନ୍ତ ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ଉତ୍ସବାହଂ ଦେଇତତିର ମୁଖ୍ୟାକ ନିଜେଭ୍ୟୁଦ ହନ୍ତିତ ବେଳିପ୍ରେଣେତିନ୍ଦ ତାଙ୍କ. ୧୩ ଅନ୍ତକେକବୁନ୍ଦ ତଣେଶକବୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସଂ ବନ୍ଦିତିକବୁନ୍ଦ; ତଣେଭ୍ୟୁଦ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସମାଶିକ ତୀରତାସିରେଳ ମନଧିନ୍ଦ ନିଜେଭେଳମଲ୍ଲାବରାଲୁହ ତଣ୍ଟିପ୍ଲୁ ବନ୍ଦିତିକବୁନ୍ଦ ଅବନ୍ଦ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଯ ସନ୍ତୋଷିଚ୍ଛୁ ଏକିଲ୍ଲା ପୋଯିକ୍ରିପ୍ତ; ତଣେଶ ନିଜେଜ୍ୱୋଦ ସକଳପ୍ରୁଦ ସତ୍ୟମାତ୍ର ପଠ୍ୟାନ୍ତକ୍ରମିପ୍ଲୋ ତୀରତାସିନ୍ଦ ତଣେଶ ପ୍ରଶାନ୍ତିତ ସତ୍ୟମାତ୍ର ବନ୍ଦ ଏବେଳ ଲାଗିଲ୍ଲିଚ୍ଛୁ ଏକିଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟତିଲୁହ ଅବେଳ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଯ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁ ଏକିଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟତିଲୁହ ଦେଇରେପ୍ଲାବାନ ହନ୍ତିତ ତାଙ୍କ. ୧୬ ନିଜେଭେଳ ସଂବନ୍ଧିଚ୍ଛୁ ଏଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟତିଲୁହ ଦେଇରେପ୍ଲାବାନ ହନ୍ତିତ ତାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷିକବୁନ୍ଦ.

୮ ସହୋଦରମାରେ, ମକରୋନ୍ଧ୍ୟାସଭକ୍ଷରକବୁ ଲାଗିଚ୍ଛୁ ଦେଇବକ୍ଷୁପ ତଣେଶ ନିଜେଜ୍ୱୋଦ ଅନ୍ତିଚ୍ଛୁତିକବୁନ୍ଦ. ୨ କଷ୍ଟତ ଏକ କରିନ ଶୋଯନାତିତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାପିଚ୍ଛୁଂ

അവരുടെ സന്തോഷസമ്പദിയും മഹാദാരിദ്ര്യവും ധാരാളം ഒരദായും കാണിപ്പാൻ
 കാരണമായിത്തീർന്നു. 3 വിശുദ്ധമാരുടെ സഹായത്തിനുള്ള ധർമ്മവും കൂട്ടായ്മയും
 സംബന്ധിച്ചു അവർ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു 4
 പ്രാപ്തിപോലെയും പ്രാപ്തിക്കു മീതയും സ്വമേധയായി കൊടുത്തു എന്നതിനു
 താൻ സാക്ഷി. 5 അതും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ല; അവർ മുന്നെ
 തങ്ങളെത്തന്നേൻ കർത്താവിനും പിന്നെ ദൈവേഷ്വത്തിനോത്തവള്ളും ഞങ്ങൾക്കും
 ഏലിച്ചു. 6 അങ്ങനെ തീരെനാം ആരംഭിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ
 ധർമ്മഗ്രഹണവരെ നിവർത്തിക്കേണം എന്നു ഞങ്ങൾ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 7
 എന്നാൽ വിശ്വാസം, വചനം, പരിജ്ഞാനം, പുർണ്ണജാഗ്രത, ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം
 ഉങ്ങനെ എല്ലാറില്ലും നിങ്ങൾ മുന്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ധർമ്മകാര്യത്തിലും
 മുന്തിവരുവിൻ. 8 താൻ ക്ലീനയായിട്ടും, മറുള്ളവരുടെ ജാഗ്രതക്കാണ്ഡ
 നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയും ശ്രാധന ചെയ്യേണ്ടതിനുത്തേ
 പറയുന്നതു. 9 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സന്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും
 അവന്റെ ഭാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സന്പന്നൻ ആകേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ നിമിത്തം
 ദരിദ്രനായിത്തിർന്ന കൃപ നിങ്ങൾ അഭിയുന്നുവെല്ലോ. 10 താൻ ഇതിൽ എന്റെ
 അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതുതരുന്നു; ചെയ്യവാൻ മാത്രമല്ല, താല്പര്യപ്പെടുവാനുംകൂടെ ഒരു
 ആണ്ഡ മുന്നെ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച നിങ്ങൾക്കു ഇതു യോഗ്യം. 11 എന്നാൽ
 താല്പര്യപ്പെടുവാൻ മനസ്സാരുകം ഉണ്ടായതുപോലെ നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിക്കു
 തത്തവള്ളും നിവൃത്തി ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയും അനുഷ്ഠിപ്പിക്കും.
 12 ഒരുത്തനു മനസ്സാരുകം ഉണ്ടാക്കിൽ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതുപോലെയല്ല
 പ്രാപ്തിയുള്ളതുപോലെ കൊടുത്താൽ അവനു ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കും. 13
 മറുള്ളവർക്കു സുഖിക്ഷവും നിങ്ങൾക്കു ദുർഭിക്ഷവും വരേണ്ട എന്നല്ല സമത്വം
 വേണം എന്നതേ. 14 സമത്വം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവെള്ളും അവരുടെ സുഖിക്ഷം
 നിങ്ങളുടെ ദുർഭിക്ഷത്തിനു ഉതകേണ്ടതിനു ഇക്കാലം നിങ്ങൾക്കുള്ള സുഖിക്ഷം
 അവരുടെ ദുർഭിക്ഷത്തിനു ഉതകട്ട. 15 “എറെ പെറുക്കിയാവനു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
 കുറെ പെറുക്കിയാവനു കുറവും കണ്ണില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
 തന്നേ. 16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തീരെനാംിന്റെ ഹ്യത്യത്തിലും ഈ ജാഗ്രത
 നല്കിയ ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതം. 17 അവൻ അപേക്ഷ കൈകൈകാണ്ഡ എന്നു
 മാത്രമല്ല, അത്യുത്സാഹിയാകയാൽ സ്വമേധയായി നിങ്ങളുടെ അടക്കാലേക്കു
 പുറപ്പെടു. 18 ഞങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ ഒരു സഹോദരനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു;
 സുവിശേഷസംബന്ധമായുള്ള അവന്റെ പുകഴച സകലസക്രിയിലും പരനിരിക്കുന്നു.
 19 അത്യുമല്ല, കർത്താവിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനൊയ്യും നമ്മുടെ മനസ്സാരുകം
 കാണിപ്പാനൊയ്യും ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ നടക്കുന്ന ഈ ധർമ്മകാര്യത്തിൽ
 അവൻ ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതായക്കാരനൊയി സംകളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും
 അകുന്നു. 20 ഞങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ഈ ധർമ്മഗ്രഹണരകാര്യത്തിൽ ആരും ഞങ്ങളെ
 അപാരാദം പരയാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് 21 ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മുന്നാക
 മാത്രമല്ല മനുഷ്യരുടെ മുന്നാകയയും യോഗ്യമായതു മുൻകരുതുന്നു. 22 ഞങ്ങൾ
 പലതിലും പലപ്പോഴും ശ്രാധനചെയ്തു ഉത്സാഹിയായി കണ്ണും ഇപ്പോഴോ തനിക്കു

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദൈഹം പെരുക്കുകയാൽ അത്യുസാഹിയായുമിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരനെയും അവരോടുകൂടെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 തീരൊസ് എനിക്കു കുട്ടാളിയും നിങ്ങൾക്കായിട്ടു കുട്ടാവേലക്കാരനും ആകുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരനാർ സഭകളുടെ ദുതനാരും ക്രിസ്തുവിനു മഹത്യവും തനേ. 24 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും നിങ്ങളെച്ചാലി തങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസക്കും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം സഭകൾ കാണിക്കുകൊടുപ്പിൻ.

9 വിശ്വാദമാർക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന ദ്രവ്യശേഖരത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ലെല്ലാ. 2 അബായ കിഴാഞ്ഞമുതൽ ഒരുജ്ഞിയിരിക്കുന്നു എന്നു എന്നു എന്നു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു മക്കദോന്യരോടു പ്രശംസിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ മനസ്സാരുക്കം എന്നു അറിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ എരിവു മികപേർക്കും ഉത്സാഹകാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 3 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു തങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസ ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യർത്ഥമാകാതെ എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ ഒരുജ്ഞിയിരിക്കേണ്ടതിനു തനേ എന്നു സഹോദരനാരെ അയച്ചുതു. 4 അഡ്വക്ഷിൽ പക്ഷ മക്കദോന്യർ എന്നോടുകൂടെ വരികയും നിങ്ങളെ ഒരുജ്ഞാത്തവരായി കാണുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്നല്ല തങ്ങൾ തനേ ഈ അതിരെയും നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോകുമല്ലോ. 5 ആകയാൽ സഹോദരനാർ തങ്ങൾക്കു മുമ്പായി അഞ്ചോടു വരികയും നിങ്ങൾ മുമ്പെ വാദത്തം ചെയ്ത അനുഗ്രഹം പിശുക്കായിട്ടു അനുഗ്രഹമായിട്ടു ഒരുജ്ഞിയിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മുസ്വകുട്ടി ഒരുക്കിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനു അവരോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ ആവശ്യം എന്നു തങ്ങൾക്കു തോനി. 6 എന്നാൽ ലോദ്മായി വിതെക്കുന്നവൻ ലോദ്മായി കൊയ്യും; ധാരാളമായി വിതെക്കുന്നവൻ ധാരാളമായി കൊയ്യും എന്നു ഓർത്തുകൊർവ്വിൻ. 7 അവനവൻ ഹ്യാദയത്തിൽ നിശ്വയിച്ചതുപോലെ കൊടുക്കേണ്ട സജടത്തോടെ അരുതു; നിർബ്ബന്ധത്താലുമരുതു; സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എപ്പോഴും പുർണ്ണത്യപ്തിയുള്ളവരായി സകല സൽപ്പവ്യതിയിലും പെരുകി വരുമാറു നിങ്ങളിൽ സകലക്കൂപരയും പെരുക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തൻ ആകുന്നു. 9 “അവൻ വാരിവിതി ദരിദ്രനാർക്കു കൊടുക്കുന്നു; അവരെന്ന് നീതി എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുപല്ലോ. (ശിഖ 165) 10 എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവനു വിത്തും ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഹാരവും നല്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ വിതയും നല്കി പൊലിപ്പിക്കയും നിങ്ങളുടെ നീതിയുടെ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 11 ഈങ്ങനെ ദൈവത്തിനു തങ്ങളാൽ സ്നേഹത്രം വരുവാൻ കാരണമായിരിക്കുന്ന ഉദാര്യം ഒക്കയും കാണിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ സകലത്തിലും സന്ധനമാർ ആകും. 12 ഈ നടത്തുന്ന ധർമ്മശേഖരം വിശ്വാദമാരുടെ ബാധിമുട്ടു തിർക്കുന്നതുമല്ലാതെ ദൈവത്തിനു അനവധി സ്നേഹത്രം വരുവാൻ കാരണവും ആകുന്നു. 13 ഈ സഹായത്താൽ തെളിയുന്ന സിഖത ഹേതുവായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ സീക്രിച്ച അനുസരണംനിമിത്തവും അവരോടു എല്ലാവരോടു നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന കുട്ടായ്മയുടെ ഉദാര്യം നിമിത്തവും അവർ ദൈവത്തെ മഹത്യപൂട്ടുത്തു. 14 നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ

ദൈവക്യപറിമിതതം അവർ നിങ്ങളെ കാണ്ടാൻ വാഞ്ചിച്ചു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും. 15 പരഞ്ഞുതീരാത്ത ഭാനു നിമിത്തം ദൈവത്തിനു സ്ത്രോത്രം.

10 നിങ്ങളുടെ സമക്ഷത്തു താഴ്മയുള്ളവൻ എന്നും അകലത്തിരിക്കുന്ന നിങ്ങളോടു

ഡയരപ്പെടുന്നവൻ എന്നുമുള്ള പറലാസായ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിഞ്ചേ സാമ്പത്തയും ശാന്തതയും ഓർപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 എങ്ങൻ ജയത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന ചിലരോടു ധിരത കാണിപ്പാൻ ഞാൻ ഭാവിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ വണ്ണിതമായ ഡയരും കാണിപ്പാൻ ഇടവരതുതു എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 3 എങ്ങൻ ജയത്തിൽ സഖവിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ജയപ്രകാരം പോരാടുന്നില്ല. 4 എങ്ങളുടെ പോരിഞ്ഞ ആയുധങ്ങളോ ജയിക്കണമ്പൾ അല്ല, കോട്ടക്കൽ ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയുള്ളവ തനേ. 5 അവയാൽ എങ്ങൻ സകല്പങ്ങളും ദൈവത്തിഞ്ഞ പരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയർച്ചയും ഇടിച്ചുകളിൽ, 6 നിങ്ങളുടെ അനുസരണം തികഞ്ഞു വരുമ്പോൾ എല്ലാ അനുസരണക്കേടിനും പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ രഘുദിയുമിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുറമെയുള്ളതു നോക്കുന്നു, 7 താൻ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നു രൂത്തൻ ഉച്ചിതിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നപോലെ എങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എന്നു അവൻ പിന്നയും നിരൂപിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളിവാനല്ല പണിവാനതേ കർത്താവു എങ്ങൻ തന്നെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു നേരു അധികം പ്രശംസിച്ചാലും ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല. 9 ഞാൻ ലേവനങ്ങളെക്കാണു നിങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നരുതു. 10 അവൻഞ്ഞ ലേവനങ്ങൾ മനവും ഉറുവും ഉള്ളവ തനേ; ശരീരസന്നിധിയോ ബലപ്രിനവും വാക്കു നിന്ത്യവുമതേ എന്നു ചിലർ പറയുന്നുവെല്ലോ. 11 അകലെയിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങൻ ലേവനങ്ങളാൽ വാക്കിൽ എങ്ങനെയുള്ളവരോ അരിക്കത്തിരിക്കുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിയിലും അങ്ങനെയുള്ളവർ തനേ എന്നു അങ്ങനെത്തവൻ നിരൂപിക്കുന്നു. 12 എങ്ങളെത്തനേ ഫ്രാഡിക്കുന്ന ചിലരോടു എങ്ങളെത്തനേ ചേർത്തൊരുമ്പാനോ ഉപമിപ്പാനോ തുനിയുന്നില്ല; അവർ തങ്ങളാൽ തനേ തങ്ങളെ അളക്കുകയും തങ്ങളോടു തനേ തങ്ങളെ ഉപമിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകാണു തിരിച്ചിറിവുള്ളവരല്ല. 13 എങ്ങളോ അളവില്ലാത്തവള്ളമല്ല, നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം എത്തുമാറു ദൈവം എങ്ങൻ എങ്ങൻ അളന്നുതന അതിഞ്ഞ അളവിനു ഒത്തവള്ളമതേ പ്രശംസിക്കുന്നതു. 14 എങ്ങൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം എത്താതെ അതിർ കടന്നു പോകുന്നു എന്നല്ല; ക്രിസ്തുവിഞ്ഞ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു എങ്ങൻ എങ്ങൻ വിശ്വാസം വർഖിച്ചാൽ എങ്ങളുടെ അതിരിനുകത്തു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അത്യന്തം വലുതായ ഫലം പ്രാപിപ്പാനും 16 മറ്റൊരുത്തെഞ്ഞ അതിരിനുകത്തു സാധിച്ചതിൽ പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു അപ്പുറത്തുള്ള തിക്കുകളോളം സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാനും ആശിക്കയെത്തേ ചെയ്യുന്നു. 17 പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ

പ്രശംസിക്കേട്. 18 തന്നെത്താൻ പുകഴ്ത്തുനവന്മല്ല കർത്താവു പുകഴ്ത്തുനവനത്രെ കൊള്ളാക്കുന്നവൻ.

- 11** നിങ്ങൾ എൻ്റെ പകൽ അസാരം ബുദ്ധിഹീനത പൊറുത്തുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു; അതേ, നിങ്ങൾ എന്നെ പൊറുത്തുകൊള്ളുന്നവല്ലോ. 2 ഞാൻ നിങ്ങളെല്ലക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ എരിവോടെ എരിയുന്നു; ഞാൻ കുംതു എന്ന ഏകപുരുഷനു നിങ്ങളെ നിർമ്മലകന്യകയായി എപ്പിപ്പാൻ വിവാഹനിശയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ സർപ്പം ഹായെ ഉപായത്താൽ ചതിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു കുംതുവിനോടുള്ള ഏകാഗ്രതയും നിർമ്മലതയും വിട്ടു വഷഭായിപ്പോകുമോ എന്നു ഞാൻ ദേപ്പെടുന്നു. 4 ഒരുത്തൻ വന്നു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാത്ത മറ്റാരു യേശുവിനെ പ്രസംഗിക്കയോ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാത്ത വേരാരു ആത്മാവൈകിലും നിങ്ങൾ കൈകൈകാളിത്ത വേരാരു സുവിശേഷമെങ്കിലും ലഭിക്കയോ ചെയ്യുന്നോൾ നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതു ആശ്വര്യം. 5 ഞാൻ അതിഗ്രേഷംതയുള്ള അപ്പാസ്തലമാരകകാൾ ഒട്ടും കുറഞ്ഞതവന്മല്ല എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നു. 6 ഞാൻ വാക്സാമർത്ഥമില്ലാത്തവൻ എകിലും പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവന്മല്ല; ഞങ്ങൾ അതു നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും എല്ലാവിധതിലും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 7 അരല്ലുകിൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്കു സൗജന്യമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഉയരേണ്ടതിനു എന്നെത്തന്നേ താഴ്ത്തുകയാൽ പാപം ചെയ്തുവോ? 8 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ഞാൻ മറ്റു സഭകളെ കവർന്നു അവരോടു ചെലവിനു വാങ്ങി. 9 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ മുട്ടുണ്ടായാറെ ഞാൻ ഒരുത്തനെന്നയും ഭാരപ്പെടുത്തിയില്ല. മക്കനോന്തിൽനിന്നു വന സഹോദരനാൽ അതേ എൻ്റെ മുട്ടു തീർത്തതു. ഞാൻ ഒരുവിധേനയും നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീരാതവണ്ണം സുകഷിച്ചു, മേലാലും സുകഷിക്കും. 10 എന്നില്ലെങ്കിൽ കുംതുവിന്റെ സത്യത്താണ് അവായച്ചേരണങ്ങളിൽ ഈ പ്രശംസ എന്നിക്കു ആരും ഇല്ലാതാക്കുകയില്ല. 11 അതു എന്തുകൊണ്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിക്കായ്ക്കൊണ്ടോ? ദൈവം അറിയുന്നു. 12 എന്നെ നിമിപ്പാൻ കാരണം അനേകിക്കുന്നവർക്കു കാരണം അരുത്തുകളയേണ്ടതിനു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു മേലാലും ചെയ്യും; അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെപ്പോലെ അവരെ കാണുന്നു. 13 ഇങ്ങനെന്നയുള്ളവർ കളുത്തപ്പാസ്തലമാർ, കപടവേലക്കാർ, കുംതുവിന്റെ അപ്പാസ്തലമാരുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നവരതേ; അതു ആശ്വര്യവുമല്ല; 14 സാത്താൻ താനും വെളിച്ചുവെള്ളവർ വേഷം ധരിക്കുന്നവല്ലോ. 15 ആകയാൽ അവൻ്റെ ശുശ്രൂഷകാർ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷകാരുടെ വേഷം ധരിച്ചാൽ അതിശയമല്ല; അവരുടെ അവസാനം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ഒത്തതായിരിക്കും. 16 ആരും എന്നെ ബുദ്ധിഹീനൻ എന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു; വിചാരിച്ചാലോ ഞാനും അല്ലോ പ്രശംസക്കേണ്ടതിനു ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെയെങ്കിലും എന്നെ കൈകൈകാൾവിൻ. 17 ഞാൻ ഈ സംസാരിക്കുന്നതു കർത്താവിന്റെ ഹിതപ്രകാരമല്ല, പ്രശംസിക്കുന്ന ഈ അതിഡേയര്യത്തോടെ ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെ അതേ സംസാരിക്കുന്നതു. 18 പലരും ജയപ്രകാരം പ്രശംസിക്കയാൽ ഞാനും പ്രശംസിക്കും. 19 നിങ്ങൾ

ബുദ്ധിമാനാർ ആകയാൽ ബുദ്ധിപീനരെ സന്നോഷത്തോടെ പൊറുക്കുന്നുവെല്ലോ. 20 നിങ്ങളെ ഒരുവൻ അടിമപ്പട്ടത്തിയാലും ഒരുവൻ തിന്നുകളഞ്ഞതാലും ഒരുവൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടപോയാലും ഒരുവൻ അഹംകരിച്ചാലും ഒരുവൻ നിങ്ങളെ മുഖത്തു അടിച്ചാലും നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നുവെല്ലോ. 21 അതിൽ എങ്ങൾ ബലഹിനരായിരുന്നു എന്നു എന്ന മാനംകൈ പറയുന്നു. എന്നാൽ ആരൈകിലും ദൈരുപ്പട്ടനു കാര്യത്തിൽ-എന്ന ബുദ്ധിപീനനായി പറയുന്നു-എന്നും ദൈരുപ്പട്ടനു. 22 അവർ എബോയരോ? എന്നും അതേ; അവർ തിസ്രായേലുരോ? എന്നും അതേ; അവർ അബോഹാമിരെന്ന് സന്തതിയോ? എന്നും അതേ; 23 ക്രിസ്തുവിരെന്ന് ശുശ്രൂഷകാരോ? -എന്ന ബുദ്ധിമേമമായി സംസാരിക്കുന്നു-എന്ന അധികം; എന്ന ഏറ്റവും അധികം അഭ്യാസിച്ചു, അധികം പ്രാവശ്യം തടവിലായി, അനവധി അടിക്കാണ്ഡു, പലപ്പോഴും പ്രാണഭയത്തിലായി; 24 ദയഹൃദയത്തിൽ എന്ന ഒന്നു കുറയ നാല്പതു അടി അഭ്യാസവട്ടംകൊണ്ഡു; 25 മുന്നുവട്ടം കോലിനാൽ അടിക്കാണ്ഡു; ഒരിക്കൽ കല്ലേറക്കാണ്ഡു, മുന്നുവട്ടം ക്രമപ്പെട്ടത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടു, ഒരു രാപ്പകൽ വെള്ളിത്തിൽ കഴിച്ചു. 26 എന്ന പലപ്പോഴും യാത്ര ചെയ്തു; നദികളിലെ ആപത്തു, കളഞ്ഞാരാലുള്ള ആപത്തു, സ്വജനത്താലുള്ള ആപത്തു, ജതികളാലുള്ള ആപത്തു, പട്ടണത്തിലെ ആപത്തു, കട്ടിലെ ആപത്തു, കടലിലെ ആപത്തു, കളഞ്ഞിപ്പോരാദരമാരാലുള്ള ആപത്തു; 27 അഭ്യാസം, പ്രയാസം, പലവട്ടം ഉറക്കിപ്പും, പെപദാഹം, പലവട്ടം പട്ടിണി, ശീതം, സഹത് 28 എന്നീ അസാധാരണസംഗതികൾ ഭവിച്ചതു കൂടാതെ എന്നിക്കു ദിവസേന സർവ്വസക്കേളയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്താഭാരം എന്ന തിരക്കും ഉണ്ടു്. 29 ആർ ബലഹിനനായിട്ടു എന്ന ബലഹിനനാകാതെ ഇരിക്കുന്നു? ആർ ഇടരിപ്പോയിട്ടു എന്ന അഴലാതിരിക്കുന്നു? 30 പ്രശംസിക്കേണമെങ്കിൽ എന്നെന്ന ബലഹിനതസംബന്ധിച്ചു എന്ന പ്രശംസിക്കും. 31 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിരെ ദൈവവും പിതാവുമായി എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്ന ഭോഷ്കല്പ പറയുന്നതു എന്നിയുന്നു. (അംഗ165) 32 ദമസ്കൊസിലെ അരേതാരാജാവിരെന്ന് നാടുവാഴി എന്ന പിടിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചു, ദമസ്കപട്ടണത്തെ കാവൽ വെച്ചു കാത്തു. 33 എന്നാൽ അവർ എന്ന മതിലിലുള്ള ഒരു കിളിവാതിക്കവഴിയായി ഒരു കൊട്ടയിൽ ഇറക്കിവിട്ടു, അങ്ങനെ എന്ന അവൻരെന്ന് കയ്യിൽനിന്നു തെറ്റി ഓടിപ്പോയി.

12 പ്രശംസിക്കുന്നതിനാൽ പ്രയോജനമില്ല എങ്കിലും അതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എന്ന കർത്താവിരെന്ന് ദർശനങ്ങളെല്ലയും വെള്ളിപ്പാടുകളെല്ലയും കുറിച്ചു പാവാൻ പോകുന്നു. 2 ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ എന്ന അറിയുന്നു: അവൻ പതിനാലു സംവത്സരം മുന്നെ മുന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ എന്നു എന്ന അറിയുന്നില്ല, ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നുമറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 3 ആ മനുഷ്യൻ പരിസ്വയാളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നു എന്ന അറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 4 മനുഷ്യനു ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും പറഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വാക്കുകളെ അവൻ കേടു എന്നു എന്ന അറിയുന്നു. 5 അവനെക്കുറിച്ചു എന്ന പ്രശംസിക്കും; എന്നെക്കുറിച്ചു എന്നെന്ന ബലഹിനതകളിൽ അല്ലാതെ എന്ന പ്രശംസിക്കയില്ല. 6 എന്ന പ്രശംസിപ്പാൻ വിചാരിച്ചാലും മുഖനാകയില്ല; സത്യമല്ലോ പറയുന്നതു; എങ്കിലും

എനെ കാണുന്നതിനും എൻ്റെ വായിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതിനും മീതെ അതും എനെക്കുറിച്ചു നിരുപ്പിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു ഞാൻ അടങ്ങുന്നു. 7 ബെജിപ്പാടുകളുടെ അധിക്യത്താൽ ഞാൻ അതിയായി നിഗമിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ എനിക്കു ജഡത്തിൽ ഒരു ശുലം തന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിഗമിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു എനെ കുത്തുവാൻ സാത്താൻ്റെ ഭൂതനെ തന്നേ. 8 അതു എനെ വിട്ടു നീഞ്ഞേണ്ടതിനു ഞാൻ മുന്നു വട്ടം കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 9 അവൻ എന്നോടു: എൻ്റെ ക്യപ നിന്നക്കുമതി; എൻ്റെ ശക്തി ബലഹിന്തയിൽ തിക്കണ്ണുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അകയാൽ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ശക്തി എൻ്റെമേൽ അവസിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ അതിസന്നാഹത്തോടെ എൻ്റെ ബലഹിന്തകളിൽ പ്രശാംസിക്കും. 10 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി ബലഹിന്ത, കയ്യേറം, ബുദ്ധിമുട്ട്, ഉപദേശം, ദൈരുകാം എന്നിവ സഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ബലഹിന്തനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ ശക്തനാകുന്നു. 11 ഞാൻ മുഖനായിപ്പോയി; നിങ്ങൾ എനെ നിർബന്ധിച്ചു; നിങ്ങൾ എനെ ഫ്രാഡിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; ഞാൻ ഏതുമില്ല എകിലും അതിഗ്രേഷംതയുള്ള അപൂസ്തലമാരിൽ ഒട്ടു കുറഞ്ഞതവന്നു. 12 അപൂസ്തലമെൻ്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണ സഹിഷ്ണുതയിലും അടയാളങ്ങളാലും അതഭൂതങ്ങളാലും വീരപ്രവർത്തികളാലും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടുവന്നുവെള്ളോ. 13 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തിർന്നില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ ശ്രേഷ്ഠം സാക്കെള്ളകാൾ നിങ്ങൾക്കു എത്താനിൽ കുറവു വന്നു? ഈ അന്യായം ക്ഷമിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 ഈ മുന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തിരുക്കയുംില്ല; നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെയല്ല നിങ്ങളെത്തന്നേ ഞാൻ അനേകിക്കുന്നു; മകൾ അമ്മയപ്പുമാർക്കല്ല അമ്മയപ്പുമാർ മകൾക്കായിട്ടുണ്ടോ ചരതിക്കേണ്ടതു. 15 ഞാൻ അതിസന്നാഹത്തോടെ നിങ്ങളുടെ ജീവന്നു വേണ്ടി ചെലവിട്ടുകയും ചെലവായ്പോകയും ചെയ്യും. ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികമായി സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എനെ അല്ലമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? 16 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തിർന്നില്ല എകിലും ഉപായിയാകയാൽ കഴശലംകാണ്ടു നിങ്ങളെ കൈവശമാകി എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. 17 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചവരിൽ വല്ലവനെക്കാണ്ടു നിങ്ങളോടു വല്ലതും വഞ്ചിച്ചടക്കത്തുവോ? 18 ഞാൻ തീതൊസിനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, അ സഹോദരനെയും കൂടെ അയച്ചിരുന്നു; തീതൊസ് നിങ്ങളോടു വല്ലതും വഞ്ചിച്ചടക്കത്തുവോ? തങ്ങൾ നടന്നതു അതേ അത്മാവിൽ അല്ലയോ? അതേ കാൽച്ചുവടകളിൽ അല്ലയോ? 19 ഇതുനേരം തങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പ്രതിവാദിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ? ദൈവത്തിനുംവാകെ ക്രിസ്തുവിൽ അകുന്നു തങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു; പ്രിയമുള്ളവരെ, സകലവും നിങ്ങളുടെ ആത്മീകവർദ്ധനക്കായിട്ടുണ്ടെന്നു. 20 ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ ഇഷ്ടിക്കാത്തവിധത്തിൽ നിങ്ങളെ കാണുകയും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടിക്കാത്ത വിധത്തിൽ എനെ കാണുകയും ചെയ്യുമോ എന്നും പിണകം, ഇർഷ്യ, ക്രോധം, ശാര്യം, ഏഷ്ണി, കുശുകുശുപ്പു, നിഗളം, കലഹം എന്നിവ ഉണ്ടാകുമോ എന്നും 21 ഞാൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ എൻ്റെ ദൈവം എനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ താഴ്ത്തുവാനും പാപംചെയ്തിട്ടു തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച അശുദ്ധി, ദുർനടപ്പു,

ആശ്കാമം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പടാത്ത പലരെയും ചൊല്ലി വേദിപ്പാനും സംഗതിവരുമോ എന്നും ഞാൻ ദയപ്പെടുന്നു.

13 ഈ മുന്നാം പ്രാവശ്യം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടക്കത്തെ വരുന്നുണ്ടു്. “രണ്ടു് മുന്നു സാക്ഷികളുടെ വാമമാഴിയാൽ ഏതുകാര്യവും ഉറപ്പുകു” 2 ഞാൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ: ഞാൻ വീണ്ടും വനാൽ കഷമികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞത്തുപോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ദുരത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ആ പാപം ചെയ്തവരോടും മറ്റൊരുവരോടും മുൻകുട്ടി പറയുന്നു. 3 ക്രിസ്തു എന്നിൽ സംസാരിക്കുന്നു എന്നതിനു നിങ്ങൾ തുന്നു അനേകിക്കുന്നുവല്ലോ. അവൻ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ബലഹീനന്നല്ല, നിങ്ങളിൽ ശക്തൻ തന്നേ. 4 ബലഹീനതയാൽ അവൻ ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവശക്തിയാൽ ജീവിക്കുന്നു; തന്ത്രജ്ഞം അവനിൽ ബലഹീനർ എക്കിലും അവനോടു കൂടെ ദൈവശക്തിയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ എന്നു നിങ്ങളെള്ളത്തനേ പരിക്ഷിപ്പിൻ; നിങ്ങളെള്ളത്തനേ ശോധനചെയ്വിൻ. നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നുവരികിൽ, യേശുക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങളെള്ളത്തനേ അറിയുന്നില്ലയോ? 6 തെങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ ഒരു ദോഷവും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു തെങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; തെങ്ങൾ കൊള്ളാകുന്നവരായി തോന്നേണ്ടതിന്നല്ല, തെങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ എന്നപോലെ ഇരുന്നാലും നിങ്ങൾ നന്ന ചെയ്യേണ്ടതിനന്തേ. 8 സത്യത്തിനു അനുകൂലമല്ലാതെ സത്യത്തിനു പ്രതികൂലമായി തെങ്ങൾക്കു ഒന്നും കഴിവില്ലല്ലോ. 9 തെങ്ങൾ ബലഹീനരും നിങ്ങൾ ശക്തരും ആയിരിക്കുന്നോൾ തെങ്ങൾ സന്നോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ യമാസ്യാന്തര്യത്തിനായി തന്നേ തെങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 10 അതുനിമിത്തം ഞാൻ വന്നെത്തിയാൽ ഇടിച്ചുകളിവാനല്ല പണിവാനത്രെ കർത്താവു തന്ന അധികാരത്തിനു തക്കവല്ലോ വണ്ണിതം പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു ദുരത്തുന്നിനു ഇതു എഴുതുന്നു. 11 തീർച്ചയും, സഹാദരിയാരെ, സന്നോഷിപ്പിൻ; യമാസ്യാനപ്പട്ടവിൻ; ആശസിച്ചുകൊർവ്വിൻ; ഏകമന്നുള്ളജ്ഞവരാകുവിൻ; സമാധാനത്തോടെ ഇരിപ്പിൻ; എന്നാൽ സന്നേഹത്തിനേറ്റയും സമാധാനത്തിനേറ്റയും ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 12 വിശുദ്ധചൃംബന്നകൊണ്ടു അനേകാനും വന്നും ചെയ്വിൻ. 13 വിശുദ്ധയാർ എല്ലാവരും നിങ്ങൾക്കു വന്നനാ ചെണ്ടുന്നു. 14 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂപയും ദൈവത്തിന്റെ സന്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കു.

ഗലാത്യർ

1 മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ല മനുഷ്യനാല്ലെല്ല യേശുക്രിസ്തുവിനാല്ലും അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച പിതാവായ ദൈവത്താല്ലുമത്രെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലാസും 2 കുടദയുള്ള സകല സഹോദരരായും ഗലാത്യസംബന്ധക്കു എഴുതുന്നതു; 3 പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിന്നും നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇപ്പോഴത്തെ ദുഷ്ടലോകത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്രൈസ്തവതിനു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം തന്നെത്താൻ ഏപ്പിച്ചുകൊടുത്തവനായി നമ്മുടെ (അംഗ 4:165) 4 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. 5 അവനു എന്നെന്നേക്കും മഹത്യം. ആമേൻ. (അംഗ 4:165) 6 ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ക്രൂപയാൽ നിങ്ങളെ വിജിച്ചവനെ വിട്ടു നിങ്ങൾ ഇത്രവേഗത്തിൽ വേരൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്കു മറയുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആഗ്രഹപ്പെടുന്നു. 7 അതു വേരൊരു സുവിശേഷം എന്നല്ല, ചിലർ നിങ്ങളെ കലകി ക്രിസ്തുവിൻ്റെ സുവിശേഷം മരിച്ചുകളവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതേ. 8 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനു വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ ആകട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദുർനാകളട്ടു നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 9 ഞങ്ങൾ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പിന്നെയും പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കൈകെക്കാണു സുവിശേഷത്തിനു വിപരീതമായി ആരക്കില്ലും നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 10 ഇപ്പോൾ ഞാൻ മനുഷ്യരെയോ ദൈവത്തെയോ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു? അല്ല, ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ നോക്കുന്നുവോ? ഇന്നും ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ഭാസനായിരിക്കയില്ല. 11 സഹോദരരാറെ, ഞാൻ അറിയിച്ച സുവിശേഷം മാനുഷമല്ല എന്നു നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. 12 അതു ഞാൻ മനുഷ്യരോടു പ്രാഹിച്ചിട്ടില്ല പർച്ചിട്ടുമില്ല, യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ വെളിപ്പാടിനാൽ അന്തേ പ്രാപിച്ചതു. 13 യെഹൂദമതത്തിലെ എൻ്റെ മുന്നത്തെ നടപ്പ് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ ദൈവത്തിൻ്റെ സഭയെ അത്യന്തം ഉപദേശിച്ചു മുടികയും 14 എൻ്റെ പിത്യപാരനവരുത്തെത്തക്കുവിച്ചു അത്യന്തം എറിവേറി, എൻ്റെ സുജനത്തിൽ സമ്പ്രായകാരായ പലരെക്കാലും യെഹൂദമതത്തിൽ അധികം മുതിരുകയും ചെയ്തുപോന്നു. 15 എങ്കിലും എൻ്റെ ജനനം മുതൽ എന്ന വേർത്തിരിച്ചു തന്റെ ക്രൂപയാൽ വിശ്വിതിക്കുന്ന ദൈവം 16 തന്റെ പുത്രനെക്കുവിച്ചുള്ള സുവിശേഷം ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അറിയിക്കേണ്ടതിനു അവനെ എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ മാംസരക്തങ്ങളോടു ആലോചിക്കയേണ്ടാണെന്നു 17 എന്നിക്കു മുന്നെ അപ്പോസ്റ്റലനായവരുടെ അടുക്കൽ യെരുശലേമിലേക്കു പോകയോ ചെയ്യാതെ നേരെ അറബിയിലേക്കു പോകയും തമസ്കാസിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. 18 മുവാണ്ഡു കഴിഞ്ഞിട്ടു കേഫാവുമായി മുവപരിചയമാകേണ്ടതിനു യെരുശലേമിലേക്കു പോയി പതിനെണ്ണുംബിവസം അവനോടുകൂടെ പാർത്തു. 19 എന്നാൽ കർത്താവിൻ്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ അല്ലാതെ അപ്പോസ്റ്റലനാരിൽ വേരൊരുത്തനെയും കണ്ടില്ല. 20 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു ഭോഷ്കൾ എന്നതിനു ദൈവം സാക്ഷി. 21 പിന്നെ ഞാൻ സുരിയ കിലിക്കു ഭിക്ഷുകളിലേക്കു

പോയി. 22 തെരുവുകളിലെ ക്രിസ്തുസഭകൾക്കോ ഞാൻ മുവപരിചയം ഇല്ലാത്തവൻ ആയിരുന്നു; 23 മുണ്ട് നമ്മു ഉപദേശിച്ചവൻ താൻ മുണ്ട് മുടിച്ച വിശ്വാസത്തെ ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം 24 അവർ കേട്ടു എന്നെഴുണ്ടി ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി.

2 പതിനാലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ബർനബാസുമായി തീരെതാസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വീണ്ടും തെരുശലേമിലേക്കു പോയി. 2 ഞാൻ ഒരു വെളിപ്പാടു അനുസരിച്ചതേ പോയതു; ഞാൻ ഓടുന്നതോ ഓടിയതോ വെറുതേ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷം അവരോടു, വിശേഷാൽ പ്രമാണികളോടു വിവരിച്ചു. 3 എൻ്റെ കൂടെയുള്ള തീരെതാസ തവനൻ എങ്കിലും പതിപ്പേദന ഏല്ലാൻ അവനെ ആരും നിർബന്ധിച്ചില്ല. 4 അതോ, നൃഥംത്വവന കളഞ്ഞുപോദരമാർ നിമിത്തമായിരുന്നു; അവർ നമ്മു അടിമപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നോക്കുവാൻ നൃഥംത്വവനിരുന്നു. 5 സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം നിങ്ങളോടുകൂടെ നിലനിൽക്കേണ്ടതിനു തങ്ങൾ അവർക്കു ഒരു നാഴികപോലും വഴിക്കേണ്ടതില്ല. 6 പ്രമാണികളായവരോ അവർ പണം എങ്ങനെയുള്ളേവർ ആയിരുന്നാലും എനിക്കു എത്തുമില്ല; ദൈവം മനുഷ്യരുൾ മുഖം നോക്കുന്നില്ല; പ്രമാണികൾ എനിക്കു ഒന്നും ഗഹിപ്പിച്ചതനില്ല. 7 നേരു മരിച്ചു പരിപ്പേദനയുടെ അപ്പോസ്റ്റലത്വത്തിനായി പത്രാസിനോടുകൂടെ വ്യാപരിച്ചവൻ ജാതികൾക്കായി എന്നോടുകൂടെയും വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടു 8 പത്രാസിനു പതിപ്പേദനക്കാരുടെ ഇടയിലെ സുവിശേഷജോഷണം എന്നപോലെ എനിക്കു അഗചർമ്മക്കാരുടെ ഇടയിലെ സുവിശേഷജോഷണം 9 രേമേലിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തുണ്ടുകളായി എല്ലാപ്പെട്ടിരുന്ന യാക്കോഡും കേഫാവും യോഹനനാനും തങ്ങൾ ജാതികളുടെ ഇടയിലും അവർ പതിപ്പേദനക്കാരുടെ ഇടയിലും സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനുകൂലും എനിക്കു ബർനബാസിനും കുട്ടായ്മയുടെ വലക്കെ തന്നു. 10 ദരിദ്രരു തങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളുന്നു എന്നു മാത്രം അവർ പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 എന്നാൽ കേഫാവു അഭേദ്യക്കുയിൽ വന്നാറെ അവനിൽ കൂറ്റം കാണുകയാൽ ഞാൻ അഭിമുഖമായി അവനോടു എതിർത്തുന്നിനു. 12 യാക്കോഡിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു ചിലർ വരും മുണ്ട് അവൻ ജാതികളോടുകൂടെ തിനു പോന്നു; അവർ വന്നപ്പോഴോ അവൻ പതിപ്പേദനക്കാരെ ദയപ്പെട്ടു പിന്നവാങ്ങി പിതിഞ്ഞു നിന്നു. 13 ശേഷം തെരുവുമരാറും അവനോടു കൂടെ കപടം കാണിച്ചതുകൊണ്ടു ബർനബാസും അവരുടെ കപടത്താൽ തെറ്റിപ്പോവാൻ ഇടവനു. 14 അവർ സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം അനുസരിച്ചു ചൊയ്യായി നടക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു ഞാൻ എല്ലാവരും കേൾക്കെ കേഫാവിനോടു പറഞ്ഞു; തെരുവനായ നീ തെരുവമര്യാദപ്രകാരമല്ല ജാതികളുടെ മര്യാദപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ജാതികളെ തെരുവമര്യാദ അനുസരിപ്പാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതു എന്തു? 15 നാം സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള പാപികളില്ല, തെരുവമരാറത്തെ; 16 എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താല്ലൂതെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവ്യതികളാൽ മനുഷ്യൻ നീതികർക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കോണ്ടു നാമും

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാലെല്ല ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ തന്നെ നീതികർക്കപ്പേടേണ്ടതിനു ക്രിസ്തുവേദഗൂഹവിൽ വിശ്വസിച്ചു; ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജയവും നീതികർക്കപ്പെടുകയില്ലെല്ലാം. 17 എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ നീതികരണം അനേകശിക്കയിൽ നാമും പാപികൾ എന്നു വരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരാൻ എന്നോ? ഒരുന്നാളും അല്ല. 18 ഞാൻ പൊളിച്ചതു വിണ്ടും പണിതാൽ ഞാൻ ലാഘവകരാൻ എന്നു എന്നെന്നത്തനേ തെളിയിക്കുന്നു. 19 ഞാൻ ദൈവത്തിനൊന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണത്താൽ ന്യായപ്രമാണ സംബന്ധമായി മരിച്ചു. 20 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂഷികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല ക്രിസ്തുവത്രെ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ ജയത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതോ എന്നെന്ന സ്ഥനവിച്ചു എന്നിക്കു വേണ്ടി തന്നെന്നതാൽ ഏപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപ്രവൃത്തകലുള്ള വിശ്വാസത്താലും ജീവിക്കുന്നതു 21 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷേപ വ്യാമാവാക്കുന്നില്ല ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതിവരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചതു വെറുതെയെല്ലാം.

3 ഈ ബൃഥിയില്ലാത്ത ഗലാത്യരേ, യേശുക്രിസ്തു ക്രൂഷികപ്പെട്ടവനായി നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനു മുന്നിൽ വരെചുകിട്ടിയിരിക്കു നിങ്ങളെ ക്ഷുദ്രംചെയ്തു മയക്കിയതു ആർ? 2 ഞാൻ ഇതൊന്നു മാത്രം നിങ്ങളോടു ഗമിപ്പാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവു ലഭിച്ചതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേടുതിനാലോ? 3 നിങ്ങൾ ഇത് ബൃഥികെട്ടുവരോ? ആത്മാവുകൊണ്ടു ആരംഭിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ജയംകൊണ്ടോ സമാപിക്കുന്നതു? ഇത് എല്ലാം വെറുതെ അനുഭവിച്ചുവോ? 4 വെറുതെ അതേ എന്നു വരികിൽ. 5 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനെ നല്കി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വീരപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗത്താലോ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു? 6 അബോഹാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നുണ്ടെല്ലാം. 7 അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ അതേ അബോഹാമിന്റെ മകൾ എന്നു അറിവിൻ. 8 എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസംമൂലം ജാതിക്കളെ നീതികർക്കുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു മുൻകണ്ടിട്ടും; “നിന്നിൽ സകലജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” എന്നുള്ള സുവിശേഷം അബോഹാമിനോടു മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ചു. 9 അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസിയായ അബോഹാമിനോടുകൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. 10 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എവരും ശാപത്തിന് കീഴാക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണപുന്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കയും ചെയ്വാൻ തക്കവെള്ളം അതിൽ നിലനിൽക്കാത്തവൻ എല്ലാം ശപികപ്പെട്ടവൻ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവെല്ലാം. 11 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ആരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതികർക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതു സ്പഷ്ടം; “നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും” എന്നെല്ലാം ഉള്ളതു. 12 ന്യായപ്രമാണത്തിനോ വിശ്വാസമല്ല ആയാരമായിരിക്കുന്നതു; “അതു ചെയ്യുന്നവൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും” എന്നുണ്ടെല്ലാം. 13 “മരത്തിനേൽ തുഞ്ഞുന്നവൻ എല്ലാം ശപികപ്പെട്ടവൻ” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു നമ്മക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നു നമ്മ വിലെക്കു വാങ്ങി. 14 അബോഹാമിന്റെ

അനുഗ്രഹം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ജാതികൾക്കു വരെണ്ടതിനു നാം ആത്മാവെന്ന വാദത്തവിഷയം വിശ്വാസത്താൽ പ്രാപിപ്പാൻ തന്നേ. 15 സഹോദരിയാരെ, എന്ന് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ഒരു ദ്രോഹാന്തം പറയാം: ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിയമം ആയാലും അതിനു ഉറപ്പു വന്നശേഷം ആരും ദുർഖ്യലമാക്കുകയോ അതിനോടു വല്ലതു കൂട്ടിക്കല്ലിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 16 എന്നാൽ അബ്രാഹാമിനും അവരുടെ സന്തതിക്കും വാദത്തഞ്ചൾ ലഭിച്ചു; സന്തതികൾക്കും എന്നു അനേകരെക്കുറിച്ചുണ്ട്, നിന്നും സന്തതിക്കും എന്നു ഏകനേകക്കുറിച്ചതേ പറയുന്നതു; അതു ക്രിസ്തു തന്നേ. 17 എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യമോ: നാനുറ്റിമുപ്പതു ആൺഡു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഉണ്ടായ ന്യായപ്രമാണം വാദത്തത്തെ നീക്കുവാൻ തക്കവെള്ളും അതു ദൈവം മുമ്പു ഉറപ്പുകൾ നിയമത്തെ ദുർഖ്യലമാക്കുന്നില്ല. 18 അവകാശം ന്യായപ്രമാണത്താൽ എങ്കിൽ വാദത്തത്താലല്ല വരുന്നതു; അബ്രാഹാമിനോ ദൈവം അതിനെ വാദത്തം മുലം നല്കി. 19 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം എന്തിനു? വാദത്തം ലഭിച്ച സന്തതിവരുവോളും അതു ലംഘനങ്ങൾ നിമിത്തം കൂട്ടിച്ചേർത്തതും ആത്മാർ മുഖാന്തരം മദ്യസ്ഥൻറെ കയ്യിൽ ഏല്ലിച്ചതുമാത്രേ. 20 ഒരുത്തൻ മാത്രം എങ്കിൽ മദ്യസ്ഥൻ വേണ്ടിവരികയില്ല; ദൈവമോ ഒരുത്തൻ മാത്രം. 21 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം ദൈവവാദത്തഞ്ചൾക്കു വിരോധമോ? ഒരുന്നാളും അല്ല; ജീവിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നോരു ന്യായപ്രമാണം നല്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം വാസ്തവമായി നീതിക്കു ആധാരമാകുമായിരുന്നു. 22 എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു വാദത്തം യേശുക്രിസ്തുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ ലഭിക്കേണ്ടതിനു തിരുവെഴുത്തു എല്ലാവരുത്തും പാപത്തിന് കീഴടക്കുകളെന്നതു. 23 വിശ്വാസം വരുംമുണ്ടെന്ന നമ്മുണ്ടുവാനിരുന്ന വിശ്വാസത്തിനായിക്കൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിക്കീഴ് അടച്ചു സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. 24 അങ്ങനെ നാം വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു നടത്തുവാൻ നമുക്കു ശ്രിശൂപാലകനായി ഭവിച്ചു. 25 വിശ്വാസം വന്ന ശ്രേഷ്ഠമോ നാം ഇന്നി ശ്രിശൂപാലകൻറെ കീഴിൽ അല്ല. 26 ക്രിസ്തുയേശുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ നീങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മകൾ ആകുന്നു. 27 ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സന്നാനം ഏറ്റിത്തുടർന്ന നീങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രെ. 28 അതിൽ ദയഹൃദയം തയന്നും എന്നില്ല, ഭാസനും സ്വത്രനും എന്നില്ല, ആൺനും പെൺനും എന്നുമില്ല; നീങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രെ. 29 ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എങ്കിലോ നീങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയും വാദത്തപ്രകാരം അവകാശികളും ആകുന്നു.

4 അവകാശി സർവ്വത്തിനും യജമാനൻ എങ്കിലും ശ്രിശൂവായിരിക്കുന്നേടതോളം ഭാസനെക്കാശർ ഒരും വിശേഷതയുള്ളവല്ല, 2 പിതാവു നിശ്ചയിച്ച അവധിയോളം രക്ഷക്കണാർക്കും ശൃംഗാരിപ്പാരകക്കണാർക്കും കീഴ്ചപ്പട്ടവന്തേ എന്നു എന്നാൽ പറയുന്നു. 3 അതുപോലെ നാമും ശ്രിശൂകൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ആദി പാംജ്ഞളിന് കീഴ് അടിമപ്പട്ടിരുന്നു. 4 എന്നാൽ കാലസന്ധുർഭ്ലവന്നപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ചവനായി ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴ് ജനിച്ചവനായി നിയോഗിച്ചയച്ചതു 5 അവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴുള്ളവരെ വിലെക്കു വാങ്ങിട്ടു നാം പുത്രത്വം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. 6 നീങ്ങൾ മകൾ ആക്കൊണ്ടു അണ്ണു

പിതാവേ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വപുത്രൻ്റെ അത്മാവിനെ ദൈവം നമ്മുടെ ഹ്യദയങ്ങളിൽ അയച്ചു. 7 അങ്ങനെന്ന നീ ഇന്തി ഭാസന്മാ പുത്രന്റെ: പുത്രനെക്കിലോ ദൈവഹിതത്താൽ അവകാശിയും ആകുന്നു. 8 എന്നാൽ അന്നു നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അറിയാതെ സ്വഭാവത്താൽ ദൈവങ്ങളാത്തവർക്കു അടിമപ്പട്ടിരുന്നു. 9 ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും വിശ്രഷ്ടാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുമിരിക്കു നിങ്ങൾ പിന്നെയും ബലഹിനവും ദിനവുമായ ആദിപാഠങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു അവെക്കു പുതുതായി അടിമപ്പട്ടവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 10 നിങ്ങൾ ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കാലങ്ങളും ആണ്ടുകളും പ്രമാണിക്കുന്നു. 11 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അഭ്യാസിച്ചതു വരുത്തെത്തായി എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടുന്നു. 12 സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങളേപ്പോലെ ആക്കയാൽ നിങ്ങളും എന്നെപ്പോലെ ആകുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോടു ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല. 13 ഞാൻ ശർഖത്തിലെ ബലഹിനത്തിനിത്തം ഒന്നാമതു നിങ്ങളോടു സുവിശ്രഷ്ടം അറിയിപ്പാൻ സംഗതിവന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 14 എൻ്റെ ശർഖസംബന്ധമായി നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ പരിക്ഷനിമിത്തം നിങ്ങൾ നിന്നയോ വരുപ്പോ കാണിക്കാതെ ദൈവദൃതനേപ്പോലെ, ക്രിസ്തുയേശുവിനേപ്പോലെ എന്നെ കൈകൈകാൾക്കയരെ ചെയ്തതു. 15 നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യപ്രശംസ എവിടെ? കഴിയും എകിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു ചുന്നെടുത്തു എനിക്കു തരുമായിരുന്നു എന്നതിനു ഞാൻ സാക്ഷി. 16 അങ്ങനെയിരിക്കു നിങ്ങളോടു സത്യം പറകകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിപ്പോയോ? 17 അവർ നിങ്ങളെക്കിഴു എൻഡിവു കാണിക്കുന്നതു ഗുണത്തിനായിട്ടില്ല; നിങ്ങളും അവരെക്കുണ്ടിഴു എൻഡിവു കാണിക്കേണ്ടതിനു അവർ നിങ്ങളെ പുറത്തിട്ടു അടച്ചുകളിവാൻ ഇച്ചിക്കയെത്തെ ചെയ്യുന്നതു. 18 ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല എപ്പായ്പോഴും നില കാര്യത്തിൽ എൻഡിവു കാണിക്കുന്നതു നന്നു. 19 ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉരുവാക്കുവോളും ഞാൻ പിന്നെയും പ്രസവവേദനപ്പട്ടനവരായ എൻ്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, 20 ഇന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇരുന്നു എൻ്റെ ശശ്വം മാറ്റുവൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എകിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുണ്ടിഴു വിഷമിക്കുന്നു. 21 ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴിൽപ്പാൻ ഇച്ചിക്കുന്നവരെ, നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നില്ലയോ? 22 എന്നോടു പറിവൻ. അഭ്യാഹാമിനു രണ്ടു പുത്രനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുവൻ ദാസി പ്രസവിച്ചവൻ, ഒരുവൻ സ്വത്രത പ്രസവിച്ചവൻ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 23 ഭാസിയുടെ മകൻ ജയപ്രകാരവും സ്വത്രതയുടെ മകനോ വാഴത്തത്താലും ജനിച്ചിരുന്നു. 24 ഈ സാദ്യശ്രമാകുന്നു. ഈ സ്വത്രകൾ രണ്ടു നിയമങ്ങൾ അതേ; ഒന്നു സീനായ്മലയിൽനിന്നു ഉണ്ടായി അടിമകളെ പ്രസവിക്കുന്നു; അതു ഹാഗർ. 25 ഹാഗർ എന്നതു അറിവിദ്വശത്തു സീനായ്മലയെക്കുറിക്കുന്നു. അതു ഇപ്പോൾത്തെ യെരുശലേമിനോടു ഒക്കുന്നു; അതു തന്റെ മകളോടുകൂടെ അടിമയിലല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു. 26 മീതെയുള്ള യെരുശലേമോ സ്വത്രതയാകുന്നു. അവർ തന്നെ നമ്മുടെ അഞ്ച്. 27 “പ്രസവിക്കാതെ മച്ചിയേ, ആന്തിക്ക; നോവുക്കിട്ടാത്തവാളേ, പൊട്ടി അർക്കുക; ഏകാകിനിയുടെ മകൾ ഭർത്താവുള്ളവളുടെ മകളെക്കാൾ അധികം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 നാമോ സഹോദരന്മാരെ, യിന്സ്ഹാക്കിനേപ്പോലെ വാഴത്തത്താൽ ജനിച്ച മകൾ ആകുന്നു. 29 എന്നാൽ അന്നു ജയപ്രകാരം ജനിച്ചവൻ

ആതമപ്രകാരം ജനിച്ചവനെ ഉപദ്രവിച്ചതുപോലെ ഇന്നും കാണുന്നു. 3 തിരുവൈഴ്യത്തോ എന്തുപറയുന്നു ഭാസിയെയും മകനെയും പുറത്താക്കികളേക്ക; ഭാസിയുടെ മകൻ സ്വത്രയുടെ മകനോടുകൂടെ അവകാശി ആകയില്ല. 31 അങ്ങനെ സഹോദരന്മാരെ, നാം ഭാസിയുടെ മകളെല്ലാം സ്വത്രയുടെ മകളേതേ.

5 സ്വാത്രയുത്തിനായിട്ടു ക്രിസ്തു നമ്മുണ്ടു നമ്മുണ്ടു സ്വത്രതരാക്കി; ആകയാൽ അതിൽ ഉരുച്ചുനില്ലിൻ; അടിമനുകത്തിൽ പിനെയും കുടുങ്ങിപ്പോകരുതു. 2 നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദം ഏറ്റാൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നു പറയാം സാധാരണയായ എന്ന് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 3 പരിച്ഛേദം ഏല്ലക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനോടും: അവൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും നിവർത്തിപ്പാൻ കടന്നെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എന്ന് എന്ന് പിനെയും സാക്ഷികരിക്കുന്നു. 4 ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെടുവാൻ ഇല്ലാക്കുന്ന നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു വേറുപെട്ടപോയി; നിങ്ങൾ കൂപയിൽനിന്നു വീണ്ടുംപോയി. 5 ഞങ്ങളോ വിശ്വാസത്താൽ നീതി ലഭിക്കും ഏന്നുള്ള പ്രത്യാശാനിവൃത്തിയെ ആത്മാവിനാൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പരിച്ഛേദനയല്ല അഗ്രചർമ്മവുമല്ല സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമത്രെ കാര്യം. 7 നിങ്ങൾ നനായി ഓടിയിരുന്നു; സത്യം അനുസരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ആർ തട്ടുത്തു കളഞ്ഞു? 8 ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെ അനുസരിപ്പിച്ചതു നിങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുന്ന പ്രവൃത്തിയല്ല. 9 അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകയില്ല എന്നു എന്ന് കർത്താവിൽ ഉരുച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ ആരായാലും ശിക്ഷാവിധി ചുമക്കും. 11 എന്നോ, സഹോദരന്മാരെ, ഇപ്പോഴും പരിച്ഛേദം പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ ഇനിയും ഉപദ്രവം സഹിക്കുന്നതു എന്തു? അങ്ങനെ ഏകിൽ കുശിരേഖ ഇടർച്ച നിങ്ങിപ്പോയില്ലോ. 12 നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ അംഗമ്പേദം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 13 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ സ്വാത്രയുത്തിനായി വിജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ സ്വാത്രയും ജയത്തിനും അവസരമാക്കുക മാത്രം ചെയ്യാതെ സ്നേഹത്താൽ അനേകാനും സേവിപ്പിൽ. 14 കുടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം. ഏന്നുള്ള ഏകവാക്യത്തിൽ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അനേകാനും കടികയും തിനുകളകയും ചെയ്താലോ ഒരുവനാൽ ഒരുവൻ ദുങ്ഗിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടവിൽ. 16 ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടപ്പിൽ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ജയത്തിരേഖ മോഹം നിവർത്തിക്കയില്ല എന്നു എന്ന് പറയുന്നു. 17 ജയാഭിലാഷം ആത്മാവിനും ആത്മാഭിലാഷം ജയത്തിനും വിരോധമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇല്ലാക്കുന്നതു ചെയ്യാതവണ്ണം അവ തമിൽ പ്രതിക്കുലമല്ലോ. 18 ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു ഏകിൽ നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കീഴുള്ളവരല്ല. 19 ജയത്തിരേഖ പ്രവൃത്തികളോ ദുർന്നടപ്പു, അശുദ്ധി, ദുഷ്കാമം, വിഗ്രഹാരാധന, 20 ആഭിചാരം, പക, പിണകം, ജാരശക, ക്രോധം, ശാര്യം, 21 ദുന്യപ്രകാശം, ഭിന്നത, അസുയ, മദ്യപാനം, വൈറിക്കുത്തു മുതലായവ എന്നു വെളിവാക്കുന്നു; ഈ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവരാജം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു എന്ന് മുന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇപ്പോഴും നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 22

ആത്മാവിശ്വ ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘകഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്രസ്തത, സൗമ്യത, 23 ഇളിയജയം; ഈ വകെക്കു വിരോധമായി ഒരു ന്യായപ്രമാണവുമില്ല. 24 ക്രിസ്തുയേശുവിനുള്ളവർ ജയത്തെ അതിശ്വ രാഗമോഹങ്ങളോടു കൂടെ കുശിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 ആത്മാവിനാൽ നാം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്യുക. 26 നാം അനേയാന്യം പോരിന്നു വിളിച്ചും അനേയാന്യം അസുയപ്പട്ടംകൊണ്ടു വ്യമാദിമാനികൾ ആകരുതു.

6 സഹോദരമാരേ, ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ലതെറ്റിലും അകപ്പട്ടപോയെങ്കിൽ ആത്മികരായ നിങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ളവനെ സൗമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ ധമാസ്ഥാനപ്പട്ടത്തുവിൻ; നീയും പരിക്ഷയിൽ അകപ്പടാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക. 2 തമിൽ തമിൽ ഭാരങ്ങളെ ചുമപ്പിൻ; ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിശ്വ ന്യായപ്രമാണം നിവർത്തിപ്പിൻ. 3 താൻ അല്ലനായിരിക്കെ മഹാൻ ആകുന്നു എന്നു ഒരുത്തൻ നിരുപ്പിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കുന്നു. 4 ഓരോരുത്തൻ താനാശ്വ പ്രവൃത്തി ശോധന ചെയ്യേടു; എന്നാൽ അവൻ തന്റെ പ്രശംസ മറ്റാരുത്തനെ കാണിക്കാതെ തനിൽ തന്നെ അടക്കി വെക്കും. 5 ഓരോരുത്തൻ താനാശ്വ ചുമടു ചുമക്കുമല്ലോ. 6 വചനം പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവനു എല്ലാനുയിലും ഓഹരി കൊടുക്കേണം. 7 വഞ്ചനപ്പടാതിരിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ പരിഹാസിച്ചുകൂടാ; മനുഷ്യൻ വിതെക്കുന്നതു തന്നെ കൊയ്യും. 8 ജയത്തിൽ വിതെക്കുന്നവൻ ജയത്തിൽനിന്നു നാശം കൊയ്യും; ആത്മാവിൽ വിതെക്കുന്നവൻ ആത്മാവിൽ നിന്നു നിത്യജീവനെ കൊയ്യും. (മനോഡ 9166) 9 നന്ന ചെയ്യകയിൽ നാം മടുത്തുപോകരുതു; തള്ളിനുപോകാണതാൽ തക്കസമയത്തു നാം കൊയ്യും. 10 ആകയാൽ അവസരം കിട്ടുപോലെ നാം എല്ലാവർക്കും, വിശ്രഷാൽ സഹവിശ്രാംഖർക്കും നന്ന ചെയ്യുക. 11 നോക്കുവിൻ: എത്ര വലിയ അക്ഷരമായി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തനെക്കൊണ്ടു തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 12 ജയത്തിൽ സുമുഖം കാണിപ്പാൻ ഇള്ളിക്കുന്നവർ ഒക്കയും ക്രിസ്തുവിശ്വ ക്രൂഷുനിമിത്തം ഉപദ്രവം സഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു മാത്രം നിങ്ങളെ പരിപ്പേരു എല്ലാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. 13 പരിപ്പേരുകാർ തന്നെയും ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ ജയത്തിൽ പ്രശംസിക്കേണം എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ പരിപ്പേരു എല്ലാൻ അവർ ഇള്ളിക്കുന്നതെയുള്ളത്. 14 എനിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിശ്വ കുശിൽ അല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരരുതു; അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിനും ക്രൂഷികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 15 പരിപ്പേരുനയല്ല അഗ്രചർമ്മവുമല്ല പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രെ കാര്യം. 16 ഈ പ്രമാണം അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവത്തിശ്വ യിസായേലിനും സമാധാനവും കരുണയും ഉണ്ടാക്കു. 17 ഈനി ആരും എനിക്കു പ്രയാസം വരുത്തരുതു; ഞാൻ യേശുവിശ്വ ചുട്ടയാളും എന്നു ശർഇത്തിൽ വഹിക്കുന്നു. 18 സഹോദരമാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിശ്വ ക്യപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കു. ആമേൻ.

എഹൈസ്യർ

1 ദൈവേഷ്ടതാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പൂസ്തലപനായ പഭലാസ് [എഹൈസോസിൽ ഉള്ള] വിശുദ്ധമാരും ക്രിസ്തുയേശുവിലെ വിശ്വാസികളുമായവർക്കു എഴുതുന്നതു; 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലെ നിങ്ങൾക്കു ക്യപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 3 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ മഹത്വം, അവൻ ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സകല ആത്മികാനുഗ്രഹത്താലും അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 4 നാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളകരും ആക്രോണ്ടതിനു അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുഖ്യ നമ്മെ അവനിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കയും 5 തിരുഹ്രിത്തതിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുമുഖവാതരം നമ്മെ ദേതട്ടുക്കേണ്ടതിനു 6 അവൻ പ്രിയനായവനിൽ നമുക്കു സാജസ്യമായി നല്കിയിരുന്നു ക്യപാമഹത്യത്തിന്റെ പുക്കൾച്ചെക്കായി സ്നേഹത്തിൽ നമ്മെ മുന്നിയമികയും ചെയ്തുവെല്ലോ. 7 അവനിൽ നമുക്കു അവന്റെ രക്തത്താൽ അതിക്രമണാളുടെ മോചനമെന്ന വീണേട്ടപ്പും ഉണ്ടു്. 8 അതു അവൻ നമുക്കു താൻ ധാരാളമായി കാണിച്ച ക്യപായനപ്രകാരം സകലജനതാനവും വിവേകവുമായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. 9 അവനിൽ താൻ മുന്നിർബ്ലൈച്ച തന്റെ പ്രസാദത്തിനു തക്കവണ്ണം തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ മർമ്മം അവൻ നമേഘാട അറിയിച്ചു. 10 അതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു എല്ലാം പിന്നെയും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന എന്നിങ്ങനെ കാലസന്ധ്യർഖ്യതയിലെ വ്യവസ്ഥക്കായിക്കൊണ്ടു് തന്നേ. 11 അവനിൽ നാം അവകാശവും പ്രാഹിച്ചു, തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ ആലോചനപോലെ സകലവും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തന്റെ നിർബ്ലൈപ്രകാരം മുന്നിയമികപ്പെട്ടതു മുന്നിൽക്കൂട്ടി ക്രിസ്തുവിൽ ആശവൈച്ചവരായ തങ്ങൾ അവന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ പുക്കൾച്ചെക്കാക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. 12 നിർബ്ലൈപ്രകാരം മുന്നിയമികപ്പെട്ടതു മുന്നിൽക്കൂട്ടി ക്രിസ്തുവിൽ ആശവൈച്ചവരായ തങ്ങൾ അവന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ ആച്ചാരമായ വാദത്തത്തിന് പരിശുഭ്യാത്മാവിനാൽ മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു. 13 അതുനിമിത്തം താനും നിങ്ങൾക്കു കർത്താവായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും സകലവിശുദ്ധമാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു്, 14 തന്റെ സുന്തജനത്തിന്റെ വീണേട്ടപ്പും വേണ്ടി തന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ പുക്കൾച്ചെക്കായിട്ടു് നമ്മുടെ അവകാശത്തിന്റെ അച്ചാരമായ വാദത്തത്തിന് പരിശുഭ്യാത്മാവിനാൽ മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു. 15 അതുനിമിത്തം താനും നിങ്ങൾക്കു കർത്താവായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും സകലവിശുദ്ധമാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു്, 16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ സ്ത്രോതരംചെയ്തു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തുംകൊണ്ടു് 17 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും മഹത്യമുള്ള പിതാവുമായവൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞനത്തിൽ ഒരു ക്ഷണത്തുംകൊണ്ടു് 18 അവന്റെ വിളിയാലുള്ള ആശ ഇന്നതെന്നും വിശുദ്ധമാരിൽ അവൻ അവകാശത്തിന്റെ മഹിമാധനം ഇന്നതെന്നും 19 അവൻ ബലത്തിന് വല്ലദാത്തത്തിന്റെ വ്യാപാരത്താൽ വിശ്വാസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി വ്യാപതിക്കുന്ന അവൻ ശക്തിയുടെ അളവറു വലിപ്പം ഇന്നതെന്നും നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 20 അങ്ങനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിലും

വ്യാപരിച്ചു അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിക്കയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു 21 എല്ലാ വാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും കർത്ത്യത്തുത്തിനും ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല വരവാനുള്ളതിലും വിജിക്കപ്പെടുന്ന സകലനാമത്തിനും അത്യുത്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും (അംഗ 165) 22 സർവ്വവും അവൻറെ കാൽക്കണ്ടിക്കാവെച്ചു അവനെ സർവ്വത്തിനും മീതെ തലയാക്കി 23 എല്ലാറിലും എല്ലാ നിരോധനവന്നു നിന്നവായിരിക്കുന്ന അവൻറെ ശരീരമായ സഭക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2 അതിക്രമങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു. 2 അവയിൽ നിങ്ങൾ മുന്നെ ഇരു ലോകത്തിന്റെ കാലഗതിയെയും ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിനും അനുസരണക്കേടിന്റെ മകളിൽ ഇപ്പോൾ വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിനും അധിപതിയായവനെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു. (അംഗ 165) 3 അവരുടെ ഇടയിൽ നാം എല്ലാവരും മുന്നെ നമ്മുടെ ജയമോഹനങ്ങളിൽ നടന്നു ജയത്തിനും മനോവികാരങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടമായതു ചെയ്തുകൊണ്ടു മറുള്ളവരെപ്പോലെ പ്രകൃതിയാൽ കോപത്തിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 4 കരുണാസ്വനന്നനായ ദൈവമേ നമ്മെ സ്വന്നപ്പിച്ച മഹാസ്വനംഹംിത്തം 5 അതിക്രമങ്ങളാൽ മരിച്ചവരായിരുന്ന നമ്മെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടുടെ ജീവിപ്പിക്കയും — കൃപയാലഭ്രെ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു — 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മുടെ കുടുംബിച്ചുള്ള വാസല്യത്തിൽ തന്റെ കൃപയുടെ അത്യുത്തമയന്ത്രത വരും കാലങ്ങളിൽ കാണിക്കേണ്ടതിനു (അംഗ 165) 7 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവനോടുകൂടുടെ ഉയിർത്തെത്തുണ്ട്ടിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. 8 കൃപയാലഭ്രോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസംമുലം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; അതിനും നിങ്ങൾ കാരണമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമത്രയാകുന്നു. 9 ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രവൃത്തികളും കാരണമല്ല. 10 നാം അവൻറെ കൈപ്പണിയായി സൽപ്പവർത്ത്തികൾക്കായിട്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു; നാം ചെയ്തുപോരേണ്ടതിനു ദൈവം അവ മുന്നൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 11 ആകയാൽ നിങ്ങൾ മുന്നെ പ്രകൃതിയാൽ ജാതികളായിരുന്നു; ജയത്തിൽ കരുംലുള്ള പരിപ്പേദന എന്നു പരിപ്പേദനകാർ എന്നു പേരുള്ളവരാൽ അഗ്രചർമ്മകാർ എന്നു വിജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; 12 അക്കാലത്തു നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ളവരും ധിന്മാനേൽപ്പാത്തവരും സംഖ്യാത്തവരും വാദത്തത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു അനുരും പ്രത്യാഗ്രയില്ലാത്തവരും ലോകത്തിൽ ദൈവമില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 13 മുന്നെ ദുരസ്ഥരായിരുന്ന നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ സമീപസ്ഥരായിത്തീർന്നു. 14 അവൻ നമ്മുടെ സമാധാനം; അവൻ ഇരുപ്പക്ഷത്തെയും ഒന്നാക്കി, ചട്ടങ്ങളാലും കല്പനകളുമായ ന്യായപ്രമാണം എന്ന ശത്രുത്വം തന്റെ ജയത്താൽ നീക്കി വേർപ്പാടിന്റെ നടപ്പുവർ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതു 15 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിക്കാണ്ടു ഇരുപ്പക്ഷത്തെയും തനിൽ ഒരേ പുതുമനുഷ്യനാക്കി സൃഷ്ടിപ്പാനും 16 കുഗ്രിനേതർവെച്ചു ശത്രുത്വം ഇല്ലാതാക്കി അതിനാൽ ഇരുപ്പക്ഷത്തെയും ഏകശ്രീരിത്തിൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പിപ്പാനും തന്നേ. 17 അവൻ വന്നു ദുരത്തായിരുന്ന നിങ്ങൾക്കു സമാധാനവും സമീപത്തുള്ളവർക്കു സമാധാനവും സുവിശേഷിച്ചു. 18

അവൻമുഖാന്തരം നമുക്കു ഇരുപക്ഷക്കാർക്കും എക്കാത്മാവിനാൽ പിതാവികലേക്കു പ്രവേശനം ഉണ്ട്. 19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇന്തി അനുഭാവും പരദേശികളുമല്ല വിശുദ്ധമാരുടെ സഹപത്രരാവും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാരുമായേ. 20 ക്രിസ്തുയേശു തന്നെ മുലകണ്ണായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെ അപ്പോസ്റ്റലമാരും പ്രവാചകമാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിനേൽക്കും പണിതിരിക്കുന്നു. 21 അവൻിൽ കെട്ടിടം മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നു കർത്താവിൽ വിശുദ്ധമന്ത്രമായി വളരുന്നു. 22 അവൻിൽ നിങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാക്കേണ്ടതിനു ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിതുവരുന്നു.

3 അതുനിമിത്തം പഞ്ചലാസ് എന്ന ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബഹുനായിരിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾക്കായി എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവക്കുപയുടെ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു 3 ഞാൻ മീതെ ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു ഒരു മർമ്മം അറിയായ്വനു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ. 4 നിങ്ങൾ അതു വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മർമ്മത്തിൽ എനിക്കുള്ള ബോധം നിങ്ങൾക്കു ശരിക്കാം. 5 ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ അവൻ്റെ വിശുദ്ധ അപ്പോസ്റ്റലമാർക്കും പ്രവാചകമാർക്കും ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ പുർവ്വകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു അറിയായ്വനിരുന്നില്ല. 6 അതോ ജാതികൾ സുവിശേഷത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൂടുവകാശികളും ഏകശർഭിരസമരും വാശത്തത്തിൽ പകാളികളും ആകേണം എന്നുള്ളതു തന്നേ. 7 ആ സുവിശേഷത്തിനു ഞാൻ അവൻ്റെ ശക്തിയുടെ വ്യാപാരപ്രകാരം എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ കൂപാദാനത്താൽ ശുഗ്രൂഷകാരനായിത്തിൽനും. 8 സകല വിശുദ്ധമാരിലും എറുവും ചെറിയവനായ എനിക്കു ജാതികളോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്രമേയധനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിപ്പാനും 9 സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിൽ അനാദികാലം മുതൽ മരണത്തുകിടന്ന മർമ്മത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ ഇന്നതെന്നു എല്ലാവർക്കും പ്രകാശിപ്പിപ്പാനുമായി ഇം കൂപ നല്കിയിരിക്കുന്നു. (അംഗ 165) 10 അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ സുർഖ്യത്തിൽ വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ ബഹുവിധമായ ഐഞ്ചാനം, 11 അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിവർത്തിച്ച അനാദിനിർബന്ധപ്രകാരം സമുഖാന്തരം അറിയായ്വരുന്നു. (അംഗ 165) 12 അവൻിൽ ആശയിച്ചിട്ടു അവകല്യാളുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു ദൈവരാവും പ്രവേശനവും ഉണ്ട്. 13 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന കഴുങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മഹത്മാക്കയാൽ അവനിമിത്തം അദൈയരുപ്പെട്ടപ്രകരുതു എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14 അതുനിമിത്തം ഞാൻ സുർഖ്യത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല കൂടുംബത്തിനും 15 പേര് വരുവാൻ കാരണമായ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുട്ടകുത്തുന്നു. 16 അവൻ തന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ ധനത്തിനു ഒത്തവണ്ണം അവൻ്റെ ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങൾ അക്കത്തെ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു ശക്തിയോടെ ബലപ്പെടേണ്ടതിനും 17 ക്രിസ്തു വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ വസിക്കേണ്ടതിനും വരും നല്കേണ്ടം എന്നും നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ വേരുന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി 18 വിതിയും നീളവും ഉയരവും ആഴവും എന്നു എന്നു സകല വിശുദ്ധമാരോടുകൂടെ ശരിപ്പാനും 19 പരിജ്ഞാനത്തെ കവിയുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ സ്നേഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരാകയും ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ

നിന്മവിനോളം നിരത്തുവതികയും വേണം എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 20 എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതിലും നിന്മക്കുന്നതിലും അത്യന്തം പരമായി ചെയ്യാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ശക്തിയാൽ കഴിയുന്നവനു 21 സദയിലും ക്രിസ്തുയേശുവിലും എന്നേക്കും തലമുറത്തലമുറയായും മഹത്തം ഉണ്ടാക്കട്ട്. ആമേൻ. (ശാഖ 165)

4 കർത്ത്യേസവനിമിത്തം ബഹുനായിരിക്കുന്ന ഞാൻ പ്രഭോയിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങളെ വിജിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം 2 പുർണ്ണവിനയത്തോടും സൗമ്യതയോടും ദിർഘക്ഷമയോടുംകൂടെ നടക്കയും സ്നേഹത്തിൽ അന്വേഷിച്ചും പൊറുക്കയും 3 അത്മാവിന്റെ ഏകൃത സമാധാനബന്ധത്തിൽ കാപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യിൻ. 4 നിങ്ങളെ വിജിച്ചപ്പോൾ ഏകപ്രത്യാശേഷകായി നിങ്ങളെ വിജിച്ചതുപോലെ ശരീരം ഒന്നു, അത്മാവു ഒന്നു, 5 കർത്താവു ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സ്നാനം ഒന്നു, എല്ലാവർക്കും മീതയുള്ളവനും 6 എല്ലാവർക്കും കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നവനും എല്ലാവർക്കും ഇരിക്കുന്നവനുമായി എല്ലാവർക്കും ദൈവവും പിതാവുമായവൻ ഒരുവൻ. 7 എന്നാൽ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാന്തതിന്റെ അളവിനും ഒത്തവണ്ണം കൂപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 അതുകൊണ്ടു: “അവൻ ബഹുമാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി ഉയരത്തിൽ കയറി മനുഷ്യർക്കു ഭാന്തജൈ കൊടുത്തു” എന്നു പറയുന്നു. 9 കയറി എന്നതിനാൽ അവൻ ഭൂമിയുടെ അധോദാഗങ്ങളിലേക്കു ഇരഞ്ഞി എന്നു വരുന്നില്ലയോ? 10 ഇരഞ്ഞിയവൻ സകലത്തെയും നിരോക്ഷണത്തിനു സ്വർഗ്ഗാധിസ്ഥാപന്മുള്ളതിനു മീതെ കയറിയവനും ആകുന്നു. 11 അവൻ ചിലരെ അപ്പാസ്തലമാരായും ചിലരെ പ്രവാചകമാരായും ചിലരെ സുവിശേഷകമാരായും ചിലരെ ഇടയമാരായും ഉപദേശാക്കമാരായും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; 12 അതു നാം എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തിലും ദൈവപുത്രനക്കുംചുള്ള പരിജ്ഞനാനത്തിലുമുള്ള ഏകൃതയും തിക്കണ്ട പുരുഷത്തുവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ധർഭതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവും പ്രാപിക്കുവോളം 13 വിശുദ്ധമാരുടെ യഥാസ്ഥാനത്തിനായുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ വേലപക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ആത്മികവർദ്ധനക്കും ആകുന്നു. 14 അങ്ങനെ നാം ഇനി മനുഷ്യരുടെ ചതിയാലും ഉപായത്താലും തന്ത്രിച്ചുകളയുന്ന തന്ത്രങ്ങളും ശിശുകൾ ആയിരിക്കാതെ 15 സ്നേഹത്തിൽ സത്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം സകലത്തിലും വളരുവാൻ ഇടയാകും. 16 ശരീരം മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നും ഏകീനോച്ചും ഓരോ അംഗത്തിന്റെ അതതു വ്യാപാരത്തിനു ഒത്തവണ്ണം ഉതവി ലഭിപ്പാനുള്ള ഏതു സമിയാലും സ്നേഹത്തിലുള്ള വർദ്ധനക്കായി അവനിൽ നിന്നു വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ സാക്ഷികൾച്ചു പറയുന്നതു എന്നെന്നാൽ: ജാതികൾ തങ്ങളുടെ വർത്തമാബുദ്ധി അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഇനി നടക്കരുതു. 18 അവർ അനധികാരികളായി അജ്ഞതാനം നിമിത്തം, ഹ്യാദയകാരിന്നും നിമിത്തം തന്നെ, 19 ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്നു അകന്നു മനം തശ്ശിച്ചു പോയവർ ആകയാൽ അത്യാഗ്രഹത്തോടെ സകല അശുദ്ധിയും പ്രവർത്തിപ്പാൻ ദുഷ്കാമതത്തിനു തങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളോ യേശുവിൽ സത്യം ഉള്ളതുപോലെ അവനെക്കുറിച്ചു കേടു അവനിൽ ഉപദേശം

ലഭിച്ചു എങ്കിൽ 21 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെയെല്ലാ പരിച്ചതു. 22 മുന്നിലത്തെ നടപ്പ് സംബന്ധിച്ചു ചതിമോഹങ്ങളാൽ വഹിച്ചായിപ്പോകുന്ന പഴയ മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു 23 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മാവു സംബന്ധമായി പുതുക്കം പ്രാപിച്ചു 24 സത്യത്തിന്റെ ഫലമായ നീതിയിലും വിശുദ്ധിയിലും ദൈവാനുരൂപമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 25 ആകയാൽ ഭോഷകു ഉപേക്ഷിച്ചു ഓരോരുത്താൻ താന്താന്തരിക്കുന്നു കൂടുകാരനോടു സത്യം സംസാരിപ്പിക്കു; നാം തമിൽ അവയവങ്ങളും. 26 കോപിച്ചാൽ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിക്കു; സുരൂൻ അസ്തമിക്കുവോളം നിങ്ങൾ കോപം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതു. 27 പിശാചിന്നു ഇടം കൊടുക്കരുതു. 28 കളളം ഇനി കക്കാതെ മുട്ടുള്ളവനും ദാനം ചെയ്യാൻ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു കൈകൊണ്ടു നല്കു പ്രവർത്തിച്ചു അഡ്വാനികയെതേരേ വേണ്ടതു. 29 കേൾക്കുന്നവർക്കു കൂപ് ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ആവശ്യംപോലെ ആത്മികവർദ്ധനക്കായി നല്കു വാക്കല്ലോതെ ആകാത്തതു ഒന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടരുതു. 30 ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭ്യാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു; അവനാലല്ലോ നിങ്ങൾക്കു വിശേഷക്കൂപ്പുനാളിനായി മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നതു. 31 എല്ലാ കൈപ്പും കോപവും ക്രോധവും കൂറ്റാരവും ദുഷ്ടനുവും സകലദുർദ്ഗണവുമായി നിങ്ങളെ വിട്ടു ശിഞ്ചുപോകടു. 32 നിങ്ങൾ തമിൽ ദയയും മനസ്സിലിവുമുള്ളവരായി ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ അന്യോന്യം ക്ഷമിപ്പിക്കു.

5 ആകയാൽ പ്രിയമകൾ എന്നപോലെ ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിക്കു. 2

ക്രിസ്തുവും നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നമ്മക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തിന്നു സൗരഭ്യവാസനയായ വഴിപാടും ധാരവുമായി അർപ്പിച്ചതുപോലെ സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിക്കു. 3 ദുർന്നടപ്പും ധാരതാരു അശുദ്ധിയും അത്യാഗ്രഹവും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പേര് പറക്കപ്പോലും അരുതു; 4 അങ്ങനെ ആകുന്നു വിശുദ്ധമാർക്കു ഉചിതം. ചീതത്തരം, പൊട്ടച്ചാൽ, കളിവാക്കു ഇങ്ങനെ ചേർച്ചയല്ലാത്തവ ഒന്നും അരുതു; സ്ത്രോതമെത്ര വേണ്ടതു. 5 ദുർന്നടപ്പുകാരൻ, അശുദ്ധൻ, വിശ്രഹാരാധിയായ ഭവ്യാഗ്രഹി ഇവർക്കു ആർക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിൽ അവകാശമില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 6 വ്യർത്ഥവാക്കുള്ളാൽ ആരും നിങ്ങളെ ചതികരുതു; ഈ വക നിമിത്തമല്ലോ ദൈവകോപം അനുസരണം കെട്ടവരുടെ മേൽ വരുന്നു. 7 നിങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടാളികൾ ആകരുതു. 8 മുന്നെ നിങ്ങൾ ഇരുളായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ കർത്താവിൽ വെളിച്ചു ആകുന്നു. 9 കർത്താവിന്നു പ്രസാദമായതു എന്തെന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു വെളിച്ചതിലുള്ളവരായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 10 സകല സദ്ഗുണവും നീതിയും സത്യവുമല്ലോ വെളിച്ചതിന്റെ ഫലം. 11 ഇരുട്ടിന്റെ നിഷ്ഠലപ്രവർത്തികളിൽ കൂട്ടാളികൾ ആകരുതു; അവയെ ശാസ്ത്രം അതേ വേണ്ടതു. 12 അവർ ശുശ്മമായി ചെയ്യുന്നതു പറവാൻ പോലും ലജ്ജയാകുന്നു. 13 അവയെ ശാസ്ത്രിക്കുവേണ്ടാണോ സകലതെത്തയും കുറിച്ചു വെളിച്ചതാൽ ഭോധം വരു; ഭോധം വരുന്നതെല്ലാം വെളിച്ചംപോലെ തെളിവല്ലോ. 14 അതുകൊണ്ടു: “ഉറങ്ങുന്നവനേ, ഉണ്ടാക്കു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽക്കു; എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കു” എന്നു ചൊല്ലുന്നു. 15 ആകയാൽ സുക്ഷ്മതേതാട, അജ്ഞാനികളായിട്ടും ഇതാനികളായിട്ടും നടപ്പാൻ നോക്കുവിന്നു.

16 ഇതു ദുഷ്കാലമാകയാൽ സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊൾവിൻ. 17 ബുദ്ധിപീനരാകാരെ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നു ശഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 18 വിജയതു കുടിച്ചു മതരാകരുതു; അതിനാൽ ദുർന്മാപ്പു ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ആത്മാവു നിറങ്ങവരായി സക്രിയത്തനഞ്ഞാലും 19 സ്ത്രുതികളാലും ആത്മിക ശിതങ്ങളാലും തമിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിനു പാടിയും കീർത്തനം ചെയ്തും 20 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ദൈവവും പിതാവുമായവനും എല്ലായ്പോഴും എല്ലാറ്റിനുവേണ്ടിയും സ്ത്രോതം ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 21 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭയത്തിൽ അന്വോന്യും കീഴപെട്ടിരിപ്പിൻ. 22 ഭാര്യമാരെ, കർത്താവിനു എന്നപോലെ സ്വന്ത് ഭർത്താക്കമാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. 23 ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവായി സഭക്കു തലയാകുന്നതുപോലെ ഭർത്താവു ഭാര്യക്കു തലയാകുന്നു. 24 എന്നാൽ സഭ ക്രിസ്തുവിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യമാരും ഭർത്താക്കമാർക്കു സകലത്തിലും കീഴടങ്ങിയിരിക്കേണെം. 25 ഭർത്താക്കമാരെ, ക്രിസ്തുവും സഭയെ സ്ത്രോഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്ത്രോഹിപ്പിൻ. 26 അവൻ അവശ്യ പചനത്തോടുകൂടിയ ജലസന്ധാനത്താൽ ബെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധികരിക്കേണ്ടതിനും 27 കറ, ചുള്ളുകം മുതലായതു എന്നും ഇല്ലാതെ സഭയെ ശുശ്രയും നിഷ്കളക്കയുമായി തനിക്കുതന്നേ തേജസ്സും മുന്നിറുത്തേണ്ടതിനും തന്നെത്താൻ അവർക്കു വേണ്ടി എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവളുണ്ടം ഭർത്താക്കമാരും തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്വന്ത് ശരീരങ്ങളുപോലെ സ്ത്രോഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഭാര്യയെ സ്ത്രോഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ സ്ത്രോഹിക്കുന്നു. 29 ആരും തന്റെ ജയത്തെ ഒരുന്നും പക്ഷാച്ചിട്ടില്ലോ; ക്രിസ്തുവും സഭയെ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതിനെ പോറ്റി പുലർത്തുകയതേ ചെയ്യുന്നതു. 30 നാം അവശ്യ ശരീരത്തിന്റെ അവധാരണാലുല്ലോ. 31 അതു നിമിത്തം ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പെന്നയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും. 32 ഇന്നു മർമ്മം വലിയതു; താൻ ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയും ഉദ്ദേശിച്ചതേ പറയുന്നതു. 33 എന്നാൽ നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നേ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാര്യയെ തന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്ത്രോഹിക്കേണെം. ഭാര്യയോ ഭർത്താവിനെ ദയപ്പേണ്ടതാകുന്നു.

6 മകഞ്ഞേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പുമാരെ കർത്താവിൽ അനുസരിപ്പിൻ; അതു ന്യായമല്ലോ. 2 “നിന്നു നന്ന ഉണ്ടാകുവാനും നീ ഭൂമിയിൽ ദിർഘായുണ്ടാടിരിപ്പാനും 3 നിന്റെ അപ്പെന്നയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കു” എന്നതു വാഗ്തന്ത്രേതാടുകൂടിയ ആദ്യകല്പന ആകുന്നു. 4 പിതാക്കമാരെ, നിങ്ങളുടെ മകഞ്ഞേ കോപിപ്പിക്കാതെ കർത്താവിന്റെ ബാലശിക്ഷയിലും പാതേമ്യാപദ്വേഗത്തിലും പോറ്റി വളർത്തുവിൻ. 5 ഭാസമാരെ, ജയപ്രകാരം യജമാനനാരായവരെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നേ ഹ്യാദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയിൽ ദയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെ അനുസരിപ്പിൻ. 6 മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരുപോലെ ദ്യൗഷിംഗവയാൽ അല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാസമാരപ്പോലെ ദൈവേഷ്യം മനണ്ണും ചെയ്തും 7 മനുഷ്യരെയല്ല കർത്താവിനെ തന്നേ പ്രീതിയോടെ സേവിച്ചുംകൊണ്ടു അനുസരിപ്പിൻ. 8 ഭാസനോ സ്വതന്ത്രനോ ഓരോരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന നന്ദക്കു കർത്താവിൽനിന്നു പ്രതിക്രിയാ പ്രാഹിക്കു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 9 യജമാനനാരെ, അവരുടെയും നിങ്ങളുടെയും

യജമാനൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അവൻറെ പക്കൽ മുവപക്ഷം ഇല്ലെന്നും അഭിഭ്രതുകാണ്ഡു അങ്ങനെന തന്നെ അവരോടു പെരുമാറുകയും ഭീഷണിവാക്കു ഒഴികയും ചെയ്വിൻ. 11 ദക്ഷവിൽ കർത്താവില്യും അവൻറെ അമിതബലത്തില്യും ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 12 പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോടു എതിർത്തുനില്ലാൻ കഴിയേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊശവിൻ. 13 നമുക്കു പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജയരക്തങ്ങളോടും, വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഈ അസ്യകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതികളോടും സ്വർഖ്മാകങ്ങളിലെ ദുഷ്കാത്മസേനയോടും അരുതേ. (ശിഖ 5165) 13 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദുർദ്വിവസത്തിൽ എതിർപ്പാനും സകലവും സമാപിച്ചിട്ടും ഉരുച്ചു നില്ലാനും കഴിയേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം എടുത്തുകൊശവിൻ. 14 നിങ്ങളുടെ അരുരക്കു സത്യം കൈക്കിയും നീതി എന കഹചം ധരിച്ചും 15 സമാധാനസുവിശേഷത്തിനായുള്ള ഒരുക്കം 16 കാലിനു ചെതിപ്പാക്കിയും എല്ലാറ്റിനും മീതെ ദുഷ്കൾ തീയനുകളെ ഒക്കെയും കൈകുകുവാനുക്കതായ വിശ്വാസം എന പതിച എടുത്തുകൊണ്ടും നില്വിൻ. 17 രക്ഷ എന ശിരസ്ത്രവും ദൈവവചനം എന ആത്മാവിന്റെ വാളും കൈക്കൊശവിൻ. 18 സകലപ്രാർത്ഥനയാലും യാചനയാലും ഏതു നേരത്തും ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥമിച്ചും അതിനായി ജാഗരിച്ചുംകൊണ്ടു സകലവിശുദ്ധമാർക്കും എനിക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിൽ പൂർണ്ണസ്ഥിരത കാണിപ്പിൻ. 19 ഞാൻ ചങ്ങല ധരിച്ചു സ്ഥാനാപതിയായി സേവിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ മർമ്മം പ്രാഗത്യത്വത്വാടും അഭിയിപ്പാൻ എന്റെ വായി തുറകുമ്പോൾ എനിക്കു വചനം നല്കപ്പെടേണ്ടതിനും 20 ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുവണ്ണം അതിൽ പ്രാഗത്യത്വത്വാടും സംസാരിക്കേണ്ടതിനും പ്രാർത്ഥമിപ്പിൻ. 21 ഞാൻ എങ്ങനെന ഇരിക്കുന്നു എന്നു എന്റെ അവസ്ഥ നിങ്ങളും അഭിയേണ്ടതിനു പ്രിയ സഹോദരനും കർത്താവിൽ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനുമായ തിഹിക്കോസ് നിങ്ങളോടു സകലവും അഭിയിക്കും. 22 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വസ്തുത അഭിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയങ്ങളെ ആശൃംഖിപ്പിപ്പാനുമായി ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 പിതാവായ ദൈവത്തിക്കൽനിനും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിക്കൽ നിനും സഹോദരനാർക്കു സമാധാനവും വിശ്വാസത്വത്വാടുകൂടിയ സ്നേഹവും ഉണ്ടാക്കു. 24 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അക്ഷയമായി സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും കൂടെ കൂപ ഇരിക്കുമാറാക്കു.

മിലിപ്പർ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ഭാസമാരായ പാലോസും തിമോമെയാസും മിലിപ്പിയിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള സകലവിശുദ്ധമാർക്കക്കും ശുശ്രൂഷകരാർക്കും കുടെ എഴുതുന്നതു; 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികളിനിന്നും കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവികളിനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 3 തൊൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന സകലപ്രാർത്ഥനയിലും എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ പ്രാർത്ഥമിച്ചും 4 നിങ്ങളിൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാജ്ഞാളം അതിനെ തികെക്കും എന്നു ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 5 ഒന്നാം നാർമ്മതൽ ഇതുവരെയും സുവിശേഷഭ്യാഷണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ളൂള്ള കുട്ടായ്മനിമിത്തം 6 തൊൻ നിങ്ങളെ ഓർക്കുന്നോൾ ഒക്കയും എന്റെ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7 കൃപയിൽ എനിക്കു കുട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ ഒക്കയും എന്റെ ബന്ധനങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിലും സ്ഥിരീകരണത്തിലും തൊൻ എന്റെ ധ്യായത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്നാണെന്ന നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നതു എനിക്കു ന്യായമല്ലോ. 8 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ആർദ്ദതയോടെ തൊൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണ്ണാൻ എത്ര വാഞ്ഛിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ദൈവം സാക്ഷി. 9 നിങ്ങളുടെ സന്നേഹം മേല്‌ക്കുമേൽ പരിജ്ഞാനത്തിലും സകലവിവേകത്തിലും വർഖിച്ചു വന്നിട്ടു 10 നിങ്ങൾ ഭേദാദ്വാനങ്ങളെ വിവേചിപ്പാറാക്കുന്നു എന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാജ്ഞിലേക്കു നിർമ്മലമാരും ഇടർച്ചയില്ലാത്തവരും 11 ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യത്തിന്നും പുകഴ്ചെക്കുമായിട്ടു യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ നീതിപലം നിന്നെന്നതവരുമായി തീരേണും എന്നും തൊൻ പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നു. 12 സഹോദരന്മാരേ, എനിക്കു ഭവിച്ചതു സുവിശേഷത്തിന്റെ അഭിവ്യഖ്യക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ തൊൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. 13 എന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനിത്തമാകുന്നു എന്നു അക്കന്തിപട്ടാളത്തിൽ ഒക്കയും ശേഷം എല്ലാവർക്കും തെളിവായി വരികയും 14 സഹോദരന്മാർ മികപേരും എന്റെ ബന്ധനങ്ങളാൽ കർത്താവിൽ ദെയരും പുണ്യ ദൈവത്തിന്റെ വചനം ദേശംകൂടാതെ പ്രസ്താവിപ്പാർ അധികം തുനിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 ചിലർ ക്രിസ്തുവിനെ അസൃതയും പിണകവുംനിമിത്തം പ്രസംഗിക്കുന്നു; 16 ചിലരേ നല്ല മനസ്സുാടു തന്നേ. അവർ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിനായിട്ടു തൊൻ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു അതു സന്നേഹത്താൽ ചെയ്യുന്നു. 17 മറ്റവരേ എന്റെ ബന്ധനങ്ങളിൽ എനിക്കു ക്ഷേണം വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു നിർമ്മലതയോടെയുള്ള ശാംപ്രതാൽ അന്തേ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. 18 പിന്നെ എന്തു? നാട്യമായിട്ടോ പരമാർത്ഥമായിട്ടോ ഏതുവിധമായാലും ക്രിസ്തുവിനെ അല്ലോ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. ഇതിൽ തൊൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; ഇനിയും സന്തോഷിക്കും. 19 നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താലും അതു എനിക്കു രക്ഷാകാരന്മായിത്തീരും എന്നു തൊൻ അറിയുന്നു. 20 അങ്ങനെന്ന തൊൻ ഒന്നിലും ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ പുർണ്ണദെയരും പുണ്യ ക്രിസ്തു എന്റെ ശരീരത്തിക്കൽ ജീവനാൽ ആകടു മരണത്താൽ ആകടു എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും

മഹിമപ്പട്ടകേയുള്ള എന്നു പ്രതീക്ഷികയും പ്രത്യാഗ്രികയും ചെയ്യുന്നു. 21 എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു കീസ്തുവും മരിക്കുന്നതു ലാഭവും ആകുന്നു. 22 എന്നാൽ ജധതിൽ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ എൻ്റെ വേലെക്കു ഫലം വരുമെങ്കിൽ ഏതു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. 23 ഇവ രണ്ടിനാലും ഞാൻ തെരുങ്ങുന്നു; വിച്ഛുപിരിഞ്ഞു കീസ്തുവിനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ എനിക്കു കാംക്ഷയുണ്ട്; അതു അതുതമമല്ലോ. 24 എന്നാൽ ഞാൻ ജധതിൽ ഇരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾനിമിത്തം ഏറെ ആവശ്യം. 25 ഇങ്ങനെ ഉരുച്ചുകാണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭിവ്യദിക്കും സന്നോഷത്തിനുമായി തന്നെ ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കും എന്നും നിങ്ങളോടു എല്ലാവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും എന്നും അറിയുന്നു. 26 അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുന്നതിനാൽ എന്നുക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശ്നസ കീസ്തുയേശ്വരിൽ വർദ്ധിപ്പാൻ ഇടയാകും. 27 ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു കണ്ടിട്ടോ ആരത്തിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കേട്ടിട്ടോ നിങ്ങൾ ഏകാത്മാവിൽ നിലനിന്നു എതിരാളികളാൽ ഒന്നിലും കുല്യങ്ങിപ്പോകാതെ ഏകമന്ദ്രോഗ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിനായി പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനു കീസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു യോഗ്യമാംവല്ലോ മാത്രം നടപ്പിൽ. 28 ഇതു അവരുടെ നാശത്തിനും നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കും ഒരു അടയാളമാകുന്നു; 29 അതു ദൈവം തന്നെ വെച്ചതാകുന്നു. കീസ്തുവിൽ വിശ്വസിപ്പാൻ മാത്രമല്ല അവനു വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാനും കൂടും നിങ്ങൾക്കു വരു നല്കിയിരിക്കുന്നു. 30 നിങ്ങൾ ഏകൽ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ എന്നുകുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതുമായ അതേ പോരാട്ടം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാലോ.

2 കീസ്തുവിൽ വല്ല പ്രബോധനവും ഉണ്ടാക്കിൽ, സന്നേഹത്തിന്റെ വല്ല ആശ്വാസവും ഉണ്ടാക്കിൽ, ആത്മാവിന്റെ വല്ല കുടായ്മയും ഉണ്ടാക്കിൽ, വല്ല ആർദ്ദതയും മനസ്സുലിവും ഉണ്ടാക്കിൽ, 2 നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സുള്ളവരായി ഏകസ്ഥനേഹം പുണ്ഡു ഏകമത്യപ്പട്ടു ഏകഭാവമുള്ളവരായി ഇങ്ങനെ എൻ്റെ സന്നോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. 3 ശാംതതാലോ ആരഭിമാനത്താലോ ഒന്നും ചെയ്യാതെ താഴ്മയോടെ ഓരോരുത്തൻ മറ്റുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു എല്ലാംക്കാർവ്വിൻ. 4 ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല മറ്റുള്ളവൻറെ ഗുണവും കൂടു നോക്കേണം. 5 കീസ്തുയേശ്വരിലൂപ്പം ഭാവം തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. 6 അവൻ ദൈവരുപത്തിൽ ഇരിക്കേ ദൈവത്തോടുള്ള സമത്രം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാതെ 7 ദാസരുപം എടുത്തു മനുഷ്യസാദ്യശ്രദ്ധത്തിലായി തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി വിളങ്ങി 8 തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ, അനുസരണമുള്ളവനായിത്തിർന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ദൈവവും അവനെ ഏറ്റവും ഉയർത്തി സകലനാമത്തിനും മേലായ നാമം നല്കി; 10 അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിക്കൽ സ്വർഖ്ഖാകരുടെയും ഭൂലോകരുടെയും അഡ്യാലോകരുടെയും മുഴക്കാൽ കൈയെയും മടങ്ങുകയും 11 എല്ലാനാവും “യേശുകീസ്തു കർത്താവു്” എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യത്തിനായി ഏറ്റുപറികയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. 12 അതുകൊണ്ടു, പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും അനുസരിച്ചതുപോലെ ഞാൻ അരിക്കത്തിരിക്കുന്നോൾ മാത്രമല്ല ഇന്നും ആരത്തിരിക്കുന്നോൾ ഏറ്റവും അധികമായി യേതോടും വിനയലോടും കൂടു നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായി പ്രവർത്തിപ്പിൻ. 13 ഇപ്പിക്ക

എന്നതും പ്രവർത്തിക്കു എന്നതും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലോ തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. 14 വക്രതയും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ നിങ്ങൾ അനിന്യരും പരമാർത്ഥമികളും ദൈവത്തിന്റെ നിഷ്കളക്കമകളും ആകേണ്ടതിനു എല്ലാം പിരുപിരുപ്പും വാദവും കൂടാതെ ചെയ്യിൻ. 15 അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങൾ ജീവൻ വചനം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ജോതിസ്സുകളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ ഞാൻ ഓടിയതും അല്പാനിച്ചതും വെറുതെയായില്ല എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ എന്നിക്കു പ്രശ്നം ഉണ്ടാകും. 17 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എന്ന ധാരം അർപ്പിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിൽ എൻ്റെ രക്തം ഒഴിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളോടു എല്ലാവരോടും കൂടെ സന്തോഷിക്കും. 18 അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളും സന്തോഷിപ്പിൻ; എന്നോടുകൂടുടെ സന്തോഷിപ്പിൻ; 19 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വസ്തുത അറിഞ്ഞിട്ടും എന്നിക്കു മനം തണ്ടുകേണ്ടതിനു തിമൊമെരയാസിനെ വേഗത്തിൽ അങ്ങോടും അയക്കാം എന്നു കർത്താവായ യേശുവിൽ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പരമാർത്ഥമായി കരുതുവാൻ തുല്യചിത്രനായി എന്നിക്കു മറ്റാരുമില്ല. 21 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യമല്ല സ്വന്ത് കാര്യമത്ര എല്ലാവരും നോക്കുന്നു. 22 അവനോ മകൻ അപ്പുനു ചെയ്യുന്നതുപോലെ എന്നോടുകൂടുടെ സുവിശേഷജോഷണത്തിൽ സേവചെയ്തു എന്നുള്ള അവൻ്റെ സിഖത നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 23 ആകയാൽ എൻ്റെ കാര്യം എങ്ങനെ ആകും എന്നു അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഞാൻ അവനെ അയച്ചാൻ ആശിക്കുന്നു. 24 ഞാനും വേഗം വരും എന്നു കർത്താവിൽ ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 എന്നാൽ എൻ്റെ സഹോദരനും കുടുംബവേലക്കാരനും സഹഭടനും നിങ്ങളുടെ ദൃതനും എൻ്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിനു ശുശ്രൂഷിച്ചവനുമായ എപ്പുമെറാറിത്താസിനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നതു ആവശ്യം എന്നു എന്നിക്കു തോന്തി. 26 അവൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരയും കാണാൻ വാഞ്ചിച്ചും താൻ ദിനമായി കിടന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേടുകൈകാണു വ്യസനിച്ചുവിരുന്നു. 27 അവൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായിരുന്നു സത്യം; എങ്കിലും ദൈവം അവനോടു കരുണാചെയ്തു; അവനോടു മാത്രമല്ല, എന്നിക്കു ദുഃഖത്തിനേൽ ദുഃഖം വരാതിരിപ്പാൻ എന്നോടും കരുണ ചെയ്തു. 28 ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ വീണ്ടും കണ്ണു സന്തോഷിപ്പാനും എന്നിക്കു ദുഃഖം കുറിവാനും ഞാൻ അവനെ അധികം ജാഗ്രതയോടെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 29 അവനെ കർത്താവിൽ പുർണ്ണസന്തോഷതോടെ കൈകൊണ്ടാർവ്വിൻ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ ബഹുമാനിപ്പിൻ. 30 എന്നിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ കൂറവു തീർപ്പാനല്ലോ അവൻ തന്റെ പ്രാണനെപ്പോലും കരുതാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വേലനിമിത്തതം മരണത്തോളം ആയ്യപോയതു.

3 ഒടുവിൽ എൻ്റെ സഹോദരനാരെ, കർത്താവിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ. അതേ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു പിന്നെന്നയും എഴുതുന്നതിൽ എന്നിക്കു മട്ടപ്പില്ല; നിങ്ങൾക്കു അതു ഉറപ്പുമാകുന്നു 2 നായ്ക്കളെ സുക്ഷിപ്പിൻ; ആകാത്ത വേലക്കാരെ സുക്ഷിപ്പിൻ; വിച്ഛേദനക്കാരെ സുക്ഷിപ്പിൻ. 3 നാമല്ലോ പതിച്ഛേദനക്കാർ; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുകാണു ആരാധിക്കയും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പ്രശ്നസിക്കയും ജയത്തിൽ ആശയിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാം തന്നെ. 4 പക്ഷേ എന്നിക്കു ജയത്തിലും ആശയിപ്പാൻ വകയുണ്ടു; മറാർക്കാനും ജയത്തിൽ

ആഗ്രഹിക്കാം എന്നു തോന്തരിയാൽ എനിക്കു അധികം; 5 എട്ടാം നാളിൽ പതിച്ചേറം എറുവൻ; യിസായേൽജാതിക്കാരൻ; ബൈബിൾ ശോത്രക്കാരൻ; എബ്രായർിൽനിന്നു ജനിച്ച എബ്രായൻ; ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു പരിശൻ; 6 ശുശ്കാതി സംബന്ധിച്ചു സഭയെ ഉപദ്രവിച്ചുവൻ; ന്യായപ്രമാണത്തിലെ നീതി സംബന്ധിച്ചു അനിസ്യൻ. 7 എങ്കിലും എനിക്കു ലാഭമായിരുന്നതു ഒക്കെയും ഞാൻ ക്രിസ്തുമിത്തം ചേതം എന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. 8 അത്യയുമല്ല, എൻ്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതനിമിത്തം ഞാൻ ഇപ്പോഴും എല്ലാം ചേതം എന്നു എണ്ണുന്നു. 9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ നേഡേണ്ടതിനും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നുള്ള എൻ്റെ സ്വന്തനീതിയല്ല, ക്രിസ്തുവികലുള്ള വിശ്വാസംമുലം ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നൽകുന്ന നീതി തന്നെ ലഭിച്ചു 10 അവനിൽ ഇരിക്കേണ്ടതിനും അവന്റെ മരണത്തോടു അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ടു അവനെയും അവൻറെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയെയും 11 അവൻറെ കഷ്ണാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയെയും അനുഭവിച്ചുറയേണ്ടതിനും ഇങ്ങനെ വല്ലവേയെന്നും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കേണം എന്നുവെച്ചും ഞാൻ അവന്റെനിമിത്തം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ചവറു എന്നു എണ്ണുന്നു. 12 ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നോ തിക്കണ്ണതവന്നായി എന്നോ അല്ല, ഞാൻ ക്രിസ്തുയേശുവിനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കും അതു പിടിക്കാമോ എന്നുവെച്ചു പിന്തുടരുന്നതെയുള്ളൂ. 13 സഹോദരമാരെ, ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നില്ല. 14 എന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു: പിനിലുള്ളതു മറന്നും മുന്പിലുള്ളതിനു ആശ്രിതമാക്കാണു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമവിജ്ഞാന വിരുതിനായി ലാക്കിലേക്കു ഓടുന്നു. 15 നമ്മിൽ തിക്കണ്ണതവർ ഒക്കെയും ഇങ്ങനെ തന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊർക്ക; വല്ലതിലും നിങ്ങൾ വേറെ വിധമായി ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവം അതുവും നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. 16 എന്നാൽ നാം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിജ്ഞാനം തന്നെ അനുസരിച്ചുനടക്കുക. 17 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നെ അനുകരിപ്പിക്കു; നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ച മാത്രക്രപകാരം നടക്കുന്നവരെയും കുറിക്കൊർക്കവിക്കു. 18 ഞാൻ പലപ്പോഴും നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്തുപോലെ അനേകർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂഷിനും ശത്രുക്കളായി നടക്കുന്നു എന്നു ഇപ്പോൾ കരണ്ടുംകൊണ്ടു പറയുന്നു. 19 അവരുടെ അവസാനം നാശം; അവരുടെ ദൈവം വയറു; ലജ്ജയായതിൽ അവർക്കു മാനം തോന്നുന്നു; അവർ ഭൂമിയിലുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 20 നമ്മുടെ പാരത്യമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും എന്നു നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. 21 അവൻ സകലവും തനിക്കു കീഴ്ചപടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റെ വ്യാപാരഗ്രാമത്തിനെക്കാണ്ടു നമ്മുടെ താഴ്ചയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്യമുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.

4 അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ പ്രിയരും വാഞ്ഛിതരുമായ സഹോദരമാരെ, എൻ്റെ സന്തോഷവും കിരീടവുമായുള്ളോരെ, ഇങ്ങനെ കർത്താവിൽ നിലനില്പിക്കു, പ്രിയമുള്ളവരെ. 2 കർത്താവിൽ ഏകച്ചിന്തയോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ യുവോദയയെയും സുന്തുക്കയെയും പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 സാക്ഷാൽ ഇണയാളിയായുള്ളൊവേ, അവർക്കു തുണ നില്ക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു;

ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുള്ള ക്ലോമന് മുതലായ എൻ്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരുമായി ആ സ്ത്രീകൾ എന്നോടുകൂടുന്ന സുവിശേഷശേഖണ്ടത്തിൽ പോരാടിയിരിക്കുന്നു. 4 കർത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ സൗമ്യത സകലമനുഷ്യരും അറിയട്ടു; കർത്താവു വരുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനെക്കബുൾച്ചും വിചാരപ്പെടുത്തു; എല്ലാറിലൂം പ്രാർത്ഥനയാലും അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്ത്രോതത്തേനാടുകൂടുടെ ദൈവത്തേനാടു അറിയിക്കയെത്തേ വേണ്ടതു. 7 എന്നാൽ സകലബന്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെല്ലയും നിന്നവുകളെല്ലയും ക്രിസ്ത്യുയേശുവികൾ കാക്കും. 8 ഒടുവിൽ സഹോദരരാരെ, സത്യമായതു ഒക്കയും ഘനമായതു ഒക്കയും ഒക്കയും നിതിയായതു ഒക്കയും നിർമ്മാണമായതു ഒക്കയും രമ്യമായതു ഒക്കയും സല്ലക്കിർത്തിയായതു ഒക്കയും സൽഗുണമോ പുകച്ചയോ അതു ഒക്കയും ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ. 9 എന്നാൽ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടുടെ ഇരിക്കും. 10 നിങ്ങൾ പിന്നെയും എനിക്കു വേണ്ടി വിചാരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു; മുന്നു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവസരം കിട്ടിയില്ല. 11 ബുദ്ധിമുട്ടു നിമിത്തമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു; ഉള്ള അവസ്ഥയിൽ അലംഭവത്തോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു. 12 താഴചയിൽ ഇരിപ്പാനും സമുഖിയിൽ ഇരിപ്പാനും എനിക്കു അറിയാം; തൃപ്തനായിരിപ്പാനും വിശനിരിപ്പാനും സമുഖിയിൽ ഇരിപ്പാനും ബുദ്ധിമുട്ടു അനുഭവിപ്പാനും എല്ലാം ഞാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 എന്നെന്ന ശക്തനാക്കുന്നവൻമുഖാന്തരം ഞാൻ സകലത്തിനും മതിയാകുന്നു. 14 എങ്കിലും എൻ്റെ കഷ്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചതു നന്നായി. 15 ഫിലിപ്പ്യുറേ, സുവിശേഷശേഖണ്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഞാൻ മക്കലെബന്ധനയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാരെ നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ രൂ സദയും വരവുചെലവുകാരുത്തിൽ എന്നോടു കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചില്ല എന്നു നിങ്ങളും അറിയുന്നു. 16 തെള്ളലാറിക്കുയ്യിലും എൻ്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം അയച്ചുതന്നുവല്ലോ. 17 ഞാൻ ഭാനം അതുഗൾക്കുനു എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ കണക്കിലേക്കു ഏറുന്ന ഫലം അതേതു ആഗ്രഹിക്കുന്നതു. 18 ഉപ്പോൾ എനിക്കു വേണ്ടുന്നതു എല്ലാം ഉണ്ടു; സമുഖിയായുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്നു സൗരഭ്യവാസനയായി ദൈവത്തിനു പ്രസാദവും സുഗ്രാഹ്യവുമായ യാഗമായി എപ്പുമേറാറിത്താസിന്റെ കയ്യാൽ ഞാൻ പ്രതിഗ്രഹിച്ചു തൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. 19 എൻ്റെ ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു ഒക്കയും മഹത്യത്തേനാടു തന്റെ ധനത്തിനൊന്നതവല്ലോ ക്രിസ്ത്യുയേശുവിൽ പുർണ്ണമായി തിർത്തുതരും. 20 നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവനു എന്നെന്നേക്കും മഹത്യം. ആമേൻ. (ശശ 9165) 21 ക്രിസ്ത്യുയേശുവിൽ ഓരോ വിശുദ്ധനെയും വന്നെന്ന ചെയ്യവിൻ. എന്നോടുകൂടുതുള്ള സഹോദരരാർ നിങ്ങളെ വന്നെന്ന ചെയ്യുന്നു. 22 വിശുദ്ധനാർ എല്ലാവരും വിശേഷാൽ കൈസരുടെ അരമനയിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ വന്നെന്ന ചെയ്യുന്നു. 23 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്ത്യുവിന്റെ ക്യപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടുടെ ഇരിക്കുമാറാക്കും.

കൊല്ലാസ്യർ

1 ദൈവശ്ശത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലവനായ പാലോസും സഹോദരനായ തിമോമെയോസും കൊല്ലാസ്യറിലുള്ള വിശ്വാബന്നാരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസ്ത സഹോദരനാരുമായവർക്കു എഴുതുന്നതു; 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 3 സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ നിങ്ങൾ മുമ്പ് കേട്ടതായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശനിമിത്തം, 4 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും സകലവിശ്വബന്നാരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹത്തെയും കൂടിച്ചു ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ എപ്പോഴും 5 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്ത്രോതരം ചെയ്യുന്നു. 6 ആ സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തിലും എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ അടുകലെല്ലാം എത്തി; നിങ്ങൾ ദൈവക്കുപരെയ ധ്യാർത്ഥമായി കേടുവിന്നെന്ന നാൾമുതൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്നപോലെ സർവ്വലോകത്തിലും മലം കായിച്ചും വർഖിച്ചും വരുന്നു. 7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ സഹഭ്യത്യനായ എപ്പുമൊസിനോടു പരിച്ഛിട്ടുണ്ടാലോ; 8 അവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വസ്ത ശുശ്രാഷകനും നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനാല്ലോള്ള സ്നേഹം ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചുവരുന്നു ആകുന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അതു കേടു നാൾ മുതൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 10 നിങ്ങൾ പുർണ്ണപ്രസാദത്തിനായി കർത്താവിന്നു യോഗ്യമാക്കാവണ്ണു നടന്നു, ആത്മികമായ സകല ജീവനത്തിലും വിവേകത്തിലും അവൻറെ ഇഷ്ടത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിരഞ്ഞുവരേണു എന്നും സകല സൽപ്പവ്യതിയിലും മലം കായിച്ചു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരേണ്ണമെന്നും 11 സകല സഹിഷ്ണുതക്കും തീർഘക്ഷമക്കുമായി അവൻറെ മഹത്തതിന്റെ വല്ലഭത്വത്തിനു ഒത്തവണ്ണം പുർണ്ണശക്തിയോടെ ബലപ്പേടണ്ണമെന്നും 12 വിശ്വബന്നാർക്കു വെളിച്ചതിലുള്ള അവകാശത്തിനായി നമ്മെ പ്രാപ്തനാരാക്കുകയും 13 നമ്മെ ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു വിടുവിച്ചു തന്റെ സ്നേഹസ്വരൂപനായ പുത്രന്റെ രാജ്യത്തിലാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്ത പിതാവിന്നു സന്ന്ദേശത്തോടെ സ്ത്രോതരം ചെയ്യുന്നവരാക്കേണു എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14 അവനിൽ നമുക്കു പാപമോചനമെന്ന വിജോട്ടപ്പേരും ഉണ്ടു. 15 അവൻ അദ്യശ്രദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും സർവ്വസ്വഷ്ടിക്കും ആദ്യജാതനും ആകുന്നു. 16 സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും ദുശ്യമായതും അദ്യശ്രദ്ധമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ ആകടു കർത്ത്യത്യങ്ങൾ ആകടു വാഴ്ചകൾ ആകടു അധികാരങ്ങൾ ആകടു സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം സ്വഷ്ടികപ്പെട്ടു; അവൻ മുഖാന്തരവും അവനായിട്ടും സകലവും സ്വഷ്ടികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 17 അവൻ സർവ്വത്തിന്നും മുന്നോട്ടുവരുന്നു; അവൻ സകലത്തിന്നും ആധ്യാത്മായി എഴുന്നേറ്റവനും ആകുന്നു. 18 അവൻ സദ എന്ന ശത്രീരത്തിന്റെ തലയും ആകുന്നു; സകലത്തിലും താൻ മുന്നനാകേണ്ടതിന്നു അവൻ ആരംഭവും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ആദ്യനായി എഴുന്നേറ്റവനും ആകുന്നു. 19 അവനിൽ സർവ്വസന്ദർഭത്തെയും വസിപ്പാനും 20 അവൻ ക്രൂഷിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തംകൊണ്ടു അവൻമുഖാന്തരം സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി, ഭൂമിയിലുള്ളതോ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതോ

സകലത്തെയും അവനെക്കാണ്ടു തന്നോടു നിരപ്പിപ്പാനും പിതാവിനു പ്രസാദം തോന്തി. 21 മുബൈ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികളാൽ മനസ്സുകൊണ്ടു അകന്നവരും ശത്രുകളുമായിരുന്ന നിങ്ങളെ 22 അവൻറെ മുന്പിൽ വിശ്വാദരും നിഷ്കളജ്ഞരും കുറുമില്ലാത്തവരുമായി നിരുത്തേണ്ടതിനു അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജയശർഹത്തിൽ തന്റെ മരണത്താൽ നിരപ്പിച്ചു. 23 ആകാശത്തിനീകിഴെ സകലസൃഷ്ടികളുടെയും ഇടയിൽ ഓലാഷിച്ചും പാലോസ് എന്ന താൻ ശുശ്രൂഷകനായിത്തീർന്നു നിങ്ങൾ കേടുമിരിക്കുന്ന സ്വവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ഇളകാതെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരും സ്ഥിരതയുള്ളവരുമായി വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ടാൽ അങ്ങനെ അവൻറെ മുന്പിൽ നില്ക്കും. 24 ഇപ്പോൾ താൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള കഷ്ണാനുഭവങ്ങളിൽ സന്നോധിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ണങ്ങളിൽ കൂടിവായുള്ളതു എൻ്റെ ജയത്തിൽ സഭയായ അവൻറെ ശർഹത്തിനുവേണ്ടി പുർണ്ണിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദൈവം എന്നിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന ഉദ്ദോഗപ്രകാരം ദൈവവചനാശണം നിവർത്തിക്കേണ്ടതിനു താൻ സദയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു. 26 അതു പുർണ്ണകാലങ്ങൾക്കും തലമുറകൾക്കും മറഞ്ഞുകൊണ്ടു മർമ്മം എക്കിലും ഇപ്പോൾ അവൻറെ വിശ്വാദമാർക്കു വെളിപ്പേട്ടിരിക്കുന്നു. (ശിഖ 416) 27 അവരോടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഇള മർമ്മത്തിന്റെ മഹിമാധനം എന്നെന്നു അറിയിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടമായി; ആ മർമ്മം മഹത്യത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു തന്നെ. 28 അവനെ തങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിൽ ഏതു മനുഷ്യനെന്നും ക്രിസ്തുവിൽ തിക്കണ്ടവനായി നിരുത്തേണ്ടതിനു ഏതു മനുഷ്യനെന്നും പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു ഏതു മനുഷ്യനോടും സകല ജനതാന്ത്രണതാട്ടം കൂടും ഉപദേശിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. 29 അതിനൊരു താൻ എന്നിൽ ബലത്തോടെ വ്യാപരിക്കുന്ന അവൻറെ വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം പോരാടിക്കൊണ്ടു അഭ്യാസിക്കുന്നു.

2 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്കയിലുള്ളവർക്കും ജയത്തിൽ എൻ്റെ മുഖം കണക്കിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, 2 അവർ ക്രിസ്തുവെന്ന ദൈവമർമ്മത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനവും വിവേകപുർണ്ണതയുടെ സവത്തും പ്രാപിപ്പാനക്കവെള്ളം സ്നേഹത്തിൽ ഏകീഭവിച്ചിട്ടു ഹ്യദയങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കേണ്ടം എന്നുവെച്ചും താൻ ഏതു വലിയ പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ താൻ ഇപ്പീക്കുന്നു. 3 അവനിൽ ജനതാന്ത്രിക്കുന്നും പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നികേഷപങ്ങൾ കൈയ്യും ശുപ്തമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു. 4 വശികരണവാക്കുകൊണ്ടു ആരും നിങ്ങളെ ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ താൻ ഇതു പറയുന്നു. 5 താൻ ശർഹംകൊണ്ടു ദുരസ്ഥനെന്നിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂടുതയുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ ക്രമവും ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയും കണ്ടു സന്നോധിക്കുന്നു. 6 ആകയാൽ നിങ്ങൾ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കൈകൊണ്ടതുപോലെ അവൻറെ കുട്ടായ്മതിൽ നടപ്പിൽ; 7 അവനിൽ വേരുന്നിയും ആത്മികവർഖന പ്രാപിച്ചും നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതിനു ഒത്തവണ്ണം വിശ്വാസത്താൽ ഉരെച്ചും സ്നേഹത്തിൽ കവിതയും ഇരിപ്പിൽ. 8 തത്പരജന്മവും വെറും വജ്രനയ്യാക്കൊണ്ടു ആരും നിങ്ങളെ കവർന്നുകളയാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിപ്പിൽ; അതു മനുഷ്യരുടെ സന്ധാരത്തിനു

നെത്തവള്ളും, ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്കു നെത്തവള്ളും അല്ലാതെ ക്രിസ്ത്യുവിനു നെത്തവള്ളുമുള്ളതല്ല. 9 അവൻിലഭ്യോ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസമുർഖ്യതയും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നതു. 10 എല്ലാവാഴച്ചെകക്കും അധികാരത്തിനും തലയായ അവനിൽ നിങ്ങൾ പരിപൂർഖ്യതയിരിക്കുന്നു. 11 അവനിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്ത്യുവിന്റെ പരിപ്പേദനയാൽ ജീവശരിരം ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞത്തിനാൽ തന്നെ കൈകൊണ്ടല്ലാത്ത പരിപ്പേദനയും ലഭിച്ചു. 12 സ്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ അടക്കപ്പെടുകയും അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുനേപ്പലിച്ച ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ അവനോടുകൂടെ നിങ്ങളും ഉയിർത്തെഴുനേപ്പലിച്ചതയും ചെയ്തു, 13 അതിക്രമങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ ജീവത്തിന്റെ അഗ്രചർമ്മത്തിലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും അവൻ, അവനോടുകൂടെ ജീവിപ്പിച്ചു; 14 അതിക്രമങ്ങൾ ഒക്കയും നമ്മോടു കഷ്ടിച്ചു ചട്ടങ്ങളാൽ നമുക്കു വിരോധയും പ്രതികുലവുമായിരുന്ന കയ്യുത്തു മായിച്ചു കുറിൽ തരേച്ചു നടവിൽനിന്നു നിക്കിക്കളഞ്ഞതു; 15 വാഴച്ചകളെയും അധികാരങ്ങളെയും ആയുധവർഭ്രൂം വെപ്പിച്ചു കുറിൽ അവരുടെമേൽ ജയ്യോത്സവം കൊണ്ടാടി അവരെ പരസ്യമായ കാഴ്ചയാക്കി. 16 അതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു പെരുന്നാൾ വാവു ശബ്ദത്ത് എന്നീ കാര്യത്തിലോ ആരും നിങ്ങളെ വിധികരുതു. 17 ഈവ വരുവാനിരുന്നവയുടെ നിശ്ചലതേ; ദേഹം എന്നതോ ക്രിസ്ത്യുവിനുള്ളതു. 18 താഴ്മയിലും ആത്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിലും രസിച്ചു സ്വന്തർഘടനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കയും തന്റെ ജീവമനസ്സിനാൽ വെരുതെ ചീർക്കയും തലയെ മുറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരും നിങ്ങളെ വിരുതു തെറ്റിക്കരുതു. 19 തലയായവനിൽ നിന്നും ശരീരം മുഴുവൻ സസ്യികളാലും തന്റെ മുറുകളാലും ചെച്തന്നും ലഭിച്ചും ഏകീകരിച്ചും ദൈവികമായ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യുവിനോടുകൂടെ ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു എങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെപ്പോലെ 21 മാനുഷകല്ലനകൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും അനുസരണയായി: പിടിക്കരുതു, രൂപിക്കരുതു, തൊടരുതു എന്നുള്ള ചട്ടങ്ങൾക്കു കീഴ്ചപെടുന്നതു എന്തു? 22 ഈതല്ലാം ഉപയോഗത്താൽ നശിച്ചു പോകുന്നതതേ. 23 അതു ഒക്കയും സേപ്പാരാധനയിലും താഴ്മയിലും ശരീരത്തിന്റെ ഉപേക്ഷയിലും രസിക്കുന്നവർക്കു ഇംഗ്ലാന്റിന്റെ പേരു മാത്രമുള്ളതു; ജീവിലാശം അടക്കുവാനോ പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.

3 ആക്കയാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യുവിനോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുനേപ്പരിക്കുന്ന എങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യുദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു അനേകിപ്പിപ്പിന്. 2 ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല ഉയരത്തിലുള്ളതു തന്നെ ചിന്തപ്പിപ്പിന്. 3 നിങ്ങൾ മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ക്രിസ്ത്യുവിനോടുകൂടെ ദൈവത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 നമ്മുടെ ജീവനായ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുന്നോൾ നിങ്ങളും അവനോടുകൂടെ തേജസ്സിൽ വെളിപ്പെടും. 5 ആക്കയാൽ ആർന്നടപ്പും, അശുദ്ധി, അതിരാഗം, ആർമ്മോഹം, വിഗ്രഹാരാധനയായ അത്യാഗഹം ഇങ്ങനെ ഭൂമിയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ മരിപ്പിപ്പിപ്പിന്. 6 ഈ വക്കിലിത്തം ദൈവക്കോപം അനുസരണം കെട്ടവരുടെമേൽ വരുന്നു. 7 അവയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം നിങ്ങളും മുന്നെ അവയിൽ നടന്നുപോന്നു. 8 ഈപ്പോഴോ നിങ്ങളും കോപം, ഫ്രോധം, ഇളർഷ്യം, വായിൽനിന്നു വരുന്ന ആർമ്മോഹം,

ദുർഭാഷണം ഇവ ഒക്കയും വിട്ടുകളിപ്പിൻ. 9 അനേറാന്തു ഭോഷ്കു പരയരുതു; നിങ്ങൾ പഴയമനുഷ്യനെ അവൻഗ്രേ പ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ ഉരിഞ്ഞതുകളണ്ണു; 10 തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവൻഗ്രേ പ്രതിമപ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിനായി പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 11 അതിൽ യവനനും യൈഹുദനും എന്നില്ല, പരിപ്രേഡനയും അഗ്രചർമ്മവും എന്നില്ല, ബർബുരൻ, ശകൻ, ഭാസൻ, സ്വതന്ത്രൻ എന്നുമില്ല; ക്രിസ്തവത്വത്രെ എല്ലാവർലും എല്ലാം ആകുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വ്യത്നാരും വിശ്വജമാരും പ്രിയരുമായി മനസ്സിലിവു, ദയ, താഴ്മ, സംമ്യത, ദീർഘക്ഷമ എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ടു 13 അനേറാന്തു പൊറുകയെന്നു ദ്രോവനോടു ഒരുവന്നു വഴക്കുണ്ടായാൽ തമിൽ ക്ഷമിക്കയും ചെയ്യിൻ; കർത്താവു നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യിൻ. 14 എല്ലാഭിന്നും മീതെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ ബന്ധമായ സ്ത്രേഹം ധരിപ്പിൻ. 15 ക്രിസ്തവിന്റെ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ വാഴട്ട്; അതിനാലും നിങ്ങൾ ഏകശർഖമായി വിളിക്കേണ്ടുമിരിക്കുന്നതു; നന്ദിയുള്ളവരായും ഇരിപ്പിൻ. 16 സക്കിർത്തനങ്ങളാലും സ്ത്രുതികളാലും ആത്മികഗ്രിതങ്ങളാലും തമിൽ പറിപ്പിച്ചും ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചും നന്ദിയോടെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു പാടിയും ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തവിന്റെ വചനം എഴുറ്റുമായി സകലജ്ഞാനത്തോടുംകൂടെ നിങ്ങളിൽ വസിക്കട്ട. 17 വാക്കിനാലോ ക്രിയയാലോ എന്തു ചെയ്താലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്തും അവൻമുഖാന്തരം പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്ത്രോത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 18 ഭാര്യമാരെ, നിങ്ങളുടെ ദർത്താക്കമൊർക്കു കർത്താവിൽ ഉചിതമാകുംവള്ളം കീഴടങ്ങുവിൻ. 19 ദർത്താക്കമൊരു, നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്ത്രേഹിപ്പിൻ; അവരോടു ഒക്കപ്പായിരിക്കയുമരുതു. 20 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പമാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ. ഇതു കർത്താവിന്റെ ശിഖ്യമാരിൽ കണ്ണാൽ പ്രസാദകരമല്ലോ. 21 പിതാക്കമൊരു, നിങ്ങളുടെ മകൾ അഡൈരുപ്പുടാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവരെ കോപിപ്പിക്കരുതു. 22 ഭാസ്മാരെ, ജയപ്രകാരമുള്ള യജമാനന്മാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ; മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ദുഷ്ടിബന്ധവകളാല്ല കർത്താവിനെന്ന ദേഹപ്പെടുകൊണ്ടു ഹ്യാദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയോടെ അതേ അനുസരിക്കേണ്ടതു. 23 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു ഒക്കയും മനുഷ്യർക്കെന്നല്ല കർത്താവിനു എന്നപോലെ മന്ദ്രാട ചെയ്യിൻ. 24 അവകാശമെന്ന പ്രതിഫലം കർത്താവു തരും എന്നിന്നെന്നു കർത്താവായ ക്രിസ്തവിനെ സേവിപ്പിൻ. 25 അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ താൻ ചെയ്ത അന്യായത്തിനു ഒത്തതു പ്രാപിക്കും; മുഖപക്ഷം ഇല്ല.

4 യജമാനമാരെ, നിങ്ങൾക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യജമാനൻ ഉണ്ടു എന്നറിഞ്ഞു ഭാസമാരോടു നീതിയും ന്യായവും ആചരിപ്പിൻ. 2 പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിപ്പിപ്പിൻ; സ്ത്രോതത്തോടെ അതിൽ ജാഗരിപ്പിൻ. 3 എനിക്കു ബന്ധനകാരണമായ ക്രിസ്തവിന്റെ മർമ്മം പ്രസ്താവിപ്പാൻ തക്കവള്ളം ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു വചനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുതർക്കിയും 4 താൻ സംസാർിക്കേണ്ടുവള്ളം അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 5 സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തുള്ളവരോടു ഇത്താനത്തോടെ

പെരുമാറുവിൻ. 6 ഓരോരുത്തനോടു നിങ്ങൾ എങ്ങനെന ഉത്തരം പറയേണ്ണു എന്നു അറിയേണ്ടിൽനു നിങ്ങളുടെ വാക്കു എപ്പോഴും കൃപയോടുകൂടിയതും ഉപ്പിനാൽ രൂചിവരുത്തിയതും ആയിരിക്കേണ്ട്. 7 എൻ്റെ അവസ്ഥ ഒക്കെയും കർത്താവിൽ പ്രിയസഹോദരനും വിശ്വസ്തശുശ്രൂഷകനും സഹഭ്യതയുമായ തിഹികകാസ് നിങ്ങളോടു അറിയിക്കും. 8 നിങ്ങൾ എങ്ങളുടെ അവസ്ഥ അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി 9 എന്ന അവനെ നിങ്ങളിൽ രൂത്തനായ ദേശിമൊസ് എന്ന വിശ്വസ്തനും പ്രിയനുമായ സഹോദരനോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവിടത്തെ അവസ്ഥ എല്ലാം അവർ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കും. 10 എൻ്റെ സഹബവധനായ അതിസ്തർഹാസും ബർനബാസിൽന്റെ മച്ചുനനായ മർക്കാസും — അവനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കല്പന കിട്ടിട്ടുണ്ടോ; അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവനെ കൈകൈശൾവിൻ — 11 യുസ്തതാസ് എന്നു പറയുന്ന യേശുവും നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു; പരിച്ഛേദനകാരിൽ ഇവർ മാത്രം ദൈവരാജ്യത്തിനു കൂട്ടുവേലക്കാരായിട്ടു എന്നിക്കു ആശ്വാസമായിതീർന്നു. 12 നിങ്ങളിൽ രൂത്തനായി ക്രിസ്തുയേശുവിൻ്റെ ഭാസനായ എപ്പുമൊസ് നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ തിക്കണ്ണവരും ദൈവഹിതം സംബന്ധിച്ചാക്കയും പുർണ്ണനിശ്ചയമുള്ളവരുമായി നില്ക്കേണ്ടതിനു അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പോരാടുന്നു. 13 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യകാർക്കും ഫിയർപോലിക്കാർക്കും വേണ്ടി അവൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിനു എന്ന സാക്ഷി. 14 ദൈവദ്യനായ പ്രിയ ലുക്കോസാസും ദേമാസും നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 15 ലവുദിക്യയിലെ സഹോദരനാർക്കും നൂംഹൈക്കും അവളുടെ വീട്ടിലെ സഭക്കും വന്നനും ചൊല്ലുവിൻ. 16 നിങ്ങളുടെ ഉടയിൽ ഉള്ള ലേവനും വായിച്ചു തീർന്നശേഷം ലവുദിക്യസഭയിൽ കൂടെ വായിപ്പിക്കയും ലവുദിക്യയിൽനിന്നുള്ളതു നിങ്ങളും വായിക്കയും ചെയ്യവിൻ. 17 അർഹിപ്പൂസിനോടു കർത്താവിൽ ലഭിച്ച ശുശ്രൂഷ നിവർത്തിപ്പാൻ നോക്കേണ്ണു എന്നു പറവിൻ. 18 പഞ്ചലാസായ എൻ്റെ സുന്തകയ്ക്കാലെ വന്നനും; എൻ്റെ ബന്ധനങ്ങളെ ഓർത്തുക്കാൾവിൻ. കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇതിക്കുമാറാക്കേണ്ട്.

1 തെസ്റ്റുലോനിക്യർ

1 പാലോസും സില്വാനോസും തിമോമെയോസും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലും ഉള്ള തെസ്റ്റുലോനിക്യസഭക്കു എഴുതുന്നതു്: നിങ്ങൾക്കു കൂപ്പയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 2 തെങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ സ്മർച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വേലയും സ്നേഹപ്രയത്നവും 3 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയുടെ സ്ഥിരതയും ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ ഓർത്തു 4 തെങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തിനു സ്ന്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കരേപ്പുട് സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 5 തെങ്ങളുടെ സുവിശേഷം വചനമായി മാത്രമല്ല, ശക്തിയോടും പരിശുഭ്യാത്മാവോടും ബഹുമിശ്രയത്തോടും കൂടെ ആയിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു; നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം തെങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എങ്ങനെ പെരുമായിയിരുന്നു എന്നു അറിയുന്നുവെല്ലോ. 6 ബഹുക്ഷം സഹിക്കേണ്ടിവനിട്ടും നിങ്ങൾ പരിശുഭ്യാത്മാവിന്റെ സന്തോഷത്തോടെ വചനം കൈക്കൊണ്ടു തെങ്ങൾക്കും കർത്താവിനും അനുകാരികളായിത്തീർന്നു. 7 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മക്കരാന്തയിലും അഭായയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും മാതൃകയായിത്തീർന്നു. 8 നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിന്നു കർത്താവിന്റെ വചനം മുഴങ്ങിച്ചുന്നതു മക്കരാന്തയിലും അഭായയിലും മാത്രമല്ല, എല്ലാവും നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു തെങ്ങൾ ഒന്നും പറവാൻ ആവശ്യമില്ല. 9 തെങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എങ്ങനെന്നയുള്ള പ്രവേശനം സാധിച്ചു എന്നും ജീവന്നുള്ള സത്യദൈവത്തെ സേവിപ്പാനും 10 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച തന്റെ പുത്രനും വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു നമ്മ വിടുവിക്കുന്നവനുമായ യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നതു കാത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ വിട്ടു ദൈവത്തിക്കലേക്കു എങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുവന്നു എന്നും അവർ തന്നെ പറയുന്നു.

2 സഹോദരമാരെ, തെങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു വ്യർത്ഥമായില്ല എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 2 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ തെങ്ങൾ ഫിലിപ്പിയിൽവെച്ചു കഷ്ടവും അപമാനവും അനുദിവിച്ചിട്ടും വലിയ പോരാട്ടത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിപ്പാൻ തെങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ ദയരെപ്പുറിയുന്നു. 3 തെങ്ങളുടെ പ്രബോധനം അബലുത്തിൽനിന്നോ അശുദ്ധയിൽനിന്നോ വ്യാജത്തോടനോ വന്നതല്ല. 4 തെങ്ങളെ സുവിശേഷം ഭരമേല്ലിക്കേണ്ടതിനു തെങ്ങൾ ദൈവത്തിനു കൊള്ളാകുന്നവരായി തെളിഞ്ഞതുപോലെ തെങ്ങൾ മനുഷ്യരെയല്ല തെങ്ങളുടെ ഹൃദയം ശ്രാധനചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ അതേ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതു. 5 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ തെങ്ങൾ ഏകലെല്ലാ മുവസ്തുതിയോ ഭ്രാഹ്മതത്തിന്റെ ഉപാധമോ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം സാക്ഷി. 6 ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പാസ്തലവനാർ എന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു ഘടനത്തോടെയിരിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടും തെങ്ങൾ

മനുഷ്യരോടു, നിങ്ങളോടാകട്ടെ മറ്റുള്ളവരോടാകട്ടെ മാനം അന്വേഷിച്ചില്ല; 7 ഒരു അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞത്തുഞ്ഞെളു പോറ്റുപോലെ തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആർത്രതയുള്ളവരായിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ തങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാൻ മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു പ്രിയരാകയാൽ തങ്ങളുടെ പ്രാണനും കൂടെ വെച്ചുതരുവാൻ രൂക്ഷമായിരുന്നു. 9 സഹോദരരാമാരെ, തങ്ങളുടെ അഖ്യാനവും പ്രയാസവും നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നവുമെല്ലാ; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാരമായിത്തീരുതു എന്നു വെച്ചു തങ്ങൾ രാവും പകലും വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. 10 വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തങ്ങൾ എത്ര പഹിത്രമായും നീതിയായും അനിന്യമായും നടന്നു എന്നതിനു നിങ്ങളും ദൈവവും സാക്ഷി. 11 തന്റെ രാജ്യത്തിനും മഹത്യത്തിനും നിങ്ങളെ വിജിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു യോഗ്യമായി നടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം 12 തങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെ അപ്പൻ മക്കളെ എന്നപോലെ പ്രഭോധിപ്പിച്ചും ഉത്സാഹിപ്പിച്ചും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും പോന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു അനിയാമമെല്ലാ. 13 തങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ച ദൈവവചനം നിങ്ങൾ കേട്ടു, മനുഷ്യൻ്റെ വചനമായിട്ടും സാക്ഷാൽ ആകുന്നതുപോലെ ദൈവവചനമായിട്ടു തന്നെ കൈകൊണ്ടതിനാൽ തങ്ങൾ ദൈവത്തെ ഇടവിടാതെ സ്ത്രീക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ അതു വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. 14 സഹോദരരാമാരെ, യൈഹൃദയിൽ ക്രിസ്ത്യുണ്ഡുവിലുള്ള ദൈവസക്കൾക്കു നിങ്ങൾ അനുകാരിക്കളായിത്തീർന്നു. അവർ യൈഹൃദരാൽ അനുഭവിച്ചതു തന്നെ നിങ്ങളും സ്വജാതിക്കാരാൽ അനുഭവിച്ചുവെല്ലാ. 15 യൈഹൃദർ കർത്താവായ യേശുവിനെയും സ്വന്തപ്രവാചകനാരയും കാനാവരും തങ്ങളെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞതവരും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാതെതവരും സകലമനുഷ്യർക്കും വിരോധികളും 16 ജാതികൾ രക്ഷിക്കപ്പേണ്ടതിനായി തങ്ങൾ അവരോടു പ്രസംഗിക്കുന്നതു വിലക്കുന്നവരും ആകുന്നു; അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ എപ്പോഴും പുരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവക്രോധം അവരുടെമേൽ മുഴുവന്തുവനിരിക്കുന്നു. 17 സഹോദരരാമാരെ, തങ്ങൾ അപ്പനേരത്തെക്കു ഹ്യാത്യംകൊണ്ടും, മുഖംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടു ബഹു കാംക്ഷയോടെ നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്ണാൻ എറ്റവും അധികം ശ്രമിച്ചു. 18 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരവാൻ തങ്ങൾ, വിശ്രഷ്ടാൽ പാലെബാസായ താൻ, ഒന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം വിചാരിച്ചു; എന്നാൽ സാത്താൻ തങ്ങളെ തട്ടുത്തു. 19 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ മുന്നാകെ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ തങ്ങളുടെ ആശയോ സന്ന്താപമോ പ്രശംസാകിരിട്ടുമോ ആർ ആകുന്നു? നിങ്ങളും അല്ലയോ? 20 തങ്ങളുടെ മഹത്യവും സന്ന്താപവും നിങ്ങൾ തന്നെ.

3 ആകയാൽ സഹിച്ചുകൂടാതെതിട്ടു തങ്ങൾ അമേനയിൽ തനിച്ചു ഇരിക്കേണ്ടിവനാലും വേണ്ടതില്ല എന്നുവെച്ചു ഇല കഷ്ടങ്ങളിൽ 2 ആരും കുലുങ്ഗിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളെ സ്ഥിരരൂപാക്കുത്തുവാനും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രഭോധിപ്പിപ്പാനുമായിട്ടു നമ്മുടെ സഹോദരനും ക്രിസ്ത്യുണ്ടെ സുവിശേഷശേഖണ്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകനുമായ തിമോമെയൊസിനെ അയച്ചു. 3 കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ നാം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

എന്നു നിങ്ങൾ തനേ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 4 നാം കഷ്ണമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു കുടു ഇരുന്നപ്പോൾ മുമ്പുകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്; അവുണ്ടം തനേ സംഭവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 5 ഇതുനിന്മിത്തം എനിക്കു ഒരും സഹിച്ചുകൂടാതെനിട്ടു പരിക്ഷകൻ നിങ്ങളെ പരിക്ഷിച്ചുവോ ഞങ്ങളുടെ പ്രയതിം വെറുതെയായിപ്പോയോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു താൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വസ്തുത അറിയേണ്ടതിനു ആളുയച്ചു. ഇപ്പോഴോ, തിരുമാമെയാസ് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും സ്നേഹത്തെയും പറിയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കാണ്ണാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയും കാണ്ണാൻ വാഞ്ഛിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും നില ഓർമ്മ ഉണ്ടു എന്നും ഞങ്ങളോടു സദ്ഗർത്ഥമാനാ അറിയിച്ചു കാരണത്താൽ, 7 സഹോദരമാരെ, ഞങ്ങളുടെ സകല കഷ്ണത്തിലും സകടത്തിലും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഹേതുവായി ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചു. 8 നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വിണ്ണും ജീവിക്കുന്നു. 9 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളെള്ളാല്ലി ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്ന സകല സന്തോഷത്തിനും തക്കതായി ദൈവത്തിനു എന്നൊരു സന്തോതം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളാൽ കഴിയും? 10 ഇനി നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്ണാനും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവു തീർപ്പാനുമായി ഞങ്ങൾ രാവും പകലും വളരെ താഴുരത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുപോരുന്നു. 11 നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവനും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വഴിനിരത്തിത്തരുമാറാക്കു. 12 എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവു നിങ്ങൾക്കു തമിലും എല്ലാവരോടുമുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കവിയുമാറാക്കുകയും 13 ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു തന്റെ സകലവിശുദ്ധമാരുമായി വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധികരണത്തിൽ അനിദ്യരായി വെളിപ്പെട്ടുവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ഹ്യോദയങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറാക്കു.

4 ഓവിൽ സഹോദരമാരെ, ദൈവ പ്രസാദം ലഭിപ്പാത്മകവെള്ളം നിങ്ങൾ എങ്ങനെ നടക്കേണം എന്നു ഞങ്ങളോടു ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ — നിങ്ങൾ നടക്കുന്നതുപോലെ തനേ — ഇനിയും അധികം വർദ്ധിച്ചു വരേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 ഞങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ആളുതെയാൽ ഇന്ന കല്പനകളെ തന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 3 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുഭീകരണം തനേ. നിങ്ങൾ ദുർന്മാപ്പു വിട്ടുണ്ടിന്തു 4 ഓരോരുത്തറി ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ജാതിക്കളുപ്പോലെ കാമവികാരത്തിലില്ല, 5 വിശുദ്ധികരണത്തിലും മാനനത്തിലും താനാന്തരം പാത്രത്തെ നേടിക്കൊള്ളുക്കു. 6 ഈ കാര്യത്തിൽ ആരും അതിക്രമിക്കയും സഹോദരനെ ചതിക്കയും അരുതു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇല വകെക്കു ഒക്കയും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവൻ കർത്താവുവെല്ലോ. 7 ദൈവം നമ്മു അശുദ്ധിക്കല്ലു വിശുദ്ധികരണത്തിനന്തരെ വിളിച്ചതു. 8 ആകയാൽ തുട്ടികരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യനെ അല്ല, തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിങ്ങൾക്കു

തന്നെ ദൈവത്തെ തന്നെ തുച്ഛികൾക്കുന്നു. 9 സഹോദരപ്രീതിയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അന്യോന്യം സ്ത്രേപിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ദൈവത്താൽ ഉപദേശം പ്രാപിച്ചതല്ലാതെ 10 മക്കലെബാന്യത്തിൽ എങ്ങുമുള്ള സഹോദരമാരോടു ഒക്കെയും അങ്ങനെ ആചരിച്ചും പോരുന്നുവെല്ലോ. എന്നാൽ സഹോദരമാരെ, അതിൽ നിങ്ങൾ അധികമായി വർഖിച്ചുവരേണ്ടു എന്നും 11 പുറത്തുള്ളവരോടു മര്യാദയായി നടപ്പാനും ഓനിന്നും മുട്ടില്ലാതിരിപ്പാനും വേണ്ടി 12 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാതാപിച്ചതുപോലെ അടങ്കിപ്പാർപ്പാനും സ്വന്തകാര്യം നോക്കുവാനും സ്വന്തകെകകാണ്ഡു വേല ചെയ്യാനും അഭിമാനം തോന്നേണ്ടു എന്നും നിങ്ങളെ പ്രഖ്യായിപ്പിക്കുന്നു. 13 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ പ്രത്യാഗ്രയില്ലാത്ത മറ്റൊള്ളവരെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങെകാളളുന്നവരെക്കുറിച്ചു അഭിവില്ലാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14 യേശു മരിക്കയും ജീവിച്ചുനേന്നേൽക്കയും ചെയ്തു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നെ ദൈവം നിങ്ങെകാണ്ഡവരെയും ദേശമുഖ്യമാന്തരം അവന്നോടുകൂടെ വരുത്തും. 15 കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ജീവനോടെ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നവരായ നാം നിങ്ങെകാണ്ഡവർക്കു മുമ്പാകയില്ല എന്നു ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ പചനത്താൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 16 കർത്താവു താൻ ഗാഡിരന്നാദത്തോടും പ്രധാനമുള്ളതിന്റെ ശമ്പൂത്തേതാടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളത്തോടുംകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുഖ്യ ഉയർത്തെഴുനേന്നേൽക്കയും ചെയ്യും. 17 പിന്നെ ജീവനോടെ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ചു ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരെപ്പാൻ മേഖലയ്ക്കിൽ എടുക്കപ്പെട്ടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 18 ഈ പചനങ്ങളെക്കാണ്ഡു അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിന്ന്.

5 സഹോദരമാരെ, കാലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങളെ എഴുതിയിരിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 2 കളളിൽ രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെ കർത്താവിന്റെ നാൾ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ നന്നായി അഭിയുന്നുവെല്ലോ. 3 അവർ സമാധാനമെന്നും നിർഭയമെന്നും പറയുമ്പോൾ ഗർഭിണിക്കു പ്രസവവേദന വരുമ്പോലെ അവർക്കു പെട്ടെന്നു നാശം വന്നു ഭവിക്കും; അവർക്കു തെറ്റിയൊഴിയാവതുമല്ല. 4 എന്നാൽ സഹോദരമാരെ, ആ നാൾ കളളിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടില്ലള്ളവരല്ല; 5 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെളിച്ചത്തിന്റെ മകളും പകലിന്റെ മകളും ആകുന്നു; നാം രാത്രിക്കും ഇരുളിനുമുള്ളവരല്ല. 6 ആകയാൽ നാം ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവരെപ്പോലെ ഉറങ്ങാതെ ഉണർന്നും സുഖവോധമായുമിരിക്കു. 7 ഉറങ്ങുന്നവർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു; മദ്യപിക്കുന്നവർ രാത്രിയിൽ മദ്യപിക്കുന്നു. 8 നാമോ പകലിനുള്ളവരാകയാൽ വിശ്വാസവും സ്ത്രേപിവും എന കവചവും ശിരസ്ത്രമായി രക്ഷയുടെ പ്രത്യാഗ്രയും ധരിച്ചുകൊണ്ഡു സുഖവോധമായിരിക്കു. 9 ദൈവം നമ്മുള്ള കോപത്തിന്റെ, 10 നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുള്ള രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനതേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു. 11 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതുപോലെ അന്യോന്യം പ്രഖ്യായിപ്പിച്ചും

തമിൽ ആത്മിക വർദ്ധനവരുത്തിയും പോരുവിൻ. 12 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അല്പാനികയും കർത്താവിൽ നിങ്ങളെ ഭർക്കയും പ്രബോധിപ്പികയും ചെയ്യുന്നവരെ അറിഞ്ഞു അവരുടെ വേലനിമിത്തം 13 എറ്റവും സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിക്കേണം എന്നു നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. തമിൽ സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 14 സഹോദരന്മാരെ, തങ്ങൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ക്രമം കൈട്ടവരെ ബുദ്ധിയുപദേശിപ്പിൻ; ഉൾക്കരുത്തില്ലാത്തവരെ ദൈരുപ്പുടുത്തുവിൻ; ബലഹീനരെ താങ്ങവിൻ; എല്ലാവരോടും തീർഖകഷമ കാണിപ്പിൻ. 15 ആരും തിനക്കു പകരം തിനു ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; തമിലും എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും നന്ന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ; 16 എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; 17 ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥമിപ്പിൻ 18 എല്ലാറ്റിനും സന്തോതം ചെയ്തവിൻ; ഇത്തോം നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവേഷ്ടം. 19 ആത്മാവിനെ കൈടുകരുതു. 20 പ്രവചനം തുക്കികരിക്കരുതു. 21 സകലവും ശ്രാദ്ധന ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിപ്പിൻ. 22 സകലവിധാഷ്വും വിച്കല്യവിൻ. 23 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം തന്നെ നിങ്ങളെ മുഴുവനും ശുലീകരിക്കുമാറാകട്ട; നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും ദേഹവും അശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്യമായി വെളിപ്പുടുവയ്ക്കും കാക്കപ്പുടുമാറാകട്ട. 24 നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു; അവൻ ആതു നിവർത്തിക്കും. 25 സഹോദരന്മാരെ, തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥമിപ്പിൻ. 26 സകല സഹോദരന്മാരെയും വിശ്വജ്യചുംബനത്താൽ വന്നനു ചെയ്തവിൻ. 27 കർത്താവാണ, സഹോദരന്മാരെ ഒക്കയും ഈ ലേവനം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കേണം. 28 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട.

2 തെസ്റ്റുലോനിക്യർ

1 പണ്ഡിതനാശും സില്വാനോസും തിമോമെയൊസും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുമുള്ള തെസ്റ്റുലോനിക്യസഭക്കു എഴുതുന്നതു്: 2 പിതാവായ ദൈവത്തികൾ നിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 3 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചും ആളാംപ്രതി നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും അനോന്യം സ്നേഹം പെരുകിയും വരികയാൽ ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാക്കുംവണ്ണം ദൈവത്തിനു എപ്പോഴും നിങ്ങളെളുക്കുറിച്ചും സ്ത്രോത്രം ചെയ്വാൻ കടന്പട്ടിരിക്കുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന സകല ഉപദ്രവങ്ങളിലും കഷ്ണങ്ങളിലുമുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹിഷ്ണനതയും വിശ്വാസവും നിമിത്തം ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സഭകളിൽ നിങ്ങളെളുച്ചാണ്ടി പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 അതു നിങ്ങൾ കഷ്ണപ്പെടുവാൻ ഹേതുവായിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിനു നിങ്ങളെ യോഗ്യമാരായി എല്ലാം എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധിക്കു അടയാളം ആകുന്നു. 6 കർത്താവായ യേശു തന്റെ ശക്തിയുള്ള ആത്മാരൂമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അശ്വിജ്വാലയിൽ പ്രത്യക്ഷഗമായി 7 ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം കൊടുക്കുന്നോൾ 8 നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു പീഡയും പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളോടുകൂടെ ആശ്വാസവും പകരം നല്കുന്നതു ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയണ്ണോ. 9 ആ നാളിൽ അവൻ തന്റെ വിശ്വാദമാരിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിനും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ വിശ്വസിച്ച എല്ലാവരിലും താൻ അതിശയവിഷയം ആക്രോണ്ടതിനും 10 വരുന്നോൾ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്കും നിത്യനാശം എന്ന ശ്രീക്ഷാവിധി അനുഭവിക്കു. (ശിഖാംഗം 416) 11 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും കൃപയാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമം നിങ്ങളിലും നിങ്ങൾ അവനിലും മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിനും 12 നമ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ തന്റെ വിളിക്കു യോഗ്യരായി എല്ലാം സത്ശുണ്ടതിലുള്ള സകലതാല്പര്യവും വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും ശക്തിയോടെ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരേണം എന്നു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നു.

2 ഇനി സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും അവൻ ആടുകലെല്ലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമനവും സംബന്ധിച്ചും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു്: 2 കർത്താവിന്റെ നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചും നിങ്ങൾ വള്ള ആത്മാവിനാലോ വചനത്താലോ ഞങ്ങൾ എഴുതി എന്ന ഭാവത്തിലുള്ള ലേവന്തതാലോ സുഖവോധിക്കുവേഗത്തിൽ ഇളകുകയും തെട്ടിപ്പോകയുമരുതു്. 3 ആരും ഏതുവിധേനയും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു്; ആരുമേ വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കയും നാശയോഗ്യനും അധർമ്മമുർത്തിയുമായവൻ വെളിപ്പെടുകയും വേണം. 4 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവം എന്നു നടിച്ചു, ദൈവം എന്നോ പുജാവിഷയം എന്നോ പേരുള്ള സകലത്തിനും മീത തന്നെത്താൻ

ഉയർത്തുന എതിരാളി അതേ. 5 നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇൻകമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ
 ഇതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഓർക്കമുന്നില്ലയോ? 6 അവൻ സമയത്തിനു
 മുമ്പ് വെളിപ്പുടാതിരിക്കേണ്ടതിനു ഇപ്പോൾ തടക്കമുന്നതു എന്നു എന്നു
 നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 7 അധർമ്മത്തിന്റെ മർമ്മം ഇപ്പോഴേ വ്യാപരികമുന്നുണ്ടു;
 ഇതുവരെ തടക്കമുന്നവൻ വഴിയിൽനിന്നു നിങ്ങിപോക മാത്രം വേണം. 8
 അപ്പോൾ അധർമ്മമുർത്തി വെളിപ്പുട്ടുവരും; അവനെ കർത്താവായ യേശു
 തന്റെ വായിലെ ശ്രാസത്താൽ ഒടുക്കി തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രഭാവത്താൽ
 നശിപ്പിക്കും. 9 അധർമ്മമുർത്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷത നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു
 സാത്താന്റെ വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവള്ളും വ്യാജമായ സകലവഞ്ചയോടുകൂ
 അടയാളങ്ങളോടു അതുതങ്ങളോടു അനീതിയുടെ സകലവഞ്ചയോടുകൂ
 ആയിരിക്കും; 10 അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന്തകവെള്ളും സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചു
 കൈകൊള്ളായ്ക്കയാൽ തന്നെ അങ്ങനെ ദിവിക്കും. 11 സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ
 അനീതിയിൽ രസികമുന്ന ഏവർക്കും ന്യായവിധി വരേണ്ടതിനു 12 ദൈവം
 അവർക്കു ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുമാറു വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തി അയക്കുന്നു.
 13 തങ്ങളോ, കർത്താവിനു പ്രിയരായ സഹോദരന്മാരെ, ദൈവം നിങ്ങളെ
 ആദിമുതൽ ആത്മാവിന്റെ വിശ്വലികരണത്തിലും സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലും
 രക്ഷക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തെ എപ്പോഴും
 സ്ത്രുതിപ്പാൻ കടമെന്തിരിക്കുന്നു. 14 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
 മഹത്വം പ്രാപിപ്പാന്മുഖം അവൻ തങ്ങളുടെ സുവിശേഷഭോഷണത്താൽ നിങ്ങളെ
 രക്ഷക്കു വിളിച്ചതു. 15 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ ഉരേച്ചുന്നിനു
 തങ്ങൾ വാക്കിനാലോ ലേവന്തതാലോ ഉപദേശിച്ചതനു പ്രമാണങ്ങളും മുറുക്ക
 പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 16 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുതാനും നമ്മുടെ പിതാവായ
 ദൈവവും (σπ̄νιος π166) 17 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആഗ്രഹിപ്പിച്ചു എല്ലാ നല്ല
 പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുമാറാകട്ട.

3 ഒരുവിൽ സഹോദരന്മാരെ, കർത്താവിന്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ അടക്കൽ
 എത്തിയതുപോലെ വേഗം വ്യാപിച്ചു മഹത്വപ്പെടുവാനും 2 വല്ലാത്തവരും
 ദുഷ്കരമായമായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു തങ്ങൾ വിടുവികപ്പെടുവാനും
 തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കി; വിശ്വാസം എല്ലാവർക്കും ഇല്ലല്ലോ. 3 കർത്താവോ
 വിശ്വസ്തൻ; അവൻ നിങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു ദുഷ്കരന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പൊതവെള്ളും
 കാത്തുകൊള്ളും. 4 തങ്ങൾ ആജ്ഞാപികമുന്നതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നും
 മേലാലും ചെയ്യും എന്നും തങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു കർത്താവിൽ ഉരേച്ചിരിക്കുന്നു.
 5 കർത്താവു താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്കു
 ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹിഷ്ണുതയിലേക്കു തിരികമുമാറാകട്ട. 6 സഹോദരന്മാരെ,
 തങ്ങളോടു പ്രാപിച്ച പ്രമാണം വിട്ടു ക്രമംകെട്ടു നടക്കുന്ന ഏതു സഹോദരന്മാരും
 അകന്നുകൊള്ളണം എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
 തങ്ങൾ നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപികമുന്നു. 7 തങ്ങളെ അനുകരിക്കേണ്ടിയതു
 എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നവല്ലോ. തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ

ക്രമം കൈക്കു നടന്നിട്ടില്ല; 8 ആരുകെയും ആഹാരം വെറുതെ അനുഭവിച്ചിട്ടുമില്ല; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാരമായിത്തീരുതു എന്നുംവെച്ചു തെങ്ങൾ അഭ്യാനത്തോടു പ്രയാസത്തോടു കൂടെ രാപ്പകൽ വേലചെയ്തു പോന്നതു; 9 അധികാരമില്ലാത്തിട്ടില്ല, അനുകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു തെങ്ങെള്ള മാതൃകയാക്കിത്തരേണ്ടതിനാൽ. 10 വേലചെയ്വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർ തിന്നുകയുമരുതു എന്നു തെങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇതിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആളഞ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ. 11 നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടു വേല ചെയ്യാതെ പരകാരം നോക്കി ക്രമംകൈക്കു നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. 12 ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടു; സാവധാനത്തോടു വേല ചെയ്തു അഹോവ്യതി കഴിക്കേണം എന്നു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ തെങ്ങൾ ആളഞ്ഞാപിച്ചു പ്രഭോയിപ്പിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളോ, സഹോദരരാത്രെ, നമ ചെയ്യുന്നതിൽ തളർന്നു പോകരുതു. 14 ഈ ലേവന്തതില്ലോള തെങ്ങളുടെ വാക്കു അനുസർക്കാത്തവൻ നാണിക്കേണ്ടതിനു അവനോടുള്ള സംസർഫും വിട്ടു അവനെ വേറുതിരിപ്പിൻ. 15 എക്കിലും ശത്രു എന്നു വിചാരിക്കാതെ സഹോദരൻ എന്നുംവെച്ചു അവനെ ബുദ്ധിയുപരേഖിക്കയ്ക്കേ വേണ്ടതു. 16 സമാധാനത്തിന്റെ കർത്താവായവൻ താൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും സകലവിധത്തിലും സമാധാനം നല്കുമാറാകട്ട; കർത്താവു നിങ്ങളെല്ലാവരോടു കൂടെ ഇതിക്കുമാറാകട്ട. 17 പഞ്ചലാസായ എന്റെ കയ്യാൽ വന്നും; സകല ലേവന്തതിലും ഇതുതന്നേ അടയാളം; ഇങ്ങനെ താൻ എഴുതുന്നു. 18 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളെല്ലാവരോടുകൂടുന്നതിനും ഇതിക്കുമാറാകട്ട.

1 തിമോമെയാസ്

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെയും കല്ലൂറപ്രകാരം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റൽപാതയാഡ പാലാസ് 2 വിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രനായ തിമോമെയാസിനു എഴുതുന്നതു; പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവികൾ നിന്നും നിന്നക്കു ക്യപയും കനിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കും. 3 അന്യമാ ഉപദേശിക്കരുതെതനും വിശ്വാസം എന ദൈവവും സമ്മാനവും തർക്കങ്ങൾക്കു മാത്രം ഉതകുന കെടുകമകളെയും അന്തമില്ലാതെ വംശാവലികളെയും ശബ്ദിക്കരുതെനും ചിലരോടു ആജഞ്ചാപിക്കേണ്ടതിനു 4 നീ എഹേസാസിൽ താമസിക്കേണ്ട എന്നു ഞാൻ മക്കദോണ്യക്കു പോകുന്നോൾ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നു. 5 ആജഞ്ചയുടെ ഉദ്ദേശമോ: ശുദ്ധപരും, നല്ല മനസ്സാക്ഷി, നിർവ്വാജവിശ്വാസം എന്നിവയാൽ ഉള്ളവാകുന്ന സ്നേഹം തനേ. 6 ചിലർ ഇവ വിട്ടുമാറി വ്യമാവാദത്തിലേക്കു തിരിക്കുതു 7 ധർമ്മോപദേശുക്കരൊരായിരിപ്പാൻ ഇപ്പിക്കുന്നു; തങ്ങൾ പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നും ശഹിക്കുന്നില്ലതാനും. 8 ന്യായച്ചന്മാരുമോ നിതിമാനല്ല, അധിക്ഷികൾ, അഭക്തർ, അനുസരണംകെട്ടവർ, പാപികൾ, അശുദ്ധർ, ബാഹ്യനാർ, പിത്യഹന്താക്കൾ, മാതൃഹന്താക്കൾ, കൊലപാതകർ, 9 ദുർനാടപ്പുക്കരാർ, പുരുഷരെമുനക്കരാർ, നരമോശ്വരക്കൾ, ഭോഷ്കപ്പറയുന്നവർ, കളള്ളൂത്യം ചെയ്യുന്നവർ എന്നിവക്കാർക്കും 10 പത്രേമ്യാപദ്ദേശത്തിനു വിപരിതമായ മറ്റു എതിനും അതേ വെച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നും ശഹിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ന്യായോചിതമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ ന്യായച്ചന്മാരും നല്ലതു തനേ എന്നു നാം അറിയുന്നു. 11 ഈ പരിജ്ഞനാം, എങ്കിൽ രേമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി ധന്യനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്മാഭൂത സുവിശേഷത്തിനു അനുസാരമായതു തനേ. 12 എന്നിക്കു ശക്തി നല്കിയ ക്രിസ്തുയേശു എന നമ്മുടെ കർത്താവു എന്ന വിശ്വസ്തൻ എന്നു എണ്ണി ശുശ്രൂഷക്കു ആക്കിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. 13 മുഖ്യ ഞാൻ ദുഷ്കരനും ഉപദ്രവിയും നിഷ്പംരനും ആയിരുന്നു; എകിലും അവിശ്വാസത്തിൽ അറിയാതെ ചെയ്തതാകക്കൊണ്ടു എന്നിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു; 14 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്യപ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അത്യന്തം വർഖിച്ചുമിക്കവുന്നു. 15 ക്രിസ്തുയേശു പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസവും എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം തനേ; ആ പാപികളിൽ ഞാൻ ഒന്നാമൻ. 16 എന്നിട്ടും യേശുക്രിസ്തു നിത്യജീവനായിക്കൊണ്ടു തനിൽ വിശ്വസിപ്പാനുള്ളവർക്കു ദ്യൗജാനത്തിനായി സകലദിർഘക്ഷമയും ഓന്നാമനായ എന്നിൽ കാണിക്കേണ്ടതിനു എന്നിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു. (sternos p166) 17 നിത്യരാജാവായി അക്ഷയനും അദ്യശ്രദ്ധനുമായ ഏകദൈവത്തിനു എന്നെന്നേക്കും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ആമേൻ. (stern p165) 18 മകനേ, തിമോമെയാസേ, നിന്നെന്നുകൊണ്ടു മുഖ്യഭാവം പ്രവചനങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ ഇം ആജഞ്ച നിന്നക്കു ഏല്പിക്കുന്നു; നീ വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവനായി അവയെ അനുസരിച്ചു നല്ല യുദ്ധഭേദവെച്ചുക്ക്. 19 ചിലർ നല്ല മനസ്സാക്ഷി തജ്ജികളെന്തിട്ടു അവരുടെ വിശ്വാസകപ്പെൽ തകർന്നുപോയി; 20 ഹൃമനയെയാസും

അലേക്സാന്ററും ഇള കുട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു; അവർ ദുഷ്ണം പരയാതിരിപ്പുൻ പഠിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ അവരെ സാത്താനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

2 എന്നാൽ സകലമനുഷ്യർക്കും നാം സർവ്വഭക്തിയോടും ഘടനത്തോടുംകൂടെ സാധാരണതയും സ്വന്നമതയുമുള്ള ജീവനം കഴിക്കേണ്ടതിനു വിശ്രഷാൽ രാജാക്കന്നാർക്കും സകലാദികാരസമ്മാർക്കും വേണ്ടി 2 യാചനയും പ്രാർത്ഥനയും പക്ഷവാദവും സ്വന്നത്തവും ചെയ്യേണം എന്നു ഞാൻ സകലത്തിനും മുഖ്യ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 അതു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നല്ലതും പ്രസാദങ്കരവും ആകുന്നു. 4 അവൻ സകലമനുഷ്യരും രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും ഇല്ലിക്കുന്നു. 5 ദൈവം ഒരുവന്മേം; ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും മല്യാദമനും ഒരുവൻ; 6 എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മറുവിലയായി തന്നെത്താൻ കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു തന്നേ. 7 തക്കസമയത്തു അറിയിക്കേണ്ടിയ ഇള സാക്ഷ്യത്തിനായി ഞാൻ പ്രസംഗിയും അപ്പാസ്തലവുമായി – ഭോഷ്കല്ലു, പരമാർത്ഥം തന്നേ പരയുന്നു – ജാതികളെ വിശ്വാസവും സത്യവും ഉപദേശിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 ആകയാൽ പുരുഷനാർ എല്ലാത്തതും കോപവും വാഗ്യാദവും വിടകനു വിശ്വബൈക്കകളെ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 9 അപൂർണ്ണം സ്ത്രീകളും യോഗ്യമായ വസ്ത്രം ധരിച്ചു ലജജാഗ്രിലതേതാടും സുഖോധതേതാടുംകൂടെ തങ്ങളെ അലക്കരിക്കേണം. 10 പിനിയ തലമുടി, പൊന്നു, മുത്തു, വിലയേറിയ വസ്ത്രം എന്നിവകൊണ്ടല്ല, ദൈവക്കേതിരെ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു ഉചിതമാക്കുവണ്ണും സൽപ്രവൃത്തികളെക്കാണ്ടതേ അലക്കരിക്കേണ്ടതു. 11 സ്ത്രീ മഞ്ചമായിരുന്നു പുർണ്ണാനുസരണതേതാടും കൂടെ പറിക്കു. 12 മഞ്ചമായിരിപ്പാൻ അപ്പാതെ ഉപദേശിപ്പാനോ പുരുഷന്റെമേൽ അധികാരം നടത്തുവാനോ ഞാൻ സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. 13 ആദാം ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു, പിനെ ഹായു; 14 ആദാം അപ്പാ, സ്ത്രീ അന്തേ വണ്ണിക്കപ്പെട്ടു ലംഘനത്തിൽ അകപ്പെട്ടതു. 15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിലും സ്വന്നഹത്തിലും വിശ്വബീകരണത്തിലും സുഖോധതേതാട പാർക്കുന്നു എങ്കിൽ അവർ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കും

3 ഒരുവൻ അദ്യക്ഷസമാം കാംക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ നല്ല വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസയോഗ്യം ആകുന്നു. 2 എന്നാൽ അദ്യക്ഷൻ നിരപ്പവാദ്യനായി ഏകഭാരയുടെ ഭേദത്താവും നിർമ്മാണനും ജിതേന്ദ്രിയനും സുശ്രീലിപനും അതിമിച്ചിയനും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥമനും ആയിരിക്കേണം; 3 മദ്യപ്രായനും തല്ലുകാരനും അരുതു; ശാന്തനും കലഹിക്കാതവനും ഭവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തവനും 4 സ്വന്തകുടുംബത്തെത്തു നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും മക്കളെ പുർണ്ണഗൗരവതേതാട അനുസരണത്തിൽ പാലിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കേണം. 5 സ്വന്തകുടുംബത്തെ ഭരിപ്പാൻ അറിയാത്തവൻ ദൈവസാന്ദര്ഭത്തിൽ എങ്ങനെ പരിപാലിക്കും? 6 നിശ്ചിച്ചിട്ടു പിശാചിനു വന്ന ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പൊതിരിപ്പാൻ പുതിയ ശിഷ്യനും അരുതു. 7 നിന്നയിലും പിശാചിന്റെ കണിയിലും കുടുങ്ങാതിരിപ്പാൻ പുരുമെയുള്ളവരോടു നല്ല സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചുവന്നും ആയിരിക്കേണം. 8 അപൂർണ്ണം ശുശ്രൂഷകനാർ

എന്നശാലികളായിരിക്കേണം; ഇരുവാക്കുകാരും മദ്യപമാരും ദുർഘാടമോഹികളും അരുതു. 9 അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മം ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നവർ ആയിരിക്കേണം. 10 അവരെ ആദ്യം പരിക്ഷിക്കേണം; അനിന്ദ്രായി കണ്ണാൽ അവർ ശുശ്രൂഷ എപ്പോൾക്കുണ്ട്. 11 അവുണ്ണം സ്ത്രീകളും ഘന്നശാലികളായി ഏഷണി പറയാതെ നിർമ്മാംമാരും എല്ലാഭിലും വിശ്വസ്തമാരുമായിരിക്കേണം. 12 ശുശ്രൂഷകനാർ ഏകഭാര്യയുള്ള ഭർത്താക്കന്മാരും മക്കളെയും സ്വന്തകുടുംബങ്ങളെയും നന്നായി ഭരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കേണം. 13 നന്നായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ തങ്ങൾക്കു നല്ല നിലയും ക്രിസ്തുയേശുവികലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വളരെ പ്രാശ്നത്യവും സന്ധാരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്നും അടുക്കൽ വരും എന്നു ആശിക്കുന്നു; 15 താമസിച്ചുപോയാലോ സത്യത്തിന്റെ തുണ്ണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സദ്യാകുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കേണ്ടതു എങ്ങനെന്നെന്നെന്നു നീ അറിയേണ്ടതിനു ഈതു എഴുതുന്നു. 16 അവൻ ജയത്തിൽ വെളിപ്പേട്ടു; ആത്മാവിൽ നിന്തിക്കരിക്കപ്പേട്ടു; ദുതനാർക്കു പ്രത്യക്ഷിക്കായി; ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പേട്ടു; ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പേട്ടു; തേജസ്സിൽ എടുക്കപ്പേട്ടു എന്നിങ്ങനെ ദൈവങ്കൾഒക്കിയുടെ മർമ്മം സമ്മതമാംവണ്ണം വലിയതാകുന്നു.

4 എന്നാൽ ഭാവികാലത്തു ചിലർ വ്യാജാത്മാക്കരെള്ളും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും ആഗ്രഹിച്ചു ഭോഷ്കു പറയുന്നവരുടെ കപടത്താൽ വിശ്വാസം ത്യജിക്കും എന്നു ആത്മാവു തെളിവായി പറയുന്നു. 2 അവർ സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയിൽ ചുടുവെച്ചവരായി 3 വിവാഹം വിലക്കുകയും സത്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ സ്വന്താത്മതാട അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു ഭോജ്യങ്ങളെ വർജ്ജിക്കേണം എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 4 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി എല്ലാം നല്ലതു; സ്വന്താത്മതാട അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഒന്നും വർജ്ജിക്കേണ്ടതല്ല; 5 ദൈവവചനത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും വിശ്വദിക്കരിക്കപ്പെടുന്നവല്ലോ. 6 ഈതു സഫോറമാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ നീ അനുസരിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെയും സദുപദേശത്തിന്റെയും വചനത്താൽ പോഷണം ലഭിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിനു നല്ല ശുശ്രൂഷകൾ ആകും. 7 ക്ഷേത്രിവിരുദ്ധമായ കിഴിവികമെക്കളെ ഒഴിച്ചു ദൈവങ്ങളും അഭ്യാസം ചെയ്ക. 8 ശരീരാഭ്യാസം അല്ലപ്രയോജനമുള്ളതത്തേ; ദൈവങ്കൾഡിയോ ഇപ്പോൾത്തെ ജീവന്റെയും വരുവാനിരക്കുന്നതിന്റെയും വാദത്തമുള്ളതാകയാൽ സകലത്തിനും പ്രയോജനകരമാകുന്നു. 9 ഈതു വിശ്വാസവും എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം. 10 അതിനായിട്ടു തന്നെ നാം സകലമനുഷ്യരുടെയും പ്രത്യേകം വിശ്വാസികളുടെയും രക്ഷിതാവായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ ആശവെച്ചു അഭ്യാസിച്ചും പോരാട്ടിയും വരുന്നു. 11 ഈതു നീ ആശഭാവാപികകയും ഉപദേശികകയും ചെയ്ക. 12 ആരും നിന്നു യജവനം തുച്ഛികരിക്കരുതു; വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്വന്തപാതയിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മാംതയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്ക. 13 ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്രബോധന, ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്ക. 14 മുപ്പമാരുടെ കൈവെപ്പോടുകുടെ പ്രവചനത്താൽ നിനക്കു ലഭിച്ചതായി നിന്നില്ലെങ്കു ക്യപാവരം 15 ഉപേക്ഷയായി വിചാരിക്കാതെ നിന്നും അഭിവ്യഖി എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിത്തീരേണ്ടതിനു ഈതു കരുതുക, ഇതിൽ തന്നെ ഇരുന്നുകൊശക. 16

നിന്നെന്തനേയും ഉപദേശത്തെയും സുകൾച്ചുകൊൾക്ക; ഇതിൽ ഉരുച്ചുനില്ക്കു; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്നേ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കു.

- 5** മുത്തവനെ ഫർസിക്കാതെ അപ്പനേപ്പോലെയും ഇളയവരെ
സഹോദരമാരപ്പോലെയും 2 മുത്ത സ്റ്റ്രീകളെ അമ്മമാരപ്പോലെയും
ഇളയ സ്റ്റ്രീകളെ പുർണ്ണനിർമ്മലതയോടെ സഹോദരികളെപ്പോലെയും
പ്രബോധിപ്പിക്ക. 3 സാക്ഷാൽ വിധവമാരായിരിക്കുന്ന വിധവമാരെ മാനിക്ക. 4 വല്ല
വിധവെക്കും പുത്രപാത്രയാർ ഉണ്ടകിൽ അവർ മുഖേ സുന്തക്കുടുംബത്തിൽ
കെതി കാണിച്ചു അമ്മയപ്പുമാർക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്വാൻ പറിക്കെടു;
ഈതു ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രസാദകരമാകുന്നു. 5 സാക്ഷാൽ വിധവയും
എകാക്കിയുമായവർ ദൈവത്തിൽ ആശവൈച്ചു രാപ്പുകൾ താചനയിലും
പ്രാർത്ഥനയിലും ഉറുപാർക്കുന്നു. 6 കാമുകിയായവളേം ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ തന്നെ
ചത്വവർ. 7 അവർ നിരപവാദ്യമാരായിരിക്കേണ്ടതിനുനീ ഈതു ആജ്ഞാപാപിക്ക. 8
തനിക്കുള്ളവർക്കും പ്രത്യേകം സുന്ത കുടുംബക്കാർക്കും വേണ്ടി കരുതാത്തവൻ
വിശ്വാസം തള്ളികളെന്തു അവിശ്വാസിയെക്കാൾ അധമനായിരിക്കുന്നു. 9
സൽപ്രവൃത്തികളാൽ ശ്രദ്ധിപ്പെട്ടു എക്കർത്താവിണ്ട് ഭാര്യയായിരുന്നു അരുപതു
വയസ്സിനു താഴെയല്ലാത്ത വിധവ 10 മക്കളെ വളർത്തുകയോ അതിമിക്കളെ
സൽക്കരിക്കയോ വിശുദ്ധമാരുടെ കാലുകളെ കഴുകുകയോ തെരുക്കമുള്ളവർക്കു
മുട്ടിർക്കുകയോ സർവ്വസൽപ്രവൃത്തിയും ചെയ്തുപോരുകയോ ചെയ്തു എങ്കിൽ
അവളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. 11 ഈയു വിധവമാരെ ഒഴികെ; അവർ ക്രിസ്തുവിനു
വിരോധമായി പുളേച്ചു മറിക്കുവോൾ വിവാഹം ചെയ്വാൻ ഇഷ്ടിക്കും. 12
ആദ്യവിശ്വാസം തള്ളുകയാൽ അവർക്കു ശ്രീക്ഷാവിധി ഉണ്ടു. 13 അത്രയുമല്ല അവർ
വീടുതോറും നടന്നു മിനക്കെടുവാനും ശ്രീലിക്കും; മിനക്കെടുക്കമാത്രമല്ല വായാടികളും
പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവരുമായി അരുതാത്തതു സംസാരിക്കും. 14 ആകയാൽ
ഇളയവർ വിവാഹം ചെയ്കയും പുത്രസന്പത്തുണ്ടാക്കുകയും ഭവനം രക്ഷിക്കയും
വിരോധിക്കു അപവാദത്തിനു അവസരം നന്നു കൊടുക്കാതിരിക്കയും വേണാ എന്നു
ണാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു. 15 ഇപ്പോൾ തന്നെ ചിലർ സാത്താൻ പിന്നാലെ പോയഡ്രോ. 16 ഒരു
വിശ്വാസിനിക്കു വിധവമാർ ഉണ്ടകിൽ അവർ തന്നെ അവർക്കു മുട്ടിർക്കെടു;
സഭക്കു ഭാരം വരുത്തു; സാക്ഷാൽ വിധവമാരായവർക്കു മുട്ടിർപ്പാനുണ്ടഡ്രോ.
17 നന്നായി ഭർക്കുന്ന മുപ്പുമാരു, പ്രത്യേകം വചനത്തിലും ഉപദേശത്തിലും
അദ്യാനിക്കുന്നവരെ തന്നെ, ഇരട്ടി മാനത്തിനു യോഗ്യരായി എണ്ണുക. 18
മെതിക്കുന്ന കാളെക്കു മുവക്കെടു കെടുരുതു എന്നു തിരുവെഴുതു പറയുന്നു;
വേലക്കാരൻ തന്റെ കുളിക്കു യോഗ്യൻ എന്നും ഉണ്ടഡ്രോ. 19 രണ്ടു മുന്നു സാക്ഷികൾ
മുവേനയല്ലാതെ ഒരു മുപ്പെന്തെ നേരെ അന്നായം എടുക്കരുതു. 20 പാപം ചെയ്യുന്നവരെ
ഗ്രേഷമുള്ളവർക്കും ദയത്തിനായി എല്ലാവരും കേൾക്കു ശാസിക്ക. 21 നീ പക്ഷമായി
നന്നു ചെയ്യാതെക്കണ്ണു സിഖാനം കുടാതെ ഇവ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു
ണാൻ ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുയേശ്വരിനെയും ഗ്രേഷംഭൂതമാരെയും സാക്ഷിയാക്കി
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു. 22 യാതൊരുത്തനെന്തെ മേലും വേഗത്തിൽ കൈവെക്കരുതു;
അന്നുമാരുടെ പാപങ്ങളിൽ ഓഹരിക്കാരനാകയുമരുതു. നിന്നെന്തനേ നിർമ്മലനായി

കാത്തുകൊൾക്ക. 23 മേലാൽ വെള്ളം മാത്രം കുടിക്കാതെ നിന്നേ അജീർഖ്യതയും കുടൈക്കുടൈയുള്ള ക്ഷീണതയും നിമിത്തം അല്ലോ വീഞ്ഞു സേവിച്ചുകൊൾക്ക. 24 ചില മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ വിസ്താരത്തിനു മുമ്പെ തന്നെ വെളിവായിരിക്കുന്നു; ചിലരുടെ പാപങ്ങളോ ക്രമേണയതേ. 25 സർപ്പവുത്തികളും അങ്ങനെ തന്നെ വെളിവാകുന്നു; വെളിവാക്കാത്തവയും മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

6 നുകത്തിന്റെ കീഴിൽ ഭാസമാരായിരിക്കുന്നവർ ഒക്കയും ദൈവനാമവും ഉപദേശവും ദുഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ യജമാനമാരെ സകലമാനത്തിനും യോഗ്യമാർ എന്നു എന്നേം ദിനംതാകുന്നു. 2 വിശ്വാസികളായ യജമാനമാരുള്ളവർ അവരെ സഹോദരനാർ എന്നുവെച്ചു അലകഷ്യമാക്കരുതു; തങ്ങളെക്കാണ്ഡുള്ള ഉപകാരം അനുഭവിക്കുന്നവർ വിശ്വാസികളും പ്രിയരും ആകകൊണ്ടു അവരെ വിശേഷാൽ സേവിക്കയെന്തെ വേണ്ടതു; ഇതു നീ ഉപദേശികയും പ്രഭോധിപ്പിക്കയും ചെയ്ക. 3 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പത്മവചനവും ഭക്തിക്കൊത്തതു ഉപദേശവും അനുസരിക്കാതെ അനുഭാവം ഉപദേശിക്കുന്നവൻ 4 എന്നും തിരിച്ചിറിയാതെ തർക്കത്തിന്റെയും വാഗ്യാദത്തിന്റെയും ഭാര്യ പിടിച്ചു ചീർത്തിരിക്കുന്നു; അവയാൽ അസുയ, ശബ്ദം, ദുഷണം, ദുര്ഘാഷയം, 5 ഉർബന്നുഡികളും സത്യത്യാഗികളുമായ മനുഷ്യരുടെ വ്യർത്ഥമവാദം എന്നിവ ഉള്ളവാകുന്നു; അവർ ദൈവഭക്തി ആദായസുതം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 6 അലംഭാവത്തേടുകൂട്ടിയ ദൈവഭക്തി വലുതായ ആദായം ആകുന്നതാനും. 7 ഇഹലോകത്തിലേക്കു നാം എന്നും കാണ്ഡുവന്നില്ലെന്ന്; ഇവിടെനിന്നു ധാരാതാനും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 8 ഉണ്മാനും ഉടപ്പാനും ഉണ്ണേം മതി എന്നും നാം വിചാരിക്ക. 9 ധനികനാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരിക്ഷയിലും കണ്ണിയിലും കൂടുങ്ങുകയും മനുഷ്യർ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മാഡ്യവും ദോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 10 ദൈവാഗ്രഹം സകലവിധദോഷത്തിനും മുലമല്ലോ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ടു വിശ്വാസം വിട്ടുന്നു ബഹുദുഃഖങ്ങൾക്കു അധിനരായിത്തിന്റെ കുടുംബം. 11 നീയോ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായുള്ളാവെ, അതു വിട്ടോടി നീതി, ഭക്തി, വിശ്വാസം, സ്വന്നഹം, ക്ഷമ, സൗമ്യത എന്നിവയെ പിന്തുടരുക. 12 വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ പൊരുതുക; നിത്യജീവനെ പിടിച്ചുകൊൾക്ക; അതിനായി നീ വിളിക്കപ്പെട്ടു അനേകം സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ചുവല്ലോ. (അംബോസ് p166) 13 നീ നീഷ്കളുകളും നീപുവാദ്യനുമായി ഈ കല്പന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളുന്നും 14 എന്നിങ്ങനെ സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തെയും പൊന്തിയെയാസ് പീലാത്തൊസിന്റെ മുന്നിൽ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ചു കുംഭക്രമം ദൈവത്തെയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു ആളഞ്ഞാപിക്കുന്നു. 15 ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും 16 താൻ മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവനും അടുത്തുകൂടാതെ വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവനും കാണാൻ കഴിയാത്തവനുമായവൻ തക്കസമയത്തു ആ പ്രത്യക്ഷതവരുത്തും. അവനും ബഹുമാനവും നിത്യബലവും ഉണ്ടാക്കേണ്ട്. ആമേൻ. (അംബോസ് p166) 17 ഈ ലോകത്തിലെ ധനവാന്മാരോടു ഉന്നത ഭാവം കൂടാതെയിരിപ്പാനും നിശ്ചയമില്ലാത്ത ധനത്തിലല്ല,

നമുക്കു സകലവും ധാരാളമായി അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന ദൈവത്തിൽ (അംഗ 9:165) 18
ആശാവെപ്പാനും നമചെയ്വാനും സൽപ്രവൃത്തികളിൽ സന്പന്നരായി ഭാന്ധിലരും
ഒരായുമുള്ളവരുമായി 19 സാക്ഷാലുള്ള ജീവനെ പിടിച്ചുകൊള്ളണ്ടതിനു
വരുംകാലത്തേക്കു നല്ലാരു അടിസ്ഥാനം നിക്ഷേപിച്ചുകൊൾവാനും ആശ്രാഹിക്കു
20 അല്ലയോ തിമോമെയൊസേ, നിന്റെ പകൽ ഏല്ലിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപനിധി
കാത്തുകൊണ്ടു ഇണ്ടാനം എന്നു വ്യാജമായി പേര് പറയുന്നതിന്റെ ഭക്തിവിരുദ്ധമായ
വ്യമാലാപങ്ങളെയും തർക്കസുത്രങ്ങളെയും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കു. 21 ആ ഇണ്ടാനം
ചിലർ സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാസം വിട്ടു തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടും
ഇതിക്കരുമാറാക്കു.

2 തിമോമെരയാസ്

1 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവൻ വാദത്തെ പ്രകാരം ദൈവേഷ്ടതാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലലാസ് ഫ്രിയമകനായ തിമോമെരയാസിനു എഴുതുന്നതു; 2 പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൾനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൾ നിന്നും നിനക്കു ക്ഷേപയും കനിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കട്ട. 3 എൻ്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ രാവും പകലും ഇടവിടാതെ നിന്നെന സ്ഥാപിച്ചു നിന്റെ കല്ലുനീറ ഓർത്തും നിന്നെന കല്ലു സന്തോഷപൂർണ്ണനാകുവാൻ വാഞ്ഛിച്ചുകൊണ്ടു 4 എന്ന പൂർവ്വമാരുടെ ദ്യൗഷാനം അനുസരിച്ചു നിർമ്മാണമനസ്സാക്ഷിയോടെ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു നിന്റെ നിർവ്വാജവിശ്വാസത്തിന്റെ ഓർമ്മനിമിത്തം സന്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 5 ആ വിശ്വാസം ആദ്യം നിന്റെ വലിയ മുഖം ലോവിസിലും അമ്മ യുനിക്കയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു; നിന്നിലും ഉണ്ടെനു എന്ന ഉരൈച്ചിത്രക്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ കൈവെച്ചിനാൽ നിന്നിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷേപാവരം ജ്യലിപ്പിക്കേണം എന്നു നിന്നെന ഓർമ്മപൂട്ടത്തുനു. 7 ഭീരുത്രത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സുഖോധരത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെയതേ ദൈവം നമുക്കു തന്നതു. 8 അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും അവൻ്റെ ബഹുനായ എന്നെന്നയും കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ സുവിശേഷത്തിനായി ദൈവശക്തിക്കു ഒത്തവള്ളും നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്ക. 9 അവൻ നമ്മുടെ രക്ഷിക്കയും വിശ്വാസവിളിക്കൊണ്ടു വിളിക്കയും ചെയ്തതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തമല്ല, സകലകാലത്തിനും മുമ്പെ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നതും (st. 166) 10 ഇപ്പോൾ മരണം നീക്കുകയും സുവിശേഷം കൊണ്ടു ജീവനും അക്ഷയത്തെയും വെളിപ്പേടുത്തുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ വെളിപ്പേട്ടിരിക്കുന്നതുമായ തന്റെ സ്വന്ന നിർണ്ണയത്തിനും ക്ഷേപക്കും ഒത്തവള്ളുമത്രെ. 11 ആ സുവിശേഷത്തിനു എന്ന പ്രസംഗിയും അപ്പോസ്റ്റലനും ഉപദേശാവുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12 അതുനിമിത്തം തന്നെ എന്ന ഇതൊക്കെയും സഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; എന്ന ആരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു; അവൻ എൻ്റെ ഉപനിധി ആ ദിവസംവരെ സുക്ഷിപ്പാൻ ശക്തൻ എന്നു ഉറച്ചുമിരിക്കുന്നു. 13 എന്നോടു കേടു പത്രവചനം നീ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും മാതൃകയാക്കിക്കൊൾക്ക. 14 ആ നല്ല ഉപനിധി നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുഭാത്മാവിനാൽ സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക. 15 ആസ്യകാർ എല്ലാവരും എന്ന വിട്ടുപോയ്ക്കളെന്തു എന്നു നീ അറിയുന്നവള്ളോ; മുഗലൈബാസും ഹർമ്മഗനേസും ആ കുടുത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു. 16 പലപ്പോഴും എന്ന തണ്ടപ്പിച്ചവനായ ഒന്നേസിഫോരാസിന്റെ കുടുംബത്തിനു കർത്താവു കരുണ നല്കുമാറാക്കട്ട. 17 അവൻ എൻ്റെ ചങ്ങലരയക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ എന്ന രോമയിൽ എത്തിയ ഉടനെ താല്പര്യത്താട എന്ന തിരഞ്ഞെടു കണ്ണഡത്തുകയും ചെയ്തു. 18 ആ ദിവസത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പകൽ കരുണ കണ്ണഡത്തുവാൻ കർത്താവു അവനു സംശയിവരുത്തുടെ. എമെസാസിൽവെച്ചു അവൻ എന്നിക്കു എന്നെല്ലാം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു എന്നു നീ നല്ലവള്ളും അറിയുന്നവള്ളോ.

2 എന്ന് മകൻ, ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള കൃപയാൽ ശക്തിപ്പെടുക. 2 നീ പല സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ എന്നോടു കേടുതെല്ലാം മറ്റൊള്ളവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥരായ വിശ്വസമന്വയശ്രദ്ധരെ രേഖപ്പെടുത്തുക. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ നല്ല ഭാന്ദായി നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ണം സഹിക്ക. 4 പട ചേർത്തവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിനു യാതൊരു പടയാളിയും ജീവനകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു. 5 ഒരുത്തൻ മല്ലുകെട്ടിയാലും ചട്ടപ്രകാരം പൊരായ്ക്കിൽ കിരീടം പ്രാപിക്കയില്ല. 6 അദ്ദും കുറുന്ന ക്യാഫിക്കാരൻ ആകുന്നു ആദ്യം ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതു. 7 ഞാൻ പറയുന്നതു ചിന്തിച്ചുകൊൾക്ക. കർത്താവു സകലതിലും നിനക്കു ബുദ്ധി നല്കുമ്പോൾ; 8 ദാവിദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ചു മരിച്ചിട്ടു ഉതിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തുകൊൾക്ക. 9 അതു ആകുന്നു എന്ന് സ്വീകരിക്കും. അതു അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ എന്നപോലെ ചങ്ങല യർക്കു കഷ്ണം സഹിക്കുന്നു; ദൈവപചനത്തിനോ ബന്ധനം ഇല്ല. 10 അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള രക്ഷ നിത്യത്തേജസ്സോടുകൂടെ വൃത്തമാർക്കു കിടുംതിനു ഞാൻ അവർക്കായി സകലവും സഹിക്കുന്നു. (anthios p166) 11 നാം അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ കൂടെ ജീവിക്കും; സഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടെ വാഴും; 12 നാം തജ്ജിപ്പിയും എങ്കിൽ അവൻ നമ്മെയും തജ്ജിപ്പിയും. 13 നാം അവിശുസ്തരായിത്തീർന്നാലും അവൻ വിശുസ്തനായി പാർക്കുന്നു; തന്റെ സ്വഭാവം ത്രജിപ്പാൻ അവനു കഴിക്കയില്ലോ; ഇരു വചനം വിശ്വാസയോഗ്യമാകുന്നു. 14 കേൾക്കുന്നവരെ മരിച്ചുകളയുന്നതിന്റെ ഓന്നിനും കൊള്ളാത്ത വാഗ്യാദം ചെയ്യാതിരിക്കേണമെന്നു കർത്താവിനെ സാക്ഷിയാക്കി അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക. 15 സത്യവചനത്തെ യമാർത്ഥമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു ലജ്ജിപ്പാൻ സാഹതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിനു കൊള്ളാക്കുന്നവനായി നില്പാൻ ശ്രമിക്ക. 16 ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യമാലാപങ്ങളും ഏണ്ടിനിരിക്ക; ആ വക്കകാർക്കു അഭക്തി അധികം മുതിർന്നുവരും; 17 അവരുടെ വാക്കു അർഭ്ബവ്യാധിപോലെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. 18 ഹൃമന്ത്രയോസ്യം ഫിലേതതാസ്യം അവരുടെ കൂടുതിൽ ഉള്ളവരാകുന്നു; അവർ സത്യം വിട്ടു തെറ്റി: പുനരുത്ഥാനം കഴിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു ചിലരുടെ വിശ്വാസം മരിച്ചു കൂളയുന്നു. 19 എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിരത്മായ അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു; കർത്താവു തന്നീക്കളുള്ളവരെ അറിയുന്നു എന്നും കർത്താവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അനീതി വിട്ടുന്നുകൊള്ളുടെ എന്നും ആകുന്നു അതിന്റെ മുദ്ര. 20 എന്നാൽ ഒരു വലിയ വിട്ടിൽ പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മരവും മരിപ്പുംകൊണ്ടുള്ളവയും ഉണ്ടു്; ചിലതു മാന്യകാര്യത്തിനും ചിലതു ഹീനകാര്യത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. 21 ഇവരെ വിട്ടുന്നു തന്നെത്താൻ വെടിപ്പാക്കുന്നവൻ വിശ്വാസവും ഉടമസ്ഥനും ഉപയോഗവ്യമായി നല്ല വേലക്കു കൈയെടു രൂപീകരിക്കുന്ന മാനപാത്രം ആയിരിക്കും. 22 യഞ്ചനമോഹങ്ങളെ വിട്ടോടി നീതിയും വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ശുശ്രാവരോടും സമാധാനവും ആചരിക്ക. 23 ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മാസ്യതർക്കം ശണ്ഠം ജനിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു അതു ഏണ്ടിനിരിക്ക. 24 കർത്താവിന്റെ ഭാസൻ ശണ്ഠം ഇടാതെ എല്ലാവരോടും ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ

സമർത്ഥമനും ഭോഷം സഹിക്കുന്നവനുമായി അതേ ഇരിക്കേണ്ടതു. 25 വിരോധികൾക്കു ദൈവം സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനായി മാനസാന്തരം നല്കുമോ എന്നും 26 പിശാചിനാൽ പിടിപെട്ടു കുടുങ്ങിയവരാകയാൽ അവർ സുഖ്വോധം പ്രാപിച്ചു അവന്റെ കണികയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു ദൈവേഷ്ഠം ചെയ്യുമോ എന്നും വെച്ചു അവരെ സൗമ്യതയോടെ പറിപ്പിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

3 അന്ത്യകാലത്തു ദുർഘടനമയങ്ങൾ വരും എന്നറിക. 2 മനുഷ്യർ സ്വസ്നേഹികളും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും വന്നു പറയുന്നവരും അഹിക്കാർകളും ദുഷ്കരമാരും അമ്മയപ്പമാരെ അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികെടുവരും അശുദ്ധവരും 3 വാതസല്പമില്ലാത്തവരും ഇണങ്ങാത്തവരും ഏഷണിക്കാരും അജിത്രേന്ത്രിയമാരും ഉഗ്രമാരും 4 സർജുണങ്ങേഷികളും ഭ്രാഹികളും ധാർശ്യകരാരും നിഗളികളുമായി ദൈവപ്രിയമില്ലാതെ ഭോഗപ്രിയരായി 5 ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു അതിന്റെ ശക്തി തുജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിട്ടൊഴിയുക. 6 വീടുകളിൽ നൃണ്ണകടക്കയും പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു നാനാ മോഹങ്ങൾക്കും അധിനരായി 7 എപ്പോഴും പിച്ചിട്ടും ഒരിക്കലും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പെണ്ണങ്ങളെ സ്വാധീനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഈ കുടൽത്തില്ലള്ളവർ ആകുന്നു. 8 യന്നേസും യാദേശവസും മോശേയോടു എതിർത്തുനിന്നുതുപോലെ തന്നെ ഇവരും സത്യതേതാടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നു; ദുർബ്യൂലികളും വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു കൊള്ളരുതാത്തവരുമാത്രെ. 9 അവർ അധികം മുഴുക്കയില്ല; മേല്പുന്നതവരുടെ ബുദ്ധികേടു എപ്പാവർക്കും വെളിപ്പേട്ടതുപോലെ ഇവരുടെ ബുദ്ധികേടും വെളിപ്പേടും. 10 നീയോ എന്റെ ഉപദേശം, നടപ്പ്, ഉദ്ദേശം, വിശ്വാസം, ദീർഘക്ഷമ, സ്നേഹം, സഹിഷ്ണുത എന്നിവയും 11 അന്ത്യാക്രയിലും ഇക്കാന്നയിലും ലുംത്രയിലും എനിക്കു സംഭവിച്ച ഉപദേശവും കഷ്ടാനുഭവവും കണ്ണിനെന്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്തെല്ലാം ഉപദേശം സഹിച്ചു; അതിലെല്ലാറിൽ നിന്നും കർത്താവു എന്ന വിടുവിച്ചു. 12 എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യയേശുവിൽ കേതിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കു എല്ലാം ഉപദേശം ഉണ്ടാകും. 13 ദുഷ്മനുഷ്യരും മായാവികളും വന്നിച്ചും വന്നിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മെല്ലക്കുമെൽ ദോഷത്തിൽ മുതിർന്നു വരും. 14 നീയോ ഇന്നവരോടു പിച്ചു എന്നു ഓർക്കുകയും ക്രിസ്ത്യയേശുവികലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെന്ന രക്ഷക്കു ഇതാനിയാക്കുവാൻ മതിയായ തിരുവൈഴ്വത്തുകളെ ബാല്യംമുതൽ അനികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 15 നീ പറിച്ചും നിശ്ചയം പ്രാപിച്ചും ഇരിക്കുന്നതിൽ നിലനില്ക്കു. 16 എല്ലാതിരുവൈഴ്വത്തും ദൈവശ്വാസിയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ സകല സർപ്പവൈത്തിക്കും വക പ്രാപിച്ചു തിക്കണ്ണതവർ ആകേണ്ടതിനു 17 ഉപദേശത്തിനും ശാസനത്തിനും ഗുണീകരണത്തിനും നീതിയിലെ അഭ്യാസത്തിനും പ്രയോജനമുള്ളതു ആകുന്നു.

4 ഞാൻ ദൈവത്തെയും ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായവിസ്താരം നടത്തുവാനുള്ള ക്രിസ്ത്യയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെച്ചു അവൻറെ പ്രത്യക്ഷതയും രാജ്യവും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു കല്പിക്കുന്നതു: 2 വചനം പ്രസംഗിക്കു; സമയത്തിലും അസമയത്തിലും ഒരുണ്ടിനില്ക്കു; സകല ദീർഘക്ഷമയോടും ഉപദേശത്തോടുംകൂടെ ശാസ്ത്രിക; തർജ്ജനം ചെയ്ക്ക; പ്രഭോധിപ്പിക്കു. 3 അവർ പത്രമ്പ്രാപദേശം

പൊരുക്കാതെ കർണ്ണരസമാക്ഷുമാറു സ്വന്ത മോഹങ്ങൾക്കാത്തവള്ളം
 ഉപദേശ്യാക്രമാരെ പെരുക്കുകയും 4 സത്യത്തിനു ചെവിക്കാടുക്കാതെ കൈടുകമ
 കേൾപ്പാൻ തിരികയും ചെയ്യുന്ന കാലം വരും. 5 നീയോ സകലത്തിലും നിർമ്മാണം
 ആയിരിക്ക; കഷ്ടം സഹിക്ക; സുവിശേഷകൾ പ്രവൃത്തിചെയ്ക്ക; നിന്റെ ശുശ്രൂഷ
 നിറപടിയായി നിവർത്തിക്ക. 6 ഞാനോ ഇപ്പോൾതന്നേ പാനീയയാഗമായി
 ഒഴിക്കപ്പെടുന്നു; എന്തെന്നു നിര്യാഖകാലവും അടുത്തിരിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ നല്ല പോർ
 പൊരുതു, ഓട്ടം തികെച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു. 8 ഇന്നി നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി
 വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവു ആ ദിവസത്തിൽ
 എനിക്കു നല്കും; എനിക്കു മാത്രമല്ല, അവൻ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പ്രിയംവെച്ച
 എവർക്കുംകുട്ടാട. 9 വേഗത്തിൽ എന്തേ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഉത്സാഹിക്ക. 10
 ദേമാസ് ഇള ഭോക്കത്തെ സ്വന്നേഹിച്ചിട്ടു എന്ന വിട്ടു തെള്ളുലൈനീക്കയിലേക്കു
 പോയി. ഫ്രെസ്കോസ് ഗലാതെയക്കും തീതൊസ് ലഭ്മാതെയക്കും പോയി; (അംഗ165) 11
 ലുക്കാസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടുടെ ഉള്ളി; മർക്കാസ് എനിക്കു ശുശ്രൂഷക്കായി
 ഉപയോഗമുള്ളവൻ ആകയാൽ അവവെന കൂട്ടിക്കാണു വരിക. 12 തിഹിക്കാസിനെ
 ഞാൻ എപ്പെണ്ണോസിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ഞാൻ ത്രോവാസിൽ കർപ്പൂസിന്റെ
 പകൽ വെച്ചേച്ചു പോന്ന പുതപ്പും പുസ്തകങ്ങളും വിശേഷാൽ ചർമ്മലിവിതങ്ങളും
 നീ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടുവരിക. 14 ചെന്യുപണിക്കാരൻ അലെക്സന്റർ എനിക്കു
 വളരെ ദോഷം ചെയ്തു; അവൻ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവള്ളം കർത്താവു
 അവനു പകരം ചെയ്യും. 15 അവൻ നമ്മുടെ പ്രസംഗതേതാടു അത്യന്തം
 എതിർത്തുനിന്നുന്നു നീയും അവവെന സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക. 16 എന്തേ ഒന്നാം
 പ്രതിവാദത്തിൽ ആരും എനിക്കു തുണ നിന്നില്ല; എല്ലാവരും എന്ന കൈവിട്ടു;
 അതു അവർക്കു കണക്കിടാതിരിക്കും. 17 കർത്താവോ എനിക്കു തുണനിനു
 പ്രസംഗം എന്നെക്കാണു നിവർത്തിപ്പാനും സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും
 എന്ന ശക്തികൾച്ചു; അങ്ങനെ ഞാൻ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിനു രക്ഷ
 പ്രാപിച്ചു. 18 കർത്താവു എന്ന സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽനിനും വിടുവിച്ചു തന്റെ
 സ്വർദ്ധീയരാജ്യത്തിനായി രക്ഷിക്കും; അവനു എന്നേന്നുകും മഹത്യം. ആമേൻ. (അംഗ
 ഗ165) 19 പ്രിസ്കൈക്കും അക്കിലാവിനും ഒന്നേസിഹോരാസിന്റെ കുടുംബത്തിനും
 വന്നനു ചൊല്ലുക. 20 എരസ്തൊസ് കൊരിന്തിൽ താമസിച്ചു ത്രോഹിമോസിനെ ഞാൻ
 മിലേത്തിൽ രോഗിയായി വിടുച്ചുപോന്നു. 21 ശ്രീതകാലത്തിനു മുമ്പെ വരുവാൻ
 ശ്രമിക്ക. യുഖ്യുലോസും പുതേസും ലീനോസും ക്ഷീരദിയയും സഹോദരമാർ എല്ലാവരും
 നിനക്കു വന്നനു ചൊല്ലുന്നു. 22 യേശുക്രിസ്തു നിന്റെ ആത്മാവോടുകൂടുടെ ഇരിക്കും.
 ക്യപ നിങ്ങളോടുകൂടുടെ ഇരിക്കുമാറാക്കട.

தித்தைஸ்

1 Testing ag live sync நம்முடல கெஷிடாவாய உவேத்திக்கிட கல்பனப்பர்காரம்

என்ன ரேமலேப்பிப்பு ப்ரஸங்கத்தால் தக்கப்புமயத்து தந்த வசனம் வழிப்படுத்திய 2 ஜோச்கிலூத்த வெவா ஸகலகாலத்தினும் மூனை வாசத்தை செய்த நிதுஜீவங்கு பிரதாஶபேத்துவாயி (johnios g166) 3 தன்ற் வழுதாருடை விஶுாஸத்தினும் கெதிக்கெனுஸாரமாய ஸத்யத்தின்கு பரிஜ்ஞானத்தினுமாயி உவைத்தின்கு அங்கு யேஶுக்ரிஸ்துவின்கு அபூர்வத்துவமாய பாலூஸ் 4 பொதுபிஶுாஸத்தித் திஜபுத்தெநாய தீத்தைஸினும் ஏஷுதூநது: பிதாவாய உவைத்திக்கத்தினும் நம்முடை கெஷிடாவாய கிஸ்துயேஶுவிக்கத்தினும் நின்கூ கூபத்து ஸமாயாவும் உள்ளக்கட்டு. 5 எான் கேத்தயித் தினை விடெஷுபோனது: ஶேஷிசு காருண்ணலை குமத்திலாகேள்ளத்தினும் எான் நினோடு அதுல்லைப்புதூபோலை பட்டுதோரும் மூப்புமாரை அதுகிவெகேள்ளத்தினும் தனே. 6 மூப்பு குடுமிலூத்தவங்கு ஏக்கலாருதூதுவங்கு ஆர்த்தங்கு ஶூதியோ அங்குஸரளைக்கொலோ ஹலூத்த விஶுாஸிக்குலாய மகலூதூதுவங்கு அதுயிரிகேளே. 7 அதுயுக்கங்கு உவைத்தின்கு ஶாஹவிசாரக்காக்காயால் அநினுங்காயிரிகேளே; தனிப்புக்காரனும் கோபியது மதுப்பியங்கு தலூக்காரனும் ஆர்லூதமோஹியது அருத்து. 8 அதிமிப்பியங்கு ஸத்துங்கபியங்கு ஸுவேஷாயஶிலங்கு நீதிமானும் நிர்மலங்கு ஜிதேந்தியங்கு 9 பதேஷாபதேஶத்தால் பிரவோயிப்பிலூங்கு விரோயிக்கலூ வோயாய வருத்துவாங்கு ஶக்தாகேள்ளத்தினும் உபதேஶப்பகாரமுதூது விஶுாஸுவாய்க்கு முருகைப்பூடிக்குவைங்கு அதுயிரிகேளே. 10 வழுமாவாபாலமாரும் மனோவானுக்காருமாயி வாண்ணத்தவராய பலரும் உள்ளலூ; விஶேஷால் பரிசீலனக்கார் தனே. 11 அவருடை வாய் அநெகேள்ளத்தாகுங்கு. அவர் ஆராவாய விசாரிசு அருதுதாத்தது உபதேஶப்புக்காளை குடும்பவனைதூ முசுவங்கு மனிசுக்குதூயங்கு. 12 கேத்தற் ஸற்புடை அங்குத்துவாதிக்கும் ஆஷுஜந்துக்கலை மதியங்காராய பெருவயிரங்கு அநேது ஏந்கு அவர்த்த ஏருவங்கு, அவருடை ஏரு விழுவங்கு தனே, பாத்திரிக்குங்கு. 13 ஹா ஸாக்ஷா நேந் தனே; அதூநிமித்தம் அவர் விஶுாஸத்தித் துரோஸுமுதூதுவராயித்திரெள்ளத்தினும் 14 யைகுடகுமக்கலையும் ஸத்ய விடுகலூந மங்குஷுருடை கல்லுக்கலையும் ஶலிக்காதிரிகேள்ளத்தினும் அவரை கரினமாயி ஸாஸிக்க. 15 ஶுஹியதூதுவர்க்கு ஏலூங் ஶுஹு தனே; ஏந்நால் மலிநமாற்கக்கூ அவிஶுாஸிக்கலூ எங்கு ஶுஹமலூ; அவருடை சித்தவும் மங்குஷுரக்ஷியது மலிநமாயி தீர்நிதிக்குங்கு. 16 அவர் உவைத்தை அரியுங்கு ஏந்கு பாயுங்குவெக்கிலூ பிரவுத்திக்குலால் அவரை நிஷேஷிக்குங்கு. அவர் அரெக்கத்தக்கவரும் அங்குஸரளை கெடுவது யாதொரு நல்காருத்தினும் கொலூருதாத்தவருமாகுங்கு.

2 நீயோ பதேஷாபதேஶத்தினு சேருநது பிரஸ்தாவிக்க. 2 வழுங்கால் நிம்மவும்

ஶரைவவும் ஸுவேஷாயவும் உதூதுவரும் விஶுாஸத்திலும் ஸ்தேஷத்திலும் ஸஹிஷ்ணுத்திலும் அதுரோஸுமுதூதுவரும் அதுயிரிகேளே ஏந்கும் 3 வழுமாரும்

അങ്ങനെ തന്നെ നടപ്പിൽ പവിത്രയോഗ്യമാരും ഏഷ്ടണി പറയാത്തവരും വീണ്ടിനു അടിമപ്പൊത്തവരുമായിരിക്കേണ്ണു എന്നും 4 ദൈവപചനം മുഴിക്കപ്പോതിരിക്കേണ്ടതിനു ദയവനക്കാരത്തിക്കെല്ലാം പുത്രപ്രിയമാരും 5 സുഖാധികരിക്കുന്നവരും ആയിരിപ്പാൻ ശില്പിക്കേണ്ടതിനു നൂർ ഉപദേശിക്കുന്നവരായിരിക്കേണ്ണു എന്നും പ്രഭാവിപ്പിക്കുക. 6 അമൃഥം ദയവനക്കാരയും സുഖാധികരിക്കുന്നവരായിരിപ്പാൻ പ്രഭാവിപ്പിക്കുക. 7 വിരോധി നമ്മുടെ ഒരു തിനമയും പറവാൻ വകയില്ലാതെ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിനു സകലത്തിലും നിന്നെന്നതനേ സർപ്പവൃത്തികൾക്കു മാത്രക്കയാകി കാണിക്കു. 8 ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായും ആക്ഷേഷപിച്ചുകൂടാതെ പത്രവപചനവും ഉള്ളവൻ ആയിരിക്കു. 9 ഭാസമാർ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ സകലത്തിലും അലങ്കരിക്കേണ്ടതിനു യജമാനമാക്കു കീഴടങ്ങി സകലവിധത്തിലും പ്രസാദം വരുത്തുന്നവരും 10 എതിർ പാകയോ വഞ്ചിച്ചടക്കയോ ചെയ്യാതെ സകലത്തിലും നല്ല വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്നവരുമായി ഇരിപ്പാൻ (കല്പിക്കു). 11 സകലമനുഷ്യക്കും രക്ഷാകരമായ ദൈവക്കുപ ഉദിച്ചുവള്ളോ; 12 ദൈവക്കുടും പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും വജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ലോകത്തിൽ സുഖാധികരിക്കുന്ന നീതിയോടും ദൈവദൈവത്തിയോടും കൂടും ജീവിച്ചുപോരേണ്ടതിനു അതു നമ്മുടെ ശ്രിക്ഷിച്ചുവള്ളുന്നു, (അംഗ 9165) 13 നാം ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശാക്കായിട്ടും മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതെക്കായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ടു. 14 അവൻ നമ്മുടെ സകലാദ്യമാർത്തിന്റെനും വീണ്ടും സർപ്പവൃത്തികളിൽ ശുശ്കകാന്തിയുള്ളേള്ളാരു സ്വന്തജനമായി തനിക്കു ശുശ്രീകരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെന്നതാൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തു. 15 ഇതു പുണ്ണംഗശാരവത്തോടെ പ്രസംഗിക്കയും പ്രഭാവിപ്പിക്കയും ശാസ്ത്രക്കയും ചെയ്യുക. ആരും നിന്നെ തുച്ഛീകരിക്കരുതു.

3 വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങി അനുസരിപ്പാനും സകലസർപ്പവൃത്തിക്കും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാനും 2 ആരെക്കാണ്ഡും മുഖണം പറയാതെയും കലപിക്കാതെയും ശാന്തമാരായി സകലമനുഷ്യരോടും പുണ്ണംഗശാരവും കാണിപ്പാനും അവരെ ഓമ്പംപെടുത്തുക. 3 മുന്നെ നാമും ബുദ്ധികെടുവരും അനുസരണമീല്ലാത്തവരും വഴിതെറി നടക്കുന്നവരും നാനാമോഹങ്ങൾക്കും ഭോഗങ്ങൾക്കും അധിനരും ഇഷ്യത്തിലും അസുയയിലും കാലം കഴിക്കുന്നവരും ദ്രോഷിതരും അന്നോന്യം പക്കക്കുന്നവരും ആയിരുന്നുവള്ളോ. 4 എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും മനുഷ്യപ്രിതിയും ഉദിച്ചപ്പോൾ 5 അവൻ നമ്മുടെ നാം ചെയ്ത നീതിപ്രവൃത്തികളാലെല്ല, തന്റെ കരുണപ്രകാരമന്തെ രക്ഷിച്ചതു. 6 നാം അവൻ കൂപയാൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും 7 പ്രത്യാശപ്രകാരം നിത്യജീവൻ അവകാശികളായിത്തീരേണ്ടതിനു പുനഃജനനസന്നാം കൊണ്ടും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുമുലം നമ്മുടെമേൽ ധാരാളമായി പകന് പരിശുഭാത്മാവിന്റെ നവീകരണങ്ങളും തന്നെ. (അംഗം 9166) 8 ഈ പചനം വിശ്വാസയോഗ്യം; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുവൻ സർപ്പവൃത്തികളിൽ

ഉത്സാഹികളായിരിപ്പാൻ കരുതേണ്ടതിനു നീ ഇതു ഉറപ്പിച്ചുപറയേണും എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾക്കുന്നു. ഇതു ശുഭവും മനുഷ്യക്കു ഉപകാരവും ആകുന്നു. 9 മെഡിസ്യതക്കവും വംശാവലികളും കലഹവും ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദവും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കു. ഇവ നിഷ്പ്രയോജനവും വ്യത്മവുമല്ലോ. 10 സദയിൽ ഭിന്നത വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനോടു ഒന്നുരിഞ്ഞു വട്ടം ബുദ്ധിപറഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം അവനെ ഒഴികെ; 11 ഇങ്ങനെന്നയുള്ളവർ വക്രബുദ്ധിയായി പാപം ചെയ്തു തന്നെത്താൻ കൂട്ടം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിന്നക്കു അറിയാമല്ലോ. 12 ഞാൻ അതെത്തമാസിനെന്നേയാ തിഹിക്കാസിനെന്നേയാ അങ്ങോടു അയക്കുമ്പോൾ നിക്കാപ്പാലിസിൽ വന്നു എന്നോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിക്കു. അവിടെ ഞാൻ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ന്യായശാസ്ത്രിയായ സേനാസിനും അപ്പാള്ളോസിനും ഒരു മുട്ടും വരാതവഭ്റ്റാ ഉത്സാഹിച്ചു വഴിയാത്ര അയക്കു. 14 നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവർ ആകാതെ അത്യാവശ്യസംഗതികളിൽ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു മുന്നരായിരിപ്പാൻ പറിക്കുട്ട്. 15 എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർ എല്ലാവരും നിന്നക്കു വന്നും ചൊല്ലുന്നു. ഞങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥാനപ്പാക്കുന്നവർക്കു വന്നും ചൊല്ലുക. ക്യപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കുട്ട്.

പിലേമോൻ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബഹുനായ പാലഭാസും സഹോദരനായ തിമോമെയാസും തങ്ങളുടെ പ്രിയനും കൃത്യവേലക്കാരനുമായ പിലേമോൻ എന്ന നിന്മക്കും 2 സഹോദരിയായ അപ്പിയേക്കളും തങ്ങളുടെ സഹഭദ്രനായ അർക്കിബൈപ്പാസിനും നിന്മേ വീടിലെ സഭക്കും എഴുതുന്നതു; 3 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൾക്കിനും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾക്കിനും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കട്ട. 4 കർത്താവായ യേശുവിനോടും സകലവിശ്വാലുമാരോടും നിന്മക്കുള്ള സ്നേഹത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും കുറിച്ചു താൻ കേട്ടിട്ടു 5 നമ്മിലുള്ള എല്ലാന്നമയുടെയും പരിജ്ഞാനത്താൽ നിന്മേ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൃത്യമായി ക്രിസ്തുവിനായി സഹലമാക്കേണ്ടതിനു 6 എൻ്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്മ ഓർത്തു എപ്പോഴും എൻ്റെ ദൈവത്തിനു സ്നേഹത്തോതും ചെയ്യുന്നു. 7 സഹോദരാ, വിശ്വാലുമാരുടെ ഹൃദയം നീ തന്നെപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിന്മേ സ്നേഹത്തിൽ എനിക്കു വളരെ സന്നേതാഷ്വയും ആശ്വാസവും ഉണ്ടായി. 8 ആകയാൽ യുക്തമായതു നിന്മോടു കല്പിപ്പാൻ ക്രിസ്തുവിൽ എനിക്കു വളരെ ദൈര്ഘ്യം ഉണ്ടാക്കില്ലും 9 പാലഭാസ് എന്ന വയസ്സും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബഹുനുമായിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് താൻ സ്നേഹം നിമിത്തം അപേക്ഷിക്കയതെന്നും ചെയ്യുന്നതു. 10 തടവിൽ ഇരിക്കുന്നേഡി താൻ ജനിപ്പിച്ച എൻ്റെ മകനായ ഒന്നുമൊന്നിനു വേണ്ടി ആകുന്നു നിന്മോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 11 അവൻ മുന്നേ നിന്മക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്തവൻ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ നിന്മക്കും എനിക്കും നല്ല പ്രയോജനമുള്ളവൻ തന്നേ. 12 എനിക്കു പ്രാണപ്രിയനായ അവനെ താൻ മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 സുവിശേഷംനിമിത്തമുള്ള തടവിൽ എന്ന ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിനു അവനെ നിന്മക്കു പകരം എൻ്റെ അടുക്കൽ തന്നേ നിർത്തിക്കൊണ്ടവൻ എനിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. 14 എങ്കിലും നിന്മേ ഗുണം നിർബ്യന്ധത്താൽ എന്നപോലെ അല്ല, മന്ദ്രാട ആകുണ്ടതിനു നിന്മേ സമ്മതം കുടാതെ ഓന്നും ചെയ്വാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 15 അവൻ അല്ലകാലം വേറുപിട്ടുപോയതു അവനെ സദാകാലത്തേക്കും നിന്മക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിനു ആയിരിക്കും; (Markos p166) 16 അവൻ ഇനി ഭാസനല്ല, ഭാസനു മീതെ പ്രിയ സഹോദരൻ തന്നേ; അവൻ വിശേഷാർ എനിക്കു പ്രിയൻ എങ്കിൽ നിന്മക്കു ജയസംബന്ധമായും കർത്ത്യസംബന്ധമായും എത്ര അധികം? 17 ആകയാൽ നീ എന്ന കൃതാളി എന്നു കരുതുന്നു എങ്കിൽ അവനെ എന്നപോലെ ചേർത്തുകൊണ്ട്. 18 അവൻ നിന്മോടു വല്ലതും അനുബാധം ചെയ്തിട്ടോ കടംപെട്ടിട്ടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു എൻ്റെ പേരിൽ കണക്കിട്ടുകൊണ്ട്. 19 പാലഭാസ് എന്ന താൻ സൃഷ്ടകയ്യാൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു; താൻ തന്നു തീർക്കാം. നീ നിന്മന്ത്രണേ എനിക്കു തരുവാൻ കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു താൻ പരിയേണം എനില്ലല്ലോ. 20 അതെ സഹോദരാ, നിന്മനുകാണ്ഡു എനിക്കു കർത്താവിൽ ഒരുവേം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിൽ എൻ്റെ ഹൃദയം തന്നുപൂശിക. 21 നിന്മേ അനുസരണത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു നിശ്ചയം ഉണ്ടും; താൻ പരിയുന്നതിലുമ്യികം നീ ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞതിട്ടാകുന്നു താൻ എഴുതുന്നതു. 22 ഇതല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ താൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെട്ടും എന്നു പ്രത്യാഗ്ര ഉണ്ടാകക്കാണ്ഡു എനിക്കു പാർപ്പിം രൂക്കിക്കൊണ്ട്. 23 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എൻ്റെ സഹബവുന്ന

എപ്പുമൊസും 24 എൻ്റെ കൃദ്വൈലക്കാരനായ മർക്കെക്കാസും അർസിസ്തർക്കെക്കാസും ദേമാസും ലുഡക്കാസും നിനക്കു വന്നനു ചൊല്ലുന്നു. 25 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്ഷേപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവോടുകൂടുടെ ഇരിക്കുമാറാക്കു. ആമേൻ.

എബ്രായർ

1 ദൈവം പണ്ഡു ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും പ്രവാചകനാർമ്മവാന്തരം പിതാക്കന്നാരോടു അരുളിച്ചേയ്തിട്ടു 2 ഈ അന്ത്യകാലത്തു പുതൻ മുഖാന്തരം നമ്മോടു അരുളിച്ചേയ്തിൽക്കുന്നു. അവനെ താൻ സകലത്തിനും അവകാശിയാക്കി വെച്ചു; അവൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെയും ഉണ്ടാക്കി. (അംഗ 9:165) 3 അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രദയും തത്യത്തിന്റെ മുദ്രയും സകലതെയെയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും ആകകൊണ്ടു പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയശേഷം ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു 4 അവൻ ദൈവദുതമാരകകാർഡ് വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിനും അവകാശിയായതിനു തെതവ്യും അവരെകകാർഡ് ശ്രേഷ്ഠനായിത്തിരുക്കയും ചെയ്തു. 5 “നീ എൻ്റെ പുതൻ; എന്നു നിനെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും “ഞാൻ അവനു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുതനും ആയിരിക്കും” എന്നും ദുതമാരിൽ ആരോടെക്കില്ലും വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചേയ്തിട്ടുണ്ടോ? 6 ആദ്യജാതനെ പിനെയും ഭൂതലത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുവേണാൽ: “ദൈവത്തിന്റെ സകലദുതമാരും അവനെ നമസ്കരിക്കേണം” എന്നു താൻ അരുളിച്ചേയ്യുന്നു. 7 “അവൻ കാറ്റുകളെ തന്റെ ദുതമാരം അശിഖാപരയ തന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരും ആക്കുന്നു” എന്നും ദുതമാരകുറിച്ചു പറയുന്നു. 8 പുതനോടോ: “ദൈവമേ, നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നും എന്നേക്കുമുള്ളതു; നിന്റെ രാജത്യത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ നേരുള്ള ചെങ്കോൽ. (അംഗ 9:165) 9 നീ നീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ദുഷ്ടതയെ ഭേദിക്കയും ചെയ്തിരിക്കയെങ്കിൽ ദൈവമേ, നിന്റെ ദൈവം നിന്റെ കുടുകാരിൽ പരമായി നിനെ ആനന്ദതെലംകാണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നും 10 “കർത്താവേ, നീ പുറൻകാലത്തു ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു, ആകാശവും നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. 11 അവ നശിക്കും; നീയോ നിലനിൽക്കും; അവ എല്ലാം വസ്ത്രംപോലെ പഴകിപ്പോകും; 12 ഉടക്കുപോലെ നീ അവയെ ചുരുട്ടും; വസ്ത്രംപോലെ അവ മാറിപ്പോകും; നീയോ അനന്തനീൻ; നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ അവസാനിക്കയുമില്ല” എന്നും പറയുന്നു. 13 “ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്നു പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ എൻ്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക” എന്നും ദുതമാരിൽ ആരോടെക്കില്ലും വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചേയ്തിട്ടുണ്ടോ? 14 അവൻ ഒക്കയും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനുള്ളവരുടെ ശുശ്രൂഷകമുണ്ടുന്ന സേവകാത്മാക്കളുണ്ടോ?

2 അന്തുകൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു കേട്ടതു അഡിക്കം ശ്രദ്ധയോടെ കരുതിക്കൊശവാൻ ആവശ്യമാകുന്നു. 2 ദുതമാർമ്മവാന്തരം അരുളിച്ചേയ്തത് വചനം സ്ഥിരമായിരിക്കയും ഓരോരോ ലാംഘനത്തിനും അനുസരണക്കേടിനും ന്യായമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കയും ചെയ്തു എങ്കിൽ 3 കർത്താവു താൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതും ദൈവം അടയാളങ്ങളാലും അടഭുതങ്ങളാലും വിവിധവീര്യപ്രവൃത്തികളാലും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പരിശുഭ്യതമാവിനെ നല്കിക്കൊണ്ടു സാക്ഷി നിന്നുതും കേട്ടവർ 4 നമുക്കു ഉറപ്പിച്ചുതന്നുമായ ഇതു വലിയ രക്ഷ നാം ഗണ്യമാക്കാതെ പോയാൽ എങ്ങനെന തെറ്റി ഒഴിയും? 5 നാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഭാവിലോക്കത്തെ അവൻ ദുതമാർക്കല്ലേഡു കീഴപെടുത്തിയതു.

6 എന്നാൽ “മനുഷ്യരെന് നീ ഓർക്കേണ്ടതിനു അവൻ എന്തു? മനുഷ്യപുത്രരെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിനു അവൻ എന്തുമാത്രം? 7 നീ അവനെ ദുതനാരൈക്കാൾ അല്ലോ മാത്രം താഴ്ത്തി; തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നീ അവനെ അധിപതി ആക്കി, 8 സകലവും അവനു കീഴാക്കിയതിൽ ഒന്നിനെയും കീഴ്ചെടുത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സകലവും അവനു കീഴ്ചെടുത്തായി കാണുന്നില്ല. 9 എങ്കിലും ദൈവക്ക്യപരാത്മ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരണം ആസിപ്പാൻ ദുതനാരിലും അല്ലോ ഒരു താഴ്ചവനവനായ യേശു മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ മഹത്യവും ബഹുമാനവും അണിഞ്ഞതവനായി നാ കാണുന്നു. 10 സകലത്തിനും ലാക്കും സകലത്തിനും കാരണഭൂതമായവൻ അനേകം പുത്രനാരെ തേജസ്സിലേക്കു നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷാനായകനെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ തിക്കണ്ഠവനാക്കുന്നതു യുക്തം ആയിരുന്നു. 11 വിശുദ്ധികരിക്കുന്നവനും വിശുദ്ധികരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും എല്ലാം ഒരുവന്മല്ലോ പിതാവും; അതു ഹേതുവായി അവൻ അവരെ സഹോദരമാർ എന്നു വിളിപ്പാൻ ലജ്ജിക്കാതെ: 12 “ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്റെ സഹോദരമാരോടു കീർത്തിക്കും; സദാമദ്ദേശം ഞാൻ നിന്നെ സ്ത്രീക്കും” 13 എന്നും “ഞാൻ അവനിൽ ആഗ്രഹിക്കും” എന്നും “ഇതാ, ഞാനും ദൈവം എനിക്കു തന്ന മക്കളും” എന്നും പറയുന്നു. 14 മകൾ ജയരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവർ ആകക്കാണ്ടു അവനും അവരെപ്പോലെ ജയരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവനായി മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിഗാചിനെ 15 തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി ജീവപര്യന്തം മരണിക്കിയാൽ അടികളായിരുന്നവരെ ഒക്കയും വിടുവിച്ചു. 16 ദുതനാരെ സംരക്ഷണചെയ്വാനല്ല അബോഹാമിന്റെ സന്തതിയെ സംരക്ഷണ ചെയ്വാനതേ അവൻ വന്നതു. 17 അതുകൊണ്ടു ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്വിത്തം വരുത്തുവാൻ അവൻ കരുണയുള്ളവനും ദൈവകാര്യത്തിൽ വിശ്വസ്തമാപ്പേരേറിതനും ആകേണ്ടതിനും സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരമാരോടു സദ്യശനായിത്തിരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. 18 താൻ തന്നെ പരിക്ഷിതനായി കഷ്ടമനുവേച്ചിരിക്കയെത്തു പരിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു സഹായിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു.

3 അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ സഹോദരമാരെ, സ്വർഗ്ഗീയവിജ്ഞിക്കു ഓഹിക്കാരായുള്ളാരെ, നാം സ്വീകരിച്ചുപറയുന്ന അപ്പൊന്തലനും മഹാപുരോഹിതനുമായ യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവിൻ. 2 മോശെ ദൈവഭവനത്തിൽ ഒക്കയും വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുപോലെ യേശുവും തന്ന നിയമിച്ചാക്കിയവനും വിശ്വസ്തനും ആകുന്നു. 3 ഭവനത്തെക്കാളും ഭവനം ചമുച്ചവനും അധികം മാനമുള്ളതുപോലെ യേശുവും മോശെയെക്കാൾ അധികം മഹത്യത്തിനു യോഗ്യൻ എന്നു എല്ലിയിരിക്കുന്നു. 4 ഏതു ഭവനവും ചമപ്പാൻ ഒരാൾ വേണം; സർവ്വവും ചമച്ചവൻ ദൈവം തന്നെ. 5 അവൻ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും മോശെ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതു അരുളിച്ചെയ്യവാനിരുന്നതിനും സാക്ഷ്യം പറയുന്ന ഭൂതനായിട്ടുതെ. 6 ക്രിസ്തുവോ അവൻ ഭവനത്തിനു അധികാരിയായ പുത്രനായിട്ടു തന്നെ; പ്രത്യാശയുടെ ദൈവവും പ്രശംസയും നാം അവസാനത്തോളം

മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ നാം തന്നെ അവൻ്റെ ഭവനം ആകുന്നു. 7 അതുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ: “ഇന്നു നിങ്ങൾ അവൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുവെക്കിൽ 8 മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു പരിക്ഷാർവ്വസത്തിലെ മത്സരത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയം കർന്മാകരുതു. 9 അവിടെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമൊർ എന്ന പരിക്ഷിച്ചു നാല്പതു ആൺകു എൻ്റെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടും എന്ന ശ്രാധനചെയ്തു. 10 അതുകൊണ്ടു എൻകു ആ തലമുറയോടു നീരം ഉണ്ടായി. അവർ എപ്പോഴും തെറ്റിപ്പോകുന്ന ഹ്യദയമുള്ളവർ എന്നും എൻ്റെ വഴികളെ അറിയാത്തവർ എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു: 11 അവർ എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നും ഞാൻ എൻ്റെ ക്രോധത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു.” 12 സഹോദരന്മാരെ, ജീവനുള്ള വൈവരത്തെ ത്യജിച്ചുകളയാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവിശ്വാസമുള്ള ദൃഷ്ടിയാം നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 13 നിങ്ങൾ ആരും പാപത്തിന്റെ ചതിയാൽ കർന്മപൂട്ടാതിരിക്കേണ്ടതിനു “ഇന്നു” എന്നു പറയുന്നേടതെന്നാളാം നാർത്തേരാറും അന്നോന്നം പ്രഖ്യാപിപ്പിച്ചുകൊശവിൻ. 14 ആദ്യവിശ്വാസം അവസാനതെന്നാളാം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ നാം ക്രിസ്തുവിൽ പകാളികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 15 “ഇന്നു നിങ്ങൾ അവൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുവെക്കിൽ മത്സരത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയങ്ങളെ കർന്മാകരുതു” എന്നു പറയുന്നതിൽ 16 ആരാകുന്നു കേട്ടിട്ടു മത്സരിച്ചവർ? മിസയീമിൽനിന്നു മോഗെ മുഖാന്തരം പുറപ്പെട്ടുവന്നവർ എല്ലാവരുമുണ്ടോ. 17 നാല്പതു ആൺകു ആരോടു ക്രൂഡിച്ചു? പാപം ചെയ്തവരോടല്ലയോ? 18 അവരുടെ ശവങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ വിണ്ണുപോയി. എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നും ആണെയിട്ടു അനുസരണംക്രൂഡാരോടല്ലാതെ പിന്നെ ആരോടാകുന്നു? 19 ഇങ്ങനെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവർക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും നാം കാണുന്നു.

4 അവൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള വാദത്തം ശ്രഷ്ടിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങളിൽ ആർക്കെക്കിലും അതു ലഭിക്കാതെപോയി എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നാം ദയപ്പെടുക. 2 അവരെപ്പോലെ നാമും ഒരു സദ്ഗർത്ഥത്താനം കേട്ടവർ ആകുന്നു; എക്കിലും കേട്ടവർഒൽ വിശ്വാസമായി പരിഞ്മിക്കായ്ക്കൊണ്ടു കേടു വചനം അവർക്കു ഉപകാരമായി വന്നില്ല. 3 വിശ്വസിച്ചവരായ നാമണ്ണാ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; ലോകസ്ഥാപനത്തിക്കൽ പ്രവൃത്തികൾ തീർന്നുപോയശേഷവും: “അവർ എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നും ഞാൻ എൻ്റെ കോപത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു” എന്നു അരുളിച്ചെയ്യൽത്തിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 4 “എഴാം നാളിൽ വൈവാഹം തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായി” എന്നു എഴാം നാളിനെക്കുറിച്ചു ഏറെത്തതു പാണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 “എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്രവേശിക്കയില്ല” എന്നു ഇവിടെ പിന്നെയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു ചിലർ അതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ശ്രഷ്ടിച്ചിരിക്കയാലും മുഖ്യ സദ്ഗർത്ഥത്താനം കേട്ടവർ അനുസരണക്കേടുന്നിമിത്തം പ്രവേശിക്കാതെ പോകയാലും 7 ഇതു കാലത്തിന്റെ ശേഷം ദാവിദ് മുഖാന്തരം: “ഇന്നു അവൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു എക്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയം കർന്മാകരുതു” എന്നും മുഖ്യ പാണ്ടത്തുപോലെ “ഇന്നു” എന്നാരു ദിവസം പിന്നെയും നിശ്വാസിക്കുന്നു. 8 യോഗ്യവ

അവർക്കു സ്വന്മത വരുത്തി എങ്കിൽ മറ്റാരു ഭിവസത്തക്കുവിച്ചു പിന്നേതെതിൽ കല്പിക്കയീല്ലായിരുന്നു. 9 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിനു ഒരു ശമ്പൂത്തന്നുഭവം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 ദൈവം തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു എന്നപോലെ അവരുൾ സ്വന്മതയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ താനും തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായിരുന്നു. 11 അതുകൊണ്ടു ആരും അനുസരണക്കേടിരുൾ സമദ്യശ്വാനത്തിനൊന്നാത്തവല്ലോ വീഴാതിരിക്കേണ്ടതിനു നാം ആ സ്വന്മതയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്ക. 12 ദൈവത്തിന്റെ വചനം ജീവനും ചെതന്യവുമുള്ളതായി ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാലും മുർച്ചയേറിയതും പ്രാണനെയും ആത്മാവിനെന്നും സന്ധിമജ്ജകഭുയും വേറുവിട്ടുകൂടാവരെ തുരൈച്ചുചെല്ലിന്നതും ഹൃദയത്തിലെ ചിന്തനങ്ങളെല്ലയും അവങ്ങളെല്ലയും വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു. 13 അവനു മാനത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സ്വാഖ്യിയുമില്ല; സകലവും അവരുൾ കണ്ണിനു നന്ദവും മലർന്നതുമായി കിടക്കുന്നു; അവനുമായിട്ടാകുന്നു നമുക്കു കാര്യമുള്ളതു. 14 ആകയാൽ ദൈവപ്രവൃത്തനായ ദേശു ആകാശത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയോരു ശ്രേഷ്ഠംമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ സ്വീകാരം മുറുക്കപ്പീടിച്ചുകൊൾക്ക. 15 നമുക്കുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ നമ്മുടെ ബലഹിന്തകളിൽ സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയാത്തവന്നല്ല; പാപം ഒഴികെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവന്തെ നമുക്കുള്ളതു. 16 അതുകൊണ്ടു കരുണ ലഭിപ്പാനും തസ്മയത്തു സഹായത്തിനുള്ള കൃപ പ്രാപിപ്പാനുമായി നാം ദേഹയ്ക്കേണ്ട ക്ഷപാസനത്തിനു അടുത്തു ചെല്ലുക.

5 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന ഏതു മഹാപുരോഹിതനും പാപങ്ങൾക്കായി വഴിപാടും ധാരവും അർപ്പിപ്പാൻ ദൈവക്കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെടുന്നു. 2 താനും ബലഹിന്ത പുണ്ഡവനാകയാൽ അറിവില്ലാത്തവരോടും വഴി തെറ്റിപ്പോകുന്നവരോടും സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനും 3 ബലഹിന്തനിമിത്തം ജനത്തിനു വേണ്ടി എന്നപോലെ തനിക്കു വേണ്ടിയും പാപയാഗം അർപ്പിക്കേണ്ടിയവനും ആകുന്നു. 4 എന്നാൽ അഹരോനേന്നപോലെ ദൈവം വിജിക്കുന്നവന്നല്ലാതെ ആരും ആ സ്ഥാനം സ്വത്വവെ എടുക്കുന്നില്ല. 5 അമൃഥം ക്രിസ്തുവും മഹാപുരോഹിതൻ ആകുവാനുള്ള മഹത്വം സ്വത്വവെ എടുത്തിട്ടില്ല; “നീ എൻ്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിനെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു അവനോടു അരുളിച്ചുത്തവൻ അവനു കൊടുത്തത്തന്തെ. 6 അങ്ങനെ മറ്റാരേത്തും: “നീ മൽക്കിണേബൈക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ” എന്നു പറയുന്നു. (അം 9:165) 7 ക്രിസ്തു തന്റെ എൻ്റെഹിക ജീവകാലത്തു തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോടു ഉരൈച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനിരോടുംകൂടാം അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിക്കയും ദയക്കൽ നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കയും ചെയ്യു. 8 പുത്രൻ എങ്കിലും താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ണങ്ങളാൽ അനുസരണം പറിച്ചു തിക്കണ്ണതവനായി 9 തന്നെ അനുസരിക്കുന്ന ഏവർക്കും നിത്യരക്ഷയുടെ കാരണഭൂതനായിരുന്നു. (അം 9:166) 10 മൽക്കിണേബൈക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതൻ എന്നുള്ള നാമം ദൈവത്താൽ ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇതിനെക്കുവിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പറവാനുണ്ടും; എങ്കിലും

നിങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ മാന്യമുള്ളവരായി തീർന്നതുകൊണ്ടു തെളിയിച്ചുതരുവാൻ വിഷമം. 12 കാലം നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേശാക്രമാർ ആയിരിക്കേണ്ടുണ്ട് നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പടക്കളുടെ ആദ്യപാഠങ്ങളെ തന്നേ വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചുതരുവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു; കട്ടിയായുള്ള ആഹാരമല്ല, പാലത്രേ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമെന്നു വനിരിക്കുന്നു. 13 പാൽ കൂടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിയുടെ വചനത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തവന്തെ; അവൻ ശിശുവല്ലോ. 14 കട്ടിയായുള്ള ആഹാരം നന്തിനുകളെ തിരിച്ചിവാൻ തശ്ശെന്തൊൽ അഭ്യസിച്ച ഇന്ത്യയുള്ളവരായി പ്രായം തിക്കണ്ണതവർക്കേ പറുകയുള്ളു.

6 അതുകൊണ്ടു നിർജ്ജീവപ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള മാനസാന്തരം, ദൈവത്തികലെ വിശ്വാസം, സ്നാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം, കൈവെച്ചു, മരിച്ചുവരുടെ പുനരുത്ഥമാനം, 2 നിത്യഗ്രിക്ഷാവിധി എന്നിങ്ങനെന്നയുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നെയും ഇടാതെ നാം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യപചനം വിട്ടു പരിജ്ഞാനപൂർത്തി പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുക. (അംബോസിസ് g166) 3 ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം നാം അതു ചെയ്യും. 4 ഒരിക്കൽ പ്രകാശനം ലഭിച്ചിട്ടു സ്വർഗ്ഗീയദാനം ആസ്യദിക്കയും പരിശുഭ്യാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കയും 5 ദൈവത്തിന്റെ നല്ല വചനവും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ ശക്തിയും ആസ്യദിക്കയും ചെയ്തവർ പിന്നാറിപ്പോയാൽ (അംബോസിസ് g165) 6 തങ്ങൾക്കു തന്നേ ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും കുശിക്കുന്നവരും അവനു ലോകാപവാദം വരുത്തുന്നവരും ആക്കൊണ്ടു അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല. 7 പലപ്പോഴും പെയ്ത മഴ കൂടിച്ചിട്ടു ഭൂമി ക്രൂഷി ചെയ്യുന്നവർക്കു ഹിതമായ സസ്യാദികളെ വിളയിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നു. 8 മുള്ളും എത്തർണ്ണലിലും മുള്ളപ്പിച്ചാലോ അതു കൊള്ളരുതാത്തതും ശാപത്തിനു അടുത്തതും ആകുന്നു; ചുട്ടുകളക അന്തേ അതിന്റെ അവസാനം. 9 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, തങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശുദ്ധമേറിയതും രക്ഷക്കു ഉതകുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നു. 10 ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തിയും വിശ്വബന്ധാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനാലും തന്റെ നാമത്തോടു കാണിച്ച സ്നേഹവും മനുകളും തകവെള്ളും അനീതിയുള്ളവനല്ല. 11 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ പ്രത്യാശയുടെ പുർണ്ണമിശ്രയം പ്രാപിപ്പാൻ അവസാനത്തോളം ഒരുപോലെ ഉത്സാഹം കാണിക്കേണമെന്നു തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 12 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മനതയുള്ളവരാകാതെ വിശ്വാസത്താലും ദീർഘക്ഷമയാലും വാദത്തങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ അനുകാരികളായിത്തീരും. 13 ദൈവം അഭ്യാസിനിനോടു വാദത്തം ചെയ്യുന്നോൾ തന്നെക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യുന്നതു; ആണ അവർക്കു ഉറപ്പിനായി സകലവാദത്തിന്റെയും തീർച്ചയാകുന്നു. 14 അതുകൊണ്ടു ദൈവം വാദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആലോചന മാറാത്തതു എന്നു

അയിക്കുന്ന സ്വപ്നമായി കാണിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചു രൂ ആശയാലും ഉറപ്പുകൊടുത്തു. 18
അങ്ങനെ നമ്മുടെ മുനിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യാഗ പിടിച്ചുകൊൾവാൻ ശരണത്തിനായി
ഓടിവന്ന നാം മാറിപ്പോകാത്തതും ദൈവത്തിനു ഭോഷ്കുപറവാൻ കഴിയാത്തതുമായ
രണ്ടു കാര്യങ്ങളാൽ ശക്തിയുള്ള പ്രവോധനം പ്രാപിപ്പാൻ ഇടവരുന്നു. 19
അതു പ്രത്യാഗ നമുക്കു ആത്മാവിന്റെ ഒരു നക്കുരം തന്നെ; അതു നിശ്ചയവും
സ്ഥിരവും തിരമുള്ളെലക്കക്കത്തെക്കു കടക്കുന്നതുമാകുന്നു. 20 അവിടെക്കു യേശു
മൽക്കിനേസേദൈക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും മഹാപുരോഹിതനായി മുന്പുകൂട്ടി
നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. (അം 9:165)

7 ජාලෝරාජාවු අගතුපතනය ගෙවතින් පුරාහිතුමාය මූල්‍ය

മൽക്കിണേസേഡേക്ക് രാജാക്കരണാരെ ജയിച്ചു 2 മടങ്ങിവരുന്ന അബോഹാമിക്കു എതിരേറ്റു അനുഗ്രഹിച്ചു; അബോഹാം അവനു സകലത്തിലും പത്തിലെഞ്ചു കൊടുത്തു. അവൻപേരിനു ആദ്യം നീതിയുടെ രാജാവെന്നും പിനെ ശാലേംരാജാവു എന്നുവെച്ചാൽ സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവു എന്നും അർത്ഥം. 3 അവനു പിതാവില്ല, മാതാവില്ല, വംശാവലിയില്ല, ജീവാരംഭവും ജീവാവസാനവും ഇല്ല; അവൻ ദൈവപുത്രനു തുല്യനായി എന്നേക്കും പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നു. 4 ഇവൻ എത്ര മഹാൻ എന്നു നോക്കുവിൻ; ഗോത്രപിതാവായ അബോഹാം കുടൈയും അവനു കൊള്ളുത്തുവിശേഷസാധനങ്ങളിൽ പത്തിലെഞ്ചു കൊടുത്തുവാളും. 5 ലേവിപുത്രനാർിൽ പാരോഹിത്യം ലഭിക്കുന്നവർക്കു ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ജനത്തോടു ദശാംശം വാങ്ങുവാൻ കല്പന ഉണ്ടു്; അതു അബോഹാമിന്റെ കട്ടിപ്രദേശത്തിൽനിന്നു ഉത്തരവിച്ച സഫോറമാരോടു ആകുന്നു വാങ്ങുന്നതു. 6 എന്നാൽ അവരുടെ വംശാവലിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടാത്തവൻ അബോഹാമിനോടു തന്നെ ദശാംശം വാങ്ങിയും വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ഹാപിച്ചവനെ അനുഗ്രഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 ഉയർന്നവൻ താണവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിനു തർക്കം ഏതുമില്ലപ്പോ. 8 ഇവിടെ മരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ദശാംശം വാങ്ങുന്നു; അവിടെയോ ജീവിക്കുന്നു എന്ന സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവൻ തന്നെ. 9 ദശാംശം വാങ്ങുന്ന ലേവിയും അബോഹാം മുവാന്തരം ദശാംശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഒരു വിധത്തിൽ പറയാം. 10 അവൻപേരിതാവിനെ മൽക്കിണേസേഡേക്ക് എതിരേറേപ്പോൾ ലേവി അവൻപേരിക്കുന്നു കട്ടിപ്രദേശത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവാളും. 11 ലേവുപാരോഹിത്യത്താൽ സസ്യർഭ്യത വന്നുകിൽ — അതിൻ കീഴ്പ്പോ ജനം ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചതു — അഹരോന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നു പറയാതെ മൽക്കിണേസേഡേക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം വേബാരു പുരോഹിതൻ വരുവാൻ എന്നൊരാവശ്യം? 12 പാരോഹിത്യം മാറിപ്പോകുന്ന പക്ഷം ന്യായപ്രമാണത്തിനുംകുടെ മാറ്റം വരുവാൻ ആവശ്യം. 13 എന്നാൽ ഇതു ആരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവോ അവൻ വേബാരു ഗോത്രത്തിലുള്ളവൻ; ആ ഗോത്രത്തിൽ ആരും ധാഗപീഠത്തിക്കൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടില്ല. 14 യൈഹൃദയിൽനിന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു ഉദിച്ചു എന്നു സ്പഷ്ടമല്ലോ; ആ ഗോത്രത്തോടു മൊശേ പാരോഹിത്യം സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും കല്പിച്ചിട്ടില്ല. 15 ജയസംബന്ധമായ കല്പനയുടെ പ്രമാണത്താൽ അല്ല, അഴിഞ്ഞതുപോകാതെ ജീവൻപേരി ശക്തിയാൽ ഉള്ളവായ വേരെ ഒരു പുരോഹിതൻ 16 മൽക്കിണേസേഡേക്കിനു സദ്യഗണായി ഉദിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ഏറ്റവും അധികം തെളിയുന്നു. 17 നീ മൽക്കിണേസേഡേക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും

പുരോഹിതൻ എന്നല്ലോ സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു. (അം g165) 18 മുനിലത്തെ കല്പനക്കു അതിന്റെ ബലഹിന്തയും നിഷ്പ്രയോജനവുംനിമിത്തം 19 നീക്കവും — ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഒന്നും പുർത്തിപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ — നാം ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏറെനല്ല പ്രത്യാശക്കു സ്ഥാപനവും വന്നിരിക്കുന്നു. 20 അവർ ആണ കൂടാതെ പുരോഹിതമാരായിത്തീർന്നു. 21 ഇവനോ: “നീ എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നു കർത്താവു സത്യം ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല” എന്നുതന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ ഒട്ട ആണ്യോടുകൂടെ തന്നെ. (അം g165) 22 ആണ കൂടാതെയല്ല എന്നതിനു ഒത്തവള്ളും വിശ്വേഷമേരിയ നിയമത്തിനു യേശു ഉത്തരവാദിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 23 മരണാനിമിത്തം അവർക്കു നിലനില്പാൻ മുടക്കം വരികകാണു പുരോഹിതമാർ ആയിത്തീർന്നവർ അനേകൾ ആകുന്നു. 24 ഇവനോ, എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാറാത്ത പഴരോഹിത്യം ആകുന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. (അം g165) 25 അതുകൊണ്ടു താൻ മുഖാന്തരമായി ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്താൻ സദാ ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ അവരെ പുർണ്ണമായി രക്ഷിപ്പാൻ അവൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു. 26 ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരോഹിതനല്ലോ നമുക്കു വേണ്ടിയതു: പവിത്രൻ, നിർദ്ദോഷൻ, നിർമ്മലൻ, പാപികളോടു വേറുവിട്ടവൻ, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ ഉന്നതനായിത്തീർന്നവൻ; 27 ആ മഹാപുരോഹിതമാരെപ്പോലെ ആദ്യം സ്വന്തപാപങ്ങൾക്കായും പിന്ന ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായും തിനാലുംതി യാഗം കഴിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവൻ തന്നെ. അതു അവൻ തന്നെത്താൻ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു എരിക്കലായിട്ടു ചെയ്തുവള്ളോ. 28 ന്യായപ്രമാണം ബലഹിന്തമനുഷ്ഠരെ മഹാപുരോഹിതമാരാക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണത്തിനു പിന്നുള്ള ആണ്യോടു പചനമോ എന്നേക്കും തിരക്കണ്ണതവനായിത്തീർന്ന പുത്രനെ പുരോഹിതനാക്കുന്നു. (അം g165)

8 നാം ഈ പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഏന്തനാൽ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹിമാസന്തതിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നവനായി, 2 വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റു കർത്താവു സ്ഥാപിച്ച സത്യകൂടാരത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകനായ മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുണ്ടു. 3 എത്തു മഹാപുരോഹിതനും വഴിപാടും യാഗവും അർപ്പിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്നു; ആകയാൽ അർപ്പിപ്പാൻ ഇവനും വല്ലതും വേണം. 4 അവൻ ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ ആകയില്ലായിരുന്നു: ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വഴിപാടു അർപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ. 5 കൂടാരം തീർപ്പാൻ മോശെ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ “പർവ്വതത്തിൽ നിന്നക്കു കാണിച്ച മാത്യുക പ്രകാരം നീ സകലവും ചെയ്വാൻ നോക്കുക” എന്നു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവർ സ്വർഗ്ഗയിൽനിന്നും നിശല്യമായതിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു. 6 അവനോ വിശ്വേഷതയേറിയ വാദത്താദ്ദീനേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട് നിയമത്തിന്റെ മദ്യസ്ഥലനാകയാൽ അതിന്റെ വിശ്വേഷതക്കു തന്തവള്ളും വിശ്വേഷതയേറിയ ശുശ്രൂഷയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 ഒന്നാമത്തെ നിയമം കുറവില്ലാത്തതായിരുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെത്തിനും ഇടം അണ്ണേഷിക്കയില്ലാതിരുന്നു. 8 എന്നാൽ അവൻ അവരെ ആകേഷപിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചയ്ക്കുന്നതു: “ഞാൻ തിന്നായേൽഗ്രഹത്തോടും യഹൂദാഗ്രഹത്തോടും പുതിയോരു നിയമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 9 ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്നാരെ

കൈക്കു പിടിച്ചു മിസയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ എന്ന അവരോടു ചെയ്ത നിയമംപോലെ അല്ല; അവർ എൻ്റെ നിയമത്തിൽ നിലനിന്നില്ല; എന്ന അവരെ ആര്യത്തുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 10 ഈ കാലം കഴിഞ്ഞതശേഷം എന്ന തിസായേൽഗ്രഹങ്ങളാടു ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു: എന്ന എൻ്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ എഴുതും; എന്ന അവർക്കു ദൈവമായും അവർ എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും. 11 ഇനി അവർക്ക് ആരും തന്റെ കുട്ടകാരനെന്നും തന്റെ സഹോദരനെന്നും കർത്താവിനെ അറിക എന്നു ഉപദേശിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവും എല്ലാവരും എന്ന അറിയും. 12 എന്ന അവരുടെ അകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കരുണയുള്ളവൻ ആകും; അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഇനി ഓർക്കയുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.” 13 പുതിയതു എന്നു പറയുന്നതിനാൽ ആദ്യത്തെത്തിനെ പഴയതാക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ പഴയതാകുന്നതും ജീർഖ്യിക്കുന്നതും എല്ലാ നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

9 എന്നാൽ ആദ്യനിയമത്തിനും ആരാധനക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലാക്കിക്കമായ വിശ്വാസമനിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 ഒരു കുടാരം ചമെച്ചു; അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു നിലവിളക്കും മേശയും കാഴ്ചയപ്പെട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു വിശ്വാസമലം എന്നു പേര്. 3 രണ്ടാം തിരള്ളിലെക്കു പിന്നിലോ അതിവിശ്വാസം എന കുടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപകല്പവും മുഴുവനും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞ നിയമപട്ടകവും അതിനുകുറഞ്ഞ കല്പകകളും 5 അതിനു മീതെ ക്യപാസനത്തെ മുട്ടുന തേജസ്സിന്റെ കുറുബുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇപ്പോൾ ഓരോന്നായി വിവരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 6 ഇവ ഇങ്ങനെ തിരിന്ന ശേഷം പുരോഹിതന്മാർ നിത്യം മുൻകുടാരത്തിൽ ചെന്നു ശുശ്രൂഷ കഴിക്കും. 7 രണ്ടാമതേത്തിലോ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലി; രക്തം കുടാതെ അല്ല; അതു അവൻ തന്റെയും ജനത്തിന്റെയും അബദ്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അർപ്പിക്കും. 8 മുകുടാരം നില്ക്കുന്നേടതേതാളം വിശ്വാസമനിരത്തിലേക്കുള്ള വഴി ബൈളിപ്പേട്ടില്ല എന്നു പരിശുശ്വാത്മാവു ഇതിനാൽ സുചിപ്പിക്കുന്നു. 9 ആ കുടാരം ഈ കാലത്തെക്കു ഒരു സാദ്യശ്രമത്തേ. അതിനു ഒത്തവണ്ണം ആരാധനക്കാരനും മനസ്സാക്ഷിയിൽ പൂർണ്ണ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വഴിപാടും ധാരവും അർപ്പിച്ചു പോരുന്നു. 10 അവ ക്രഷ്ണങ്ങൾ, പാനിയങ്ങൾ, വിവിധ സ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവയോടു കൂടെ ഗ്രാനിക്കരണകാലത്തോളം ചുമതിയിരുന്ന ജയികനിയമങ്ങളും. 11 ക്രിസ്തുവോ വരുവാനുള്ള നമകളുടെ മഹാപുരോഹിതനായി വനിച്ചു; കൈപ്പണിയല്ലാത്തതായി, എന്നുവെച്ചാൽ ഈ സുഖ്യിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി വലിപ്പവും തിക്കവുമേരിയ 12 ഒരു കുടാരത്തിൽകൂടി ആട്ടക്കാറമാരുടെയും പശുക്കിടാകളുടെയും രക്തത്താല്ലൂ, സ്വന്ത രക്തത്താൽ തന്നെ ഒരിക്കലായിട്ടു വിശ്വാസിരിക്കുമുള്ളാരു വീണ്ടുടെപ്പു സാധിപ്പിച്ചു. (Anthonios p166) 13 ആട്ടക്കാറമാരുടെയും കാളകളുടെയും രക്തവും മലിനപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ തളിക്കുന്ന പശുദശമവും 14 ജയിക്കശ്വാസി വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ നിത്യാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിനു തന്നെന്നതാണ് നിഷ്കളക്കനായി അർപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ആരാധനിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ

നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെ പോകി എത്ര അധികം ശുദ്ധികർക്കും? (aiōnios 9166) 15 അതുനിമിത്തം ആദ്യനിയമത്തിലെ ലംഘനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വിശേഷാപ്പിനായി ഒരു മരണം ഉണ്ടായിട്ടു നിയ്യാവകാശത്തിന്റെ വാദത്തം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവൻ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ മല്യസ്ഥൻ ആകുന്നു. (aiōnios 9166) 16 നിയമം ഉള്ളേട്ടത്തു നിയമകർത്താവിന്റെ മരണം തെളിവാൻ ആവശ്യം 17 മരിച്ചുശേഷമല്ലോ നിയമം സ്ഥിരമാകുന്നതു; നിയമകർത്താവിന്റെ ജീവകാലത്തോളം അതിനു ഉറപ്പില്ല. 18 അതുകൊണ്ടു ആദ്യനിയമവും രക്തം കൂടാതെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല. 19 മോശേ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കല്പന ഒക്കയും സകലജനത്തോടും പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം പശുകൾടാക്കലുംടയും ആട്ടുകൊടുമാരുടെയും രക്തത്തെ വെള്ളവും ചുവന്ന ആട്ടുരോമവും ഇംഗ്ലോപ്പൂരായി എടുത്തു പുന്തകത്തിനേലും സകലജനത്തിനേലും തളിച്ചു; 20 “ഈ ദൈവം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച നിയമത്തിന്റെ രക്തം” എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അങ്ങനെ തന്നെ അവൻ കൂടാരത്തിനേലും ആരാധനക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളിനേലും എല്ലാം രക്തം തളിച്ചു. 22 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഏകദേശം സകലവും രക്തത്താൽ ശുദ്ധികർക്കപ്പെടുന്നു; രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലോടെ വിമോചനമില്ല. 23 ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയുടെ പ്രതിബിംബങ്ങളെ ഇവകയാൽ ശുദ്ധമാക്കുന്നതു ആവശ്യം. സ്വർഗ്ഗിയമായവക്കേണ്ട ഇവയെക്കാൾ നല്ല യാഗങ്ങൾ ആവശ്യം. 24 ക്രിസ്തു വാസ്തവമായതിന്റെ പ്രതിബിംബമായി കൈപ്പുണിയായ വിശുദ്ധ മന്ത്രത്തിലേക്കല്ലോ, ഇപ്പോൾ നമുക്കു വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷനാവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കതേ പ്രവേശിച്ചതു. 25 മഹാപുരോഹിതൻ ആണെന്നേതാറും അന്യരക്തത്തോടുകൂടെ വിശുദ്ധമന്ത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ തന്നെത്താൻ കുടുക്കുന്ന അർപ്പിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 26 അങ്ങനെയായാൽ ലോകസ്ഥാപനം മുതല്ലക്കു അവൻ പലപ്പോഴും കഷ്ടമനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ലോകാവസാനത്തിൽ സ്വന്ന യാഗംകൊണ്ടു പാപപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി. (aiōnios 9165) 27 ഒരിക്കൽ മരിക്കയും പിന്നെ ന്യായവിധിയും മനുഷ്യർക്കു നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ 28 ക്രിസ്തുവും അങ്ങനെ തന്നെ അനേകരുടെ പാപങ്ങളെ ചുമപ്പാൻ ഒരിക്കൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു തന്നിക്കായി കാത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെ രക്ഷക്കായി അവൻ പാപം കൂടാതെ രണ്ടാമതു പ്രത്യക്ഷനാക്കും.

10 ന്യായപ്രമാണം വരുവാനുള്ള നമ്മകളുടെ നിശ്ചലല്ലാതെ കാര്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ സ്വരൂപമല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ആണെന്നേതാറും ഇടവിടാതെ കഴിച്ചുവരുന്ന അതേ യാഗങ്ങളാൽ അടുത്തുവരുന്നവർക്കു സൽഗുണപൂർത്തി വരുത്തുവാൻ ഒരുന്നാളും കഴിവുള്ളതല്ല. 2 അബ്ലൂങ്കിൽ ആരാധനക്കാർക്കു ഒരിക്കൽ ശുദ്ധിവന്നതിന്റെ ശേഷം പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മനോഭോധം പിന്നെ ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു യാഗം കഴിക്കുന്നതു നിന്നുപോകയില്ലയോ? 3 ഇപ്പോഴോ ആണെന്നേതാറും അവയാൽ പാപങ്ങളുടെ ഓർമ്മ ഉണ്ടാകുന്നു. 4 കാളകളുടെയും ആട്ടുകൊടുമാരുടെയും രക്തത്തിനു പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. 5 ആകയാൽ ലോകത്തിൽ വരുമ്പോൾ: “ഹനനയാഗവും വഴിപാടും നീ ഇപ്പിച്ചില്ല; എന്നാൽ ഒരു ശരീരം നീ എനിക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 6 സർവ്വാംഗ ഹോമങ്ങളിലും പാപയാഗങ്ങളിലും നീ പ്രസാദിച്ചില്ല. 7 അപ്പോൾ എന്നെ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു; പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നുകുറിച്ചു

എഴുതിയിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഞാൻ വരുന്നു” എന്നു അവൻ പറയുന്നു. 8 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കഴിച്ചുവരുന്ന യാഗങ്ങളും വഴിപാടും സർവ്വാംഹോമങ്ങളും പാപയാഗങ്ങളും നീ ഇപ്പിച്ചില്ല അവയിൽ പ്രസാദിച്ചതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞതശ്രേഷ്ഠം: 9 ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ രണ്ടാമത്തേതിനെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ഓനാമത്തേതിനെ നീക്കികളെയുന്നു. 10 ആ ഇഷ്ടത്തിൽ നാം, യേശുക്രിസ്തു ഏകലൊരു കഴിച്ച ശരീരധാരത്താൽ വിശ്വബീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 11 എത്തു പുരോഹിതനും ഭിവസേന ശുശ്രൂഷിച്ചും പാപങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാൻ ഒരുന്നാളും കഴിയാത്ത അതേ യാഗങ്ങളെ കൂടക്കുടെ കഴിച്ചുംകൊണ്ടു നിലക്കുന്നു. 12 യേശുവോ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എകയാഗ്ര കഴിച്ചിട്ടു എന്നേക്കും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരുന്നുകൊണ്ടു 13 തന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്റെ പാദപീഠം ആകുവോളും കാത്തിരിക്കുന്നു. 14 എകയാഗ്രത്താൽ അവൻ വിശ്വബീകരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു സദാകാലത്തേക്കും സൽഗുണപൂർത്തി വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 15 അതു പരിശുഭ്യാത്മാവും നമുക്കു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 16 “ഈ കാലം കഴിഞ്ഞതശ്രേഷ്ഠം ഞാൻ അവരോടു ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെയാക്കുന്നു: എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹ്യാത്യങ്ങളിൽ എഴുതും എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു” എന്നു അരുളിച്ചേയ്തതശ്രേഷ്ഠം: 17 “അവരുടെ പാപങ്ങളെയും അകൃത്യങ്ങളെയും ഞാൻ ഇനി ഓർക്കയുമില്ല” എന്നു അരുളിച്ചേയ്യുന്നു. 18 എന്നാൽ ഇവയുടെ മോചനം ഉള്ളേട്ടത്തു ഇനിമേൽ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു യാഗവും ആവശ്യമില്ല. 19 അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരെ, യേശു തന്റെ ഭേദം എന തിരളിലയിൽകൂടി നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള പുതുവഴിയായി, 20 തന്റെ രക്തത്താൽ വിശ്വബമദിരത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനു 21 ബെയരുവും ദൈവാലയത്തിനേൽ ഒരു മഹാപുരോഹിതനും നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടു 22 നാം ആർമ്മന്റൂക്കശി നീങ്ങുമാറു ഹ്യാത്യങ്ങളിൽ തളികപ്പെട്ടവരും ശുശ്വരവെള്ളത്താൽ ശരിരം കഴുകപ്പെട്ടവരുമായി വിശ്വാസത്തിന്റെ പുർണ്ണനിശയം പുണ്യപരമാർത്ഥപ്രായത്തോടെ അടുത്തുചെല്ലുക. 23 പ്രത്യാഗ്രയുടെ സ്വീകാരം നാം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക്ക; വാഗ്ദതം ചെയ്തവൻ വിശ്വസ്തന്മേം. 24 ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ സദായോഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തമ്മിൽ പ്രഖ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സ്നേഹത്തിനും 25 സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും ഉത്സാഹം വർഖിപ്പിപ്പാൻ അനേകാന്നും സുകഷിച്ചുകൊൾക്ക. നാൾ സമീപിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്തോറും അതു അധികമധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. 26 സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞനാനും ലഭിച്ചേഷ്ഠം നാം മനഃപൂർവ്വം പാപം ചെയ്താൽ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനി ഒരു യാഗവും ശ്രേഷ്ഠിക്കാതെ 27 ന്യായവിധിക്കായി ഭയക്രമാധ്യാരു പ്രതീക്ഷയും എതിരിക്കുള്ള ദഹിപ്പിപ്പാനുള്ള ക്രോധാശിയുമെയുള്ളു. 28 മോഗ്രയുടെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കാതെത്തവന്നു കരുണ കുടാതെ രണ്ടു മുന്നും സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിക്കേടു മരണശ്രിക്ഷ കല്പിക്കുന്നുവെല്ലോ. 29 ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിക്കുളക്കയും തന്നെ വിശ്വബീകരിച്ച നിയമരക്തത്തെ മലിനം എന്നു നിരുപ്പിക്കയും കൂപ്പത്തു ആത്മാവിനെ നിന്നിക്കയും ചെയ്തവൻ എത്ര കർന്മേറിയ ശ്രീക്ഷകക്കു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിന്. 30 “പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു, ഞാൻ പകരം വീടും” എന്നും “കർത്താവു

തന്റെ ജനത്തെ ന്യായം വിധിക്കും” എന്നും അരുളിച്ചേയ്തവനെന്ന നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ. 31 ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ വീഴുന്നതു ഭയകരം. 32 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രകാശനം ലഭിച്ചശേഷം നിന്ന് കളാലും പീഡകളാലും കൂത്തുകാഴ്ചയായി ഭവിച്ചും 33 ആ വക അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു കൂട്ടാളികളായിത്തീർന്നും ഇങ്ങനെ കഷ്ണങ്ങളാൽ വളരെ പോരാട്ടം കഴിച്ച പുർഖുകാലം ഓർത്തുക്കൊൾവിൻ. 34 തടവുകാരോടു നിങ്ങൾ സഹതാപം കാണിച്ചതല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഉത്തമസന്ധത്തു നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടു് എന്നറിഞ്ഞു സന്ധത്തുകളുടെ അപഹാരവും സന്തോഷത്തോടെ സഹിച്ചുവെല്ലോ. 35 അതുകൊണ്ടു മഹാ പ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ ദൈര്യം തള്ളികളെയരുതു്. 36 ദൈവേഷം ചെയ്തു വാഴത്തം ഹാപിപ്പാൻ സഹിഷ്ണന്ത നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം. 37 “ഈ എത്രയും അല്പകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു് വരുവാനുള്ളവൻ വരും താമസികയുമില്ല;” 38 എന്നാൽ “എന്റെ നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും; പിൻമാറുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിനു അവനിൽ പ്രസാദമില്ല.” 39 നാമോ നാശത്തിലേക്കു പിന്മാറുന്നവരുടെ കൂടുതിലല്ല, വിശ്വസിച്ചു ജീവരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ കൂടുതിലത്രെ ആകുന്നു.

11 വിശ്വാസം എന്നതോ, ആശിക്കുന്നതിന്റെ ഉപ്പും കാണാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ നിശ്ചയവും ആകുന്നു. 2 അതിനാലും പുർഖുമാർക്കു സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചതു്.

3 ഈ കാണുന്ന ലോകത്തിനു ദ്രശ്യമായതല്ല കാരണം എന്നു വരുമാറു ലോകം ദൈവത്തിന്റെ പചനത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാം വിശ്വാസത്താൽ അറിയുന്നു.

(അം 5165) 4 വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ ദൈവത്തിനു കയിന്റെതിലും ഉത്തമമായ യാഗം കഴിച്ചു; അതിനാൽ അവനു നീതിമാൻ എന്ന സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു; ദൈവം അവന്റെ വഴിപാടിനു സാക്ഷ്യം കല്പിച്ചു. മരിച്ചശേഷവും അവൻ വിശ്വാസത്താൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 വിശ്വാസത്താൽ ഹനോക്ക് മരണം കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു; ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി. അവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്നു അവൻ എടുക്കപ്പെട്ടതിനു മുമ്പു സാക്ഷ്യം ഹാപിച്ചു. 6 എന്നാൽ വിശ്വാസം കൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ ദൈവം ഉണ്ടു് എന്നും തന്നെ അണ്ണേഷിക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലോ. 7 വിശ്വാസത്താൽ നോഹ അതുവരെ കാണാതെവയെക്കുറിച്ചു അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു് ഭയങ്ക്കി പുണ്യ തന്റെ കൂടുംബത്തിന്റെ രക്ഷക്കായിട്ടു് ഒരു പെട്ടകം തീർത്ഥതു്; അതിനാൽ അവൻ ലോകത്തെ കുറും വിധിച്ചു വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിക്കു അവകാശിയായിത്തീർന്നു. 8 വിശ്വാസത്താൽ അബേഹാം തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന ദേശത്തെക്കു യാത്രയാഥാൻ വിജികപ്പെട്ടുവരെ അനുസരിച്ചു എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. 9 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ വാഴത്താദേശത്തു ഒരു അനുദേശത്തു എന്നപോലെ ചെന്നു വാഴത്തത്തിനു കൂടുവകാശികളായ യിസ്റ്റഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടുംകൂടു കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു 10 ദൈവം ശില്പിയായി നിർമ്മിച്ചതു് അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതുമായ നഗരത്തിനായി കാത്തിരുന്നു. 11 വിശ്വാസത്താൽ സാരയും വാഴത്തം ചെയ്തവനെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടു് പുത്രോല്പാദനത്തിനു ശക്തി

പ്രാപിച്ചു. 12 അതുകൊണ്ടു ദൈവനു, മൃതപ്രായനായവനു തനേ, പെരുപ്പത്രിൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും കടല്ലൂറതെ എണ്ണിക്കുടാത്ത മണൽപോലെയും സന്തതി ജനിച്ചു. 13 ഇവർ എല്ലാവരും വാദത്തനിവൃതി പ്രാപിക്കാതെ ദുരത്തുനിന്നു അതു കണ്ണു അഭിവദിച്ചും ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾ അന്യറും പരദേശികളും എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ചു. 14 ഈങ്ങനെ പറയുന്നവർ ഒരു പിത്യദേശം അബ്യോഷിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. 15 അവർ വിട്ടുപോന്നതിനെ ഓർത്തു എക്കിൽ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇട ഉണ്ടായിരുന്നുവണ്ണു. 16 അവരോ അധികം നല്ലതിനെ, സ്വർഗ്ഗിയമായതിനെ തനേ, കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു; ആകയാൽ ദൈവം അവരുടെ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; അവൻ അവർക്കായി ഒരു നഗരം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവണ്ണു. 17 വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം താൻ പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യിസ്ഹാക്കിനെ യാഗം അർപ്പിച്ചു. 18 യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു അരുളപ്പട്ട ലഭിച്ച വാദത്തങ്ങളെ കൈകെക്കാണുവൻ തന്റെ ഏകജാതനെ അർപ്പിച്ചു; 19 മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയർപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തൻ എന്നു എണ്ണുകയും അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റവനെപ്പോലെ അവനെ തിരികെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 20 വിശ്വാസത്താൽ യിസ്ഹാക് യാക്കോബിനെയും ഏഷാവിനെയും ഭാവികാലം സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു. 21 വിശ്വാസത്താൽ യാക്കോബ് മരണകാലത്തിക്കൽ യോസേഫിന്റെ മക്കളെ ഇരുവരെയും അനുഗ്രഹിക്കയും തന്റെ വടിയുടെ അറുത്തു ചാരിക്കൊണ്ടു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. 22 വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫ് താൻ മരിപ്പാറായപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഷറാപ്പടിന്റെ കാര്യം ഓർപ്പിച്ചു, തന്റെ അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചു കല്പനകൊടുത്തു. 23 വിശ്വാസത്താൽ മോഗ്രാഫുടെ ജനനത്തിക്കൽ ശിശു സുന്ദരൻ എന്നു അമ്മയപ്പുംാർ കണ്ണു; രാജാവിന്റെ കല്പന ഭയപ്പെടാതെ അവനെ മുന്നു മാസം ജീപ്പിച്ചുവെച്ചു. 24 വിശ്വാസത്താൽ മോഗ്രാഫുടെ വളർന്നപ്പോൾ പാപത്തിന്റെ തക്കാലഘാതത്തകാലും ദൈവജനത്തോടു കൂടെ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്തു, 25 പ്രതിഫലം നോക്കിയതുകൊണ്ടു ഫറവോന്തെ പുത്രിയുടെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുന്നതു നിരസിക്കയും 26 മിസ്റ്റിമിലെ നികേഷപങ്ങളെക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിന്ത വലിയ ധനം എന്നു എണ്ണുകയും ചെയ്തു. 27 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ അദ്യശ്രദ്ധവെത്തെ കണ്ടുപോലെ ഉരുച്ചുനിൽക്കയാൽ രാജാവിന്റെ കോപം ഭയപ്പെടാതെ മിസ്റ്റിമി വിട്ടുപോന്നു. 28 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ കടിഞ്ഞുലുകളുടെ സംഹാരകൾ അവരെ തൊടാതിരിപ്പാൻ പെസഹയും ചോരത്തളിയും ആചരിച്ചു. 29 വിശ്വാസത്താൽ അവർ കരയിൽ എന്നപോലെ ചെങ്കലിൽ കൂടി കടന്നു; അതു മിസ്റ്റിമുർ ചെയ്വാൻ നോക്കിട്ടു മുങ്ങിപ്പോയി. 30 വിശ്വാസത്താൽ അവർ ഏഴു ദിവസം ചുറ്റിനടന്നപ്പോൾ ദേഹിനോമതിൽ ഇടിഞ്ഞുവീണ്ടും 31 വിശ്വാസത്താൽ റാഹാബ് എന്ന വേശ്യ ദ്രോകാര സമാധാനത്തോടെ കൈകെക്കാണു അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ നശിക്കാതിരുന്നു. 32 ഈ എന്തുപറയേണ്ടു? ശിദ്വോൻ, ബാരാക്, ശിംഗോൻ, യിപ്താഹ്, ഭാവിദ് എന്നവരെയും ശമുഖേൽ മുതലായ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ കൂടിച്ചു വിവർിപ്പാൻ സമയം പോരാ. 33 വിശ്വാസത്താൽ അവർ രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി, നീതി നടത്തി,

വാദത്തം പ്രാപിച്ചു, സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടുച്ചു, 34 തീയുടെ ബലം കെടുത്തു, വാളിന്റെ വായ്‌ക്കു തെറ്റി, ബലപരിനതയിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു, യുദ്ധത്തിൽ വീരമാരായ്തിർന്നു, അനുമാരുടെ സെസന്യങ്ങളെ ഓടിച്ചു. 35 സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ ഉയിർത്തുന്നേണ്ടിനാൽ തിരികെ കിട്ടി; മറ്റു ചിലർ ഏറ്റവും നഘ്നാരു ഉയിർത്തുന്നേണ്ടില്ലെന്നു ഉഖാരണം കൈകൈക്കാള്ളാതെ ദേദ്യോ ഏറ്റു. 36 വേറെ ചിലർ പരിഹാസം, ചമ്മടി, ചങ്ങല, തടവു ഇവയാലുള്ള പരിക്ഷ അനുഭവിച്ചു. 37 കള്ളേറു ഏറ്റു, ഇളർച്ചവാളാൽ അറുക്കപ്പെട്ടു, പരിക്ഷികപ്പെട്ടു, വാളാൽ കൊള്ളപ്പെട്ടു, ജടയാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും തോൽ ധരിച്ചു, ബുദ്ധിമുട്ടും ഉപദേവവും കഷ്ടവും സഹിച്ചു. 38 കാടുകളിലില്ലും മലകളിലില്ലും ഗൃഹകളിലില്ലും ഭൂമിയുടെ പിളർപ്പുകളിലില്ലും ഉഴന്നു വലഞ്ഞു; ലോകം അവർക്കു യോഗ്യമായിരുന്നില്ല. 39 അവർ എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടും വാദത്തനിവൃത്തി പ്രാപിച്ചില്ല. 40 അവർ നമേം കുടാതെ രക്ഷാപൂർത്തി പ്രാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദേവം നമുക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും നല്പത്താനു മുൻകരുതിയിരുന്നു.

12 ആകയാൽ നാമും സാക്ഷികളുടെ ഇതു വലിയോരു സമുഹം നമുക്കു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സകല ഭാരവും മുറുകെ പറ്റുന്ന പാപവും വിട്ടു നമുക്കു മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഓടം സ്ഥിരതയോടെ ഓടുക. 2 വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പുർത്തിവരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക; തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരുന്ന സന്നോഷം ഓർത്തു അവൻ അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രൂശിനെ സഹിക്കുന്നും ദേവസിന്ഹാസനത്തിന്റെ വലത്തുശാഖത്തു ഇരിക്കുന്നും ചെയ്തു. 3 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ക്ഷീണിച്ചു മടക്കാതിരിപ്പാൻ പാപികളാൽ തനിക്കു നേരിട്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള വിരോധം സഹിച്ചുവെന്ന ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 4 പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഇതുവരെ പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തു നിന്നിട്ടില്ല. 5 “മകനേ, കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷ നിരസിക്കരുതു; അവൻ ശാസിക്കുന്നേം മുഖികയുമരുതു. 6 കർത്താവു താൻ സന്നേഹിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു; താൻ കൈകൈക്കാള്ളുന്ന ഏതു മകനെയും തല്ലുന്നു” എന്നിങ്ങനെ മകഞ്ഞാടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു സംവാദിക്കുന്ന പ്രഭോധനം നിങ്ങൾ മറന്നുപോവേ? 7 നിങ്ങൾ ബാലഗിക്ക സഹിച്ചാൽ ദേവം മകഞ്ഞാടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു പെരുമാറുന്നു; അപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കാത്ത മകൻ എവിടെയുള്ളു? 8 എല്ലാവരും പ്രാപിക്കുന്ന ബാലഗിക്ക കുടാതിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ മകഞ്ഞല്ല കൗലദേയനാരഭ്ര. 9 നമ്മുടെ ജയസംബന്ധമായ പിതാക്കന്നാർ നമേം ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം അവരെ വന്നെങ്കിപ്പോന്നുവള്ളാ; ആത്മാകളുടെ പിതാവിന്നു ഏറ്റവും അധികമായി കീഴടങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതല്ലയോ? 10 അവർ ശിക്ഷിച്ചതു കൂടെക്കാലവും തങ്ങൾക്കു ഭോധിച്ചപ്രകാരവുമത്രെ; അവനോ, നാം അവൻ വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ ഗുണത്തിനായി തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു. 11 ഏതു ശിക്ഷയും തൽക്കാലം സന്നോഷകരമല്ല ദുഃഖരമത്രെ എന്നു തോന്നു; പിന്നതെത്തിലോ അതിനാൽ അഭ്യാസം വന്നവർക്കു നീതി എന്ന സമാധാന ഫലം ലഭിക്കും. 12 ആകയാൽ തള്ളന കയ്യും കുഴഞ്ഞ മുഴക്കാലും നിവിർത്തുവിക്കും. 13 മുടന്തുള്ളതു ഉള്ളക്കിപ്പോകാതെ ദേവമാക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ കാലിനു പാത നിരത്തുവിക്കും. 14 എല്ലാവരോടും സമാധാനം ആചരിച്ചു ശുഡ്ധികരണം പ്രാപിപ്പാൻ

ഉത്സാഹിപ്പിൻ. ശുദ്ധികരണം കൂടാതെ ആരും കർത്താവിനെ കാണുകയില്ല. 15 ആരും ദൈവക്യപ വിട്ടു പിന്മാറുകയും വല്ല കൈപ്പുള്ള വേരും മുളച്ചു കലകമുണ്ടാക്കി അനേകർ അതിനാൽ മലിനപ്പെടുകയും ആരും ഭൂർന്നപ്പുകാരനോ, 16 ഒരു ഉണിനു ജേയപ്പാവകാൾ വിറുകളിൽ ഏഷാവിനെപ്പോലെ അക്കതനോ ആയിത്തിരുകയും ചെയ്യാതിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾവിൻ. 17 അവൻ പിന്തേതിൽ അനുഗ്രഹം ലഭിപ്പാൻ ആഗഹിച്ചു കണ്ണുനിരോടുകൂടെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും തള്ളപ്പെട്ടു മാനസാന്തരത്തിനും ഇട കണ്ടില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 18 സ്ഥൂലമായതും തീ കത്തുന്നതുമായ പർവ്വതത്തിനും മേഘതമന്ത്രം, കൂതിരുട്ടു, കൊടുക്കാറു, കാഹജനാദം, വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം എന്നിവെക്കും അടുക്കൽ അല്ലല്ലോ നിങ്ങൾ വനിതിക്കുന്നതു. 19 ആ ശബ്ദം കേട്ടവർ ഈനി ഒരു വചനവും തങ്ങളോടു പറയരുതേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 20 ഒരു മുഗം എക്കിലും പർവ്വതം തൊട്ടാൽ അതിനെ കല്പിത്തു കൊല്ലുണം എന്നുള്ള കല്പന അവർക്കു സഹിച്ചുകൂടാതെ. 21 ഞാൻ അത്യന്തം പേടിച്ചു വിരുക്കുന്നു എന്നു മോശേയും പറയത്തകവെണ്ണം ആ കാഴ്ച ഭയക്കരമായിരുന്നു. 22 പിനുന്നേയോ സീയോൻ പർവ്വതത്തിനും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗരമായ സ്വർഗ്ഗിയയെരുശലേമിനും അനേകായിരം ഭൂതമാരുടെ സർവ്വസംഘത്തിനും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന 23 ആദ്യജാതമാരുടെ സഭക്കും എല്ലാവരുടെയും ദൈവമായ ന്യായാധിപതിക്കും സിലവനാരായ നിതിമാനാരുടെ ആത്മാകൾക്കും 24 പുതുനിയമത്തിന്റെ മല്യസ്ഥനായ യേശുവിനും ഹാബേലിന്റെ രക്തത്തെക്കാൾ ഗുണകരമായി സംസാരിക്കുന്ന പുണ്യാഹരകതത്തിനും അടുക്കലെത്തേ നിങ്ങൾ വനിതിക്കുന്നതു. 25 അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ നിരസിക്കാതിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. ഭൂമിയിൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ നിരസിച്ചവർ തെരീ ഒഴിയാതിരുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ നാം വിട്ടുമാറിയാൽ എത്ര അധികം. 26 അവൻറെ ശബ്ദം അനും ഭൂമിയെ ഇളക്കി; ഇപ്പോഴോ “ഞാൻ ഈനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ മാത്രമല്ല, ആകാശത്തെയും ഇളക്കു” എന്നു അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. 27 “ഈനി ഒരിക്കൽ” എന്നതു, ഇളക്കമീല്ലാത്തതു നിലനിൽക്കേണ്ടതിനു നിർമ്മിതമായ ഇളക്കമുള്ളതിനു മാറ്റം വരും എന്നു സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു. 28 ആകയാൽ ഇളക്കാത്ത രാജ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം നദിയുള്ളവരായി ദൈവത്തിനു പ്രസാദംവരുമാറു കേൽഡിയോടും ഭയതേതാട്ടുംകൂടെ സേവ ചെയ്ക്ക. 29 നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്രിയല്ലോ.

13 സഹോദരപ്രീതി നിലനിൽക്കട്ട്, അതിമിസൽക്കാരം മറക്കരുതു. 2 അതിനാൽ ചിലർ അറിയാതെ ദൈവഭൂതമാരെ സൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 3 നിങ്ങളും തടവുകാർ എന്നപോലെ തടവുകാരെയും നിങ്ങളും ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരാകയാൽ കഷ്ണമനുഭവിക്കുന്നവരെയും ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 4 വിവാഹം എല്ലാവർക്കും മാന്യവും കിടക്ക നിർമ്മഖവും ആയിരിക്കട്ട്; എന്നാൽ ഭൂർന്നപ്പുകാരെയും വ്യഭിചാരികളെയും ദൈവം വിഡിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ നടപ്പു ദവാഗ്രഹമില്ലാത്തതായിരിക്കട്ട്; ഉള്ളതുകൊണ്ടു തുപ്പതിപ്പെടുവിൻ: “ഞാൻ നിനെ ഒരുന്നാളും കൈ വിടുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല” എന്നു അവൻ തന്നെ അരുളിച്ചെയ്യതിരിക്കുന്നവല്ലോ. 6 ആകയാൽ “കർത്താവു എനിക്കു തുണം; ഞാൻ പേടിക്കയില്ല; മനുഷ്യൻ

എന്നോടു എന്തു ചെയ്യും” എന്നു നമുക്കു ദൈവത്തേരാട പറയാം. 7 നിങ്ങളോടു ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓർത്തുകുശലിപിൻ; അവരുടെ ജീവാവസാനം ഓർത്തു അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ. 8 യേശുക്രിസ്തു ഇന്നെല്ലാം ഇന്നും എന്നേനേക്കും അനന്ത്യൻ തന്നെ. (അംഗ 9:165) 9 വിവിധവ്യം അന്യവ്യമായ ഉപദേശങ്ങളാൽ ആരും നിങ്ങളെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതു; ആചരിച്ചുപോന്നവർക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്ത ഭോജനനിയമങ്ങളാലല്ല, കൃപയാൽ തന്നെ ഹ്യത്യം ഉറപ്പിക്കുന്നതു നല്ലതു. 10 കുടാരത്തിൽ ശുശ്രാഷ്ടിക്കുന്നവർക്കു അഹോവ്യത്തി കഴിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു യാഗപീഠം നമുക്കുണ്ടു. 11 മഹാപുരോഹിതൻ പാപപരിഹാരമായി രക്തം വിശുദ്ധമന്ത്രിത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന മുഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉടൻ പാളയത്തിനു പുറത്തുവെച്ചു ചുട്ടുകൂളയുന്നു. 12 അങ്ങനെ യേശുവ്യം സ്വന്തരക്തത്താൽ ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിനു നഗരവാതിലിനു പുറത്തുവെച്ചു കഷ്ണം അനുഭവിച്ചു. 13 ആകയാൽ നാം അവൻ്റെ നിന്ന് ചുമനുകൊണ്ടു പാളയത്തിനു പുറത്തു അവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. 14 ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന നഗരമില്ലെല്ലാ, വരുവാനുള്ളതു അഭ്യേ നാം അന്യേഷ്ടിക്കുന്നതു. 15 അതുകൊണ്ടു അവൻ മുഖാന്തരം നാം ദൈവത്തിനു അവൻ്റെ നാമത്തെ ഏറ്റു പറയുന്ന അധികമലം എന സ്ത്രോതയാഗം ഇടവിടാതെ അർപ്പിക്കുക. 16 നമചെയ്വാനും കുടായ്മ കാണിപ്പാനും മറക്കരുതു. ഇവക യാഗത്തിലഭ്യോ ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നതു. 17 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു കീഴടങ്ങിയിൽപ്പിൻ; അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവരാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാകൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു അവർ തെരഞ്ഞീകരണം സന്നേഡപ്പെടുത്തേരാട ചെയ്വാൻ ഇടവരുത്തുവിൻ; അല്ലാത്തതാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല. 18 തെരഞ്ഞീക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. സകലത്തിലും നല്ലവരായി നടപ്പാൻ ഇഴ്ചിക്കേണ്ടു തെരഞ്ഞീക്കു നല്ല മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെന്നു തെരഞ്ഞീ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. 19 എന്നു നിങ്ങൾക്കു വേഗത്തിൽ വിണ്ടും കിടുങ്ങേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ ഫ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടം എന്നു താൻ വിശ്രേഷാൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 20 നിത്യനിയമത്തിന്റെ രക്തത്താൽ ആടുകളുടെ വലിയ ഇടയനായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തിയ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം (അംഗം 9:166) 21 നിങ്ങളെ അവൻ്റെ ഇഴ്ചാ ചെയ്വാൻ തകവെള്ളം എല്ലാന്നമയിലും യമാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തനിക്കു പ്രസാദമുള്ളതു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമ്മിൽ നിവർത്തിക്കുമാറാകട്ട; അവനു എന്നേക്കും മഹത്യം. ആമേൻ. (അംഗ 9:165) 22 സഹോദരരമാരെ, ഈ പ്രഭോധനവാക്യം പൊറുത്തുകൊൾവിൻ എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു; ചുരുക്കമായിട്ടും തൊൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 23 സഹോദരനായ തിമോമെയോസ് തടവിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞി എന്നു അഭിവിൻ. അവൻ വേഗത്തിൽ വന്നാൽ തൊൻ അവനുമായി നിങ്ങളെ വന്നുകാണും. 24 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും സകലവിശുദ്ധമനാർക്കും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. ഇതല്ലക്കാർ നിങ്ങൾക്കു വന്നും ചൊല്ലുന്നു. 25 കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട. ആമേൻ.

യാക്കോബ്

1 ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും ഭാസനായ യാക്കോബ് എഴുതുന്നതു: ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന പ്രതിഭാവു ഗ്രാത്രങ്ങൾക്കും വന്നനം. 2 എന്റെ സഹാദരമാരെ, നിങ്ങൾ വിവിധപരീക്ഷകളിൽ അക്ക്ലേപ്പട്ടണവാൾ 3 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിഗോധന സ്ഥിരത ഉള്ളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു അതു അശേഷം സന്നോഷം എന്നു എല്ലാവിൻ. 4 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവില്ലാതെ തിക്കണ്ണതവരും സന്ധുർജ്ജതും ആകേണ്ടതിനു സ്ഥിരതെക്കു തിക്കണ്ണ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാക്കു. 5 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനും ഇതാനും കുറവാക്കുന്നു എങ്കിൽ ഫർത്തിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും ഒരാരുമായി കൊടുക്കുന്നവനായ ദൈവത്തോടു യാചിക്കു; അപ്പോൾ അവനും ലഭിക്കും. 6 എന്നാൽ അവൻ ഒന്നും സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ യാചിക്കേണെ; സംശയിക്കുന്നവൻ കാറ്റിച്ചു അലയുന്ന കടൽത്തിരെക്കു സമൻ. 7 ഇങ്ങനെന്നുള്ള മനുഷ്യൻ കർത്താവിക്കൽനിനു വല്ലതും ലഭിക്കും എന്നു നിരൂപിക്കരുതു. 8 ഇരുമന്നുള്ള മനുഷ്യൻ തന്റെ വഴികളിൽ ഒക്കെയും അസ്ഥിരൻ ആകുന്നു. 9 എന്നാൽ എളിയ സഹാദരൻ തന്റെ ഉയർച്ചയിലും 10 ധനവാനോ പ്രാണിന്റെ പുന്നോഡ ഉണ്ടാക്കുന്നവനാകയാൽ തന്റെ എളിമയിലും പ്രശംസിക്കു. 11 സുര്യൻ ഉഷ്ണകാദ്രാട ഉദിച്ചിട്ടു പാലി ഉണ്ണണി പുഖുതിർന്നു അതിന്റെ രൂപദംശി കെടുപോകുന്നു. അതുപോലെ ധനവാനും തന്റെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ വാടിപോകും. 12 പരിക്ഷ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; അവൻ കൊള്ളാക്കുന്നവനായി തെളിഞ്ഞ ശേഷം കർത്താവു തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഴത്തം ചെയ്ത ജീവകിരിടം പ്രാപിക്കും. 13 പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവേണ്ടി ഞാൻ ദൈവത്താൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു ആരും പറയരുതു. ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആകുന്നു; താൻ ആരെയും പരിക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല. 14 ഓരോരുത്തിൻ പരിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു സ്വന്തമോഹത്താൽ ആകർഷിച്ചു വശികരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. 15 മോഹം ഗർം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു; പാപം മുഴുത്തിട്ടു മരണത്തെ പെറുന്നു. 16 എന്റെ പ്രിയസഹോദരന്മാരെ, വാഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു. 17 എല്ലാ നല്ല ഭാനവും തിക്കണ്ണ വരും ഒക്കെയും ഉയരത്തിൽനിനു വെളിച്ചുങ്ങളുടെ പിതാവികള നിനും ഇരണ്ണിവരുന്നു. അവനും വികാരമോ ഗതിദേവതാലുള്ള ആചാരനമോ ഇല്ല. 18 നാം അവൻറെ സ്വഷ്ടികളിൽ ഒരുവിധം ആദ്യമലമാകേണ്ടതിനും അവൻ തന്റെ ഇഷ്ടം ഹേതുവായി സത്യത്തിന്റെ വചനത്താൽ നമ്മുണ്ണിക്കുന്നു. 19 പ്രിയസഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ അതു അറിയുന്നുവാലോ. എന്നാൽ ഏതു മനുഷ്യനും കേൾപ്പാൻ വേഗതയും പറവാൻ താമസവും കോപത്തിനും താമസവുമുള്ളവൻ ആയിരിക്കു. 20 മനുഷ്യൻറെ കോപം ദൈവത്തിന്റെ നിതിയെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. 21 ആകയാൽ എല്ലാ അഴുക്കും ദുഷ്ടതയുടെ ആധിക്യവും വിട്ടു നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളതും ഉൾനടത്തുമായ വചനം സമ്മതയോടെ ഒക്കെക്കാർവിൻ. 22 എങ്കിലും വചനം കേൾക്ക മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളെ തന്നെ ചതിക്കാതെ അതിനെ ചെയ്യുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ. 23 രാത്രിയെ വചനം കേൾക്കുന്നവൻ എങ്കിലും ചെയ്യാത്തവനായിരുന്നാൽ അവൻ തന്റെ സ്വാഭാവിക മുഖം കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്ന ആളോടു ഒക്കുന്നു.

24 അവൻ തന്നെത്താൻ കണ്ണു പുറപ്പെട്ടു താൻ ഇന രൂപം ആയിരുന്നു എന്നു ഉടനെ മരനുപോകുന്നു. 25 സ്വാത്രന്ത്യത്തിന്റെ തിക്കമെന്ന ന്യായപ്രമാണം ഉറുന്നൊക്കി അതിൽ നിലനില്ക്കുന്നവനോ കേടു മറക്കുന്നവന്നു, പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനായി താൻ ചെയ്യുന്നതിൽ ഭാഗ്യവാൻ ആകും. 26 നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ തന്റെ നാബിനു കടിഞ്ഞാണിടാതെ തന്റെ ധ്യാനത്തെ വണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു താൻ ഭക്തൻ എന്നു നിരുപ്പിച്ചാൽ അവൻറെ ഭക്തി വ്യർത്ഥം അങ്കേ. 27 പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നാകെ ശുഖവും നിർമ്മലവുമായുള്ള ഭക്തിയോ: അനാമരയും വിധവമാരയും അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ ചെന്നു കാണുന്നതും ലോകത്താലുള്ള കളക്കം പറ്റാതവള്ളും തന്നെത്താൻ കാത്തുകൊള്ളുന്നതും ആകുന്നു.

2 സഹോദരനാരെ, തേജസ്സുള്ളവനായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ മുവപക്ഷം കാണിക്കരുതു. 2 നിങ്ങളുടെ പഴ്ജിയിൽ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചും പൊന്നോടിരം ഇട്ടുംകൊണ്ടു രൂത്തതനും മുഷിഞ്ഞത് വസ്ത്രം ധരിച്ചോരു ദരിദ്രനും വന്നാൽ 3 നിങ്ങൾ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചുവന്ന നോക്കി: ഇവിടെ സുവേനു ഇരുന്നാലും എന്നും ദരിദ്രനോടു: നീ അവിടെ നിൽക്ക; അണ്ണജിൽ എൻ്റെ പാദപീഠത്തിക്കൽ ഇൽക്ക എന്നും പറയുന്നു എങ്കിൽ 4 നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ പ്രമാണമില്ലാതെ ന്യായരഹിതമായി വിധിക്കുന്നവരായില്ലയോ? 5 ഫ്രിയ സഹോദരനാരെ, കേൾപ്പിൻ: ദൈവം ലോകത്തിൽ ദരിദ്രരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സന്പന്നതും തന്നെ സ്വന്നഹിക്കുന്നവർക്കു വാദത്തം ചെയ്ത രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളുമാക്കേണ്ടതിനു തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 ധനവാന്നാർ അഘ്യയോ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതു? അവർ അഘ്യയോ നിങ്ങളെ ന്യായസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു ഇഴച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതു? 7 നിങ്ങളുടെമേൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല നാമത്തെ അവർ അഘ്യയോ ആശിക്കുന്നതു? 8 എന്നാൽ “കൂടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്വന്നഹിക്കേണം” എന്ന തിരുവെഴുത്തിനു ഏതവള്ളും രാജകീയന്നായപ്രമാണം നിങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നന്നു. 9 മുവപക്ഷം കാണിച്ചാലോ പാപം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ലാശനക്കാർ എന്നും ന്യായപ്രമാണത്താൽ തെളിയുന്നു. 10 ഒരുത്തൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അനുസരിച്ചു നടന്നിട്ടും ഒന്നിൽ തെറ്റിയാൽ അവൻ സകലത്തിനും കൂറ്റകാരനായിത്തീർന്നു. 11 വ്യഖിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു കല്പിച്ചവൻ കൊല ചെയ്യരുതു എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ വ്യഖിചാരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും കൊല ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം ലാശനിക്കുന്നവനായിത്തീർന്നു. 12 സ്വാത്രന്ത്യത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവരെപ്പോലെ സംസാരിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യവിൻ. 13 കരുണ കാണിക്കാത്തവനു കരുണയില്ലാത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടാകും; കരുണ ന്യായവിധിയെ ജയിച്ചു പ്രശംസിക്കുന്നു. 14 സഹോദരനാരെ, ഒരുത്തൻ തനിക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടു എന്നു പറകയും പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഉപകാരം എന്നു? ആ വിശ്വാസത്താൽ അവൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുമോ? 15 ഒരു സഹോദരനോ, സഹോദരിയോ നഗരും അഹോവ്യത്തിക്കു വക ഇല്ലാതവരുമായിരിക്കു നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ അവരോടു: 16 സമാധാനത്തോടെ പോയി തീ കായുകയും വിശപ്പടക്കുകയും ചെയ്യവിൻ എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ

ദേഹരക്ഷകമു ആവശ്യമുള്ളതു അവർക്കു കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ ഉപകാരം എന്തു? 17 അങ്ങനെ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തികളില്ലാത്തതായാൽ സ്വത്വവ നിർജ്ജീവമാകുന്നു. 18 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ: നിന്നക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടോ; എനിക്കു പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടോ എന്നു പറയുമായിരിക്കും. നിന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ കാണിച്ചുതരിക; എന്നും എന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികളാൽ കാണിച്ചു തരാം. 19 ദൈവം ഏകൻ എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നവോ; കൊള്ളാം; പിശാചുകളും അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കയും വിശ്വസിക്കും ചെയ്യുന്നു. 20 വ്യർത്ഥമനുഷ്യാ, പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം നിഷ്പമലമെന്നു ശഫിപ്പാൻ നിന്നക്കു മനസ്സുണ്ടോ? 21 നമ്മുടെ പിതാവായ അബോഹാം തന്റെ മകനായ തിന്റുടാക്കിനെന്ന യാഗപീതതിനേൽ അർപ്പിച്ചിട്ടു പ്രവൃത്തിയാൽ അല്ലയോ നീതികർക്കപ്പെട്ടതു? 22 അവൻ പ്രവൃത്തിയോടുകൂടെ വിശ്വാസം വ്യാപതിച്ചു എന്നും പ്രവൃത്തിയാൽ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായി എന്നും നീ കാണുന്നവല്ലോ. 23 അബോഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിടുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയായി അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്ത്രേഹിതൻ എന്നു പേര് പ്രാപിച്ചു. 24 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ വെറും വിശ്വാസത്താല്ലെ പ്രവൃത്തികളാൽ തന്നെ നീതികർക്കപ്പെട്ടുന്നു എന്നു നീങ്ങൾ കാണുന്നു. 25 അമൃഥം രാഹാബ് എന്ന വേഗത്വം ദുതരെ കൈകൈകാൾകയും വേബാരു വഴിയായി പറഞ്ഞയകയും ചെയ്തതിൽ പ്രവൃത്തികളാൽ അല്ലയോ നീതികർക്കപ്പെട്ടതു? 26 ഇങ്ങനെ ആത്മാവില്ലാത്ത ശർിരം നിർജ്ജീവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസവും നിർജ്ജീവമാകുന്നു.

3 സഹോദരന്മാരെ, അധികം ശിക്ഷാവിധിവരും എന്നു അറിഞ്ഞു നിങ്ങളിൽ അനേകർ ഉപദേശ്വാക്കന്മാർ ആകരുതു. 2 നാം എല്ലാവരും പലതിലും തെറ്റിപ്പോകുന്നു; ഒരുത്തൻ വാക്കിൽ തെറ്റാതിരുന്നാൽ അവൻ ശർിരതെ മുഴുവനും കടിഞ്ഞാണിട്ടു നടത്തുവാൻ ശക്തനായി സർക്കുണ്ണപൂർത്തിയുള്ള പുരുഷൻ ആകുന്നു. 3 കുതിരയെ അധിനമാക്കുവാൻ വായിൽ കടിഞ്ഞാണ് ഇട്ടു അതിന്റെ ശർിരം മുഴുവനും തിരികുന്നവല്ലോ. 4 കപ്പലും എത്ര വലിയതു ആയാലും കൊടുക്കാറ്റിച്ചു ഓട്ടുന്നതായാലും അമരക്കാരൻ ഏറ്റവും ചെറിയ ചുക്കാൻകൊണ്ടു തനിക്കു ബോധിച്ച ദിക്കിലേക്കു തിരികുന്നു. 5 അങ്ങനെ തന്നെ നാവും ചെറിയ അവയവം ഏകിലും വളരെ വസ്തു പറയുന്നു. കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ കാടു കത്തിക്കുന്നു; 6 നാവും ഒരു തീ തന്നെ; അതു നമ്മുടെ അംഗങ്ങളുടെ കുടുതലിൽ അനീതിലോകമായി ഓഹരതെ മുഴുവൻ മലിനമാകി ജീവചക്രത്തിനു തീ കൊള്ളുത്തുകയും നരകത്താൽ അതിനു തീ പിടികയും ചെയ്യുന്നു. (Geenna g1067) 7 മൃഗം, പക്ഷി, ഇഴജാതി, ജലജന്തു ഇല്ലവക എല്ലാം മനുഷ്യജാതിയോടു മരുങ്ങുന്നു, മരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 8 നാവിനെന്നോ മനുഷ്യക്കാർക്കും മരുക്കാവെതല്ലു; അതു അടങ്ങാത്ത ഭോഷം; മരണകരമായ വിഷം നിറഞ്ഞതു. 9 അതിനാൽ നാം കർത്താവും പിതാവുമായവനെ സ്തുതിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ഉണ്ടായ മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശപിക്കുന്നു. 10 ഒരു വായിൽനിന്നു തന്നെ സ്ത്രോതവരും ശാപവും പുറപ്പെടുന്നു. സഹോദരന്മാരെ, ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല. 11 ഉറവിന്റെ ഒരേ ഭാരതത്തിൽനിന്നു മധുരവും കൈപ്പുമുള്ള വെള്ളം പുറപ്പെട്ടു വരുമോ? 12 സഹോദരന്മാരെ, അത്തിവുക്കഷം

ഒലിവുപഴവും മുന്തിരിവള്ളി അതതിപ്പിച്ചവും കായികകുമോ? ഉപ്പുറവിൽനിന്നു മധുരമുള്ള വെള്ളം പുറപ്പെടുകയുമില്ല. 13 നിങ്ങളിൽ ഇഞ്ചാൻറിയും വിവേകിയുമായവൻ ആർ? അവൻ ഇഞ്ചാനലകഷണമായ സഭമുത്തയോടെ നല്ലനടപ്പിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ കാണിക്കേണ്ട്. 14 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഹ്യാദയത്തിൽ ഏകപ്പുള്ള ഇംഗ്രഷയും ശാംബവും ഉണ്ണാക്കിൽ സത്യത്തിനു വിരോധമായി പ്രശാസിക്കയും ഭോഷ്കു പറകയുമരുതു. 15 ഇതു ഉയരത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ഇഞ്ചാനമല്ല, ഭേദികവും പ്രാകൃതവും പൈഗാചികവും ആയത്തെ. 16 ഇംഗ്രഷയും ശാംബവും ഉള്ളേട്ടതു കലകവും സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ടു. 17 ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള ഇഞ്ചാനമോ എന്നാമതു നിർമ്മലവും പിന്നെ സമാധാനവും ശാന്തതയും അനുസരണവുമുള്ളതുകൂടു കരുണയും സൽഹവും നിരഞ്ഞതയും പക്ഷപാതവും കപടവും ഇല്ലാത്തതുമാക്കുന്നു. 18 എന്നാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ സമാധാനത്തിൽ വിതെച്ചു നിന്തി എന്ന മലം കൊയ്യും.

4 നിങ്ങളിൽ ശബ്ദംയും കലഹവും എവിടെ നിന്നു? നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ പോരാട്ടന ഭോഗേച്ചുകളിൽ നിന്നല്ലയോ? 2 നിങ്ങൾ മോഹിച്ചിട്ടും പ്രാപിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും അസുയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടും എന്നും സാധിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കലഹികയും ശബ്ദംയിട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടും യാചിക്കായ്ക്കൊണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല. 3 നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു എകിലും നിങ്ങളുടെ ഭോഗങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതിനു വല്ലാതെ യാചിക്കൊണ്ടു എന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. 4 വ്യാഖിചാരിണികളായുള്ളാരെ, ലോകസ്ഥാനം ദൈവത്തോടു ശത്രുതും ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥാനവിനൻ ആകുവാൻ ഇല്ലാക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു. 5 അബ്ലൂഫിൽ തിരുവെഴുത്തു വെവുതെ സംസാരിക്കുന്നു എന്നു തോന്തുനുവോ? അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുമാറാക്കിയ ആത്മാവു അസുരേയകായി കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ? 6 എന്നാൽ അവൻ അധികം കൂപ നല്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു “ദൈവം നിശ്ചിക്കളോടു എതിർത്തുനിൽക്കയും താഴ്മയുള്ളവർക്കു കൂപ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനു കീഴടങ്ങുവിൻ; പിശാചിനോടു എതിർത്തുനില്ലീൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 8 ദൈവത്തോടു അടുത്തു ചെല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോടു അടുത്തുവരും. പാപികളേ, കൈകകളെ വെടിപ്പാക്കുവിൻ; ഇരുമന്ത്രാളുള്ളാരെ, ഹ്യാദയങ്ങളെ ശുഖികൾപ്പിൻ; 9 സകടപ്പെട്ട ദുഃഖിച്ചു കരവിൻ; നിങ്ങളുടെ ചിരി ദുഃഖമായും സന്നോഷം വിഷാദമായും തീരുക്കു. 10 കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ ഉയർത്തും. 11 സഹോദരിയാരെ, അന്നോന്നും ദുഷ്കരമായും; തന്റെ സഹോദരനെ ദുഷ്കരയും വിധികയും ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുഷ്കരയും ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധികയും ചെയ്യുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനല്ല, വിധിക്കുന്നവനഞ്ചേ. 12 ന്യായപ്രമാണകർത്താവും ന്യായാധിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളൂ: രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും ശക്തനായവൻ തന്നെ; കുട്ടകാരനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? 13 ഇന്നോന്നാലെയോ എങ്ങൾ ഇന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി അവിടെ രാണികു കഴിച്ചു വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഡു ഉണ്ടാക്കും എന്നു പറയുന്നവരെ, കേൾപ്പിൻ: 14 നാലെതേത്തു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലേണ്ട്;

നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എങ്ങനെയുള്ളതു? അല്ലന്നേരതെക്കു കാണുന്നതും പിന്ന മാറ്റുപോകുന്നതുമായ ആവിയല്ലോ. 15 കർത്താവിനു ഇഷ്യമുണ്ടുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നു ഇന്നുന്നതു ചെയ്യും എന്നല്ലയോ പറയേണ്ടതു. 16 നിങ്ങളോ വസ്യ പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുന്നു; ഇത്വക പ്രശംസ എല്ലാം ദോഷം ആകുന്നു. 17 നന്ന ചെയ്യാൻ അറിഞ്ഞിട്ടും ചെയ്യാത്തവനു അതു പാപം തന്നേ.

5 അല്ലയോ ധനവാഹാരെ, നിങ്ങളുടെമേൽ വരുന്ന ആരിതങ്ങൾ നിമിത്തം കരണ്ടു മുറയിട്ടുവിൻ. 2 നിങ്ങളുടെ ധനം ദാവിച്ചു ഉട്ടും പുഴുവരിച്ചും പോയി. 3 നിങ്ങളുടെ പൊന്നും വെള്ളിയും കുറിച്ചിട്ടും; ആ കറ നിങ്ങളുടെ നേരെ സാക്ഷിയാകും; അതു തീപോലെ നിങ്ങളുടെ ജയത്തെ തിന്നുകളയും. അന്ത്യകാലത്തു നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളെ കൊയ്ത് വേലക്കാരുടെ കുലി നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവല്ലോ; അതു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു നിലവിഴിക്കുന്നു. കൊയ്ത്തവരുടെ മുറവിളി സെന്റ്യേജുടെ കർത്താവിന്റെ ചെവിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ആധംബരത്തോടെ സുഖിച്ചു പുരുളച്ചു കൊലപ്പിവസത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യത്തെ പോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ നീതിമാനെ കുറിച്ചിഡിച്ചു കൊന്നു; അവൻ നിങ്ങളോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നതുമില്ല. 7 എന്നാൽ സഹോദരമാരെ, കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത്വവരെ ദീർഘക്ഷമയോടിപ്പിൻ; ക്യാഴിക്കാരൻ ഭൂമിയുടെ വിലയേറിയ മലത്തിനു കാത്തുകൊണ്ടു മുമ്പയും പിന്തുച്ചും അതിനു കിട്ടുവോളം ദീർഘക്ഷമയോടിക്കുന്നുവല്ലോ. 8 നിങ്ങളും ദീർഘക്ഷമയോടിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യം സ്ഥിരമാക്കുവിൻ; കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 സഹോദരമാരെ, വിധികപ്പെടാതിപ്പിപ്പാൻ ഒരുവൻ നേരെ ഒരുവൻ ഞരങ്ങിപ്പാകരുതു; ഇതാ, നൃഥാധിപതി വാതിൽക്കൽ നില്ക്കുന്നു. 10 സഹോദരമാരെ, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ച പ്രവാചകമാരെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനും ദീർഘക്ഷമക്കും ഭൂഷാനമായി വിചാരിച്ചുകൊർവ്വിൻ. 11 സഹിഷ്ണുത കാണിച്ചവരെ നാം ഭാഗ്യവാഹാർ എന്നു പുകഴ്ത്തുന്നു. യോബിന്റെ സഹിഷ്ണുത നിങ്ങൾ കേടും കർത്താവു വരുത്തിയ അവസാനം കണ്ണുമിരിക്കുന്നു. കർത്താവു മഹാകരുണയും മനസ്സിലിവുമുള്ളവനല്ലോ. 12 വിശ്രഷാൽ സഹോദരമാരെ, സ്വർഗ്ഗത്തെയോ ഭൂമിയെയോ മറ്റു യാതൊന്നിനെന്നുമോ ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുരുതു; ശ്രിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഉള്ളു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉള്ളു എന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇല്ല എന്നും ഇരിക്കേണ്ട. 13 നിങ്ങളിൽ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട; സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവൻ പാട്ടു പാടുകേണ്ട. 14 നിങ്ങളിൽ ഭീനമായി കിടക്കുന്നവൻ സദയിലെ മുപ്പുമാരെ വരുത്തുകേണ്ട. അവൻ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ എണ്ണു പുശി അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട. 15 എന്നാൽ വിശ്രാസത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന ദീനക്കാരനെ രക്ഷിക്കും; കർത്താവു അവനെ എഴുന്നേണ്ടിക്കും; അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു കഷാമിക്കും. 16 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രോഗശാനി വരേണ്ടതിനു തമിൽ പാപങ്ങളെ എറ്റുപറഞ്ഞു ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഹലിക്കുന്നു. 17 എല്ലിയാവു നമുക്കു സമസ്യഭാവമുള്ള മനുഷ്യൻ

ആയിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു; മുന്നു സംവസ്തരവും ആറു മാസവും ദേശത്തു മഴ പെയ്തില്ല. 18 അവൻ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥമിച്ചപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്നു മഴ പെയ്തു, ഭൂമയിൽ ധാന്യം വിളഞ്ഞു. 19 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ സത്യംവിട്ടു തെറ്റിപ്പോകയും അവനെ ഒരുവൻ തിരിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്താൽ 20 പാപിരെ നേർവ്വിക്കു ആക്കുന്നവൻ അവൻറെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്യം മരകയും ചെയ്യും എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണ്ട്.

1 പത്രാസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പത്രാസ് പൊന്താസിലും ഗലാത്യയിലും കൂപ്പരാക്യത്യിലും ആസ്യത്യിലും ബിമ്മുന്നത്യിലും ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന പരദേശികളും 2 പിതാവായ ദൈവത്തിൻ്റെ മുന്നിവിനു ഒത്തവള്ളും ആത്മാവിൻ്റെ വിശ്വലീകരണം പ്രാപിച്ചും അനുസരണം കാണിപ്പാനും യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ രക്തത്താൽ തജികപ്പെടുവാനുമായി വ്യതഹാരുമായവർക്കു എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാക്കു. 3 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതരം. അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ പുനരുത്ഥമാനത്താൽ തന്റെ കരുണാധിക്യപ്രകാരം നമ്മുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാഗ്രഹകായി, 4 അന്ത്യകാലത്തിൽ വെളിപ്പെടുവാൻ രൂദ്ധിയിരിക്കുന്ന രക്ഷക്കു വിശ്വാസത്താൽ ദൈവശക്തിയിൽ കാകപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു 5 കഷയം, മാലിന്യം, വാടം, എന്നിവ ഇല്ലാത്തതുമായ അവകാശത്തിനായി തന്നെ വിണ്ണും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അതിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അല്ലന്നേരതേതക്കു നാനാപർശിക്ഷകളാൽ ദുഃഖിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നാലും ആനന്ദിക്കുന്നു. 7 അഴിത്തുപോകുന്നതും തീയിൽ ശ്രാധയ കഴിക്കുന്നതുമായ പൊന്നിനേക്കാൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൻ്റെ പരിശോധന വിലയേറിയതു എന്നു യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പുകഴച്ചെക്കും തേജസ്സിനും മാനത്തിനുമായി കാണ്ണാൻ അണ്ണാനെ ഇടവരു. 8 അവനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ കാണാതെ വിശ്വസിച്ചുംകാണും 9 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൻ്റെ അനന്മായ ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കയും പറഞ്ഞുതീരാത്തതും മഹിമയുള്ളതുമായ സന്നോഷത്തോടെ ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന കൃപയെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ച പ്രവാചകരാർ ഈ രക്ഷയെ ആരാൺതു അനേകിച്ചിട്ടിരുന്നു. 11 അവർലുള്ള ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ആത്മാവു ക്രിസ്തുവിനു വരേണ്ടിയെ കാശ്ചങ്ങളെയും പിൻവരുന്ന മഹിമയെയും മുന്പിൽകൂട്ടി സാക്ഷികരിച്ചപ്പോൾ സുച്ചിപ്പിച്ച സമയം എന്തോ എങ്ങിനെയുള്ളതോ എന്നു പ്രവാചകരാർ ആരാൺതുനോക്കി, 12 തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല നിങ്ങൾക്കായിട്ടതേ തങ്ങൾ ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു എന്നു അവർക്കു വെളിപ്പേട്ടു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അയച്ച പരിശുഭാത്മാവിനാൽ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചവർ അതു ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഗഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ദേവദാതനമാരും കൂറിണ്ടുനോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 13 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു നിർമ്മാരായി യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ പ്രത്യക്ഷതയിങ്കൽ നിങ്ങൾക്കു വരുവാനുള്ള കൃപയിൽ പൂർണ്ണ പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 14 പണ്ടു നിങ്ങളുടെ അജ്ഞാനകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന മോഹങ്ങളെ മാത്രക്കയാക്കാതെ 15 നിങ്ങളെ വിളിച്ച വിശുദ്ധനും ഒത്തവള്ളും അനുസരണമുള്ള മകജ്ഞായി എല്ലാനപ്പീലും വിശുദ്ധരാക്കുവിന്നു. 16 “ഞാൻ വിശുദ്ധനും ആകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിന്” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 17 മുവൈപക്ഷം കൂടാതെ ഓരോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തകവെള്ളും ന്യായം വിഡിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ പിതാവു എന്നു വിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവാസകാലം യേതേതാടെ കഴിപ്പിന്. 18 വർത്തമവും പിതൃപാരമ്പര്യവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വീണ്ടുത്തിരിക്കുന്നതു

പൊന്നു, വെള്ളി മുതലായ അഴിന്തുപോകുന്ന വസ്തുകളെക്കാണഡ്രൂ, 19 ക്രിസ്തു എന്ന നിർദ്ദേശവും നിഷ്കളജ്ഞവുമായ കുന്നതാടിന്റെ വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടതേ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 20 അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുന്നെ മുന്നിയപ്പെട്ടവന്നും അവൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ അന്ത്യകാലത്തു വെളിപ്പെട്ടവന്നും ആകുന്നു. 21 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാഗ്രയും ദൈവത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടണ്ടതിനു ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേള്ക്കിച്ചു, അവനു തേജസ്സു കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 22 എന്നാൽ സത്യം അനുസരിക്കയാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കലെ നിർവ്വാജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി നിർമ്മലികൾച്ചിരിക്കുന്നു ഹ്യദയപൂർവ്വം അന്നോന്നും ഉറുപ്പനേഹിപ്പിൻ. 23 കെടുന്ന ബിജത്താലില്ല കെടാത്തതിനാൽ, ജീവനുള്ളിൽതും നിലനില്ക്കുന്നതുമായ ദൈവചന്തനാൽ തന്നെ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. (അംഗ 4165) 24 “സകലജയവും പുല്ലപോലെയും അതിന്റെ ഭാഗി എല്ലാം പുല്ലിന്റെ പുപോലെയും ആകുന്നു; പുല്ലും വാടി, പുവുതിർന്നുപോയി; 25 കർത്താവിന്റെ വചനമോ എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.” അതു ആകുന്നു നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിച്ച വചനം. (അംഗ 4165)

2 ആകയാൽ സകലദുഷ്ടത്യും എല്ലാ ചതിവും വ്യാജാവവും അസുയയും എല്ലാനുണ്ടായും നീക്കിക്കളെന്തു 2 ഇപ്പോൾ ജനിച്ച ശിശുകളെപ്പോലെ രക്ഷക്കായി വളരുവാൻ വചനം എന്ന മായമല്ലാത്ത പാൽ കുടിപ്പാൻ വാഞ്ഞിപ്പിൻ. 3 കർത്താവു ദയാലു എന്നു നിങ്ങൾ ആസുചിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 4 മനുഷ്യർ തള്ളിയതെങ്കിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശ്രേഷ്ഠവും മാന്യവുമായ ജീവനുള്ള കല്ലായ അവൻറെ അടക്കൽ വന്നിട്ടു 5 നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്നപോലെ ആത്മികഗൃഹമായി യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള ആത്മികയാഗം കഴിപ്പാനക്ക വിശുദ്ധപുരോഹിതവർമ്മാക്കേണ്ടതിനു പണിയപ്പെടുന്നു. 6 “ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠവും മാന്യവുമായോരു മുലകല്ലു സീയോനിൽ ഇടുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല” എന്നു തിരുവൈഴ്വത്തിൽ കാണുന്നവല്ലോ. 7 വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ആരു മാന്യതയുണ്ടു്; വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കോ “വിടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളെന്തെ കല്ലു തന്നെ മുലകല്ലും ഇടർച്ചകല്ലും തടങ്ങൽ പാരയുമായിത്തിർന്നു.” 8 അവർ വചനം അനുസരിക്കായകയാൽ ഇടവിപ്പോകുന്നു; അതിനു അവരെ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങളോ അസ്യകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ ആത്മക പ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വിശ്വാവൻ സർഗ്ഗണങ്ങളെ ശേഖാപ്പിപ്പാനക്കവല്ലോ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജാതിയും രാജകീയപുരോഹിതവർമ്മവും വിശുദ്ധവംശവും സ്വന്നജനവും ആകുന്നു. 10 മുന്നെ നിങ്ങൾ ജനമല്ലാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ കരുണാ ലഭിച്ചവർ തന്നെ. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, പ്രവാസികളും പരദേശികളുമായ നിങ്ങളെ ആത്മാവിനോടു പോരാടുന്ന ജയമോഹനങ്ങളെ വിടുകന്നു 12 ജാതികൾ നിങ്ങളെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ എന്നു ദുഷ്കരമുന്നോറും നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടരിഞ്ഞിട്ടു സന്ദർശനവിസ്തരിച്ചിൽ ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെട്ടതേണ്ടതിനു അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ നടപ്പു നന്നായിരിക്കേണ്ടു് എന്നു ഞാൻ പ്രഭോയിപ്പിക്കുന്നു. 13 സകല മാനുഷനിയമത്തിനും കർത്താവിൻ നിമിത്തം കീഴടങ്ങുവിൻ. 14

ഗ്രേഷംഡിക്കാർ എന്നുവെച്ചു രാജാവിനും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ ദണ്ഡനത്തിനും സൽപ്രവൃത്തിക്കാരുടെ മാനന്തവിനുമായി അവനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവർ എന്നുവെച്ചു നാടുവാഴികൾക്കും കീഴടങ്ങുവിൻ. 15 നിങ്ങൾ നമചെയ്തുകൊണ്ടു ബുദ്ധില്ലാത്ത മനസ്യരുടെ ഭോഷ്ടത്യം മിണ്ടാതാക്കേണം എന്നുള്ളതു ദൈവേഷം ആകുന്നു. 16 സ്വത്രന്തരായും സ്വാത്രന്ത്രം ദുഷ്പ്രതക്കു മറയാക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസമാരായും നടപ്പിൻ. 17 എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ; സഹോദരവർഗ്ഗത്തെ സ്ഥനേപിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ ദേഹപ്പെടുവിൻ; രാജാവിനെ ബഹുമാനിപ്പിൻ. 18 വേലക്കാരേ, പുർണ്ണദയത്തോടെ യജമാനമാർക്കു, നല്ലവർക്കും ശാന്തമാർക്കും മാത്രമല്ല, മുർഖമാർക്കും കൂടെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 19 ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനോഭോധം നിമിത്തം അനുായമായി കഷ്ണവും ദുഃഖവും സഹിച്ചാൽ അതു പ്രസാദം ആകുന്നു. 20 നിങ്ങൾ കുറാ ചെയ്തിട്ടു അടിക്കാളിള്ളുന്നതു സഹിച്ചാൽ എന്തു യശസ്സുള്ളു? അല്ല, നമ ചെയ്തിട്ടു കഷ്ണം സഹിച്ചാൽ അതു ദൈവത്തിനു പ്രസാദം. 21 അതിനായിട്ടേല്ലാ നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു, ക്രിസ്തുവും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ണം അനുഭവിച്ചു, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽച്ചുവട്ട പിന്തുരുവാൻ ഒരു മാതൃക വെച്ചുള്ള പോയിരിക്കുന്നു. 22 അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല; അവൻറെ വായിൽ വഞ്ചന നേരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 23 തന്നെ ശകാരിച്ചിട്ടു പകരം ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ണം അനുഭവിച്ചിട്ടു ഭീഷണം പറയാതെയും ന്യായമായി വിധിക്കുന്നവക്കൽ കാര്യം രേമേഖികയെത്ര ചെയ്തതു. 24 നാം പാപം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു നീതിക്കു ജീവിക്കേണ്ടതിനു അവൻ തന്റെ ശർഇതത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു കുറിഞ്ഞെങ്കിൽ കയറി; അവൻറെ അടിപ്പിണ്ണരാൽ നിങ്ങൾക്കു സംഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾ തെറ്റി ഉഴലുന്ന ആട്ടക്കളെപ്പോലെ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ ഇടയനും അല്പക്ഷണമായവകാലേക്കു മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.

3 ഭാര്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവരിൽ വല്ലവരും വചനം അനുസരിക്കാതെപക്ഷം ദേഹത്തോടുകൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിർമ്മലമായ നടപ്പു കണ്ണറിഞ്ഞതു 2 വചനം കൂടാതെ ഭാര്യമാരുടെ നടപ്പിനാൽ ചേർന്നുവരുവാൻ ഇടയാക്കു. 3 നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമേയുള്ളതല്ല, 4 സൗമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സു എന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ശുശ്രമനുഷ്യൻ തന്നെ ആയിരിക്കേണം; അതു ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയല്ലോ പണ്ഡു ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവെച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ തങ്ങളെത്തന്നേ അലങ്കരിച്ചു ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നതു. 6 അങ്ങനെ സാരാ അബോഹാമിനെ യജമാനൻ എന്നു വിളിച്ചു അനുസരിച്ചിരുന്നു; നമ ചെയ്തു യാതൊരു ഭീഷണിയും പേടിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവളുടെ മകൾ ആയിരിക്കുന്നു. 7 അങ്ങനെ തന്നെ ഭർത്താക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനക്കു മുടക്കം വരാതിരിക്കേണ്ടതിനു വിവേകത്തോടെ ഭാര്യമാരോടുകൂടെ വസിച്ചു, സ്ത്രീജനം ബലഹീനപാത്രം എന്നും അവർ ജീവൻറെ ക്ഷേപക്കു കൂടുവകാശികൾ എന്നും ഓർത്തു അവർക്കു ബഹുമാനം കൊടുപ്പിൻ. 8 തീർച്ചക്കു എല്ലാവരും ഏകകമത്യവും സഹതാപവും സഹോദരപ്രീതിയും മനസ്സിലിവും വിനയബുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 9 ഭോഷ്ടത്തിനു

ദോഷവും ശകാരത്തിനു ശകാരവും പകരം ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനു വിളിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിപ്പിൻ.

10 “ജീവനെ ആഗ്രഹിക്കയും ശുകോലം കാഞ്ചാൻ ഇല്ലിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ദോഷം ചെയ്യാതെ തന്റെ നാവിനെയും വ്യാജം പറയാതെ അധിരത്തെയും അടക്കിക്കൊള്ളേണ്ടു്. 11 അവൻ ദോഷം വിട്ടുകനു ശുണം ചെയ്ക്കയും സമാധാനം അനേഷിച്ചു പിന്തുടരുകയും ചെയ്യേണ്ടു്. 12 കർത്താവിന്റെ കണ്ണു നീതിമാനാരുടെ മേലും അവൻറെ ചെവി അവരുടെ പ്രാർത്ഥനെനക്കു തുറന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ മുഖം ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർക്കു പ്രതികുലമായിരിക്കുന്നു.” 13 നിങ്ങൾ നമ ചെയ്യുന്നതിൽ ശുശ്കാന്തിയുള്ളവർ ആകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആൽ? 14 നീതിനിമിത്തം കഷ്ണം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ. അവരുടെ കീഷണത്തിക്കൽ ദയപ്പെട്ടുകയും കലങ്ങുകയുമരുതു; എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യാജിൽ കർത്താവായി വിശ്വലീകരിപ്പിൻ. 15 നിങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു ന്യായം ചോദിക്കുന്ന ഏവനോടും സൗമ്യതയും ദയഭക്തിയും പുണ്ഡു പ്രതിവാദം പറവാൻ എപ്പോഴും ഒരുണ്ടിയിരിപ്പിൻ. 16 ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നല്ല നടപ്പിനെ ദുഷ്ക്കവുന്നവർ നിങ്ങളെ പഴിച്ചു പറയുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിനു നല്ലമനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 17 നിങ്ങൾ കഷ്ണം സഹിക്കേണ്ടം എന്നു ദൈവഹിതമെങ്കിൽ തിരു ചെയ്തിട്ടല്ല, നമ ചെയ്തിട്ടു സഹിക്കുന്നതു ഏറ്റവും നന്നു. 18 ക്രിസ്തുവും നമു ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കേണ്ടതിനു നീതിമാനായി നീതിക്കട്ടവർക്കു വേണ്ടി പാപംനിമിത്തം ഒരിക്കൽ കഷ്ണം അനുഭവിച്ചു, ജയത്തിൽ മരണശിക്ഷ ഏൽക്കയും ആത്മാവിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 19 ആത്മാവിൽ അവൻ ചെന്നു, പണ്ഡു നോഹയുടെ കാലത്തു പെട്ടു ഒരുക്കുന്ന സമയം ദൈവം ദിർഘക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നോൾ അനുസരിക്കാതെവരായി തടവിലുള്ള ആത്മാക്കണ്ണാടു പ്രസംഗിച്ചു. 20 ആ പെട്ടക്കത്തിൽ അല്ലജനം, എന്നുവെച്ചാൽ എട്ടുപേര്, വെള്ളത്തിൽകൂടി രക്ഷ പ്രാപിച്ചു. 21 അതു സന്നാനത്തിനു ഒരു മുൻകുറി. സന്നാനമോ ഇപ്പോൾ ജയത്തിന്റെ അഴുകു കളയുന്നതായിട്ടല്ല, ദൈവത്തോടു നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കായുള്ള അപേക്ഷയായിട്ടെത്ര യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ നമു രക്ഷിക്കുന്നു. 22 അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയി ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. ദുതനാരും അധികാരങ്ങളും ശക്തികളും അവനു കീഴ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു.

4 ക്രിസ്തു ജയത്തിൽ കഷ്ണമനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ആ ഭാവം തന്നെ ആയുധമായി ധരിപ്പിൻ. 2 ജയത്തിൽ കഷ്ണമനുഭവിച്ചവൻ ജയത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠച്ചിത്രക്കൂകാലം ഇനി മനുഷ്യരുടെ മോഹങ്ങൾക്കല്ലു, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനന്തരെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു പാപം വിഭ്രാശിഞ്ചിരിക്കുന്നു. 3 കാമാർത്തികളിലും മോഹങ്ങളിലും വീണ്ടുകൂടിയിലും വെൻിക്കുത്തുകളിലും മദ്യപാനത്തിലും ധർമ്മവിരുദ്ധമായ വിഗ്രഹാരാധനയിലും നടന്നു ജാതികളുടെ ഇഷ്ണം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം പോകിയതു മതി. 4 ദുർനടപ്പിന്റെ അതേ കവിച്ചലിൽ നിങ്ങൾ അവരോടു ചേർന്നു നടക്കാതിരിക്കുന്നതു അപൂർവ്വം എന്നുവെച്ചു അവർ ദുഷ്ക്കവുന്നു. 5 ജീവികളെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം

വിധിപ്പാൻ രഹ്യങ്ങളിൽക്കുന്നവനു അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.

6 ഇതിനൊരുംപോൾ മരിച്ചവരെടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചതു. അവർ ജലസംബന്ധമായി മനുഷ്യരെപോലെ വിധിക്കപ്പെടുകയും ആത്മാവുസംബന്ധമായി ദൈവത്തിനൊത്തവള്ളും ജീവിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനു തന്നെ. 7 എന്നാൽ എല്ലാറിനേന്ത്രയും അവസാനം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ പ്രാർത്ഥനക്കു സുഖബോധമുള്ളവരും നിർമ്മദരുമായിരിപ്പിൻ. 8 സകലത്തിനും മുഖ്യ തമിൽ ഉറ്റസന്നേഹം ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ. സന്നേഹം പാപങ്ങളുടെ ബഹുതുതെത്ത മരുക്കുന്നു. 9 പിറുപിറുപ്പു കൂടാതെ തമിൽ അതിമിസൽക്കാരം ആചരിപ്പിൻ. 10 ഓരോരൂത്തതനു വരു ലഭിച്ചതുപോലെ വിവിധമായുള്ള ദൈവക്ക്യപത്രവുടെ നല്ല ഗൃഹവിചാരകക്കാരായി അതിനെക്കാണ്ടു അന്വേഷ്യം ശുശ്രൂഷിപ്പിൻ. 11 രൂതത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിനേൻ്തും അരുളപ്പാടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നപോലെയും രൂതത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം നല്കുന്ന പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവള്ളുവും ആകട്ട. എല്ലാറിലും ദൈവം യേശുക്രിസ്തുമുലം മഹത്യപ്പെടുവാൻ ഇടവരട്ട്. മഹത്യവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും അവനുള്ളതു. ആമേൻ. (ശം 9165) 12 പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾക്കു പരിക്ഷകക്കായി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അഖിശോധനയികൾ രൂ അപൂർവ്വകാര്യം നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടി എന്നു വച്ചു അതിശയിച്ചുപോകരുതു. 13 ക്രിസ്തുവിനേൻ്തും കഷ്ണങ്ങൾക്കു പങ്കുള്ളവരാകുന്നേരും സന്തോഷിച്ചുകൊശവിൻ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അവൻേൻ്തും തേജസ്സിനേൻ്തും പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഉള്ളസിച്ചാനന്തിപ്പാൻ ഇടവരും. 14 ക്രിസ്തുവിനേൻ്തും നാമം ഹോതുവായി നിന്ന സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ; മഹത്യത്തിനേൻ്തും ആത്മാവായ ദൈവത്താവു നിങ്ങളുടെമേൽ ആവസ്കക്കുന്നവല്ലോ. 15 നിങ്ങളിൽ ആരും കൊലപൊതക്കനോ കളജ്ഞനോ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരനോ ആയിട്ടും കഷ്ണം സഹിക്കേണ്ടതു; പരകാരയത്തിൽ ഇടപെടുന്നവനായിട്ടുമ്പോൾ; 16 ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടും കഷ്ണം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലോ ലജ്ജിക്കരുതു; ഈ നാമം ധർമ്മിട്ടും ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തുകയത്രെ വേണ്ടതു. 17 നൃതയവിധി ദൈവഗൃഹത്തിൽ ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായല്ലോ. അതു നമിൽ തുടങ്ങിയാൽ ദൈവത്തിനേൻ്തും സുവിശേഷം അനുസർിക്കാത്തവരുടെ അവസാനം എന്നാകും? 18 നീതിമാൻ പ്രയാസേന രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നു എങ്കിൽ അഭക്തനേന്ത്രയും പാപിയുടെയും ഗതി എന്നതാകും? 19 അതുകൊണ്ടു ദൈവേഷ്യപ്രകാരം കഷ്ണം സഹിക്കുന്നവർ നന്ന ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ വിശ്വസ്തനായ സ്വഷാവികൾ രേഖേലിക്കരും.

5 നിങ്ങളിലുള്ള മുപ്പൊരെ രൂ കൂടുമുപ്പനും ക്രിസ്തുവിനേൻ്തും കഷ്ണാനുഭവത്തിനു സാക്ഷിയും വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിനു കൂട്ടാളിയുമായ ഞാൻ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നതു; 2 നിങ്ങളുടെ വിചാരണയിലുള്ള ദൈവത്തിനേൻ്തും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചുകൊശവിൻ. നിർബ്ബന്ധത്താല്ല, ദൈവത്തിനു ഹിതമാംബള്ളും മനഃപൂർവ്വമായും ദുരാഗഹത്തോടെയല്ല, ഉമേഷത്തോടെയും 3 ഇടവകകളുടെമേൽ കർത്ത്യത്വം നടത്തുന്നവരായിട്ടും, ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിനു മാത്രകകളായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും അഭ്യക്ഷത ചെയ്യവിൻ. 4 എന്നാൽ ഇടയഗ്രഹം പ്രത്യക്ഷനാകുന്നേഡ നിങ്ങൾ തേജസ്സിനേൻ്തും വാടാത്ത കിരീടം പ്രാപിക്കും. 5

അവുണ്ടാം ഇളയവരെ, മുപ്പുനാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. എല്ലാവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കീഴടങ്ങി താഴ്മ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ; ദൈവം നിഗളികളോടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവർക്കോ ക്യൂപ നല്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു അവൻ തകസമയത്തു നിങ്ങളെ ഉയർത്തുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ബലമുള്ള കൈകവീഴു താണിതിപ്പിൻ. 7 അവൻ നിങ്ങൾക്കായി കരുതുന്നതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്താകുലവും അവന്റെ മേൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ. 8 നിർമ്മദരായിതിപ്പിൻ; ഉണ്ടനിതിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ പിശാച്യ അലറുന്ന സിംഹം എന്നപോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞെ ചുറ്റിനടക്കുന്നു. 9 ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരവർദ്ധത്തിനു ആവക കഷ്ടപ്പാടുകൾ തന്നെ പുർത്തിയായി വരുന്നു എന്നിണ്ടെന്നു വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമുള്ളവരായി അവനോടു എതിർത്തു നില്പിൻ. 10 എന്നാൽ അല്ലകാലത്തേക്കു കാശം സഹിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ നിത്യത്തേജസ്സിനായി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വക്യപാല്യവായ ദൈവം തന്നെ യമാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു ശക്തീകരിക്കും. (അംബിos p166) 11 ബലം എന്നെന്നേക്കും അവനുള്ളതു. ആത്മേൻ. (അംബി p165) 12 നിങ്ങളെ പ്രഭോധിപ്പിച്ചും നിങ്ങൾ ഇന്ന നില്ക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യക്യപയിൽ ആകുന്നു എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തസഹോദരൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന സില്വാനോസ് മുഖാന്തരം ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളുടെ സഹവ്യതയായ ബാബിലോനിലെ സദയും എനിക്കു മകനായ മർക്കോസും നിങ്ങൾക്കു വന്നനും ചൊല്ലുന്നു. 14 സ്നേഹചൃംബന്തതാൽ തമ്മിൽ വന്നനും ചെയ്യവിൻ. ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാക്കു.

2 പത്രാസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഓസനും അപ്പൂസ്തലനുമായ ശിമോൻ പത്രാസ്, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും നിതിയാൽ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ അതെ വിലയേറിയ വിശ്വാസം ലഭിച്ചുവർക്കു എഴുതുന്നതു; 2 ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്ഷുദ്രയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാക്കട്ട്. 3 തന്റെ മഹത്യത്താലും വീര്യത്താലും നന്മ വിളിച്ചുവന്ന് പരിജ്ഞാനത്താൽ അവൻ്റെ ദിവ്യശക്തി ജീവനും ഭക്തിക്കും വേണ്ടിയതു ഒക്കെയും നമുക്കു ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 4 അവയാൽ അവൻ നമുക്കു വിലയേറിയതും അതിമഹത്യമായ വാഴ്ത്തങ്ങളും നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവയാൽ നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മോഹത്താലുള്ള നാശം വിഭ്രാഞ്ഞിത്തിട്ടു ദിവ്യസ്വഭാവത്തിനു കൂട്ടാളികളായിത്തീരുവാൻ ഇടവരുന്നു. 5 അതുനിമിത്തം തന്നെ നിങ്ങൾ സകലഉത്സാഹവും കഴിച്ചു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു വീര്യവും വീര്യത്തോടു പരിജ്ഞാനവും 6 പരിജ്ഞാനത്തോടു ഇന്ത്രിയജയവും ഇന്ത്രിയജയത്തോടു സ്ഥിരതയും സ്ഥിരതയോടു ഭക്തിയും 7 ഭക്തിയോടു സഹോദരപ്രീതിയും സഹോദരപ്രീതിയോടു സന്നേഹവും കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ. 8 ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വർദ്ധിക്കുന്നു ഏകിൽ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ചു ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നിഷ്പമലന്നരും ആയിരിക്കയില്ല. 9 അവയില്ലാത്തവനോ കുരുട്ടൻ അരന്തേ; അവൻ ഹസ്യാഘ്നിയുള്ളവനും തന്റെ മുന്നിലത്തെ പാപങ്ങളുടെ ശുശ്രീകരണം മറന്നവനും തന്നെ. 10 അതുകൊണ്ടു സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ വിളിയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പാക്കുവാൻ അധികം ശ്രമിപ്പിൻ. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഒരുന്നാളും ഇടനിപ്പോകാതെ 11 നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ധാരാളമായി പ്രാപിക്കും.

(അംഖിos §166) 12 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും ലഭിച്ച സത്യത്തിൽ ഉരുച്ചു നില്ക്കുന്നവരും എന്നു വരികില്ലും ഇതു നിങ്ങളെ എപ്പോഴും ഓർമ്മിപ്പാൻ താൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും. 13 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു എന്നിക്കു അറിവു തന്നതുപോലെ എന്റെ കൂടാരം പൊളിഞ്ഞുപോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ 14 താൻ ഈ കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടതോളം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിച്ചുണ്ടത്തുകൂടി യുക്തം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അതു എന്റെ നിരുണ്ടായിരിക്കുന്നേഷം എപ്പോഴും ഓർത്തു കൊൾവാനകവെള്ളും താൻ ഉത്സാഹിക്കും. 16 ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയും പ്രത്യക്ഷതയും നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു നിർമ്മിതകമകളെ പ്രമാണിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവൻ്റെ മഹിമ കണ്ണ സാക്ഷികളായിരിക്കുന്നിടത്തേ. 17 “ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവക്കൽ താൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള ശബ്ദം അതി ശ്രേഷ്ഠത്തേജസ്സികൾ നിന്നു വന്നപ്പോൾ പിതാവായ ദൈവത്താൽ അവനും മാനവും തേജസ്സും ലഭിച്ചു. 18 ഞങ്ങൾ അവന്നോടുകൂടെ വിശ്വാഹപർവ്വതത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഈ ശബ്ദം ഉണ്ടായതു കേട്ടു. 19 പ്രവാചകവാക്യവും അധികം സ്ഥിരമായിട്ടു നമുക്കുണ്ടു. നേരു വെളുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദയനക്ഷത്രം ഉളിക്കയും ചെയ്യോളം ഇരുണ്ട സ്ഥലത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കുപോലെ അതിനെ കരുതിക്കൊണ്ടാൽ നന്നു.

20 തിരുവൈഴുത്തിലെ പ്രവചനം എന്നും സ്വയമായ വ്യാവ്യാനത്താൽ ഉള്ളവാക്കുന്നതല്ല എന്നും ആദ്യം തന്നേ അറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. 21 പ്രവചനം ഏകലൈസ് മനുഷ്യർ ഇഷ്ടത്താൽ വന്നതല്ല, ഏദവകല്പനയാൽ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം ഫ്രാപിച്ചിട്ടു സംസാരിച്ചതതേ.

2 എന്നാൽ കളിപ്പവാചകമാരും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും ദുരുപദ്ധതികൾ ഉണ്ടാകും; അവർ നാശകരമായ മതദേശങ്ങളെ നൃഥയിച്ചു തങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയ നാമനെ തളളിപ്പിരുത്തു തങ്ങൾക്കു തന്നേ ശ്രീമലനാഗം വരുത്തും. 2 അവരുടെ ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തികളെ പലരും അനുകരിക്കും; അവർ നിമിത്തം സത്യമാർഗ്ഗം ദുഷ്കരപ്പെടും. 3 അവർ ദവ്യാഗ്രഹത്തിൽ കഷാലവാക്കു പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ വാണിംഗ് ആക്കും. അവർക്കു പുർവ്വകാലാമുതൽ ന്യായവിധി താമസിയാതെ വരുന്നു; അവരുടെ നാശം ഉറങ്ങുന്നതുമില്ല. 4 പാപം ചെയ്ത ദുതനാരെ ദൈവം ആരാക്കാതെ അധ്യത്മസ്ഥിന്റെ ചാന്ദലയിട്ടു നരകത്തിലാക്കി ന്യായവിധിക്കായി കാപ്പാൻ ഏപ്പിക്കയും (Tartaroott g5020) 5 പുരാതനലോകത്തെയും ആദരിക്കാതെ ഭക്തികെട്ടുവരുടെ ലോകത്തിൽ ജലപ്രളയം വരുത്തിയപ്പോൾ നിതിപ്രസാഡിയായ നോഹയെ ഏഴു പ്രേരാടുകൂടുടെ പാലിക്കയും 6 സൊദോം ഗൊമോറ എന പട്ടണങ്ങളെ സെൻമികരിച്ചു ഉന്നുലനാശത്താൽ ന്യായം വിധിച്ചു മേലാൽ ഭക്തികെട്ടു നടക്കുന്നവർക്കു 7 ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തി കണ്ണും കേട്ടും തന്റെ നിതിയുള്ള മനസ്സിൽ നോന്തു 8 അവരുടെ ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തിയാൽ വലഞ്ഞപോയ നിതിമാനായ ലോത്തിനെ വിടുവിക്കയും ചെയ്തു. 9 കർത്താവു ഭക്തനാരെ പരിക്ഷയിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനും നിതികെട്ടുവരെ, വിശേഷാൽ മലിന മോഹാക്കാണ്ടു ജയത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കയും കർത്തുത്യത്തെ നിന്തിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ തന്നേ, 10 ന്യായവിധിവസ്ത്തിലെ ദാഡിനത്തിനായി കാപ്പാനും അറിയുന്നവല്ലോ. 11 ബലവും ശക്തിയും ഏറിയ ദുതനാർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അവരുടെ നേരെ ദുഷ്ടാവിധി ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കു, ആ ധാർശ്യമുള്ള തന്നിഷ്കരാർ മഹിമകളെ ദുഷ്പിപ്പാൻ ശക്തിക്കുന്നില്ല. 12 ജാത്യാ പിടിപെട്ടു നശിപ്പാൻ പിറന്ന ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജനുകളെപ്പോലെ അവർ അറിയാത്തതിനെ ദുഷ്കരയാൽ അനീതിയുടെ കൂലി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു സ്വന്ത പഷളത്യത്താൽ നശിച്ചുപോകും. 13 അവർ താൽക്കാലിക ഭോഗത്യപ്തി സ്വം എന്നുവെച്ചു നിങ്ങളുടെ ന്നേഹാസദ്യകളിൽ നിങ്ങളോടുകൂടുടെ വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു പുള്ളുകളും കരകളും കളക്കങ്ങളും ആകുന്നു. 14 അവർ വ്യക്തിപാർശ്വിനിയെ കണ്ണു രസിക്കയും പാപം കണ്ണു ത്യപ്തിപ്പോടാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കണ്ണുള്ളവരും സ്ഥിരമില്ലാത്ത ഭേദങ്കളെ വശികരിക്കുന്നവരും ദവ്യാഗ്രഹത്തിൽ അഭ്യാസം തിക്കണ്ണ ഹ്യാദയമുള്ളവരുമായ ശാപയോഗ്യമാർ. 15 അവർ നേർവശി വിട്ടു തെറ്റി ബൈയോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാമിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു. 16 അവൻ അനീതിയുടെ കൂലി കൊതിച്ചു ഏകില്ലും തന്റെ അക്കത്യത്തിനു ശാസന കിട്ടി; ഉരിയാടാകഴുത മനുഷ്യവാക്കായി ഉരിയാടി പ്രവാചകന്റെ ബുദ്ധിമേഖലയെ തടുത്തുവല്ലോ. 17 അവർ വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളും കൊടുക്കാറുകൊണ്ടു ഓട്ടു മണ്ണത്തുമേഘങ്ങളും ആകുന്നു; അവർക്കു കുറിരുട്ടു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. 18

വഴിതെറി നടക്കുന്നവരോടു ഇപ്പോൾ അകന്നുവന്നവരെ ഇവർ വെറും വസ്യപറഞ്ഞു ദുഷ്കാമവൃത്തികളാൽ കാമദോഗങ്ങളിൽ കൂടുക്കുന്നു. 1 തങ്ങൾ തന്നെ നാശത്തിന്റെ അടിമകളായിരിക്കു മറ്റവർക്കും സ്വാത്രന്ത്യത്തെ വാഗ്ദാതം ചെയ്യുന്നു. ഒരുത്തൻ ഏതിനോടു തോല്പക്കുന്നുവോ അതിനു അടിമപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. 2 കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുകീസ്തവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ ലോകത്തിന്റെ മാലിന്യം വിഭ്രാടിയവർ അതിൽ വീണ്ടും കൂടുങ്ങി തോറുപോയാൽ അവരുടെ ദുവിലത്തെ സ്ഥിതി ആദ്യത്തെത്തിനെക്കാൾ അധികം വശളായിപ്പോയി. 3 തങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചുകിട്ടിയ വിശുലക്ഷ്യനെ നീതിയുടെ വഴി അറിഞ്ഞതോശം വിട്ടുകളയുന്നതിനെക്കാൾ അതു അറിയാതിരിക്കുന്നതു അവർക്കു നന്നായിരുന്നു. 4 എന്നാൽ സൈന ചരംഭിക്കു തിരിത്തെ നായനും കൂളിച്ചിട്ടു ചളിയിൽ ഉരളുവാൻ തിരിത്തെ പനിയെന്നും ഉള്ള സത്യമായ പണഞ്ചാല്ലുപോലെ അവർക്കു സംഭവിച്ചു.

3 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഏഴുതുന്നതു രണ്ടാം ലേവനമല്ലോ. 2 വിശുദ്ധ പ്രവാചകരാർ മുൻപറഞ്ഞെ വചനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അപ്പാസ്തലമനാർ മുഖാന്തരം കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായവൻ തന്ന കല്പനയും ഓർത്തുകൊള്ളണമെന്നും ലൗ ലേവനം രണ്ടിനാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മപൂട്ടുത്തി നിങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥമനന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നു. 3 അവൻ്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ വാഗ്ദാതം എവിടെ? 4 പിതാക്കരാർ നിദ്രക്കാണഡഗ്രേഷണം സകലവും സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു സ്വന്തമോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന പരിഹാസികൾ പരിഹാസത്തോടെ അന്ത്യകാലത്തു വരുമെന്നു വിശ്രഷ്ടാൽ അറിഞ്ഞതുകൊൾവിൻ. 5 ആകാശവും വെള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്താലും ഉള്ളവായ ഭൂമിയും പണ്ഡു ദൈവത്തിന്റെ വചനത്താൽ ഉണ്ടായി എന്നും 6 അതിനാൽ അനുള്ള ലോകം ജലപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങി നശിച്ചു എന്നും 7 ഇപ്പോഴെത്തെ ആകാശവും ഭൂമിയും അതേ വചനത്താൽ തീക്കായി സുക്ഷിച്ചും ന്യായിലിയും ഭക്തിക്കട്ട മനുഷ്യരുടെ നാശവും സംഭവിപ്പാനുള്ള ദിവസതേക്കു കാത്തുമിതിക്കുന്നു എന്നും അവർ മനസ്സാടെ മറന്നുകളയുന്നു. 8 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, കർത്താവിനും ഒരു ദിവസം ആയിരം സംവത്സരാപോലെയും ആയിരം സംവത്സരം ഒരു ദിവസംപോലെയും ഇൽക്കുന്നു എന്നീ കാര്യം നിങ്ങൾ മറക്കരുതു. 9 ചിലർ താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവു തന്റെ വാഗ്ദാതം നിവർത്തിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നില്ല. ആരും നശിച്ചുപോകാതെ ഏല്പാവരും മാനസാന്തരപ്പട്ടവാൻ അവൻ ഇപ്പിച്ചു നിങ്ങളോടു ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. 10 കർത്താവിന്റെ ദിവസമോ കളഞ്ഞപോലെ വരും. അന്നും ആകാശം കൊടുമ്പുഴക്കതേതോടെ ഒഴിഞ്ഞു പോകും; മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ കത്തിയഴികയും ഭൂമിയും അതിലുള്ള പണികളും വെന്നുപോകയും ചെയ്യും. 11 ഇങ്ങനെ ഇവ ഒക്കെയും അഴിവാനുള്ളതായിരിക്കയെങ്കിൽ ആകാശം ചുട്ടിവാനും മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ വെന്നുരുക്കുവാനും ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ വരവു കാത്തിരുന്നും ബാധപ്പെടുത്തിയുംകൊണ്ടു 12 നിങ്ങൾ എത്ര വിശുദ്ധജീവനവും ഭക്തിയും ഉള്ളവർ ആയിരിക്കേണ്ടും. 13 എന്നാൽ നാം അവൻ്റെ വാഗ്ദാതപ്രകാരം നീതി വസിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശത്തിനും പുതിയ ഭൂമിക്കുമായിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നു. 14

അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ ഇവെക്കായി കാത്തിരിക്കയാൽ അവൻ നിങ്ങളെ കരയും കളകവും ഇല്ലാത്തവരായി സമാധാനത്തോടെ കാണ്ണാൻ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടു 15 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഭീർഘടകഷമരയ രക്ഷ എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. അങ്ങനെ തന്നെ നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരനായ പാലേജാസും തനിക്കു ലഭിച്ച ഐതാനത്തിനു തക്കവെള്ളും നിങ്ങൾക്കും 16 ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സകല ലേവനങ്ങളിലും എഴുതിട്ടുണ്ടോ. അവയിൽ ശഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളതു ചിലതുണ്ടു. അറിവില്ലാത്തവരും അസ്ഥിരരൂപമായവർ ശേഷം തിരുവൈഴുത്തുകളെപ്പോലെ അതും തങ്ങളുടെ നാശത്തിനായി കോട്ടികളെയുണ്ടു്. 17 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ മുന്യുകുട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അയർമ്മികളുടെ വഞ്ചനയിൽ കുട്ടണി സ്വന്ത സ്ഥിരതവിട്ടു വീണ്ടും പോകാതിരിപ്പാൻ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 18 കൃപയിലും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും വളരുവിൻ. അവനും ഇപ്പോഴും എന്നെന്നുകൊം മഹത്താം. ആമേൻ. (ബിംഗ 9165)

1 യോഹനാൻ

1 ആദിമുതല്യൂള്ളതും തൈസർ കേട്ടും സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടും തൈസർ നോക്കിയതും 2 തൈസ്തുടെ കൈ തൊട്ടും ആയ ജീവൻ്റെ ചെന്ന സംബന്ധിച്ചു — ജീവൻ പ്രത്യക്ഷമായി, തൈസർ കണ്ടു സാക്ഷികരിക്കയും പിതാവിനോടുകൂടെയിരുന്നു തൈസർക്കു പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു — (Irenios p166) 3 തൈസർ കണ്ടു കേടുമുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു തൈസ്തോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു നിങ്ങളോടും അറിയിക്കുന്നു. തൈസ്തുടെ കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവൻ്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും ആകുന്നു. 4 നമ്മുടെ സന്നോഷം പുർണ്ണമാകുവാൻ തൈസർ ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 5 ദൈവം വെളിച്ചും ആകുന്നു; അവൻിൽ ഇരുട്ടു ഒട്ടും ഇല്ല എന്നുള്ളതു തൈസർ അവനോടു കേട്ടു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന ദുതാകുന്നു. 6 അവനോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു എന്നു പറകയും ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്താൽ നാം ഭോഷ്ക്കു പറയുന്നു; സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമില്ല. 7 അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഇതിക്കുന്നതുപോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു തമിൽ കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു; അവൻ്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ രക്തം സകലപാപവും പോക്കി നാമു ശുഡികരിക്കുന്നു. 8 നമുക്കു പാപം ഇല്ല എന്നു നാം പറയുന്നു എങ്കിൽ നാമു വാഞ്ചിക്കുന്നു; സത്യം നമിൽ ഇല്ലാതെയായി. 9 നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമോടു പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചു സകലാനീതിയും പോക്കി നാമു ശുഡികരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വിശ്വസ്തനും നിന്തിമാനും ആകുന്നു. 10 നാം പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ അസത്യവാദിയാക്കുന്നു; അവൻ്റെ വചനം നമിൽ ഇല്ലാതെയായി.

2 എൻ്റെ കുഞ്ഞതുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ, നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നമുക്കു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടു. 2 അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശവിത്തം ആകുന്നു; നമ്മുടെതിനു മാത്രം അല്ല, സർവ്വലോകത്തിന്റെ പാപത്തിനും തന്നെ. 3 അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയുന്നു. 4 അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ കളളിൽ ആകുന്നു; സത്യം അവൻിൽ ഇല്ല. 5 എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവൻ്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻിൽ ദൈവസ്ഥനേഹം വാസ്തവമായി തിക്കഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം അവൻിൽ ഇതിക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം. 6 അവൻിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവൻ അവൻ നടന്നതുപോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു. 7 പ്രിയമുള്ളവരേ, പുതിയോരു കല്പനയല്ല ആദിമുതൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പനയത്ര ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു. ആ പഴയ കല്പന നിങ്ങൾ കേടു ചെന്ന തന്നെ. 8 പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു എന്നും പറയാം. അതു അവനിലും നിങ്ങളിലും സത്യമായിരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടു നിങ്ങളിപ്പാകുന്നു; സത്യവെളിച്ചും ഇതാ പ്രകാർഖിക്കുന്നു. 9 വെളിച്ചത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും സഹോദരനെ പക്കാക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇന്നൊയോളം ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. 10 സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ഇടർച്ചക്കു അവനിൽ കാരണമില്ല. 11 സഹോദരനെ പക്കാക്കുന്നവനോ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുട്ടു അവൻ ക്രണ്ണു കുരുട്ടാക്കുകയാൽ എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നു അവൻ അനിയുനില്ല. 12 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു അവന്റെ നാമംനിമിത്തം പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കയാൽ എന്ന് നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 13 പിതാക്കമ്മാരെ, ആദിമുതല്യള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. ബാല്യക്കാരെ, നിങ്ങൾ ആശുനെ ജയിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പിതാവിനെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ എന്ന് നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 14 പിതാക്കമ്മാരെ, ആദിമുതല്യള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ എന്ന് നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ബാല്യക്കാരെ, നിങ്ങൾ ശക്തരാക്കയാലും ദൈവവചനം നിങ്ങളിൽ വസിക്കയാലും നിങ്ങൾ ആശുനെ ജയിച്ചിരിക്കയാലും എന്ന് നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 15 ലോകത്തെയും ലോകത്തിലുള്ളതിനെയും സ്നേഹിക്കരുതു. ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. 16 ജയമോഹം, കണ്ണമോഹം, ജീവന്തിന്റെ പ്രതാപം ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ളതു എല്ലാം പിതാവിൽനിന്നും. ലോകത്തിൽനിന്നതേ ആകുന്നു. 17 ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; ദൈവേഷം ചെയ്യുന്നവനോ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നു. (അംഗ 4165)

18 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇതു അന്ത്യനാശിക ആകുന്നു; എതിർക്കിസ്തു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ. ഇപ്പോൾ അനേകം എതിർക്കിസ്തുക്കൾ എഴുന്നേറ്റിരിക്കയാൽ അന്ത്യനാശിക ആകുന്നു എന്നു നമുക്കു അറിയാം. 19 അവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എങ്കിലും നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നില്ല; അവർ നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മോടുകൂടെ പാർക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എല്ലാവരും നമുക്കുള്ളവരല്ല എന്നു പ്രസിദ്ധമാക്കേണ്ടതല്ലോ. 20 നിങ്ങളോ പരിശുദ്ധനാൽ അഭിശേഷകം പ്രാപിച്ചു സകലവും അറിയുന്നു. 21 നിങ്ങൾ സത്യം അറിയായ്ക്കൊണ്ടല്ലോ, നിങ്ങൾ അതു അറിക്കയാലും ഭോഷ്കകു ഒന്നും സത്യത്തിൽനിന്നു വരായ്ക്കയാലുമത്രെ എന്ന് നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 22 യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവല്ല എന്നു നിഷ്യിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ കളളിൽ ആർ ആകുന്നു? പിതാവിനെയും പുത്രനെയും നിഷ്യിക്കുന്നവൻ തന്നെ എതിർക്കിസ്തു ആകുന്നു. 23 പുത്രനെ നിഷ്യിക്കുന്നവനു പിതാവുമില്ല; പുത്രനെ സീക്രിക്കുന്നവനു പിതാവും ഉണ്ടോ. 24 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിക്കരു. ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ പുത്രനിലും പിതാവിലും വസിക്കും. 25 ഇതാകുന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന വാദത്തം: നിത്യജീവൻ തന്നേ. (അംഗിos 4166) 26 നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കുന്നവരെ ഓർത്തു എന്നു ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 27 അവനാൽ പ്രാപിച്ച അഭിശേഷകം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു; ആരും നിങ്ങളെ ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല; അവൻ അഭിശേഷകം തന്നെ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചതിനുകയാലും അതു ഭോഷ്കല്ലു സത്യം തന്നെ ആയിരിക്കയാലും അതു നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ അവനിൽ വസിപ്പിൻ. 28 ഇന്നിയും കുഞ്ഞുങ്ങളേ, അവൻ പ്രത്യക്ഷനാക്കുമ്പോൾ നാം അവൻ സന്നിധിതിൽ

ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ അവൻ്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമുക്കു ദയര്യം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനു അവനിൽ വസിപ്പിന്. 29 അവൻ നീതിമാൻ എന്നു നിങ്ങൾ ഗഹിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീതി ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കയും അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.

3 കാണിൻ, നാം ദൈവമകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവാൻ പിതാവു നമുക്കു എത്ര വലിയ സ്നേഹം നല്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ തന്നെ നാം ആകുന്നു. ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്ക്കൊണ്ടു നമ്മെയും അറിയുന്നില്ല. 2 പ്രിയമുള്ളവരേ, നാം ഇപ്പോൾ ദൈവമകൾ ആകുന്നു. നാം ഇന്നതു ആകും എന്നു ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷമായില്ല. അവൻ പ്രത്യക്ഷനാക്കുന്നോൾ നാം അവനെ താൻ ഇരിക്കുംപോലെ തന്നെ കാണുന്നതാകക്കാണ്ടു അവനോടു സദ്യശനാർ ആകും എന്നു നാം അറിയുന്നു. 3 അവനിൽ ഈ പ്രത്യാശയുള്ളവൻ എല്ലാം അവൻ നിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെത്തന്നെ നിർമ്മലീകരിക്കുന്നു. 4 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അധിർമ്മവും ചെയ്യുന്നു; പാപം അധിർമ്മം തന്നെ. 5 പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; അവനിൽ പാപം ഇല്ല. 6 അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ ആരും അവനെ കണിക്കില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. 7 കുഞ്ഞതുങ്ങളേ, ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കരുതു; അവൻ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീതി ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാൻ ആകുന്നു. 8 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. പിശാചു ആദിമുതൽ പാപം ചെയ്യുന്നവല്ലോ. പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാൻ തന്നെ ദൈവപുതൻ പ്രത്യക്ഷനായി. 9 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവൻ്റെ വിത്തു അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതിനാൽ അവനു പാപം ചെയ്യവാൻ കഴികയുമില്ല. 10 ദൈവത്തിന്റെ മകൾ ആരെന്നും പിശാചിന്റെ മകൾ ആരെന്നും ഇതിനാൽ തെളിയുന്നു; നീതി പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ ആരും സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. 11 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേടു ദുതു: നാം അനേധ്യം സ്നേഹിക്കേണാം എന്നല്ലോ ആകുന്നു. 12 കയിൻ ദുഷ്ടനിൽനിന്നുള്ളവനായി സഹോദരനെ കൊന്നതുപോലെ അല്ല; അവനെ കൊല്ലുവാൻ സംഗതി എന്തു? തന്റെ പ്രവൃത്തി ഭോഷവും സഹോദരന്റെ നീതിയുമുള്ളതാകക്കാണ്ടതേ. 13 സഹോദരനാരെ, ലോകം നിങ്ങളെ പക്കക്കുന്നു എങ്കിൽ ആശ്വര്യപ്പെടരുതു. 14 നാം മരണം വിട്ടു ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സഹോദരനാരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം. സ്നേഹിക്കാത്തവൻ മരണത്തിൽ വസിക്കുന്നു. 15 സഹോദരനെ പക്കക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൊലപാതകൻ ആകുന്നു. യാതൊരു കൊലപാതകനും നിത്യജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിപ്പില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. (aionios p166) 16 അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു നാമും സഹോദരനാർക്കു വേണ്ടി പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. 17 എന്നാൽ ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുവകയുള്ളവൻ ആരെകിലും തന്റെ സഹോദരനും മുട്ടുള്ളതു കണിക്കു അവനോടു മനസ്സിലിവു കാണിക്കാണ്ടാൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങനെ വസിക്കും? 18 കുഞ്ഞതുങ്ങളേ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും അല്ല,

പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലും തന്നെ സ്നേഹികവുക. 19 നാം സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തു നില്ക്കുന്നവർ എന്നു ഇതിനാൽ അറിയും; 20 ഹ്യോദ്യം നമ്മുടെ ഹ്യോദ്യത്തെക്കാൾ വലിയവനും എല്ലാം അറിയുന്നവനും എന്നു നമ്മുടെ ഹ്യോദ്യത്തെ അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ ഉറപ്പിക്കാം. 21 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഹ്യോദ്യം നമ്മുടെ കുറിസ്ഥലിൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാഗത്ത്യം ഉണ്ടു്. 22 അവൻ്റെ കല്പനകളെ നാം പ്രമാണിച്ചു അവനു പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു യാചിച്ചാലും അവക്കൽനിന്നു ലഭിക്കും. 23 അവൻ്റെ കല്പനയോ, അവൻ്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നാം വിശ്രസിക്കയും അവൻ നമുക്കു കല്പിച്ച തന്നതുപോലെ അന്വേഷാന്തരം സ്നേഹികയും വേണം എന്നുള്ളതു തന്നെ. 24 അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവൻ അവനിലും അവൻ ഇവനിലും വസിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന ആത്മാവിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

4 പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകനാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ എത്ര ആത്മാവിനെന്നയും വിശ്രസിക്കാതെ ആത്മാകൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശ്രാധയന ചെയ്യാം. 2 ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം: യേശുക്രിസ്തു ജാഗ്രതത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവോക്കെയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതു. 3 യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാതെ യാതൊരു ആത്മാവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. അതു എതിർക്കിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ; അതു വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ; അതു ഇപ്പോൾ തന്നെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടു്. 4 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ ആകുന്നു; അവരെ ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിലുള്ളവൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളവനെക്കാൾ വലിയവന്നല്ലോ. 5 അവർ ലഭകിക്കാർ ആകയാൽ ലഭകിക്കായതു സംസാരിക്കുന്നു; ലോകം അവരുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു; ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു എത്ര എന്നും വജ്രനയയും ആത്മാവു എത്ര എന്നും നമുക്കു ഇതിനാൽ അറിയാം. 7 പ്രയമുള്ളവരേ, നാം അന്വേഷാന്തരം സ്നേഹിക്ക; സ്നേഹം ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നവന്നല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു ദൈവത്തെ അറിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 8 സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ. 9 ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിനു ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു എന്നുള്ളതിനാൽ ദൈവത്തിനു നമ്മാട്ടുള്ള സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമായി. 10 നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചതല്ല, അവൻ നമ്മുടെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്വിത്തം ആകുവാൻ അയച്ചതു തന്നെ സാക്ഷാൽ സ്നേഹം ആകുന്നു. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, ദൈവം നമ്മുടെ ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചു എക്കിൽ നാമും അന്വേഷാന്തരം സ്നേഹിക്കുന്നവും ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവൻ്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ തികഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു. 12 ദൈവത്തെ ആരും ഒരുന്നാളും കണ്ടിട്ടില്ല. നാം അന്വേഷാന്തരം സ്നേഹിക്കുന്നവും ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവൻ്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ തികഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു. 13 നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ തന്നതിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

14 പിതാവു പുത്രനെ ലോകരക്ഷിതാവായിട്ടു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ണു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 15 യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു സ്വീകരിക്കുന്നവനിൽ ദൈവവും അവൻ ദൈവത്തിലും വസിക്കുന്നു. 16 ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിനു നമ്മാട്ടുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ദൈവം സ്നേഹം തനേ; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു. 17 ന്യായവിധിവസ്ത്വത്തിൽ നമുക്കു ദെയരും ഉണ്ടാവാൻ തകഖവ്റ്റം ഇതിനാൽ സ്നേഹം നമ്മാട്ട തിക്കണ്ണതിൽക്കുന്നു. അവൻ ഇതിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ലോകത്തിൽ നാമും ഇതിക്കുന്നു. 18 സ്നേഹത്തിൽ ഭയമില്ല; ഭയത്തിനു ദിശയം ഉള്ളതിനാൽ തിക്കണ്ണ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു; ഭയപ്പെട്ടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ തിക്കണ്ണവന്നു. 19 അവൻ ആദ്യം നമ്മുണ്ടാണെന്നു സ്നേഹിക്കുന്നു. 20 താൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പറകയും തന്റെ സഹോദരനെ പകർക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ കളളിനാക്കുന്നു. താൻ കണ്ണിട്ടുള്ള സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനു കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. 21 ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സഹോദരനെന്നും സ്നേഹിക്കേണം എന്നീ കല്പന നമുക്കു അവകാശനിനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

5 യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനിപ്പിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെന്നും സ്നേഹിക്കുന്നു. 2 നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവൻറെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നോൾ ദൈവമകളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയാം. 3 അവൻറെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം; അവൻറെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല. 4 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതോക്കയും ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു: ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമോ നമ്മുടെ വിശ്വാസം തനേ. 5 യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ ആരാക്കുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ? 6 ജലത്താലും രക്തത്താലും വന്നവൻ ഇവൻ ആകുന്നു: യേശുക്രിസ്തു തനേ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല, ജലത്താലും രക്തത്താലും തനേ. 7 ആത്മാവും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; ആത്മാവും സത്യമല്ലോ. 8 സാക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മുവർ ഉണ്ടു്: ആത്മാവു, ജലം, രക്തം; ഈ മുന്നിന്റെയും സാക്ഷ്യം ഒന്നു തനേ. 9 നാം മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം കൈകൈക്കാള്ളുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം അതിലും വല്ലതാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമോ അവൻ തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷിക്കിയിരിക്കുന്നതു തനേ. 10 ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ഉള്ളിൽ ആ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു്. ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം വിശ്വസിക്കായ്ക്കയാൽ അവനെ അസ്ത്രവാദിയാക്കുന്നു. 11 ആ സാക്ഷ്യമോ ദൈവം നമുക്കു നിത്യജീവൻ തന്നു; ആ ജീവൻ അവൻറെ പുത്രനിൽ ഉണ്ടു് എന്നുള്ളതു തനേ. (അഥിos p166) 12 പുത്രനുള്ളവനു ജീവൻ ഉണ്ടു്; ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവനു ജീവൻ ഇല്ല. 13 ദൈവപുത്രൻ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു തനേ. (അഥിos p166) 14 അവൻറെ ഉള്ളപ്രകാരം നാം എന്തെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നുള്ളതു

നമുക്കു അവനോടുള്ള രൈറ്റം ആകുന്നു. 15 നാം എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവെങ്കിൽ അവനോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ നമുക്കു ലഭിച്ച എന്നും അറിയുന്നു. 16 സഹാദരൻ മരണത്തിന്മ്പാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നതു ആരെകില്ലോ കണ്ണാർ അപേക്ഷിക്കാം; ദൈവം അവനു ജീവനെ കൊടുക്കും; മരണത്തിന്മ്പാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കു തന്നെ; മരണത്തിനുള്ള പാപം ഉണ്ടു്; അതിനെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിക്കേണ്ണു എന്നു തൊൻ പറയുന്നില്ല. 17 ഏതു അനീതിയും പാപം ആകുന്നു; മരണത്തിന്മ്പാത്ത പാപം ഉണ്ടു് താനും. 18 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ തന്നെത്താൻ സുക്ഷിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ അവനെ തൊടുന്നതുമില്ല. 19 നാം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ എന്നു നാം അറിയുന്നു. സർവ്വലോകവും ദുഷ്ടന്മുഖിയിൽ കിടക്കുന്നു. 20 ദൈവപ്രയതിനെ വന്നു എന്നും സത്യദൈവത്തെ അറിവാൻ നമുക്കു വിവേകം തന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു; നാം സത്യദൈവവത്തിൽ അവശ്യ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ തന്നെ ആകുന്നു. അവൻ സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (anthon 9166) 21 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളോടു അകന്നു സുക്ഷിച്ചുകൊർവ്വിൻ.

2 യോഹന്നാൻ

1 നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോടുകൂടെ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുമായ സത്യാനിമിത്തം ഞാൻ മാത്രമല്ല, (അംഗ 5165) 2 സത്യത്തെ അറിഞ്ഞതിൽക്കുന്നവർ എല്ലാവരും സത്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന മാനനായകിയാർക്കും മകൾക്കും മുപ്പന്നായ ഞാൻ എഴുതുന്നതു്: 3 പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിന്നും പിതാവിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവികൾനിന്നും സ്ഥാപിത്തില്ലോ സത്യത്തില്ലോ കൃപയും കനിവും സമാധാനവും നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കടു. 4 നമുക്കു പിതാവികൾനിന്നു കല്പന ലഭിച്ചതുപോലെ അവിടത്തെ മകളിൽ ചിലർ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു അത്യന്തം സന്ന്താഷിച്ചു. 5 ഇനി നായകിയാരെ, നാം അനേധാന്യം സ്ഥാപിക്കേണം എന്നു പുതിയ കല്പനയായിട്ടും, ആദിമുതൽ നമുക്കു ഉള്ളതായിട്ടു തന്നെ ഞാൻ അവിടത്തെക്കു എഴുതി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 6 നാം അവൻറെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നതു തന്നെ സ്ഥാപിക്കാം ആകുന്നു. നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേടുതുപോലെ അനുസരിച്ചുനടപ്പാനുള്ള കല്പന ഇതായെ. 7 യേശുക്രിസ്തുവിനെ ജയത്തിൽ വന്നവൻ എന്നു സ്ഥിരിക്കാതെ വഞ്ചകനാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. വഞ്ചകനും എതിർക്കിസ്തുവും ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ആകുന്നു. 8 തെങ്ങളുടെ പ്രയതിഹരം കളയാതെ പുർണ്ണപ്രതിഹരം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു സുകഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 9 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കാതെ അതിർ കടന്നുപോകുന്ന ഒരുത്തന്നും ദൈവം ഇല്ല; ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നവനോ പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു്. 10 ഒരുത്തൻ ഇള ഉപദേശവുംകൊണ്ടു അല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ വീടിൽ കൈകൈക്കാളിയുതു്; അവനു കുശലം പറകയും അരുതു്. 11 അവനു കുശലം പറയുന്നവൻ അവൻറെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു കൂടും തിയലും. 12 നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ പലതും ഉണ്ടു്; എങ്കിലും കടലാസ്തിലും മഷിക്കൊണ്ടും എഴുതുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. നിങ്ങളുടെ സന്ന്താഷം പുർണ്ണമാകേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു മുഖാമുഖമായി സംസാരിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. 13 അവിടത്തെ മാന്യസഹോദരിയുടെ മകൾ വന്നു ചൊല്ലുന്നു.

3 യോഹനാൻ

1 മുപ്പന്നായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്വന്നേഹിക്കുന്ന പ്രിയ ഗായാസിനു എഴുതുന്നതു;

2 പ്രിയനേ, നിന്റെ അത്മാവു ശുമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീ സകലത്തിലും ശുഭമായും സുഖമായും ഇർക്കേണം എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 3 സഹോദരനാർ വന്നു, നീ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു നിന്റെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം പറകയാൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്നോധിച്ചു. 4 എന്തേ മകൾ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ സന്നോധം എനിക്കില്ല. 5 പ്രിയനേ, നീ സഹോദരനാർക്കു വിശ്രഷാൽ അതിമികഴക്കും വേണ്ടി അഭ്യാസിക്കുന്നതിൽ ഒക്കയും വിശ്രസ്തത കാണിക്കുന്നു. 6 അവർ സദയുടെ മുന്പാകെ നിന്റെ സ്വന്നേഹത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ അവരെ ദൈവത്തിനു യോഗ്യമാക്കുവണ്ണും യാത്ര അയച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. 7 തിരുനാമം നിമിത്തമല്ലോ അവർ ജാതിക്കളേടു ഒന്നും വാങ്ങാതെ പൂരപ്പെട്ടതു; 8 അതകയാൽ നാം സത്യത്തിനു കൂടുവേലക്കാർ ആക്രോണ്ടതിനു ഇങ്ങനെന്നയുള്ളവരെ സല്ലക്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 9 സഭക്കു ഞാൻ ഒന്നാഴ്തിയിരുന്നു: എങ്കിലും അവർത്ത പ്രധാനിയാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിയോത്രമേസ് തങ്ങളെ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. 10 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വന്നാൽ അവൻ തങ്ങളെ ദുർപ്പാക്കു പറഞ്ഞു ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി അവനു ഓർമ്മവരുത്തും. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പോരാ എന്നുവെച്ചു താൻ സഹോദരനാർ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, അതിനു മനസ്സുള്ളവരെ വിരോധിക്കയും സദയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 11 പ്രിയനേ, നമ്മയ്ക്കാതെ തിരു അനുകരിക്കരുതു; നമ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ ആകുന്നു; തിരു ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല. 12 ദൈമേതിയെണ്ണിനു എണ്ണാവരാലും സത്യതാൽ തന്നേയും സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു; തങ്ങളും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നീ അറിയുന്നു. 13 എഴുതി അയപ്പാൻ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മഷിയും തുവലുംകൊണ്ടു എഴുതുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. 14 വേഗത്തിൽ നിന്നെ കാണ്മാൻ ആശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കു മുഖാമുഖമായി സംസാരിക്കാം. നിന്നക്കു സമാധാനം. സ്വന്നേഹിതനാർ നിന്നക്കു വന്നും ചൊല്ലുന്നു. സ്വന്നേഹിതനാർക്കു പേരുപേരായി വന്നും ചൊല്ലുക.

യുദ്ധം

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാസനും യാഹോവിന്റെ സഹോദരനുമായ യുദ്ധം, പിതാവായ ദൈവത്തിൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും യേശുക്രിസ്തുവിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടും ഇൻകുന്നവരായ വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു എഴുതുന്നതു: 2 നിങ്ങൾക്കു കരുനായും സമാധാനവും സ്നേഹാവും വർദ്ധിക്കുമാറാക്കു. 3 ഫ്രിയരെ, നമുക്കു പൊതുവിലുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ സകലപ്രയത്നവും ചെയ്ക്കയിൽ വിശ്വാദാർക്കു ഒരിക്കലായിട്ടു രേമേലിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി പോരാട്ടണ്ടതിനു പ്രബോധിച്ചിരുത്തുവാൻ ആവശ്യം എന്നു എനിക്കു തോനി. 4 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ക്യപ്രയെ ദുഷ്കാമവൃത്തിക്കു ഹേതുവാക്കി ഏകനാമനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങയിക്കുന്ന അഭക്തരായ ചില മനുഷ്യർ നൃഥണ്ടു വനിതിക്കുന്നു; അവരുടെ ഈ ശിക്ഷാവിധി പണ്ഡു തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങളോ സകലവും ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ ഓർപ്പിപ്പാൻ താൻ ഇല്ലീക്കുന്നതെന്നെന്നാൽ: കർത്താവു ജനത്തെ മിസ്യാർമിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടും വിശ്വസിക്കാത്തവരെ പിന്തേത്തിൽ നശിപ്പിച്ചു. 6 തങ്ങളുടെ വാച്ച് കാത്യുക്കാളിയുടെ സ്വന്തവാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ ദുരന്നാരെ മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധിക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള ചങ്ങലയിട്ടു അന്യകാരത്തിൽ കീഴിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (aidios p126) 7 അതുപോലെ സൊദോമും ശൊമോറയും ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളും അവർക്കു സമമായി ദുർന്നടപ്പും ആചരിച്ചു അനുജയം മോഹിച്ചു നടന്നതിനാൽ നിത്യാശിയുടെ ശിക്ഷാവിധി സഹിച്ചുകൊണ്ടു ദുഷ്ടാന്തമായി കിടക്കുന്നു. (aidios p166) 8 അങ്ങനെ തന്നെ ഇവരും സ്വപ്നാവസ്ഥയിലായി ജയത്തെ മലിനമാക്കുകയും കർത്തുത്യത്തെ തുച്ഛികർക്കുകയും മഹിമകളെ ദുഷ്കരയും ചെയ്യുന്നു. 9 എന്നാൽ പ്രധാനദുരന്തനായ മീവായേൽ മോഗരയുടെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു പിശാചിനോടു തർക്കിച്ചു വാദിക്കുന്നോൾ ഒരു ദുഷ്ടാന്തവിധി ഉച്ചതിപ്പാൻ തുനിയാതെ: കർത്താവു നിന്നെ ഭർത്തിക്കട്ട എന്നു പറഞ്ഞതേ ഉള്ളൂ. 10 ഇവരോ തങ്ങൾ അറിയാത്തതു എല്ലാം ദുഷ്കരകുന്നു; ബുദ്ധില്ലാത്ത മുഗ്രഞ്ഞളപ്പോലെ സ്വാഭാവികമായി ഗ്രഹിക്കുന്നവയാൽ ഒക്കയും തങ്ങളെത്തന്നേ വഹിക്കുന്നു. 11 അവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! അവർ കയിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കയും കുലി കൊതിച്ചു സിലേയാമിന്റെ വഞ്ചനയിൽ തങ്ങളെത്തന്നേ എല്ലിക്കയും കോരഹിന്റെ മതിരത്തിൽ നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നു. 12 ഇവർ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ മിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാരകൾ; നിങ്ങളോടുകൂടെ വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു ദയംകൂടാതെ തങ്ങളെത്തന്നേ തീരുന്നവർ; കാറുകൊണ്ടു ഓടുന വെള്ളമില്ലാത്ത മേഘങ്ങൾ; ഇലകൊഴിഞ്ഞും ഫലമില്ലാതെയും രണ്ടുരു ചത്തും വേരറ്റുപോയ വുക്ഷങ്ങൾ; 13 തങ്ങളുടെ നാണക്കേടു നുരേച്ചു തള്ളുന കൊടിയ കടൽത്തിരകൾ; സദാകാലത്തെക്കും അന്യതമസ്യും സുക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന വക്രതിയുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നേ. (aidios p165) 14 ആരാമമുതൽ എഴുമനായ ഫനോക്കും ഇവരെക്കുറിച്ചു: 15 “ഇതാ കർത്താവു എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത കേതിവിരുദ്ധമായ സകലപ്രവ്യതികളുംനിമിത്തം കേതികെട്ട പാപികൾ തന്റെ നേരെ പറഞ്ഞ സകലനിഷ്ഠുരങ്ങളുംനിമിത്തവും കേതിക്കെട്ടവരെ ഒക്കയും ബോധം

വരുത്തുവാനും ആയിരമായിരം വിശുദ്ധമാരോടു കൂടെ വനിശ്ചക്കുന്നു” എന്നു പ്രവചിച്ചു. 16 അവർ പിറുപിറുപ്പുകാരും തങ്ങളുടെ ഗതിയെക്കുറിച്ചു ആവലായി പറയുന്നവരുമായി സ്വന്തമോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു. അവരുടെ വായ് വസ്തുപരിയുന്നു; കാര്യസാഖ്യത്തിനായി അവർ മുവസ്തുതി പ്രയോഗിക്കുന്നു. 17 നിങ്ങളോ, പ്രിയരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലനാർ മുൻപാണതെ വാക്കുകളെ ഓർപ്പിൻ. 18 അന്ത്യകാലത്തു ഭക്തികേട്ട മോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന പരിഹാസികൾ ഉണ്ടാകും എന്നു അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. 19 അവർ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, പ്രാക്യത്ഥാർ, ആത്മാവില്ലാത്തവർ. 20 നിങ്ങളോ, പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധവിശ്വാസത്തെ ആധാരമാക്കി നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ആത്മികവർഘന വരുത്തിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും 21 നിത്യജീവനായിട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണക്കായി കാത്തിരുന്നുംകാണ്ടു ദേവവസ്ത്രത്തിൽ നിങ്ങളെത്തന്നേ സൃക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിൻ. (അംബോസിസ് g166) 22 സംശയിക്കുന്നവരായ ചിലരോടു കരുണ ചെയ്യിൻ; 23 ചിലരെ തീയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു രക്ഷിപ്പിൻ; ജയത്ഥാൽ കറപിടിച്ച അങ്കിപോലും പകച്ചുകൊണ്ടു ചിലർക്കു ദേശത്തോടെ കരുണ കാണിപ്പിൻ. 24 വീഴാതവള്ളൂം നിങ്ങളെ സൃക്ഷിച്ചു, തന്റെ മഹിമാസനിധിയിൽ കളക്കമില്ലാത്തവരായി ആനന്ദത്തോടെ നിരുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളവനു, 25 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ഏകദൈവത്തിനു തന്നെ, സർവ്വകാലത്തിനു മുമ്പും ഇപ്പോഴും സദാകാലത്തോളവും തേജസ്സും മഹിമയും ബലവും അധികാരവും ഉണ്ടാക്കുമാണാക്കേണ്ടതു. (അംബോസിസ് g165)

வெളிபாக

1 யேசுகிஸ்துவிரைந் வெஜிபாடு: வேதத்தித் ஸஂவிப்பானுஜது தரை காஸ்மார காளிகேளெத்தினு செவப் அது அவனு கொடுத்து. அவன் அது தரை குதல் முவாறதம் அயசு தரை காஸ்மாய யோஹனானு பிரதிப்பிசு. 2 அவன் செவத்திரை செவப் யேசுகிஸ்துவிரை ஸாக்ஷியுமாயி தால் கள்கூடு செக்கையு ஸாக்ஷிகரிசு. 3 ஹூ பிரபந்தத்திரை வாக்குகளை வாயிசு கேஸ்பிக்குநவங்கு கேஸ்குநவரு அதித் ஏழுதிதிரிக்குநது பிரமாணிக்குநவரு அஸ்யார; ஸமய அடுத்திரிக்குநனு. 4 யோஹனான் அந்துயிலெ ஏழு ஸக்ஶக்கு ஏழுதுநது: ஹரிக்குநவங்கு ஹருநவங்கு வருநவங்மாயவக்கல் நினு அவரை ஸிஂங்காஸ்ததிமுனிலுஜ ஏழு அந்தமாகஜைட பக்கத்தினு 5 விஶுஸ்தஸாக்ஷியு மதிசுவரித் துருஜாதங்கு ழுராஜாக்கொர்கு அயிபதியு அது யேசுகிஸ்துவிக்கல் நினு நினைக்கு கூபயு ஸமாயாநவு உளாகக்க. 6 நமை ஸ்தோகிக்குநவங்கு நமுடை பாபா நமை தரை கத்தத்தாக் விடுவிசு தரை பிதாவாய செவத்தினு நமை ராஜுவு புரோஹிதமாரு அதுகித்திர்தவங்மாயவங்கு ஏதென்னக்கு மஹதுவு பலவு; அதுமே. (ஸ்த 45) 7 ஹதா, அவன் மேலாருஷமாயி வருநு; ஏதுகு கண்ணு, அவனெ குத்தித்துஒழுஷுவரு அவனெ காஸு; ழுமியிலெ ஶோதனைஸ் செக்கையு அவனெவழுப்பி விலபிக்கு; உவு, அதுமே. 8 எதான் அல்ஹயு செங்கியு அதுகுநு ஏனு ஹரிக்குநவங்கு ஹருநவங்கு வருநவங்மாயி ஸர்வுஶக்தியுஜ செவமாய கர்த்தாவு அருளிசெழுநு. 9 நினைக்கு ஸஹோதரங்கு யேசுவிரை கஷ்டதயிலு ராஜுத்திலு ஸபிஃ்ளத்திலு கூடுாஜியுமாய யோஹனான் ஏன எதான் செவவப்சநவு யேசுவிரை ஸாக்ஷியு நிமித்தம் பதைாஸ் ஏன வீபித் துரிதுநு. 10 கர்த்துதிவசத்தித் தொன் அதுமவிவஶமாயி: 11 நீ காஸுநது ஏது புஸ்தகத்தித் ஏழுதி ஏதெமஸாஸ், ஸ்முர்ளா; பெற்றுமொஸ், துயமெறா, ஸர்த்திஸ், மிலதெத்தமூ, லவொதிக்கு ஏன ஏழு ஸக்ஶக்கு அயக்குக ஏனினை காலாத்தினொது ஏது மஹாநாஸ ஏவரை புகிகித் கேடு. 12 ஏனோடு ஸஂஸாரிசு நாஸ ஏது ஏனு காஸ்மான் எதான் திரிதென்து. 13 திரிதெஷ்பூஸ் ஏழு பொள்ளிலவிஜுக்குக்கைத்தயு நிலவிஜுக்குக்கலுடை நடுவித் நிலதகி யதிசு மாத்து பொள்க்கு கெட்டிதவநாயி மங்ஞப்புத்தோடு ஸதுஶமாயவநையு களது. 14 அவரை தலத்து தலமுடியு வெஜுத்த பதைத்திபோலை ஹிமதேதாஜு வெஜுத்து கண்ணு அஸ்ரிஜாலைக்கு ஏத்தத்து 15 கால் உலதித் சுடு பஷுப்பிசு வெஜேஷாட்டினு ஸதுஶமாய அவனை ஶஸு பெருவெஜுத்திரை ஹரதுஷ்தபோலைத்து அதுதிருநு. அவரை வலக்குத் ஏழு நக்குது உள்ள; 16 அவரை வாயித் நினு முத்துயேரிய ஹருவாய்த்தலத்து வாஸ் புரதப்புடுநு; அவரை முவம் ஸுருள் ஶக்தியோட பிரகாஶிக்குநதுபோலை அதுதிருநு. 17 அவனெ களெட்டு எதான் மதிசுவநெபோலை அவரை கால்க்கத் வீஸு. அவன் வலகை ஏவரை மேல் வெசூ: யெப்புதேநோ, எதான் அதுநு அனுநு ஜிவநுஜதுவங்கு அதுகுநு. 18 எதான் மதிசுவநாயிருநு; ஏனால் ஹதா, ஏனென்னைக்கு ஜிவிசுரிக்குநு; மரளத்திரையு பாதாஜத்திரையு

താക്കോൽ എന്ന് കൈവഴമുണ്ടു്. (അംഗ 9165, Had̄es 986) 19 നീ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതും ഇനി സംഭവിപ്പുന്നിരിക്കുന്നതും 20 എന്ന് വലകയ്തിൽ കണ്ണ എഴു നക്ഷത്രത്തിന്റെ മർമ്മവും എഴു പൊൻനിലവിളക്കിന്റെ വിവരവും എഴുതുക. എഴു നക്ഷത്രം എഴു സഭകളുടെ ദുതനാരാകുന്നു; എഴു നിലവിളക്കു എഴു സഭകൾ ആകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു.

2 എഹമസോസിലെ സദയുടെ ദുതനും എഴുതുക: എഴു നക്ഷത്രം വലകയ്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു എഴു പൊൻനിലവിളക്കുകളുടെ നടവിൽ നടക്കുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്: 2 താൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും പ്രയത്നവും സഹിഷ്ണന്തയും കൊള്ളളുതാത്തവരെ നിന്നക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തതും അപ്പാസ്തലമാരല്ലാതിരിക്കു തങ്ങൾ അപ്പാസ്തലമാർ എന്നു പറയുന്നവരെ നീ പരിക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞാർ എന്നു കണ്ടതും 3 നിന്നക്കു സഹിഷ്ണന്തയുള്ളതും എന്ന് നാമനിമിത്തം നീ സഹിച്ചതും തളന്നുപോകാത്തതും താൻ അറിയുന്നു. 4 എക്കിലും നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടുകളിൽത്തു എന്നു ഒരു കുറ്റം നിന്നെന്നക്കുംപു പറവാനുണ്ടു്. 5 നീ എതിൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു എന്നു ഓർത്തു മാനസാന്തരപ്പുടു ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി ചെയ്ക; അല്ലാത്താൽ താൻ വർക്കയും നീ മാനസാന്തരപ്പുടാണ്ടാൽ നിന്റെ നിലവിളക്കു അതിന്റെ നിലയിൽനിന്നു നീക്കുകയും ചെയ്യും. 6 എക്കിലും നിക്കൊലാവ്യരുദ്ധ നടപ്പു നീ പക്കക്കുന്നു എന്നൊരു നമ നിന്നെന്നുണ്ടു്. 7 അതു താനും പക്കക്കുന്നു. ആത്മാവു സഭക്കോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കരു. ജയിക്കുന്നവനും താൻ ദൈവത്തിന്റെ പരബ്രഹ്മതിൽ ഉള്ള ജീവവ്യക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിനാൻ കൊടുക്കാം. 8 സ്മർന്നന്തിരിലെ സദയുടെ ദുതനും എഴുതുക: മരിച്ചവനായിരുന്നു വീണും ജീവിക്കയും ചെയ്ത ആദ്യനും അന്ത്യനുമായവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്: 9 താൻ നിന്റെ കഷ്ടതയും അരിദ്രവ്യം — നീ ധനവാനാകുന്നു താനും — തങ്ങൾ യെഹൂദർ എന്നു പറയുന്നുവെക്കിലും യെഹൂദരല്ല, സാത്താൻ പള്ളിക്കാരായവരുടെ ദുഷ്ണവും അറിയുന്നു. 10 നീ സഹിപ്പാനുള്ളതു പേടിക്കേണാം; നിങ്ങളെ പരിക്ഷിക്കേണ്ടതിനു പിശാചു നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കുവാൻ പോകുന്നു; പത്തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും; മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തനായിരിക്ക; എന്നാൽ താൻ ജീവകിരീടം നിന്നെന്ന തരും. 11 ആത്മാവു സഭക്കോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കരു. ജയിക്കുന്നവനും രണ്ടാം മരണത്താൽ ദോഷം വർക്കയില്ല. 12 പെൻഡ്രൂമോസിലെ സദയുടെ ദുതനും എഴുതുക: മുർച്ചയേറിയ ഇരുവായ്ത്തലവാൾ ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്: 13 നീ എവിടെ പാർക്കുന്നു എന്നും അതു സാത്താൻ സിംഹാസനം ഉജ്ജീം എന്നും താൻ അറിയുന്നു; നീ എന്ന് നാമം മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, സാത്താൻ പാർക്കുന്നേടതും തനേ, എന്ന് സാക്ഷിയും വിശ്വസ്തനുമായ അന്തിപ്പാസിനെ കൊന്ന കാലത്തുപോലും നീ എക്കല്ലുള്ള വിശ്വാസം നിഷ്പയിച്ചിട്ടില്ല. 14 എക്കിലും നിന്നെന്നക്കുംപു കുറഞ്ഞൊരു കുറ്റം പറവാൻ ഉണ്ടു്; യിസ്രായേൽമകൾ വിഗ്രഹാർപ്പിതം തിനേണ്ടതിനും ദുർനാഡ്യു ആചരിക്കേണ്ടതിനും അവരുടെ മുന്നിൽ ഇടർച്ചവേപ്പുാൺ ബാലാക്കിനു ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്ത സിലൈത്യാമിന്റെ ഉപദേശം പിടിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവിടെ നിന്നെന്നുണ്ടു്. 15 അവുണ്ണം നിക്കൊലാവ്യരുദ്ധ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നവർ നിന്നെന്നും

ഉണ്ടു. 16 ആകയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുക; അല്ലാത്താൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ വന്നു എന്ന് വായിലെ വാളുകാണു അവരോടു പോരാടു. 17 ആത്മാവു സങ്കല്ലോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേണ്ട്. ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന കൊടുക്കും; ഞാൻ അവനു വെള്ളക്കല്ലും, ലഭിക്കുന്നവന്മാരെ ആരും അറിയാത്തതും ആ കല്ലിമേൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമായ പുതിയ പേരും കൊടുക്കും. 18 തുയമെരയിലെ സദയുടെ ദുതനു എഴുതുക: അഗ്രിജ്യാലേക്കു തെരുക്കണ്ണും വെള്ളാട്ടിനു സദ്ഗമായ കാല്യം ഉള്ള ദൈവപുത്രൻ അരുളിച്ചയുന്നതു; 19 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും നിന്റെ സന്നേഹം, വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷ, സഹിഷ്ണനത് എന്നിവയും നിന്റെ ഒടുവിലതെത്ത പ്രവൃത്തി ആദ്യത്തെതിലും ഏറെയെന്നും അറിയുന്നു. 20 എക്കിലും താൻ പ്രവാചകി എന്നു പറഞ്ഞു ദുർന്മാപ്പേ ആചർപ്പാനും വിഗ്രഹാർപ്പിതാ തിരാനും എന്ന് ദാസമാരെ ഉപദേശിക്കയും തെറ്റിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്ന ഇളംവേൽ എന സ്ത്രീയെ നീ അനുവദിക്കുന്നു എന്നാരു കുറ്റം നിന്നെന്നക്കുറിച്ചു പറിവാൻ ഉണ്ടു. 21 ഞാൻ അവർക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ സമയം കൊടുത്തില്ലും ദുർന്മാപ്പുവിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ലും. 22 ഞാൻ അവരെ കിടപ്പിലും അവളുമായി വ്യാപിച്ചിക്കുന്നവരെ അവളുടെ നടപ്പു വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പൊതിരുന്നാൽ വലിയ കഷ്ടയിലും ആകിക്കളയും. 23 അവളുടെ മകഞ്ഞലയും ഞാൻ കൊന്നുകളയും; ഞാൻ ഉൾപ്പെടുവുകളയും എദ്യങ്ങളയും ആരായുന്നവൻ എന്നു സകലപകളയും അറിയും; നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തകബെണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഏവർക്കും പകരം ചെയ്യും. 24 എന്നാൽ ഈ ഉപദേശം കൈകൈക്കാളിത്താതെയും അവർ പറയുംപോലെ സാത്താൻ്റെ ആശങ്കൾ അറിഞ്ഞിട്ടിട്ടില്ലാതെയും തുയമെരയിലെ ശ്രേഷ്ഠ പേരോടു: വേബാരു ഭാരം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമതളുന്നില്ലു; 25 എക്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു ഞാൻ വരുവരെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു. 26 ജയിക്കയും ഞാൻ കല്പിച്ച പ്രവൃത്തികളെ അവസാനത്തോളം അനുശ്രിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു എന്ന് പിതാവു എനിക്കു തന്നതുപോലെ ഞാൻ ജാതികളുടെ മേൽ അധികാരം കൊടുക്കും. 27 അവൻ ഇരിസ്യുകോൽക്കാഡു അവരെ മെയിക്കും; അവർ കുശവൻ്റെ പാത്രങ്ങൾപോലെ നുറുങ്ങിപ്പോകും. 28 ഞാൻ അവനു ഉദയനക്ഷത്രവും കൊടുക്കും. 29 ആത്മാവു സങ്കല്ലോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേണ്ട്.

3 സർദ്ദിസിലെ സദയുടെ ദുതനു എഴുതുക: ദൈവത്തിന്റെ ഏഴാത്മാവും എഴു നക്ഷത്രവും ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചയുന്നതു; ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു. ജീവനുള്ളവൻ എന്നു നിന്നുകു പേര് ഉണ്ടു എക്കിലും നീ മരിച്ചവനാകുന്നു. 2 ഉണ്ടണ്ണുകൊൾക്ക; ചാവാറായ ശ്രേഷ്ഠപ്പുകളെ ശക്തീകരിക്ക; ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പുർണ്ണതയുള്ളതായി കണ്ടില്ല. 3 ആകയാൽ നീ പ്രാപിക്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു എങ്ങനെ എന്നു ഓർത്തു അതു കാത്തുകൊൾക്കയും മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്ക. നീ ഉണ്ടാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കള്ളംപോലെ വരും; എത്രു നാശിക്കുകു നിന്റെമേൽ വരും എന്നു നീ അറിക്കയും ഇല്ല. 4 എക്കിലും ഉടപ്പു മലിനമാകാത്ത കുറേ പേര് സർദ്ദിസിൽ നിന്നുണ്ടു. 5 അവർ യോഗ്യമാരാകയാൽ വെള്ളയിൽച്ചുകൊണ്ടുകുടുംബക്കാണു എന്നോടുകൂടുന്ന നടക്കും. ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ളയുടപ്പു ധരിക്കും; അവൻ്റെ പേര് ഞാൻ

ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മാച്ചുകളയാതെ എൻ്റെ പിതാവിഞ്ഞേ സന്നിധിയില്ലോ അവൻ്റെ ദുതനാരുടെ മുമ്പിലും അവൻ്റെ പേര് ഏറ്റവും പറയുന്നതു എൻ്റെനും ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേണ്ടു. 6 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എൻ്റെനും ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേണ്ടു. 7 പിലബദ്ധങ്ങൾ സഭയുടെ ദുതനു എഴുതുകുക: വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ഓവീഡിഞ്ഞേ താങ്കൊല്ലുള്ളവനും ആയി ആരും അടക്കാതവണ്ണം തുറക്കുകയും ആരും തുറക്കാതവണ്ണം അടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ അരുളിച്ചയുന്നതു: 8 എന്നെന്ന നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു. ഇതാ, എന്നെന്ന നിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു ആർക്കും അടച്ചുകൂടാ. നിന്നക്കു അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയുള്ള എങ്കിലും നീ എൻ്റെ വചനം കാത്തു, എൻ്റെ നാമം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. 9 യൈഹൂദരല്ലാതിരിക്കു യൈഹൂദരനു കളവായി പറയുന്ന ചിലതെ എന്നെന്ന സാത്താൻ പള്ളിയിൽ നിന്നു വരുത്തും; അവൻ നിന്റെ കാൽക്കൽ വന്നു നമസ്കരിപ്പാനും എന്നെന്ന നിന്നെന്ന സ്നേഹിച്ചു എന്നു അറിവാനും സംശയി വരുത്തും. 10 സഹിഷ്ണനതയെക്കുറിച്ചുള്ള എൻ്റെ വചനം നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരിക്ഷിക്കേണ്ടതിനു ഭൂത്യത്തിൽ എങ്ങും വരുവാനുള്ള പരിക്ഷാകാലത്തു എന്നും നിന്നെന്ന കാക്കും. 11 എന്നെന്ന വേഗം വരുന്നു; നിന്റെ കിരിടം ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാനുകവെണ്ണും നിന്നക്കുള്ളതു പിടിച്ചുകൊൾക്ക. 12 ജയിക്കുന്നവനെ എന്നെന്ന എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു തുണാക്കും; അവൻ ഒരിക്കലും അവിഭേദനിന്നു പോകയില്ല; എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമവും എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ പകൽനിന്നു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തന്നേ, ഇങ്ങനു പുതിയ യൈരുശലേം എന്ന എൻ്റെ ദൈവത്തിൻ നഗരത്തിന്റെ നാമവും എൻ്റെ പുതിയ നാമവും എന്നെന്ന അവൻ മേൽ എഴുതും. 13 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എൻ്റെനും ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേണ്ടു. 14 ലവാറിക്ക്രയിലെ സഭയുടെ ദുതനു എഴുതുകുക: വിശുസ്തനും സത്യവാനുമായ സാക്ഷിയായി ദൈവസ്വാധിയുടെ ആരംഭമായ ആമേൻ എന്നുള്ളവൻ അരുളിച്ചയുന്നതു: 15 എന്നെന്ന നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു; നീ ഉഷ്ണവാനുമല്ല; ശ്രീതവാനുമല്ല; ശ്രീതവാനോ ഉഷ്ണവാനോ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 16 ഇങ്ങനെ ശ്രീതവാനുമല്ല ഉഷ്ണവാനുമല്ല, ശ്രീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെന്ന എൻ്റെ വായിൽ നിന്നു ഉമിഖ്നുകളയും. 17 എന്നെന്ന ധനവാൻ; സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നു; എന്നിക്കു എന്നിനും മുളില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നീ നിർഭാഗ്യനും അരിഷ്മനും ദർശനും കുരുടനും നശനും എന്നു അറിയാതിരിക്കുന്നതു 18 നീ സമ്പന്നൻ ആക്രോണ്ടതിനു തീയിൽ ഉത്തിക്കഴിച്ച പൊന്നും നിന്റെ നഗരതയുടെ ലജ്ജ വെളിവാകാതവണ്ണും ധരിക്കേണ്ടതിനു വെള്ളയുടുപ്പും നിന്നക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടതിനു കണ്ണിൽ എഴുതുവാൻ ലേപവും എന്നോടു വിലെക്കുവാങ്ങുവാൻ എന്നെന്നോടു ബ്യുഡിപറയുന്നു. 19 എന്നിക്കു പ്രിയമുള്ളവരെ ഒക്കെയും എന്നെന്ന ശാസ്ത്രക്കയും ശ്രീക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ആകയാൽ നീ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്ക; മാനസാന്തരപ്പുടുക. 20 എന്നെന്ന വാതില്ക്കൽ നിന്നു മുട്ടുനും; ആരെക്കിലും എൻ്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ എന്നെന്ന അടുക്കൽ ചെന്നു അവന്നോടു അവൻ എന്നോടു കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും. 21 ജയിക്കുന്നവനും എന്നെന്നോടു അവൻ എൻ്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരും നല്കും; എന്നും ജയിച്ചു എൻ്റെ

പിതാവിനോടുകൂടെ അവൻ്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ തന്നെ. 22
ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേട്ട്.

4 അനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നിൽക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു; കാഹജനാദാപോലെ എന്നോടു സംസാരിച്ചു കേടു ആദ്യത്തെ ശ്രദ്ധ എന്നോടു; ഇവിടെ കയറിവരിക; മേലാൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം എന്നു കല്പിച്ചു. 2 ഉടനെ ഞാൻ ആത്മവിവശനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു സിംഹാസനം വെച്ചിരിക്കുന്നതും സിംഹാസനത്തിൽ ഒരുവൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ണു; 3 ഇരിക്കുന്നവൻ കാഴ്ചെക്കു സൃഷ്ടകാന്തത്തോടും പത്മരാഗത്തോടും സദ്ഗ്രഹൻ; സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റും കാഴ്ചെക്കു മരതകത്തോടും സദ്ഗ്രഹമായോരു പച്ചവില്ലു; 4 സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും ഇരുപത്തുനാലും സിംഹാസനം; വെള്ളയുടുപ്പു ധർച്ചാക്കാണ്ഡു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലും മുപ്പുമാർ; അവരുടെ തലയിൽ പൊൻകിടീടു; 5 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മിനുലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും പുറപ്പെടുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ഏഴു ആത്മാക്കളായ ഏഴുബീംഞൾ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുന്നിൽ ജ്യലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; 6 സിംഹാസനത്തിന്റെ മുന്നിൽ പള്ളകിനോത്ത കണ്ണാടികടക്കൽ; സിംഹാസനത്തിന്റെ നടുവിലും സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും നാലു ജീവികൾ; അവെക്കു മുന്നുറവും പിന്നുറവും കണ്ണു നിറങ്ങിതിരിക്കുന്നു. 7 ഓനാം ജീവി സിംഹത്തിന്നു സദ്ഗ്രഹം; രണ്ടാം ജീവി കാലൈക്കു സദ്ഗ്രഹം മുന്നാംജീവി മനുഷ്യനേപ്പോലെ മുവമുള്ളതും; നാലാം ജീവി പരക്കുന്ന കഴുകിന്നു സദ്ഗ്രഹം. 8 നാലു ജീവികളും ഒരോന്നിന്നു ആരാറു ചിരികുള്ളതായി ചുറ്റിലും അകത്തും കണ്ണു നിറങ്ങിതിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവം പരിശുഖൻ, പരിശുഖൻ, പരിശുഖൻ എന്നു അവർ രാപ്പകൽ വിശ്രമം കുടാതെ പരഞ്ഞതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 9 എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനും ആ ജീവികൾ മഹത്യവും ബഹുമാനവും സ്വന്തോന്ത്രവും കൊടുക്കുന്നേപ്പോശാക്കയും (അംഗ 165) 10 ഇരുപത്തുനാലും മുപ്പുമാരും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ മുന്നിൽ വീണ്ടും എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നമസ്കരിച്ചു: (അംഗ 165) 11 കർത്താവേ, നീ സർവ്വവും സ്വഷ്ടിച്ചവനും എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടംഹേതുവാൽ ഉണ്ടായതും സ്വഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ആകയാൽ മഹത്യവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും കൈകൈകാൾവാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പരഞ്ഞതുംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കിരിടങ്ങളെ സിംഹാസനത്തിൽ മുന്നിൽ ഉടും.

5 ഞാൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ വലകയും അകത്തും പുറത്തും ഏഴുതുള്ളതായി ഏഴു മുദ്രയാൽ മുദ്രയിട്ടോരു പുസ്തകം കണ്ണു. 2 അതുപുസ്തകം തുറപ്പാനും അതിന്റെ മുട്ര പൊട്ടിപ്പാനും യോഗ്യൻ ആരുള്ളു എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ ഷേഘാഷിക്കുന്ന ശക്തനായോരു ദൃതനെയും കണ്ണു. 3 പുസ്തകം തുറപ്പാനോ നോക്കുവാനോ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കു കീഴിലും ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. 4 പുസ്തകം തുറന്നു വായിപ്പാനെങ്കിലും അതു നോക്കുവാനെങ്കിലും യോഗ്യനായി ആരെയും കാണായ്ക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ മുപ്പുമാരിൽ രൂത്താൻ എന്നോടു: കരയേണ്ട; തയ്യാറാഗോത്രത്തിലെ

സിംഹവും ഭാവിഗിരേൻ്റെ വേരുമായവൻ പുസ്തകവും അതിന്റെ ഏഴുമുദ്രയും തുറപ്പാൻ തകബെണ്ണം ജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഞാൻ സിംഹസനത്തിന്റെയും നാലു ജീവികളുടെയും നടവിലും മുപ്പുനാരുടെ മല്യത്തിലും ഒരു കുണ്ടാട്ടു അറുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണു: അതിനു ഏഴു കൊമ്പും സർവ്വഭൂമിയിലേക്കും അയച്ചിരിക്കുന്ന ഏഴു ദൈവാത്മാക്കൾ ആയ ഏഴു ക്ലൗം ഉണ്ടു്. 7 അവൻ വന്നു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ വലകയ്തിൽ നിന്നു പുസ്തകം വാങ്ങി. 8 വാങ്ങിയപ്പോൾ നാലുജീവികളും ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പുനാരും ഓരോരുത്തനെ വിണ്ടും വിശുദ്ധമാരുടെ പ്രാർത്ഥന എന്ന ധൂപവർദ്ധം നിരന്തര പൊൻകല്ലരവും പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുണ്ടാട്ടിന്റെ മുമ്പാകെ വീണു. 9 പുസ്തകം വാങ്ങുവാനും അതിന്റെ മുട്ടെ പൊട്ടിപ്പാനും നീ യോഗ്യൻ; നീ അറുക്കപ്പെട്ടു നിന്റെ രക്തംകൊണ്ടു സർവ്വഗോത്രത്തിലും ഭാഷയിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നുള്ളവരെ ദൈവത്തിനായി വിലെക്കു വാങ്ങി; 10 തങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനു അവരെ രാജ്യവും പുരോഹിതമാരും ആക്കരിക്കുവെച്ചു; അവർ ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നു എന്നൊരു പുതിയ പാടു അവർ പാടുന്നു. 11 പിനെ ഞാൻ ദർശനത്തിൽ സിംഹാസനത്തിന്റെയും ജീവികളുടെയും മുപ്പുനാരുടെയും ചുറ്റിലും ഏറിയ ദുതമാരുടെ ശബ്ദം കേടു; അവരുടെ എണ്ണം പതിനായിരം പതിനായിരവും ആയിരം ആയിരവും ആയിരുന്നു. 12 അവർ അത്യുച്ചത്തിൽ: അറുക്കപ്പെട്ടു കുണ്ടാട്ടു ശക്തിയും ധനവും ഊനാനവും ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും സ്ത്രോതവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിക്കു കീഴിലും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള സകല സൃഷ്ടിയും അവയിലുള്ളതു കൈക്കയും: സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനും കുണ്ടാട്ടിനും സ്ത്രോതവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടാകട്ടു എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേടു. (അം 5165) 14 നാലു ജീവികളും: ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു; മുപ്പുനാർ വീണു നമസ്കരിച്ചു.

6 കുണ്ടാട്ടു മുട്ടേകളിൽ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: നീ വരിക എന്നു നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു ഇടി മുഴക്കംപോലെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേടു. 2 അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വെള്ളക്കുതിരയെ കണ്ണു; അതിനേൽക്കൂടെ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ കയ്യിൽ ഒരു വില്പ്പിണ്ണു; അവനു ഒരു കിരീടവും ലഭിച്ചു; അവൻ ജയിക്കുന്നവനായും ജയിപ്പാനായും പുറപ്പെട്ടു. 3 അവൻ രണ്ടാം മുട്ടെ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു രണ്ടാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ കേടു. 4 അപ്പോൾ ചുവന്നതായ മറ്റാരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു; അതിന്റെ പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ അന്നോന്നും കൊല്ലുവാൻ തകബെണ്ണം ഭൂമിയിൽ നിന്നു സമാധാനം എടുത്തുകളയേണ്ടതിനു അധികാരം ലഭിച്ചു; ഒരു വലിയ വാളും അവനു കിട്ടി. 5 മുന്നാം മുട്ടേപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു മുന്നാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ കേടു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു കരുത്ത കുതിരയെ കണ്ണു; അതിനേൽക്കൂടെ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ ഒരു തുലാസു കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. 6 ഒരു പണ്ടത്തിനു ഒരിടങ്ങശി കോതന്തു; ഒരു പണ്ടത്തിനു മുന്നിടങ്ങശി തയാം; എന്നാൽ എണ്ണുക്കും വീണ്ടതിനും കേടു വരുത്തതരുതു എന്നു നാലു ജീവികളുടെയും നടവിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേടു. 7 നാലാം മുട്ടെ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു നാലാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ കേടു. 8 അപ്പോൾ ഞാൻ മണ്ണതനിനിമുള്ളൊരു കുതിരയെ കണ്ണു;

അതിനേൽക്കൂടുന്നവനു മരണം എന്നു പേര്; പാതാളം അവനെ പിന്തുടർന്നു; അവർക്കു വാളുകാണെങ്കിലും കഷാമംകാണെങ്കിലും മഹാവ്യാധികാണെങ്കിലും ഭൂമിയിലെ കാട്ടുമുഗങ്ങളെക്കാണെങ്കിലും കൊന്നുകളും ഭൂമിയുടെ കാലംശരത്തിനേൽക്കൂടുന്നവാരം ലഭിച്ചു. (Had̄es 486) 9 അവൻ അഞ്ചാം മുട്ട് പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: ദൈവവചനം നിമിത്തവും തങ്ങൾ പറഞ്ഞത് സാക്ഷ്യം ഹേതുവായും അസുക്രഹപ്പട്ടവരുടെ ആത്മാക്രണജീവനിൽ താൻ യാഗപീഠത്തിക്കിഴിൽ കണ്ണു; 10 വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ആയ നാമാ, ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരോടു തങ്ങളുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ചു നീ എത്രതേതാളം ന്യായവിധിയും പ്രതികാരവും നടത്താതെയിരിക്കും എന്നു അവർ ഉറക്കെ നിലവിഴിച്ചു. 11 അപ്പോൾ അവർത്തിൽ ഓരോരുത്തനും വെള്ളനിലയക്കി കൊടുത്തു; അവരെപ്പോലെ കൊല്ലപ്പുട്ടവാനിൽക്കുന്ന സഹഭ്യതയാരും സഹോദരരാരും വന്നുതികയുഖോളം അപ്പുകാലം കുടുംബം സ്വന്മായി പാർക്കേണ്ണം എന്നു അവർക്കു അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 12 ആറാം മുട്ട് പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; സുര്യൻ കർസിടംപോലെ കരുത്തു; ചന്ദ്രൻ മുഴുവനും രക്തത്തുല്പാദയിത്തിർന്നു. 13 അതതിവുക്കൾ പെരുക്കാറുകൊണ്ടു കുല്യങ്ങീടു കായി ഉതിർക്കുന്നേംപോലെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വിണ്ണു. 14 പുസ്തകച്ചുരുൾ ചുരുട്ടുംപോലെ ആകാശം മാറിപ്പോയി; എല്ലാമലയും ഭീപ്പും സ്വന്മാനത്തുനിന്നു ഇളക്കിപ്പോയി. 15 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നൂരും മഹത്തുകളും സഹസ്രാധിപത്യാരും ധനവാന്നാരും ബലവാന്നാരും സകലഭാസനും സ്വത്രനും ഗുഹകളിലും മലപ്പാറകളിലും ഇളച്ചുകൊണ്ടു മലകളോടും പാറകളോടും; 16 തങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ; സിംഹാസനത്തിൽ ഇതിക്കുന്നവൻറെ മുഖം കാണാതെവള്ളുവും കുഞ്ഞതാടിന്റെ കോപം തട്ടാതവള്ളുവും തങ്ങളെ മരുപ്പിൻ. 17 അവരുടെ മഹാകോപദിവസം വന്നു; ആർക്കു നില്വാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.

7 അതിനെപ്പറ്റശേഷം ഭൂമിമേലും കടലിനേലും യാതൊരു വ്യക്ഷത്തിനേലും കാറു ഉത്താതിരിക്കേണ്ടതിനു നാലു ഭൂതനാർ ഭൂമിയിലെ നാലു കാറും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ നാലു കോൺഡിലും നില്ക്കുന്നതു താൻ കണ്ണു. 2 മരുഭൂ ഭൂതൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുട്ടയുമായി കിഴക്കുനിന്നു കയറുന്നതും കണ്ണു. അവൻ ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും കേടുവരുത്തുവാൻ അധികാരം ലഭിച്ച നാലു ഭൂതനാരോടു; 3 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസന്നാരുടെ നെറ്റിയിൽ തങ്ങൾ മുട്ടയിട്ടു കഴിയുവോളും ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും വ്യക്ഷങ്ങൾക്കും കേടുവരുത്തരുതു എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 4 മുട്ടയേറവരുടെ എല്ലാവും താൻ കേടു; യിസായേൽമകളുടെ സകല ശോത്രത്തിലും നിന്നു മുട്ടയേറവർ നൃസ്തനാലുടെത്തിനാലായിരം പേര്. 5 തെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ മുട്ടയേറവർ പന്തിരായിരം; രൂഖേൻ ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; ശാദ് ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; 6 ആഗേൻഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; നപ്താലിഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; മനഗ്രൂഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; 7 ശിമേയോൻ ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; ലേവി ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; യിസ്താവാർ ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; 8 സെബുലോൻ ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; യോസേഫ് ശോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; ബെന്നാമീൻ ശോത്രത്തിൽ മുട്ടയേറവർ പന്തിരായിരം പേര്. 9 ഇതിന്റെ ശേഷം സകല ജാതികളിലും ശോത്രങ്ങളിലും വംശങ്ങളിലും ഭാഷകളിലുംനിന്നു ഉള്ളതായി ആർക്കും എല്ലാഭൂടാത്ത ഒരു മഹാപുരുഷാരം വെള്ളനിലയക്കി ധരിച്ചു

കയ്തിൽ കുറുതേതാലയുമായി സിംഹാസനത്തിനും കുഞ്ഞാടിനും മുന്നാകെ നില്ക്കുന്നതുണ്ട് കണ്ണ്. 10 രക്ഷ എന്നുള്ളതു സിംഹാസനത്തിൽ ഇൻകുന്നവനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും ഭാന്ത് എന്നു അവർ അത്യചുത്തിൽ ആർത്തതുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 സകലദുതമാരും സിംഹാസനത്തിന്റെയും മുപ്പുമാരുടെയും നാലു ജീവികളുടെയും ചുറ്റും നിന്നു സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കവിയ്യു വിണ്ണു; ആമേൻ; 12 നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു എന്നെന്നേക്കും സ്ത്രീയും മഹത്യവും ജനങ്ങളും സ്ത്രോതവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും ബലവും; ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു. (ശിഖ 416) 13 മുപ്പുമാരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നോടു; വെള്ളനിലയക്കി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇവർ ആർ? എവിടെ നിന്നു വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 14 യജമാനൻ അനിയുമല്ലോ എന്നു ണ്ടാൻ പറഞ്ഞതിനു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു; ഇവർ മഹാക്ഷുത്തിൽനിന്നു വന്നവർ; കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അജി അലക്കി വെള്ളപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ടു അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ മുമ്പിൽ ഇരുന്നു അവൻ ആലയത്തിൽ രാസ്കൽ അവനെ ആരാധിക്കുന്നു; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അവർക്കു കുടാരം ആയിരിക്കും. 16 ഈനി അവർക്കു വിശകയെല്ല ഓഹികയും ഇല്ല; വെയില്ലും യാതൊരു ചുട്ടും അവരുടെ മേൽ തട്ടുകയുമില്ല. 17 സിംഹാസനത്തിന്റെ മദ്ദേശം ഉള്ള കുഞ്ഞാടു അവരെ മെച്ചും ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവുകളിലേക്കു നടത്തുകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടക്കുകളെയും ചെയ്യും.

8 അവൻ എഴാം മുദ്രപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എക്കദേഹം അര മൺിക്കുരോളം മുന്നത ഉണ്ടായി. 2 അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ എഴു ദുതമാർ നില്ക്കുന്നതും ണ്ടാൻ കണ്ണു; അവർക്കു എഴു കാഹാളം ലഭിച്ചു. 3 മറ്റാരു ദുതൻ ഒരു സ്വർണ്ണധ്യുപകലശവുമായി വന്നു യാഗപീഠത്തിനരികെ നിന്നു. സിംഹാസനത്തിൽ മുന്നില്ലെങ്കിലും സ്വർണ്ണപീഠത്തിൽ മേൽ സകലവിശുദ്ധമാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയോടു ചേർക്കേണ്ടതിനു വളരെ ധൂപവർഘ്ഗം അവനു കൊടുത്തു. 4 ധൂപവർഘ്ഗത്തിന്റെ പുക വിശുദ്ധമാരുടെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ദുതൻ കയ്തിൽനിന്നു ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു കയറി. 5 ദുതൻ ധൂപകലശം എടുത്തു യാഗപീഠത്തിലെ കനൽ നിരീച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞതു; ഉടനെ ഇടിമുഴക്കവും നാദവും മിനല്ലും ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി. 6 എഴു കാഹാളമുള്ള ദുതമാർ എഴുവരും കാഹാളം ഉള്ളവാൻ രേഖാനിനിന്നു. 7 ഓന്നാമത്തവൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ രക്തം കലർന്ന കല്മാശയും തീയും ഭൂമിമേൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടു ഭൂമിയിൽ മുന്നിലെണ്ണു വെന്തുപോയി; വ്യക്ഷങ്ങളിൽ മുന്നിലെണ്ണു വെന്തുപോയി; എല്ലാ പച്ചപ്പെല്ലും വെന്തുപോയി. 8 രണ്ടാമതെത ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ തീ കത്തുന വൻമലപോലെയെണ്ണു സമുദ്രത്തിലേക്കു എറിഞ്ഞിട്ടു കടലിൽ മുന്നിലെണ്ണു രക്തമായിത്തീർന്നു. 9 സമുദ്രത്തിൽ പ്രാണനുള്ള സ്വീശികളിൽ മുന്നിലെണ്ണു ചത്തുപോയി; കപ്പലുകളിലും മുന്നിലെണ്ണു ചേതം വന്നു. 10 മുന്നാമതെത ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ ഭീപംപോലെ ജ്യലിക്കുന്ന ഒരു മഹാ നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു വിണ്ണു; നദികളിൽ മുന്നിലെണ്ണിലേല്ലും നീരുറവുകളിലേല്ലും ആയിരുന്നു വിണ്ടു. 11 ആ നക്ഷത്രത്തിനു കാഞ്ഞിരംപോലെ ആയി; വെള്ളം പേര്; വെള്ളത്തിൽ മുന്നിലെണ്ണു കാഞ്ഞിരംപോലെ ആയി; വെള്ളം

കൈപ്പായതിനാൽ മനുഷ്യൻിൽ പലരും മർച്ചുപോയി. 12 നാലാമത്തെ ദുതൻ ഉറതി; അപ്പോൾ സൃഷ്ടിനിൽ മുനിബേലാനിനും ചട്ടനിൽ മുനിബേലാനിനും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മുനിബേലാനിനും ബാധ തട്ടി; അവയിൽ മുനിബേലാനും ഇരുണ്ടുപോയി രാവും പകലും മുനിബേലാനും വെളിച്ചമില്ലാതെയായി. 13 അനന്തരം ഒരു കഴുകു: ഇനി കാഹജം ഉത്തരവാനുള്ള മുന്നു ദുതമാരുടെ കാഹജാനാദം ഹേതുവായി ഭൂവാസികൾക്കു കഷ്ടം, കഷ്ടം, കഷ്ടം എന്നും ഉറക്ക പറഞ്ഞു കൊണ്ടുകൊണ്ടു ആകാശമഖ്യേ പറക്കുന്നതു ഞാൻ കാണിക്കയും കേൾക്കത്തും ചെയ്തു.

9 അഞ്ചാമത്തെ ദുതൻ ഉറതി; അപ്പോൾ ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിൽ വിണ്ണുകിടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു; അവനും അഗാധകുപത്തിന്റെ താങ്കോൽ ലഭിച്ചു. (Abyssos p12) 2 അവൻ അഗാധകുപം തുറിന്നു; ഉടനെ പെരുഞ്ഞുള്ളിലെ പുകപോലെ കുപത്തിൽനിന്നു പുകപോങ്ങി; കുപത്തിന്റെ പുകയാൽ സൃഷ്ടനും ആകാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. (Abyssos p12) 3 പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുകിളി ഭൂമിയിൽ പുറപ്പെട്ടു അതിനു ഭൂമിയിലെ തേളിനുള്ള ശക്തി ലഭിച്ചു. 4 നെറ്റിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യർക്ക് മലാതെ ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനും പച്ചയായതൊന്നിനും ധാതൊരു വ്യക്ഷത്തിനും കേടുവരുത്തരുതു എന്നും അതിനു കല്പന ഉണ്ടായി. 5 അവരെ കൊല്ലുവാന്നു, അഞ്ചുമാസം ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനതേ അതിനു അഡികാരം ലഭിച്ചതു; അവരുടെ വേദന, തേൾ മനുഷ്യനെ കുത്തുവേണ്ട ഉള്ള വേദനപോലെ തന്നെ. 6 ആ കാലത്തു മനുഷ്യർ മരണം അനേകിക്കും; കാണിക്കയില്ലതാനും; മരിപ്പാൻ കൊതിക്കും; മരണം അവരെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 7 വെട്ടുകിളിയുടെ രൂപം യുദ്ധത്തിനു ചമയിച്ച കുതിരെക്കു സമം; തലയിൽ പൊൻകിരിടം ഉള്ളതുപോലെയും മുഖം മാനുഷമുഖംപോലെയും ആയിരുന്നു. 8 സ്ത്രീകളുടെ മുടിപോലെ അതിനു മുടി ഉണ്ടു; പല്ലു സിംഹത്തിന്റെ പല്ലുപോലെ ആയിരുന്നു. 9 ഇൻവുകവചംപോലെ കവചം ഉണ്ടു; ചിറകിന്റെ ചെ പട്ടെക്കു ഓടുന അനേകം കുതിരത്തെരുകളുടെ ചെപോലെ ആയിരുന്നു. 10 തേളിനുള്ളതുപോലെ വാലും വിഷമുള്ളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചുമാസം ഉപദ്വിപ്പാൻ അതിനുള്ള ശക്തി വാലിൽ ആയിരുന്നു. 11 അഗാധദുതൻ അതിനു രാജാവായിരുന്നു; അവനും എബ്രായാശയിൽ അബ്രോൻ എന്നും യവനാശയിൽ അപ്പോല്ലുവോൻ എന്നും പേര്. (Abyssos p12) 12 കഷ്ടം നേനു കഴിത്തു; ഇനി രണ്ടു കഷ്ടം പിന്നാലെ വരുന്നു. 13 ആറാമത്തെ ദുതൻ ഉറതി; അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിലെ സർപ്പം പീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽനിന്നു ഒരു ശണ്മുഖം കാഹജമുള്ള അരാം ദുതനോടു; 14 യുദ്ധാത്മകസ് എന്ന മഹാന്തീരത്തു സന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന നാലു ദുതമാരെയും അഴിച്ചുവിടുക എന്നും പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 15 ഉടനെ മനുഷ്യർിൽ മുനിബേലാനിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇന ആണ്ടു, മാസം, ദിവസം, നാഴികെക്കു ഒരുങ്ങിയിരുന്ന നാലു ദുതമാരെയും അഴിച്ചുവിട്ടു. 16 കുതിരപ്പടയുടെ സംഖ്യപതിനായിരം മടങ്ങു ഇരുപതിനായിരം എന്നും ഞാൻ കേട്ടു. 17 ഞാൻ കുതിരക്കളെയും കുതിരപ്പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവരെയും ദർശനത്തിൽ കണ്ടു എങ്ങനെ എന്നാൽ: അവർക്കു തീനിവും രക്തനീലവും ഗസകവർണ്ണവുമായ കവചം ഉണ്ടായിരുന്നു; കുതിരകളുടെ തല സിംഹങ്ങളുടെ തലപോലെ ആയിരുന്നു; വായിൽ നിന്നു തീയും പുകയും ഗസകവും പുറപ്പെട്ടു. 18 വായിൽ നിന്നു

പരപ്പട്ടന തീ, പുക, ഗന്ധകം എന്നീ മുന്നു ബാധയാൽ മനുഷ്യർിൽ മുനിലെബന്നു മരിച്ചുപോയി. 19 കുതിരകളുടെ ശക്തി വായിലും വാപ്പിലും ആയിരുന്നു; വാലേ സർപ്പത്രപ്പോലെയും തലയുള്ളതും ആയിരുന്നു; 20 ഇവയാലതെ കേടു വരുത്തുന്നതും ഇവ ബാധകളാൽ മരിച്ചുപോകാത്ത ശേഷം മനുഷ്യരോ ദുർഭുദങ്ങളും, കാണമാനും കേൾപ്പാനും നടപ്പാനും വഹിയാത്ത പൊന്നു, വൈള്ളി, ചെമ്പു, കല്ലു, മരം ഇവകൊണ്ടുള്ള ബിംബങ്ങളും നമസ്കരിക്കാതവള്ളും തങ്ങളുടെ കൈപ്പണി വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. 21 തങ്ങളുടെ കൊലപാതകം, കഷ്ടം, ദുർന്മാപ്പു, മോഷണം എന്നിവ വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടതുമില്ല.

10 ബലവാനായ മരുരു ദുതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു. അവൻ

മേലം ഉടുത്തും തലയിൽ ആകാശവില്ലുഡിച്ചും മുഖം സുരൂനെപ്പോലെയും കാൽ തീതുണ്ണുപോലെയും ഉള്ളവൻ. 2 അവൻ കയറിൽ തുറന്നൊരു ചെറുപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വലക്കാൽ സമുദ്രത്തിനേലും 3 ഇടക്കാൽ ഭൂമിമേലും വെച്ചു, സിംഹം അലവുംപോലെ അതുചുത്തിൽ ആർത്തതു; ആർത്തപ്പോൾ ഏഴു ഇടിയും നാദം മുഴക്കി. 4 ഏഴു ഇടി നാദം മുഴക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ ഏഴുതുവാൻ അവിച്ചു; എന്നാൽ ഏഴു ഇടി മുഴക്കിയതു ഏഴുതാതെ മുദ്രയിടുക്കെ എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു രൂഗ്രശബ്ദം കേടു. 5 സമുദ്രത്തിനേലും ഭൂമിമേലും നില്ക്കുന്നവനായി ഞാൻ കണ്ണ ദുതൻ വലക്കെ ആകാശത്തെക്കു ഉയർത്തി: 6 ഇനി കാലം ഉണ്ടാകയില്ല; ഏഴാമതെത ദുതൻ കാഹലം ഉാതുവാനിരിക്കുന്ന നാദത്തിഞ്ചു കാലത്തു ദൈവത്തിഞ്ചു മർമ്മം അവൻ തന്റെ ഭാസമാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു അറിയിച്ചു കൊടുത്തതുപോലെ നിവൃത്തിയാക്കുമെന്നു ആകാശവും അതിലുള്ളതും (aión p165) 7 ഭൂമിയും അതിലുള്ളതും സമുദ്രവും അതിലുള്ളതും സൃഷ്ടിച്ചവനായി എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്തു. 8 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കേടു ശബ്ദം പിന്നെയും എന്നോടു സംസാരിച്ചു: നീ ചെന്നു സമുദ്രത്തിനേലും ഭൂമിമേലും നില്ക്കുന്ന ദുതൻെ കയറിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകം വാങ്ങുക എന്നു കല്ലിച്ചു. 9 ഞാൻ ദുതൻെ അടുക്കൽ ചെന്നു ആ ചെറുപുസ്തകം തരുവാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നോടു: നീ ഇതു വാങ്ങി തിന്നുക; അതു നീഞ്ചു വയറ്റിനെ കൈപ്പിക്കും എങ്കിലും വായിൽ തേൻപോലെ മധുരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ ദുതൻെ കയറിൽ നിന്നു ചെറുപുസ്തകം വാങ്ങിതിനു; അതു എന്നെ വായിൽ തേൻപോലെ മധുരമായിരുന്നു; തിനു കഴിത്തപ്പോൾ എന്നെ വയറു കൈച്ചുപോയി. 11 അവൻ എന്നോടു: നീ ഇനിയും അനേകം വംശങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും രാജാക്കമൊരയും കുറിച്ചു പ്രവചിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞു.

11 പിനെ ദണ്ഡുപോലെയുള്ള ഒരു കോൽ എന്നെ കയറിൽ കിട്ടി കല്ലന ലഭിച്ചതു: നീ ഏഴുന്നേറ്റു ദൈവത്തിഞ്ചു ആലയത്തെയും താഗപീഠത്തെയും അതിൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും അളക്കുക. 2 ആലയത്തിനു പുരത്തുള്ള പ്രാകാരം അളക്കാതെ വിടുക്കു; അതു ജാതികൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അവൻ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാല്പത്തുരണ്ടു മാസം ചവിട്ടും. 3 അന്നു ഞാൻ എന്നെ രണ്ടു സാക്ഷികൾക്കും വരം നല്കും; അവൻ രട്ട് ഉടുത്തുകൊണ്ടു ആയിരത്തിരുന്നുറ്റുപതു

ദിവസം പ്രവചിക്കും. 4 അവർ ഭൂമിയുടെ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു ഘീര് വൃക്ഷങ്ങളും രണ്ടു നിലവിളക്കും ആകുന്നു. 5 ആരേകില്ലും അവർക്കു ഭോഷം ചെയ്യാൻ ഇപ്പിച്ചാൽ അവരുടെ വായിൽ നിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു അവരുടെ ശത്രുക്കളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളിയും; അവർക്കു ഭോഷം വരുത്തുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ മരിക്കേണ്ടിവരും. 6 അവരുടെ പ്രവചനകാലത്തു മശപെയ്യാതവണ്ണം ആകാശം അടച്ചുകളിവാൻ അവർക്കു അധികാരം ഉണ്ടു്. വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കുവാനും ഇപ്പിക്കുന്നോണാക്കെയും സകലബാധകാണ്ടു് ഭൂമിയെ ദണിപ്പിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു്. 7 അവർ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തികെച്ചുശേഷം ആഴത്തിൽ നിന്നു കയറി വരുന്ന മുഗ്ഗം അവരോടു പടബെട്ടി അവരെ ജയിച്ചു കൊന്നുകളിയും. (Abyssos §12) 8 അവരുടെ കർത്താവു ക്രൂരിക്കപ്പെട്ടതും ആത്മികമായി സൊദോം എന്നും മിസ്റ്ററിം എന്നും പേരുള്ളതുമായ മഹാനഗരത്തിന്റെ വീമിയിൽ അവരുടെ ശവം കിടക്കും. 9 സകലവംഗക്കാരും ഗോത്രക്കാരും ഭാഷക്കാരും ജാതിക്കാരും അവരുടെ ശവം മുന്നററിവസം കാണും; അവരുടെ ശവം ക്ലൂറയിൽ ബെപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. 10 ഈ പ്രവാചകനാർ ഇരുവരും ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ ദണിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഭൂവാസികൾ അവർ നിമിത്തം സന്നോഷിച്ചു ആനന്ദിക്കയും അനേന്നോന്നും സമ്മാനം കൊടുത്തയകയും ചെയ്യും. 11 മുന്നറ ദിവസം കഴിഞ്ഞതശേഷം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജീവശ്രാസം അവതിൽ വന്നു അവർ കാൽ ഉണ്ടിനിന്നു — അവരെ കണ്ണവർ ദയപരവശരായിത്തിർന്നു — 12 ഇവിടെ കയറിവരുവിൻ എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശ്രംഖം പറയുന്നതു കേട്ടു, അവർ മേഖത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറി; അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 13 ആ നാഴികയിൽ വലിയോരു ഭൂക്കൂം ഉണ്ടായി; നഗരത്തിൽ പത്തിലെണ്ണു ഇടിഞ്ഞുവീണ്ടു് ഭൂക്കൂത്തിൽ ഏഴായിരം പേര് മരിച്ചുപോയി; ശേഷിച്ചവർ ദയപരവശരായി സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിന്നു മഹിതും കൊടുത്തതു. 14 രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞു; മുന്നാമത്തെ കഷ്ടം വേഗം വരുന്നു. 15 ഏഴാമത്തെ ദൂരൻ ഉള്ളിയപ്പോൾ: ലോകരാജത്വം നമ്മുടെ കർത്താവിന്നും അവൻ്റെ ക്രിസ്തുവിന്നും ആയിത്തിർന്നിരിക്കുന്നും; അവൻ എന്നെന്നേക്കും വാഴും എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാശ്രംഖം ഉണ്ടായി. (ശിഖ §165) 16 ദൈവസന്നിധിയിൽ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പുനാരും കവിജ്ഞാവീണു ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു പറഞ്ഞതു്: 17 സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായുള്ളിട്ടാവേ, നീ മഹാശക്തി ധർച്ചു വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെന സ്തുതിക്കുന്നു. 18 ജാതികൾ കോപിച്ചു്: നിന്റെ കോപവും വന്നു: മരിച്ചവരെ ന്യായം വിഡിപ്പാനും നിന്റെ ഭാസമാരായ പ്രവാചകനാർക്കും വിശ്വലമാർക്കും ചെറിയവരും വലിയവരുമായി നിന്റെ ഭക്തമാർക്കും പ്രതിഫലം കൊടുപ്പാനും ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിപ്പാനും ഉള്ള കാലവും വന്നു. 19 അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവാലയം തുറന്നു, അവൻ്റെ നിയമപ്പെട്ടകം അവൻ്റെ ആലയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി; മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴഞ്ഞവും ഭൂക്കവവും വലിയ കമഴുയും ഉണ്ടായി.

12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയോരു അടയാളം കാണായി: സുര്യനെ അണിഞ്ഞേതാരു സ്ത്രീ; അവളുടെ കാൽകൾിൽ ചെറുന്നും അവളുടെ തലയിൽ പറ്റണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങളാണുള്ള

കിർണ്വും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൾ ഗർഡിണിയായി നോവുകിട്ടി വേദനപ്പെട്ടു നിലവിളിച്ചു. 3 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റാരു അടയാളം കാണായി: ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും തലയിൽ ഏഴു രാജമുടിയുമായി തിനിറിമുള്ളേണ്ടാരു മഹാസർപ്പം. 4 അതിനെന്തു വാൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മുനിലെബാനിനെ വലിച്ചുകുട്ടി ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞതുകളാണ്. പ്രസവിപ്പാരായ സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചു ഉടനെ കുട്ടിയെ തിനുകളാവാൻ മഹാസർപ്പം അവളുടെ മുനിൽ നിന്നു. 5 അവൾ സകലജാതികളെയും ഇരിസ്യുകോൽക്കാണ്ഡു മേയ്പാനുള്ളേണ്ടാരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു: കുട്ടി ദൈവത്തിനെന്തു അടുക്കലേക്കും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിലേക്കും പെടുന്നു എടുക്കപ്പെട്ടു. 6 സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി; അവിടെ അവളെ ആയിരത്തിരുന്നുറുപത്ര ദിവസം പോറേണ്ടതിനു ദൈവം ഒരുക്കിയോരു സ്ഥലം അവർക്കുണ്ടു. 7 പിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുഖം ഉണ്ടായി; മീവായെല്ലും അവന്റെ ദുതനാരും മഹാസർപ്പത്തോടു പടവെട്ടി; തന്റെ ദുതനാരുമായി മഹാസർപ്പവും പടവെട്ടി ജയിച്ചില്ലതാനും. 8 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥലം പിനെ കണ്ടതുമില്ല. 9 ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളിയുന്ന പിശാച്ചും സാത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാനിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളികളഞ്ഞതു; അവന്റെ ദുതനാരുമാരെയും അവനോടു കുടെ തള്ളികളഞ്ഞതു. 10 അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാശബ്ദം പറഞ്ഞതുകേട്ടതു: ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിനെന്തു രക്ഷയും ശക്തിയും രാജ്യവും അവന്റെ ക്രിസ്തുവിനെന്തു ആധിപത്യവും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരനാരെ രാഘവകൾ ദൈവ സന്നിധിയിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന അപവാദിയെ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞവല്ലോ. 11 അവർ അവനെ കുഞ്ഞാടിനെന്തു രക്തം ഹേതുവായിട്ടും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം ഹേതുവായിട്ടും ജയിച്ചു; മരണപര്യന്തം തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ സ്കന്ദപിച്ചതുമില്ല. 12 ആക്കയാൽ സ്വർഗ്ഗവും അതിൽ വസിക്കുന്നവരുമായുള്ളാരെ, ആനന്ദപിളിന്; ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും അയ്യോ കഷ്ണം; പിശാച്ചു തനിക്കു അല്പകാലമെയ്യുള്ളു എന്നു അറിഞ്ഞു മഹാക്രോധത്താടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവനിരിക്കുന്നു. 13 തനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളികളഞ്ഞതു എന്നു മഹാസർപ്പം കണ്ടിട്ടു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചുന്നതിൽ ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. 14 അപ്പോൾ സ്ത്രീക്കു മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ സ്ഥലത്തെക്കു പറഞ്ഞപോകേണ്ടതിനു വലിയ കഴുകിനെന്തു രണ്ടു ചിരകു ലഭിച്ചു; അവിടെ അവളെ സർപ്പത്തോടു അകലെ ഒരുക്കാലവും ഇരുക്കാലവും അരകാലവും പോറ്റി രക്ഷിച്ചു. 15 സർപ്പം സ്ത്രീയെ ഒഴുകിക്കളയേണ്ടതിനു അവളുടെ പിനാലെ തന്റെ വായിൽ നിന്നു നടപോലെ വെള്ളം ചാടിച്ചു. 16 എന്നാൽ ഭൂമി സ്ത്രീക്കു തുണാനിനു; മഹാസർപ്പം വായിൽനിന്നു ചാടിച്ചു നടിയെ ഭൂമി വായ്ത്തുറിനു വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞതു. 17 മഹാസർപ്പം സ്ത്രീയോടു കോപിച്ചു, ദൈവക്കല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശ്വരിനെന്തു സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി അവളുടെ സന്തതിയിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുഖം ചെയ്വാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ കടല്ലൂറത്തെ മണലിനേൽ നിന്നു.

13 അപ്പോൾ പത്തുക്കൊമ്പും ഏഴു തലയും കൊമ്പുകളിൽ പത്തു രാജമുടിയും തലയിൽ ദുഷ്ടനാമങ്ങളും ഉള്ളേണ്ടാരു മുഗം സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു കയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 2 ഞാൻ കണ്ട മുഗം പുള്ളിപ്പുലിക്കു സദ്യശവും അതിനെന്തു കാൽ കരറിയുടെ കാൽപോലയും വായ് സിംഹത്തിനെന്തു വായ്‌പോലയും ആയിരുന്നു.

അതിനു മഹാസർപ്പം തന്റെ ശക്തിയും സിംഹാസനവും വലിയ അധികാരവും കൊടുത്തു; 3 അതിന്റെ തലകളിൽ ഒന്നു മരണകരമായ മുൻവേറുതുപോലെ ഞാൻ കണ്ണു; അതിന്റെ മരണകരമായ മുൻവു പൊറുത്തുപോയി; സർപ്പഭൂമിയും മുഗത്തെ കണ്ണു വിസ്മയിച്ചു; 4 മുഗത്തിനു അധികാരം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു അവർ മഹാസർപ്പത്രത നമസ്കരിച്ചു; മുഗത്തോടു തുല്യന് ആർ? അതിനോടു പൊരുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു മുഗത്തെയും നമസ്കരിച്ചു; 5 വസ്തു ദുഷ്ടാഖ്യം സംസാരിക്കുന്ന വായ് അതിനു ലഭിച്ചു; നാലുത്തിരണ്ണു മാസം പ്രവർത്തിപ്പാൻ അധികാരവും ലഭിച്ചു; 6 അതു ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെയും അവരെ കൂടാരത്തെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ദുഷ്ടിപ്പാൻ ദൈവദുഷ്ടാഖ്യത്തിനായി വായ്ത്തുറിനു; 7 വിശുദ്ധമാരോടു യുഖം ചെയ്തു അവരെ ജയിപ്പുന്നും അതിനു അധികാരം ലഭിച്ചു; സകല ഗ്രാത്തതിനേലും വാശത്തിനേലും ഭാഷമേലും ജാതിമേലും അധികാരവും ലഭിച്ചു; 8 ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ അരുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേര് എഴുതിപ്പില്ലാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കയും അതിനെ നമസ്കരിക്കും; 9 ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കും; 10 അടിമയാക്കി കൊണ്ണുപോകുന്നവർ അടിമയായിപ്പോകും; വാർക്കൊണ്ണു കൊല്ലുന്നവർ വാളാൽ മരിക്കേണ്ടിവരും; ഇവിടെ വിശുദ്ധമാരുടെ സഹിഷ്ണുതയും വിശുദ്ധമാവും കൊണ്ണു ആവശ്യം; 11 മരാരു മുഗം ഭൂമിയിൽ നിന്നു കയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു; അതിനു കുഞ്ഞാടിനുള്ളതുപോലെ രണ്ണു കൊസ്യുണ്ടായിരുന്നു; അതു മഹാസർപ്പം എന്നപോലെ സംസാരിച്ചു; 12 അതു ഓന്നാമത്തെ മുഗത്തിന്റെ മുന്നാകെ അതിന്റെ അധികാരം എല്ലാം നടത്തി ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും മരണകരമായ മുൻവു പൊറുത്തുപോയ ഓന്നാം മുഗത്തെ നമസ്കരിക്കുമാറാക്കുന്നു; 13 അതു മനുഷ്യർ കാൺകെ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു തീ ഇരങ്ങുമാറു വലിയ അടയാളങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കയും 14 മുഗത്തിന്റെ മുനിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തനിക്കും ബലം കിട്ടിയ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ണു ഭൂവാസികളെ തെറ്റിക്കുകയും വാളാൽ മുൻവേറിട്ടും ജീവിച്ച മുഗത്തിനു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറക്കയും ചെയ്യുന്നു; 15 മുഗത്തിന്റെ പ്രതിമ സംസാരിക്കേണ്ടതിനും മുഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കാത്തവരെ ഒക്കയും കൊല്ലിക്കേണ്ടതിനും മുഗത്തിന്റെ പ്രതിമക്കു ആത്മാവിനെ കൊടുപ്പാൻ അതിനും ബലം ലഭിച്ചു; 16 അതു ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നമാരും ദർശനമാരും സ്വത്രതമാരും ദാസമാരുമായ എല്ലാവർക്കും വലക്കൈമേലോ നെറ്റിയിലോ മുട കിട്ടുമാറും 17 മുഗത്തിന്റെ പേരോ പേരിന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയുള്ളവന്മാരെ വാങ്ങുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്യവാൻ വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു; 18 ഇവിടെ ഔദ്യാനകൊണ്ണു ആവശ്യം ബുദ്ധിയുള്ളവർ മുഗത്തിന്റെ സംഖ്യ ഗണിക്കും; അതു ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യയതെ അതിന്റെ സംഖ്യ അരുന്നുറുപത്താറു.

14 പിന്നെ ഞാൻ സീയോൻമലയിൽ കുഞ്ഞാടും അവനോടുകൂടെ നെറ്റിയിൽ അവരെ നാമവും പിതാവിന്റെ നാമവും എഴുതിയിരിക്കുന്ന നുറ്റിനാലുത്തിനാലായിരം പേരും നില്ക്കുന്നതു കണ്ണു; 2 പെരുവൈള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും വലിയോരു ഇടിമുഴക്കംപോലെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ലോഷം കേടു; ഞാൻ കേടു ലോഷം വൈണിക്കുന്നാൽ വീണമീട്ടുനുതുപോലെ

ആയിരുന്നു. 3 അവർ സിംഹാസനത്തിനും നാലു ജീവികൾക്കും മുപ്പുനാർക്കും മുമ്പാകെ ഒരു പുതിയ പാട്ടുപാടി; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വിലെക്കു വാങ്ങിയിരുന്ന നൃസിനാലുത്തിനാലായിരം പേര്‌ക്കല്ലാതെ ആർക്കും ആ പാട്ടു പറിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. 4 അവർ കന്യകമാരാകയാൽ സ്ത്രീകളോടുകൂടെ മാലിന്യപ്പൂടാത്തവർ. കുണ്ണതാടുപോകുന്നേന്നതെന്നാക്കയും അവർ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു; അവരെ ദൈവത്തിനും കുണ്ണതാടിനും ആദ്യഫലമായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു വിശ്വാസ്തവത്തിൽക്കുന്നു. 5 ഭോഷ്കവും അവരുടെ വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവർ കളക്കമില്ലാത്തവർ തന്നെ. 6 വേബാരു ദുതൻ ആകാശമഖ്യേ പറക്കുന്നതു എന്ന് കണം; ഭൂവാസികളായ സകലജാതിയും ഗ്രാതവും ഭാഷയും വംശവും ആയവരോടു അരിയിപ്പാൻ അവൻ്റെ പകൽ ഒരു നിത്യസുവിശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. (അംഖി 9:166) 7 ദൈവത്തെ ദയപ്പട്ടു അവനും മഹത്വം കൊടുപ്പിൽ; അവൻ്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക വനിഠിക്കുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുവകളും ഉണ്ടാക്കിയവനെ നമസ്കരിപ്പിൽ എന്നു അവൻ അത്യപൂർത്തിൽ പാണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 രണ്ടാമതു വേബാരു ദുതൻ പിൻപചനു: വിണുപോയി; തന്റെ ദുർന്മാഡപ്പിൻ്റെ ഫ്രോധമദ്യം സകലജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ച മഹതിയാം ബാബിലോൺ വിണുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 9 മുന്നാമതു വേബാരു ദുതൻ അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു അത്യപൂർത്തിൽ പാണ്ടത്തു: മുഗത്തെതയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്കരിച്ചു നെറ്റിയിലോ കൈമേലോ മുട്ടെ ഏപ്ലക്കുന്നവൻ 10 ദൈവക്കോപത്തിന്റെ പാതയ്ക്കിൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിൽക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും; വിശുദ്ധദുതനാർക്കും കുണ്ണതാടിനും മുമ്പാകെ അശ്വിഗ്രാഹകങ്ങളിൽ ദണ്ഡനം അനുഭവിക്കും. 11 അവരുടെ ദണ്ഡനത്തിന്റെ പുക ഏരുന്നനേക്കും പൊങ്ങും; മുഗത്തെതയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്കരിക്കുന്നവർക്കും അതിന്റെ പേരിന്റെ മുട്ടെ ഏപ്ലക്കുന്ന ഏവനും രാവും പകലും ഒരു സൃഷ്ടതയും ഉണ്ടാകയില്ല. (അംഖി 9:165) 12 ദൈവക്കല്പനയും ദയയും വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധനാരുടെ സഹിഷ്ണതകൊണ്ടു ഇവിടെ ആവശ്യം. 13 എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു; അതു പറഞ്ഞതു: ഏഴുതുക: ഇന്നുമുതൽ കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മൃതനാർ ഭാഗ്യവാനാർ; അതേ, അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്നു വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തി അവരെ പിന്തുറയുന്ന എന്നു ആത്മാവു പറയുന്നു. 14 പിന്നെ എന്ന് വെള്ളത്തൊരു മേഘവും മേഘത്തിനേൽ മനുഷ്യപുത്രനും സദ്യശനനായ ഒരുത്തൻ തലയിൽ പൊൻകിരിട്ടും കയ്യിൽ മുർച്ചയുള്ള അരിവാളുമായി ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 15 മരുഭൂമിയിൽ ദൈവാലത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പട്ടു, മേഘത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു: കൊയ്തതിനും സമയം വന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ അരിവാൾ അയച്ചു കൊയ്ക്ക; ഭൂമിയിലെ വിളവു വിളംബന്നു ദാനങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്ക വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 16 മേഘത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അരിവാൾ ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞ ഭൂമിയിൽ കൊയ്തതു നടന്നു. 17 മരുഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പുരപ്പട്ടു; അവൻ മുർച്ചയുള്ളൊരു കോകത്തി പിടിച്ചിരുന്നു. 18 തീയുടെമേൽ അധികാരമുള്ള വേബാരു ദുതൻ യാഗപാംത്തികൾ നിന്നു പുറപ്പട്ടു, മുർച്ചയുള്ള കോകത്തി പിടിച്ചിരുന്നവനോടു: ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിങ്ങ പഴുത്തിരിക്കയാൽ നിന്റെ മുർച്ചയുള്ള

കോക്കത്തി അയച്ചു മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കുല അറുക്കുക എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 19 ദുതൻ കോക്കത്തി ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു, ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിക്കുല അറുത്തു, ദൈവക്രോപത്തിന്റെ വലിയ ചക്രിൽ ഇട്ടു. 20 ചക്രു നഗരത്തിനു പുറത്തുവെച്ചു മെതിച്ചു; ചക്രിൽനിന്നു രക്തം കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം പൊങ്ങി ഇരുന്നു നാഴിക ദുരത്തോളം ഷേക്കി.

15 എന്നർ വലുതും അത്ഭുതവുമായ മറ്റാരു അടയാളം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ണു;

ഒടുക്കത്തെ ഏഴു ബാധയുമുള്ള ഏഴു ദുതമാരെ തന്നെ; അതോടുകൂടെ ദൈവക്രോപം തീർന്നു. 2 തീ കലർന്ന പള്ളക്കുടക്കപ്പോലെ ഓന്നും മുഗ്രത്താടക്കു അതിന്റെ പ്രതിമയോടും പേരിന്റെ സംഖ്യയോടും ജയിച്ചുവർ ദൈവത്തിന്റെ വിശേഷം പിടിച്ചുംകൊണ്ടു പള്ളക്കുടക്കിന്റെകെ നിലപ്പക്കുന്നതും എന്നർ കണ്ണു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസനായ മോശയുടെ പാട്ടും കുണ്ഠാടിന്റെ പാട്ടും പാടി ചൊല്ലിയതു; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വലുതും അത്ഭുതവുമായവു; സർവ്വജാതികളുടെയും രാജാവേ, നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും സത്യവുമുള്ളവ. 4 കർത്താവേ, ആർ നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും മഹാത്മപ്പെടുത്താതെയും ഇരിക്കു? നീയല്ലോ ഏകപരിശുദ്ധൻ; നിന്റെ ന്യായവിധികൾ വിളങ്ങിവന്നതിനാൽ സകല ജാതികളും വന്നു തിരുസന്നിധിയിൽ നമസ്കരിക്കും. 5 ഇതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സാക്ഷ്യകുടാരമായ ദൈവാലയം തുറന്നതു എന്നർ കണ്ണു. 6 ഏഴു ബാധയുള്ള ഏഴു ദുതമാരും ശുശ്വരവും ശുഭവുമായുള്ള ശ്രംവാസ്ത്രം ധരിച്ചും മാറ്റത്തു പൊൻകച്ച കെട്ടിയുംകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു. 7 അപ്പോൾ നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഫ്രോഡം നിറുത്തെ ഏഴു പൊൻകലശം ആ ഏഴു ദുതമാർക്കു കൊടുത്തു. (ശാഖ 165) 8 ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സും ശക്തിയും ഹേതുവായിട്ടു ദൈവാലയം പുകക്കാണ്ടു നിറുത്തു; ഏഴു ദുതമാരുടെ ബാധ ഏഴും കഴിയുവോളം ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

16 നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധകലശം ഏഴും ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചുകളിവിൻ എന്നു ഒരു മഹാ

ശാഖം ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു ഏഴു ദുതമാരോടും പറയുന്നതു എന്നർ കേട്ടു. 2 ഓന്നാമത്തവൻ പോയി തന്റെ കലശം ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ മുഗ്രത്മകൾ അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യർക്കു വല്ലാത്ത ദുർബനം ഉണ്ടായി. 3 രണ്ടാമത്തവൻ തന്റെ കലശം സമുദ്രത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതു മരിച്ചവൻറെ രക്തംപോലെ ആയിത്തിർന്നു; സമുദ്രത്തിലെ ജീവജന്തു ഒക്കയും ചത്തുപോയി. 4 മൂന്നാമത്തെ ദുതൻ തന്റെ കലശം നടികളിലും നീരുറവുകളിലും ഒഴിച്ചു, അവ രക്തമായിത്തിർന്നു. 5 അപ്പോൾ ജലാധിപതിയായ ദുതൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു എന്നർ കേട്ടു; ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായി പരിശുദ്ധനായുള്ളൊരുവേ, നീ ഇങ്ങനെ ന്യായം വിഡിച്ചതുകൊണ്ടു നീതിമാൻ ആകുന്നു. 6 വിശുദ്ധമാരുടെയും പ്രവാചകമാരുടെയും രക്തം അവർ ചിന്നിച്ചതുകൊണ്ടു നീ അവർക്കു രക്തം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതിനും അവർ യോഗ്യർ തന്നെ. 7 അമുള്ളും യാഗപീഠവും; അതേ, സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ എന്നു പറയുന്നതു എന്നർ കേട്ടു. 8

നാലാമത്തവൻ തന്റെ കലശം സൃഷ്ടിയിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ തീക്കാണ്ഡു മനുഷ്യരെ ചുടുവാൻ തക്കവല്ലോ അതിനു അധികാരം ലഭിച്ചു. 9 മനുഷ്യർ അത്യുഷ്ണത്താൽ വെന്നുപോയി; ഈ ബാധകളുടെമേൽ അധികാരമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ ദുഷ്പിച്ചതല്ലാതെ അവനു മഹത്യം കൊടുപ്പാൻ തക്കവല്ലോ മാനസാന്തരപ്പുട്ടില്ല. 10 അഞ്ചാമത്തവൻ തന്റെ കലശം മുഗ്രത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനേൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതിന്റെ രാജ്യം ഇരുണ്ടുപോയി. 11 അവർ കഷ്ടതനിമിത്തം നാവു കടിച്ചുംകൊണ്ഡു കഷ്ടങ്ങളും വണങ്ങളും ഹേതുവാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തെ ദുഷ്പിച്ചതല്ലാതെ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പുട്ടില്ല. 12 ആറാമത്തവൻ തന്റെ കലശം യുഹൂതേന്തസ് എന്ന മഹാന്തിയിൽ ഒഴിച്ചു; കിഴക്കുനിന്നുവരുന്ന രാജാക്കന്നാർക്കുവഴി ഏരുങ്ങേണ്ടതിനു അതിലെ വെള്ളം വർദ്ധപ്പോയി. 13 മഹാസർപ്പത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും മുഗ്രത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും കളിപ്പുവാചകൾ വായിൽനിന്നും തവളയെപ്പാലെ മുന്നു അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുന്നതു എന്ന് കണ്ണു. 14 ഈ സർവ്വഭൂതലത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്നാരെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാദിവസത്തിലെ യുദ്ധത്തിനു കൂട്ടിച്ചേർപ്പാൻ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരുടെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന ഭൂതാത്മാക്കൾ തന്നെ.— 15 എന്ന് കളിപ്പെന്നപ്പോലെ വരും; തന്റെ ലജ്ജകാണുമാറു നിന്നനായി നടക്കാതിരിപ്പാൻ തന്റെ ഉടൻപു സുകഷിച്ചും ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.— 16 അവ അവരെ എബ്രായഭാഷയിൽ ഹർമ്മഗൈദോൻ എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. 17 ഏഴാമത്തവൻ തന്റെ കലശം ആകാശത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ: സംഭവിച്ചുതീർന്നു എന്നു ഒരു മഹാശണ്ടം ദൈവലായത്തിലെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വന്നു. 18 മിനീലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും വലിയ ഭൂക്കമ്പവും ഉണ്ടായി; ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ ഉണ്ടായതുമുതൽ അതുപോലെ അതെ വലുതായോരു ഭൂക്കമ്പം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 19 മഹാനഗരം മുന്നംഗമായി പിരിഞ്ഞു; ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണു പോയി; ദൈവക്കോപത്തിന്റെ ഫ്രോധമദ്യുള്ള പാതയം മഹാബാണിലോന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിനു അവരെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഓർത്തു. 20 സകലദിപ്പും ഓടിപ്പോയി; മലകൾ കാണ്ണാനില്ലാതെയായി. 21 താലഭേനാളം ഘനമുള്ള കല്ലായി വലിയ കമ്മഴം ആകാശത്തു നിന്നു മനുഷ്യരുടെ മേൽ പെയ്തു; കമ്മഴുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാക്കൊണ്ടു മനുഷ്യർ ആ ബാധനിമിത്തം ദൈവത്തെ ദുഷ്പിച്ചു.

17 ഏനെ ഏഴു കലശമുള്ള ഏഴു ദുതനാരിൽ ഏരുവൻ വന്നു എന്നോടു സാംസാരിച്ചു; വരിക, ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാരോടു വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്തു തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ മദ്യത്താൽ 2 ഭൂവാസികളെ മത്തരാക്കിയാളായി പെരുവെള്ളുത്തിന്നിരെ ഇരിക്കുന്ന മഹാവേശ്യയുടെ ന്യായവിധി എന്ന് കാണിച്ചുതരം എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ ഏനെ ആത്മാവിൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ ഏഴു തലയും പത്തു കൊസ്യും ഉള്ളതായി ദുഷ്പണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കടുണ്ണുവപ്പുള്ളൊരു മുഗ്രത്തിനേൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നതു എന്ന് കണ്ണു. 4 ആ സ്ത്രീ യുമവർണ്ണവും കടുണ്ണുവപ്പും നിറവും ഉള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞതവളായി തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ ഫ്രോഡതയും അശുദ്ധിയും നിരഞ്ഞ സ്വർണ്ണപാനപാതയം കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. 5 മർമ്മം: മഹതിയാം ബാണിലോൻ; വേശ്യമാരുടെയും ഫ്രോഡതകളുടെയും മാതാവു എന്നൊരു പേര്

അവളുടെ നേരിയിൽ എഴുതീട്ടുണ്ട്. 6 വിശുദ്ധമാരുടെ രക്തവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷികളുടെ രക്തവും കൂടിച്ചു സ്ത്രീ മതതയായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവരെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം ആശ്വര്യപ്പെട്ടു. 7 ദുതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു; നീ ആശ്വര്യപ്പെടുന്നതു എന്തു? ഈ സ്ത്രീയുടെയും എഴു തലയും പത്തു കൊന്തും ഉള്ളതായി അവരെ ചുമക്കുന്ന മുഗ്രത്തിന്റെയും മർമ്മം ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. 8 നീ കണ്ട മുഗ്രമോ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു കയറി നാശത്തിലേക്കു പോകുവാൻ ഇരിക്കുന്നതും ആകുന്നു; ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും വരുവാനുള്ളതുമായ മുഗ്രത്തെ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേര് എഴുതാതിരിക്കുന്ന ഭൂവാസികൾ കണ്ടു അതിശയിക്കും. (Abyssos g12) 9 ഇവിടെ ഞാനാന ബുദ്ധി ഉണ്ടു; തല എഴും ന്തീ ഇരിക്കുന്ന എഴു മലയാകുന്നു. 10 അവ എഴു രാജാക്കന്നാരും ആകുന്നു; അഞ്ചുപേര് വിണ്ണുപോയി; ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു; മറ്റവൻ ഇതുവരെ വനിച്ചില്ല; വനാൽ പിനെ അവൻ കുറഞ്ഞതാനു ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതുമായ മുഗ്രം എട്ടാമത്തവനും എഴുവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനും തനേ; അവൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. 12 നീ കണ്ട പത്തു കൊന്തു പത്തു രാജാക്കന്നാർ; അവർ ഇതുവരെ രാജത്തും ഫാപിച്ചിട്ടില്ല; മുഗ്രതേതാടു ഓനിച്ചു ഒരു നാഴിക നേരതേതക്കു രാജാക്കന്നാരേപ്പോലെ അധികാരം പ്രാപിക്കും താനും. 13 ഇവർ ഒരേ അഭിപ്രായമുള്ളവർ; തങ്ങളുടെ ശക്തിയും അധികാരവും മുഗ്രതിനു ഏല്ലിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. 14 അവർ കുഞ്ഞാടിനോടു പോരാട്ടു; താൻ കർത്താധികർത്താവും രാജാധിരാജാവും ആകകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടു തന്നോടുകൂടുതയുള്ള വിളിക്കപ്പെട്ടവരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശ്രസ്തരുമായി അവരെ ജയിക്കും. 15 പിനെ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു; നീ കണ്ടതും വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതുമായ വെള്ളം വംശങ്ങളും പുരുഷരങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും അതേ. 16 നീ കണ്ട പത്തു കൊന്തും മുഗ്രവും വേശ്യരെ ദേവിച്ചിച്ചു ശുന്നവും നശവുമാക്കി അവളുടെ മാംസം തിന്നുകളയും; അവരെ തീക്കാണ്ടു ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 17 ദൈവത്തിന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാകുവോളം തന്റെ ഹിതം ചെയ്യാനും ഒരേ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും തങ്ങെ രാജത്തും മുഗ്രതിനു കൊടുപ്പാനും ദൈവം അവരുടെ ഫുദയത്തിൽ തോന്നിച്ചു. 18 നീ കണ്ട സ്ത്രീയോ ഭൂരാജാക്കന്നാരുടെ മേൽ രാജത്തമുള്ള മഹാനഗരം തനേ.

18 അനന്തര ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള മരാരു ദുതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവൻറെ തേജസ്സിനാൽ ഭൂമി പ്രകാശിച്ചു. 2 അവൻ ഉരക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു; വിണ്ണുപോയി; മഹതിയാം സാബിലോൻ വിണ്ണുപോയി; ദുർഭുദാനാളുടെ പാർപ്പിടിവും സകല അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെയും തടവും അശുദ്ധിയും അരെപ്പുമുള്ള സകലപക്ഷികളുടെയും തടവുമായിത്തീർന്നു. 3 അവളുടെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ ക്രോധമദ്യം സകലജാതികളും കൂടിച്ചു; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാർ അവളോടു വേശ്യാസംശാലി ചെയ്ക്കയും ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ അവളുടെ പുഞ്ചിന്റെ അധിക്യതാൽ സന്ധനരാകയും ചെയ്തു. 4 വേരോരു ശണ്മുഖ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പരയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു; എൻ്റെ ജനമായുള്ളേളാരെ, അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളാക്കാതെയും അവളുടെ ബാധകളിൽ ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ

അവളെ വിട്ടു പോരുവിൻ. 5 അവളുടെ പാപം ആകാശത്തോളം കുന്നിച്ചിറിക്കുന്നു; അവളുടെ അക്യതും ദൈവം ഓർത്തിപ്പുമുണ്ട്. 6 അവൾ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ അവൾക്കു പകരം ചെയ്വിൻ; അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തകഖ്യാം അവൾക്കു ഇടത്തിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ കലക്കിത്തന പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്കു ഇടത്തി കലക്കിക്കൊടുപ്പിൻ; 7 അവൾ തന്നെത്താൻ മഹത്തുപ്പെടുത്തി പുരേശ്വരത്തോളം അവൾക്കു പീഡയും ദുഃഖവും കൊടുപ്പിൻ. രാജംതിയായിട്ടു ഞാൻ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ വിധവയല്ല; ദുഃഖം കാണിക്കയുമില്ല എന്നു അവൾ ഹ്യദയംകൊണ്ട് പറയുന്നു. 8 അതുനിമിത്തം മരണം, ദുഃഖം, കഷാമം എന്നിങ്ങനെ അവളുടെ ബാധകൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നെ വരും; അവളെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയും; അവളെ സ്നായം വിഡിച്ച ദൈവമായ കർത്താവു ശക്തനാല്ലോ. 9 അവളോടു കൂടെ വേശ്യാസംഗം ചെയ്തു പുരേശ്വരിക്കുന്ന ഭൂരാജാക്കന്നാർ അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ദയപ്പെട്ടു ദുരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു അവളുടെ ദഹനത്തിനേൻ്തു പുക കാണുമ്പോൾ അവളേച്ചാല്ലി കരഞ്ഞും മാറ്റതടിച്ചുംകൊണ്ടു: 10 അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാന്മാരമായ ബാബിലോനേ, ബലമേറിയ പട്ടണമേ, ഒരു മൺിക്കുറുക്കൊണ്ടു നിന്നേൻ്തു സ്നായവിധി വന്നാലോ എന്നു പറയും 11 ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ പൊന്നു, വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു, നേരിയ തുണി, ധൂമവസ്ത്രം, പട്ടു, കടുഞ്ഞവപ്പു, ചരവന്തതരങ്ങൾ, 12 ആനക്കൊന്നുകൊണ്ടുള്ള സകലവിധ സാമാനങ്ങൾ, വിലയേറിയ മരവും പിച്ചലയും ഇരിസ്യും മർമ്മരക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഓരോ സാമാനം, 13 ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർദ്ധം, മുറു, കുന്തുരുക്കം, വിഞ്ഞു, എണ്ണു, നേരിയ മാവു, കോതന്യു, കനുകകാലി, ആട്ടു, കുതിര, തമം, മാനുഷദേഹം, മാനുഷപ്രാണൻ എന്നീ ചരകു ഇനി ആരും വാങ്ങായ്ക്കയാൽ അവളേച്ചാല്ലി കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുന്നു. 14 നീ കൊതിച്ച കായ്ക്കനിയും നിന്നെ വിട്ടുപോയി; സ്വാദും ശ്രോദയും ഉള്ളതെല്ലാം നിനക്കു ഇല്ലാതെയായി; നീ ഇനി അവയെ ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. 15 ഇന്ന വകക്കാണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തു അവളാൽ സന്ധനരായവർ അവൾക്കുള്ള പീഡ ദയപ്പെട്ടു ദുരത്തുനിന്നു: 16 അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാന്മാരമേ, നേരിയ തുണിയും ധൂമവർണ്ണവും കടുഞ്ഞവപ്പും ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവാളേ, ഇതെലിയ സന്ധനത്തു ഒരു മൺിക്കുറുക്കൊണ്ടു നശിച്ചുപോയാലോ എന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുന്നു. 17 ഏതു മാലുമിയും ഓരോ ദിക്കിലേക്കു കൂപ്പലേറി പോകുന്ന എവന്നും കപ്പൽക്കാരും കടലിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരോകയും 18 ദുരത്തുനിന്നു അവളുടെ ദഹനത്തിനേൻ്തു പുക കണ്ണു: മഹാന്മാരത്തോടു തുല്യമായ ഗശരം ഏതു എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19 അവർ തലയിൽ പുഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു: അയ്യോ, അയ്യോ, കടലിൽ കപ്പലുള്ളവർക്കു എല്ലാം തന്നേൻ്തു ഷ്ടേശവര്യത്താൽ സന്ധനത്തു വർദ്ധിപ്പിച്ച മഹാന്മാരം ഒരു മൺിക്കുറുക്കൊണ്ടു നശിച്ചു പോയാലോ എന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചുംകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു. 20 സ്വർഗ്ഗമേ, വിശുദ്ധമാരും അപ്പാസ്തലമാരും പ്രവാചകമാരുമായുള്ളേണ്ടാരെ, ദൈവം അവളോടു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം നടത്തിയതുകൊണ്ടു അവളേച്ചാല്ലി ആനംപീപ്പിൻ. 21 പിന്നെ ശക്തനായോരു ദുർഘാതികലോളം വലുതായോരു കല്ലു എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞതു: ഇങ്ങനെ ബാബിലോന് മഹാന്മാരത്തെ ഹേമത്തോടെ എറിഞ്ഞുകളയും; ഇനി അതിനെ കാണുകയില്ല. 22 വെബിനിക്കൂർ, വാദ്യക്കാർ, കൃഷ്ണത്തുകാർ, കാഹജകാർ

എന്നിവരുടെ സ്വരം നിന്നിൽ ഇനി കേൾക്കയില്ല; യാതൊരു കഴശലപ്പണിയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ശ്രീമിതയും നിന്നിൽ ഇനി കാണുകയില്ല; തിരികല്ലിന്റെ ഒപ്പ് ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല. 2 വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചു ഇനി നിന്നിൽ പ്രകാശിക്കയില്ല; മണവാളുന്നത്യും മണവാടിയുടെയും സ്വരം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല; നിന്റെ വ്യാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുകൾ ആയിരുന്നു; നിന്റെ കഷ്യത്രതാൽ സകലജാതികളും വശികരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 3 പ്രവാചകരാതുടെയും വിശ്വബന്ധാരുടെയും ഭൂമിയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളിൽ എല്ലാവരുടെയും രക്തം അവളിൽ അണ്ണോ കണ്ടതു.

19 അനന്തരം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയോരു പുരുഷാരത്തിന്റെ മഹാഖോഷംപോലെ കേടുതു: ഹല്ലുല്ലാസ്യാ! രക്ഷയും മഹത്തവും ശക്തിയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിനുള്ളിട്ടു. 2 വേശ്യാവൃത്തികാണ്ഡു ഭൂമിയെ വഷജാക്കിയ മഹാവേദ്യക്കു അവൻ ശിക്ഷ വിഡിച്ചു തന്റെ ഭാസമാരുടെ രക്തം അവളുടെ കഴീൽനിന്നു ചോദിച്ചു പ്രതികാരം ചെയ്ക്കുകാണ്ഡു അവൻന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളൂ. 3 അവൻ പിനെന്നും: ഹല്ലുല്ലാസ്യാ! അവളുടെ പുക എന്നെന്നേക്കും പൊങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (അംഗ 9165) 4 ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പത്താരും നാലു ജീവികളും: ആമേൻ, ഹല്ലുല്ലാസ്യാ! എന്നു പറഞ്ഞു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ വീണ്ടും നമസ്കരിച്ചു. 5 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സകലദാസമാരും കേതമാരുമായി ചെറിയവരും വലിയവരും ആയുജ്ഞാരെ, അവനെ വാഴ്ത്തുവിൻ എന്നു പറയുന്നോരു ശബ്ദം സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 6 അപ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ ശ്രോഷംപോലെയും പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും തകർത്ത ഇടിമുഴക്കംപോലെയും ഞാൻ കേടുതു: ഹല്ലുല്ലാസ്യാ! സർവ്വശക്തിയുള്ള നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു രാജതും ഏറ്റിരിക്കുന്നു. 7 നാം സന്തോഷിച്ചു ഉല്ലസിച്ചു അവനും മഹത്യം കൊടുക്കുക; കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവെള്ളു; അവൻ കാന്തയും തന്നെത്താൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 8 അവർക്കു ശുദ്ധവും ശുദ്ധവുമായ വിശ്രേഷംവസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ കൂപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ആ വിശ്രേഷംവസ്ത്രം വിശ്വബന്ധാരുടെ നീതിപ്രവൃത്തികൾ തന്നേ. 9 പിനെ അവൻ എന്നോടു: കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണാസദയക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാനാർ എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യവചനം എന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിനും അവൻ കാല്പക്കൽ വീണ്ടും; അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: അതെതു; ഞാൻ നിന്നക്കും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ള നിന്റെ സഹോദരമാർക്കും സഹഭ്യതന്ത്രതേ; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമോ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അനന്തരം സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിതിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി; അതിനേൽക്കൂടെ ഇരിക്കുന്നവനും വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും എന്നും പേര്. അവൻ നീതിയോട് വിധിക്കയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. 12 അവൻ കണ്ണു അശിജ്ഞാല; തലയിൽ അനേകം രാജമുടികൾ; എഴുതിച്ചുള്ള ഒരു നാമവും അവനുണ്ടും; അതു അവന്നല്ലാതെ ആർക്കും അറിഞ്ഞതുകൂടാ. 13 അവൻ രക്തം തളിച്ച ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനും ദൈവവചനം എന്നു പേര് പറയുന്നു. 14 സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം നിർമ്മാണവും ശുദ്ധവുമായ വിശ്രേഷംവസ്ത്രം ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ അനുഗമിച്ചു. 15 ജാതികളെ വെടുവാൻ അവൻ

വായിൽ നിന്നു മുർച്ചയുള്ളവാൾ പുറപ്പെടുന്നു; അവൻ ഇൻസ്യൂകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കോപവും ഫ്രോധവുമായ മദ്ധ്യത്തിന്റെ ചക്കു അവൻ മെതിക്കുന്നു. 16 രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും എന്ന നാമം അവന്റെ ഉട്ടപ്പിനേലും തുടമേലും ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17 ഒരു ദുതൻ സുരൂനിൽ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവൻ ആകാശമഖ്യേ പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികളോടും; 18 രാജാക്കന്നാരുടെ മാംസവും സഹസ്രാധിപത്രാരുടെ മാംസവും വിരമാരുടെ മാംസവും കുതിരകളുടെയും കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവരുടെയും മാംസവും സ്വത്രന്നമാരും ദാസമാരും ചെറിയവരും വലിയവരുമായ എല്ലാവരുടെയും മാംസവും തിനാൻ മഹാദൈവത്തിന്റെ അടതാഴത്തിനു വന്നു കൂടുവിൻ എന്നു ഉറക്ക വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19 കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും അവന്റെ സെസന്യേതാടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മുഗവും ഭൂരാജാക്കന്നാരും അവരുടെ സെസന്യങ്ങളും നന്നിച്ചു വന്നു കൂടിയതു ഞാൻ കണ്ടു. 20 മുഗത്തെയും അതിന്റെ മുസാകെ താൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളാൽ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു മുഗത്തിന്റെ മുട്ട ഏല്ലിക്കയും അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിപ്പിക്കയും ചെയ്ത കള്ളപ്രവാചകനെയും പിടിച്ചു കെട്ടി ഇരുവരെയും ഗസകം കത്തുന്ന തീപ്പായകയിൽ ജീവനോടെ തള്ളികളെന്നു. (Limne Pyr g3041 g4442) 21 ശേഷിച്ചവരെ കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവൻ്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാർക്കാണ്ടു കൊന്നു അവരുടെ മാംസം തിന്നു സകല പക്ഷികൾക്കും തുപ്പതിവനു.

20 അനന്തരം ഒരു ദുതൻ അഗാധത്തിന്റെ താക്കേലാലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഘ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇങ്ങനെന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. (Abyssos g12) 2 അവൻ പിശാചും സാതതാനും എന്നുള്ള പഴയ പാസ്വായ മഹാസർപ്പത്തെ പിടിച്ചു ആയിരം ആഞ്ഞേക്കു ചങ്ങലയിട്ടും. 3 ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജാതികളെ വണിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനെ അഗാധത്തിൽ തള്ളിയിട്ടും അടച്ചുപെട്ടുകയും മീതെ മുദ്രയിട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം അവനെ അല്പകാലത്തേക്കു അഴിച്ചു വിഡേണ്ടതാകുന്നു. (Abyssos g12) 4 ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു; അവയിൽ ഇൻകുന്നവർക്കു ന്യായവിധിയുടെ അധികാരം കൊടുത്തു; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും ദൈവപചനവും നിമിത്തം തല ചേരിക്കപ്പെട്ടവരും മുഗത്തെയോ അതിന്റെ മുട്ട കൈകൈകളാൽ തുന്നവരുമായവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു; അവർ ജീവിച്ചു ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി വാണ്ടു. 5 മരിച്ചവരിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ല. 6 ഇതു നന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം. നന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പക്ഷുള്ളവൻ ഭാഗവാനും വിശുദ്ധനും ആകുന്നു; അവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിനും അധികാരം ഇല്ല; അവർ ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും പുരോഹിതന്മാരായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം ആണ്ടു വാഴും. 7 ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുന്നോടോ സാതതാനെ തടവിൽ നിന്നു അഴിച്ചുവിടും. 8 അവൻ ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കിലെല്ലമുള്ള ജാതികളായി സംബന്ധിച്ച കടല്ലുറത്തെ മണൽപ്പോലെയുള്ള ശേഖർ, മാശേഖർ എന്നവരെ യുദ്ധത്തിനായി കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതിനും വർക്കരിപ്പാൻ പുറപ്പെടും. 9 അവർ ഭൂമിയിൽ പരക്കെ ചെന്നു വിശുദ്ധമാരുടെ പാളയത്തെയും പ്രിയനഗരത്തെയും വളയും; എന്നാൽ

ആകാശത്തു നിന്നു തീ ഇരങ്ങി അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 10 അവരെ വണ്ണിച്ച് പിശാചിനെ മുഗ്രവും കളിപ്പവാചകനും കിടക്കുന്ന ഗമ്യക്രതീപ്പായകയിലേക്കു തജ്ജിയിട്ടും; അവർ എന്നെന്നേക്കും രാപ്പകൽ ദണ്ഡന സഹിക്കേണ്ടിവരും. (അം g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 എന്നു ലഭിയോരു വെള്ളസിംഹാസനവും അതിൽ ഒരുത്തൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ണും; അവരെ സന്നിധിയിൽക്കൊന്നു ഭൂമിയും ആകാശവും ഓടിപ്പോയി; അവയെ പിന്നെ കണ്ണില്ല. 12 മരിച്ചവർ ആബാലവുഡം സിംഹാസനത്തിൽ മുനിൽ നിലക്കുന്നതും കണ്ണും; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു; ജീവരെ പുസ്തകം എന്ന മരീറു പുസ്തകവും തുറന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിനു ഒത്തവള്ളം മരിച്ചവർക്കു അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കെടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. 13 സമുദ്രം തന്നില്ലെങ്കിലും മരിച്ചവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; മരണവും പാതാളവും തങ്ങളില്ലെങ്കിലും മരിച്ചവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; ഓരോരുത്തനും അവനവരെ പ്രവൃത്തികൾക്കെടുത്ത വിധി ഉണ്ടായി. (Hadēs g86) 14 മരണത്തെയും പാതാളത്തെയും തീപ്പായകയിൽ തജ്ജിയിട്ടും; ഈ തീപ്പായക രണ്ടാമത്തെ മരണം. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതിക്കാണാതെ ഏവനെന്നും തീപ്പായകയിൽ തജ്ജിയിട്ടും. (Limnē Pyr g3041 g4442)

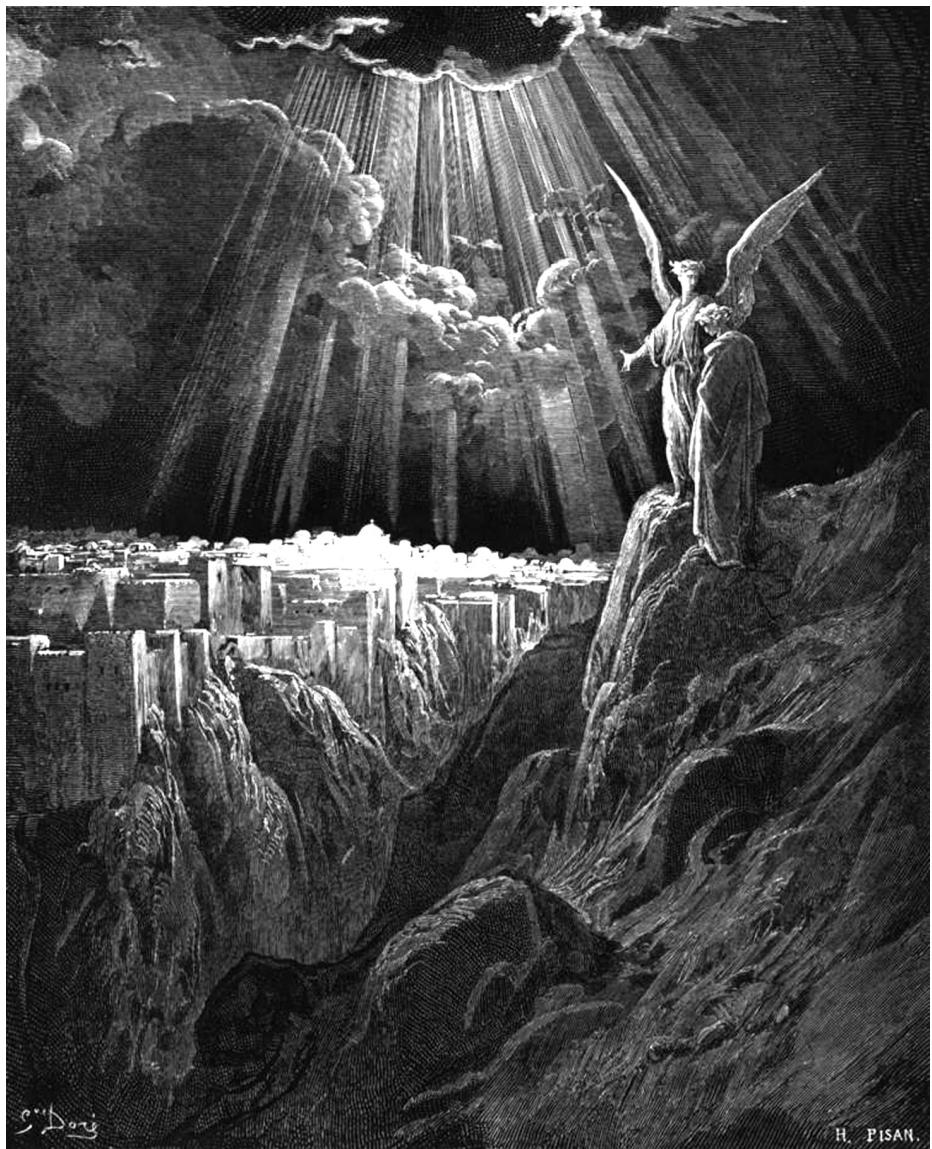
21 എന്നു പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ണും; ഓന്നാമത്തെ ആകാശവും ഓന്നാമത്തെ ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞതുപോയി; സമുദ്രവും ഇനി ഇല്ല. 2 പുതിയ തയ്യുശലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിന്നായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മനവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുങ്ങി സ്വർഘത്തിൽക്കൊന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽക്കൊന്നു തന്നേ, ഇരങ്ങുന്നതും എന്നു കണ്ണും. 3 സിംഹാസനത്തിൽക്കൊന്നു ഒരു മഹാശഖാം പറയുന്നതായി എന്നു കേടുതും; ഈതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടും ദൈവത്തിനെ കൂടാരം; അവൻ അവരോടുകൂടും വസിക്കും; അവർ അവരെ ജനനായിരിക്കും; ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടും ഇരിക്കും. 4 അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനിൽ ഏല്പാം തുടെച്ചുകളയും. 5 ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദു:ഖവും മുറിഞ്ഞിയും കഷ്ടത്തും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ഓന്നാമത്തെതു കഴിഞ്ഞതുപോയി; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ; ഈതാ, എന്നു സകലവും പുതുതാക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചേയ്തു. എഴുതുക, ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു. 6 പിന്നെയും അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചേയ്തതു: സംഭവിച്ചതിന്നും; എന്നു അല്ലെങ്കിലും ഓമേഗയും ആദിയും അനവും ആകുന്നു; ദാഹിക്കുന്നവനും എന്നു ജീവനിരുറവിൽ നിന്നു സൗജന്യമായി കൊടുക്കും. 7 ജയിക്കുന്നവനും ഇതു അവകാശമായി ലഭിക്കും; എന്നു അവനു ദൈവവും അവൻ എനിക്കു മകനുമായിരിക്കും. 8 എന്നാൽ ഭീരുകൾ, അവിശ്വാസികൾ, അരികപ്പെട്ടവർ, കൊലപാതകക്കാർ, ദുരന്തപ്പുക്കാർ, ക്ഷുദ്രക്കാർ, ബിംബാരാധികൾ എന്നിവർക്കും ഭോഷ്കുപറയുന്ന ഏവർക്കും ഇള്ള ഓഹരി തീയും ഗമ്യകവും കത്തുന്ന പൊയ്ക്കയിലത്രെ; അതു രണ്ടാമത്തെ മരണം. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 അന്ത്യബാധ ഏഴും നിന്നെന്നതു ഏഴു കലശം ഉണ്ടായിരുന്ന ഏഴു ദുതനാരിൽ ഒരുത്തൻ വന്നു എന്നോടു; വരിക, കുഞ്ഞാടിനെ കാന്തയായ മനവാട്ടിയെ കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ എന്നെന്ന ആത്മവിവരതയിൽ ഉയർന്നോരു വന്മലയിൽ കൊണ്ടുപോയി, തയ്യുശലേമെന്ന വിശുദ്ധനഗരം സ്വർഘത്തിൽക്കൊന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽക്കൊന്നു തന്നേ, ദൈവത്തേജസ്സുള്ളതായി ഇരങ്ങുന്നതു കാണിച്ചുതന്നു. 11 അതിനെ

ജ്യാതിസ്സു ഏറ്റവും വിലയേറിയ രത്നത്തിനു തുല്യമായി സ്പർഡികസപ്പൂർത്തയുള്ള സുരൂകാനംപോലെ ആയിരുന്നു. 12 അതിനു പൊക്കമുള്ള വമതിലും പ്രത്യഞ്ചു ശോപുരവും ശോപുരങ്ങളിൽ പ്രത്യഞ്ചു ദൃതനാരും ഉണ്ട്; തിന്റായേൽക്കളുടെ പ്രത്യഞ്ചു ശോത്രങ്ങളുടെയും പേര് കൊത്തിട്ടും ഉണ്ട്. 13 കിഴക്കു മുന്നു ശോപുരം, വടക്കു മുന്നു ശോപുരം, തെക്കു മുന്നു ശോപുരം, പടിഞ്ഞാറു മുന്നു ശോപുരം. 14 നഗരത്തിന്റെ മതിലിനു പ്രത്യഞ്ചു അടിസ്ഥാനവും അതിൽ കുണ്ടാടിന്റെ പ്രത്യഞ്ചു അപ്പാസ്തലമാരുടെ പ്രത്യഞ്ചു പേരും ഉണ്ട്. 15 എന്നോടു സംസാരിച്ചവനു നഗരത്തെയും അതിന്റെ ശോപുരങ്ങളെയും മതിലിനെയും അളക്കേണ്ടതിനു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു അളവുകോൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 നഗരം സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു; അതിന്റെ വിതിയും നീളവും സമം. അളവുകോൽക്കാണു അവൻ നഗരത്തെ അളന്നു, ആയിരത്തിരുന്നുവു നാഴിക കണ്ണു; അതിന്റെ നീളവും വിതിയും ഉയരവും സമം തന്നേ. 17 അതിന്റെ മതിൽ അളന്നു; മനുഷ്യൻ്റെ അളവിനു എന്നുവെച്ചാൽ ദൃതന്റെ അളവിനു തന്നേ, നൂറിനാലുത്തിനാലു മുംബി ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 മതിലിന്റെ പണി സുരൂകാരവും നഗരം സ്പുഷ്ടസ്പർഡികത്തിനൊന്നതു തക്കവും ആയിരുന്നു. 19 നഗരമതിലിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സകല രത്നവുംകാണു അലകൾച്ചിതിക്കുന്നു; ഓന്നാം അടിസ്ഥാനം സുരൂകാരം രണ്ടാമതേതതു നീലരത്നം, മുന്നാമതേതതു മാൺിക്കും, നാലാമതേതതു മരതകം, 20 അഞ്ചാമതേതതു നവവർണ്ണി, ആറാമതേതതു ചുവപ്പുക്കല്ലും, ഏഴാമതേതതു പീതരത്നം, എട്ടാമതേതതു ശോമേദകം, ഒപ്പതാമതേതതു പ്രശ്ന്യരാഗം, പതതാമതേതതു വൈവധ്യരും, പതിനൊന്നാമതേതതു പതമരാഗം, പ്രത്യഞ്ചാമതേതതു സുഗണ്യിരത്നം. 21 പ്രത്യഞ്ചു ശോപുരവും പ്രത്യഞ്ചു മുത്തു; ഓരോ ശോപുരം ഓരോ മുത്തുകാണുള്ളതും നഗരത്തിന്റെ വീമി സ്പുഷ്ടസ്പർഡികത്തിനു തുല്യമായ തക്കവും ആയിരുന്നു. 22 മനിരം അതിൽ കണ്ടില്ല; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവും കുണ്ടാട്ടു അതിന്റെ മനിരം ആകുന്നു. 23 നഗരത്തിൽ പ്രകാശിപ്പാൻ സുരൂനും ചന്ദനം ആവശ്യമില്ല; ദൈവത്തേജസ്സു അതിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു; കുണ്ടാട്ടു അതിന്റെ വിളക്കു ആകുന്നു. 24 ജാതികൾ അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കും; ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മഹത്യം അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 25 അതിന്റെ ശോപുരങ്ങൾ പകൽകാലത്തു അടുക്കുകയില്ല; രാത്രി അവിടെ ഇല്ലാണോ. 26 ജാതികളുടെ മഹത്യവും ബഹുമാനവും അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 27 കുണ്ടാടിന്റെ ജീവപ്പുന്തകത്തിൽ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ അശുദ്ധമായതു യാതൊന്നും മൈഷ്ടരയും ഭോഷ്കകും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ആരും അതിൽ കടകയില്ല.

22 വീമിയുടെ നടവിൽ ദൈവത്തിന്റെയും കുണ്ടാടിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതായി പള്ളക്കുപോലെ ശുദ്ധമായ ജീവജലന്തിയും അവൻ എന്ന കാണിച്ചു. 2 നദിക്കുളക്കരെയും അക്കരെയും ജീവവ്യക്ഷം ഉണ്ട്; അതു പ്രത്യഞ്ചവിധിയം ഫലം കായിച്ചു മാസംതോറും അതതു ഫലം കൊടുക്കുന്നു; വ്യക്ഷത്തിന്റെ ഇല ജാതികളുടെ രോഗശാന്തിക്കു ഉതകുന്നു. 3 യാതൊരു ശാപവും ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവത്തിന്റെയും കുണ്ടാടിന്റെയും സിംഹാസനം അതിൽ ഇരിക്കും; അവൻ ദാസന്മാർ അവനെ ആരാധിക്കും. 4 അവർ അവന്റെ മുഖംകാണും; അവൻ നാമം അവരുടെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കും. 5 ഉണ്ടി രാത്രി ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവമായ കർത്താവി

അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിളക്കിൾ്ലെ വെളിച്ചമോ സൃഷ്ടിയെല്ലെ വെളിച്ചമോ അവർക്കു ആവശ്യമില്ല. അവർ എന്നേന്നുകൂടു രാജാക്കന്നാരായിരിക്കും.

(അംഗ 4165) 6 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു: ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു; പ്രവാചകമാരുടെ ആത്മാക്കല്ലുടെ ദൈവമായ കർത്താവു വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതു തന്റെ ഭാസമാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തന്റെ ദുതനെ അയച്ചു 7 ഇതാ, ഞാൻ വേഗത്തിൽ വരുന്നു; ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഇതു കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തതു യോഹനാൻ എന്ന ഞാൻ തന്നെ. കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തശേഷം അതു എനിക്കു കാണിച്ചുതന്ന ദുതന്റെ കാൽക്കൽ ഞാൻ വീണ്ടും നമസ്കരിച്ചു. 9 എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു: അതരുതു: ഞാൻ നിബന്ധയും നിംബു സഹോദരനാരായ പ്രവാചകമാരുടെയും ഈ പുസ്തകത്തിലെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവരുടെയും സഹഭ്യത്യന്തേ; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ പിന്നെയും എന്നോടു പറഞ്ഞതു: സമയം അടുത്തിരിക്കയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം മുദ്രയിടതുതു. 11 അനീതിചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അനീതി ചെയ്യട്ട; അഴുക്കുള്ളവൻ ഇനിയും അഴുക്കാട്ട; നീതിമാൻ ഇനിയും നീതിചെയ്യട്ട; വിശുദ്ധൻ ഇനിയും തന്നെ വിശുദ്ധിക്കരിക്കാട്ട. 12 ഇതാ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഓരോരുത്തനും അവനവൻറെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവെള്ളം കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം എൻ്റെ പകൽ ഉണ്ടു്. 13 ഞാൻ അല്പഹയ്യും ഓമേഗയും ഓനാമനും ഒടുക്കത്തവനും ആദിയും അനവും ആകുന്നു. 14 ജീവൻറെ വ്യക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അധികാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനും ഗ്രാഫുരങ്ങളിൽ കൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാനാർ. 15 നായ്ക്കല്ലും ക്ഷുദ്രക്കാരും ദുർന്മാപ്പകാരും കൊലപാതകമാരും സിംഖാരാധികളും ഭോഷ്കിൽ പ്രിയപ്പെടുകയും അതിനെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവനും പുറത്തു തന്നെ. 16 യേശു എന്ന ഞാൻ സഭകൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളോടു ഇതു സാക്ഷിക്കരിപ്പാൻ എൻ്റെ ദുതനെ അയച്ചു; ഞാൻ ഭാവിദിനെല്ലെ വേദും വശവും ശുഭമായ ഉദയനക്ഷത്രവുമാകുന്നു. 17 വരിക എന്നു ആത്മാവും മനവാടിയും പറയുന്നു; കേൾക്കുന്നവനും; വരിക എന്നു പറയട്ട; ഭാവിക്കുന്നവൻ വരട്ട; ഇംഖിക്കുന്നവൻ ജീവജലം സംജന്മായി വാങ്ങാട്ട. 18 ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം കേൾക്കുന്ന ഏവനോടും ഞാൻ സാക്ഷിക്കരിക്കുന്നതെന്നൊരു: അതിനോടു ആരെകിലും കൂടിയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജീവവ്യക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധനഗരത്തിലും അവന്നുള്ള അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളയും. 19 ഈ പ്രവചന പുസ്തകത്തിലെ പചനത്തിൽ നിന്നും ആരെകിലും വല്ലതും നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജീവവ്യക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധനഗരത്തിലും അവന്നുള്ള അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളയും. 20 ഈ സാക്ഷിക്കരിക്കുന്നവൻ: അതേ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു എന്നു അരയുംചെയ്യുന്നു; ആമേൻ, കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണ്മേ, 21 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ ക്യപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട; ആമേൻ.

പുതിയ ദൈരുഗലേം എന വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിന്നായി അലക്കിച്ചിട്ടുള്ള
മണവാടിയെപ്പോലെ ഒരുണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു
തനേ, ഇരങ്ങുന്നതു എന്നാൻ കണക്ക്. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശസ്ത്രം
പറയുന്നതായി എന്നാൻ കേടുതു: ഇതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം;
അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കു; അവൻ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം തന്നെ
അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും.

വൈഖ്യാട് 21:2-3

അനിയൻ ഗ്രന്ഥാലോറ്റ്

മലയാളം at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

ഏയോസറി

മലയാളം at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ദ്രോസറി +

AionianBible.org/Bibles/Malayalam---1910-Contemporary/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

ലൃക്കേരാൻ 8:31
രോമർ 10:7
വെള്ളിപാട് 9:1
വെള്ളിപാട് 9:2
വെള്ളിപാട് 9:11
വെള്ളിപാട് 11:7
വെള്ളിപാട് 17:8
വെള്ളിപാട് 20:1
വെള്ളിപാട് 20:3

aīdios

രോമർ 1:20
യുദാ 1:6

aiōn

മത്തായി 12:32
മത്തായി 13:22
മത്തായി 13:39
മത്തായി 13:40
മത്തായി 13:49
മത്തായി 21:19
മത്തായി 24:3
മത്തായി 28:20
മർക്കോറാൻ 3:29
മർക്കോറാൻ 4:19
മർക്കോറാൻ 10:30
മർക്കോറാൻ 11:14
ലൃക്കേരാൻ 1:33
ലൃക്കേരാൻ 1:55*
ലൃക്കേരാൻ 1:70*
ലൃക്കേരാൻ 16:8
ലൃക്കേരാൻ 18:30
ലൃക്കേരാൻ 20:34
ലൃക്കേരാൻ 20:35
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 6:51
യോഹന്നാൻ 6:58
യോഹന്നാൻ 8:35
യോഹന്നാൻ 8:51
യോഹന്നാൻ 8:52
യോഹന്നാൻ 9:32
യോഹന്നാൻ 10:28
യോഹന്നാൻ 11:26
യോഹന്നാൻ 12:34
യോഹന്നാൻ 13:8
യോഹന്നാൻ 14:16

അപ്പു. പ്രവ്യതികൾ 3:21
അപ്പു. പ്രവ്യതികൾ 15:18
രോമർ 1:25
രോമർ 9:5
രോമർ 11:36
രോമർ 12:2
രോമർ 16:27
1 കൊരിന്തൂർ 1:20
1 കൊരിന്തൂർ 2:6
1 കൊരിന്തൂർ 2:7
1 കൊരിന്തൂർ 2:8
1 കൊരിന്തൂർ 3:18
1 കൊരിന്തൂർ 8:13
1 കൊരിന്തൂർ 10:11
2 കൊരിന്തൂർ 4:4
2 കൊരിന്തൂർ 9:9
2 കൊരിന്തൂർ 11:31
ഗലാത്യർ 1:4*
ഗലാത്യർ 1:5
എഫോസർ 1:21
എഫോസർ 2:2
എഫോസർ 2:7*
എഫോസർ 3:9
എഫോസർ 3:11
എഫോസർ 3:21
എഫോസർ 6:12
പിലിപ്പർ 4:20
കൈലൈഡ്യൂർ 1:26
1 തിമോസമദയാൻ 1:17
1 തിമോസമദയാൻ 6:17
2 തിമോസമദയാൻ 4:10
2 തിമോസമദയാൻ 4:18
തിരേതാൻ 2:12
എബ്രായർ 1:2
എബ്രായർ 1:8
എബ്രായർ 5:6
എബ്രായർ 6:5
എബ്രായർ 6:20
എബ്രായർ 7:17
എബ്രായർ 7:21
എബ്രായർ 7:24
എബ്രായർ 7:28
എബ്രായർ 9:26
എബ്രായർ 11:3
എബ്രായർ 13:8
എബ്രായർ 13:21
1 പരതാൻ 1:23
1 പരതാൻ 1:25
1 പരതാൻ 4:11
1 പരതാൻ 5:11
2 പരതാൻ 3:18
1 ഫയഹന്നാൻ 2:17
2 ഫയഹന്നാൻ 1:2*
യൂദാ 1:13
യൂദാ 1:25
ബെള്ളിപാട് 1:6
ബെള്ളിപാട് 1:18
ബെള്ളിപാട് 4:9
ബെള്ളിപാട് 4:10
ബെള്ളിപാട് 5:13
ബെള്ളിപാട് 7:12
ബെള്ളിപാട് 10:6
ബെള്ളിപാട് 11:15
ബെള്ളിപാട് 14:11
ബെള്ളിപാട് 15:7
ബെള്ളിപാട് 19:3
ബെള്ളിപാട് 20:10
ബെള്ളിപാട് 22:5
മത്തായി 18:8
മത്തായി 19:16
മത്തായി 19:29
മത്തായി 25:41
മത്തായി 25:46
മർക്കോറാൻ 3:29
മർക്കോറാൻ 10:17
മർക്കോറാൻ 10:30
ലൃക്കേരാൻ 10:25
ലൃക്കേരാൻ 16:9
ലൃക്കേരാൻ 18:18
ലൃക്കേരാൻ 18:30
യോഹന്നാൻ 3:15
യോഹന്നാൻ 3:16
യോഹന്നാൻ 3:36
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 4:36
യോഹന്നാൻ 5:24
യോഹന്നാൻ 5:39
യോഹന്നാൻ 6:27
യോഹന്നാൻ 6:40
യോഹന്നാൻ 6:47
യോഹന്നാൻ 6:54
യോഹന്നാൻ 6:68

யോഹനാൻ 10:28
യോഹനാൻ 12:25
യോഹനാൻ 12:50
യോഹനാൻ 17:2
യോഹനാൻ 17:3
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 13:46
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 13:48
റോമർ 2:7
റോമർ 5:21
റോമർ 6:22
റോമർ 6:23
റോമർ 16:25
റോമർ 16:26
2 കൊവിംഗ്രു 4:17
2 കൊവിംഗ്രു 4:18
2 കൊവിംഗ്രു 5:1
ഗലാത്യർ 6:8
2 തെസ്ലാനിക്യർ 1:9*
2 തെസ്ലാനിക്യർ 2:16
1 തിരുമാമരധയാൻ 1:16
1 തിരുമാമരധയാൻ 6:12
1 തിരുമാമരധയാൻ 6:16
2 തിരുമാമരധയാൻ 1:9
2 തിരുമാമരധയാൻ 2:10
തീരത്താൻ 1:2
തീരത്താൻ 3:7
ഫിലോമാൻ 1:15
എബ്രായർ 5:9
എബ്രായർ 6:2
എബ്രായർ 9:12
എബ്രായർ 9:14
എബ്രായർ 9:15
എബ്രായർ 13:20
1 പദ്മാൻ 5:10
2 പദ്മാൻ 1:11
1 യോഹനാൻ 1:2
1 യോഹനാൻ 2:25
1 യോഹനാൻ 3:15
1 യോഹനാൻ 5:11
1 യോഹനാൻ 5:13
1 യോഹനാൻ 5:20
യുദ 1:7
യുദ 1:21
വെളിപാട് 14:6

eleēsē

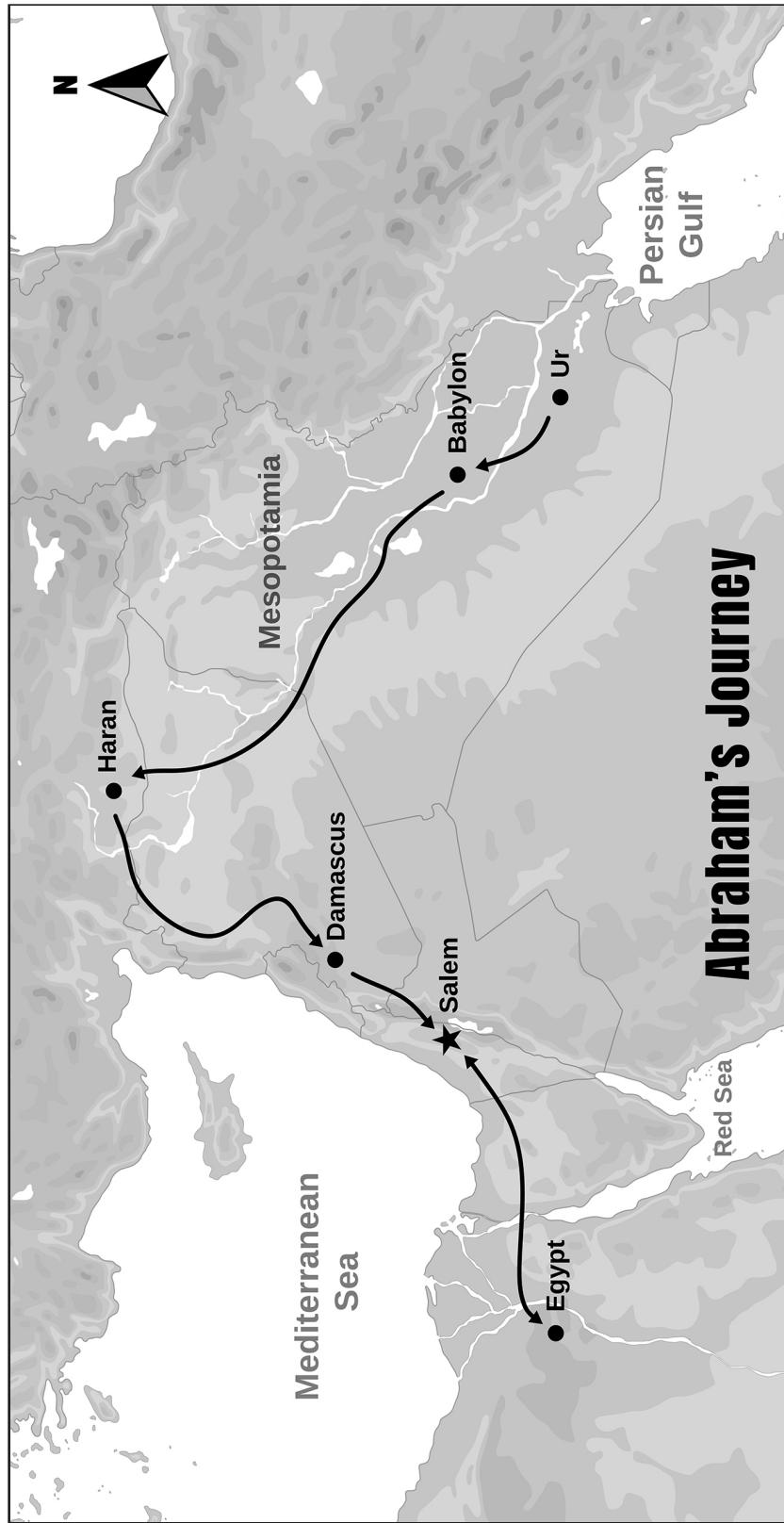
റോമർ 11:32

Geenna

മത്തായി 5:22
മത്തായി 5:29
മത്തായി 5:30
മത്തായി 10:28
മത്തായി 18:9
മത്തായി 23:15
മത്തായി 23:33
മർക്കാൻ 9:43*

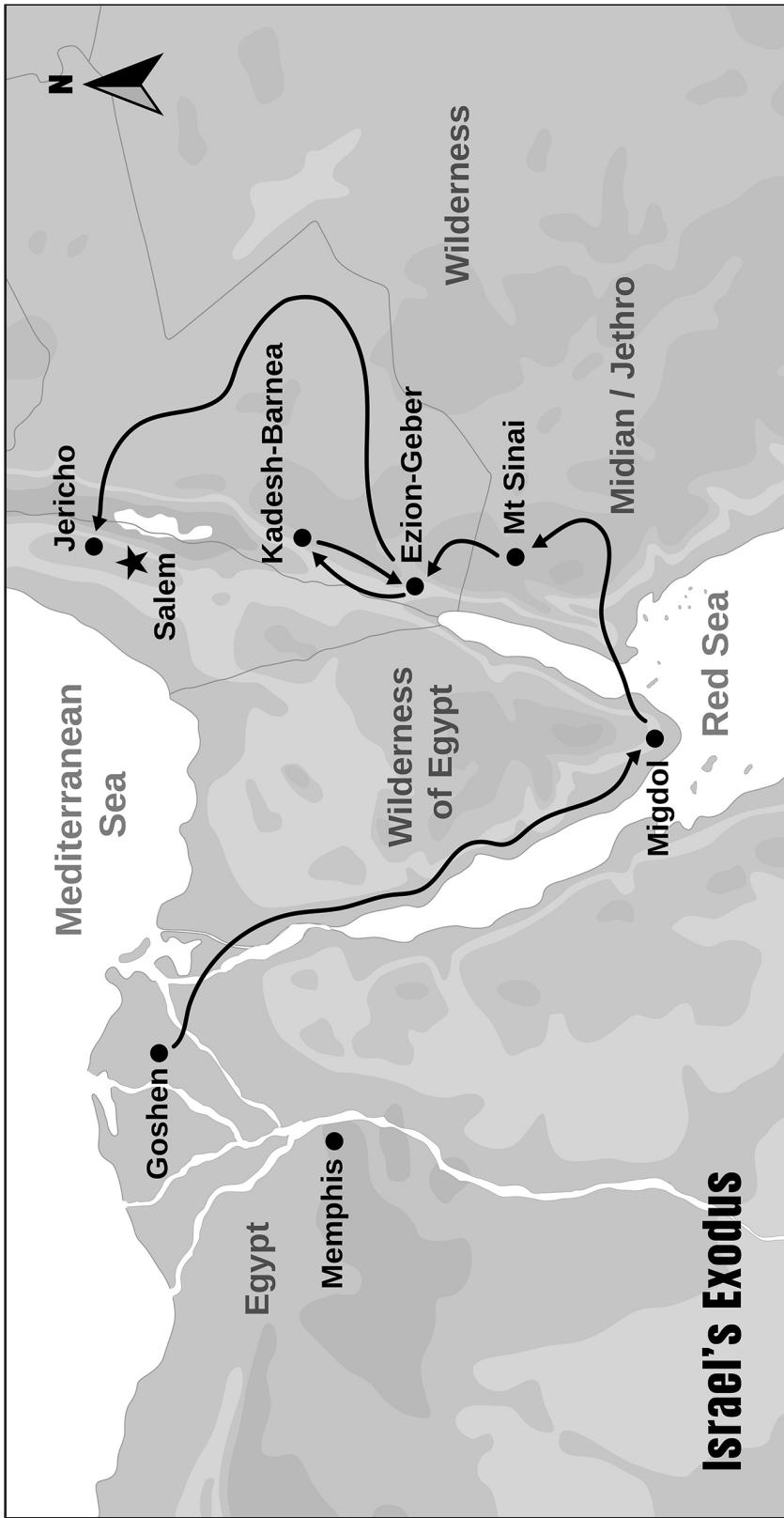
മർക്കാൻ 9:45*
മർക്കാൻ 9:47
ലുക്കാൻ 12:5
യാക്കോബ് 3:6
Hades
മത്തായി 11:23
മത്തായി 16:18
ലുക്കാൻ 10:15
ലുക്കാൻ 16:23
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 2:27
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 2:31
1 കൊറിന്റുർ 15:55
വെളിപാട് 1:18
വെളിപാട് 6:8
വെളിപാട് 20:13
വെളിപാട് 20:14
വെളിപാട് 2:18
വെളിപാട് 19:20
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 20:14
വെളിപാട് 20:15
വെളിപാട് 21:8
Limnē Pyr
വെളിപാട് 19:20
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 20:14
വെളിപാട് 20:15
വെളിപാട് 21:8
Sheol
ഉല്പത്തി 37:35
ഉല്പത്തി 42:38
ഉല്പത്തി 44:29
ഉല്പത്തി 44:31
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:30
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:33
ആവർത്തനപുസ്തകം 32:22
1 ശമുഖവൽ 2:6
2 ശമുഖവൽ 22:6
1 രാജാക്കന്നാർ 2:6
1 രാജാക്കന്നാർ 2:9
ഇയ്യോബ് 7:9
ഇയ്യോബ് 11:8
ഇയ്യോബ് 14:13
ഇയ്യോബ് 17:13
ഇയ്യോബ് 17:16
ഇയ്യോബ് 21:13
ഇയ്യോബ് 24:19
ഇയ്യോബ് 26:6
സകീർത്തനങ്ങൾ 6:5
സകീർത്തനങ്ങൾ 9:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 16:10
സകീർത്തനങ്ങൾ 18:5
സകീർത്തനങ്ങൾ 30:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 31:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 49:14
സകീർത്തനങ്ങൾ 49:15
സകീർത്തനങ്ങൾ 55:15
സകീർത്തനങ്ങൾ 86:13
സകീർത്തനങ്ങൾ 88:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 89:48
സകീർത്തനങ്ങൾ 116:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 139:8
സകീർത്തനങ്ങൾ 141:7
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 1:12
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 5:5
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 7:27
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 9:18
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 15:11
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 15:24
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 23:14
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 27:20
സദ്ഗുണവാക്യങ്ങൾ 30:16
സദ്ഗുണസാനി 9:10
ഉത്തമഗ്രിതം 8:6
രയഗ്രാവ് 5:14
രയഗ്രാവ് 7:11
രയഗ്രാവ് 14:9
രയഗ്രാവ് 14:11
രയഗ്രാവ് 14:15
രയഗ്രാവ് 28:15
രയഗ്രാവ് 28:18
രയഗ്രാവ് 38:10
രയഗ്രാവ് 38:18
രയഗ്രാവ് 57:9
രയഹാസ്യകേൽ 31:15
രയഹാസ്യകേൽ 31:16
രയഹാസ്യകേൽ 31:17
രയഹാസ്യകേൽ 32:21
രയഹാസ്യകേൽ 32:27
ഹോഗേയ 13:14
ആമോൻ 9:2
ദയാനാ 2:2
ഹബക്കുക്സ് 2:5
Tartaroō
2 പദ്മാൻ 2:4
Questioned
None yet noted

Abraham's Journey

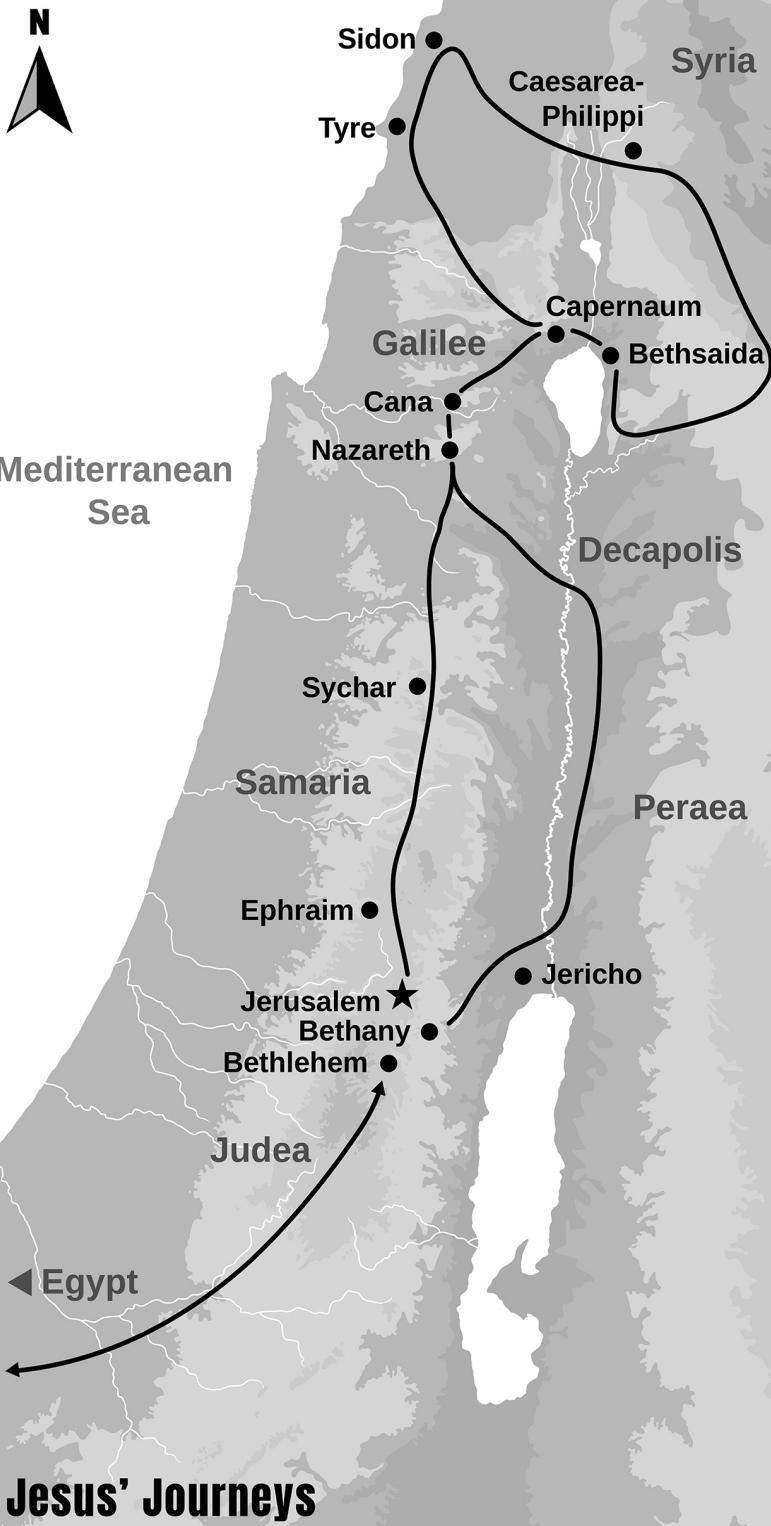
വിജ്ഞാനത്താൽ അണേകം തനിക്കു അവകാശമായി കട്ടിവാൻമെന്ന അഭ്യരഥമുണ്ട്, താത്രയാഥാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അണുസൽച്ചേരിക്കുന്ന അപക്ഷ്യാം
എന്നിൽക്കൊണ്ടു മുമ്പുമെന്ന് - എബ്രായർ 11:8

Israel's Exodus

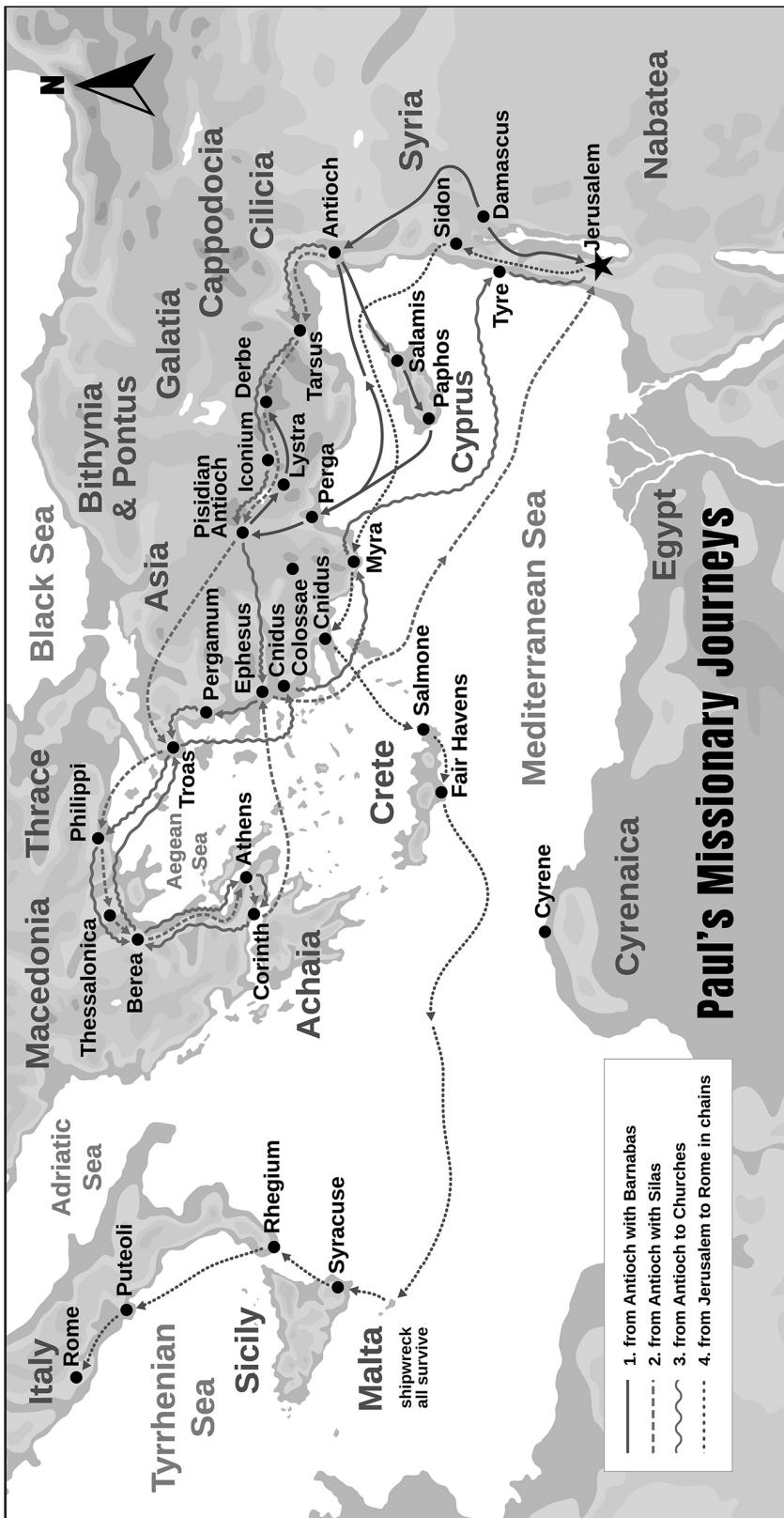

മനോജ് വാൻ വിഭവത്തു ചേരുകും ലൈറ്റിനാർഗുട്ടേസ് രേഖാചിത്രം കൂടിയുള്ള ഒരു അടുത്തു എന്നും കാലാന്തരം പ്രക്രിയയാണ് ജനാ തൃപ്തി ആണെന്നും അവരുടെ അനുഭവം കൊണ്ടുപോയില്ല: - എസ്റ്റിപ്പർ 13:17

മലബാറിലെ പ്രാദേശിക ജീവിതം മരിച്ചുപറ്റിയാണ് സിരിയൻ ദൈവിക വിജ്ഞാനികൾ അഭ്യന്തരിച്ചിരുന്നത് - മലബാറിലെ പ്രാദേശിക ജീവിതം മരിച്ചുപറ്റിയാണ് സിരിയൻ ദൈവിക വിജ്ഞാനികൾ അഭ്യന്തരിച്ചിരുന്നത് -

Paul's Missionary Journeys

വിരുദ്ധമായേം തണ്ട് പ്രവാചകരാൽ മുൻവാഹം മുസ്കുട്ടി വാദരത്നം വെച്ചു സൂരിജേരമാനത്തിനായി വോർത്തിൽച്ചു വിളിക്കേണ്ട അഭ്യസാന്ത്വനയോ
അതുകൊണ്ടുതുറവിലേണ്ട ബഹുമാനായ പാശലാണ് - അഥർ 1.2

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

വിഡി

മലയാളം at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

അരുക്കയാൽ നിങ്ങൾ പുന്നശ്വരി, പിതാവിബന്ധത്തോ പുത്രൻമുന്ഹോണിബന്ധത്തോ പാലിശ്വാമാത്മഹിബന്ധത്തോ നാഥൻമിബന്ധത്തോ കഴിഞ്ഞിട്ടും - മത്തായി 28:19

